

Budapest,
2009. július 10.,
péntek

96. szám

Ára: 3825 Ft

TARTALOMJEGYZÉK

Oldal

2009. évi LXXX. törvény	A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény módosításáról	24377
144/2009. (VII. 10.) Korm. rendelet	A polgári felhasználású robbanóanyagok forgalmazásáról és felügyeletéről szóló 191/2002. (IX. 4.) Korm. rendelet módosításáról	24386
145/2009. (VII. 10.) Korm. rendelet	A Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal létrehozásáról és működéséről szóló 274/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet és a Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal tevékenységét érintő egyes jogszabályok módosításáról	24389
81/2009. (VII. 10.) FVM rendelet	A kölcsönös megfeleltetés körébe tartozó ellenőrzések lefolytatásával, valamint a jogkövetkezmények alkalmazásával kapcsolatos szabályokról	24407
11/2009. (VII. 10.) HM rendelet	A hivatásos és szerződéses katonák, a honvédségi közalkalmazottak egyes pénzbeli szociális juttatásairól	24413
35/2009. (VII. 10.) KHEM rendelet	A közúti járművek forgalomba helyezésének és forgalomban tartásának műszaki feltételeiről szóló 6/1990. (IV. 12.) KöHÉM rendelet, valamint a közúti járművek műszaki megvizsgálásáról szóló 5/1990. (IV. 12.) KöHÉM rendelet módosításáról	24425
14/2009. (VII. 10.) PM rendelet	A START-kártya felhasználásának, a járulékkedvezmény érvényesítésének, továbbá elszámolásának részletes szabályairól szóló 31/2005. (IX. 29.) PM rendelet módosításáról	24714
2/2009. (VII. 10.) TM rendelet	A fontos és bizalmas munkakörökről, valamint a nemzetbiztonsági ellenőrzés szintjéről	24716

A tartalomjegyzék a 24376. oldalon folytatódik.

TARTALOMJEGYZÉK

Oldal

72/2009. (VII. 10.) AB határozat	Az Alkotmánybíróság határozata.	24717
73/2009. (VII. 10.) AB határozat	Az Alkotmánybíróság határozata.	24726
74/2009. (VII. 10.) AB határozat	Az Alkotmánybíróság határozata.	24733
75/2009. (VII. 10.) AB határozat	Az Alkotmánybíróság határozata.	24743
76/2009. (VII. 10.) AB határozat	Az Alkotmánybíróság határozata.	24747
77/2009. (VII. 10.) AB határozat	Az Alkotmánybíróság határozata.	24753
78/2009. (VII. 10.) AB határozat	Az Alkotmánybíróság határozata.	24758
79/2009. (VII. 10.) AB határozat	Az Alkotmánybíróság határozata.	24763
80/2009. (VII. 10.) AB határozat	Az Alkotmánybíróság határozata.	24765
81/2009. (VII. 10.) AB határozat	Az Alkotmánybíróság határozata.	24766
1108/2009. (VII. 10.) Korm. határozat	A 2009. évi központi költségvetés általános tartalékának előirányzatából történő felhasználásról	24770
1109/2009. (VII. 10.) Korm. határozat	A Magyarországi Cigányokért Közalapítvány alapító okira- tának módosításáról	24772
43/2009. (VII. 10.) ME határozat	A Magyar Köztársaság Kormánya és a Horvát Köztársaság Kormánya között a Magyar Köztársaság kisinyovi nagy- követségén a vízumkérelmek kezelésével kapcsolatos együttműködésről szóló megállapodás szövegének végle- ges megállapítására adott felhatalmazásról	24772
44/2009. (VII. 10.) ME határozat	A minisztériumok, a Miniszterelnöki Hivatal és a Kormány- hivatalok besorolásáról	24773

II. Törvények

2009. évi LXXX. törvény

a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény módosításáról*

1. § A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: Btk.) 17. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A büntetést korlátlanul enyhíteni vagy mellőzni is lehet, ha a kísérletet alkalmatlan tárgyon, alkalmatlan eszközzel vagy alkalmatlan módon követik el.”

2. § A Btk. 19. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„19. § Elkövetők a tettes, a közvetett tettes és a társtettes (tettesek), valamint a felbujtó és a bűnszegéd (részesek).”

3. § A Btk. 20. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, ezzel egyidejűleg a jelenlegi (2) bekezdés jelölése (3) bekezdésre változik:

„(2) Közvetett tettes az, aki a szándékos bűncselekmény törvényi tényállását e cselekményért gyermekkor, kóros elmeállapot, kényszer, fenyegetés miatt nem büntethető vagy tévedésben levő személy felhasználásával valósítja meg.”

4. § A Btk. 29. § (2) és (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Nem büntethető az sem, aki az elhárítás szükséges mértékét ijedtségből vagy menthető felindulásból túllépi.

(3) A megtámadott nem köteles kitérni a jogtalan támadás elől.”

5. § A Btk. a következő 29/A. §-sal egészül ki:

„29/A. § Nem büntethető, aki a saját, illetőleg a mások személye vagy javai elleni jogtalan támadás megelőzéséhez szükséges védelmi eszközt alkalmaz, ha az az élet kioltására nem alkalmas, és annak folytán a jogtalan támadó szenved sérelmet, továbbá ha a védekező a sérelem elkerülése érdekében mindent megtett, ami tőle az adott helyzetben elvárható volt.”

6. § (1) A Btk. 36. § (1) és (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Nem büntethető, aki a személy elleni (XII. fejezet I. és III. cím), közlekedési (XIII. fejezet) vagy vagyon elleni (XVIII. fejezet) vétség vagy három évi szabadságvesztésnél nem súlyosabban büntetendő bűntett elkövetését a vádemelésig beismerte, és közvetítői eljárásban a sértett által elfogadott módon és mértékben a bűncselekménnyel okozott sérelmet jóvátette.

(2) A büntetés korlátlanul enyhíthető, ha az elkövető az (1) bekezdésben meghatározott bűncselekmények esetében az öt évi szabadságvesztésnél nem súlyosabban büntetendő bűntett elkövetését a vádemelésig beismerte, és közvetítői eljárás keretében a sértett által elfogadott módon és mértékben a bűncselekménnyel okozott sérelmet jóvátette.”

(2) A Btk. 36. § (3) bekezdése a következő e) ponttal egészül ki:

[Az (1)–(2) bekezdés alkalmazásának nincs helye, ha az elkövető]

„e) korábban szándékos bűncselekménye miatt közvetítői eljárásban vett részt, és ennek eredményeként vele szemben a 36. § (1) vagy (2) bekezdését alkalmazták, ha az ügydöntő határozat jogerőre emelkedésétől az újabb szándékos bűncselekmény elkövetéséig két év még nem telt el.”

7. § A Btk. 38. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„38. § (1) Büntetések

- a) a szabadságvesztés,
- b) a közérdekű munka,
- c) a pénzbüntetés,
- d) a foglalkozástól eltiltás,
- e) a járművezetéstől eltiltás,
- f) a kiutasítás.

(2) Mellékbüntetések

- a) a közügyektől eltiltás,
- b) a kitiltás.

(3) Ha a bűncselekmény büntetési tételének felső határa három évi szabadságvesztésnél nem súlyosabb, akkor szabadságvesztés helyett közérdekű munka, pénzbüntetés, foglalkozástól eltiltás, járművezetéstől eltiltás vagy kiutasítás, illetőleg e büntetések közül több is kiszabható.

(4) A büntetések – az (5) és (6) bekezdésben foglalt kivétellel – egymás mellett is kiszabhatók.

(5) Ha a bűncselekményt e törvény kizárólag pénzbüntetéssel rendeli büntetni, e büntetés helyett vagy mellett más büntetés nem szabható ki.

(6) Nem szabható ki

- a) szabadságvesztés mellett közérdekű munka,
- b) kiutasítás mellett közérdekű munka vagy pénzbüntetés.

(7) Közügyektől eltiltás vagy kitiltás szabadságvesztés mellett szabható ki.”

8. § A Btk. 40. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A határozott ideig tartó szabadságvesztés legrövidebb tartama két hónap, leghosszabb tartama tizenöt év; életfogytig tartó szabadságvesztéssel is büntetendő bűncselekmény, bünszervezetben, különös vagy többszörös visszaesőként történő elkövetés, továbbá halmazati vagy összbüntetés esetén húsz év.”

9. § (1) A Btk. 47. § (4) bekezdése a következő c) ponttal egészül ki:

[Nem bocsátható feltételes szabadságra]

„c) az erőszakos többszörös visszaeső,”

* A törvényt az Országgyűlés a 2009. június 29-i ülésnapján fogadta el.

(2) A Btk. 47. § (4) bekezdése a következő *e)* ponttal egészül ki:

[Nem bocsátható feltételes szabadságra]

„*e)* aki a szabadságvesztés letöltését önhibájából nem kezdte meg,”

10. § (1) A Btk. 48. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A feltételes szabadság tartamára, de legkevesebb egy évre az elítélt pártfogó felügyelet alá helyezhető. Ha a feltételes szabadságra bocsátott elítélt visszaeső, pártfogó felügyelet alatt áll.”

(2) A Btk. 48. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A bíróság a feltételes szabadságot megszünteti, ha az elítéltet az ítélet jogerőre emelkedését megelőzően vagy azt követően elkövetett bűncselekmény miatt a feltételes szabadság alatt végrehajtandó szabadságvesztésre ítélik. Ha az elítéltet egyéb büntetésre ítélik, vagy ha a magatartási szabályokat megszegi, a bíróság a feltételes szabadságot megszüntetheti.”

11. § A Btk. 48/A. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ha az elítélttel szemben több határozott ideig tartó, összbüntetésbe nem foglalható szabadságvesztést kell végrehajtani – ideértve a pénzbüntetés vagy a közérdekű munka helyébe lépő szabadságvesztést is –, és a szabadságvesztések folyamatos végrehajtása során a bíróság az elítéltet bármely szabadságvesztésből feltételes szabadságra bocsátotta, a feltételes szabadság mindaddig nem kezdhető meg, amíg az elítélt más szabadságvesztést tölt.”

12. § A Btk. 49. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A közérdekű munka tartamát órákban kell meghatározni, legkisebb mértéke negyvenkettő, legnagyobb mértéke háromszáz óra.”

13. § (1) A Btk. 50. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A közérdekű munka, illetőleg ennek hátralévő része helyébe lépő szabadságvesztést úgy kell megállapítani, hogy hat óra közérdekű munkának egy napi szabadságvesztés felel meg. Az átváltoztatás után fennmaradó közérdekű munkának egy napi szabadságvesztés felel meg.”

(2) A Btk. 50. §-a a következő (3) bekezdése egészül ki:

„(3) A közérdekű munka helyébe lépő szabadságvesztés két hónapnál rövidebb is lehet.”

14. § A Btk. 51. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„51. § (1) A pénzbüntetést úgy kell kiszabni, hogy – figyelemmel a cselekménnyel elért vagy elérni kívánt anyagi előnyre is – meg kell állapítani a pénzbüntetés napi téte-

leinek számát és – az elkövető vagyoni, jövedelmi, személyi viszonyaihoz és életviteléhez mérten – az egy napi tételnek megfelelő összeget.

(2) Akit határozott tartamú szabadságvesztésre ítélnék, és megfelelő keresete (jövedelme) vagy vagyona van, ha a bűncselekményt haszonszerzés céljából követte el, pénzbüntetésre is kell ítélni.

(3) A pénzbüntetés legkisebb mértéke harminc, legnagyobb mértéke ötszáznegyven napi tétel. Egy napi tétel összegét legalább kettőezer-ötszáz és legfeljebb kettőszáz-ezer forintban kell meghatározni.

(4) A bíróság az ügydöntő határozatában – az elkövető vagyoni, jövedelmi viszonyaira tekintettel – rendelkezhet úgy, hogy az elkövető a pénzbüntetést legfeljebb két éven belül havi részletekben fizetheti meg.”

15. § A Btk. 52. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„52. § (1) Ha az elítélt a pénzbüntetést nem fizeti meg, illetve részletfizetés engedélyezése esetén egyhavi részlet megfizetését elmulasztja, a pénzbüntetést vagy annak meg nem fizetett részét szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

(2) A meg nem fizetett pénzbüntetés helyébe lépő szabadságvesztést úgy kell megállapítani, hogy egy napi tétel helyébe egy napi szabadságvesztés lép. Ilyenkor a szabadságvesztés két hónapnál rövidebb is lehet.

(3) Ha a pénzbüntetést végrehajtandó szabadságvesztés mellett szabták ki, vagy a felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtását elrendelték, a pénzbüntetés helyébe lépő szabadságvesztés végrehajtási fokozatára a szabadságvesztés fokozata az irányadó.

(4) A (3) bekezdésben meghatározott eseten kívül a pénzbüntetés helyébe lépő szabadságvesztést fogház fokozatban kell végrehajtani.”

16. § A Btk. 57. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A foglalkozástól eltiltás tartama az ítélet jogerőre emelkedésével kezdődik. Ha a foglalkozástól eltiltást szabadságvesztés mellett szabják ki, a foglalkozástól eltiltás tartamába nem számít bele az az idő, amely alatt az elítélt a szabadságvesztését tölti, illetve amíg kivonja magát a szabadságvesztés végrehajtása alól. Ha a feltételes szabadságot nem szüntetik meg, a feltételes szabadságon töltött időt a foglalkozástól eltiltás tartamába be kell számítani.”

17. § (1) A Btk. 59. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A foglalkozástól eltiltás tartamának számítására [57. § (2) bekezdés], valamint a foglalkozáshoz szükséges jártasság igazolására és a végleges eltiltás alóli mentesítésre vonatkozó rendelkezést [57. § (3) bekezdés] a járművezetéstől eltiltás esetén megfelelően alkalmazni kell.”

(2) A Btk. 59. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A járművezetéstől eltiltás tartamába be kell számítani azt az időt, amelynek tartamára az elkövető vezetői

engedélyét – a járművezetéstől eltiltásra ítéletét megelőzően – a bűncselekménnyel összefüggésben visszavonták.”

18. § A Btk. 61. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Nem utasítható ki az, aki a külön törvényben meghatározottak szerint menedékjogot élvez.”

19. § (1) A Btk. 62. §-át megelőző alcím helyébe a következő alcím lép:

„A közügyektől eltiltás”

(2) A Btk. a következő 62. §-sal egészül ki:

„62. § (1) Azt, akit szándékos bűncselekmény elkövetése miatt végrehajtandó szabadságvesztésre ítélnék, és méltatlan arra, hogy a közügyekben részt vegyen, azok gyakorlásától el kell tiltani.

(2) A közügyektől eltiltott

a) nem vehet részt népképviselői szerv tagjainak választásában, népszavazásban és népi kezdeményezésben,

b) nem lehet hivatalos személy,

c) nem működhet népképviselői szerv testületében (bizottságában),

d) nem viselhet tisztséget társadalmi szervezetben, köztestületben, közalapítványban,

e) nem érhet el katonai rendfokozatot,

f) nem kaphat belföldi kitüntetést és külföldi kitüntetés elfogadására engedélyt.

(3) A közügyektől eltiltott az ítélet jogerőre emelkedésével elveszti

a) mindazon tagságát, állását, tisztségét vagy megbízását, amelynek elnyerését az (1) bekezdés kizárja,

b) katonai rendfokozatát, továbbá belföldi kitüntetését és azt a jogát, hogy külföldi kitüntetést viselhessen.”

20. § A Btk. a következő 63. §-sal egészül ki:

„63. § (1) A közügyektől eltiltás legrövidebb tartama egy év, leghosszabb tartama tíz év.

(2) A közügyektől eltiltás tartama az ítélet jogerőre emelkedésével kezdődik. Ebbe nem számít bele az az idő, amely alatt a közügyektől eltiltással érintett jogok a 41. § (3) bekezdése értelmében szünetelnek, valamint amíg az elítélt kivonja magát a szabadságvesztés végrehajtása alól. Ha a feltételes szabadságot nem szüntetik meg, a feltételes szabadságon töltött időt a közügyektől eltiltás tartamába be kell számítani.”

21. § (1) A Btk. 64. §-át megelőző alcím helyébe a következő alcím lép:

„A kitiltás”

(2) A Btk. 64. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„64. § (1) A törvényben meghatározott esetekben azt, akit szabadságvesztésre ítélnék egy vagy több helységről vagy az ország meghatározott részéből ki lehet tiltani, ha e helyeken tartózkodása a közérdeket veszélyezteti.

(2) A kitiltás legrövidebb tartama egy év, leghosszabb tartama öt év. A foglalkozástól eltiltás tartamának számítására vonatkozó rendelkezést [57. § (2) bekezdés] a kitiltás esetében megfelelően alkalmazni kell.”

22. § A Btk. 67. § (1)–(3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A szabadságvesztés végrehajthatósága elévül

a) tizenöt évi szabadságvesztés vagy ennél súlyosabb büntetés esetén húsz év,

b) tíz évi vagy ezt meghaladó tartamú szabadságvesztés esetén tizenöt év,

c) öt évi vagy ezt meghaladó tartamú szabadságvesztés esetén tíz év,

d) öt évet el nem érő tartamú szabadságvesztés esetén öt év elteltével.

(2) A közérdekű munka, a pénzbüntetés és a kitiltás végrehajthatósága öt év elteltével évül el.

(3) A foglalkozástól eltiltás, a járművezetéstől eltiltás, a kiutasítás és közügyektől eltiltás végrehajthatósága

a) öt évi vagy ezt meghaladó tartam esetén tíz év,

b) öt évet el nem érő tartam esetén öt év elteltével évül el.”

23. § A Btk. 68. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„68. § (1) A büntetés elévülésének határideje a büntetést kiszabó határozat jogerőre emelkedésének napjával, ha pedig a szabadságvesztés végrehajtását részben vagy egészben felfüggesztik, a próbaidő leteltének a napjával kezdődik.

(2) Ha az elítélt a szabadságvesztés végrehajtása alatt megszökik, az elévülés határideje a szökés napjával ismét elkezdődik.

(3) A szabadságvesztés mellett kiszabott büntetés elévülésének határideje a szabadságvesztés végrehajtása befejezésének, illetőleg a végrehajthatósága megszűnésének napján kezdődik.

(4) Az elévülést félbeszakítja az elítélt ellen a büntetés végrehajtása végett tett intézkedés. A félbeszakítás napjával az elévülés ismét elkezdődik.”

24. § A Btk. 72. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Nem bocsátható próbára

a) a többszörös visszaeső,

b) aki a bűncselekményt bünszervezetben követte el,

c) aki a szándékos bűncselekményt a szabadságvesztésre ítélté után, a végrehajtás befejezése előtt követte el,

d) aki a szándékos bűncselekményt a szabadságvesztés felfüggesztésének próbaideje alatt követte el.”

25. § (1) A Btk. 74. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A kényszergyógykezelés legfeljebb az (1) bekezdés szerinti cselekményre megállapított büntetési tétel felső határának megfelelő ideig, életfogytig tartó szabadságvesztéssel is büntetendő bűncselekmény esetén legfeljebb húsz évig tart. Ha ezt követően az egészségügyről szóló törvényben meghatározott feltételek fennállása miatt szükséges, a kényszergyógykezelést pszichiátriai intézetben kell elhelyezni.”

(2) A Btk. 74. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A kényszergyógykezelést a (3) bekezdésben meghatározott tartam előtt is haladéktalanul meg kell szüntetni, ha szükségessége már nem áll fenn.”

26. § (1) A Btk. 82. § (1)–(3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Pártfogó felügyelet rendelhető el

a) a vádemelés elhalasztásának tartamára,

b) a feltételes szabadság tartamára,

c) a próbára bocsátás próbaidejére,

d) a szabadságvesztés felfüggesztésének próbaidejére, ha annak eredményes elteltéhez az elkövető rendszeres figyelemmel kísérése szükséges.

(2) Pártfogó felügyelet alatt áll az a visszaeső, akit feltételes szabadságra bocsátottak, próbára bocsátottak, vagy akivel szemben a szabadságvesztés végrehajtását felfüggesztették. Kiutasítás mellett pártfogó felügyelet elrendelésének nincs helye.

(3) Az (1)–(2) bekezdésben meghatározott pártfogó felügyelet tartama azonos a feltételes szabadság, a próbaidő, illetve a vádemelés elhalasztásának tartamával, de legfeljebb öt év. A (2) bekezdésben meghatározott eseteket kivéve a pártfogó felügyelő a pártfogó felügyelet fele részének, de legalább két év eltelte után pártfogó felügyelői véleményében javasolhatja a pártfogó felügyelet megszüntetését, ha annak szükségessége már nem áll fenn.”

(2) A Btk. 82. § (5) bekezdés c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A bíróság, illetve vádemelés elhalasztása esetén az ügyész határozatában a pártfogó felügyelet céljának elősegítése érdekében külön magatartási szabályként kötelezettségeket és tilalmakat írhat elő. A bíróság, illetve az ügyész elrendelheti, hogy a pártfogolt]

„c) meghatározott jellegű nyilvános helyeket és nyilvános rendezvényeket, továbbá meghatározott közterületeket ne látogasson,”

27. § A Btk. 87. § (2) bekezdés d) és e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az (1) bekezdés alapján, ha a büntetési tétel legkisebb mértéke]

„d) egy évi szabadságvesztés, ehelyett rövidebb tartamú szabadságvesztést,

e) egy évnél rövidebb tartamú szabadságvesztés, ehelyett büntetést a 38. § (3) bekezdése alapján”

[lehet kiszabni.]

28. § A Btk. 89. §-a és a megelőző alcím helyébe a következő alcím és rendelkezés lép:

„A szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése

89. § (1) A két évet meg nem haladó szabadságvesztés végrehajtása próbaidőre felfüggeszthető, ha – különösen az elkövető személyi körülményeire figyelemmel – alaposan feltehető, hogy a büntetés célja annak végrehajtása nélkül is elérhető.

(2) A próbaidő tartama – ha e törvény eltérően nem rendelkezik – egy évtől öt évig terjedhet, de a kiszabott szabadságvesztésnél rövidebb nem lehet. A próbaidőt években és hónapokban kell meghatározni.”

29. § (1) A Btk. a 90. §-t megelőzően a következő alcímmel egészül ki:

„A szabadságvesztés végrehajtásának részbeni felfüggesztése”

(2) A Btk. 90. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„90. § (1) A két évet meghaladó, de öt évnél nem hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabása esetén a szabadságvesztés fele részének végrehajtása próbaidőre felfüggeszthető, ha – különösen az elkövető személyi körülményeire figyelemmel – alaposan feltehető, hogy a büntetés célja annak végrehajtása nélkül is elérhető.

(2) A próbaidő tartama két évtől öt évig terjedhet, de a felfüggesztett résznél rövidebb nem lehet. A próbaidőt években és hónapokban kell meghatározni. A próbaidő a végrehajtandó rész letöltése után kezdődik.

(3) A szabadságvesztés végrehajtandó részéből az elítélt nem bocsátható feltételes szabadságra.”

30. § (1) A Btk. a 91. §-t megelőzően a következő alcímmel egészül ki:

„A szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésére és részbeni felfüggesztésére vonatkozó közös szabályok”

(2) A Btk. 91. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„91. § (1) A szabadságvesztés végrehajtása nem függeszthető fel, ha az elkövető

a) erőszakos többszörös visszaeső,

b) a bűncselekményt bünszervezetben követte el,

c) a szándékos bűncselekményt a szabadságvesztés végrehajtásának befejezése előtt vagy felfüggesztésének próbaideje alatt követte el.

(2) Ha az elkövetőn olyan szabadságvesztést hajtanak végre, amely miatt a felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtását nem lehet elrendelni, akkor a próbaidő a szabadságvesztés tartamával meghosszabbodik.

(3) A (2) bekezdés szerinti rendelkezést a közérdekű munka és pénzbüntetés helyébe lépő szabadságvesztés esetén is alkalmazni kell.

(4) A (2) és (3) bekezdés esetén a próbaidő tartama az öt évet meghaladhatja.

(5) Ha az elkövetőt többször ítélik próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztésre, és a szabadságvesztések pró-

baideje még nem telt el, valamennyi próbaidő párhuzamosan telik.

(6) A szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésével egyidejűleg az elkövető pártfogó felügyelet alá helyezhető. Ha az elkövető visszaeső, pártfogó felügyelet alatt áll.”

31. § A Btk. 91/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„91/A. § A felfüggesztett szabadságvesztést végre kell hajtani, ha

a) a próbaidő alatt megállapítják, hogy a szabadságvesztés végrehajtását a 91. § (1) bekezdésében foglalt kizáró ok ellenére függesztették fel,

b) az elkövetőt a szabadságvesztés végrehajtandó része alatt elkövetett bűncselekmény miatt végrehajtandó szabadságvesztésre ítélik,

c) az elkövetőt a próbaidő alatt elkövetett bűncselekmény miatt végrehajtandó szabadságvesztésre ítélik,

d) az elkövető a pártfogó felügyelet magatartási szabályait súlyosan megszegi.”

32. § A Btk. a következő 91/B. §-sal egészül ki:

„91/B. § A büntetés végrehajtásának kegyelemből törént felfüggesztése esetén a végrehajtás elrendelésére a felfüggesztett büntetés végrehajtására vonatkozó rendelkezést [91/A. §] megfelelően alkalmazni kell.”

33. § A Btk. 96. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„96. § Mellékbüntetések nem foglalhatók összbüntetésbe.”

34. § (1) A Btk. 97. §-át megelőző alcím helyébe a következő alcím lép:

„A különös, a többszörös és az erőszakos többszörös visszaesőkre vonatkozó rendelkezések”

(2) A Btk. 97. § (1) és (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A különös és a többszörös visszaesővel szemben – amennyiben a törvény másként nem rendelkezik – az újabb bűncselekmény büntetési tételének felső határa szabadságvesztés esetén a felével emelkedik, de nem haladhatja meg a húsz évet. Halmazati büntetés esetén a 85. § (2) bekezdése szerinti büntetési tételt, a tárgyalásról lemondás esetén a 87/C. § szerinti büntetési tételt kell a felével emelni.

(2) A különös és a többszörös visszaesővel szemben a büntetés a 87. § (2) bekezdése alapján csak különös méltánylást érdemlő esetben enyhíthető. Azzal szemben, aki erőszakos többszörös visszaesőnek minősül, a büntetés enyhítésének nincs helye.”

(3) A Btk. 97. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az erőszakos többszörös visszaesővel szemben a 38. § (3) bekezdése alkalmazásának nincs helye.”

35. § A Btk. a következő 97/A. §-sal egészül ki:

„97/A. § Az erőszakos többszörös visszaesővel szemben az erőszakos többszörös visszaesőkénti minősítést megalapozó személy elleni erőszakos bűncselekmény elkövetése esetén a büntetési tétel alsó határa

a) egy évnél rövidebb tartamú szabadságvesztés esetén egy évi szabadságvesztésre,

b) egy évi szabadságvesztés esetén két évi szabadságvesztésre,

c) két évi szabadságvesztés esetén három évi szabadságvesztésre,

d) öt évi szabadságvesztés esetén hét évi szabadságvesztésre,

e) tíz évi szabadságvesztés esetén tizenkét évi szabadságvesztésre emelkedik.”

36. § A Btk. 99. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„99. § (1) Az előzetes fogvatartás és a házi őrizet teljes idejét be kell számítani a kiszabott szabadságvesztésbe, közérdekű munkába és pénzbüntetésbe.

(2) A beszámításnál egy napi előzetes fogvatartás egy napi szabadságvesztésnek, egy napi tétel pénzbüntetésnek, illetve hat óra közérdekű munkának felel meg.

(3) Házi őrizet beszámítása esetén hat óra közérdekű munkának, illetve egy napi tétel pénzbüntetésnek egy nap, egy napi szabadságvesztésnek fegyház fokozat esetén öt nap, börtön fokozat esetén négy nap, fogház fokozat esetén három nap házi őrizetben töltött idő felel meg.

(4) A (3) bekezdés szerinti beszámítás után fennmaradó házi őrizet tartamát egy napi szabadságvesztésként kell beszámítani.”

37. § A Btk. 107/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„107/A. § Nem büntethető a fiatakorú, ha a személy elleni (XII. fejezet I. és III. cím), közlekedési (XIII. fejezet) vagy vagyon elleni (XVIII. fejezet) vétség vagy öt évi szabadságvesztésnél nem súlyosabb büntetendő büntetett elkövetését a vádemelésig beismerte, és közvetítői eljárás keretében a sértett által elfogadott módon és mértékben a bűncselekménnyel okozott sérelmet jóvátette.”

38. § A Btk. 113. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„113. § Fiatakorúval szemben közérdekű munkát akkor lehet kiszabni, ha az ítélet meghozatalakor a tizenhatodik életévét betöltötte.”

39. § A Btk. 123. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A parancsra elkövetett bűncselekményért a parancsot adó is tettesként felel, ha a katona tudta, hogy a parancs végrehajtásával bűncselekményt követ el, egyébként a parancsot adó közvetett tettesként felel.”

40. § A Btk. a következő alcímmel és 129/A. §-sal egészül ki:

„A katonai büntetések

129/A. § (1) Katonával szemben

a) lefokozás,

b) szolgálati viszony megszüntetése

más büntetés mellett, vagy ha a bűncselekmény büntetési tételének felső határa három évi szabadságvesztésnél nem súlyosabb, akkor önállóan is kiszabható.

(2) Katonai büntetés alkalmazásának nincs helye, ha a katonát a közügyektől eltiltják.”

41. § A Btk. 130. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„130. § (1) Katonával szemben

a) rendfokozatban visszavetés,

b) várakozási idő meghosszabbítása

büntetés mellett szabható ki.

(2) Katonai mellékbüntetés alkalmazásának nincs helye katonai büntetés mellett, vagy ha a katonát a közügyektől eltiltják.”

42. § (1) A Btk. 137. § 2. pont *i*) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[E törvény alkalmazásában

2. *közfeladatot ellátó személy:]*

„*i*) a polgárőr a polgárőrségről szóló törvényben meghatározott feladatok ellátásával kapcsolatban,”

(2) A Btk. 137. § 2. pontja a következő *l*) alponttal egészül ki:

[E törvény alkalmazásában

2. *közfeladatot ellátó személy:]*

„*l*) az erdészeti szakszemélyzet az erdőben, az erdőgazdálkodási tevékenységet közvetlenül szolgáló földterületen és az erdészeti magánúton végzett erdőőrzési tevékenységével, valamint a jogellenes cselekmény hatásának történő bejelentésével kapcsolatban.”

(3) A Btk. 137. § 14. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[E törvény alkalmazásában]

„14. visszaeső a szándékos bűncselekmény elkövetője, ha korábban szándékos bűncselekmény miatt végrehajtható szabadságvesztésre ítélték, vagy annak végrehajtását részben felfüggesztették, és a büntetés kitöltésétől vagy végrehajthatósága megszűnésétől az újabb bűncselekmény elkövetéséig három év még nem telt el,”

(4) A Btk. 137. § 16. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[E törvény alkalmazásában]

„16. többszörös visszaeső az, akit a szándékos bűncselekmény elkövetését megelőzően visszaesőként végrehajtható szabadságvesztésre ítélték, vagy annak végrehajtását részben felfüggesztették, és az utolsó büntetés kitöltésétől vagy végrehajthatósága megszűnésétől a szabadság-

vesztéssel fenyegetett újabb bűncselekmény elkövetéséig három év még nem telt el,”

(5) A Btk. 137. §-a a következő 17–18. ponttal egészül ki, ezzel egyidejűleg a jelenlegi 17–19. pontok jelölése 19–21. pontra változik:

[E törvény alkalmazásában]

„17. erőszakos többszörös visszaeső az a többszörös visszaeső, aki mindhárom alkalommal személy elleni erőszakos bűncselekményt követ el. E pont alkalmazásában személy elleni erőszakos bűncselekmény az alkotmányos rend elleni erőszakos szervezkedés [139. § (1)–(2) bekezdés], a lázadás [140. § (1)–(2) bekezdés], a népirtás (155. §), az apartheid (157. §), a polgári lakosság elleni erőszak (158. §), a bűnös hadviselés (160. §), a hadikövet elleni erőszak (163. §), az egyéb háborús bűntett (165. §), az emberölés (166. §), az erős felindulásban elkövetett emberölés (167. §), a testi sértés (170. §), a kényszerítés (174. §), a lelkiismeret és vallásszabadság megsértése (174/A. §), a közösség tagja elleni erőszak (174/B. §), az egyesülési, a gyülekezési szabadság, valamint a választási gyűlésen való részvétel jogának megsértése (174/C. §), a személyi szabadság megsértése (175. §), az emberrablás [175/A. § (1)–(5) bekezdés], az emberkereskedelem (175/B. §), az erőszakos közösülés (197. §), a szemérem elleni erőszak (198. §), a bántalmazás hivatalos eljárásban (226. §), a hivatalos személy elleni erőszak (229. §), a közfeladatot ellátó személy elleni erőszak (230. §), a hivatalos személy támogatója elleni erőszak (231. §), a nemzetközileg védett személy elleni erőszak (232. §), a terrorcselekmény [261. § (1)–(7) bekezdés], a légi jármű, vasúti, vízi, közúti tömegközlekedési vagy tömeges áruszállításra alkalmas jármű hatalomba kerítése [262. § (1)–(3) bekezdés], az önbíráskodás (273. §), a rablás (321. §), a zsarolás (323. §), a zendülés minősített esetei [355. § (2)–(4) bekezdései] és az előljáró vagy szolgálati közeg elleni erőszak (355. §),

18. védekezésre képtelennek kell tekinteni azt is, aki helyzeténél vagy állapotánál fogva ideiglenesen vagy véglegesen nem képes ellenállás kifejtésére,”

43. § A Btk. 166. § (2) bekezdése a következő *j*) ponttal egészül ki:

[A büntetés tíz évtől tizenöt évig terjedő, vagy életfogytig tartó szabadságvesztés, ha az emberölést]

„*j*) védekezésre képtelen személy sérelmére követik el.”

44. § A Btk. 175. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A büntetés az (1) bekezdés esetén egy évtől öt évig, a (2) bekezdés esetén öt évtől tíz évig terjedő szabadságvesztés, ha a bűncselekményt

a) aljas indokból vagy célból,

b) hivatalos eljárás színlelésével,

c) a sértett sanyargatásával,

d) jelentős érdeksérelmet okozva,

e) a tizennyolcadik életévét be nem töltött személy sérelmére,

f) védekezésre képtelen személy sérelmére,

g) fegyveresen,

h) felfegyverkezve

követik el.”

45. § A Btk. 176. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„176. § (1) Aki másnak a lakásába, egyéb helyiségébe vagy ezekhez tartozó bekerített helyre erőszakkal, fenyegetéssel, hivatalos eljárás színlelésével bemegy, vagy ott bent marad, vétséget követ el, és két évig terjedő szabadságvesztéssel, közérdekű munkával vagy pénzbüntetéssel büntetendő.

(2) Büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, aki másnak a lakásába, egyéb helyiségébe vagy az ezekhez tartozó bekerített helyre, az ott lakónak vagy azzal rendelkezőnek akarata ellenére vagy megfélemséggel

a) éjjel,

b) fegyveresen,

c) felfegyverkezve,

d) csoportosan

bemegy vagy ott bent marad.

(3) Az (1) bekezdés szerint büntetendő, aki az (1) bekezdésben meghatározott módon, a (2) bekezdés szerint büntetendő, aki a (2) bekezdésben meghatározott módon más megakadályoz abban, hogy a lakásába, egyéb helyiségébe vagy az ezekhez tartozó bekerített helyre bemenjen.

(4) A büntetés büntett miatt öt évig terjedő szabadságvesztés, ha az (1) bekezdésben meghatározott cselekményt a (2) bekezdésben írt módon követik el.”

46. § A Btk. 177/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„177/A. § (1) Aki a személyes adatok védelméről vagy kezeléséről szóló törvényi rendelkezések megszegésével jogtalan haszonszerzési célból vagy jelentős érdeksérelmet okozva

a) jogosulatlanul vagy a céltól eltérően személyes adatot kezel,

b) az adatok biztonságát szolgáló intézkedést elmulasztja,

vétséget követ el, és egy évig terjedő szabadságvesztéssel, közérdekű munkával vagy pénzbüntetéssel büntetendő.

(2) Az (1) bekezdés szerint büntetendő az is, aki a személyes adatok védelméről vagy kezeléséről szóló törvényi rendelkezések megszegésével az érintett tájékoztatására vonatkozó kötelezettségének nem tesz eleget, és ezzel más vagy mások érdekeit jelentősen sérti.

(3) A büntetés vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztés, közérdekű munka vagy pénzbüntetés, ha a személyes adattal visszaélést különleges személyes adatra követik el.

(4) A büntetés büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztés, ha személyes adattal visszaélést hivatalos személyként vagy közmegbízatás felhasználásával követik el.”

47. § (1) A Btk. 229. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő a (2) bekezdésben meghatározott csoport szervezője vagy vezetője, valamint, ha a hivatalos személy elleni erőszakot fegyveresen követik el.”

(2) A Btk. 229. §-a a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) Aki a (2)–(4) bekezdés szerinti bűncselekményt külön törvényben meghatározott intézkedést végrehajtó rendőr vagy pénzügyőr sérelmére követi el, a (2) bekezdés esetén két évtől nyolc évig, a (3) bekezdés esetén öt évtől tíz évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.”

48. § A Btk. 271. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A büntetés büntett miatt egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztés, ha a garázdaságot

a) csoportosan és a köznyugalmat súlyosan megzavarva,

b) nyilvános rendezvényen,

c) fegyveresen,

d) felfegyverkezve

követik el.”

49. § A Btk. 273. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, ezzel egyidejűleg a jelenlegi (2) bekezdés jelölése (3) bekezdésre változik:

„(2) A büntetés két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztés, ha a bűncselekményt

a) fegyveresen,

b) felfegyverkezve,

c) védekezésre képtelen személy sérelmére követik el.”

50. § A Btk. 316. § (2) bekezdés d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A büntetés vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztés, közérdekű munka vagy pénzbüntetés, ha a lopást kisebb értékre, vagy a szabálysértési értékre elkövetett lopást]

„d) dolog elleni erőszakkal – ideértve azt is, ha a dolog eltulajdonításának megakadályozására szolgáló eszközt állagsérelem okozása nélkül eltávolítják, vagy a dolog eltulajdonításának megakadályozására alkalmatlanná teszik –,”

[követik el.]

51. § (1) A Btk. 321. § (3) bekezdés a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A büntetés öt évtől tíz évig terjedő szabadságvesztés, ha a rablást]

„a) felfegyverkezve,”

[követik el.]

(2) A Btk. 321. § (4) bekezdése helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„(4) A büntetés öt évtől tizenöt évig terjedő szabadságvesztés, ha a rablást

a) fegyveresen,

b) különösen nagy vagy ezt meghaladó értékre,

c) jelentős értékre hivatalos személy, külföldi hivatalos személy ellen, hivatalos eljárása alatt vagy közfeladatot ellátó személy ellen, e feladatának teljesítése során, illetőleg jelentős értékre felfegyverkezve, bűnszövetségben vagy csoportosan,

d) felfegyverkezve vagy csoportosan hivatalos személy, külföldi hivatalos személy ellen, hivatalos eljárása alatt vagy közfeladatot ellátó személy ellen, e feladata teljesítése során követik el.”

(3) A Btk. 321. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki, ezzel egyidejűleg a jelenlegi (5) bekezdés jelölése (6) bekezdésre változik:

„(5) A büntetés tíz évtől tizenöt évig terjedő szabadságvesztés, ha a rablást

a) jelentős értékre fegyveresen,

b) fegyveresen hivatalos személy, külföldi hivatalos személy ellen, hivatalos eljárása alatt vagy közfeladatot ellátó személy ellen, e feladata teljesítése során követik el.”

52. § A Btk. 322. § (1) bekezdése a következő c) ponttal egészül ki:

[Aki idegen dolgot jogtalan eltulajdonítás végett]

„c) védekezésre képtelen személytől vesz el”

[büntetett követ el és öt évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.]

53. § A büntetések és az intézkedések végrehajtásáról szóló 1979. évi 11. tvr. (a továbbiakban: Bv. tvr.) a következő 17. §-sal és azt megelőző alcímmel egészül ki:

„A feltételes szabadságra bocsátás kizártságának megállapítása

17. § (1) Ha az elítélt a szabadságvesztés letöltését határidőben nem kezdte meg, a szabadságvesztés foganatba vételekor a büntetés-végrehajtási intézet előterjesztést tesz a büntetés-végrehajtási bírónak a Btk. 47. § (4) bekezdés e) pontjában meghatározott feltételek megállapítása céljából.

(2) A büntetés-végrehajtási bíró az előterjesztés érkezésétől számított öt napon belül dönt.

(3) Ha a Btk. 47. § (4) bekezdés e) pontjában meghatározott feltételek fennállásának megállapítására nem kerül sor, a bűnügyi költséget az állam viseli.”

54. § A Bv. tvr. 33. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A büntetés-végrehajtás rendjét sértő cselekmény, illetőleg bűncselekmény megelőzése és megakadályozása

érdekében az elítélt – a testüregre is kiterjedően – megmozdítható, személyes használati tárgyai és ruházata átvizsgálhatók, vele szemben mozgáskorlátozó eszköz alkalmazható, biztonsági okból elkülöníthető (a továbbiakban együtt: biztonsági intézkedések), illetve az elítélttel szemben külön törvényben meghatározott esetben és módon kényszerítő eszközök alkalmazhatók. A motozást, illetve a ruházat átvizsgálását az elítélttel azonos nemű személy – ide nem értve a motozásnál közreműködő orvost – végezheti, és az nem történhet szemérem sértő módon. A test üregeinek átvizsgálását csak orvos végezheti. Mozgáskorlátozó eszközként – testi sérüléssel nem járó módon – bilincs (rögzítő övvel vagy anélkül), vezető bilincs vagy a végtag rögzítésére alkalmas más eszköz az intézkedésre okot adó körülmény megszűnésig, de folyamatosan legfeljebb tizenkét óra tartamban alkalmazható, ha az elítélt egészségi állapota ezt megengedi.”

55. § (1) A Bv. tvr. a következő 118/B. §-sal egészül ki:

„118/B. § Az előzetesen letartóztatottal szemben az ott megjelölt célból és módon a 33. § (4) bekezdésében meghatározott biztonsági intézkedések és kényszerítő eszközök alkalmazhatók.”

(2) A Bv. tvr. a következő 121/B. §-sal egészül ki:

„121/B. § Az előzetes letartóztatásban lévő fiataalkorúval szemben biztonsági intézkedésként személyes használati tárgyainak és ruházatának átvizsgálása, valamint biztonsági elkülönítése rendelhető el.”

56. § (1) E törvény – a (2) és (3) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetését követő 30. napon lép hatályba.

(2) A Btk. e törvény 14. §-ával megállapított 51. § (1), (3) és (4) bekezdése, valamint a Btk. e törvény 15. §-ával megállapított 52. § (1) és (2) bekezdése, valamint e törvény 56. § (8) bekezdése 2010. január 1-jén lép hatályba.

(3) E törvény 7. §-a, 12–13. §-a, a Btk. e törvény 14. §-ával megállapított 51. § (2) bekezdése, a Btk. e törvény 15. §-ával megállapított 52. § (3) és (4) bekezdése, e törvény 16–17. §-a, 19–25. §-a, 27–33. §-a, 34. § (3) bekezdése, 36. §-a, 38. §-a, 40–41. §-a, 42. § (3)–(4) bekezdése, 56. § (4) bekezdés b) és c) pontja, 56. § (7) bekezdés b)–e) pontja 2010. május 1-jén lép hatályba.

(4) A Btk.

a) 38. § (3) bekezdésében a „2–5. pontjában” szövegrész helyébe a „2–3. és 5. pontjában” szöveg,

b) 85. § (2) bekezdésében és a 85/A. § (1) bekezdésében a „főbüntetést” szövegrész helyébe a „büntetést” szöveg,

c) 87. § (1) bekezdésében, 85/A. § (1) bekezdésében és 103. § (2) bekezdésében a „főbüntetés” szövegrész helyébe a „büntetés” szöveg,

d) 90. § c) pontjában a „bűnszervezetben” szövegrész helyébe a „bűnszervezetben vagy erőszakos többszörös visszaesőként” szöveg,

e) 139. § (1) bekezdésében, 142. § (2) bekezdésében, 144. § (2) bekezdésében, 146. § (1) bekezdésében, 155. § (1) bekezdésében, 157. § (1) és (3) bekezdésében, 158. § (2) bekezdésében, 160. §-ában, 160/A. § (1) bekezdésében, 163. § (2) bekezdésében, 166. § (2) bekezdésében, 175/A. § (3)–(4) bekezdésében, 175/B. § (5) bekezdésében, 259. § (3) bekezdésében, 261. § (1) bekezdésében, 262. § (2) bekezdésében, 264/C. § (3) bekezdésében, 282/A. § (3) bekezdésében, 282/B. § (3) bekezdésében, 343. § (4) bekezdésében, 346. § (1) bekezdésében, 347. §-ában, 348. § (3) bekezdésében, 352. § (3) bekezdésében, 354. § (3) bekezdésében, 355. § (5) bekezdésében, 363. § (2) bekezdésében, 364. §-ában és 365. §-ában a „tizenöt” szövegrész helyébe a „húsz” szöveg,

f) 352. § (4) bekezdésében a „tíz évtől tizenöt évig” szövegrész helyébe a „tíz évtől húsz évig” szöveg,

g) 166. § (5) bekezdés c) pontjában a „261. § (2) bekezdés a) pont” szövegrész helyébe a „261. § (1) bekezdés” szöveg,

h) 192. § (1) bekezdésében a „kapcsolatba lép” szövegrész helyébe a „kapcsolatot létesít” szöveg, a „lép bejegyzett élettársi kapcsolatba” szövegrész helyébe a „létesít bejegyzett élettársi kapcsolatot” szöveg lép.

(5) A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.)

a) 16. § h) pontjában a „[Btk. 321. § (4) bek. a) pont]” szövegrész helyébe a „[Btk. 321. § (4) bek. b) pont]” szöveg,

b) 29. § b) pontjában a „(4) bek. b)–c) pont” szövegrész helyébe „(4) bek. c)–d) pont” szöveg,

c) 221/A. § (3) bekezdés b) pontjában a „nyomozás során beismerő vallomást tett, vállalja, és képes a sértett kárát megtéríteni vagy a bűncselekmény káros következményeit más módon a sértettnek jóvátenni,” szövegrész helyébe a „vádemeléskor beismerő vallomást tett, vállalja, és képes a bűncselekménnyel okozott sérelmet a sértett által elfogadott módon és mértékben jóvátenni,” szöveg,

d) 225. § (1) bekezdésében az „elrendeli” szövegrész helyébe az „elrendelheti” szöveg,

e) 474. § (4) bekezdésében a „[Btk. 137. § 18. pont]” szövegrész helyébe a „[Btk. 137. § 20. pont]” szöveg,

f) 567. § (1) bekezdésében a „[Btk. 82. § (1) bek.]” szövegrész helyébe a „[Btk. 82. § (2) bek.]” szöveg lép.

(6) A Bv. tvr. 122. § (3) bekezdésében „a 33. § (3) bekezdésének” szövegrész helyébe „a 33. § (3)–(4) bekezdésének” szöveg lép.

(7) Hatályát veszti a Btk.

a) 196. § (4) bekezdésében az „és (2)” szövegrész, 210. §-ában az „és a 200. §” szövegrész, 316. § (2) bekezdés j) pontja,

b) 53–55. §-a és az azt megelőző alcím, 60. §-a és az azt megelőző alcím, 65. §-a, 70. § (1) bekezdés 4. pontja,

75. §-a és az azt megelőző alcím, 88. §-a és az azt megelőző alcím, 114. § (2) bekezdésében az „és a pénzmellékbüntetést” szövegrész,

c) 169. § (4) bekezdésében, 170. § (1) és (7) bekezdésében, 171. § (1) bekezdésében, 172. § (1) bekezdésében, 173/H. § (3) bekezdésében, 173/I. § (4) bekezdésében, 174/C. § (2) bekezdésében, 176. § (1) bekezdésében, 176/A. § (1)–(3) bekezdésében, 177/A. § (1) bekezdésében, 177/B. § (1) bekezdésében, 179. § (1) bekezdésében, 180. § (1) bekezdésében, 184. § (3) bekezdésében, 185. § (3) bekezdésében, 187. § (1) bekezdésében, 188. § (1) bekezdésében, 189. § (1) bekezdésében, 190. §-ában, 193. § (3) bekezdésében, 194. §-ában, 195. § (4) bekezdésében, 196. § (1) bekezdésében, 204. § (6) bekezdésében, 208. §-ában, 212/A. §-ában, 214/A. § (1) bekezdésében, 220. §-ában, 222. § (1) bekezdésében, 223. § (1) bekezdésében, 226. § (2) bekezdésében, 229. § (6) bekezdésében, 234. §-ában, 235. §-ában, 237. §-ában, 238. § (6) bekezdésében, 239. §-ában, 242. § (2) bekezdésében, 242/C. § (1) bekezdésében, 248. § (1) bekezdésében, 249. § (1)–(2) bekezdésében, 249/A. § (1) bekezdésében, 255/B. § (1) bekezdésében, 257. §-ában, 265. §-ában, 266/B. § (1) bekezdésében, 267. §-ában, 269/A. §-ában, 271. § (1) bekezdésében, 271/A. § (1) bekezdésében, 272. §-ában, 274. § (2) bekezdésében, 276. §-ában, 277. § (1)–(2) bekezdésében, 278. §-ában, 279. § (1) és (3) bekezdésében, 280. § (3) bekezdésében, 281. § (4) bekezdésében, 281/A. § (3) bekezdésében, 284. § (1)–(3) bekezdésében, 285. § (1) bekezdésében, 289. § (1) és (3) bekezdésében, 292. § (2)–(3) bekezdésében, 295. § (2) bekezdésében, 296/A. § (1) bekezdésében, 298/A. §-ában, 299. § (2) bekezdésében, 300/C. § (1)–(2) bekezdésében, 300/E. § (1) bekezdésében, 301. § (1) bekezdésében, 303/A. § (1) bekezdésében, 304. § (4) bekezdésében, 304/A. §-ában, 306. § (1) bekezdésében, 310. § (1) bekezdésében, 311. § (1) bekezdésében, 311/A. § (1) bekezdésében, 311/B. § (1) bekezdésében, 312. § (1) bekezdésében, 313/B. § (1) bekezdésében, 313/C. § (7) bekezdésében, 313/D. §-ában, 320. § (1) bekezdésében, 325. § (1) bekezdésében, 328. § (1) bekezdésében, 329/A. § (1) bekezdésében, 329/B. § (1) bekezdésében, 329/C. §-ában, 329/D. § (1) bekezdésében és 330. §-ában a „ , közérdekű munkával vagy pénzbüntetéssel” szövegrész,

d) 177. § (2) bekezdésében, 177/A. § (3) bekezdésében, 178. § (2) bekezdésében, 245. § (2) bekezdésében, 282/C. § (5) bekezdés a)–b) pontjában, 289. § (6) bekezdésében, 296/B. § (3) bekezdésében, 307. § (4) bekezdésében, 313/C. § (2) bekezdésében, 316. § (2) bekezdésében, 317. § (2) bekezdésében, 318. § (2) bekezdésében, 319. § (2) bekezdésében, 324. § (2) bekezdésében, 326. § (2) bekezdésében a „ , közérdekű munka vagy pénzbüntetés” szövegrész,

e) 253. § (4) bekezdésében, 258/B. § (4) bekezdésében, 314. § (4) bekezdésében a „ , pénzbüntetéssel vagy közérdekű munkával” szövegrész.

(8) 2010. január 1. és 2010. május 1. között a pénzbüntetést – meg nem fizetése esetén – fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

(9) Ez a törvény 2010. május 2-án hatályát veszti.

Sólyom László s. k.,
köztársasági elnök

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

III. Kormányrendeletek

A Kormány 144/2009. (VII. 10.) Korm. rendelete

a polgári felhasználású robbanóanyagok forgalmazásáról és felügyeletéről szóló 191/2002. (IX. 4.) Korm. rendelet módosításáról

A Kormány a bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény 50/A. § (1) bekezdésének *k)* pontja, valamint a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 100. § (1) bekezdésének *d)* pontjában kapott felhatalmazás alapján, az Alkotmány 35. § (1) bekezdésének *b)* pontjában meghatározott feladatkörében a következőket rendeli el:

1. §

(1) A polgári felhasználású robbanóanyagok forgalmazásáról és felügyeletéről szóló 191/2002. (IX. 4.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) 2. §-ának 1. és 2. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[2. § *E* rendelet alkalmazásában]

„1. forgalmazás: e rendelet hatálya alá tartozó robbanóanyag gazdasági tevékenység keretében történő rendelkezésre bocsátása értékesítés vagy felhasználás céljából, ellenérték fejében vagy anélkül,

2. forgalomba hozatal: e rendelet hatálya alá tartozó robbanóanyag első alkalommal történő forgalmazása az Európai Gazdasági Térség területén;”

(2) Az R. 2. §-ának 5. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[2. § *E* rendelet alkalmazásában]

„5. szállítás: a rendelet hatálya alá tartozó robbanóanyagoknak az Európai Közösség területén történő országhatárt átlépő mozgatása;”

(3) Az R. 2. §-ának 7. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[2. § *E* rendelet alkalmazásában]

„7. megszerzés: a rendelet hatálya alá tartozó robbanóanyagok átvétele, vásárlása;”

(4) Az R. 2. §-ának 8–10. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[2. § *E* rendelet alkalmazásában]

„8. polgári robbantási tevékenység: a polgári felhasználású robbanóanyag gyártása – ideértve a robbanóanyag helyszíni keverését is –, megszerzése, tárolása, felhasználása, megsemmisítése;

9. robbanóanyagok: a pirotechnikai termékek kivételével azok az anyagok és tárgyak, amelyek a 20/1979. (IX. 18.) KPM rendelettel kihirdetett és belföldi alkalmazásra elrendelt Veszélyes Áruk Nemzetközi Közúti Szállításáról szóló Európai Megállapodás (ADR) „A” melléklete szerinti 1. osztályba tartoznak;

10. robbanóanyag-szektorban működő vállalkozás: a polgári robbantási tevékenység végzésére, robbanóanyag forgalmazására, belföldi átadására, szállítására vonatkozó hatósági engedéllyel rendelkező gazdálkodó szervezet;”

2. §

Az R. a következő 24/A. §-sal egészül ki:

„24/A. § (1) A robbanóanyag-szektorban működő vállalkozások a birtokukban lévő robbanóanyagokról az ellátási láncon és az életcikluson keresztül az egyedi azonosítást is tartalmazó naprakész terméknyilvántartást kötelesek vezetni, és azt – a tevékenység befejezése esetén is – a nyilvántartás felvételétől, illetve a robbanóanyag életciklusa végének legutolsó ismert időpontjától számított tíz évig megőrizni.

(2) A nyilvántartásnak ki kell terjednie a robbanóanyag felhasználására, szállítására, valamint belföldi átadására is.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott nyilvántartást a bányafelügyelet és a rendőrség ellenőrzi.

(4) A robbanóanyag-szektorban működő vállalkozások kötelesek:

a) nyilvántartást vezetni a robbanóanyagok azonosításáról minden vonatkozó információval együtt, beleértve a robbanóanyag típusát és a gazdálkodó szervezet vagy személy nevét, amelynél kezelik;

b) minden egyes robbanóanyag elhelyezését nyilvántartani addig, amíg a robbanóanyag a tulajdonukban vagy kezelésükben van, vagy amíg azt egy másik vállalkozáshoz átszállítják vagy felhasználják;

c) rendszeres időközönként nyilvántartási rendszerüket felülvizsgálni annak érdekében, hogy annak hatékonyságát és a nyilvántartott adatok minőségét biztosítsák;

d) biztosítani a nyilvántartás védelmét a véletlen vagy szándékos rongálódástól vagy megsemmisüléstől;

e) a rendőrség kérésére a robbanóanyag eredetével és helyével kapcsolatos információt – annak életciklusa során és az ellátási lánc egészén keresztül – megadni;

f) megadni a rendőrségnek az *e)* pontban leírt információk megadására – munkaidőn túl is – képes személy nevét és elérhetőségi adatait.”

3. §

Az R. a 24/A. §-t követően a következő címmel, alcímmel és 24/B–24/K. §-sal egészül ki:

„*TERMÉKAZONOSÍTÁS*

Egyedi azonosítás

24/B. § (1) A robbanóanyag-szektorban működő vállalkozások, amelyek robbanóanyagokat gyártanak, vagy importálnak, illetve gyutacsokat szerelnek össze (a továbbiakban: vállalkozások) egyedi azonosítással kötelesek jelölni a robbanóanyagokat és a legkisebb csomagolási egységek mindegyikét. Nem kell jelölni:

a) a csomagolatlanul vagy szivattyús kocsikban szállított és átadott robbanóanyagot, a robbantólukba való közvetlen betöltéshez;

b) a robbantás helyszínén gyártott robbanóanyagot, és amelyeket közvetlenül a gyártásuk után töltenek be („in situ” gyártás).

(2) Amennyiben egy robbanóanyag további gyártási eljárások tárgyát képezi, a gyártónak a robbanóanyagot nem kell új egyedi azonosítással jelölni, kivéve, ha az eredeti egyedi azonosítás többé nincs a rendelet 20. §-ának megfelelően jelölve.

(3) Az (1) bekezdés nem alkalmazandó, ha a robbanóanyagot export céljára gyártják és az importáló ország követelményeivel összhangban levő azonosítással jelölik, ami lehetővé teszi a robbanóanyag nyomon követhetőségét.

(4) Az egyedi azonosítás a 6. mellékletben meghatározott alkotóelemeket tartalmazza.

(5) A bányafelügyelet minden gyártási helyhez kiadott gyártási engedélyében három számjegyből álló kódot határoz meg.

(6) Ha a gyártási hely az Európai Gazdasági Térség területén kívül helyezkedik el, a Magyarországon székhellyel rendelkező gyártó kapcsolatba lép az importáló tagállam hatóságával abból a célból, hogy a gyártási helyhez kódot rendeljenek hozzá. Ha a gyártási hely az Európai Gazdasági Térségen kívül helyezkedik el és a gyártó nem az Európai Gazdasági Térség területén belül rendelkezik székhellyel, az érintett robbanóanyagok importőrjének kapcsolatba kell lépnie a bányafelügyelettel, hogy a gyártási helyhez kódot rendeljenek hozzá.

(7) A robbanóanyagokat újracsomagoló forgalmazók a robbanóanyagra és a legkisebb csomagolási egységre kötelesek egyedi azonosítást rögzíteni.

Jelölés és rögzítés

24/C. § Az egyedi azonosítást az érintett terméken jól láthatóan, egyértelmű és maradandó módon kell rögzíteni.

Töltényezett robbanóanyagok és zsákos robbanóanyagok

24/D. § (1) A töltényezett robbanóanyagok és zsákos robbanóanyagok esetében az egyedi azonosításnak egy öntapadós címkéből vagy közvetlen nyomtatásból kell áll-

nia minden egyes töltényen, illetve zsákon. Járulékos címkét kell helyezni minden egyes tölténycsomagra.

(2) A vállalkozások minden egyes töltényhez vagy zsákhoz rögzített passzív, inert elektronikus címkét és minden egyes tölténycsomagra járulékos elektronikus címkét használhatnak.

Kétkomponensű robbanóanyagok

24/E. § A csomagolt kétkomponensű robbanóanyagok esetében az egyedi azonosításnak egy öntapadós címkéből vagy közvetlen nyomtatásból kell állnia a két komponenst tartalmazó minden egyes legkisebb csomagolási egységen.

Alapgyutacs és gyújtó

24/F. § (1) Az alapgyutacsok vagy gyújtók esetében az egyedi azonosításnak egy öntapadós címkéből vagy közvetlen nyomtatásból, illetve bélyegzésből kell állnia a gyutacshüvelyen. Járulékos címkét kell helyezni minden egyes gyutacsra vagy gyújtócsomagra.

(2) A vállalkozások minden egyes gyújtótöltethez vagy gyújtózsínórhoz rögzített passzív, inert elektronikus címkét és minden egyes gyutacsra vagy gyújtócsomagra járulékos címkét használhatnak.

Elektromos, nem elektromos és elektronikus gyutacsok

24/G. § (1) Az elektromos, nem elektromos és elektronikus gyutacsok esetében az egyedi azonosításnak egy a vezetékeken vagy a gyújtócsövön levő öntapadós címkéből, vagy pedig a gyutacshüvelyen levő öntapadós címkéből, illetve közvetlen nyomtatásból vagy bélyegzésből kell állnia. Járulékos címkét kell helyezni minden egyes gyutacs-csomagra.

(2) A vállalkozások minden egyes gyutacshoz rögzített passzív, inert elektronikus címkét és minden egyes gyutacs-csomaghoz járulékos címkét használhatnak.

Indító- és erősítőtöltetek

24/H. § (1) Az indítótöltetek és erősítőtöltetek esetében az egyedi azonosításnak egy öntapadós címkéből vagy közvetlen nyomtatásból kell állnia a patronos töltényen vagy indítőtölteten. Járulékos címkét kell helyezni minden egyes indító- vagy erősítőtöltet-csomagra.

(2) A vállalkozások minden egyes indítótöltethez vagy erősítőtöltethez rögzített passzív, inert elektronikus címkét, és minden egyes indító- vagy erősítőtöltet-csomagra járulékos címkét használhatnak.

Robbanózsínórok és biztonsági gyújtózsínórok

24/I. § (1) A robbanózsínórok és biztonsági gyújtózsínórok esetében az egyedi azonosításnak egy öntapadós címkéből vagy közvetlen nyomtatásból kell állnia a tekercsen. Az egyedi azonosítást 5 méterenként kell feltüntetni a robbanó- vagy gyújtózsínór külső borításán, vagy a közvetlenül a robbanó- vagy gyújtózsínór külső szálán levő műanyag extrudált belső rétegen. Járulékos címkét kell helyezni minden egyes robbanó- vagy gyújtózsínór-csomagra.

(2) A vállalkozások a zsinórhoz rögzített passzív inert elektronikus címkét, és minden egyes robbanó- vagy gyújtózsínór-csomagra járulékos címkét használhatnak.

Robbanóanyagot tartalmazó dobozok és dobok

24/J. § (1) A robbanóanyagot tartalmazó dobozok és dobok esetében az egyedi azonosításnak egy öntapadós címkéből vagy közvetlen nyomtatásból kell állnia a robbanóanyagot tartalmazó dobozon vagy dobon.

(2) A vállalkozások minden egyes dobozra és dobra rögzített passzív inert elektronikus címkét használhatnak.

Az eredeti címke másolatai

24/K. § A vállalkozások az eredeti azonosító címke felragasztható kivitelű másolatait – a robbanóanyagok téves felhasználásának elkerülése érdekében – a felhasználók rendelkezésére bocsáthatják. A másolatokat értelemszerűen az eredeti másolataiként kell megjelölni.”

4. §

Az R. 27. §-a helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„27. § (1) Ez a rendelet a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:

a) a Tanács 93/15/EGK irányelve (1993. április 5.) a polgári felhasználású robbanóanyagok forgalomba hozatalára és felügyeletére vonatkozó rendelkezések harmonizációjáról, a 10. és 11. cikk kivételével,

b) a Bizottság 2008/43/EK irányelve (2008. április 4.) a polgári felhasználású robbanóanyagok azonosítási és nyomon követhetőségi rendszerének a 93/15/EGK tanácsi irányelv értelmében történő létrehozásáról (a 24/B–24/K. §).”

5. §

Az R. az e rendelet *melléklete* szerinti 6. melléklettel egészül ki.

6. §

(1) E rendelet – a (2) bekezdésben meghatározott kivételekkel – 2012. április 5-én lép hatályba.

(2) Az 1. § és e § (3) bekezdése a kihirdetést követő 30. napon lép hatályba.

(3) Az R. 2. § 4. pontjában az „Európai Községek hivatalos lapjában” szövegrész helyébe az „Európai Unió hivatalos lapjában” szöveg, 2. § 5. pontjában az „Európai Község” szövegrész helyébe az „Európai Gazdasági Térség” szöveg, 2. § 11. pontjában a „gazdasági és közle-

kedési miniszter” szövegrész helyébe az „iparügyekért felelős miniszter” szöveg, 2. § 12. pontjában az „Európai Községben” szövegrész helyébe az „Európai Gazdasági Térségben” szöveg, 19. § (2) bekezdésében a „gazdasági és közlekedési miniszter” szövegrész helyébe a „miniszter” szöveg, 23/B. § (4) bekezdésében az „a Községen” szövegrész helyébe az „az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes államokon” szöveg, 2. számú melléklete „1. B-MODUL: EK-típusvizsgálata” részének 2., 5. és 9. pontjában, „2. C-MODUL: A típusnak való megfelelés” részének 1. és 3. pontjában, „3. D-MODUL: A gyártás minőségbiztosítása” részének 3.4. alpontjában, „4. E-MODUL: A termék minőségbiztosítása” részének 3.4. alpontjában, valamint „5. F-MODUL: A termék vizsgálata” részének 1. és 3. pontjában, továbbá 4.3. alpontjában az „Európai Községben” szövegrész helyébe az „Európai Gazdasági Térségben” szöveg, 5. számú melléklete címében és Magyarázó megjegyzései 1. pontjában a „Községen belüli” szövegrész helyébe az „Európai Gazdasági Térségen belüli” szöveg lép.

(4) A 2012. április 5. előtt gyártott, vagy importált robbanóanyagok esetében az R. 24. §-a szerinti nyilvántartást kell vezetni.

(5) E rendelet 1–5. §-a, valamint a 6. § (3) bekezdése 2012. április 6-án hatályát veszti.

7. §

Ez a rendelet a polgári felhasználású robbanóanyagok azonosítási és nyomon követhetőségi rendszerének a 93/15/EGK tanácsi irányelv értelmében történő létrehozásáról szóló, 2008. április 4-i 2008/43/EK irányelv részbeni megfelelését szolgálja.

*Bajnai Gordon s. k.,
miniszterelnök*

Melléklet

a 144/2009. (VII. 10.) Korm. rendelethez

„6. számú melléklet

a 191/2002. (IX. 4.) Korm. rendelethez

Az egyedi azonosításnak a következőkből kell állnia:

1. az azonosítás olvasható része a következőket tartalmazza:

a) a gyártó nevét;

b) alfanumerikus kódot, amely a következőket tartalmazza:

- (i)* Magyarországot azonosító két betűt „HU” jelzéssel,
- (ii)* a bányafelügyelet által meghatározott 24/B. § (5) bekezdése szerinti 3 számjegyet, amely azonosítja a gyártási hely nevét,
- (iii)* az egységes termékazonosító kód alkalmazásáról szóló jogszabály szerinti egyedi termékkódot és a gyártó által megadott a Veszélyes Áruk Nemzetközi Közúti Szállításáról szóló Európai Megállapodás „A” és „B” mellékletének kihirdetéséről és belföldi alkalmazásáról szóló jogszabály szerinti logisztikai információkat;

2. egy elektronikusan olvasható azonosítást vonalkód, illetve mátrix kód formátumban, amely közvetlenül kapcsolódik az alfanumerikus azonosító kódhoz.

3. Azon cikkek esetében, amelyek túl kicsik ahhoz, hogy rajtuk az egyedi termékkódot és a gyártó által megadott logisztikai információkat rögzítsék, az 1. *b)* pont *(i)* alpontja, az 1. *b)* pont *(ii)* alpontja és a 2. pont szerinti információkat kell elegendőnek tekinteni.”

A Kormány

145/2009. (VII. 10.) Korm. rendelete

a Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal létrehozásáról és működéséről szóló 274/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet és a Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal tevékenységét érintő egyes jogszabályok módosításáról

A Kormány az Alkotmány 35. § (2) bekezdésében megállapított eredeti jogalkotói hatáskörében, az Alkotmány 40. § (3) bekezdésében foglalt feladatkörében eljárva, a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény 48. § (3) bekezdése *a)* pontjának 7. alpontjában, az egészségügyi hatósági és igazgatási tevékenységről szóló 1991. évi XI. törvény 15. §-ának (4) bekezdésében, az állattenyésztésről szóló 1993. évi CXIV. törvény 49. §-ának (2) bekezdésében, a termőföldről szóló 1994. évi LV. törvény 90. §-a (1) bekezdésének *i)* pontjában, a vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadásatról szóló 1996. évi LV. törvény 100. §-ának (2) bekezdésében, a halásatról és a horgásatról szóló 1997. évi XLI. törvény 56. §-ának (4) bekezdésében, az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény 62. §-a (1) bekezdésének *g)* pontjában, a növényfajták állami elismeréséről, valamint a szaporítóanyagok előállításáról és forgalomba hozataláról szóló 2003. évi LII. törvény 30. §-a (1) bekezdésének *b)* pontjában, a szőlőter-

mesztésről és a borgazdálkodásról szóló 2004. évi XVIII. törvény 57. §-ának (3) bekezdésében, a termőföld védelméről szóló 2007. évi CXXIX. törvény 66. §-a (1) bekezdésének *a)* pontjában, a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 174/A. §-ának *a)* pontjában, az élelmiszerláncról és felügyeletéről szóló 2008. évi XLVI. törvény 76. §-a (1) bekezdésének *a)* pontjában, valamint az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény 112. §-a (1) bekezdésének *a)* pontjában kapott felhatalmazás alapján a következőket rendeli el:

1. §

(1) A Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal létrehozásáról és működéséről szóló 274/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 1. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az MgSzH önállóan működő és gazdálkodó, az előirányzatok felett teljes jogkörrel rendelkező központi közhatalmi költségvetési szerv.”

(2) A Korm. rendelet 1. §-a (4) bekezdésének *c)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A miniszter irányítási jogkörében]

„*c)* jóváhagyja az MgSzH feladataival összefüggő elektronikus kapcsolattartás és adatátvitel fejlesztését.”

2. §

A Korm. rendelet 3. §-ának (3)–(5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A Központ önállóan működő és gazdálkodó, az előirányzatok felett teljes jogkörrel rendelkező költségvetési szerv.

(4) A területi szervek önállóan működő és gazdálkodó költségvetési szervek.

(5) A területi szerv alárendeltségében ügyfélszolgálatot működtető körzeti irodák és az egyes élelmiszerlánc-felügyeleti hatósági feladatok ellátására kerületi állategészségügyi és élelmiszer-ellenőrző hivatalok (a továbbiakban: kerületi hivatal) működnek. A körzeti iroda és a kerületi hivatal nem rendelkezik jogi személyiséggel. A körzeti irodáknak és a kerületi hivataloknak a főigazgató önálló szervezeti és működési szabályzatot ad ki, amelyet az elnök hagy jóvá.”

3. §

A Korm. rendelet 4. §-ának *l)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az elnök]

„*l)* jogszabályban meghatározott keretek között kidolgozza és – a miniszter jóváhagyásával – fejleszti az elekt-

ronikus kapcsolattartás és adatátvitel technikai rendszerét az MgSzH feladatellátásával összefüggésben,”

4. §

A Korm. rendelet 8. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„8. § A helyszíni eljárásra jogosult köztisztviselő részére

a) a Központ esetében az elnök,

b) a területi szerv és a kerületi hivatal esetében a főigazgató

igazolványt állít ki.”

5. §

A Korm. rendelet 11. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„11. § (1) A növényfajták állami elismeréséről, valamint a szaporítóanyagok előállításáról és forgalomba hozataláról szóló 2003. évi LII. törvény (a továbbiakban: vetőmagtörvény) 2. §-ának 9. és 25. pontjában, 7. §-ának (1) és (5) bekezdésében, 8. §-ában, 9. §-ának (1) és (2) bekezdésében, 10. §-ának (2) és (3) bekezdésében, 11. §-ának (1) bekezdésében, 12. §-ának (1)–(4) bekezdésében, 14. §-ának (1) és (3) bekezdésében, 15. §-ának (2) bekezdésében, 18. §-ának (3) bekezdésében, 19. §-ának (1) és (2) bekezdésében, 20. §-ának (3) bekezdésében, 23. §-a (1) bekezdésének a)–g) pontjában, h) pontjában a prebázis és bázis kategóriájú szőlő- és gyümölcs, valamint a szuperelit és elit fokozatú erdészeti és fás szárú energetikai szaporítóanyagok, a vetőmag és a törzsültetvények vonatkozásában, i) pontjának ia)–if) alpontjában, j) pontjában, 24. §-ának b) pontjában, 26. §-a (2) bekezdésének a)–b) és d) pontjában foglaltak tekintetében a Kormány növénytermesztési hatóságként a Központot jelöli ki.

(2) A vetőmagtörvény 23. §-a (1) bekezdésének h) pontjában említett szaporítóanyagok vonatkozásában – a prebázis és bázis kategóriájú szőlő- és gyümölcs, valamint a szuperelit és elit fokozatú erdészeti és fás szárú energetikai szaporítóanyagok, továbbá a vetőmag kivételével – a Kormány növénytermesztési hatóságként az MgSzH területi szervét jelöli ki.

(3) A vetőmagtörvény 18. §-ának (4) bekezdésében, 20. §-ának (1) bekezdésében, 23. §-a (1) bekezdésének k)–l) pontjában, 23. §-ának (2)–(4) bekezdésében, 26. §-a (2) bekezdésének c) pontjában, 27. §-ában, valamint 28. §-ának (1) és (3) bekezdésében foglaltak tekintetében a Kormány növénytermesztési hatóságként a Központot és az MgSzH területi szervét jelöli ki.

(4) A vetőmagtörvény 20. §-a (2) bekezdésének f) pontjában meghatározott fajtaazonosító kitermesztő tevékenységet országos illetékességgel a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal végzi.

(5) Az MgSzH területi szerveinek a növénytermesztési hatósági ügyekben fennálló illetékességi területét az 5. számú melléklet tartalmazza.”

6. §

A Korm. rendelet 12. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„12. § (1) Az állattenyésztésről szóló 1993. évi CXIV. törvény (a továbbiakban: állattenyésztési törvény) 3. §-ának 23. pontjában, 7. §-ának (2)–(5) és (7) bekezdésében, 9. §-ának (1)–(3) bekezdésében, 10. §-ának (1) és (3) bekezdésében, 11. §-ának (1) bekezdésében, 14. § (1) bekezdésének b) pontjában, 16. §-ában, 17. §-ának d), f)–i), és k) pontjában, 18. §-ának (7) bekezdésében, 19. §-a (2) bekezdésének d) pontjában, 20. §-ának (1) és (2) bekezdésében, 21. §-ának (2) és (5) bekezdésében, 22. §-ának (2) bekezdésében, 23. §-ának (1)–(3) bekezdésében, 24. §-ának (1) és (2) bekezdésében, 26. §-ának (1) bekezdésében, 27. §-ának (1) és (2) bekezdésében, 41. §-ában, 42. §-ában, továbbá 46. §-ában foglaltak tekintetében a Kormány tenyésztési hatóságként a Központot jelöli ki.

(2) Az állattenyésztési törvény 3. §-ának (19)–(20) és 26. pontjában, 15. §-a (1) bekezdésének e) pontjában, 17. §-ának a)–c), e), j) és l) pontjában, 18. §-ának (2)–(5) és (8) bekezdésében, 29. §-ában, 30. §-ának (4) bekezdésében, 37. §-ának (2) bekezdésében, 44. §-ában, 45. §-ának (1)–(3) bekezdésében foglaltak tekintetében a Kormány tenyésztési hatóságként a Központot és az MgSzH területi szervét jelöli ki.

(3) Az állattenyésztési törvény 6. §-ában, 18. §-ának (1) bekezdésében, 31. §-ának (1) és (2) bekezdésében, 32. §-ának (2) bekezdésében, 33. §-ának (2) bekezdésében, 34. §-ának (2) bekezdésében, 36. §-ában, 39. §-ában foglaltak tekintetében a Kormány tenyésztési hatóságként az MgSzH területi szervét jelöli ki.

(4) Az MgSzH területi szerveinek tenyésztési hatósági ügyekben fennálló illetékességi területét a 6. számú melléklet tartalmazza.

(5) Az állattenyésztési törvény 16. §-ának b) pontjában foglaltak tekintetében a Kormány élelmiszerlánc-felügyeleti szervként a Központot jelöli ki.”

7. §

A Korm. rendelet 13. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„13. § (1) Az élelmiszerláncról és hatósági felügyeletéről szóló 2008. évi XLVI. törvény (a továbbiakban: Éltv.) 5. §-ának (6) bekezdésében, 15. §-ának (5) bekezdésében, 17. §-ának (5) és (6) bekezdésében, 27. §-ának (5) bekezdésében, 32. §-a (1) bekezdésének c) pontjában, 32. §-a (2) bekezdésének d) pontjában, 32. §-ának (4) bekezdésében, 33. §-ának a) és d) pontjában, 34. §-a (1) bekezdésé-

nek *f)–h)* pontjában, *i)* pontjában állatgyógyászati készítmények nagykereskedelme, valamint állatgyógyászati készítmények hatóanyagainak kereskedelme vonatkozásában, 34. §-a (4) bekezdésének *a)* és *i)–j)* pontjában, 35/A. §-ában, 37. §-a (1) bekezdésének *a)*, *b)* pontjában növények, növényi termékek tudományos kutatási céllal, illetve fajtaszelekciós munkára történő behozatala, valamint feltartóztatott szállítmányok behozatala vonatkozásában és *c)–d)* pontjában, 37. §-a (3) bekezdésének *a)–d)* pontjában, 38. §-a (1) bekezdésének *i)*, *o)* és *r)* pontjában, 40. §-ának (1)–(3) bekezdésében, 41. §-ában, 48. §-a (1) bekezdésének *b)–g)* pontjában, 54. §-a (1) bekezdésének *a)* pontjában, 57. §-ának *d)* pontjában, 64. §-ának (7) bekezdésében, valamint 71. §-ának (4)–(5) bekezdésében foglaltak tekintetében a Kormány élelmiszerlánc-felügyeleti szervként a Központot jelöli ki.

(2) Az Éltv. 8/A. §-ának (3) bekezdésében, 17. §-a (1) bekezdésének *b)* pontjában, 17. §-ának (7) bekezdésében, 27. §-ának (2) és (4) bekezdésében, 32. §-a (1) bekezdésének *j)* pontjában, 34. §-a (1) bekezdésének *b)*, *d)*, *e)* pontjában általános engedély esetében, valamint *i)* pontjában állatgyógyászati készítmények kiskereskedelme vonatkozásában, 34. §-a (4) bekezdésének *h)* pontjában, 35. §-a (1) bekezdésének *a)* pontjában, 35. §-a (3) bekezdésének *b)* pontjában, 36. §-a (1) bekezdésének *a)–b)* pontjában, 37. §-a (1) bekezdésének *b)* pontjában az (1) bekezdés alá nem tartozó esetekben, 37. §-ának (2) bekezdésében, 37. §-a (3) bekezdésének *f)–i)* pontjában, 38. §-a (1) bekezdésének *a)–g)*, *j)–k)*, *p)* és *s)* pontjában, 48. §-a (1) bekezdésének *a)* és *h)–k)* pontjában, 48. §-ának (2) és (3) bekezdésében, 50. §-ának (1) és (2) bekezdésében, 53. §-ának (3) bekezdésében foglaltak tekintetében a Kormány élelmiszerlánc-felügyeleti szervként az MgSzH területi szervét jelöli ki.

(3) Az Éltv. 8. §-ának (2) bekezdésében, 15. §-ának (4) bekezdésében, 18. §-a (1) bekezdésének *e)–f)* és *h)–i)* pontjában, 23. §-ának (3) bekezdésében, 25. §-ának (4) bekezdésében, 27. §-ának (3) bekezdésében, 33. §-ának *c)* pontjában, 34. §-a (1) bekezdésének *a)* és *c)*, valamint *e)* pontjában eseti engedély esetén, 34. §-a (2) bekezdésének *b)–g)*, *i)*, és *k)–l)* pontjában, 34. §-a (4) bekezdésének *c)–g)* pontjában, 35. §-a (1) bekezdésének *b)* pontjában, 35. §-ának (2) bekezdésében, 35. §-a (3) bekezdésének *a)* és *c)–e)* pontjában, 35. §-a (4) bekezdésének *a)–b)* pontjában, 36. §-a (1) bekezdésének *c)* pontjában, 36. §-ának (2) és (3) bekezdésében, 38. §-ának (3) bekezdésében, 53. §-ának (2) bekezdésében foglaltak tekintetében a Kormány élelmiszerlánc-felügyeleti szervként a kerületi hivatalt jelöli ki.

(4) Az Éltv. 18. §-ának (5) bekezdésében, 19. §-ának (1) és (4) bekezdésében, 23. §-ának (1) és (2) bekezdésében, 33. §-ának *b)* pontjában, 34. §-a (2) bekezdésének *a)* pontjában, 34. §-a (3) bekezdésének *b)* pontjában, 54. §-a (1) bekezdésének *b)* pontjában, 61. §-ának (1) és (3) bekezdésében, 62. §-ának (3) bekezdésében foglaltak tekintetében a Kormány élelmiszerlánc-felügyeleti szervként az

MgSzH területi szervét és a kerületi hivatalt jelöli ki.

(5) Az Éltv. 25. §-ának (5) bekezdésében, 32. §-a (1) bekezdésének *a)–b)*, *e)–f)* és *i)* pontjában, 32. §-a (2) bekezdésének *b)–c)* pontjában, 35. §-a (3) bekezdésének *f)* pontjában, 37. §-a (3) bekezdésének *e)* pontjában, 38. §-a (1) bekezdésének *h)* és *l)–n)* pontjában, 42. §-a (1) bekezdésének *a)–c)* pontjában, 45. §-ának (2) bekezdésében, 48. §-a (1) bekezdésének *l)* pontjában, 49. §-ának (1) bekezdésében, 60. §-a (1) bekezdésének *k)* pontjában, 64. §-ának (3) bekezdésében, 72. §-ában, valamint a *Mellékletének* 39. pontjában foglaltak tekintetében a Kormány élelmiszerlánc-felügyeleti szervként a Központot és az MgSzH területi szervét jelöli ki.

(6) Az Éltv. 16. §-ának (2) bekezdésében, 18. §-a (1) bekezdésének *g)* pontjában, 23. §-ának (4) bekezdésében, 24. §-a (1) bekezdésének *a)* pontjában, 24. §-ának (2) bekezdésében, 25. §-ának (1) bekezdésében, 26. §-ának (1) és (2) bekezdésében, 27. §-a (1) bekezdésének *d)* pontjában, 30. §-ának (2) bekezdésében, 32. §-a (1) bekezdésének *g)–h)* és *k)–m)* pontjában, 32. §-a (2) bekezdésének *a)* pontjában, 34. §-a (2) bekezdésének *h)* és *j)* pontjában, 34. §-a (3) bekezdésének *c)* pontjában, 34. §-a (4) bekezdésének *b)* pontjában, 35. §-a (4) bekezdésének *c)* pontjában, 38. §-ának (4) és (5) bekezdésében, 39. §-ának (1) és (4) bekezdésében, 42. §-a (1) bekezdésének *d)* pontjában, 43. §-ában, 44. §-ának (1)–(6) bekezdésében, 45. §-ának (1) és (3) és (4) bekezdésében, 51. §-ának (3) bekezdésében, 56. §-ában, 57. §-ának *a)–c)* és *e)–s)* pontjában, 58. §-ában, 59. §-ának (6) bekezdésében, 63. §-a (1) bekezdésének *b)–c)* pontjában, valamint a *Mellékletének* 22. pontjában foglaltak tekintetében a Kormány élelmiszerlánc-felügyeleti szervként a Központot, az MgSzH területi szervét és a kerületi hivatalt jelöli ki.

(7) Az Éltv. 32. §-a (1) bekezdésének *d)* pontja alapján a Központ és az MgSzH területi szerve laboratóriumot működtet, illetve a Központ kijelöli az Éltv. szerinti hatósági ellenőrzések során vett minták vizsgálatait végző állami laboratóriumokat, és ezek jegyzékét honlapján közzéteszi.

(8) Az Éltv. 32. §-ának (3) bekezdése alapján a kerületi hivatal élelmiszer-biztonsági feladatkörében nyilvántartja a bejelentett és kivizsgált élelmiszer-mérgezéseket és -fertőzéseket. Azok adatait a Központ rendszeresen értékeli és közzéteszi.

(9) A Központ az Éltv. 33. §-ának *c)* pontja szerinti eseményeket országos szinten összegzi és elemzi, és amennyiben az szakmailag indokolt, koordinálja az intézkedéseket.

(10) Az Éltv. 34. §-a (3) bekezdésének *a)* pontja alapján a Központ, az MgSzH területi szerve, a kerületi hivatal elrendeli a járványveszély esetén szükséges járványügyi intézkedéseket. A közcélú igénybevételt az MgSzH területi szerve rendeli el.

(11) Az Éltv. 38. §-a (1) bekezdésének *q)* pontja szerinti nyilvántartást az FVM Mezőgazdasági Gépesítési Intézet vezeti.

(12) Az Éltv. 71. §-ának (3) bekezdése alapján az elnök a Központ, az MgSzH területi szervei és a kerületi hivatalok jogalkalmazási gyakorlatának alapjait ismertető közleményt ad ki.

(13) Az Éltv. 55. §-ában meghatározott kártalanításról ötmillió forint összeghatárig a kerületi hivatal, ötmillió forintot meghaladóan az MgSzH területi szerve dönt.”

8. §

A Korm. rendelet 14. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A kerületi főállatorvost és a kerületi hivatal köztisztviselőjét a főigazgató közigazgatási hatósági ügyben hozott döntés érdemére vonatkozóan nem utasíthatja.”

9. §

A Korm. rendelet 16. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A Magyar Állatorvosi Kamaráról, valamint a magán-állatorvosi tevékenység gyakorlásáról szóló 1995. évi XCIV. törvény 15. §-a (1) bekezdés *a*) pontjában foglaltak tekintetében a Kormány élelmiszerlánc-felügyeleti szervként a Központot, az MgSzH területi szervét és a kerületi hivatalt jelöli ki.”

10. §

A Korm. rendelet 17. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A növények, növényi termékek határforgalmának növényvédelmi ellenőrzését az MgSzH területi szerve látja el. A szomszédos ország területén működő magyar növény-egészségügyi határkirendeltség a működtetés, illetve a közszolgálati jogviszony szempontjából az MgSzH területi szerve helye szerinti, annak szervezeti egységét képező belföldi munkahelynek minősül.”

11. §

A Korm. rendelet 21. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„21. § (1) A szőlőtermesztésről és a borgazdálkodásról szóló 2004. évi XVIII. törvény (a továbbiakban: bortörvény)

a) 2. §-ának 17. és 18. pontjában, 5. §-ának (4) bekezdésében, 7. §-ának (5) bekezdésében foglaltak tekintetében a Kormány növénytermesztési hatóságként a Központot,

b) 40. §-ának (1) bekezdésének *d*) pontjában, 43. §-ának (1) és (2) bekezdésében, 43/A. §-ának (1) be-

kezdésében, 43/B. §-ának (1)–(2) bekezdésében, 43/D. §-ának (4) bekezdésében foglaltak tekintetében a Kormány növénytermesztési hatóságként a Központot és az MgSzH területi szervét jelöli ki.

(2) A bortörvény 21. §-ának (2) bekezdésében, 23. §-ának (6) bekezdésében, 24. §-ának (1) és (2) bekezdésében, 24/A. §-ának (1) és (2) bekezdésében, 25. §-ának (2) bekezdésében, 28. §-ában, 29. §-ában, 30. §-ának (2) bekezdésében, 32. §-ának (4) bekezdésében, 48. §-ának (1) és (7) bekezdésében, valamint 51. §-ának (4) bekezdésében foglaltak tekintetében a Kormány borászati hatóságként a Központot jelöli ki.

(3) A bortörvény 20. §-ának (1) bekezdésében, 24/A. §-ának (5) és (6) bekezdésében, 25. §-ának (3) bekezdésében, 40. §-a (1) bekezdésének *c*) pontjában, 40. §-ának (5)–(7) bekezdésében, 41. §-ának (1) bekezdésében, 44. §-ának (1)–(3) bekezdésében, továbbá 48. §-ának (3) és (4) bekezdésében foglaltak tekintetében a Kormány borászati hatóságként a Központot és az MgSzH területi szervét jelöli ki.

(4) A bortörvény 48. §-ának (2) bekezdésében, 50. §-ának (1) és (2) és (4) bekezdésében, 51. §-ának (1) és (2) bekezdésében, valamint 53. §-ának (3) bekezdésében foglaltak tekintetében a Kormány borászati hatóságként az MgSzH területi szervét jelöli ki.

(5) A bortörvény 3. §-ának (2) és (3) bekezdésében foglaltak tekintetében a Kormány termőhelyi katasztert vezető szervként a Központot jelöli ki.

(6) Az MgSzH területi szerveinek borászati hatósági ügyekben fennálló illetékességi területét a 7. számú *meléklet* tartalmazza.”

12. §

A Korm. rendelet 21. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„21. § (1) A szőlőtermesztésről és a borgazdálkodásról szóló 2004. évi XVIII. törvény (a továbbiakban: bortörvény)

a) 2. §-ának 8. pontjában, 8. §-ának (1) és (2) bekezdésében foglaltak tekintetében a Kormány növénytermesztési hatóságként a Központot,

b) 40. §-ának (1) és (6) bekezdésében, 43. §-ának (1) és (2) bekezdésében, 43/A. §-ának (1) bekezdésében, 43/B. §-ának (1) és (2) bekezdésében, 43/D. §-ának (4) bekezdésében foglaltak tekintetében a Kormány növénytermesztési hatóságként a Központot és az MgSzH területi szervét jelöli ki.

(2) A bortörvény 21. §-ának (2) bekezdésében, 23. §-ának (5), (7) és (10) bekezdésében, 24. §-ának (1) és (2) bekezdésében, 24/A. §-ának (1) és (2) bekezdésében, 25. §-ának (2) bekezdésében, 28. §-ában, 29. §-ában, 30. §-ának (2) bekezdésében, 32. §-ának (2) bekezdésében, 48. §-ának (1) bekezdésében, valamint 51. §-ának (4) bekezdésében, 51/A. § (3) bekezdésében foglaltak

tekintetében a Kormány borászati hatóságként a Központot jelöli ki.

(3) A bortörvény 20. §-ának (1) bekezdésében, 24/A. §-ának (6) bekezdésében, 25. §-ának (3) bekezdésében, 40. §-a (1) bekezdésének c) pontjában, 40. §-ának (5) és (7) bekezdésében, 41. §-ának (1) bekezdésében, 44. §-ának (1)–(3) bekezdésében, továbbá 48. §-ának (5), (6) és (9) bekezdésében foglaltak tekintetében a Kormány borászati hatóságként a Központot és az MgSzH területi szervét jelöli ki.

(4) A bortörvény 48. §-ának (2)–(4) bekezdésében, 51. §-ának (1) és (2) bekezdésében, valamint 51/A. § (1) bekezdésében foglaltak tekintetében a Kormány borászati hatóságként a MgSzH területi szervét jelöli ki.

(5) A bortörvény 3. §-ának (2), (3) és (6) bekezdésében foglaltak tekintetében a Kormány termőhelyi katasztert vezető szervként a Központot jelöli ki.

(6) Az MgSzH területi szerveinek borászati hatósági ügyekben fennálló illetékességi területét a 7. számú melléklet tartalmazza.”

13. §

A Korm. rendelet 22. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„22. § (1) Az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény (a továbbiakban: Evt.) tekintetében a Kormány – ha kormányrendelet eltérően nem rendelkezik – erdészeti hatóságként az MgSzH területi szervét jelöli ki.

(2) Az Evt. 32. §-ának (5) bekezdésében foglaltak tekintetében a Kormány erdészeti hatóságként a Központot jelöli ki.

(3) Az Evt. 103. § (2) és (3) bekezdésében foglaltak tekintetében a Kormány erdészeti hatóságként az MgSzH területi szervét és a Központot jelöli ki.

(4) Az MgSzH területi szerve erdészeti hatósági jogkörben eljárva rendelkezik

a) az Evt. 107. §-ában foglalt esetekben az erdőgazdálkodási bírság összegéről és megfizetéséről,

b) az Evt. 108. §-ában foglalt esetekben az erdővédelmi bírság összegéről és megfizetéséről, valamint

c) a jogszabályban meghatározottak szerint rendelkezik az erdészeti szakszemélyzet és jogosult erdészeti szakszemélyzet nyilvántartásba vételéről, nyilvántartásból való törléséről, illetve a tevékenységük egyéb módon való korlátozásáról.

(5) Az MgSzH területi szerve erdészeti igazgatási feladatai körében

a) a jogszabályban előírt egyeztetési és tájékoztatási feladatok ellátása mellett összeállítja a körzeti erdőterv-rendeletekre vonatkozó javaslatokat,

b) a jogszabályban előírt egyeztetési és tájékoztatási feladatok ellátása mellett elkészíti a körzeti erdőterveket,

c) a jogszabályban foglalt tartalommal vezet

ca) az Országos Erdőállomány Adattárat,

cb) az erdőgazdálkodói nyilvántartást,

cc) az erdészeti és jogosult erdészeti szakszemélyzet-nyilvántartást,

cd) az erdei közjóléti létesítmény nyilvántartást,

ce) az erdei lovaglásra és járműközlekedésre kijelölt utak nyilvántartását, valamint

cf) az erdőfelújítási biztosítékok előírásáról, teljesítéséről és felszabadításáról szóló nyilvántartást,

d) ellátja az erdészeti hatóság feladatkörébe tartozó nyilvántartásokhoz kapcsolódó adatszolgáltatási feladatokat,

e) gondoskodik az erdészeti szakszemélyzet és jogosult erdészeti szakszemélyzet esküjének letételéről, valamint szolgálati igazolvánnyal és jelvénnel való ellátásáról,

f) ellátja az Evt. 43. §-a szerint nyilvánosság biztosítása szempontjából jelentősnek minősülő erdőgazdálkodási tevékenységek közzétételével és egyeztetésével kapcsolatos feladatokat,

g) közreműködik az MgSzH részére előírt, honlap útján teljesített tájékoztatási feladatok ellátásában,

h) az erdőt érintően közreműködik a területfejlesztési, területrendezési tervek készítésében, valamint

i) ellátja mindazokat a feladatokat, amelyeket jogszabály a feladatkörébe utal.

(6) A Veszprém Megyei Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal igazgatási feladatai körében országos illetékességgel koordinálja az Evt. 37. § (2) bekezdése szerinti közjóléti fejlesztési tervek készítését.

(7) A Központ igazgatási feladatai körében

a) koordinálja és ellenőrzi az erdészeti hatósági feladatok végrehajtását,

b) szolgáltatja a miniszter által kért, a kormányzati munka ellátásához szükséges, az MgSzH területi szervei és a saját tevékenysége során keletkezett adatokat,

c) elemzi és értékeli a feladat- és hatáskörét érintő jogszabályok végrehajtását,

d) véleményezi a feladat- és hatáskörét érintő jogszabálytervezeteket,

e) kialakítja és működteti az erdészeti hatóság tevékenységéhez kapcsolódó informatikai rendszereket,

f) a miniszter felkérése alapján közreműködik a nemzeti feladatok végrehajtásában,

g) ellátja mindazokat a feladatokat, amelyeket jogszabály a feladatkörébe utal.

(8) Az Evt. 58. §-ának (2) és (3) bekezdésében foglaltak tekintetében a Kormány élelmiszerlánc-felügyeleti szervként az MgSzH területi szervét jelöli ki.

(9) Az Evt. 60. §-ának (3) bekezdésében foglaltak tekintetében a Kormány vadászati hatóságként az MgSzH területi szervét jelöli ki.

(10) Az erdőről és erdő védelméről szóló 1996. évi LIV. törvény szerinti erdőfenntartási járulék beszedésével kapcsolatos feladatok ellátására – amennyiben a követelés végrehajtása még nem indult meg – a Kormány a Központot és az MgSzH területi szerveit jelöli ki.

(11) Az erdészeti hatósági ügyekben az MgSzH területi szerveinek illetékességi területét a 3. számú melléklet tartalmazza.”

14. §

A Korm. rendelet 22. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A Veszprém Megyei Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal igazgatási feladatai körében országos illetékességgel

a) koordinálja az Evt. 37. § (2) bekezdése szerinti közjóléti fejlesztési tervek készítését;

b) végzi a honvédelmi rendeltetésű erdőkkel kapcsolatos hatósági jogkörrel járó feladatokat.”

15. §

A Korm. rendelet 24. §-a a következő (11) bekezdéssel egészül ki:

„(11) A Vtv. 19. §-ának (1) bekezdésében meghatározott, a vadászterület határának megállapítására irányuló hatósági eljárásban az ügyintézési határidő két hónap.”

16. §

A Korm. rendelet 26. §-a a következő (6) és (7) bekezdésekkel egészül ki:

„(6) Amennyiben az (1) bekezdés szerinti esetekben a halászati vízterület az MgSzH két vagy több területi szervének illetékességi területén helyezkedik el, az a területi szerv az illetékes, amely a halászati vízterületté nyilvánításról szóló döntést hozta.

(7) Amennyiben a halászati vízterületté nyilvánítás iránti kérelemben megjelölt vízterület az MgSzH két vagy több területi szervének illetékességi területén helyezkedik el, a Hhtv. 6. §-a szerinti eljárásra az a területi szerv az illetékes, amelynek területén a vízterület nagyobbik hányada található.”

17. §

(1) A Korm. rendelet 32. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A Kormány a termőföld védelméről szóló 2007. évi CXXIX. törvény szerinti talajvédelmi hatóságként az MgSzH területi szervét, mezőgazdasági igazgatási szervként a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatalt, növénytermesztési hatóságként a Központot jelöli ki.”

(2) A Korm. rendelet 32. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A termőföldről szóló 1994. évi LV. törvény (a továbbiakban: Tft.) 8/A. §-ának (3) bekezdésében és 8/C. §-ának (1) bekezdésében foglaltak tekintetében a Kormány mezőgazdasági igazgatási szervként az MgSzH területi szervét jelöli ki.”

18. §

A Korm. rendelet 41. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 48. §-ának c) pontjában, és a 74. §-ának (4) bekezdésében foglaltak tekintetében a Kormány élelmiszerlánc-felügyeleti szervként az MgSzH területi szervét és a kerületi hivalt jelöli ki.”

19. §

A Korm. rendelet 42/A. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az MgSzH területi szerve ellátja az 1993. január 1-jétől 2004. május 1-jéig terjedő időszakban kihirdetett jogszabályok – 6/1993. (I. 30.) FM rendelet, 19/1994. (IV. 22.) FM rendelet, 9/1995. (IV. 28.) FM rendelet, 44/1995. (XII. 29.) FM rendelet, 177/1995. (XII. 29.) Korm. rendelet, 3/1997. (I. 18.) FM rendelet, 220/1996. (XII. 24.) Korm. rendelet, 109/1997. (XII. 30.) FM rendelet, 273/1997. (XII. 22.) Korm. rendelet, 8/1999. (I. 20.) FVM rendelet, 6/2000. (II. 26.) FVM rendelet, 30/2000. (III. 10.) Korm. rendelet, 15/2001. (III. 3.) FVM rendelet, 102/2001. (XII. 16.) FVM rendelet, 215/2001. (XI. 17.) Korm. rendelet, 3/2003. (I. 24.) FVM rendelet, 290/2002. (XII. 27.) Korm. rendelet, 25/2004. (III. 3.) FVM rendelet, 6/2004. (I. 22.) Korm. rendelet – tekintetében a nemzeti költségvetési előirányzat terhére odaítélt, a mezőgazdasági termelés korszerűsítését szolgáló beruházási támogatások felhasználásával kapcsolatos feladatokat, a Magyar Államkincstár közreműködésével.”

20. §

A Korm. rendelete 43/H. §-a (3) bekezdésének b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A Kormány a halgazdálkodási terv jóváhagyására, illetve a jóváhagyott halgazdálkodási terv módosítására, illetve a halgazdálkodási tervtől való eltérésre irányuló engedélyezési eljárásban]

„b) természeti területen, országos jelentőségű védett természeti területen – annak elbírálása kérdésében, hogy a tevékenység a természet védelmére vonatkozó nemzeti és közösségi jogi követelményeknek a kérelemben foglaltak szerint vagy további feltételek mellett megfelel-e – első fokú eljárásban a környezetvédelmi, természetvédel-

mi és vízügyi felügyelőséget, másodfokú eljárásban az Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőséget, valamint”
[szakhatóságként jelöli ki.]

21. §

A Korm. rendelet 43/I. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„43/I. § (1) A Kormány a jogszabályból, az ingatlan-nyilvántartásból vagy a Kulturális Örökségvédelmi Hivatalról szóló 308/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet 1. § (6) bekezdése szerinti nyilvántartásból megismerhető védett régészeti lelőhelyen, védetté nyilvánított műemlék területén és a védetté nyilvánított műemléki területen

a) az erdészeti magánút, műtárgy, csatorna, tározó létesítésére, bővítésére, felújítására, helyreállítására, korszerűsítésére, megszüntetésére, illetve használatbavételére, fennmaradására irányuló eljárásban,

b) az erdőterv megállapítási és módosítási eljárásban,

c) az erdőterület igénybevételére vonatkozó elvi engedély megadására irányuló eljárásban,

d) az erdőterület igénybevételének engedélyezésére irányuló eljárásban,

e) az engedély nélkül vagy engedélytől eltérően telepített faállomány fennmaradásának engedélyezésére irányuló eljárásban, valamint

f) az erdőtelepítési-kivitelezési terv jóváhagyása iránti eljárásban,

– annak elbírálása kérdésében, hogy a tevékenység, a beruházás vagy a terv a kulturális örökség védelme jogszabályban rögzített követelményeinek a kérelemben foglaltak szerint vagy további feltételek mellett megfelel-e – első fokú eljárásban a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal területi szervét, másodfokú eljárásban a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal központi szervét szakhatóságként jelöli ki.

(2) A Kormány védett természeti területen található erdő esetén

a) erdei épület, erdei vasút kivételével minden erdészeti létesítmény létesítésére, bővítésére, felújítására, helyreállítására, korszerűsítésére, lebontására, elmozdítására, illetve használatbavételére, fennmaradására vagy a rendeltetésének megváltoztatására irányuló eljárásban,

b) az erdészeti szaporítóanyag gyűjtésének engedélyezésére irányuló eljárásban,

c) az erdőterv megállapításai és módosítására irányuló eljárásban, és ezen belül

ca) a természetes, természetszerű és származék erdő természetességű, állami tulajdonú erdőben a tarvágás engedélyezésére,

cb) az erdőnek közjóléti és természetvédelmi célból tisztásként, erdei farakodóként és készletező helyként, erdészeti létesítményhez tartozó területként, 6 méternél

szélesebb nyiladékként és tűzpáasztaként fátlan állapotban tartás engedélyezésére irányuló eljárásban,

d) az erdőterület igénybevételére vonatkozó elvi engedély megadására irányuló eljárásban,

e) az erdőterület igénybevételének engedélyezésére irányuló eljárásban,

f) az engedély nélkül vagy engedélytől eltérően telepített faállomány fennmaradásának engedélyezésére irányuló eljárásban,

g) az erdőtelepítési-kivitelezési terv jóváhagyása iránti eljárásban,

h) újonnan telepített erdő, az önerdősülés, az engedély nélkül vagy az engedélytől eltérően telepített, de fennmaradásra engedélyezett erdő esetében az üzemmód megállapítására irányuló eljárásban,

i) az erdő üzemmódjának megváltoztatására irányuló, az erdőgazdálkodó kérelmére indult eljárásban,

j) az átalakító és száraló üzemmódban kezelt erdőkre készített átalakítási vagy száralási terv jóváhagyására irányuló eljárásban,

k) az erdőgazdálkodási tevékenység feltételeinek meghatározására, korlátozására, tiltására irányuló eljárásban, ha

ka) az erdőgazdálkodó gazdálkodása során a 2009. évi XXXVII. törvényben és a törvény végrehajtására kiadott jogszabályban előírt szabályokat megszegte, vagy

kb) az erdő állapotában korábban előre nem látható esemény következett be, vagy

kc) a védett természeti területen a védelmi célok megváltozását eredményező, illetve azokat veszélyeztető, korábban előre nem látható esemény következett be,

l) az erdő egészségi állapotának megőrzése, javítása, veszély elhárítása vagy az erdő felújítása érdekében szükséges fakitermelés elrendelésére irányuló eljárásban,

m) természetes mageredetű erdőfelújításra az erdőtervben előírt újulattal rendelkező erdőrészekben véghasználat, száraló üzemmódban kezelt területeken száralás március 31. és szeptember 1. közötti időszakon kívül történő elvégzésének engedélyezésére irányuló eljárásban,

n) a vízforrások, vízbázisok, a védett élő szervezetek élőhelyének, az élettelen természeti vagy tájképi értékek környezetének védelme érdekében egyes fák vagy facsoportok kitermelésének tiltására irányuló eljárásban,

o) lovaglásra, valamint járműközlekedésre használható út kijelölésére irányuló eljárásban,

p) lovas sportverseny rendezésének engedélyezésére irányuló eljárásban,

ha a tevékenység megkezdéséhez környezetvédelmi engedély vagy egységes környezethasználati engedély nem szükséges, – annak elbírálása kérdésében, hogy a tevékenység, a beruházás vagy a terv a természet védelmére vonatkozó nemzeti és közösségi jogi követelményeknek a kérelemben foglaltak szerint vagy további feltételek mellett megfelel-e – első fokú eljárásban a környezetvédelmi, természetvédelmi és vízügyi felügyelőséget, másodfokú eljárásban az Országos Környezetvédelmi, Természetvé-

delmi és Vízügyi Főfelügyelőséget szakhatóságként jelöli ki.

(3) A (2) bekezdés *l)* pontja szerinti eljárásban a szakhatóság 3 munkanapon, a (2) bekezdés *m)* pontja szerinti eljárásban 5 munkanapon belül köteles állásfoglalását megadni.

(4) A Kormány védett természeti területen lévő természetes és természet szerű erdő, valamint a természetes és természet szerű erdő, valamint a nem erdő művelési ágú védett területek kétszáz méteres körzetében a fásítás és a szabad rendelkezésű erdő telepítése feltételeinek meghatározására, tiltására irányuló eljárásban, ha a tevékenység megkezdéséhez környezetvédelmi engedély vagy egységes környezethasználati engedély nem szükséges, – annak elbírálása kérdésében, hogy a tevékenység, a beruházás vagy a terv a természet védelmére vonatkozó nemzeti és közösségi jogi követelményeknek a kérelemben foglaltak szerint vagy további feltételek mellett megfelel-e – első fokú eljárásban a környezetvédelmi, természetvédelmi és vízügyi felügyelőséget, másodfokú eljárásban az Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőséget szakhatóságként jelöli ki.

(5) A Kormány védett természeti területnek nem minősülő Natura 2000 területeken található erdő esetén

a) az erdőterület igénybevételére vonatkozó elvi engedély megadására irányuló eljárásban,

b) az erdőterület igénybevételének engedélyezésére irányuló eljárásban,

c) az engedély nélkül, vagy az engedélytől eltérően telepített faállomány fennmaradásáról határozó eljárásban, valamint

d) az erdőtelepítési-kivitelezési terv jóváhagyása iránti eljárásban,

ha a tevékenység megkezdéséhez környezetvédelmi engedély vagy egységes környezethasználati engedély nem szükséges, – annak elbírálása kérdésében, hogy a tevékenység, a beruházás vagy a terv a természet védelmére vonatkozó nemzeti és közösségi jogi követelményeknek a kérelemben foglaltak szerint vagy további feltételek mellett megfelel-e – első fokú eljárásban a környezetvédelmi, természetvédelmi és vízügyi felügyelőséget, másodfokú eljárásban az Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőséget szakhatóságként jelöli ki.

(6) A Kormány tájképvédelmi rendeltetésű erdő esetén

a) az erdőterület igénybevételére vonatkozó elvi engedély megadására irányuló eljárásban,

b) az erdőterület igénybevételének engedélyezésére irányuló eljárásban,

c) új erdő telepítésekor az erdő elsődleges és további rendeltetésének megállapítására vonatkozó eljárásban, kivéve, ha a rendeltetés megállapítását a környezetvédelmi, természetvédelmi és vízügyi felügyelőség kezdeményezte, valamint

d) az erdő elsődleges és további rendeltetése megváltoztatására vonatkozó eljárásban, ha a tevékenység megkezdéséhez környezetvédelmi engedély vagy egységes környezethasználati engedély nem

szükséges, – annak elbírálása kérdésében, hogy a tevékenység, a beruházás vagy a terv a tájvédelem nemzeti és közösségi jogi követelményeinek a kérelemben foglaltak szerint vagy további feltételek mellett megfelel-e – első fokú eljárásban a környezetvédelmi, természetvédelmi és vízügyi felügyelőséget, másodfokú eljárásban az Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőséget szakhatóságként jelöli ki.

(7) A Kormány partvédelmi és vízvédelmi rendeltetésű erdő esetén

a) erdei épület, erdei vasút kivételével minden erdészeti létesítmény létesítésére, bővítésére, felújítására, helyreállítására, korszerűsítésére, lebontására, elmozdítására, illetve használatbavételére, fennmaradására vagy a rendeltetésének megváltoztatására irányuló eljárásban,

b) az erdőterv megállapítási és módosítási eljárásban,

c) az erdőterület igénybevételére vonatkozó elvi engedély megadására irányuló eljárásban,

d) az erdőterület igénybevételének engedélyezésére irányuló eljárásban,

e) új erdő telepítésekor az erdő elsődleges rendeltetésének megállapítására vonatkozó eljárásban, kivéve, ha a rendeltetés megállapítását a környezetvédelmi, természetvédelmi és vízügyi felügyelőség kezdeményezte,

f) az erdő elsődleges rendeltetése megváltoztatására vonatkozó eljárásban, valamint

g) cserjék kivágásának engedélyezése iránti eljárásban, ha a tevékenység megkezdéséhez környezetvédelmi engedély vagy egységes környezethasználati engedély nem szükséges, – annak elbírálása kérdésében, hogy a tevékenység, a beruházás vagy a terv a partvédelem és a vízvédlem jogszabályban rögzített követelményeinek a kérelemben foglaltak szerint vagy további feltételek mellett megfelel-e – első fokú eljárásban a környezetvédelmi, természetvédelmi és vízügyi felügyelőséget, másodfokú eljárásban az Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőséget szakhatóságként jelöli ki.”

22. §

A Korm. rendelet 43/J. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A Kormány honvédelmi rendeltetésű erdő esetén

a) az erdőterv megállapítási és módosítási eljárásban,

b) az erdőterület igénybevételére vonatkozó elvi engedély megadására irányuló eljárásban,

c) az erdőterület igénybevételének engedélyezésére irányuló eljárásban,

d) az engedély nélkül vagy engedélytől eltérően telepített faállomány fennmaradásának engedélyezésére irányuló eljárásban,

e) új erdő telepítésekor az erdő elsődleges rendeltetésének megállapítására vonatkozó eljárásban, valamint

f) az elsődleges rendeltetés megváltoztatására vonatkozó eljárásban,

– annak elbírálása kérdésében, hogy a Magyar Honvédség nemzeti és szövetségi védelmi feladatai a kérelemben foglaltak szerinti esetben vagy további feltételek mellett biztosíthatóak-e – első fokú eljárásban a Honvédelmi Minisztérium Központi Ellenőrzési és Hatósági Hivatal vezetőjét, másodfokú eljárásban a honvédelmi minisztert szakhatóságként jelöli ki.

23. §

A Korm. rendelet 4. számú melléklete e rendelet 1. számú melléklete szerint módosul, egyidejűleg a Korm. rendelet az e rendelet 2–4. számú melléklete szerinti 5–7. számú melléklettel egészül ki.

24. §

(1) A Nemzeti Közlekedési Hatóságról szóló 263/2006. (XII. 20.) Korm. rendelet 8. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A Kormány az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény (a továbbiakban: Evt.) 15. §-ának (5) bekezdésében foglaltak tekintetében erdészeti hatóságként elsőfokú eljárásban a Hatóság területileg illetékes regionális igazgatóságát, másodfokú eljárásban a Hatóság Központi Hivatalát jelöli ki. A Kormány az Evt. 15. §-ának (5) bekezdése szerinti erdészeti hatósági eljárásban – az erdőre gyakorolt hatások vizsgálata kérdésében – első fokú eljárásban a Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal területi szervét, másodfokú eljárásban a Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal Központot, – a természetvédelmi szakkérdések vizsgálata érdekében – első fokú eljárásban a környezetvédelmi, természetvédelmi és vízügyi felügyelőséget, másodfokú eljárásban az Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőséget szakhatóságként jelöli ki.”

(2) A Nemzeti Közlekedési Hatóságról szóló 263/2006. (XII. 20.) Korm. rendelet 8/D. §-ának (1) bekezdése a következő h) ponttal egészül ki:

[A Kormány a vasúti építmény engedélyezésére irányuló eljárásban,]

„h) erdőben, erdőgazdálkodási tevékenységet közvetlenül szolgáló területen vagy arra közvetlen hatást gyakorló módon megvalósuló – normál és keskeny nyomtávú – vasúti pályaépítmény esetén, – annak elbírálása kérdésében, hogy a tevékenység az erdő védelmére vonatkozó nemzeti és közösségi jogi követelményeknek a kérelemben foglaltak szerint vagy további feltételek mellett megfelel-e – első fokú eljárásban a Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal területi szervét, másodfokú eljárásban a Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal Központját”
[szakhatóságként jelöli ki.]

25. §

Az állatvédelmi hatóság kijelöléséről szóló 334/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet 5. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„5. § A Kormány az országos, illetve nemzetközi részvétellel tartott állatvásár, állatpiac és állatkiállítás tartásának engedélyezésére irányuló eljárásban – a nemzeti és közösségi élelmiszer-higiéniai követelményeknek, takarmányhigiéniai és más, a takarmányok előállítására, forgalomba hozatalára és felhasználására vonatkozó követelményeknek, a nem emberi fogyasztásra szánt állati melléktermékekre vonatkozó egészségügyi előírásoknak, az állat-egészségügyi szabályoknak és a mezőgazdasági haszonállatok tartása követelményeinek való megfelelés kérdésében – első fokú eljárásban a Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal területi szervét, másodfokú eljárásban a Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal Központját szakhatóságként jelöli ki.”

26. §

Az építésügyi és az építésfelügyeleti hatóságok kijelöléséről és működési feltételeiről szóló 343/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet 6. számú melléklete e rendelet 5. számú melléklete szerint módosul.

27. §

(1) A környezetvédelmi, természetvédelmi, vízügyi hatósági és igazgatási feladatokat ellátó szervek kijelöléséről szóló 347/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet 32/B. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A Kormány a felügyelőségnek a veszélyes hulladékkal kapcsolatos tevékenységek végzésének feltételeiről szóló 98/2001. (VI. 15.) Korm. rendelet 4. § (2) bekezdése szerinti állati hulladék besorolására irányuló eljárásában, – annak elbírálása kérdésében, hogy az állati hulladék rendelkezik-e a hulladékgazdálkodásról szóló 2000. évi XLIII. törvény 2. számú melléklete szerinti H9 veszélyességi jellemzővel – első fokú eljárásban a Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal területi szervét, másodfokú eljárásban a Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal Központját szakhatóságként jelöli ki.”

(2) A környezetvédelmi, természetvédelmi, vízügyi hatósági és igazgatási feladatokat ellátó szervek kijelöléséről szóló 347/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet 32/F. § (2) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A Kormány a felügyelőség állatkert létesítésének, működésének engedélyezésére irányuló eljárásában,]

„b) – a takarmányhigiéniai követelményeknek, a takarmányokra és azok felhasználására vonatkozó szabályoknak, a nem emberi fogyasztásra szánt állati melléktermékekre vonatkozó egészségügyi előírásoknak, az állatvé-

delmi, valamint az állat-egészségügyi szabályoknak való megfelelés kérdésében – első fokú eljárásban a Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal területi szervét, másodfokú eljárásban a Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal Központját, valamint”

[szakhatóságként jelöli ki.]

(3) A környezetvédelmi, természetvédelmi, vízügyi hatósági és igazgatási feladatokat ellátó szervek kijelöléséről szóló 347/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet 32/F. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A Kormány a felügyelőségnek a természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény 38. § (1) bekezdés *i*) pont szerinti, erdőben technikai jellegű sporttevékenység folytatásának engedélyezésére irányuló eljárásában, – az erdőre gyakorolt hatások vizsgálata kérdésében – első fokú eljárásban a Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal területi szervét, másodfokú eljárásban a Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal Központot szakhatóságként jelöli ki.”

28. §

(1) Ez a rendelet – a (2)–(4) bekezdésben foglalt kivétellel – 2009. július 10-én lép hatályba azzal, hogy rendelkezéseit az ezt követően indult eljárásokban kell alkalmazni.

(2) A 12. § 2009. augusztus 1-jén lép hatályba azzal, hogy rendelkezéseit az ezt követően indult eljárásokban kell alkalmazni.

(3) Az 1. § (2) bekezdése, valamint a 3. § 2009. október 1-jén lép hatályba.

(4) A 14. § 2010. február 15-én lép hatályba azzal, hogy rendelkezéseit az ezt követően indult eljárásokban kell alkalmazni.

(5) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg a Korm. rendelet

- a) 3. §-ának (6) és (7) bekezdése;
- b) 7. §-ának (2) bekezdése;
- c) 14. §-ának (1) bekezdése;
- d) 19/A. §-ának (3)–(5) bekezdése;
- e) 22/A. §-a;
- f) 24. § (7) bekezdésének második mondata;
- g) 42. §-ának *h*) pontja;
- h) 42/A. §-ának (3) bekezdése;
- i) 43/F. §-ának (3) bekezdése;
- j) 46. §-ának (1) bekezdése;
- k) 2. számú melléklete;
- l) az állatvédelmi hatóság kijelöléséről szóló 334/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet 6. §-a;

m) az országos településrendezési és építési követelményekről szóló 253/1997. (XII. 20.) Korm. rendelet 3. számú mellékletének 11. pontja hatályát veszti.

(6) A Korm. rendelet 41. §-ának (2) bekezdése 2009. október 1-jén hatályát veszti.

(7) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg a Korm. rendelet 24. §-a (1) bekezdésében az „MgSzH Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal területi szerveit” szövegrész helyébe az „MgSzH területi szerveit” szöveg, valamint a 43/B. §-a (2) bekezdésében és 43/J. §-a (3) bekezdésében az „egy napon belül” szövegrész helyébe az „egy munkanapon belül” szöveg lép.

(8) 2009. október 1-jén a Korm. rendelet 11. §-a (3) bekezdésében a „23. §-ának (2)–(4) bekezdésében” szövegrész helyébe a „23. §-ának (3) és (4) bekezdésében” szöveg, 13. §-a (5) bekezdésében az „Az Éltv. 25. §-ának (5) bekezdésében, 32. §-a (1) bekezdésének *a*)–*b*), *e*)–*f*) és *i*) pontjában” szövegrész helyébe az „Az Éltv. 32. §-a (1) bekezdésének *a*)–*b*), *e*)–*f*) és *i*) pontjában” szöveg, 24. §-a (1) bekezdésében a „74. §-ának (1)–(2) és (5) bekezdésében” szövegrész helyébe a „74. §-ának (1) és (2) bekezdésében” szöveg, 24. §-a (1) bekezdésében a „80. §-ának (2)–(4) bekezdésében” szövegrész helyébe a „80. §-ának (2) és (4) bekezdésében” szöveg, 24. §-a (2) bekezdésében a „, valamint 74. §-a (6) bekezdésében” szövegrész helyébe a „74. §-a (6) bekezdésében, valamint 89/A. §-a (2) és (3) bekezdésében” szöveg, 26. §-a (1) bekezdésében a „48. §-a (2) bekezdésének *e*)–*f*) és *h*)–*i*) pontjában” szövegrész helyébe a „48. §-a (2) bekezdésének *e*)–*f*) és *i*) pontjában” szöveg, 33. §-a (1) bekezdésében a „11. § (5) és (6) bekezdésében, 11/B. § (2) és (5) bekezdésében” szövegrész helyébe a „11/B. § (2) bekezdésében” szöveg lép.

(9) Hatályát veszti a vásárokról és a piacokról szóló 55/2009. (III. 13.) Korm. rendelet 5. § (1) bekezdés *d*) pontjában a „gyermekjáték, -játékszer,” szövegrész, valamint *g*) pontjában a „kozmetikai termék,” szövegrész.

(10) A 2. §, a 4–11. §, a 13. §, a 15–20. §, a 21–27. §, a 28. § (7) bekezdése, valamint az 1–5. számú melléklet 2009. július 11-én hatályát veszti.

(11) A 12. § 2009. augusztus 2-án hatályát veszti.

(12) Az 1. § (2) bekezdése, a 3. §, valamint a 28. § (8) bekezdése 2009. október 2-án hatályát veszti.

(13) Ez a rendelet 2010. február 16-án hatályát veszti.

Bajnai Gordon s. k.,
miniszterelnök

1. számú melléklet
a 145/2009. (VII. 10.) Korm. rendelethez

1. A Korm. rendelet 4. számú melléklete II. részének 2. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[BÁCS-KISKUN MEGYE]

„2.1. Kecskeméti Kerületi Állategészségügyi és Élelmiszer-ellenőrző Hivatal (székhelye: Kecskemét)

Ágasegyháza

Ballószög

Felsőlajos

Fülöpháza

Helvécia
 Hetényegyháza
 Izsák
 Jakabszállás
 Kecskemét
 Kerekegyháza
 Kunadacs
 Kunbaracs
 Kunpeszér
 Ladánybene
 Lajosmizse
 Nyárlőrinc
 Orgovány
 Szentkirály
 Tiszaakác
 Városföld

2.2. Baja Kerületi Állategészségügyi és Élelmiszer-ellenőrző Hivatal (székhelye: Baja)

Bácsbokod
 Bácsborsód
 Bácsszentgyörgy
 Baja
 Bátmonostor
 Csátalja
 Csávoly
 Dávod
 Dunafalva
 Dusnok
 Érsekcsanak
 Fajsz
 Felsőszentiván
 Gara
 Hercegszántó
 Katymár
 Madaras
 Mátételke
 Nagybaracska
 Nemesnádudvar
 Sükösd
 Szeremle
 Tataháza
 Vaskút

2.3. Kalocsa Kerületi Állategészségügyi és Élelmiszer-ellenőrző Hivatal (székhelye: Kalocsa)

Akasztó
 Apostag
 Bácsa
 Császártöltés
 Csengőd
 Drágszél
 Dunaegyháza
 Dunapataj
 Dunaszentbenedek
 Dunatétélen
 Dunavecse

Érsekhalma
 Foktő
 Fülöpszállás
 Géderlak
 Hajós
 Harta
 Homokmégy
 Kalocsa
 Kaskantyú
 Kiskőrös
 Kunszentmiklós
 Miske
 Ordas
 Öregcsertő
 Páhi
 Solt
 Soltszentimre
 Szabadszállás
 Szakmár
 Szalkszentmárton
 Tabdi
 Tass
 Újsolt
 Újtelek
 Uszód

2.4. Kiskunfélegyháza Kerületi Állategészségügyi és Élelmiszer-ellenőrző Hivatal (székhelye: Kiskunfélegyháza)

Bugac
 Bugacpusztaháza
 Csólyospálos
 Fülöpjakab
 Gátér
 Jászszenzlászló
 Kiskunfélegyháza
 Kiskunmajsa
 Kömpöc
 Kunszállás
 Lakitelek
 Mórícsgát
 Pálmonostora
 Petőfiszállás
 Szank
 Tiszaalpar
 Tiszaug

2.5. Kiskunhalas Kerületi Állategészségügyi és Élelmiszer-ellenőrző Hivatal (székhelye: Kiskunhalas)

Bácsalmás
 Bácsszőlős
 Balotaszállás
 Bócsa
 Borota
 Csikéria
 Harkakötöny
 Imrehegy

Jánoshalma
Kecel
Kelebia
Kéleshalom
Kiskunhalas
Kisszállás
Kunbaja
Kunfehértó
Mélykút
Pirtó
Rém
Soltvadkert
Tázlár
Tomba
Zsana”

2. A Korm. rendelet 4. számú melléklete II. részének 4.3. pontjában a „Szikszói Kerületi Állategészségügyi és Élelmiszer-ellenőrző Hivatal (székhelye: Szikszó)” szövegrész helyébe az „Encsi Kerületi Állategészségügyi és Élelmiszer-ellenőrző Hivatal (székhelye: Encs)” szövegrész lép.

3. A Korm. rendelet 4. számú melléklete II. részének 4.5. pontjában a „Kazincbarcikai Kerületi Állategészségügyi és Élelmiszer-ellenőrző Hivatal (székhelye: Kazincbarcika)” szövegrész helyébe az „Edelényi Kerületi Állategészségügyi és Élelmiszer-ellenőrző Hivatal (székhelye: Edelény)” szövegrész lép.

4. A Korm. rendelet 4. számú melléklet II. rész 6. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[FEJÉR MEGYE]

„6.1. Bicskei Kerületi Állategészségügyi és Élelmiszer-ellenőrző Hivatal (székhelye: Bicske)

Bicske
Vértesacsa
Szár
Gánt
Csákvár
Bodmér
Vérteskozma
Mány
Csabdi
Etyek
Felcsút
Alcsútdoboz
Tabajd
Vál
Újbarok
Vértesboglár
Vértesacsa
Tordas
Gyúró
Martonvásár
Kajászó

Baracska
Óbarok-Nagyegyháza

6.2. Dunaújvárosi Kerületi Állategészségügyi és Élelmiszer-ellenőrző Hivatal (székhelye: Dunaújváros)

Dunaújváros
Adony
Daruszentmiklós
Kulcs
Rácalmás
Nagykarácsony
Előszállás
Mezőfalva
Pusztaszabolcs
Besnyő
Beloianisz
Ivácsa
Perkáta
Nagyvenyim
Baracs
Kisapostag
Ercsi
Ráckeresztúr

6.3. Enyingi Kerületi Állategészségügyi és Élelmiszer-ellenőrző Hivatal (székhelye: Enying)

Enying
Lajoskomárom
Mezőkomárom
Szabadhidvég
Dég
Mezőszilas
Igar
Lepsény
Mezőszentgyörgy
Kisláng
Mátyásdomb

6.4. Móri Kerületi Állategészségügyi és Élelmiszer-ellenőrző Hivatal (székhelye: Mór)

Mór
Pusztavám
Nagyveleg
Bakonycsérnye
Balinka
Bodajk
Csókakő
Csákberény
Söréd
Isztimér
Fehérvárcsurgó
Magyaralmás
Bakonykúti
Kincsesbánya

6.5. Sárbogárdi Kerületi Állategészségügyi és Élelmiszer-ellenőrző Hivatal (székhelye: Sárbogárd)

Sárbogárd
Alap

Alsószentiván
Sáregres
Cece
Vajta
Káloz
Sárosd
Szabadegyháza
Sárkeresztúr
Sárszentágota
Nagylók
Hantos

6.6. Székesfehérvári Kerületi Állategészségügyi és
Élelmiszer-ellenőrző Hivatal (székhelye: Székesfehérvár)

Székesfehérvár
Soponya
Csósz
Aba
Pákozd
Zámoly
Polgárdi
Jenő
Füle
Nádasdladány
Sárkeszi
Kőszárhegy
Moha
Sárkeresztes
Csór
Iszka-szentgyörgy
Szabadbattyán
Sárszentmihály
Tác
Úrhida
Pátka
Seregélyes
Gárdony
Agárd
Dinnyés
Sukoró
Nadap
Velence
Kápolnásnyék
Zichyújfalu
Pázmánd
Lovasberény
Vereb

5. A Korm. rendelet 4. számú melléklet II. rész 8. pont-
ja 8.2. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[HAJDÚ-BIHAR MEGYE]

„8.2. Berettyóújfalui Kerületi Állategészségügyi és
Élelmiszer-ellenőrző Hivatal (székhelye: Berettyóújfalu)
Ártánd

Bakonszeg
Bedő
Berekböszörmény
Berettyóújfalu
Biharkeresztes
Bojt
Csökmő
Darvas
Furta
Gáborján
Komádi
Körösszakál
Körösszegapáti
Magyarhomorog
Mezőpeterd
Mezősas
Nagykerek
Szentpéterszeg
Told
Újiráz
Váncsod
Vekerd
Zsáka

6. A Korm. rendelet 4. számú melléklet II. rész 8. pont-
ja 8.4. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[HAJDÚ-BIHAR MEGYE]

„8.4. Derecskei Kerületi Állategészségügyi és Élelmi-
szer-ellenőrző Hivatal (székhelye: Derecske)

Derecske
Ebes
Esztár
Hajdúbagos
Hajdúszoboszló
Hajdúszovát
Hencida
Kismarja
Konyár
Nagyhegyes
Pocsaj
Sáránd
Tépe

7. A Korm. rendelet 4. számú melléklete II. részének
11.1. pontjában a „Dorogi Kerületi Állategészségügyi és
Élelmiszer-ellenőrző Hivatal (székhelye: Dorog)” szöveg-
része helyébe az „Esztergomi Kerületi Állategészségügyi
és Élelmiszer-ellenőrző Hivatal (székhelye: Esztergom)”
szövegrész lép.

2. számú melléklet a 145/2009. (VII. 10.) Korm. rendelethez

„5. számú melléklet a 274/2006. (XII. 23.) Korm. rendelethez

**A Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal területi szerveinek illetékességi területe
a növénytermesztési hatósági ügyekben**

a) vetőmagot érintő hatósági ügy

MgSzH területi szerve	Illetékességi terület
Baranya Megyei Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal	Baranya megye Somogy megye Tolna megye
Békés Megyei Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal	Békés megye Csongrád megye Bács-Kiskun megye
Fejér Megyei Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal	Fejér megye Veszprém megye Főváros és Pest megye Dunától nyugatra eső része
Győr-Moson Sopron Megyei Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal	Győr-Moson-Sopron megye Komárom-Esztergom megye
Hajdú-Bihar Megyei Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal	Borsod-Abaúj-Zemplén megye Hajdú-Bihar megye Szabolcs-Szatmár-Bereg megye
Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal	Jász-Nagykun-Szolnok megye Heves megye Nógrád megye Pest megye Dunától keletre eső része
Vas Megyei Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal	Vas megye Zala megye

b) szaporítóanyagot érintő hatósági ügy

ba) kertészeti szaporítóanyag esetében

MgSzH területi szerve	Illetékességi terület
Baranya Megyei Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal	Baranya megye Somogy megye Tolna megye
Békés Megyei Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal	Békés megye Bács-Kiskun megye Csongrád megye
Hajdú-Bihar Megyei Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal	Hajdú-Bihar megye Borsod-Abaúj-Zemplén megye Szabolcs-Szatmár-Bereg megye
Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal	Jász-Nagykun-Szolnok megye Fejér megye Heves megye Nógrád megye Pest megye
Vas Megyei Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal	Vas megye Győr-Moson-Sopron megye Komárom-Esztergom megye Veszprém megye Zala megye

ba) erdészeti szaporítóanyag esetében

MgSzH területi szerve	Illetékességi terület
Baranya Megyei Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal	Baranya megye Bács-Kiskun megye Csongrád megye Somogy megye Tolna megye
Fejér Megyei Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal	Fejér megye Heves megye Nógrád megye Pest megye Veszprém megye
Győr-Moson Sopron Megyei Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal	Győr-Moson-Sopron megye Komárom-Esztergom megye Vas megye Zala megye
Hajdú-Bihar Megyei Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal	Hajdú-Bihar megye Békés megye Borsod-Abaúj-Zemplén megye Jász-Nagykun-Szolnok megye Szabolcs-Szatmár-Bereg megye

”

3. számú melléklet a 145/2009. (VII. 10.) Korm. rendelethez

„6. számú melléklet a 274/2006. (XII. 23.) Korm. rendelethez

**A Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal területi szerveinek illetékességi területe
a tenyésztési hatósági ügyekben**

MgSzH területi szerve	Illetékességi terület
Csongrád Megyei Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal	Csongrád megye Bács-Kiskun megye Békés megye Hajdú-Bihar megye
Főváros és Pest Megyei Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal	Főváros és Pest megye Fejér megye Győr-Moson-Sopron megye Komárom-Esztergom megye Veszprém megye
Heves Megyei Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal	Heves megye Borsod-Abaúj-Zemplén megye Jász-Nagykun-Szolnok megye Nógrád megye Szabolcs-Szatmár-Bereg megye
Somogy Megyei Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal	Somogy megye Baranya megye Tolna megye Vas megye Zala megye

”

4. számú melléklet a 145/2009. (VII. 10.) Korm. rendelethez

„7. számú melléklet a 274/2006. (XII. 23.) Korm. rendelethez

**A Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal területi szerveinek illetékességi területe
a borászati hatósági ügyekben**

MgSzH területi szerve	Illetékességi terület
Baranya Megyei Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal	Baranya megye Tolna megye
Bács-Kiskun Megyei Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal	Bács-Kiskun megye Békés megye Csongrád megye
Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal	Borsod-Abaúj-Zemplén megye Szabolcs-Szatmár-Bereg megye
Fővárosi és Pest Megyei Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal	Főváros és Pest megye Fejér megye Komárom-Esztergom megye Nógrád megye
Győr-Moson-Sopron Megyei Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal	Győr-Moson-Sopron megye Vas megye
Heves Megyei Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal	Heves megye Hajdú-Bihar megye Jász-Nagykun-Szolnok megye
Somogy Megyei Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal	Somogy megye Veszprém megye Zala megye

”

1. Az építésügyi és az építésfelügyeleti hatóságok kijelöléséről és működési feltételeiről szóló 343/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet 6. számú mellékletének 4. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

	<i>[Bevonás és közreműködés feltétele</i>	<i>Szakkérdés</i>	<i>Eljárás</i>	<i>Első fokú eljárásban</i>	<i>Másodfokú eljárásban]</i>
„4.1	Állatrakodó, állatvásártér, felvásárló hely, állattartó és forgalmazó hely, élelmiszer-forgalmazó hely, takarmány-forgalmazó és -tároló hely rendeltetésű helyiséget tartalmazó építmény építése, ilyen rendeltetésű helyiséget tartalmazó bővítése, átalakítása esetén.	A nemzeti és közösségi jogi élelmiszer-higiéniai követelményeknek, takarmányhigiéniai és más, a takarmányok előállítására, forgalomba hozatalára és felhasználására vonatkozó követelményeknek, a nem emberi fogyasztásra szánt állati melléktermékekre vonatkozó egészségügyi előírásoknak, az állat-egészségügyi szabályoknak és a mezőgazdasági haszonállatok tartása követelményeinek való megfelelés.	a) elvi építési engedély, c) építési engedély (építési vagy továbbépítési engedély, módosított építési engedély), bejelentés tudomásul vétele, d) összevont építésügyi hatósági engedély, f) használatbavételi engedély (végleges, ideiglenes), bejelentés tudomásul vétele, g) fennmaradási engedély	Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal első fokú szakhatóságként eljáró szerve	Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal másodfokú szakhatóságként eljáró szerve
4.2	Állatklinika, állatkórház, állatorvosi rendelő, laboratórium, országos, illetve nemzetközi részvétellel tartott állatkiállítás, állatbemutató, állatverseny, állatkert, vadaspark, kegyeleti állattemető (hullaégető), állati tetem-hulladékgyűjtő hely, gyűjtő-átrakó telep, kezelő és feldolgozó üzem, biogáz és komposztáló telep, élelmiszert előállító hely, takarmány-előállító hely, mesterséges megtermékenyítő, embrióátültető, baromfi- és halkeltető állomás, méhanyanevelő telep rendeltetésű helyiséget tartalmazó építmény építése, ilyen rendeltetésű helyiséget tartalmazó bővítése, átalakítása esetén.	A nemzeti és közösségi jogi élelmiszer-higiéniai követelményeknek, takarmányhigiéniai és más, a takarmányok előállítására, forgalomba hozatalára és felhasználására vonatkozó követelményeknek, a nem emberi fogyasztásra szánt állati melléktermékekre vonatkozó egészségügyi előírásoknak, az állat-egészségügyi szabályoknak és a mezőgazdasági haszonállatok tartása követelményeinek való megfelelés.	a) elvi építési engedély, c) építési engedély (építési vagy továbbépítési engedély, módosított építési engedély), bejelentés tudomásul vétele, d) összevont építésügyi hatósági engedély, f) használatbavételi engedély (végleges, ideiglenes), bejelentés tudomásul vétele, g) fennmaradási engedély	Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal területi szerve	Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal Központ”

2. Az építésügyi és az építésfelügyeleti hatóságok kijelöléséről és működési feltételeiről szóló 343/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet 6. számú melléklete a következő 19. ponttal egészül ki:

	<i>[Bevonás és közreműködés feltétele]</i>	<i>Szakkérdés</i>	<i>Eljárás</i>	<i>Első fokú eljárásban</i>	<i>Másodfokú eljárásban]</i>
„19.	Erdőt érintő, valamint az ingatlan-nyilvántartásban erdő művelési ágban nyilvántartott ingatlan telekalakítása esetén.	A fenntartható erdőgazdálkodásra és a termőföld mennyiségi védelmére vonatkozó jogszabályi követelmények érvényre juttatása.	b) telekalakítás	Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal területi szerve	Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal Központja”

V. A Kormány tagjainak rendeletei

A földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter

81/2009. (VII. 10.) FVM rendlete

a kölcsönös megfeleltetés körébe tartozó ellenőrzések lefolytatásával, valamint a jogkövetkezmények alkalmazásával kapcsolatos szabályokról

A mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény 81. § (3) bekezdés *m*) pontjában kapott felhatalmazás alapján – a földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter feladat- és hatásköréről szóló 162/2006. (VII. 28.) Korm. rendelet 1. § *a*) pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva – a következőket rendelem el:

A rendelet hatálya

1. §

(1) E rendelet hatálya kiterjed a kölcsönös megfeleltetés követelményei és előírásai betartására kötelezett ügyfélre, a kölcsönös megfeleltetési szabályok betartását ellenőrző szervekről szóló 322/2007. (XII. 5.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 1. § *d*) pontja szerinti hatáskörrel rendelkező hatóságoknak a (2) bekezdésben meghatározott intézkedésekben részt vevő ügyfél gazdaságában végzett ellenőrzéseire, és az annak során megállapított meg nem felelések jogkövetkezményeinek meghatározására.

(2) A kölcsönös megfeleltetési szabályok betartását az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap, és az Európai Mezőgazdasági Garancia Alap alábbi intézkedéseiben részt vevő ügyfelek esetében kell vizsgálni:

a) a közös agrárpolitika keretébe tartozó, mezőgazdasági termelők részére meghatározott közvetlen támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról és a mezőgazdasági termelők részére meghatározott egyes támogatási rendszerek létrehozásáról, az 1290/2005/EK, a 247/2006/EK és a 378/2007/EK rendelet módosításáról, valamint az 1782/2003/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 2009. január 19-i 73/2009/EK tanácsi rendelet szerinti közvetlen kifizetések;

b) a borpiac közös szervezéséről, az 1493/1999/EK, az 1782/2003/EK, az 1290/2005/EK és a 3/2008/EK rendelet módosításáról, valamint a 2392/86/EGK és az 1493/1999/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 2008. április 29-i 479/2008/EK tanácsi rendelet szerinti szőlőültetvény szerkezet átalakításának és átállításának, zöldsüret, szőlőültetvény kivágásának támogatása;

c) az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról szóló 2005. szeptember 20-i 1698/2005/EK tanácsi rendelet szerinti

ca) mezőgazdasági földterületek fenntartható használatát célzó intézkedések közül:

1. a hegyvidéki mezőgazdasági termelőknek a természeti hátrány miatt nyújtott kifizetések;
2. a hegyvidéki területeken kívüli hátrányos helyzetű területek mezőgazdasági termelőinek nyújtott kifizetések;
3. Natura 2000 kifizetések és a 2000/60/EK irányelvhez kapcsolódó kifizetések;
4. agrár-környezetvédelmi kifizetések;
5. állattjóléti kifizetések;

cb) az erdészeti földterületek fenntartható használatát célzó intézkedések közül:

1. a mezőgazdasági földterület első erdősítésének támogatása;
2. Natura 2000 kifizetések;
3. erdő-környezetvédelmi kifizetések.

(3) A (2) bekezdés *c*) pontjában meghatározott kölcsönös megfeleltetési ellenőrzések végrehajtása során a vidékfejlesztési támogatási intézkedésekre vonatkozó ellenőrzési eljárások, valamint a kölcsönös megfeleltetés végrehajtása tekintetében az 1698/2005/EK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló 2006. december 7-i 1975/2006/EK bizottsági rendelet 23. cikkének 2. bekezdésében foglaltak esetében is a jogkövetkezmény mértékének megállapítását az e rendeletben foglaltak szerint kell elvégezni.

Fogalmak

2. §

E rendelet alkalmazásában:

1. *szándékosság*: a meghatározott meg nem felelések értékelése vonatkozásában a mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény (a továbbiakban: Eljárási tv.) 9. § *s*) pontja szerinti magatartás;

2. *gondatlanság*: a meghatározott meg nem felelések értékelése vonatkozásában az Eljárási tv. 9. § *t*) pontja szerinti magatartás;

3. *hatáskörrel rendelkező hatóság*: a Korm. rendelet 1. §-ának *d*) pontja szerinti hatóságok.

Az ellenőrzésre való kiválasztás

3. §

Az ellenőrzendő ügyfeleket a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal (a továbbiakban: MVH) választja ki

a közös agrárpolitika keretébe tartozó közvetlen támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról és a mezőgazdasági termelők részére meghatározott támogatási rendszerek létrehozásáról szóló 1782/2003/EK tanácsi rendelet által előírt kölcsönös megfeleltetés, moduláció, valamint integrált igazgatási és ellenőrzési rendszer végrehajtására, valamint a 479/2008/EK tanácsi rendelet által előírt kölcsönös megfeleltetés végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2004. április 21-i 796/2004/EK bizottsági rendelet (a továbbiakban: R.) 45. cikkében foglaltak figyelembevételével.

A jogkövetkezmény alkalmazása

4. §

(1) A hatáskörrel rendelkező hatóság az ellenőrzése során megállapított meg nem feleléseket az arányos jogkövetkezmény megállapítása érdekében az R. 41. cikkében leírtak szerint értékeli, a súlyosság és tartósság tekintetében az *1. számú mellékletben* bemutatott elvek, a mérték vonatkozásában az R. 41. cikk *b)* pontja figyelembevételével.

(2) A hatáskörrel rendelkező hatóság az ellenőrzés során tett megállapításokról és azok e rendelet szerinti értékeléséről határozatot hoz.

(3) A véglegesített jegyzőkönyv és az (1) bekezdés szerinti értékelt meg nem felelések alapján a hatáskörrel rendelkező hatóság elkészíti az R. 48. cikk (1) bekezdése szerinti ellenőrzési jelentést, és azt megküldi az MVH részére.

(4) Az ellenőrzés során feltárt meg nem felelés (3) bekezdés szerinti megállapítása az ügyfél számára folyósított vagy folyósítandó támogatás részleges vagy teljes összegének csökkentését, visszavonását vagy az ügyfél támogatottak köréből történő kizárását vonja maga után.

A jogkövetkezmény mértékének megállapítása

5. §

(1) A jogkövetkezmények mértékét az MVH állapítja meg.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltak végrehajtása érdekében minden meg nem felelés jogkövetkezményét önállóan a *2. számú melléklet* szerint kell meghatározni.

(3) Az alkalmazandó jogkövetkezmény mértékének kiszámításához meg kell állapítani az egyes meg nem felelések jogkövetkezményét, az R. 2. cikk 32. pontja szerinti jogi aktusok jogkövetkezményét és az R. 2. cikk 31. pontja szerinti kölcsönös megfeleltetési területek jogkövetkezményét. Gondatlanság, szándékosság, illetve ismétlés esetén az R. 66. és 67. cikkében foglaltakat kell alkalmazni.

(4) A (3) bekezdésben foglaltak alkalmazásával a gondatlannak minősülő meg nem felelések alapján a jogkövetkezmény mértékének számításához meg kell állapítani:

a) a meg nem felelések jogkövetkezményeit a *2. számú melléklet* szerint,

b) az egyes jogi aktusok jogkövetkezményeit, az adott jogi aktushoz tartozó egyes meg nem felelések rangsorolásával a legmagasabb jogkövetkezmény figyelembevételével,

c) az egyes kölcsönös megfeleltetés területeihez tartozó jogi aktusok együttes jogkövetkezményeit a *b)* pont szerint rangsorolt jogkövetkezmények alapján.

(5) Szándékosság megállapítása esetén a szándékosnak minősülő meg nem felelések jogkövetkezményei összeadódnak egymással, valamint a (4) bekezdés *c)* pontja szerinti jogkövetkezmény mértékével.

Vis maiorra vonatkozó rendelkezések

6. §

(1) A hatáskörrel rendelkező hatóság az értékelése során elháríthatatlan külső okot (a továbbiakban: vis maior) csak abban az esetben veszi figyelembe, amennyiben azt az ügyfél a (2) és (3) bekezdésekben foglaltak szerint a kölcsönös megfeleltetés követelményeinek és előírásainak betartásával összefüggésben bejelenti.

(2) A helyszíni ellenőrzésen jelen lévő ügyfél legkésőbb a kölcsönös megfeleltetés követelményeinek és előírásainak betartásával összefüggő helyszíni ellenőrzés során jelentheti be, ha a gazdasága vis maiorral érintett, valamint kérheti az ellenőrzés során az azt megelőzően a gazdaságával összefüggésben bejelentett vis maior eset figyelembevételét.

(3) Amennyiben a helyszíni ellenőrzésen sem az ügyfél, sem a képviselője nem volt jelen, az ügyfél legkésőbb a részére megküldött ellenőrzési jegyzőkönyv észrevételezése során jelentheti be, hogy gazdasága vis maiorral érintett, valamint kérheti az ellenőrzést megelőzően a gazdaságával összefüggésben bejelentett vis maior eset figyelembevételét.

(4) A hatáskörrel rendelkező hatóság dönt a vis maior kérelemben foglaltak és a kölcsönös megfeleltetés követelményeinek és előírásainak megszegése közötti okozati összefüggés fennállásáról, és döntését a 4. § (2) bekezdése szerinti határozatban közli az érintett ügyféllel.

(5) E rendeletben nem szabályozott egyéb kérdésekben az Európai Mezőgazdasági Garancia Alapból, valamint az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból finanszírozott egyes támogatások igénybevételével kapcsolatos egységes eljárási szabályokról szóló 36/2009. (IV. 3.) FVM rendelet, továbbá az elháríthatatlan külső ok (vis maior) esetén alkalmazandó egyes szabályokról, valamint egyes agrár tárgyú miniszteri rendeletek módosításáról szóló 44/2007. (VI. 8.) FVM rendelet az irányadó.

Záró rendelkezések

7. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 15. napon lép hatályba.

Az Európai Unió jogának való megfelelés

8. §

Ez a rendelet a következő közösségi rendeletek végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapítja meg:

a) a közös agrárpolitika keretébe tartozó, mezőgazdasági termelők részére meghatározott közvetlen támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról és a mezőgazdasági termelők részére meghatározott egyes támogatási rendszerek létrehozásáról, az 1290/2005/EK, a 247/2006/EK és a 378/2007/EK rendelet módosításáról, valamint az 1782/2003/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 2009. január 19-i 73/2009/EK tanácsi rendelet;

b) a közös agrárpolitika keretébe tartozó közvetlen támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról és a mezőgazdasági termelők részére meghatározott támogatási rendszerek létrehozásáról szóló, 2003. szeptember 29-i 1782/2003/EK tanácsi rendelet által előírt kölcsönös megfeleltetés, moduláció, valamint integrált igazgatási és ellenőrzési rendszer végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló 2004. április 21-i 796/2004/EK bizottsági rendelet;

c) a borpiac közös szervezéséről, az 1493/1999/EK, az 1782/2003/EK, az 1290/2005/EK és a 3/2008/EK rendelet módosításáról, valamint a 2392/86/EGK és az 1493/1999/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 2008. április 29-i 479/2008/EK tanácsi rendelet;

d) az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról szóló 2005. szeptember 20-i 1698/2005/EK tanácsi rendelet;

e) a vidékfejlesztési támogatási intézkedésekre vonatkozó ellenőrzési eljárások, valamint a kölcsönös megfeleltetés végrehajtása tekintetében az 1698/2005/EK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló 2006. december 7-i 1975/2006/EK bizottsági rendelet.

Gráf József s. k.,

földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter

*1. számú melléklet**a 81/2009. (VII. 10.) FVM rendelethez*

**Az értékelés szempontjai az egyes jogszabályban
foglalt gazdálkodási követelmény
(a továbbiakban: JFGK) esetében**

JFGK 1 és 5

A JFGK célja: Natura 2000 területeken a biológiai sokféleség, a természetes élőhelyek, a vadon élő állatok és növények kedvező természetvédelmi helyzetének fenntartása, illetve az e területek kijelölésének alapjául szolgáló természeti állapot megőrzése, valamint a fenntartó gazdálkodás feltételeinek biztosítása.

Súlyosság

Enyhe: a tevékenység eredményeképpen érdemben nem károsodott az élőhely, nem szűnt meg fészkelőhely, táplálkozóhely.

Közepes: a tevékenység eredményeképpen érdemben károsodott az élőhely, fészkelőhely, táplálkozóhely, de annak nincs jelentős kihatása a védett/jelölt fajok/élőhelyek térségbeli előfordulására, illetve állomány nagyságára.

Súlyos: a tevékenység hatására a térségben élő védett/jelölt fajok/élőhelyek előfordulása, állomány nagysága jelentősen csökken.

Tartósság

Rövid távon helyrehozható: a tevékenység hatásai, illetve a károsított élőhely/faj természeti értékei rövid időn belül helyreállíthatók, a megváltoztatott élőhely ezután újra teljes mértékben képes betölteni korábbi funkcióját.

Hosszú távon helyrehozható: a tevékenység hatásai, illetve a károsított élőhely/faj természeti értékei helyreállíthatók, de ehhez több évre van szükség.

Maradandó: a tevékenység hatásai, illetve a károsított élőhely/faj természeti értékei nem állíthatók vissza az eredeti állapotukba.

JFGK 2

A JFGK célja: a felszín alatti vízkészlet mezőgazdasági eredetű szennyezés elleni védelme, a felszín alatti vizek jó állapotának biztosítása, és a már bekövetkezett szennyezés következményeinek kiküszöbölése, korlátozása. A megfelelő minőségű víz biztosítása a jövőbeni vízfelhasználás érdekében.

Súlyosság

Enyhe: a felszín alatti vizek minőségi mutatóira ártalmatlan anyag kerül közvetlenül vagy közvetve a felszín alatti vízbe.

Közepes: trágyából, szennyvízből vagy mosóvizekből származó szennyező anyag kerül közvetlenül vagy közvetve a felszín alatti vízbe.

Súlyos: olajból, üzemanyagból, növényvédő szerből, műtrágyából vagy egyéb veszélyes hulladékból származó szennyező anyag kerül közvetlenül vagy közvetve a felszín alatti vízbe.

Tartósság

Rövid távon helyrehozható: a felszín alatti vizek minőségében okozott szennyezés ésszerű időhatáron belül csökkenthető, illetve megszüntethető.

Hosszú távon helyrehozható: a felszín alatti vizek minőségében okozott szennyezés csak hosszútávon csökkenthető, illetve szüntethető meg.

Maradandó: a szennyezéssel maradandó károsodás keletkezik a felszín alatti vizek minőségében.

JFGK 3

A JFGK célja: a szennyvíziszapnak értékes mezőgazdasági tulajdonságai lehetnek, ezért helyénvaló a mezőgazdaságban történő alkalmazását ösztönözni, de kizárólag olyan feltételek betartása mellett, amellyel elkerülhető az emberekre, állatokra, növényekre és a környezetre gyakorolt káros hatások bekövetkezése.

Súlyosság:

Enyhe: olyan mértékű meg nem felelés tekinthető enyhének, mely során a környezetre gyakorolt terhelés nem jelentős.

Közepes: a gazdálkodó nem is rendelkezik vagy abban az esetben, ha rendelkezik az illetékes talajvédelmi hatóság által kiadott engedéllyel, a szennyvíziszap termőföldön történő felhasználása során nem minden esetben az engedélyben foglaltak szerint jár el.

Súlyos: a helytelen szennyvíziszap kijuttatás következményeként az emberekre, állatokra, növényekre, illetve a környezetre gyakorolt kedvezőtlen, káros hatások bekövetkeztek.

Tartósság:

Rövid távon helyrehozható: a szennyvíziszap nem megfelelő felhasználása során keletkezett káros hatásokat rövid időszakon belül meg lehet szüntetni.

Hosszú távon helyrehozható: a szennyvíziszap termőföldön történő felhasználásakor olyan mértékű káros hatás következett be, mely csak hosszútávon hozható helyre.

Maradandó: a szennyvíziszap kijuttatás következményeként maradandó környezeti károsodás keletkezett.

JFGK 4

A JFGK célja: a nitrát érzékeny területeken a mezőgazdasági forrásokból származó nitrátok által okozott vagy indukált vízszennyezés csökkentése.

Súlyosság:

Enyhe: a mezőgazdasági tevékenység során kijuttatott nitrogén vegyületek kis mértékben szennyezték a felszíni, illetve a felszín alatti vizeket.

Közepes: a mezőgazdasági tevékenység során nem megfelelően kijuttatott nitrogén vegyületekkel közvetlen vagy közvetett módon terhet róttak a felszíni, illetve a felszín alatti vizekre.

Súlyos: a helyes mezőgazdasági gyakorlat előírásainak figyelmen kívül hagyásával a felszíni, illetve a felszín alatti vizekben jelentős nitrát szennyeződés következett be.

Tartósság:

Rövid távon helyrehozható: a keletkezett nitrát szennyezés ésszerű időhatáron belül csökkenthető, illetve megszüntethető.

Hosszú távon helyrehozható: a keletkezett nitrát szennyezés csak hosszútávon csökkenthető, illetve szüntethető meg.

Maradandó: a nitrát szennyezéssel maradandó károsodás keletkezett a felszíni, illetve a felszín alatti vizekben.

JFGK 6

A JFGK célja: állategészségügyi és élelmiszerbiztonsági okokból alapvető fontosságú a sertésszállítások nyilvántartása, azonosíthatósága és nyomon követhetősége.

Súlyosság

Enyhe: a sertésszállítások azonosíthatósága és nyilvántartása a gazdaságban tartott összes sertés számához viszonyítva csekély mértékű hiányosságokat mutat, mely alapvetően nem veszélyezteti a nyomon követhetőség megvalósulását, ezáltal nem növeli az állategészségügyi és élelmiszerbiztonsági kockázatot.

Közepes: a sertésszállítások azonosíthatósága és nyilvántartása a gazdaságban tartott összes sertés számához viszonyítva olyan arányú hiányosságokat mutat, mely veszélyezteti a nyomon követhetőség megvalósulását, ezáltal növeli az állategészségügyi és élelmiszerbiztonsági kockázatot.

Súlyos: a sertésszállítások azonosíthatósága és nyilvántartása a gazdaságban tartott összes sertés számához viszonyítva olyan arányú hiányosságokat mutat, mely megghiúsítja a nyomon követhetőség megvalósulását, ezáltal nagymértékben növeli az állategészségügyi és élelmiszerbiztonsági kockázatot.

Tartósság

Rövid távon helyrehozható: az állatok azonosíthatóságának és nyilvántartásának a hiányosságai olyan időinter-

vallumon belül megszüntethetők, hogy nem veszélyeztetik a nyomon követhetőséget, azonosíthatóságot.

Hosszú távon helyrehozható: veszélyeztetheti a nyomon követhetőséget, azonosíthatóságot.

Maradandó: nem teszi lehetővé a nyomon követhetőséget, azonosíthatóságot.

JFGK 7

A JFGK célja: állategészségügyi és élelmiszerbiztonsági okokból alapvető fontosságú, hogy valamennyi szarvasmarhaféle azonosítható, nyilvántartható és nyomon követhető legyen.

Súlyosság

Enyhe: az egyedek azonosíthatósága és nyilvántartása a gazdaságban tartott összes szarvasmarhaféle számához viszonyítva csekély mértékű hiányosságokat mutat, mely alapvetően nem veszélyezteti a nyomon követhetőség megvalósulását, ezáltal nem növeli az állategészségügyi és élelmiszerbiztonsági kockázatot.

Közepes: az egyedek azonosíthatósága és nyilvántartása a gazdaságban tartott összes szarvasmarhaféle számához viszonyítva olyan arányú hiányosságokat mutat, mely veszélyezteti a nyomon követhetőség megvalósulását, ezáltal növeli az állategészségügyi és élelmiszerbiztonsági kockázatot.

Súlyos: az egyedek azonosíthatósága és nyilvántartása a gazdaságban tartott összes szarvasmarhaféle számához viszonyítva olyan arányú hiányosságokat mutat, mely megghiúsítja a nyomon követhetőség megvalósulását, ezáltal nagymértékben növeli az állategészségügyi és élelmiszerbiztonsági kockázatot.

Tartósság

Rövid távon helyrehozható: az állatok azonosíthatóságának és nyilvántartásának a hiányosságai olyan időintervallumon belül megszüntethetők, hogy nem veszélyeztetik a nyomon követhetőséget, azonosíthatóságot.

Hosszú távon helyrehozható: veszélyeztetheti a nyomon követhetőséget, azonosíthatóságot.

Maradandó: nem teszi lehetővé a nyomon követhetőséget, azonosíthatóságot.

JFGK 8

A JFGK célja: állategészségügyi, állattenyésztési és élelmiszerbiztonsági okokból alapvető fontosságú, hogy valamennyi juh és kecske azonosítható, nyilvántartható és nyomon követhető legyen.

Súlyosság

Enyhe: az egyedek azonosíthatósága és nyilvántartása a gazdaságban tartott összes juh, illetve kecske számához viszonyítva csekély mértékű hiányosságokat mutat, mely alapvetően nem veszélyezteti a nyomon követhetőség megvalósulását, ezáltal nem növeli az állategészségügyi és élelmiszerbiztonsági kockázatot.

Közepes: az egyedek azonosíthatósága és nyilvántartása a gazdaságban tartott összes juh, illetve kecske számához viszonyítva olyan arányú hiányosságokat mutat, mely veszélyezteti a nyomon követhetőség megvalósulását, ezáltal növeli az állategészségügyi és élelmiszerbiztonsági kockázatot.

Súlyos: az egyedek azonosíthatósága és nyilvántartása a gazdaságban tartott összes juh, illetve kecske számához viszonyítva olyan arányú hiányosságokat mutat, mely megghiúsítja a nyomon követhetőség megvalósulását, ezáltal nagymértékben növeli az állategészségügyi és élelmiszerbiztonsági kockázatot.

Tartósság

Rövid távon helyrehozható: az állatok azonosíthatóságának és nyilvántartásának a hiányosságai olyan időintervallumon belül megszüntethetők, hogy nem veszélyeztetik a nyomon követhetőséget, azonosíthatóságot.

Hosszú távon helyrehozható: veszélyeztetheti a nyomon követhetőséget, azonosíthatóságot.

Maradandó: nem teszi lehetővé a nyomon követhetőséget, azonosíthatóságot.

2. számú melléklet a 81/2009. (VII. 10.) FVM rendelethez**A jogkövetkezmény mértékének számítási alapjai**

1. Az egyes meg nem felelések 1. számú melléklet szerinti értékelése alapján a következő besorolást kell elvégezni:

Súlyosság szerint			Mérték szerint		Tartósság szerint		
Enyhe	Közepes	Súlyos	Gazdaságon belüli	Gazdaságon kívüli	Rövid távon helyrehozható	Hosszú távon helyrehozható	Maradandó
1	3	5	1	5	1	3	5

2. Az adott gondatlannak minősülő meg nem felelés jogkövetkezményét az 1. pont szerinti besorolásnak megfelelően az alábbi kombinációk alkalmazásával kell meghatározni. A kombináció kialakításánál a besorolási érték (1,3,5) bármely értékelési szempontot (súlyosság, mérték, tartósság) jelentheti.

Kombinációk			Meg nem felelés jogkövetkezménye
1	1	1	1%
1	1	3	
1	3	3	
1	1	5	3%
1	3	5	
1	5	5	
3	3	5	
3	5	5	
5	5	5	5%

3. Az adott szándékosnak minősülő meg nem felelés jogkövetkezményét az 1. pont szerinti besorolásnak megfelelően az alábbi kombinációk alkalmazásával kell meghatározni. A kombináció kialakításánál a besorolási érték (1,3,5) bármely értékelési szempontot (súlyosság, mérték, tartósság) jelentheti.

Kombinációk			Meg nem felelés jogkövetkezménye
1	1	1	15%
1	1	3	
1	3	3	
1	1	5	20%
1	3	5	
3	3	5	
1	5	5	50%
3	5	5	
5	5	5	100%

**A honvédelmi miniszter
11/2009. (VII. 10.) HM
rendelete**

**a hivatásos és szerződéses katonák, a honvédségi
közalkalmazottak egyes pénzbeli szociális
juttatásairól**

A Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú tagjainak jogállásáról szóló 2001. évi XCV. törvény 287. § (2) bekezdés *a)* pont *ag)* alpontjában, *f)* és *g)* pontjában, a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény 85. § (5) bekezdés *q)* pontjában és (7) bekezdés *a)* pont *aj)* alpontjában, valamint a 25. § tekintetében a katonai és rendvédelmi felsőoktatási intézmények vezetőinek, oktatóinak és hallgatóinak jogállásáról szóló 1996. évi XLV. törvény 50. § (2) bekezdés *a)* pontjában kapott felhatalmazás alapján, a honvédelemről és a Magyar Honvédségről szóló 2004. évi CV. törvény egyes rendelkezéseinek végrehajtásáról szóló 71/2006. (IV. 3.) Korm. rendelet 32/A. § (1) bekezdésében meghatározott feladatkörömben eljárva a következőket rendelem el:

I. Fejezet

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. §

(1) A rendelet hatálya kiterjed a Honvédelmi Minisztériumra (a továbbiakban: HM), a miniszter alárendeltségébe, közvetlen irányítása, fenntartói irányítása és közvetlen felügyelete alá tartozó, valamint a HM államtitkára által felügyelt szervezetekre, továbbá a Magyar Honvédség katonai szervezeteire (a továbbiakban együtt: honvédelmi szervezet), illetőleg a honvédelmi szervezet állományába tartozó

a) hivatásos és szerződéses katonákra (a továbbiakban együtt: hivatásos katona),

b) tényleges szolgálatot teljesítő önkéntes tartalékos katonákra (a továbbiakban: tartalékos katona),

c) a közalkalmazottakra, ide nem értve a prémiumévek programban résztvevőket.

(2) E rendeletet kell alkalmazni a Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú tagjainak jogállásáról szóló 2001. évi XCV. törvény (a továbbiakban: Hjt.) 46. § (3) bekezdésében megjelölt más szervezetekhez vezényelt hivatásos katonára is, ha illetményét közvetlenül a Honvédelmi Minisztérium fejezet költségvetése személyi kiadások előirányzata terhére kapja.

(3) E rendelet 25. §-át a katonai felsőoktatási intézmény honvédségi ösztöndíjas hallgatóira kell alkalmazni.

2. §

E rendelet alkalmazásában

a) *magasabb parancsnok, vezető* (a továbbiakban együtt: magasabb parancsnok):

aa) a HM gazdasági feladatokért felelős szakállamtitkára: a Honvéd Vezérkar kivételével a HM szervek, a HM Tábori Lelkészi Szolgálat, a HM szervezetek, a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem, valamint a HM Állami Egészségügyi Központ tekintetében,

ab) a HM Honvéd Vezérkar főnöke (a továbbiakban: HM HVKF): a Honvéd Vezérkar, a HM HVKF közvetlen alárendeltségébe tartozó szervezetek, valamint a Magyar Honvédség katonai szervezetei tekintetében,

ac) az MK Katonai Biztonsági Hivatal és az MK Katonai Felderítő Hivatal főigazgatója: a vezetése alatt álló katonai nemzetbiztonsági szolgálat tekintetében,

ad) a katonai főügyész: a katonai ügyészségek tekintetében;

b) *parancsnok*: a Hjt. 2. § (3) bekezdésében meghatározott állományilletékes parancsnok, valamint a jogi személynek minősülő honvédelmi szervezet munkáltatói jogkört gyakorló vezetője;

c) *rendszeres jövedelemmel nem rendelkező*: a családok támogatásáról szóló törvény szerint rendszeres jövedelemmel nem rendelkezők;

d) *illetményalap*: a költségvetési törvényben meghatározott köztisztviselői illetményalap;

e) *személyi állomány*: a honvédelmi szervezet által az 1. § (1) bekezdés *a)–c)* pontjában meghatározottak szerint foglalkoztatott személyek összessége;

f) *pénzügyi és számviteli szerv*:

fa) a saját pénzügyi és számviteli szervezeti elemmel rendelkező honvédelmi szervezet esetében a szervezeti elem,

fb) a saját pénzügyi és számviteli szervezeti elemmel nem rendelkező honvédelmi szervezet esetében a pénzügyi és számviteli feladatok központosított végrehajtására kijelölt honvédelmi szervezet állományából kikülönített szervezeti elem.

II. Fejezet

A CSALÁDALAPÍTÁSI TÁMOGATÁS

3. §

(1) A családalapítási támogatás olyan kamatmentes visszatérítendő támogatás, amely kérelemre, az életpálya során csak egy alkalommal és legfeljebb a minimálbér ötszörös összegében folyósítható.

(2) Családalapítási támogatásban részesíthető a 35. életévét még be nem töltött, legfeljebb öt éve házastársi (bejegyzett élettársi, élettársi) viszonyban élő hivatásos katona.

(3) Ha a (2) bekezdés alapján e rendelet hatálya alá tartozó házastársak (bejegyzett élettársak, élettársak) mindketten jogosultak családalapítási támogatásra, a támogatás mindkét házastárs (bejegyzett élettárs, élettárs) részére 50-50%-os mérték szerint megosztva engedélyezhető. A megosztás alkalmazásától el lehet tekinteni, amennyiben az egyik házastárs (bejegyzett élettárs, élettárs) lemond a támogatás jövőbeni igénybevételéről.

(4) A családalapítási támogatás folyósítását legfeljebb négyéves időtartamú törlesztésre – szerződéses katonák esetében, ha a szerződés időtartamából négy évnél kevesebb idő van hátra, akkor a hátralevő időre – a magasabb parancsnok engedélyezheti.

(5) Nem folyósítható a családalapítási támogatás a próbaidő alatt, továbbá annak, akinek az illetményéből a törlesztőrészek levonására bármely ok miatt nincs lehetőség.

4. §

(1) A családalapítási támogatás iránti kérelmet az *1. számú melléklet* szerinti formanyomtatvány alkalmazásával a parancsnokhoz kell benyújtani, aki javaslatot tesz az engedélyezésre vagy annak elutasítására. A parancsnok a kérelmet záradékolás után a HM központi pénzügyi szervezete (katonai nemzetbiztonsági szolgálatok pénzügyi szervezete) útján megküldi a magasabb parancsnoknak.

(2) Az engedélyezést követően a családalapítási támogatásban részesültnak a *2. számú melléklet* szerinti „Kötelezvény”-t alá kell írnia. Ha a családalapítási támogatásban részesült a „Kötelezvény”-t nem írja alá, az engedélyt vissza kell vonni.

5. §

(1) A családalapítási támogatás törlesztését a családalapítási támogatásban részesült illetményéből havonta történő levonással kell teljesíteni. A családalapítási támogatás törlesztő részleteinek levonását a támogatás átutalását követő hónapra járó illetményből kell megkezdeni. Kivételesen indokolt esetben, kérelem alapján, az engedélyező magasabb parancsnok a törlesztésre legfeljebb egy év halasztást engedélyezhet.

(2) A kifizetett családalapítási támogatásokról a pénzügyi és számviteli szerv olyan analitikus nyilvántartást vezet, melyből folyamatosan megállapíthatóak a támogatást felvevő személy azonosítására alkalmas adatok, a felvett összeg, a törlesztési idő és a visszafizetett (levont) összeg, valamint a törlesztetlen tartozás.

(3) Az eredetileg meghatározott ütemtől eltérően a még nem törlesztett családalapítási támogatás visszafizetése az utolsó munkában töltött napon, egy összegben esedékessé válik, ha a családalapítási támogatásban részesült szolgáló

lati viszonya a Hjt. 56. § b), e), f) pontja, 59. § (2) bekezdés c) pontja vagy 62. § (1) bekezdés b), d)–h) pontja alapján szűnik meg. A családalapítástámogatás-tartozást a szolgálati viszony megszűnésekor kiállítandó „Igazolás”-on abban az esetben kell feltüntetni, ha a tartozás visszafizetése egy összegben esedékessé vált, levonása azonban bármilyen oknál fogva nem volt lehetséges.

(4) A családalapítási támogatásban részesült halála esetén a tartozást a HM központi pénzügyi szervezetének vezetője jogszabályban meghatározott szabályok szerint részben vagy egészben elengedheti.

III. Fejezet

AZ ILLETMÉNYELŐLEG

6. §

(1) Illetményelőlegben részesülhet az a hivatásos katoná, illetőleg közalkalmazott, aki átmeneti jelleggel kedvezőtlen anyagi helyzetbe került, vagy életkörülményei javítása érdekében azt tartós fogyasztási cikkek beszerzéséhez, a lakhatási feltételek javításához kívánja felhasználni.

(2) Nem részesülhet illetményelőlegben

a) aki próbaidejét tölti,

b) akinek korábban felvett illetményelőlegből származó törlesztetlen tartozása van,

c) akinek az illetményéből az illetményelőleg törlesztőrészeinek levonása bármely ok miatt nem lehetséges, vagy

d) aki az elbírálás napját megelőző egy éven belül illetményelőlegben részesült, azzal, hogy nem vonatkozik ez a korlátozás azokra, akik külön jogszabály alapján külföldi szolgálatteljesítés vagy külföldi tanulmány okán részesültek vagy részesülnek illetményelőlegben.

7. §

(1) A parancsnok által engedélyezhető illetményelőleg összege nem haladhatja meg a folyósítás napján érvényes minimálbér havi összegének ötszörösét, visszafizetésének időtartama legfeljebb 6 hónap lehet.

(2) A 6. § (1) bekezdésében foglaltak mérlegelésével az (1) bekezdésben foglaltaknál nagyobb összegű és hosszabb, legfeljebb tizenkét havi törlesztési idejű illetményelőleg a magasabb parancsnok engedélyezhető.

(3) Az illetményelőleg iránti kérelmet a *3. számú melléklet* szerinti formanyomtatvány alkalmazásával a parancsnokhoz kell benyújtani, aki az (1) bekezdés szerinti esetben az illetményelőleg folyósítását engedélyezi vagy elutasítja. A (2) bekezdés szerinti kérelem esetén a parancsnok javaslatot tesz az engedélyezésre vagy annak elutasítására, és a kérelmet záradékolás után a HM központi

pénzügyi szervezete (katonai nemzetbiztonsági szolgálatok pénzügyi szervezete) útján megküldi a magasabb parancsnoknak.

8. §

(1) A kifizetett illetményelőlegekről a pénzügyi és számviteli szerv olyan analitikus nyilvántartást vezet, melyből folyamatosan megállapíthatóak az előleget felvevő személy azonosítására alkalmas adatok, a felvett összeg, a törlesztési idő és a visszafizetett (levont) összeg, valamint a törlesztetlen tartozás.

(2) Az illetményelőleg törlesztőrészeinek levonását az előleg átutalását követő hónpra járó illetményből kell megkezdeni.

(3) A szolgálati vagy közalkalmazotti jogviszony megszűnésekor a teljes illetményelőleg-tartozás visszafizetése esedékessé válik, amelyet a levonás szabályait betartva az utolsó havi illetményből le kell vonni. A le nem vonható illetményelőleg-tartozást a szolgálati viszony megszűnésekor kiállítandó „Igazolás”-on fel kell tüntetni.

(4) Az illetményelőlegben részesült halála esetén a tartozást a HM központi pénzügyi szervezetének vezetője jogszabályban meghatározott szabályok szerint részben vagy egészben elengedheti.

IV. Fejezet

A SZOCIÁLIS TÁMOGATÁSOK

Parancsnoki segély

9. §

(1) A súlyos anyagi megterheléssel járó körülményeire figyelemmel a személyi állomány tagja parancsnoki, illetve magasabb parancsnoki segélyben részesíthető.

(2) Aki születési támogatásban, illetve a külön jogszabályban meghatározott temetési segélyben részesült, a támogatás, illetve a segély alapjául szolgáló körülményeire (indokaira) tekintettel a 10. § szerinti segélyben nem részesíthető.

10. §

(1) A parancsnok a rendelkezésre álló segélykeret terhére alkalmanként

a) a hivatásos katona és a közalkalmazott részére legfeljebb az illetményalap 100%-ának,

b) a tartalékos katona részére pedig legfeljebb az illetményalap 50%-ának megfelelő összegű parancsnoki segély folyósítását engedélyezheti.

(2) A magasabb parancsnok a részére jóváhagyott segélykeret terhére a rendkívül súlyos anyagi helyzetbe kerültek részére alkalmanként legfeljebb az illetményalap háromszorosának megfelelő összegű segély kifizetését engedélyezheti. Az ezt meghaladó összegű segély kifizetését a honvédelmi miniszter engedélyezi.

11. §

A szociális gondoskodás keretében a Hjt. 235. §-ában említett személyek, illetőleg a honvédelemről és a Magyar Honvédségről szóló 2004. évi CV. törvény 206. §-a alapján baleseti ellátásban részesülők segélyezése a költségvetésben külön meghatározott előirányzat, illetőleg jóváhagyott segélykeret terhére a HM gazdasági feladatokért felelős szakállamtitkára hatáskörébe tartozik.

12. §

(1) A személyi állományba tartozóknak a parancsnoki segély iránti kérelmet a 4. számú melléklet szerinti formanyomtatvány alkalmazásával a parancsnokhoz kell benyújtaniuk, aki a 10. § (1) bekezdése szerinti parancsnoki segély folyósítását engedélyezi vagy elutasítja. A 10. § (2) bekezdése szerinti kérelem esetén a parancsnok javaslatot tesz az engedélyezésre vagy annak elutasítására, és a kérelmet záradékolás után a HM központi pénzügyi szervezete (katonai nemzetbiztonsági szolgálatok pénzügyi szervezete) útján megküldi a magasabb parancsnoknak.

(2) A kérelemben részletesen ki kell fejteni a segély megállapítását megalapozó körülményeket (pl. a szociális helyzetet, családtagok számát és jövedelemviszonyait, a lakáskörülményeket), és csatolni kell ennek alátámasztására a megfelelő igazolásokat, bizonylatokat, illetőleg azok másolatát.

Iskolakezdési támogatás

13. §

Az iskolakezdési támogatás olyan jogszabályban meghatározott természetbeni juttatás, amelyet a gyermek, tanuló számára a szülő (nevelőszülő) vagy a vele közös háztartásban élő házastárs (bejegyzett élettárs) útján, kizárólag tankönyv, taneszköz vagy ruházat vásárlására jogosító utalvány (a továbbiakban: iskolakezdési utalvány) formájában kell biztosítani. Az iskolakezdési utalvány értéke gyermekenként a honvédelmi miniszter által meghatározott összeg.

14. §

(1) Iskolakezdési támogatásra jogosult a tárgyév szeptember 1-jén jogviszonyban álló hivatásos katona, valamint közalkalmazott útján a közoktatásban részesülő (iskolai tanulmányait megkezdő), a tárgyév szeptemberében családi pótlékra jogot adó, saját háztartásban nevelt gyermeke, ideértve a vele közös háztartásban élő házastárs (bejegyzett élettárs) – feltételeknek megfelelő – gyermeket is.

(2) A külön jogszabály alapján külföldön szolgálatot teljesítők vagy tanulmányokat folytatók gyermeke, ha iskolai oktatásban külföldön részesül vagy iskolai tanulmányait külföldön kezdi meg, a szülő választása alapján iskolakezdési támogatásként a 13. §-ban meghatározott (bruttó) értékű iskolakezdési utalványra vagy azzal azonos összegű pénzbeni támogatásra jogosult.

(3) Az egyéb feltételek mellett iskolakezdési támogatásra jogosult a katonai kötelekkel összefüggő baleset vagy betegség következtében elhunyt hivatásos (továbbszolgáló) katona, illetve a hősi halott árvaellátásban részesülő gyermeke is.

15. §

(1) Az iskolakezdési támogatás címen biztosított utalványok beszerzéséhez szükséges előirányzat tervezése, az utalványok megvásárlása, tárolása, nyilvántartása és a jogosult részére történő kiadása a pénzügyi és számviteli szerv feladata.

(2) Az utalványokat – a vonatkozó keretszerződésre tekintettel – június 20-ig, ezt követően július 20-ig, augusztus 20-ig, majd szeptember 20-ig kell a szállítótól megrendelni. Az utalványokat a honvédelmi szervezet személyügyi szerve által készített jegyzék alapján kell az igénylő részére átadni. A jegyzék tartalmazza az igénylő nevét, rendfokozatát, a gyermek nevét, az utalvány címlentenkénti darabszámát, sorszámát, összértékét, az átvevő aláírását, a jegyzék készítőjének nevét és a jogosultságot igazoló parancsnok aláírását. Az utalvány számadásköteles nyomtatvány. Az igénylők által aláírt jegyzéket a számadásköteles nyomtatványok nyilvántartásához kell csatolni és azzal együtt megőrizni.

(3) Az iskolakezdési utalványokat az utalványtömbök (szállítmány) átvételét követő tíz munkanapon belül, de legkorábban a tanév első napját megelőző 60. napon, legkésőbb október 15-ig kell az igénylő részére átadni.

(4) A jogosulatlanul átvett és ezért visszavont, vagy ki nem adott utalványokat a kibocsátó gazdasági társaság részére a keretszerződésben foglaltak szerint kell visszaküldeni.

Nevelési segély

16. §

(1) Évente egy alkalommal nevelési segélyben kell részesíteni a tárgyév szeptember 1-jén jogviszonyban álló hivatásos katonát és közalkalmazottat, ha a vele szeptember 1-jén közös háztartásban élő vér szerinti, örökbe fogadott vagy nevelt gyermeke

a) után a hivatásos katona, a közalkalmazott, illetőleg a vele közös háztartásban élő házastársa (bejegyzett élettársa, élettársa) családi pótlékra jogosult,

b) családi pótlékra nem jogosult, de a tárgyév szeptember 1-jén 25. életévét még nem töltötte be, és felsőfokú oktatási intézmény első oklevelet szerző nappali tagozatos hallgatója, ha rendszeres jövedelemmel nem rendelkezik, vagy

c) saját jogán családi pótlékban részesül.

(2) Az egyéb feltételek mellett nevelési segélyre jogosult az a tartós külföldi kiküldetést teljesítő hivatásos katona, közalkalmazott is, aki azért nem részesül családtagi pótlékban, mert a szülő nem a külföldi lakhely szerinti háztartásában gondoskodik a gyermekről.

(3) Nevelési segélyre jogosult a katonai kötelekkel összefüggő baleset vagy betegség következtében elhunyt hivatásos (továbbszolgáló) katona, illetve a hősi halott árvaellátásban részesülő gyermeke is.

17. §

A nevelési segély összege gyermekenként az illetményalap 60%-a, melyet az igénybejelentés augusztus 31-ig történő benyújtása esetén szeptember 1. és 30. között, az igénybejelentés szeptember 15-ig történő benyújtása esetén október 31-ig kell folyósítani.

18. §

A 16. § (3) bekezdése alapján nevelési segélyben részesülő gyermeket évente december 15-éig további nevelési segélyben kell részesíteni, melynek összege az illetményalap 60%-a.

Az iskolakezdési támogatásra és a nevelési segélyre vonatkozó közös szabályok

19. §

(1) Az iskolakezdési támogatást és a nevelési segélyt június 1-jétől szeptember 15-ig az 5. számú melléklet szerinti formanyomtatvány alkalmazásával lehet igényelni. Az igénybejelentéshez csatolni kell a jogosultsági feltéte-

lek megállapítására alkalmas bizonylatokat, az iskolalátogatási igazolás azonban – amennyiben az igénybejelentés időpontjában még nem áll rendelkezésre – szeptember 30-ig pótolható. Az igénybejelentést a parancsnokhoz kell benyújtani, aki engedélyezi vagy a jogosultsági feltételek hiányában elutasítja azt.

(2) Ha az arra jogosult a nevelési segélyre vonatkozó igénybejelentését a tárgyév szeptember 15-ig akadályoztatás miatt nem tudja benyújtani, a mulasztás okának megjelölésével az akadály megszűnésétől számított 30 napon belül benyújthatja. Az iskolakezdési támogatásra vonatkozóan a benyújtási határidő jogvesztő.

(3) Az iskolakezdési támogatásra vonatkozó igénybejelentést a benyújtástól számított 30 napon belül érdemben el kell bírálni függetlenül az iskolalátogatási igazolás meglététől. Amennyiben az iskolalátogatási igazolás szeptember 30-ig nem kerül benyújtásra, vagy utólag a jogosultsági feltételek hiánya kerül megállapításra, a kiadott iskolakezdési utalványt vissza kell szolgáltatni vagy a honvédelmi szervezetnek annak pénzbeli értékét vissza kell követelni.

(4) A 14. § (3) bekezdése, a 16. § (3) bekezdése és a 18. § szerinti jogosultak részére az iskolakezdési támogatást és a nevelési segélyt az illetékes hadkiegészítő parancsnokság biztosítja.

(5) Ha mindkét szülő honvédelmi szervezet állományába tartozik – függetlenül attól, hogy ezek azonos honvédelmi szervezetek-e – a gyermek(ek) után a nevelési segély és az iskolakezdési támogatás csak egyik szülő jogán állapítható meg.

20. §

(1) A határozott időre kinevezett közalkalmazott, illetőleg gyermeke(i) részére az egyéb feltételek mellett iskolakezdési támogatás és nevelési segély csak akkor állapítható meg, ha a közalkalmazott – a tárgyév szeptember 1-jén fennálló – közalkalmazotti viszonyának megszakítás nélküli, kinevezés szerinti időtartama legalább a hat hónapot eléri.

(2) A tárgyév szeptember 1-jén állományba tartozó – határozott vagy határozatlan időre kinevezett – részmunkaidőben foglalkoztatott közalkalmazott, illetőleg gyermeke az egyéb feltételek megléte esetén is csak akkor jogosult az (1) bekezdés szerinti juttatásokra, ha a közalkalmazott napi munkaidejének mértéke a 4 órát eléri vagy meghaladja.

(3) Nem állapítható meg iskolakezdési támogatás és nevelési segély azok, illetőleg azok gyermekei részére, akik

a) szolgálati vagy közalkalmazotti jogviszonyának megszüntetése a tárgyév szeptember 1-jén folyamatban van, és ezért őket a szolgálatteljesítési, munkavégzési kötelezettség alól mentesítették, vagy

b) a tárgyév szeptember 1-jén 30 napot meghaladó időtartamú illetmény nélküli szabadságon vannak. Nem vonatkozik ez a korlátozás a gyermekgondozási segélyben, gyermekgondozási díjban vagy gyermeknevelési támogatásban részesülőkre.

A házastársi jövedelemkiegészítés

21. §

(1) Ha a hivatásos katona a honvédelmi szervezet más helyőrségbe történő áttelepítése vagy a szolgálat érdekében más szolgálatteljesítési helyre történt áthelyezése, vezénylése miatt másik belföldi településre átköltözik, házastársi jövedelemkiegészítésre jogosult a vele együtt-költöző házastársa (bejegyzett élettársa, élettársa) kereset-, illetőleg jövedelem-kiesésének átmeneti, részbeni pótlására. A jövedelemkiegészítés folyósítását kérelem alapján a parancsnok engedélyezi.

(2) Az (1) bekezdés szerinti jövedelemkiegészítésre a hivatásos katona akkor jogosult, ha a vele együtt-költöző házastársa (bejegyzett élettársa, élettársa) az átköltözés előtti lakóhelyén munkavégzésre irányuló fő- vagy részfoglalkozású jogviszonya alapján keresettel, illetőleg jövedelemmel (a továbbiakban együtt: jövedelem) rendelkezett, és az új lakóhelyén önhibáján kívül – így különösen megfelelő munkaalkalom hiányában – jövedelemhez nem jut, vagy annak összege a korábbi jövedelemnél kevesebb.

(3) A hivatásos katona részére a jövedelemkiegészítés – az áthelyezést követő öt éven belül, azonban a tényleges átköltözéstől számítva – legfeljebb három éven át jár, és havonta utólag kell folyósítani.

22. §

(1) A jövedelemkiegészítés mértékének meghatározásakor a házastárs (bejegyzett élettárs, élettárs) előző jövedelmeként szolgálati, közszolgálati, közalkalmazotti vagy munkaviszony esetén az átköltözés időpontja előtti utolsó zárt négy negyedévben elért átlagjövedelmet, egyéb jogviszony esetén a személyes munkavégzés díjazásának az utolsó három hónapban elért havi átlagát, új lakóhelyén szerzett jövedelemként bármely rendszeres munkavégzésre irányuló jogviszonyból származó jövedelmét, továbbá a részére folyósított munkanélküli ellátást, illetőleg támogatást és az egyéni vállalkozásból származó jövedelmet kell figyelembe venni. A jövedelemkiegészítés mértékének meghatározásakor a gyermekgondozási díjban, gyermekgondozási segélyben (kivéve a munka mellett folyósított gyermekgondozási segély) és gyermeknevelési támogatásban részesülő időszakát, valamint a gyermekgondozási díj, gyermekgondozási segély és gyermeknevelési támogatás összegét figyelmen kívül kell hagyni.

(2) Jövedelemkiegészítésként az (1) bekezdés szerinti jövedelmek különbözetét, legfeljebb azonban a mindenkori minimálbér az első évben (12 hónapban) 75, a második évben 60, a harmadik évben 50%-ának megfelelő összeget lehet megállapítani.

23. §

(1) A hivatásos katona a jövedelemkiegészítésre jogosultság alapjául szolgáló körülmények megváltozását annak bekövetkeztétől számított 8 napon belül köteles a parancsnoknak bejelenteni. A jövedelemkiegészítés újból megállapított összegét a jogosultság alapjául szolgáló körülmények megváltozásának napjától kell folyósítani, illetve amennyiben a feltételeknek már nem felel meg, a jövedelemkiegészítést ezen időponttal kell megszüntetni.

(2) A jövedelemkiegészítésre jogosultság fennállását a hivatásos katona háromhavonként megfelelő okiratokkal (pl. munkaközvetítő szerv igazolása, munkaszerződés, kifizetési bizonylat) igazolja.

Születési támogatás

24. §

(1) A hivatásos katona, a tartalékos katona és a teljes munkaidőben foglalkoztatott közalkalmazott születési támogatásra jogosult, ha jogviszonyának ideje alatt gyermeke született vagy gyermeket 6 hónapnál nem idősebb korában (jogerősen) örökbe fogadott, továbbá a gyermek eltartásáról saját háztartásában gondoskodik, ideértve azt az esetet is, ha a gyermek betegségének gyógyítása miatt átmenetileg egészségügyi intézményben tartózkodik.

(2) A támogatás bruttó összege gyermekenként a gyermek születésekor, illetve az örökbefogadásakor érvényes illetményalap 200%-a.

(3) A születési támogatás akkor folyósítható, ha a gyermek születését igazoló születési anyakönyvi kivonatot, illetve az örökbefogadásról szóló határozatot a szülő bemutatja, illetve a gyermek saját háztartásban történő eltartásáról írásban nyilatkozik.

V. Fejezet

AZ ÖSZTÖNDÍJAS HALLGATÓK TANSZERTÁMOGATÁSA

25. §

(1) A katonai felsőoktatási intézmény honvédségi ösztöndíjas hallgatója félévente – előre kifizetendő – az illetményalap 20%-ának megfelelő összegű tanszertámogatásra jogosult. A jóváhagyott költségvetési előirányzat keretei között a katonai felsőoktatási intézmény vezetője ezt az összeget 20%-kal a nemzetvédelmi és katonai alap- és mesterképzési szakok követelményeire figyelemmel felemelheti vagy csökkentheti.

(2) A tanszertámogatást a katonai felsőoktatási intézmény részben vagy egészben természetben is megválthatja. A honvédségi ösztöndíjas hallgató részére a speciális tanszerek térítésmentes használatát az intézmény biztosítja.

VI. Fejezet

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

26. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) Az e rendelet hatálybalépését megelőzően beadott kérelmek elbírálására és az e rendelet hatálybalépését megelőzően nyújtott támogatásokra a hivatásos, szerződéses és hadköteles katonák, a honvédségi közalkalmazottak egyes illetményen kívüli pénzbeli szociális juttatásairól szóló 14/2002. (III. 29.) HM rendelet rendelkezéseit kell alkalmazni, ha az a kérelmezőre nézve kedvezőbb.

27. §

A Magyar Honvédség élelmezési ellátásáról szóló 22/2006. (VIII. 8.) HM rendelet 19. § (1) bekezdésében az „ideiglenesen” szövegrész hatályát veszti.

Dr. Szekeres Imre s. k.,
honvédelmi miniszter

1. számú melléklet a 11/2009. (VII. 10.) HM rendelethez

.....
a honvédelmi szervezet megnevezése

.....
(HM KPÜ vezérigazgató útján)

Tárgy: Családalapítási támogatás igénylés

1. Az igénylő személy

neve: rendfokozata:
szül. éve: anyja neve:
állományviszonya: ht. – szerz. hivatásos katona esetén állományba vételének éve:
szerződéses katona esetén az érvényes szerződés időpontja:
..... év hó naptól év hó napig
szem. ig. száma: adóazonosító jel:
házasságkötésének, bejegyzett élettársi, élettársi viszony létesítésének ideje: év hó nap
házastársának, bejegyzett élettársának, élettársának születési neve:
szül. éve: anyja neve:
házastárs, bejegyzett élettárs, élettárs munkahelyének neve, címe:

2. Az igénylő lakásának címe: helység utca szám

3. A közös háztartásban élő rendszeres jövedelemmel nem rendelkező eltartott személyek száma: gyermek
[aki(k) éves(ek)], szülő, nagyszülő, egyéb eltartott, összesen fő,
így a család összlétszáma: fő.

4. A kért támogatás összege: Ft, havi törlesztésre.

5. A támogatást a következő lakásberendezési tárgyak beszerzésére kívánom felhasználni:

6. A házastársam (bejegyzett élettársam, élettársam) igényelt, nem igényelt családalapítási támogatást. (Megfelelő rész
aláhúzendő!)

Családalapítási támogatásban, családalapítási előlegben még nem részesültem.

7. A hivatásos és szerződéses katonák, a honvédségi közalkalmazottak egyes pénzbeli szociális juttatásairól szóló
HM rendelet 5. § (2) bekezdése szerinti adatok nyilvántartásához hozzájárulok.

A fenti adatok a valóságnak megfelelnek.

....., 20.... év hó nap.

.....
igénylő aláírása

8. Pénzügyi záradék:

a) A támogatást igénylő havi bruttó illetménye: Ft
b) Házastársának (bejegyzett élettársának, élettársának) havi bruttó keresete: Ft
c) A házastársak (bejegyzett élettársak, élettársak) összes bruttó jövedelme: Ft
d) Kettejük havi SZJA és járuléklevonásának összege: Ft
e) Egyéb levonások összesen (pl. HTK, tartásdíj, letiltás): Ft
f) Egyéb jövedelem összesen (pl. kapott tartásdíj, családi pótlék, más családtag jövedelme,
nyugdíj, árvaellátás): Ft
Összes havi nettó jövedelem: Ft

A kért családalapítási támogatás a jogszabályokban foglaltaknak:

- megfelel
- nem felel meg, mert

....., 20.... év hó nap.

.....
pénzügyi és számviteli szerv vezetője
(referens)

9. Szociális bizottság javaslata, véleménye:

....., 20.... év hó nap.

.....
aláírás

10. Parancsnoki záradék:

....., 20.... év hó nap.

.....
aláírás

Megjegyzések:

1. A családalapítási támogatás iránti kérelmet egy példányban kell elkészíteni és a kerettel rendelkező parancsnokhoz kell felterjeszteni. A kérelem másolatát az igénylő pénzügyi személyi gyűjtőjében kell elhelyezni.

2. Az 1–6. pontok szerinti adatokat a támogatást kérő személynek kell kitöltenie.

3. A kérelemhez csatolni kell a házassági anyakönyvi kivonat, a bejegyzett élettársi kapcsolatok anyakönyvből kiállított kivonat másolatát, élettársi viszony esetén az erről szóló hitelesített nyilatkozatot, illetőleg az igénylő utolsó változás-visszaigazolásának fénymásolatát, valamint a házastárs (bejegyzett élettárs, élettárs) havi keresetéről, levonásáról szóló igazolást.

2. számú melléklet a 11/2009. (VII. 10.) HM rendelethez

.....
a honvédelmi szervezet megnevezése

KÖTELEZVÉNY

Alulírott kötelezem magam, hogy a nyt. szám alatt engedélyezett Ft összegű családalapítási támogatást legkésőbb-ig visszafizetem.

Hozzájárulok ahhoz, hogy a megállapított első havi Ft és a további hónapon keresztül havi Ft-os törlesztő részletek az illetményemből levonásra kerüljenek.

Tudomásul veszem, hogy ha a szolgálati viszonyom a Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú katonáinak jogállásáról szóló 2001. évi XCV. törvény 56. § b), e), f) pontjában, 59. § (2) bekezdés c) pontjában vagy 62. § (1) bekezdés b), d)–h) pontjában meghatározott okból szűnik meg, a még fennálló tartozásom visszafizetése a jogviszonyban töltött utolsó munkanapon teljes összegben esedékessé válik.

....., 20.... év hó nap.

.....
támogatásban részesülő személy

.....
szem. ig. száma

3. számú melléklet a 11/2009. (VII. 10.) HM rendelethez

.....
a honvédelmi szervezet megnevezése

.....

Tárgy: Illetményelőleg kérelem

..... Úr jelentem! / Tisztelt Úr!

Alulírott, azzal a kéréssel fordulok Önhöz, hogy részemre Ft összegű parancsnoki/magasabb parancsnoki* illetményelőleg kifizetését engedélyezze havi törlesztési időre.

Kérelem indokolása:

Magasabb parancsnoki illetményelőleg kérelmezése esetén az előleg felvétele miatt keletkező adó-, és járulékkötelezettségről a tájékoztatást megkaptam.

A hivatásos és szerződéses katonák, a honvédségi közalkalmazottak egyes pénzbeli szociális juttatásairól szóló HM rendelet 8. § (1) bekezdése szerinti adatok nyilvántartásához hozzájárulok.

....., 20.... év hó nap.

.....
igénylő aláírása

A közvetlen szolgálati előljáró javaslata:

Nevezett részére az illetményelőleg kifizetését javasolom/nem javasolom.*

....., 20.... év hó nap.

.....
aláírás

Pénzügyi záradék:

A kérelmező bruttó alapilletménye: Ft

A kérelmező bruttó összilletménye: Ft

Levonások: Ft

A kérelmező nettó illetménye: Ft

A kérelmező az elmúlt évben illetményelőlegben részesült/nem részesült.*

Dátum:

Összeg:

....., 20.... év hó nap.

.....
vezető pénzügyi referens

Szociális bizottság javaslata, véleménye:

....., 20.... év hó nap.

.....
aláírás

Katonai szervezet parancsnokának, vezetőjének záradéka:

Nevezett részére Ft illetményelőleg kifizetését engedélyezem havi törlesztésre.

Nevezett részére illetményelőleg kifizetését nem engedélyezem.*

Nevezett részére a magasabb parancsnoki illetményelőleg kifizetését javasolom/nem javasolom.*

....., 20.... év hó nap.

.....
aláírás

* Megfelelő rész aláhúzendő!

4. számú melléklet a 11/2009. (VII. 10.) HM rendelethez

.....
a honvédelmi szervezet megnevezése

.....
Tárgy: Segély kérelem

..... Úr jelentem! / Tisztelt Úr!

Alulírott, azzal a kéréssel fordulok Önhöz, hogy részemre Ft összegű parancsnoki/
magasabb parancsnoki* segély kifizetését engedélyezze.

Kérelem indoklása:

Kérelemhez csatolt okmányok, igazolások:

....., 20.... év hó nap.

.....
igénylő aláírása

A közvetlen szolgálati előjáró javaslata:

Nevezett részére a segély kifizetését javasolom/nem javasolom*, mert

.....

....., 20.... év hó nap.

.....
aláírás

Pénzügyi záradék:

A kérelmező bruttó illetménye: Ft
 Levonások: Ft
 A kérelmező nettó illetménye: Ft
 Házastárs (bejegyzett élettárs, élettárs) nettó jövedelme: Ft
 Együttélő családtag(ok) nettó jövedelme: Ft
 Egyéb jövedelmek nettó összege: Ft
 Eltartott személyek száma: fő
 Egy főre jutó nettó jövedelem: Ft/fő

A kérelmező az elmúlt két évben segélyben részesült/nem részesült.*

Dátum: Összeg: parancsnoki/magasabb parancsnoki/temetési segély*

Dátum: Összeg: parancsnoki/magasabb parancsnoki/temetési segély*

A kérelmező az elmúlt két évben illetményelőlegben részesült/nem részesült.*

Dátum: Összeg:

....., 20.... év hó nap.

.....
vezető pénzügyi referens

Szociális bizottság javaslata, véleménye:

....., 20.... év hó nap.

.....
aláírás

Katonai szervezet parancsnokának, vezetőjének záradéka:

Nevezett részére Ft parancsnoki segély kifizetését engedélyezem/parancsnoki segély kifizetését nem engedélyezem.*

Nevezett részére a magasabb parancsnoki segély kifizetését javasolom/nem javasolom.*

....., 20.... év hó nap.

.....
aláírás

* Megfelelő rész aláhúzendő!

5. számú melléklet a 11/2009. (VII. 10.) HM rendelethez

.....
a honvédelmi szervezet megnevezése

.....

Tárgy: Igénybejelentés

Alulírott (név) (rendfokozat, állományviszony) kérem a parancsnok, vezérigazgató, főigazgató urat (úrhölgyet), hogy a hivatásos és szerződéses katonák, a honvédségi közalkalmazottak egyes pénzbeli szociális juttatásairól szóló HM rendelet alapján az alább felsorolt, velem közös háztartásban élő gyermekem (gyermekeim) számára iskolakezdési támogatást és/vagy részemre nevelési segélyt megállapítani szíveskedjen.

A gyermek			
neve:			
anyja neve:			
szül. helye, ideje:			
lakcíme:			
adóazonosító jele:			
tb. azonosító jele:			
Oktatási intézmény neve:			
A támogatás, segély jogcíme:			
Megjegyzések:			

A fenti adatok a valóságnak megfelelnek.

....., 20.... év hó nap.

.....
szülő aláírása

**A közlekedési, hírközlési és energiaügyi
miniszter**

**35/2009. (VII. 10.) KHEM
rendelete**

**a közúti járművek forgalomba helyezésének
és forgalomban tartásának műszaki feltételeiről szóló
6/1990. (IV. 12.) KöHÉM rendelet,
valamint a közúti járművek műszaki
megvizsgálásáról szóló
5/1990. (IV. 12.) KöHÉM rendelet módosításáról**

A közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény 48. § (3) bekezdés *b*) pont 11. és 12. alpontjában kapott felhatalmazás alapján, a közlekedési, hírközlési és energiaügyi miniszter feladat- és hatásköréről szóló 133/2008. (V. 14.) Korm. rendelet 1. § (1) bekezdés *a*) pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva a következőket rendelem el:

1. §

(1) A közúti járművek forgalomba helyezésének és forgalomban tartásának műszaki feltételeiről szóló 6/1990. (IV. 12.) KöHÉM rendelet (a továbbiakban: MR.) 120. § 10. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Ez a rendelet a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:]

„10. a Tanács 72/245/EGK irányelve (1972. június 20.) a gépjárművek által előidézett rádiózavarokról (elektromágneses összeférhetőség), továbbá az azt módosító 89/491/EGK, 95/54/EK, 2004/104/EK, 2005/49/EK, 2005/83/EK, 2006/28/EK és 2009/19/EK bizottsági, valamint 2006/96/EK tanácsi irányelvek;”

(2) Az MR. 120. § 20. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Ez a rendelet a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:]

„20. a Tanács 76/756/EGK irányelve (1976. július 27.) a gépjárművek és pótkocsijuk világító és fényjelző berendezéseinek felszerelésére vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről, valamint az azt módosító 91/663/EGK, 97/28/EK, 2007/35/EK és 89/2008/EK bizottsági irányelvek;”

(3) Az MR. 120. § 98. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Ez a rendelet a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:]

„98. az Európai Parlament és a Tanács 2000/53/EK irányelve (2000. szeptember 18.) az elhasználdott járművekről, 4. cikk (2) bekezdés, 8. cikk (1) bekezdés és II. melléklet, továbbá az azt módosító 2002/525/EK, 2005/438/EK és 2008/689/EK bizottsági, valamint 2005/673/EK tanácsi határozatok;”

(4) Az MR. 120. § 109. és 110. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Ez a rendelet a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:]

„109. az Európai Parlament és a Tanács 2005/55/EK irányelve (2005. szeptember 28.) a járművek hajtására használt kompressziós gyújtású motorok gáz-halmazállapotú szennyezőanyag- és légszennyezőrészecske-kibocsátása, valamint a járművek hajtására használt, földgáz- vagy PB-gázüzemű külső gyújtású motorok gáz-halmazállapotú szennyezőanyag-kibocsátása elleni intézkedésekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről, továbbá az azt módosító 2008/74/EK bizottsági irányelv, valamint 715/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet;

110. a Bizottság 2005/78/EK irányelve (2005. november 14.) a járművek hajtására használt sűrítéssel gyújtású motorok gáz-halmazállapotú szennyezőanyag- és légszennyezőrészecske-kibocsátása, valamint a járművek hajtására használt, földgáz- vagy PB-gázüzemű külső gyújtású motorok gáz-halmazállapotú szennyezőanyag-kibocsátása elleni intézkedésekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló 2005/55/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv alkalmazásáról és annak I., II., III., IV. és VI. mellékletének módosításáról, továbbá az azt módosító 2006/96/EK tanácsi, valamint 2008/74/EK bizottsági irányelvek;”

(5) Az MR. 120. § 112. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Ez a rendelet a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:]

„112. az Európai Parlament és a Tanács 2005/64/EK irányelve (2005. október 26.) a gépjárművek újrafelhasználhatóságra, újrafeldolgozhatóságra és hasznosíthatóságra tekintettel történő típusjóváhagyásáról és a 70/156/EGK tanácsi irányelv módosításáról, valamint az azt módosító 2009/1/EK bizottsági irányelv;”

2. §

(1) Az MR. 1. számú melléklete az 1. melléklet szerint módosul.

(2) Az MR. 5. számú melléklete a 2. melléklet szerint módosul.

(3) Az MR. 7/A. számú melléklete helyébe a 3. melléklet lép.

(4) Az MR. A. Függelék A/10. melléklete a 4. melléklet szerint módosul.

(5) Az MR. A. Függelék A/20. melléklete az 5. melléklet szerint módosul.

(6) Az MR. A. Függelék A/41. melléklete a 6. melléklet szerint módosul.

(7) Az MR. A. Függelék A/59. melléklete a 7. melléklet szerint módosul.

3. §

(1) A közúti járművek műszaki megvizsgálásáról szóló 5/1990. (IV. 12.) KöHÉM rendelet (a továbbiakban: ER.) 31. § a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Ez a rendelet a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:]

„a) a gépjárművek és pótkocsijaik, valamint az ilyen járművek rendszereinek, alkatrészeinek és önálló műszaki egységeinek jóváhagyásáról szóló, 2007. szeptember 5-i 2007/46/EK európai parlamenti és a tanácsi irányelv, valamint az azt módosító 1060/2008/EK és 385/2009/EK bizottsági rendelet;”

(2) Az ER. A. Függeléke helyébe a 8. melléklet lép.

4. §

(1) Ez a rendelet – (2)–(4) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetését követő 10. napon lép hatályba.

(2) A 2. § (4) bekezdése, valamint az 1. melléklet 2. pontja 2009. október 2-án lép hatályba.

(3) A 2. § (5) bekezdése, valamint az 1. melléklet 3. pontja 2009. október 16-án lép hatályba.

(4) A 2. § (7) bekezdése, valamint az 1. melléklet 5. pontja 2010. február 4-én lép hatályba.

(5) Az e rendelet hatálybalépését megelőzően az M₁-es kategóriájú járműre, valamint új típusú rendszerre, alkatrészre vagy önálló műszaki egységre kiadott EK-típusjóváhagyás érvényessége nem változik, az érvényességi idejük az MR. és az ER. e rendelettel meghatározott rendelkezéseinek alkalmazásával meghosszabbítható.

(6) Ez a rendelet 2010. július 1-jén hatályát veszti.

5. §

Ez a rendelet a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:

a) a Bizottság 2008/74/EK irányelve (2008. július 18.) a 2005/55/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek és a 2005/78/EK irányelvnek a könnyű személygépjárművek és haszongépjárművek (Euro 5 és Euro 6) kibocsátás tekintetében történő típusjóváhagyása és a járműjavítási és -karbantartási információk elérhetősége tekintetében történő módosításáról;

b) a Bizottság 89/2008/EK irányelve (2008. szeptember 24.) a gépjárművek és pótkocsijuk világító és fényjelző berendezéseinek felszerelésére vonatkozó 76/756/EGK tanácsi irányelvnek a műszaki fejlődéshez való hozzáigazítása céljából történő módosításáról;

c) a Bizottság 2009/1/EK irányelve (2009. január 7.) a gépjárművek újrafelhasználhatóságra, újrafeldolgozhatóságra és hasznosíthatóságra tekintettel történő típusjóváhagyásáról szóló 2005/64/EK irányelvnek a műszaki fejlődéshez való hozzáigazítása érdekében történő módosításáról;

d) a Bizottság 2009/19/EK irányelve (2009. március 12.) a gépjárművek által előidézett rádiózavarokról (elektromágneses összeférhetőségről) szóló 72/245/EGK tanácsi irányelvnek a műszaki fejlődéshez való hozzáigazítása céljából történő módosításáról;

e) a Bizottság 2008/689/EK határozata (2008. augusztus 1.) az elhasználdott járművekről szóló 2000/53/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv II. mellékletének módosításáról;

f) az Európai Parlament és a Tanács 2007/46/EK irányelve (2007. szeptember 5.) a gépjárművek és pótkocsijaik, valamint az ilyen járművek rendszereinek, alkatrészeinek és önálló műszaki egységeinek jóváhagyásáról, valamint az azt módosító 1060/2008/EK és 385/2009/EK bizottsági rendelet.

Hónig Péter s. k.,

közlekedési, hírközlési és energiaügyi miniszter

1. melléklet a 35/2009. (VII. 10.) KHEM rendelethez

**A közúti járművek forgalomba helyezésének
és forgalomban tartásának műszaki feltételeiről szóló
6/1990. (IV. 12.) KöHÉM rendelet 1. számú mellékletének
módosítása**

1. A közúti járművek forgalomba helyezésének és forgalomban tartásának műszaki feltételeiről szóló 6/1990. (IV. 12.) KöHÉM rendelet (a továbbiakban: MR.) 1. számú melléklet 1/A. táblázatának A/2. sora helyébe a következő sor lép:

[Jóváhagyási kötelezettségek: 1/A. táblázat

GÉPKOCSIKRA ÉS PÓTKOCSIKRA VONATKOZÓ JÓVÁHAGYÁSI KÖTELEZETTSÉGEK]

[MR	EK (EGK)		ENSZ-EGB		Műszaki terület	A	B	
						Alkalmazási kötelezettség		
	függelék/ melléklet (műszaki terület sorszáma)	alap- irányelv [rendelet]	utolsó módosító irányelv [rendelet]	előírás		módosítási sorozat	típus- jóváhagyási eljárásban M1 kategória	típus- jóváhagyási eljárásban M2, M3, N, O kategória
„A/2	70/220	2009/19	83	05/06	Károsanyag-kibocsátás	+	+	+”
		715/2007 692/2008	83	05/06	Légszennyezés (Euro 5. és 6.) könnyű haszonjárművek			
			103	00	Cserekatalizátorok			

2. Az MR. 1. számú melléklet 1/A. táblázatának A/10. sora helyébe a következő sor lép:

[Jóváhagyási kötelezettségek: 1/A. táblázat

GÉPKOCSIKRA ÉS PÓTKOCSIKRA VONATKOZÓ JÓVÁHAGYÁSI KÖTELEZETTSÉGEK]

[MR	EK (EGK)		ENSZ-EGB		Műszaki terület	A		B	
	függelék/ melléklet (műszaki terület sorszáma)	alap- irányelv [rendelet]	utolsó módosító irányelv [rendelet]	előírás		módosítási sorozat	Alkalmazási kötelezettség		
							típus- jóváhagyási eljárásban M1 kategória	típus- jóváhagyási eljárásban M2, M3, N, O kategória	egyedi engedélyezési eljárásban]
„A/10	72/245	2009/19	10	02	Elektromágneses összeférhetőség	+	+	—”	

3. Az MR. 1. számú melléklet 1/A. táblázatának A/20. sora helyébe a következő sor lép:

[Jóváhagyási kötelezettségek: 1/A. táblázat

GÉPKOCSIKRA ÉS PÓTKOCSIKRA VONATKOZÓ JÓVÁHAGYÁSI KÖTELEZETTSÉGEK]

[MR	EK (EGK)		ENSZ-EGB		Műszaki terület	A		B	
	függelék/ melléklet (műszaki terület sorszáma)	alap- irányelv [rendelet]	utolsó módosító irányelv [rendelet]	előírás		módosítási sorozat	Alkalmazási kötelezettség		
							típus- jóváhagyási eljárásban M1 kategória	típus- jóváhagyási eljárásban M2, M3, N, O kategória	egydi engedélyezési eljárásban]
„A/20	76/756	2009/89	48	04	Világítóberendezések	+	+	+”	

4. Az MR. 1. számú melléklet 1/A. táblázatának A/41. sora helyébe a következő sor lép:

[Jóváhagyási kötelezettségek: 1/A. táblázat

GÉPKOCSIKRA ÉS PÓTKOCSIKRA VONATKOZÓ JÓVÁHAGYÁSI KÖTELEZETTSÉGEK]

[MR	EK (EGK)		ENSZ-EGB		Műszaki terület	A		B
	függelék/ melléklet (műszaki terület sorszáma)	alap- irányelv [rendelet]	utolsó módosító irányelv [rendelet]	előírás		módosítási sorozat	Alkalmazási kötelezettség	
típus- jóváhagyási eljárásban M1 kategória							típus- jóváhagyási eljárásban M2, M3, N, O kategória	egydi engedélyezési eljárásban]
„A/41	2005/55 2005/78	715/2007 2008/74	49	03	Dízel-motor emisszió	+	+	+”

5. Az MR. 1. számú melléklet 1/A. táblázatának A/59. sora helyébe a következő sor lép:

[Jóváhagyási kötelezettségek: 1/A. táblázat

GÉPKOCSIKRA ÉS PÓTKOCSIKRA VONATKOZÓ JÓVÁHAGYÁSI KÖTELEZETTSÉGEK]

[MR]	EK (EGK)		ENSZ-EGB		Műszaki terület	A		B	
	függelék/ melléklet (műszaki terület sorszáma)	alap- irányelv [rendelet]	utolsó módosító irányelv [rendelet]	előírás		módosítási sorozat	Alkalmazási kötelezettség		
							típus- jóváhagyási eljárásban M1 kategória	típus- jóváhagyási eljárásban M2, M3, N, O kategória	egydi engedélyezési eljárásban]
„A/59	2005/64	2009/1			Újrafelhasználhatóság, újra- hasznosíthatóság, feldolgoz- hatóság	+	+	—”	

2. melléklet a 35/2009. (VII. 10.) KHEM rendelethez

A közúti járművek forgalomba helyezésének és forgalomban tartásának műszaki feltételeiről szóló 6/1990. (IV. 12.) KöHÉM rendelet 5. számú mellékletének módosítása

A közúti járművek forgalomba helyezésének és forgalomban tartásának műszaki feltételeiről szóló 6/1990. (IV. 12.) KöHÉM rendelet 5. számú melléklet II. fejezetében foglalt táblázat 5. sora helyébe a következő sor lép, a táblázat a következő 14. és 15. sorral, valamint a következő (9)–(11) jegyzettel egészül ki:

[A környezetvédelmi osztály jelzés (kód)]	A környezetvédelmi osztályt meghatározó jellemző]
„5	– tiszta gázüzemű- vagy elektromos meghajtású, illetőleg – hibrid (a gépjárművet meghajtó elektromos-, valamint Otto- vagy Dízel-motorral is ellátott) hajtású ⁽⁹⁾ ;
„14	– a 692/2008/EK bizottsági rendelettel módosított 715/2007/EK parlamenti és tanácsi rendelet I. mellékletének 1. táblázatában meghatározott határértékek alapján jóváhagyott légszennyezésű gépkocsi (Euro 5.) ⁽¹⁰⁾
15	– a 692/2008/EK bizottsági rendelettel módosított 715/2007/EK parlamenti és tanácsi rendelet I. mellékletének 2. táblázatában meghatározott határértékek alapján jóváhagyott légszennyezésű gépkocsi (Euro 6.) ⁽¹¹⁾

⁽⁹⁾ A hibrid hajtású gépjárművet az 5. környezetvédelmi osztálynál magasabb – a belsőégésű motorja által meghatározott – környezetvédelmi osztályba kell besorolni, amennyiben a meghajtó belsőégésű motor legalább Euro-III. jóváhagyású.

⁽¹⁰⁾ Az Euro 5. kibocsátási határértéket a 692/2008/EK bizottsági rendelet XVII. mellékletével (2008.07.28. HL199 p130) módosított, a könnyű személygépjárművek és haszongépjárművek (Euro 5 és Euro 6) kibocsátás tekintetében történő típusjóváhagyásáról és a járműjavítási és -karbantartási információk elérhetőségéről szóló 715/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet I. mellékletének 1. táblázata határozza meg.

⁽¹¹⁾ Az Euro 6. kibocsátási határértéket a 692/2008/EK bizottsági rendelet XVII. mellékletével (2008.07.28. HL199 p130) módosított, a könnyű személygépjárművek és haszongépjárművek (Euro 5 és Euro 6) kibocsátás tekintetében történő típusjóváhagyásáról és a járműjavítási- és karbantartási információk elérhetőségéről szóló 715/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet I. mellékletének 2. táblázata határozza meg.

3. melléklet a 35/2009. (VII. 10.) KHEM rendelethez

„7/A. számú melléklet a 6/1990. (IV. 12.) KöHÉM rendelethez¹**A 16/A. § (1) bekezdésében meghatározott tilalom alól mentesülő
egyeb anyagok és alkatrészek**

Anyagok és alkatrészek		A mentesség alkalmazási területe és határideje	Megjelölendő, illetőleg azonosíthatóvá teendő a 2000/53/EK irányelv 4. cikk (2) bekezdés b) pontja alapján
<i>Ólom, mint ötvöző elem</i>			
1.	Acél járműgyártási célokra és galvanizált acél, legfeljebb 0,35 tömegszázalék ólomtartalommal		
2.	a) Alumínium járműgyártási célokra, legfeljebb 2,0 tömegszázalék ólomtartalommal	A 2005. július 1. előtt forgalomba helyezett járművek pótalkatrészeként	
	b) Alumínium legfeljebb 1,5 tömegszázalék ólomtartalommal	A 2008. július 1. előtt forgalomba helyezett járművek pótalkatrészeként	
	c) Alumínium legfeljebb 0,4 tömegszázalék ólomtartalommal		
3.	Rézötvözet legfeljebb 4 tömegszázalék ólomtartalommal		
4.	a) Csapágycsészék és -perselyek	A 2008. július 1. előtt forgalomba helyezett járművek pótalkatrészeként	
	b) A motorokban, sebességváltókban és a légkondicionáló kompresszorokban található csapágycsészék és -perselyek	2011. július 1-jéig; 2011. július 1-jét követően csak az ezen időpont előtt forgalomba helyezett járművek pótalkatrészeként	
<i>Ólom és ólomvegyületek alkatrészekben</i>			
5.	Akkumulátorok		X
6.	Lengéscsillapítók		X
7.	a) Elastomerek vulkanizálási ható- és stabilizáló anyagai a fék-, üzemanyag- és légszállító csövekben, elastomer/fém alkatrészek az alváz elemeiben vagy a motortartó elemekben	A 2005. július 1. előtt forgalomba hozott járművek pótalkatrészeként	
	b) Elastomerek vulkanizálási ható- és stabilizáló anyagai a fék-, üzemanyag- és légszállító csövekben, elastomer/fém alkatrészek az alváz elemeiben vagy a motortartó elemekben, legfeljebb 0,5 tömegszázalék ólomtartalommal	A 2006. július 1. előtt forgalomba hozott járművek pótalkatrészeként	
8.	a) Forrasztóanyag elektronikai áramköri paneleken és egyéb elektromos alkalmazásokban, kivéve üvegen	A 2010. december 31. előtt típusjóváhagyást nyert járművek és ezen járművek pótalkatrészei	X ⁽¹⁾

¹ E melléklet összeegyeztethető szabályozást tartalmaz az elhasznált járművekről szóló 2000/53/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv II. mellékletének módosításáról kiadott 2008/689/EK bizottsági határozattal (2008. augusztus 1.).

Anyagok és alkatrészek		A mentesség alkalmazási területe és határideje	Megjelölendő, illetőleg azonosíthatóvá teendő a 2000/53/EK irányelv 4. cikk (2) bekezdés b) pontja alapján
	b) Forrasztóanyag elektromos alkalmazásokban, üvegen	A 2010. december 31. előtt típusjóváhagyást nyert járművek és ezen járművek pótalkatrészei	X ⁽¹⁾
9.	Szelepülések	A 2003. július 1. előtt kifejlesztett motorok pótalkatrészeként	
10.	Elektromos alkatrészek, amelyek üveg vagy kerámia beágyazó-anyagkeverékekben ólmot tartalmaznak, az izzók üvege és a gyújtógyertyák zománcozása kivételével		X ⁽²⁾ (a motorok piezo alkatrészeinek kivételével)
11.	Robbanópatronok	A 2006. július 1. előtt típusjóváhagyást nyert járművek és az e járművek esetén a cserére szánt robbanópatronok	
<i>Hat vegyértékű króm</i>			
12.	a) Korrozóvédő bevonatok	A 2007. július 1. előtt forgalomba hozott járművek pótalkatrészeiként	
	b) A karosszériaelemek esetében felhasznált csavarokon és anyacsavarokon alkalmazott korrozóvédő bevonatok	A 2008. július 1. előtt forgalomba hozott járművek pótalkatrészeiként	
13.	Lakóautók abszorpciós hűtőgépei		X
<i>Higany</i>			
14.	a) A fényszórókban használt kisülésses lámpák	A 2012. július 1. előtt típusjóváhagyott járművek és az e járművekbe szánt pótalkatrészek	X
	b) Műszerfal kijelzőiben használt fénycsővek	A 2012. július 1. előtt típusjóváhagyott járművek és az e járművekbe szánt pótalkatrészek	X
<i>Kadmium</i>			
15.	Elektromos meghajtású járművek akkumulátorai	2008. december 31. után csak az ezen dátumot megelőzően forgalomba helyezett járművek pótalkatrészeként megengedett	

⁽¹⁾ Szétszerelés, ha a 10. bejegyzés tekintetében a 60 g/jármű átlagos határértéket meghaladták. E kikötés alkalmazása esetén a nem a gyártó által a gyártó soron beszerelt elektronikus berendezéseket nem kell figyelembe venni.

⁽²⁾ Szétszerelés, ha a 8. bejegyzés tekintetében 60 g/jármű átlagos határértéket meghaladták. E kikötés alkalmazása esetén a nem a gyártó által a gyártósoron beszerelt elektronikus berendezéseket nem kell figyelembe venni (a motorok piezoelektromos elemeitől eltérő alkatrészek esetében).

Megjegyzések:

- Az ólom, a hatvegyértékű króm és a higany esetében homogén anyagokként legfeljebb 0,1 tömegszázalékos maximális koncentráció, a kadmium esetében pedig homogén anyagokként legfeljebb 0,01 tömegszázalékos maximális koncentráció megengedett.
- A mentesség lejártának napjáig már forgalomba helyezett járművek alkatrészeinek újrafelhasználása korlátozás nélkül lehetséges, mivel ez nem tartozik a 16/A. § (1) bekezdés hatálya alá.
- A 2003. július 1. előtt forgalomba hozott járművekben való felhasználásra szánt, 2003. július 1. után forgalomba hozott pótalkatrészek mentesülnek a 4. cikk (2) bekezdésének a) pontjában foglalt rendelkezések alól*.

* Ez a kikötés nem vonatkozik a kerékkiegyensúlyozó súlyokra, az elektromotorok szénkeféire és a fékbetétekre.”

4. melléklet a 35/2009. (VII. 10.) KHEM rendelethez

**A közúti járművek forgalomba helyezésének
és forgalomban tartásának műszaki feltételeiről szóló
6/1990. (IV. 12.) KöHÉM rendelet A. Függelék A/10. számú mellékletének
módosítása**

1. A közúti járművek forgalomba helyezésének és forgalomban tartásának műszaki feltételeiről szóló 6/1990. (IV. 12.) KöHÉM rendelet (a továbbiakban: MR.) A. Függelékének A/10. számú melléklete címéhez tartozó lábjegyzet helyébe a következő rendelkezés lép:

„Ez a melléklet az Európai Parlament és a Tanács 2004/104/EK irányelvével, valamint a Bizottság 2005/49/EK és 2009/19/EK irányelvével megegyező szabályozást tartalmaz.”

2. Az MR. A. Függelék A/10. számú mellékletének „A MELLÉKLET RÉSZEINEK JEGYZÉKE” című tartalomjegyzékében a „III. C. RÉSZ Az I. rész 3.2.9. pontjára vonatkozó mintatanúsítvány” hivatkozás hatályát veszti.

3. Az MR. A. Függelék A/10. számú mellékletének I. RÉSZ 3.2.9. pontja hatályát veszti.

4. Az MR. A. Függelék A/10. számú mellékletének III. C. Része hatályát veszti.

5. melléklet a 35/2009. (VII. 10.) KHEM rendelethez

**A közúti járművek forgalomba helyezésének
és forgalomban tartásának műszaki feltételeiről szóló
6/1990. (IV. 12.) KöHÉM rendelet A. Függelék A/20. számú mellékletének
módosítása**

1. A közúti járművek forgalomba helyezésének és forgalomban tartásának műszaki feltételeiről szóló 6/1990. (IV. 12.) KöHÉM rendelet (a továbbiakban: MR.) A. Függelékének A/20. számú melléklete címéhez tartozó lábjegyzet helyébe a következő rendelkezés lép:

„Ez a melléklet a Tanács 76/756/EGK irányelvével, és az azt módosító, a Tanács 97/28/EK, valamint a Bizottság 2007/35/EK és 2008/89/EK irányelvével megegyező szabályozást tartalmaz. A melléklet követelményei az ENSZ-EGB 48. számú előírásának 04 változatával egyenértékűek.”

2. Az MR. A. Függelék A/20. számú mellékletének 2.1. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[*Típusjóváhagyási rendelkezések*]

„2.1. Új járműtípusra M₁ és N₁ kategóriájú járművek esetében 2011. február 7. napjától, a többi járműkategóriába tartozó járművek esetében 2012. augusztus 7. napjától típusjóváhagyás és EK-típusjóváhagyás abban az esetben adható ki, ha az a világító- és fényjelző berendezések felszerelése tekintetében megfelel a II. részben meghatározott követelményeknek.”

3. Az MR. A. Függeléke A/20. számú mellékletének II. Rész 1. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
 „1. A műszaki követelmények megfelelnek az ENSZ-EGB 48. (*) számú előírásának 2., 5. és 6. pontjában és 3. és 11. mellékletében megállapított követelményeknek.”

6. melléklet a 35/2009. (VII. 10.) KHEM rendelethez

**A közúti járművek forgalomba helyezésének
és forgalomban tartásának műszaki feltételeiről szóló
6/1990. (IV. 12.) KöHÉM rendelet A. Függelék A/41. számú mellékletének
módosítása**

1. A közúti járművek forgalomba helyezésének és forgalomban tartásának műszaki feltételeiről szóló 6/1990. (IV. 12.) KöHÉM rendelet (a továbbiakban: MR.) A. Függelék A/41. számú mellékletének 1. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„1. Fogalommeghatározások

Ezen melléklet alkalmazásában:

1.1. „jármű”: a közúti járművek műszaki megvizsgálásáról szóló 5/1990. (IV.12.) KöHÉM rendelet (a továbbiakban: ER.) A. Függelékének 2. cikkében meghatározott, 2610 kg-nál nagyobb referenciatömegű gépjármű,

1.2. „motor”: a jármű hajtására szolgáló olyan erőforrás, amelyre – az ER. A. Függelék 2. cikkében meghatározott – önálló műszaki egységként típusjövahagyás adható,

1.3. „kiemelten környezetbarát jármű (EEV)”: olyan jármű, amelynek hajtómotorja megfelel az A. Fő rész I. Rész 6.2.1. pontjában szereplő táblázatok C. sorában megadott megengedhető szennyezőanyag-kibocsátási határértékeknek.”

2. Az MR. A. Függelék A/41. számú mellékletének A. Fő rész címéhez tartozó lábjegyzete helyébe a következő rendelkezés lép:

„Ez a Fő rész az Európai Parlament és a Tanács 2005/55/EK, illetve az azt módosító a Bizottság 2005/78/EK, 2006/51/EK és 2008/74/EK irányelvvel összeegyeztethető szabályozást tartalmaz.”

3. Az MR. A. Függelék A/41. számú melléklete A. Fő részének „Az A. Fő rész jegyzéke” című táblázat helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az A. Fő rész Részeinek jegyzéke

I. Rész:	Hatály, fogalommeghatározások és rövidítések, EK típusjövahagyási kérelem, műszaki leírások és vizsgálatok és gyártásmegfelelőség	
	1. függelék:	A gyártás megfelelőségének vizsgálati eljárása, ha a szórás kielégítő
	2. függelék:	A gyártás megfelelőségének vizsgálati eljárása, ha a szórás nem kielégítő, vagy nem ismert
	3. függelék:	A gyártó kérésére történő gyártásmegfelelőségi vizsgálat eljárása
	4. függelék	A rendszer-egyenértékűség meghatározása
II. Rész:	Adatközlő lap	
	1. függelék:	A(z alap)motor fő jellemzői és a vizsgálat végrehajtására vonatkozó információk
	2. függelék:	A motorcsalád alapvető jellemzői
	3. függelék:	A családhoz tartozó motortípus alapvető jellemzői

	4. függelék	A motorral kapcsolatos járműrészek jellemzői
	5. függelék	Az OBD-re vonatkozó információk
	6. függelék	A közúti közlekedésre való alkalmasság vizsgálatához szükséges információk
III. Rész:	Vizsgálati eljárás	
	1. függelék:	ESC és ELR vizsgálati ciklusok
	2. függelék	ETC vizsgálati ciklus
	3. függelék	ETC motor-fékpadi program
	4. függelék	Mérési és mintavételi eljárások
	5. függelék	A kalibrációs eljárás
	6. függelék	Széntömeg-áram ellenőrzés
IV. Rész:	A jóváhagyási vizsgálatokhoz és a gyártás megfelelőségének ellenőrzéséhez használandó referencia-üzemanyag műszaki jellemzői	
V. Rész	Elemző és mintavevő rendszer	
VI. Rész	EK típus-jóváhagyási bizonyítvány	
	1. függelék	jármű/önálló műszaki egység/alkatrész típusjóváhagyására vonatkozó számú EK-típusbizonyítványhoz
	2. függelék	OBD vonatkozású információk
VII. Rész	Példa a számítási eljárásra	
VIII. Rész	Etanolüzemű dízelmotorokra vonatkozó különleges műszaki követelmények	
IX. Rész	A hatályon kívül helyezett irányelvek nemzeti jogba történő átültetésének határidejei	
X. Rész	Megfelelési táblázat	

”

4. Az MR. A. Függelék A/41. számú melléklet A. Fő rész I. Részének 1. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
„1. Hatály

Ez a melléklet a gázemű és szilárd kibocsátások csökkentésére, a kibocsátáscsökkentő eszközök hasznos élettartamára, a használatban lévő járművek/motorok megfelelőségére és az összes gépjármű fedélzeti diagnosztikai rendszerére (OBD), valamint az 1. cikkben leírt motorokra vonatkozik, azon M₁, N₁, N₂ és M₂ kategóriájú járművek kivételével, amelyek a 715/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁾ szerint kaptak típusjóváhagyást.

2009. január 3-tól az új jóváhagyásokra a 715/2007/EK rendelet 10. cikkének (2) bekezdésében megállapított időpontokig, a kiterjesztésekre pedig az említett rendelet 10. cikkének (3) bekezdésében megállapított időpontokig típusjóváhagyás továbbra is megadható ezen melléklet alapján a 2610 kg-nál kisebb referenciatömegű N₁, N₂ és M₂ kategóriájú járművekre.

⁽²⁾ HL L 171., 2007. 06. 29., 1. o.”

5. Az MR. A. Függelék A/41. számú melléklet A. Fő rész I. Részének 2.1. pontja a következő fogalom meghatározással egészül ki:

[Ezen melléklet alkalmazásában:]

„referenciatömeg”: a jármű tömege menetkész állapotban, a gépjárművezető 75 kg-mal figyelembe vett átlagtömegével csökkentve, és egy 100 kg-os átlagtömeggel növelve,

„a menetkész jármű tömege”: az ER. A. Függelék A/1. mellékletének 2.6. pontjában meghatározott tömeg.”

6. Az MR. A. Függelék A/41. számú melléklet A. Fő rész I. Rész a következő 4.5. ponttal egészül ki:

[EK TÍPUSJÓVÁHAGYÁS]

„4.5. A gyártó kérésére az ezen irányelv alapján egy befejezett járműre adott típusjóváhagyás kiterjesztendő a 2610 kg-nál kisebb referenciatömegű befejezetlen járművekre. A típusjóváhagyást ki kell terjesztetni, ha a gyártó iga-

zolni tudja, hogy a befejezetlen járművekbe várhatóan beépítésre kerülő összes karosszériakombináció a jármű referenciátömegét 2610 kg fölé növeli.”

7. Az MR. A. Függelék A/41. számú melléklet A. Fő rész I. Részének 6.2. pontja a negyedik albekezdést követően a következő albekezdéssel egészül ki:

[Gázmotorokra a gáz-halmazállapotú szennyezőanyag-kibocsátást az ETC-vizsgálattal kell meghatározni.]

„Otto motorok esetében az MR. A. Függelék A/41. számú melléklet B. Fő rész VII. Részében előírt mérési eljárásokat kell alkalmazni.

Dízelmotorok esetében az MR. A. Függelék A/41. számú melléklet B. Fő rész VI. Részében előírt eljárásokat kell alkalmazni a füst opacitásának mérésére.”

8. Az MR. A. Függelék A/41. számú melléklet A. Fő rész II. Részének 1. függeléké a következő 8.4., 8.4.1., 8.4.1.1. és 8.4.1.2. ponttal egészül ki:

„8.4. A motor működése (füst opacitásának mérése)

8.4.1. Teljesítmény az ENSZ-EGB 24. sz. előírása 4. mellékletének 2. szakaszában említett hat mérési pontban.

8.4.1.1. A motor teljesítménye próbapadon mérve:

8.4.1.2. A jármű kerekeinél mért teljesítmény:

fordulatszám (perc ⁻¹)	mért teljesítmény (kW)
1.	
2.	
3.	
4.	
5.	
6.	

”

9. Az MR. A. Függelék A/41. számú melléklet A. Fő rész II. Részé a következő 6. függelékkel egészül ki:

„6. függelék

A közúti közlekedésre való alkalmasság vizsgálatához szükséges információk

A. Szén-monoxid-kibocsátások mérése*

3.2.1.6. Normál üresjárat fordulatszám (túrésszel együtt): min⁻¹

3.2.1.6.1. Emelt üresjárat fordulatszám (túrésszel együtt): min⁻¹

3.2.1.7. A kipufogógáz térfogatra vonatkoztatott szénmonoxid-tartalma üresjáratban** %, a gyártó adja meg (csak szikragyújtású motoroknál)

B. Füst opacitásának mérése

3.2.13. A fényelnyelési együttható jelének helye (csak kompressziós gyújtású motoroknál):

4. Erőátvitel^(v)

4.3. A lendkerék tehetetlenségi nyomatéka:

4.3.1. Kiegészítő tehetetlenségi nyomaték, sebességre kapcsolás nélkül:

* Az adatközlő lapok számozása az ER. A. Függelékben használt számozást követi.

** Meg kell adni a túrést.”

10. Az MR. A. Függelék A/41. számú melléklet A. Fő rész III. Rész 1. függelékének 2.7.4. pontja a helyébe következő rendelkezés lép:

„2.7.4. Részecske-mintavétel

A teljes mérési folyamathoz egy szűrőt kell használni. A mérési eljárásban megadott, üzemmódonkénti súlyozó tényezőket úgy kell figyelembe venni, hogy a ciklus egyes üzemmódjaiban a kipufogógáz tömegáramával arányos mintát vesznek. Ezt a mintaáram, a mintavételi idő, illetve a hígítási arány megfelelő beállításával lehet elérni, úgy, hogy az effektív súlyozó tényezőkre a 6.6. pontban meghatározott kritérium teljesüljön.

Az üzemmódonkénti mintavételi időnek legalább a súlyozó tényező 400-szorosának kell lennie másodpercben. A mintavételt az egyes üzemmódokban a lehető legkésőbb kell elvégezni. A részecske-mintavétel befejezésének az egyes üzemmódok vége előtti 5 másodpercen belülre kell esnie.”

11. Az MR. A. Függelék A/41. számú melléklet A. Fő rész III. Rész 1. függeléke a következő 6.5. és 6.6. ponttal egészül ki:

„6.5. A fajlagos kibocsátás kiszámítása

A fajlagos részecske kibocsátást a következőképpen kell számítani:

$$PT = \frac{PT_{mass}}{\sum_{i=1}^{i=n} P_i \times W_{fi}}$$

6.6. Effektív súlyozó tényező

A W_{fei} effektív súlyozó tényezőt az egyes üzemmódokra az alábbiak szerint kell kiszámítani:

$$W_{feo} = \frac{m_{sepi} \times q_{medf}}{m_{sep} \times q_{medfi}}$$

Az effektív súlyozó tényezőknek $\pm 0,003$ (üresjáratban $\pm 0,005$) tűréssel egyenlőnek kell lenniük az e függelék 2.7.1. pontjában szereplő súlyozó tényezőkkel.”

12. Az MR. A. Függelék A/41. számú melléklet A. Fő rész VI. Rész 1. függeléke a következő 1.5–1.7.5.5. ponttal egészül ki:

„1.5. Forgattyúházból származó kibocsátások mérési eredményei:

1.6. Szén-monoxid-kibocsátások mérési eredményei

Mérés	CO-érték (térfogat%)	Lambda ⁽¹⁾	Fordulatszám (min ⁻¹)	A motorolaj hőmérséklete
Mérés kis üresjáratú fordulatszámon		nem alkalmazandó		
Mérés emelt üresjáratú fordulatszámon				

⁽¹⁾ A lambda képlete: IV. melléklet 1. függeléke.

1.7. A füst opacitásmérésének eredményei

1.7.1. Állandósult fordulatszámon:

Fordulatszám (min ⁻¹)	Névleges áramlás, G (liter/s)	Fényelnyelési határérték (m ⁻¹)	Mért fényelnyelési érték (m ⁻¹)
1.			
2.			
3.			
4.			
5.			
6.			

1.7.2. Terhelés nélküli gyorsítással (szabad gyorsítással) végzett mérések

1.7.2.1. Motoron végzett mérések az MR. A. Függelék A/41. sz. melléklet B. Fő rész VI. Részének 4.3. szakasza szerint

Legnagyobb fordulatszám százaléka	Legnagyobb nyomaték százaléka a megadott fordulatszámon, m ⁻¹	Mért fényelnyelési érték, m ⁻¹	Korrigált fényelnyelési érték, m ⁻¹

1.7.2.2. Terhelés nélküli gyorsításnál

1.7.2.2.1. A fényelnyelési együttható mért értéke: m^{-1}

1.7.2.2.2. A fényelnyelési együttható korrigált értéke: m^{-1}

1.7.2.2.3. A fényelnyelési együttható jelének helye a járművön:

1.7.2.3. Járművön végzett mérések az MR. A. Függelék A/41. számú melléklet B. Főréss VI. Részének 3. pontja szerint

1.7.2.3.1. Korrigált fényelnyelési érték: m^{-1}

1.7.2.3.2. Fordulatszám induláskor: ford./perc

1.7.3. Megadott legnagyobb hasznos teljesítmény: kW a következő fordulatszámon: ford./perc

1.7.4. Az opacitásmérő gyártmánya és típusa:

1.7.5. A motortípus fő jellemzői

1.7.5.1. A motor működési elve: négyütemű/kétütemű*

1.7.5.2. A hengerek száma és elrendezése:

1.7.5.3. A henger űrtartalma: cm^3

1.7.5.4. Üzemanyag-adagolás: közvetlen befecskendezés/indirekt befecskendezés*

1.7.5.5. Turbófeltöltő van/nincs*

* Nem kívánt törlendő.”

13. Az MR. A. Függelék A/41. számú mellékletének B. Főréss címéhez tartozó lábjegyzet helyébe a következő rendelkezés lép:

„Ez a Főréss a Bizottság 2005/78/EK, illetve az azt módosító, 2006/51/EK és 2008/74/EK irányelvével összeegyeztethető szabályozást tartalmaz.”

14. Az MR. A. Függelék A/41. számú melléklet B. Főréssének „A B. Főréss Részének jegyzéke” című táblázata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A B. Főréss Részének jegyzéke

I. Rész:	Nem tartalmaz rendelkezést.
II. Rész	A kibocsátáscsökkentő rendszerek tartóssági vizsgálatára vonatkozó eljárások
III. Rész	Az üzemelő járművek/motorok megfelelése
IV. Rész	Fedélzeti diagnosztikai rendszerek (OBD)
	1. függelék: A fedélzeti diagnosztikai rendszerek (OBD) jóváhagyási vizsgálatai
V. Rész	A típusbizonyítványok számozási rendszere
VI. Rész	Füst opacitásának mérése
VII. Rész	Szikragyújtású benzinmotorok típusjóváhagyására vonatkozó előírások

”

15. Az MR. A. Függelék A/41. számú melléklet B. Főréss V. Részének 1. pontjában a 2. szakasz helyébe a következő rendelkezés lép:

„2. szakasz: az irányelv száma – 2005/55/EK”

16. Az MR. A. Függelék A/41. számú mellékletének B. Főréss a következő VI. és VII. Résszel egészül ki:

„VI. Rész

Füst opacitásának mérése

1. Bevezetés

1.1. Ez a Rész a kompressziós gyújtású motorokból kibocsátott kipufogógáz opacitásának mérésére vonatkozó előírásokat írja le.

2. A korrigált fényelnyelési együttható jele

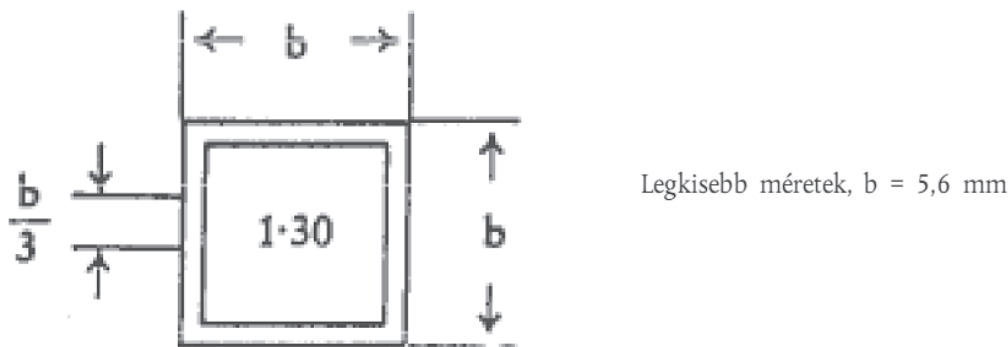
2.1. A korrigált fényelnyelési együttható jelét el kell helyezni minden olyan járművön, amely megfelel annak a járműtípusnak, amelyre ez a mérés vonatkozik. A jel egy téglalapban elhelyezett szám, amely a jóváhagyáskor a terhelés

nélküli gyorsítással végzett méréssel kapott korrigált fényelnyelési együttható m^{-1} -ben kifejezve. A mérési módszert a 4. pont írja le.

2.2. A jelnek jól olvashatónak és eltávolíthatatlannak kell lennie. A jelet szembetűnő és könnyen hozzáférhető helyen kell rögzíteni, amit az A. Főrész VI. Részében bemutatott típusbizonyítványhoz fűzött kiegészítésben fel kell tüntetni.

2.3. Az 1. ábrán példa látható a fényelnyelési együttható jelére.

1. ábra

A fenti jel azt mutatja, hogy a korrigált fényelnyelési együttható $1,30 \text{ m}^{-1}$.

3. Specifikációk és mérések

3.1. A specifikációk és a mérések ugyanazok, mint az ENSZ-EGB 24. számú előírása⁽³⁾ III. részének 24. szakaszában szereplő specifikációk és mérések, a 3.2. szakaszban leírt kivétellel.

3.2. Az ENSZ-EGB 24. számú előírása 24.1. szakaszában a 2. mellékletre való hivatkozás az A. Főrész VI. Részére való hivatkozásként értendő.

4. Műszaki követelmények

4.1. A műszaki követelmények ugyanazok, mint az ENSZ-EGB 24. számú előírás 4., 5., 7., 8., 9. és 10. mellékletében szereplő követelmények, a 4.2., 4.3. és 4.4. szakaszban felsorolt kivételekkel.

4.2. Mérés állandósult fordulatszámok mellett, a teljes terhelési görbe mentén.

4.2.1. Az ENSZ-EGB 24. számú előírás 4. mellékletének 3.1. szakaszában az 1. mellékletre való hivatkozások az A. Főrész II. Részére való hivatkozásként értendők.

4.2.2. Az ENSZ-EGB 24. számú előírás 4. mellékletének 3.2. szakaszában ismertetett referencia-üzemanyag az A. Főrész IV. Részében ismertetett azon referencia-üzemanyagra való hivatkozásként értendő, amely megfelelő azoknak a kibocsátási határértékeknek a szempontjából, amelyek alapján a jármű/motor típusjóváhagyása történik.

4.3. Mérés terhelés nélküli gyorsítással

4.3.1. Az ENSZ-EGB 24. számú előírás 5. mellékletének 2.2. szakaszában a 2. melléklet 2. táblázatára való hivatkozások az A. Főrész VI. Részének 1.7.2.1. szakaszában lévő táblázatra való hivatkozásként értendők.

4.3.2. Az ENSZ-EGB 24. számú előírás 5. mellékletének 2.3. szakaszában az 1. melléklet 7.3. szakaszára való hivatkozások az A. Főrész II. Rész 6. függelékének 4. szakaszára való hivatkozásként értendők.

4.4. A kompressziós gyújtású motorok hasznos teljesítményének mérésére szolgáló EGB módszer.

4.4.1. Az ENSZ-EGB 24. számú előírás 10. mellékletének 7. szakaszában az e melléklet függelékére való hivatkozások az A. Főrész II. Részére való hivatkozásként értendők.

4.4.2. Az ENSZ-EGB 24. számú előírás 10. mellékletének 7. és 8. szakaszában az 1. mellékletre való hivatkozások az A. Főrész II. Részére való hivatkozásként értendők.

VII. Rész

Szikragyújtású benzinmotorok típusjóváhagyására vonatkozó előírások

A. Szén-monoxid-kibocsátás mérése

1. Bevezetés

1.1. Ez a Rész azt az eljárást írja le, amely a szén-monoxid-kibocsátást méri üresjáratú fordulatszámokon (normál és emelt üresjáratú fordulatszám).

⁽³⁾ HL L 326., 2006. 11. 24., 1. o.

1.2. A normál üresjárat fordulatszámán a kipufogógáz legnagyobb megengedett szén-monoxid-tartalma a járműgyártó által megadott érték. A legnagyobb megengedett szén-monoxid-tartalom azonban nem haladhatja meg a 0,3%-ot (térfogatszázalékot). Emelt üresjárat fordulatszámán a szénmonoxidnak a kipufogógáz térfogatára vonatkoztatott mennyisége nem haladhatja meg a 0,2%-ot akkor, amikor a fordulatszám legalább 2000 min^{-1} és a lambda $1 \pm 0,03$ a gyártó specifikációi szerint.

2. Általános követelmények

2.1. Az általános követelmények megegyeznek az ENSZ-EGB 83. számú előírás⁽⁴⁾ 5.3.7.1–5.3.7.4. szakaszában szereplő követelményekkel.

2.2. A gyártónak a 2.1. szakaszban szereplő követelmények alapján ki kell töltenie az A. Főrész VI. Rész szerinti táblázatot.

2.3. A vizsgáló intézmény által megadott típusjövahagyás időpontjától számított 24 hónapon belül a gyártónak meg kell erősítenie a típusjövahagyáskor feljegyzett, a 2.1. szakasz szerinti lambda érték pontosságát, hogy az reprezentatív a jellemző sorozatgyártású járművekre is. Értékelést kell készíteni a sorozatgyártású járműveken végzett felmérések és vizsgálatok alapján.

3. Műszaki követelmények

3.1. A műszaki követelmények megegyeznek az ENSZ-EGB 83. számú előírás 5. mellékletében szereplő követelményekkel, a 3.2. szakaszban felsorolt kivételekkel.

3.2. Az ENSZ-EGB 83. számú előírás 5. melléklet 2. részének 2.1. szakaszában ismertetett referencia-üzemanyagok a 692/2008/EK bizottsági rendelet IX. mellékletében ismertetett megfelelő referencia-üzemanyag specifikációira való hivatkozásként értendők.

B. A forgattyúházból származó kibocsátások ellenőrzése

1. Bevezetés

1.1. Ez a rész a forgattyúházból származó kibocsátások ellenőrzésének eljárását írja le.

1.2. Az e rész előírásai szerint végzett mérésnél a motor forgattyúházának szellőztető rendszere nem engedheti, hogy onnan gáz jusson a levegőbe.

2. Általános követelmények

2.1. A mérés végrehajtására az általános követelmények megegyeznek az ENSZ-EGB 83. számú előírás 6. mellékletének 2. szakaszában szereplő követelményekkel.

3. Műszaki követelmények

3.1. A műszaki követelmények megegyeznek az ENSZ-EGB 83. számú előírásban meghatározott követelményekkel.

⁽⁴⁾ HL L 70., 2007. 03. 09., 171. o.”

7. melléklet a 35/2009. (VII. 10.) KHEM rendelethez

A közúti járművek forgalomba helyezésének és forgalomban tartásának műszaki feltételeiről szóló 6/1990. (IV. 12.) KöHÉM rendelet A. Függelék A/59. számú mellékletének módosítása

1. A közúti járművek forgalomba helyezésének és forgalomban tartásának műszaki feltételeiről szóló 6/1990. (IV. 12.) KöHÉM rendelet (a továbbiakban: MR.) A. Függelék A/59. számú melléklete címéhez tartozó lábjegyzet helyébe a következő rendelkezés lép:

„Ez a melléklet a gépjárművek újrafelhasználhatóságra, újrafeldolgozhatóságra és hasznosíthatóságra tekintettel történő típusjövahagyásáról és a 70/156/EGK tanácsi irányelv módosításáról szóló az Európai Parlament és a Tanács 2005/64/EK irányelvével (2005. október 26.), valamint az azt módosító a Bizottság 2009/1/EK irányelvével megegyező szabályozást tartalmaz.”

2. Az MR. A. Függelék A/59. számú mellékletének 8.2. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„8.2. 2012. január 1. napját követően az ezen melléklet követelményeinek nem megfelelő járműtípusok tekintetében:

a) nem adható ki az EK-típusjövahagyás, valamint

b) az általános forgalomba helyezési engedély (típusbizonyítvány).”

3. Az MR. A. Függelék A/59. számú mellékletének IV. Része a következő 4.1–4.3. ponttal egészül ki:

„4.1. A melléklet 6. pontjában meghatározott előzetes gyártói értékelés alkalmazásában a jármű gyártójának be kell bizonyítania, hogy a beszállítóival kötött szerződéses megállapodások segítségével biztosítja e rendelet 16/A. §-ában meghatározott előírásoknak való megfelelést.

4.2. A melléklet 6. pontjában meghatározott előzetes gyártói értékelés alkalmazásában a jármű gyártójának eljárásokat kell kidolgoznia a következők érdekében:

- a) az alkalmazandó követelmények ismertetése személyzetének és valamennyi beszállítójának;
- b) annak figyelemmel kísérése és biztosítása, hogy a beszállítók e követelményeknek megfelelően cselekedjenek;
- c) megfelelő adatok gyűjtése az ellátási lánc teljes hosszában;
- d) a beszállítóktól érkező információk megvizsgálása és ellenőrzése;
- e) a megfelelő intézkedések meghozatala abban az esetben, ha a beszállítóktól kapott adatok azt jelzik, hogy nem feleltek meg e rendelet 16/A. §-ában meghatározott követelményeknek.

4.3. A 4.1. és 4.2. pontokban meghatározottak alkalmazása érdekében a jármű gyártójának az illetékes hatósággal egyetértésben az ISO 9000/14000-t vagy egyéb szabványosított minőségbiztosítási programot kell alkalmaznia.”

8. számú melléklet a 35/2009. (VII. 10.) KHEM rendelethez

„A. Függelék az 5/1990. (IV. 12.) KöHÉM rendelethez¹”

**I. FEJEZET
ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK**

1. cikk

Tárgy

Ez a függelék olyan harmonizált keretet hoz létre, amely a hatálya alá tartozó valamennyi új járműnek, valamint az ilyen járművek rendszereinek, alkatrészeinek és önálló műszaki egységeinek jóváhagyásához szükséges eljárási szabályokat és általános műszaki követelményeket tartalmazza nyilvántartásba vételük, értékesítésük és forgalomba helyezésük megkönnyítése érdekében.

Ez a függelék megállapítja továbbá az ezen függelékkel összhangban jóváhagyott járművekhez szánt alkatrészek és tartozékok értékesítésére és forgalomba helyezésére vonatkozó rendelkezéseket.

A járművek típus-jóváhagyási eljárása során, azok tulajdonságaira és működésére vonatkozó konkrét műszaki követelmények listáját e függelék A/4. melléklete tartalmazza.

2. cikk

Hatály

- (1) Ezt a függeléket a közúti forgalomban való részvételre egy vagy több lépcsőben tervezett és gyártott járművek, valamint az ilyen járművekhez tervezett és gyártott rendszerek, alkatrészek és önálló műszaki egységek típus-jóváhagyási eljárása során kell alkalmazni.

E függeléket az ilyen járművek egyedi jóváhagyására is alkalmazni kell.

Ezt a függeléket a hatálya alá tartozó járművekhez szánt alkatrészekre és berendezésekre is alkalmazni kell.

- (2) E függelék rendelkezéseit nem kell alkalmazni a következő járműtípusok/járművek típus-jóváhagyása, illetve egyedi forgalomba helyezési engedélyezési eljárása (a továbbiakban: egyedi jóváhagyása) során:

¹ Ez a Függelék a Bizottság 1060/2008/EK és 385/2009/EK rendeletével módosított, az európai parlament és a tanács 2007/46/EK irányelvének megfelelő szabályozást tartalmaz.

- a) az e rendelet C. függelékének hatálya alá tartozó mezőgazdasági vagy erdészeti traktorok, valamint a kifejezetten ezek általi vontatásra tervezett és gyártott pótkocsik;
 - b) az e rendelet B. függelékében meghatározott négykerekű motorke-rékpárok és segédmotoros kerékpárok;
 - c) lánc talpas járművek.
- (3) Az ezen függelék szerinti típusjóváhagyás vagy egyedi jóváhagyás kérhető a következő járművek esetében is:
- a) az elsősorban építési területeken vagy bányákban, kikötői vagy repü-lőtéri létesítményekben való használatra tervezett és épített járművek;
 - b) az olyan járművek, amelyeket a hadsereg, a polgári védelem, a tűzol-tóság vagy a közrend fenntartásáért felelős erők használatára terve-ztek és építettek; továbbá
 - c) az önjáró munkagépek,
- abban az esetben és olyan tekintetben, amennyiben ezen járművek meg-felelnek ezen függelék követelményeinek. Az e bekezdés szerinti – nem kötelező - jóváhagyások nem érintik a gépek biztonsági követelményeiről és megfelelőségének tanúsításáról szóló külön jogszabály alkalmazását.
- (4) Az e függelék szerinti egyedi jóváhagyás nem kötelező a következő jármű-vek esetében:
- a) a kizárólag az utakon való versenyre szolgáló járművek;
 - b) egyedi tesztelési program végrehajtásához a gyártó felelőssége mel-lett az utakon használt járműprototípusok, feltéve hogy ezeket kifeje-zetten erre a célra tervezték és gyártották.

3. cikk

Fogalom meghatározások

Ezen függelék és az A/4. mellékletben felsorolt jogi szabályozások alkalmazásá-ban, kivéve ha ezek másképp rendelkeznek:

1. „jogi szabályozás”: a közúti járművek forgalomba helyezésének és forga-lomban tartásának műszaki feltételeiről szóló külön jogszabály mellékletei-vel implementált közösségi irányelv, vagy közösségi rendelet, illetve a felülvizsgált 1958-as egyezményhez csatolt ENSZ-EGB előírás
2. „a közúti járművek forgalomba helyezésének és forgalomban tartásának műszaki feltételeiről szóló külön jogszabály mellékleteivel implementált kö-zösségi irányelv vagy rendelet”: az A/4. melléklet I. részében felsorolt jogi szabályozási rendelkezés, közösségi irányelv vagy rendelet. Ez a megha-tározás magában foglalja ezek végrehajtási aktusait is;
3. „típus-jóváhagyás”: olyan eljárás, amellyel egy tagállam igazolja, hogy a jármű típusa, rendszere, alkatrésze vagy önálló műszaki egysége megfelel a vonatkozó eljárási szabályoknak és műszaki követelményeknek;

4. „nemzeti típusjóváhagyás”: valamely tagállam nemzeti jogában meghatározott típus-jóváhagyási eljárás, melynek érvényessége az adott tagállam területére korlátozódik;
5. „EK-típusjóváhagyás”: olyan eljárás, amellyel a tagállam igazolja, hogy egy jármű, rendszer, alkatrész vagy önálló műszaki egység típusa megfelel ezen függelék és az A/4. vagy az A/11. mellékletben felsorolt jogi szabályozások vonatkozó eljárási szabályainak és műszaki követelményeinek;
6. „egyedi jóváhagyás”: olyan eljárás, amellyel egy tagállam igazolja, hogy egy adott jármű – akár egyedi gyártású, akár nem – megfelel a vonatkozó eljárási szabályoknak és műszaki követelményeknek;
7. „többlépcsős típusjóváhagyás”: olyan eljárás, amellyel egy vagy több tagállam igazolja, hogy – a gyártási állapottól függően – egy nem teljes vagy befejezett jármű típusa megfelel ezen függelék vonatkozó eljárási szabályainak és műszaki követelményeinek;
8. „lépésenkénti típusjóváhagyás”: olyan jármű-jóváhagyási eljárás, amely a járműhöz kapcsolódó rendszerekre, alkatrészekre és önálló műszaki egységekre érvényes EK-típusjóváhagyások teljes körének lépésenkénti összegyűjtéséből áll, ami végeredményben a teljes jármű jóváhagyását eredményezi;
9. „egylépéses típusjóváhagyás”: olyan eljárás, amely a jármű egészének egyetlen művelettel, egy eljárásban történő jóváhagyásából áll;
10. „vegyes típusjóváhagyás”: olyan lépésenkénti típus-jóváhagyási eljárás, amely eredményeképpen a teljes jármű jóváhagyásának utolsó szakaszában egy vagy több rendszerjóváhagyás szerezhető meg anélkül, hogy ezekre a rendszerekre EK-típusbizonyítványokat kellene kiállítani;
11. „gépjármű”: olyan motorral hajtott, önállóan mozgásképes, legalább négykerekű, teljes, befejezett vagy nem teljes jármű, melynek legnagyobb tervezett sebessége meghaladja a 25 km/órát;
12. „pótkocsi”: olyan önálló hajtással nem rendelkező kerekes jármű, amelyet arra terveztek és gyártottak, hogy gépjármű vontassa;
13. „jármű”: a 11. és 12. pontban meghatározott valamennyi gépjármű vagy pótkocsi;
14. „hibrid gépjármű”: a jármű meghajtásának céljára legalább két különböző energia-átalakító berendezéssel és két különböző (a járműben található) energiatároló rendszerrel ellátott jármű;
15. „hibrid elektromos jármű”: olyan hibrid jármű, amely a gépi meghajtás céljára a járműben található, a tárolt energia/teljesítmény mindkét alábbi forrásból energiát nyer:
 - éghető üzemanyag,
 - elektromos energia/teljesítmény-tároló berendezés (pl. akkumulátor, kondenzátor, lendkerék/generátor stb.);
16. „önjáró munkagép”: olyan jármű, amelyet kifejezetten munka elvégzésére terveztek és gyártottak, és amely szerkezeti jellemzői miatt nem alkalmas személy- vagy áruszállításra. A gépjármű alvázára szerelt gép nem tekinthető önjáró munkagépnek;

17. „járműtípus”: adott járműkategóriába tartozó járművek, amelyek legalább az A/2. melléklet B. szakaszában meghatározott főbb jellemzők tekintetében nem különböznek egymástól. Egy járműtípus az A/2. melléklet B. szakaszában meghatározott változatokból és kivitelekéből állhat;
18. „alapjármű”: minden olyan jármű, amelyet többlépcsős típus-jóváhagyási eljárás kezdeti szakaszában használnak;
19. „nem teljes jármű”: minden olyan jármű, amelynek az elkészüléshez még legalább egy további gyártási fokozaton kell keresztülmennie ahhoz, hogy az ezen függelékben meghatározott műszaki követelményeknek megfeleljen;
20. „befejezett jármű”: olyan jármű, amelyet többlépcsős típus-jóváhagyási eljárásnak vetettek alá, és amely ezen függelékben meghatározott műszaki követelményeknek megfelel;
21. „teljes jármű”: minden olyan jármű, amelyet már nem kell befejezni az ezen függelék vonatkozó műszaki követelményeinek való megfelelés érdekében;
22. „kifutó sorozatú jármű”: olyan, a készlet részét képező jármű, amelyet nem lehet nyilvántartásba venni vagy értékesíteni vagy forgalomba helyezni azon új műszaki követelmények életbe lépése következtében, amelyek szerint a jármű nem került jóváhagyásra;
23. „rendszer”: berendezéseknek a járműben egy vagy több meghatározott funkció ellátására történő összeállítása, amelyre bármely jogi szabályozás követelményei vonatkoznak;
24. „alkatrész”: olyan, valamely jogi szabályozás követelményeinek hatálya alá tartozó berendezés, amely egy jármű olyan részét képezi, amelyre a járműtől függetlenül lehet típusjóváhagyást kiadni, amennyiben a jogi szabályozás azt kifejezetten előírja;
25. „önálló műszaki egység”: olyan, valamely jogi szabályozás követelményeinek hatálya alá tartozó berendezés, amely egy jármű olyan részét képezi, amelyre külön, de csak egy vagy több meghatározott járműtípussal kapcsolatban lehet típusjóváhagyást kiadni, amennyiben a jogi szabályozás azt kifejezetten előírja;
26. „eredeti alkatrészek vagy berendezések”: olyan alkatrészek vagy berendezések, amelyeket a jármű gyártója által a kérdéses jármű összeszereléséhez szükséges részek vagy berendezések gyártására vonatkozóan megadott előírásoknak és gyártási szabványoknak megfelelően gyártanak. Ez a meghatározás magában foglalja azokat az alkatrészeket és berendezéseket is, amelyeket ezen alkatrészekkel és berendezésekkel azonos gyártósoron gyártanak. Amennyiben az ellenkezőjét nem bizonyítják, ezek az alkatrészek eredeti alkatrészeknek vélelmezhetők, ha az alkatrész gyártója igazolja, hogy az alkatrészek minősége megfelel a kérdéses jármű összeszereléséhez használt alkatrészek minőségének, és azokat a jármű gyártójának előírásai és gyártási szabványai szerint gyártották;
27. „gyártó”: az a személy vagy szerv, aki vagy amely a jóváhagyó hatóságnak felelős a jármű-típusjóváhagyás vagy az engedélyeztetési eljárás valamennyi vonatkozásáért, valamint a gyártás-megfelelőség biztosításáért. Nem alapvető fontosságú, hogy az érintett személy vagy szerv közvetlenül részt vegyen az engedélyeztetési eljárás tárgyát képező jármű, rendszer,

- alkatrész vagy önálló műszaki egység gyártásának valamennyi szakaszában;
28. „a gyártó képviselője”: az Európai Gazdasági Térségről szóló Megállapodásban részes államban (a továbbiakban: EGT tagállam) letelepedett természetes vagy jogi személy, akit a gyártó szabályszerűen kinevez, hogy a jóváhagyó hatóság előtt képviselje és az ezen függelék által szabályozott kérdésekben a nevében eljárjon, és amennyiben a „gyártó” kifejezésre hivatkozás történik, azt vagy a gyártóra vagy annak képviselőjére való hivatkozásként kell érteni;
29. „jóváhagyó hatóság”: a Magyar Köztársaság tekintetében a Nemzeti Közlekedési Hatóság, amely külön jogszabály alapján hatáskörrel rendelkezik egy jármű, rendszer, alkatrész vagy önálló műszaki egység típusának jóváhagyása vagy egy jármű egyedi jóváhagyása, az engedélyezési eljárás lefolytatása, a jóváhagyó okmányok kiadása vagy adott esetben visszavonása tekintetében, és más tagállamok jóváhagyó hatóságai vonatkozásában a kapcsolattartó szerepét tölti be; hatáskörrel rendelkezik továbbá a vizsgáló intézmények kijelölése és annak biztosítása tekintetében, hogy a gyártó a gyártás-megfelelőséggel kapcsolatos kötelezettségeinek eleget tegyen;
30. „illetékes hatóság”: a Magyar Köztársaság tekintetében a Nemzeti Közlekedési Hatóság.
31. „vizsgáló intézmény”: a jóváhagyó hatóság által vizsgáló laboratóriumnak vagy megfelelőség-értékelő szervnek kinevezett szervezet vagy szerv, amelynek feladata a jóváhagyó hatóság nevében vizsgálatok, illetőleg a kezdeti értékelés és egyéb vizsgálatok vagy ellenőrzések elvégzése. E feladatokat maga a jóváhagyó hatóság is elláthatja.
32. „virtuális vizsgálati módszer”: számításokat magában foglaló számítógépes szimuláció, amely bemutatja, hogy az adott jármű, rendszer, alkatrész vagy önálló műszaki egység megfelel valamely jogi szabályozásban meghatározott műszaki követelménynek. A virtuális vizsgálati módszer alkalmazásakor nincs szükség valódi jármű, rendszer, alkatrész vagy önálló műszaki egység vizsgálatára.
33. „típusbizonyítvány”: típus-jóváhagyó okmány, vagyis az a dokumentum, amellyel a jóváhagyó hatóság hivatalosan igazolja, hogy a jármű, rendszer, alkatrész vagy önálló műszaki egység típusa jóváhagyást kapott;
34. „EK-típusbizonyítvány”: az e Függelék A/6. mellékletében vagy az MR A. Függelékének megfelelő mellékleteiben meghatározott okmány, amellyel az A/4. melléklet I. vagy II. részében felsorolt valamely ENSZ-EGB előírás mellékletében meghatározott jóváhagyási értesítő is egyenértékűnek tekintendő;
35. „egyedi jóváhagyási bizonyítvány”: egyedi forgalomba helyezési engedély, vagyis az a dokumentum, amellyel a jóváhagyó hatóság hivatalosan igazolja, hogy az adott jármű jóváhagyásban részesült;
36. „megfelelőségi nyilatkozat”: az A/9. mellékletben meghatározott, a gyártó által kiállított dokumentum, amely igazolja, hogy az ezen függelékkel összhangban jóváhagyott típusorozathoz tartozó jármű megfelelt valamennyi jogi szabályozásnak a gyártása idején;

37. „adatközlő lap”: az A/1. vagy az A/3. melléklet, továbbá a közúti járművek forgalomba helyezésének és forgalomban tartásának műszaki feltételeiről szóló külön jogszabály mellékleteivel implementált közösségi irányelv vagy rendelet szerinti dokumentum, amely előírja azokat az adatokat, amelyeket a kérelmezőnek közölnie kell. Az adatközlő lap elektronikus fájlban való benyújtása megengedett;
38. „adatközlő mappa”: a kérelmező által benyújtott teljes mappa, amely tartalmazza az adatközlő lapot, a fájlt, az adatokat, rajzokat, fényképeket stb. Az adatközlő mappa elektronikus fájl formájában való benyújtása megengedett;
39. „információs csomag”: az adatközlő mappa, valamint a vizsgálati jegyzőkönyvek és minden más dokumentum, amelyet a vizsgáló intézmény vagy a jóváhagyó hatóság feladatköre gyakorlása során az adatközlő mappához csatolt. Az információs csomag elektronikus fájlban való benyújtása megengedett;
40. „információs csomag tartalomjegyzéke”: az információs csomag tartalmát felsoroló, az oldalak egyértelmű azonosítása érdekében megfelelő számozással vagy egyéb jelzéssel ellátott dokumentum, amelynek formája lehetővé teszi az EK-típusjóváhagyás kezelése egymást követő lépéseinek, különösen a változtatások és a frissítések időpontjainak nyilvántartását.

II. FEJEZET ÁLTALÁNOS KÖTELEZETTSÉGEK

4. cikk

A jóváhagyó hatóság kötelezettségei

- (1) A jóváhagyó hatóság csak azon járműveket, rendszereket, alkatrészeket vagy önálló műszaki egységeket hagyja jóvá, amelyek megfelelnek ezen függelék követelményeinek.
- (2) A jóváhagyó hatóság csak azon járműveket, rendszereket, alkatrészeket és önálló műszaki egységeket veszi nyilvántartásba, illetve csak azok értékesítését vagy forgalomba helyezését engedélyezi, amelyek megfelelnek ezen függelék követelményeinek.

A jóváhagyó hatóság nem tiltja meg, korlátozza vagy akadályozza a járművek, alkatrészek vagy önálló műszaki egységek nyilvántartásba vételét, értékesítését, forgalomba helyezését és közúti forgalomban való használatát az ezen függelék által szabályozott szerkezeti vagy működési kérdésekkel kapcsolatos okokból, amennyiben azok megfelelnek e függelékben meghatározott követelményeknek.

5. cikk

A gyártó kötelezettségei

- (1) A gyártó teljes körűen felelős a jóváhagyó hatósággal szemben a jóváhagyási eljárás minden vonatkozásában, valamint a gyártási eljárások megfelelőségért, függetlenül attól, hogy a gyártó közvetlenül részt vesz-e a jármű, rendszer, alkatrész vagy önálló műszaki egység valamennyi gyártási lépésében.
- (2) A többlépcsős típus-jóváhagyási eljárásban minden egyes gyártó felelős az általa irányított gyártási lépcsőben hozzáadott rendszerek, alkatrészek vagy önálló műszaki egységek jóváhagyásáért és a gyártási eljárások megfelelőségért.
A korábbi lépcsőkben már jóváhagyott alkatrészeket vagy rendszereket módosító gyártó felelős ezen alkatrészek és rendszerek jóváhagyásáért és a gyártási eljárások megfelelőségért.
- (3) Ezen függelék alkalmazásában az EGT tagállamokon kívül letelepedett gyártónak a jóváhagyó hatóság előtti képvisellete céljából az EGT tagállamban letelepedett képviselőt kell kineveznie.

III. FEJEZET EK-TÍPUSJÓVÁHAGYÁSI ELJÁRÁSOK

6. cikk

A járművek EK-típusjóváhagyása esetén követendő eljárások

- (1) A gyártó az alábbi eljárások valamelyikét választhatja:
 - a) lépésenkénti típusjóváhagyás;
 - b) egylépéses típusjóváhagyás;
 - c) vegyes típusjóváhagyás.
- (2) A lépésenkénti típusjóváhagyás iránti kérelemnek tartalmazni kell az A/3. mellékletben előírt adatokat tartalmazó adatközlő mappát, és csatolni kell hozzá az A/4. vagy az A/11. mellékletben felsorolt alkalmazandó jogi szabályozások alapján előírt típusbizonyítványok teljes csomagját. Rendszer vagy önálló műszaki egység típusjóváhagyása esetén a jogi szabályozások szerint, a jóváhagyó hatóság a jóváhagyás kibocsátásáig vagy megtagadásáig hozzáféréssel rendelkezik a kapcsolódó információs csomaghoz.
- (3) Az egylépéses típusjóváhagyás iránti kérelem az A/1. melléklet alapján előírt, az A/4. vagy az A/11. mellékletben, és adott esetben az A/3. melléklet II. részében meghatározott jogi szabályozásokkal kapcsolatos vonatkozó információt tartalmazó adatközlő mappából áll.
- (4) Vegyes típus-jóváhagyási eljárás esetén a jóváhagyó hatóság felmentheti a gyártót a rendszerre vonatkozó egy vagy több EK-típusbizonyítvány bemu-

tatása alól, feltéve hogy az adatközlő mappába belefoglalják az A/1. mellékletben meghatározott, a rendszereknek a jármű-jóváahagyási szakasz során való jóváahagyásához szükséges adatokat, amely esetben minden egyes EK-típusbizonyítványt, amelynek bemutatása alól felmentést adtak, vizsgálati jegyzőkönyvvel kell felváltani.

- (5) A (2), (3) és (4) bekezdés sérelme nélkül többlépcsős típusjóváahagyás céljára az alábbi információt kell benyújtani:
- a) az első lépcsőben az adatközlő mappának az a része és azok az EK-típusbizonyítványok, amelyek a teljes járműhöz szükségesek, de csak akkor, ha ezek az alapjármű gyártási állapotát érintik;
 - b) a második és minden további lépcsőben az adatközlő mappa és az EK-típusbizonyítványok közül azok, amelyek a mindenkori gyártási fokozat tekintetében relevánsak, valamint a járműre vonatkozó, az előző gyártási fokozatban kiadott EK-típusbizonyítványok másolata; továbbá a gyártó teljes körű információt szolgáltat az általa a járművön végzett változtatásokról és kiegészítésekről.

Az a) vagy b) pontban említett információt be lehet nyújtani a (4) bekezdésben leírt vegyes típus-jóváahagyási eljárás szerint.

- (6) A gyártó a kérelmet a jóváahagyó hatóságnak nyújtja be. Egy adott járműtípus tekintetében kizárólag egy kérelem nyújtható be, és kizárólag egy tagállamban.

Minden jóváahagyandó típusra külön kérelmet kell benyújtani.

- (7) A jóváahagyó hatóság indokolt kérelemmel felhívhatja a gyártót további információ benyújtására az arra vonatkozó döntés lehetővé tétele érdekében, hogy milyen vizsgálatok szükségesek, vagy e vizsgálatok elvégzésének megkönnyítése érdekében.
- (8) A gyártó biztosítja a jóváahagyó hatóság számára a típus-jóváahagyási eljárás kielégítő elvégzéséhez szükséges számú járművet.

7. cikk

A rendszerek, alkatrészek vagy önálló műszaki egységek EK-típusjóváahagyása esetén követendő eljárás

- (1) A gyártó a kérelmet a jóváahagyó hatóságnak nyújtja be. Egy adott rendszer- vagy alkatrésztípus vagy önálló műszaki egység típusa tekintetében kizárólag egy kérelem nyújtható be, és kizárólag egy tagállamban. Minden jóváahagyandó típusra külön kérelmet kell benyújtani.
- (2) A kérelemhez csatolni kell az adatközlő mappát, amelynek tartalmát a közúti járművek forgalomba helyezésének és forgalomban tartásának műszaki feltételeiről szóló külön jogszabály mellékleteivel implementált közösségi irányelv vagy rendelet által meghatározottak szerint.
- (3) A jóváahagyó hatóság indokolt kérelemmel felhívhatja a gyártót további információ benyújtására az arra vonatkozó döntés lehetővé tétele érdeké-

ben, hogy milyen vizsgálatok szükségesek, vagy e vizsgálatok elvégzésének megkönnyítése érdekében.

- (4) A gyártó biztosítja a jóváhagyó hatóság számára a vonatkozó külön függelékekben vagy rendeletekben a szükséges vizsgálatok elvégzéséhez előírt számú járművet, alkatrészt vagy önálló műszaki egységet.

IV. FEJEZET AZ EK-TÍPUSJÓVÁHAGYÁSI ELJÁRÁSOK ELVÉGZÉSE

8. cikk

Általános rendelkezések

- (1) A jóváhagyó hatóság nem adhatja meg az EK-típusjóváhagyást, amíg nincs biztosítva, hogy a 12. cikkben említett eljárásokat szabályszerűen és kielégítően végrehajtották.
- (2) A jóváhagyó hatóság az EK-típusjóváhagyásokat a 9. és a 10. cikkel összhangban adja meg.
- (3) Ha a jóváhagyó hatóság megállapítja, hogy valamely jármű-, rendszer- alkatrésztípus vagy önálló műszaki egység típusa, annak ellenére, hogy az előírt rendelkezéseknek megfelel, súlyosan veszélyezteti a közúti közlekedés biztonságát vagy súlyosan károsítja a környezetet vagy a közegészséget, visszautasíthatja az EK-típusjóváhagyás kiadását. Ilyen esetben azonnal részletes dossziét küld a többi tagállamnak és a Bizottságnak, amely tartalmazza a döntés indokolását és a megállapított tények bizonyítását.
- (4) A kiadott EK-típusbizonyítványokat az A/7. mellékletben meghatározott módszernek megfelelően kell számozni.
- (5) A jóváhagyó hatóság a többi tagállam jóváhagyó hatóságainak 20 munkanapon belül megküldi a jármű EK-típusbizonyítvány másolatát annak mellékleteivel együtt minden egyes jóváhagyott járműtípusra vonatkozóan. A papíralapú adathordozó elektronikus fájlal is helyettesíthető.
- (6) A jóváhagyó hatóság késedelem nélkül tájékoztatja a többi tagállam jóváhagyó hatóságait minden járműjóváhagyás megtagadásáról vagy visszavonásáról, a döntés indokolásának mellékelésével.
- (7) A jóváhagyó hatóság háromhavonta megküldi a többi tagállam jóváhagyó hatóságainak az általa az előző időszakban kiadott, módosított, megtagadott vagy visszavont, rendszerre, alkatrészeire vagy önálló műszaki egységekre vonatkozó EK-típusjóváhagyások jegyzékét. A jegyzék az A/14. mellékletben meghatározott adatokat tartalmazza.
- (8) Az EK-típusjóváhagyást kiadó jóváhagyó hatóság valamely másik tagállam kérésére a kérelem kézhezvételét követő 20 munkanapon belül elküldi a szóban forgó EK-típusjóváhagyás másolatát a mellékletekkel együtt. A papíralapú adathordozó elektronikus fájlal is helyettesíthető.

9. cikk

A járművekre vonatkozó különleges rendelkezések

- (1) A jóváhagyó hatóság EK-típusjóváhagyást ad ki az alábbiak vonatkozásában:
- a) olyan járműtípus, amely az adatközlő mappában szereplő jellemzőkkel rendelkezik, és az A/4. mellékletben felsorolt jogi szabályozásokban meghatározott műszaki követelményeknek megfelel;
 - b) olyan különleges rendeltetésű járműtípus, amely az adatközlő mappában szereplő jellemzőkkel rendelkezik, és az A/11. mellékletben felsorolt jogi szabályozásokban meghatározott műszaki követelményeknek megfelel;
- Az A/5. mellékletben meghatározott eljárásokat alkalmazni kell.
- (2) A jóváhagyó hatóság többlépcsős típusjóváhagyást ad ki az olyan nem teljes, vagy befejezett járműre, amely az adatközlő mappában szereplő jellemzőkkel rendelkezik, és amely, gyártási állapotától függően, megfelel az A/4. vagy az A/11. mellékletben felsorolt műszaki követelményeknek.
- A többlépcsős típusjóváhagyás alkalmazandó a más gyártó által átalakított vagy módosított teljes járművekre is.
- Az A/17. mellékletben meghatározott eljárásokat alkalmazni kell.
- (3) A jóváhagyó hatóság minden egyes járműtípus esetében:
- a) az A/8. mellékletben meghatározott mintának megfelelően tölti ki az EK-típusbizonyítvány megfelelő szakaszait, beleértve a csatolt vizsgálati eredménylapot is;
 - b) összeállítja vagy ellenőrzi az információs csomag tartalomjegyzékét;
 - c) a kitöltött bizonyítványt és annak mellékleteit késedelem nélkül kiadja a kérelmezőnek.
- (4) Az olyan EK-típusjóváhagyás esetében, amelynek érvényességét korlátozták vagy amellyel kapcsolatban a jogi szabályozások bizonyos rendelkezései alól felmentést adtak a 20. vagy a 22. cikkel vagy az A/11. melléklettel összhangban, az EK-típusbizonyítványban fel kell tüntetni e korlátozásokat vagy felmentéseket.
- (5) Amennyiben az adatközlő mappa különleges rendeltetésű járművekre vonatkozóan az A/11. mellékletben megadott rendelkezéseket határoz meg, az EK-típusbizonyítványban fel kell tüntetni ezeket a rendelkezéseket.
- (6) Amennyiben a gyártó a vegyes típus-jóváhagyási eljárást választja, a jóváhagyó hatóság az adatközlő lap – amelynek mintája az A/3. mellékletben található – III. részében feltünteti a jogi szabályozásokban meghatározott azon vizsgálati jegyzőkönyvekre vonatkozó hivatkozásokat, amelyek tekintetében nem áll rendelkezésre EK-típusbizonyítvány.
- (7) Amennyiben a gyártó az egylépcsős típus-jóváhagyási eljárást választja, a jóváhagyó hatóság létrehozza az alkalmazandó jogi szabályozások jegyzé-

két, amelynek formanyomtatványa az A/6. melléklet függelékében található, és az EK-típusbizonyítványhoz csatolja.

10. cikk

A rendszerekre, alkatrészekre vagy önálló műszaki egységekre vonatkozó különleges rendelkezések

- (1) A jóváhagyó hatóság EK-típusjóváagyást ad azon rendszer tekintetében, amely az adatközlő mappa adatainak megfelel, és amely az A/4. vagy az A/11. melléklet előírása szerint a vonatkozó külön függelékben vagy rendelkezletben meghatározott műszaki követelményeket teljesíti.
- (2) A jóváhagyó hatóság alkatrész vagy önálló műszaki egység EK-típusjóváagyást ad azon alkatrészek és önálló műszaki egységek tekintetében, amelyek az adatközlő mappa adatainak megfelelnek, és amelyek az A/4. melléklet előírása szerint a vonatkozó külön függelékben vagy rendelkezletben meghatározott műszaki követelményeket teljesítik.
- (3) Ha az alkatrészekre vagy az önálló műszaki egységekre – függetlenül attól, hogy javításra, szervizelésre vagy karbantartásra szánják-e azokat – a jármű rendszer-típusjóváagyása is vonatkozik, nincs szükség kiegészítő, az alkatrésze vagy az önálló műszaki egységre vonatkozó típusjóváagyásra, kivéve ha a vonatkozó jogi szabályozás előírja azt.
- (4) Ha az alkatrész vagy az önálló műszaki egység csak a jármű más részeivel együtt tölti be funkcióját, vagy mutatkoznak meg különleges jellemzői, és ezáltal a követelmények betartásának ellenőrzése csak akkor lehetséges, amikor az alkatrész vagy az önálló műszaki egység az említett többi járműrészrel kapcsolatban működik, akkor az alkatrész vagy önálló műszaki egység EK-típusjóváagyásának hatályát ennek megfelelően korlátozni kell. Ezekben az esetekben az EK-típusbizonyítvány meghatározza a felhasználására vonatkozó esetleges korlátozást, és megjelöli a beszerelésére vonatkozó különleges feltételeket. Ha az ilyen alkatrészt vagy önálló műszaki egységet a járműgyártó szerelte be, akkor a felhasználásra vonatkozó alkalmazandó korlátozások vagy a beszerelésre vonatkozó feltételek betartását a jármű jóváagyásának időpontjában kell ellenőrizni.

11. cikk

Az EK-típusjóváagyáshoz szükséges vizsgálatok

- (1) Az ezen függelékben és az A/4. mellékletben felsorolt jogi szabályozásokban meghatározott műszaki előírások betartását a kijelölt vizsgáló intézmények által végzett megfelelő vizsgálatok révén kell igazolni.

- (2) A szükséges vizsgálatokat olyan járműveken, alkatrészeken és önálló műszaki egységeken kell elvégezni, amelyek megfelelnek a jóváhagyandó típusnak.
- A gyártó azonban – a jóváhagyó hatósággal egyetértésben – olyan járművet, rendszert, alkatrészt vagy önálló műszaki egységet is választhat, amely bár nem felel meg a jóváhagyandó típusnak, de a teljesítmények szükséges szintje tekintetében számos nagyon kedvezőtlen jellemzőt kombinál. A döntéshozatal támogatása érdekében a kiválasztási eljárás során virtuális vizsgálati módszereket lehet alkalmazni.
- (3) Az (1) bekezdésben említett vizsgálati eljárások helyett a jóváhagyó hatóság hozzájárulásával, a gyártó kérésére virtuális vizsgálati módszereket lehet alkalmazni, tekintettel az A/16. mellékletben felsorolt jogi szabályozásokra.
- (4) A virtuális vizsgálati módszerekre vonatkozó általános feltételeket az A/16. melléklet 1. függeléke tartalmazza.
- Az A/16. mellékletben felsorolt jogi szabályozások mindegyikére vonatkozó különleges vizsgálati feltételeket és azok kapcsolódó eljárási szabályait az A/16. melléklet 2. függeléke határozza meg.

12. cikk

A gyártás megfelelőségével kapcsolatos intézkedések

- (1) Az EK-típusjóváhagyást kiadó jóváhagyó hatóság – szükség esetén a többi tagállam jóváhagyó hatóságaival együttműködve – megteszi a szükséges intézkedéseket az A/10. számú. melléklet szerint, és megvizsgálja, hogy megfelelő lépéseket tettek-e annak biztosítására, hogy a járművek, rendszerek, alkatrészek vagy önálló műszaki egységek gyártása – az esettől függően – megfeleljen a jóváhagyott típusnak.
- (2) Az EK-típusjóváhagyást kiadó jóváhagyó hatóság e jóváhagyás tekintetében – szükség esetén a többi tagállam jóváhagyó hatóságaival együttműködve – megteszi a szükséges ellenőrző intézkedéseket az A/10. számú. melléklet szerint annak biztosítására, hogy az (1) bekezdésben említett intézkedések megfelelőek maradjanak, és a járművek, rendszerek, alkatrészek vagy önálló műszaki egységek gyártása – az esettől függően – továbbra is megfeleljen a jóváhagyott típusnak.
- A termékek jóváhagyott típussal való megegyezőségének igazolása az A/10. számú. mellékletben, valamint az egyedi követelményeket tartalmazó említett jogi szabályozásokban foglalt eljárásokra korlátozódik. E célból az EK-típusjóváhagyást megadó tagállam jóváhagyó hatósága a gyártó telephelyén – beleértve a gyártólétesítményeket is – vett mintákon elvégezhet bármilyen, az A/4. vagy az A/11. számú. mellékletben felsorolt jogi szabályozásokban előírt ellenőrzést vagy vizsgálatot.

- (3) Ha a jóváhagyó hatóság megállapítja, hogy az (1) bekezdésben említett intézkedéseket nem alkalmazzák, vagy jelentősen eltérnek a közösen megállapodott intézkedésektől és ellenőrzési tervektől, vagy amelyeknek alkalmazása annak ellenére megszűnt, hogy a gyártás folytatódik, akkor meg kell tennie a szükséges intézkedéseket – beleértve a típusjóváhagyás visszavonását is – annak biztosítása érdekében, hogy pontosan betartsák a gyártás-megfelelőségi eljárást.

V. FEJEZET AZ EK-TÍPUSJÓVÁHAGYÁSOK MÓDOSÍTÁSAI

13. cikk

Általános rendelkezések

- (1) A gyártó késedelem nélkül köteles tájékoztatni az EK-típusjóváhagyást megadó jóváhagyó hatóságot az információs csomagban rögzített adatok minden változásáról. Az említett jóváhagyó hatóság az e fejezetben meghatározott szabályoknak megfelelően eldönti, hogy melyik eljárást kell követni. Adott esetben a jóváhagyó hatóság a gyártóval konzultálva eldöntheti, hogy szükség van-e új EK-típusjóváhagyás megadására.
- (2) Az EK-típusjóváhagyás módosítási kérelmét kizárólag ahhoz a jóváhagyó hatósághoz lehet benyújtani, amely az eredeti EK-típusjóváhagyást megadta.
- (3) Amennyiben ez a jóváhagyó hatóság megállapítja, hogy a módosításhoz új ellenőrzésekre vagy új vizsgálatokra van szükség, akkor ennek megfelelően tájékoztatja a gyártót. A 14. és 15. cikkben említett eljárások csak a szükséges új ellenőrzések és új vizsgálatok sikeres elvégzése után kerülnek alkalmazásra.

14. cikk

A járművekre vonatkozó különleges rendelkezések

- (1) Az információs csomagban rögzített információk megváltoztatása esetén a módosítást „felülvizsgálat”-nak kell nevezni.
- Ilyen esetben a jóváhagyó hatóság – amennyiben szükséges – kiadja az információs csomag felülvizsgált oldalait, amelyen egyértelműen feltüntetik a változás jellegét és az új kiadás keltét. Az információs csomag egységes szerkezetbe foglalt, frissített változatát – a változtatások részletes leírásával kiegészítve olyannak kell tekinteni, mint amely megfelel e követelménynek.

- (2) A felülvizsgálatot „kiterjesztés”-nek kell nevezni, ha az (1) bekezdés rendelkezésein kívül:
- a) további ellenőrzésekre vagy új vizsgálatokra van szükség;
 - b) az EK-típusbizonyítványban (kivéve annak mellékleteit) szereplő bármely információ megváltozott;
 - c) a jogi szabályozások értelmében a jóváhagyott járműtípusra vonatkozóan új követelmények lépnek életbe.

Ilyen esetekben a jóváhagyó hatóság kiterjesztési számmal jelölt felülvizsgált EK-típusbizonyítványt ad ki, amelynek kiterjesztési száma az eddig megadott, egymást követő kiterjesztések számának megfelelően növekszik.

A jóváhagyási bizonyítványból a kiterjesztés oka és az új kiadás kelte világosan ki kell, hogy derüljön.

- (3) Módosított oldalak vagy egységes szerkezetbe foglalt, naprakész változat kiadása esetén az információs csomag tartalomjegyzékét, amely mellékletként a jóváhagyási bizonyítványhoz van csatolva, úgy kell módosítani, hogy abból a legutolsó kiterjesztés vagy felülvizsgálat kelte, illetve a naprakész változat legutolsó egységes szerkezetbe foglalásának kelte kiderüljön.
- (4) Nincs szükség a járműtípus jóváhagyásának módosítására, amennyiben a (2) bekezdés c) pontjában említett új követelmények műszaki szempontból lényegtelenek az említett járműtípus tekintetében, vagy más járműkategóriákat érintenek, mint amely kategóriához a járműtípus tartozik.

15. cikk

A rendszerekre, alkatrészekre vagy önálló műszaki egységekre vonatkozó különleges rendelkezések

- (1) Az információs csomagban rögzített információk megváltoztatása esetén a módosítást „felülvizsgálat”-nak kell nevezni.
- Ilyen esetekben a jóváhagyó hatóság – amennyiben szükséges – kiadja az információs csomag felülvizsgált oldalait, amelyeken egyértelműen feltüntetik a változás jellegét és az új kiadás keltét. Az információs csomag egységes szerkezetbe foglalt, naprakész változatát – a változtatások részletes leírásával kiegészítve – olyannak kell tekinteni, mint amely megfelel e követelménynek.
- (2) A felülvizsgálatot „kiterjesztés”-nek kell nevezni, ha az (1) bekezdés rendelkezésein kívül:
- a) további ellenőrzésekre vagy új vizsgálatokra van szükség;
 - b) az EK-típusbizonyítványban (kivéve annak mellékleteit) szereplő bármely információ megváltozott;
 - c) az alkalmazandó jogi szabályozások értelmében a jóváhagyott rendszerre, alkatrészre vagy önálló műszaki egységre vonatkozóan új követelmények lépnek életbe.

A jóváhagyó hatóság kiterjesztési számmal jelölt felülvizsgált EK-típusbizonyítványt ad ki, amelynek kiterjesztési száma az eddig megadott, egymást követő kiterjesztések számának megfelelően növekszik. Azokban az esetekben, amikor a módosítást a (2) bekezdés c) pontjának alkalmazása teszi szükségessé, a jóváhagyási szám harmadik szakaszát naprakésszé kell tenni.

A jóváhagyási bizonyítványból a kiterjesztés oka és az új kiadás kelte világosan ki kell, hogy derüljön.

- (3) Módosított oldalak vagy egységes szerkezetbe foglalt, naprakész változat kiadása esetén az információs csomag tartalomjegyzékét, amely mellékletként a jóváhagyási bizonyítványhoz van csatolva, úgy kell módosítani, hogy abból a legutolsó kiterjesztés vagy felülvizsgálat kelte, illetve a naprakész változat legutolsó egységes szerkezetbe foglalásának kelte kiderüljön.

16. cikk

A módosítások kiadása és a módosításokról szóló értesítés

- (1) Kiterjesztés esetén a jóváhagyó hatóság naprakésszé teszi az EK-típusbizonyítvány valamennyi vonatkozó rovatát, annak mellékleteit, valamint az információs csomag tartalomjegyzékét. A naprakésszé tett bizonyítványt és annak mellékleteit indokolatlan késedelem nélkül kell kiadni a kérelmezőnek.
- (2) Felülvizsgálat esetén a jóváhagyó hatóság a felülvizsgált dokumentumokat vagy az egységes szerkezetbe foglalt, naprakésszé tett változatot – adott esetben az információs csomag felülvizsgált tartalomjegyzékét is beleértve – indokolatlan késedelem nélkül kiadja a kérelmezőnek.
- (3) A jóváhagyó hatóság a 8. cikkben említett eljárásoknak megfelelően értesíti a többi tagállam jóváhagyó hatóságait az EK-típusjóváhagyás módosításairól.

VI. FEJEZET AZ EK-JÁRMŰTÍPUSJÓVÁHAGYÁS HATÁLYA

17. cikk

A hatály megszűnése

- (1) Az EK jármű-típusjóváhagyás hatálya a következő esetekben szűnik meg:
- a) a jóváhagyott járműre alkalmazandó jogi szabályozásokban új követelmények válnak kötelezővé az új járművek nyilvántartásba vétele, értékesítése vagy forgalomba helyezése tekintetében, és nem lehetséges a jóváhagyás ennek megfelelő naprakésszé tétele;
 - b) a jóváhagyott jármű gyártását önként és végérvényesen megszüntetik;
 - c) a jóváhagyás érvényessége különleges korlátozás következtében lejár.

- (2) Amennyiben csak a típuson belüli egy változat, vagy a változaton belüli egy kivitel válik érvénytelenné, az EK-típusjóváahagyás hatálya csak abban az esetben szűnik meg, ha arról a bizonyos változatról vagy kivitelről van szó.
- (3) Amennyiben egy bizonyos járműtípus gyártása végérvényesen megszűnik, a gyártó értesíti azt a jóváahagyó hatóságot, amely az EK jármű-típusjóváahagyást megadta. Az ilyen értesítés kézhezvételétől számított 20 munkanapon belül az említett hatóság ennek megfelelően tájékoztatja a többi tagállam jóváahagyó hatóságait.
- A 27. cikk csak az e cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett körülmények esetén bekövetkező megszüntetés esetén alkalmazandó.
- (4) A (3) bekezdés sérelme nélkül azokban az esetekben, amikor esedékes, hogy az EK jármű-típusjóváahagyás hatálytalanná válik, a gyártó értesíti a jóváahagyó hatóságot, amely az EK-típusjóváahagyást megadta.
- A jóváahagyó hatóság késedelem nélkül közöl valamennyi vonatkozó információt a többi tagállam jóváahagyó hatóságaival, hogy – adott esetben – lehetővé tegye a 27. cikk alkalmazását. Az említett közlemény különösen a legutolsó legyártott jármű gyártási dátumát és azonosítási számát határozza meg közelebbről.

VII. FEJEZET

MEGFELELŐSÉGI NYILATKOZAT ÉS JELÖLÉSEK

18. cikk

Megfelelőségi nyilatkozat

- (1) A gyártó, mint a járműre vonatkozó EK-típusjóváahagyás tulajdonosa minden, a jóváahagyott típussal megegyezően gyártott teljes, nem teljes vagy befejezett járműhöz megfelelőségi nyilatkozatot mellékel.
- a) A megfelelőségi nyilatkozat a jármű gyártója által a vásárlónak annak biztosítása érdekében tett nyilatkozatot jelent, hogy az általa vásárolt jármű a gyártása időpontjában megfelel az Európai Unió hatályos jogszabályainak.
- A megfelelőségi nyilatkozat azt a célt is szolgálja, hogy lehetővé tegye az illetékes hatóság számára a járművek nyilvántartásba vételét anélkül, hogy a kérelmező számára kiegészítő műszaki dokumentáció benyújtását kellene előírniuk.
- E célok érdekében a megfelelőségi nyilatkozatnak a következőket kell tartalmaznia:
- aa) járműazonosító szám;
- ab) a jármű pontos műszaki jellemzői (azaz a különböző rovatokban értéktartományok feltüntetése nem megengedett).

- b) A megfelelőségi nyilatkozat két oldalból áll.
 - ba) 1. oldal, amely a gyártó megfelelőségi nyilatkozatát tartalmazza. Ez a sablon ugyanaz minden járműkategóriára.
 - bb) 2. oldal, amely a jármű fő jellemzőinek műszaki leírása. A 2. oldalon szereplő sablon az egyes járműkategóriákhoz igazodik.
- c) A megfelelőségi nyilatkozatot legfeljebb A4-es formátumban (210 x 297 mm) vagy legfeljebb A4-esre hajtogatható formátumban kell kiállítani.
- d) A bb) pontban foglalt rendelkezések sérelme nélkül, a második oldalon feltüntetett értékeknek és mértékegységeknek a vonatkozó szabályozási aktusok típus-jóváhagyási dokumentációjában megadott értékeknek és mértékegységeknek kell lenniük. A gyártás megfelelőségének ellenőrzése esetén az értékeket a vonatkozó szabályozási aktusokban megállapított módszereknek megfelelően kell ellenőrizni. Az említett szabályozási aktusokban megengedett tűréshatárokat figyelembe kell venni.

Nem teljes vagy befejezett jármű esetén a gyártó csak azokat az adatokat tölti ki a megfelelőségi nyilatkozat 2. oldalán, amelyeket a folyamatban lévő jóváhagyási szakasz szerint ki kell egészíteni vagy meg kell változtatni, és adott esetben mellékeli a bizonyítványhoz a megelőző szakaszra vonatkozó valamennyi megfelelőségi nyilatkozatot.

- (2) A megfelelőségi nyilatkozatot a Közösség egyik hivatalos nyelvén kell megfogalmazni. A tagállamok kérhetik a megfelelőségi nyilatkozat saját nyelveikre vagy nyelveikre történő lefordítását.
- (3) A megfelelőségi nyilatkozatot úgy kell megtervezni, hogy védett legyen a hamisítás ellen. E célból olyan papírt kell használni, amely vagy színes grafikai ábrákkal, vagy pedig a gyártó azonosítási jelét tartalmazó vízjellel van védve.
- (4) A megfelelőségi nyilatkozatot teljes egészében ki kell tölteni, és a bizonyítvány a jogszabályban előírt korlátozásokon kívül nem tartalmazhat korlátozásokat a jármű használata tekintetében.
- (5) Az A/9. számú. melléklet I. részében leírt, a 20. cikk (2) bekezdése rendelkezéseinek megfelelően jóváhagyott járművekre vonatkozó megfelelőségi nyilatkozat címében megjeleníti „A teljes/befejezett járművekbe szánt, a 20. cikk szerint jóváhagyott típus (ideiglenes jóváhagyás)” szöveget.
- (6) Az A/9. számú melléklet I. részében leírt, a 22. cikknek megfelelően jóváhagyott járműtípusokra vonatkozó megfelelőségi nyilatkozat címében megjeleníti a „a kis sorozatban típusjóváhagyott teljes/befejezett járművekbe szánt” kifejezést, valamint ennek közvetlen közelében a gyártás évét, amelyet az 1-es számjegy és az A/12. számú mellékletben szereplő táblázatban feltüntetett határérték között elhelyezkedő sorszám követ, minden egyes gyártási évre vonatkozóan megjelölve az említett jármű sorszámát az adott évben gyártott sorozaton belül.

- (7) Az (1) bekezdés rendelkezéseinek sérelme nélkül a gyártó a megfelelőségi nyilatkozatban foglalt adatokat vagy információkat a tagállam nyilvántartási hatóságához elektronikus úton is továbbíthatja.
- (8) A megfelelőségi nyilatkozat másolatát csak a gyártó adhatja ki. A „másolat” szónak világosan láthatónak kell lennie a bizonyítvány másolatainak előlapján.
- (9) A megfelelőségi nyilatkozat A. mintája (teljes jármű) olyan járművekre vonatkozik, amelyek a közúton anélkül használhatók, hogy a jóváhagyásukhoz további gyártási lépcsőt igényelnének.
- (10) A megfelelőségi nyilatkozat B. mintája (befejezett járművek) olyan járművekre vonatkozik, amelyek jóváhagyásukhoz további lépcsőn mentek át.
Ez a többlépcsős jóváhagyási folyamat szokásos eredménye (pl. járműgyártó által épített alvázra második lépcsős gyártó által épített busz).
A többlépcsős folyamat során hozzáadott további jellemzőket röviden kell ismertetni.
- (11) A megfelelőségi nyilatkozat C. mintája (nem teljes járművek) olyan járművekre vonatkozik, amelyek jóváhagyásához további gyártási lépcső szükséges (pl. tehergépkocsi-alváz).
A félpótkocsikhoz tartozó vontatók kivételével az N kategóriába tartozó, vezetőfülkés, alvazzal ellátott járművekre vonatkozó megfelelőségi nyilatkozatoknak a C. minta szerintinek kell lenniük.

19. cikk

EK típus-jóváhagyási jel

- (1) Valamely alkatrész vagy önálló műszaki egység gyártója – függetlenül attól, hogy előbbiek egy rendszer részét képezik-e vagy sem – valamennyi, a jóváhagyott típussal megegyezően gyártott alkatrészt vagy egységet EK-típusjóváhagyási jellel lát el, a vonatkozó külön melléklet vagy rendelet előírásainak megfelelően.
- (2) Amennyiben az EK típus-jóváhagyási jel feltüntetése nem előírás, a gyártónak rögzítenie kell legalább kereskedelmi nevét vagy márkanévét, valamint a típusszámot és/vagy az azonosítási számot.
- (3) Az EK típus-jóváhagyási jel meg kell, hogy feleljen az A/7. számú melléklet függelékének.

VIII. FEJEZET
A FÜGGELÉK MELLÉKLETEIVEL ÖSSZEEGYEZTETHETLEN
ÚJ TECHNOLOGIÁK ÉS KONCEPCIÓK

20. cikk

Mentesség az új technológiák és koncepciók számára

- (1) A jóváhagyó hatóság – a gyártó kérelmére – a Bizottság engedélyével adhatja ki az EK-típusjóváhagyást rendszerek, alkatrészek vagy önálló műszaki egységek olyan típusa tekintetében, amely az A/4. számú melléklet I. részében felsorolt egy vagy több jogszabállyal összeegyeztethetetlen technológiák vagy koncepciók felhasználásával készült.
- (2) Az engedély megadásáról szóló döntés megszületéséig a jóváhagyó hatóság ideiglenes, kizárólag a Magyar Köztársaság területén érvényes jóváhagyást adhat ki a kérelmezett mentesség tárgyát képező járműtípus tekintetében, feltéve hogy erről a Bizottságot és a többi tagállamot késedelem nélkül tájékoztatja egy olyan dokumentáció formájában, amely a következő elemeket tartalmazza:
 - a) azon okok ismertetése, amelyek miatt az érintett technológiák vagy koncepciók az adott rendszer, alkatrész vagy önálló műszaki egység követelményekkel való összeegyeztethetlenségéhez vezetnek;
 - b) a vonatkozó biztonsági és környezetvédelmi szempontok leírása és a megtett intézkedések;
 - c) az elvégzett kísérletek és azok eredményeinek leírása annak igazolásával, hogy – összehasonlítva azon követelményekkel, amelyek tekintetében a mentességet kérelmezik – legalább egyenértékű biztonsági és környezetvédelmi feltételek biztosítottak.
- (3) Más tagállamok dönthetnek úgy, hogy területükön elfogadják a (2) bekezdésben említett ideiglenes jóváhagyást.
- (4) A Bizottság dönt arról, hogy engedélyezi vagy nem a jóváhagyó hatóság számára az adott járműtípus tekintetében az EK-típusjóváhagyás megadását.

Adott esetben a döntés azt is meghatározza, hogy a jóváhagyás érvényessége – például időben – korlátozott-e. A típusjóváhagyás érvényessége minden esetben legalább harminchat hónap.

Amennyiben a Bizottság az engedély megtagadása mellett dönt, a jóváhagyó hatóság haladéktalanul értesíti az e cikk (2) bekezdésében említett ideiglenes típusjóváhagyás jogosultját arról, hogy az ideiglenes jóváhagyás hat hónappal a bizottsági döntés napját követően visszavonásra kerül. Ugyanakkor az ideiglenes jóváhagyásnak megfelelően – annak visszavonását megelőzően – gyártott járművek tekintetében engedélyezni kell azok nyilvántartásba vételét, értékesítését vagy forgalomba helyezését minden olyan tagállamban, amely az ideiglenes jóváhagyást elfogadta.

- (5) Ez a cikk nem alkalmazható olyan esetekben, amikor az adott rendszer, alkatrész vagy önálló műszaki egység megfelel valamely olyan ENSZ-EGB előírásnak, amelyhez a Közösség csatlakozott.

IX. FEJEZET KIS SOROZATBAN GYÁRTOTT JÁRMŰVEK

22. cikk

A kis sorozatban gyártott járművek EK-típusjóváahagyása

- (1) A gyártó kérésére és az A/12. számú melléklet A. részének 1. szakaszában meghatározott mennyiségi korlátokon belül a jóváhagyó hatóság – a 6. cikk (4) bekezdésében említett eljárással összhangban – megadhatja az EK-típusjóváahagyást olyan járműtípus tekintetében, amely legalább az A/4. számú melléklet I. részének függelékében felsorolt követelményeket teljesíti.
- (2) Az (1) bekezdés nem alkalmazandó a különleges rendeltetésű járművekre.
- (3) Az EK-típusjóváahagyásokat a 11. mellékletnek, illetve az A/7. számú mellékletnek megfelelően kell számozni.

23. cikk

A kis sorozatban gyártott járművek nemzeti típusjóváahagyása

- (1) Az A/12. számú melléklet A. részének 2. szakaszában meghatározott mennyiségi korlátokon belül gyártott járművek esetében a jóváhagyó hatóság eltekinthet az A/4. vagy az A/11. számú mellékletben felsorolt jogi szabályozásban foglalt egy vagy több rendelkezés alkalmazásától, feltéve, hogy megfelelő alternatív követelményeket állapítanak meg.
- Az „alternatív követelmények” kifejezés alatt olyan eljárási szabályok és műszaki követelmények értendők, amelyek célja a közúti közlekedésbiztonság és a környezetvédelem olyan szintjének biztosítása, amely az A/4., illetve az A/11. számú melléklet rendelkezéseiben előírt szinttel a lehető legteljesebb mértékben megegyezik.
- (2) A jóváhagyó hatóság az (1) bekezdésben említett járművek esetében a rendelet 9/A. §-ában és az A/4. melléklet Kiegészítésében meghatározottak szerint jár el.
- (3) Az (1) és (2) bekezdés rendelkezését a jóváhagyó hatóság csak kellően indokolt esetben alkalmazhatja.

- (4) A járművek e cikk szerinti típusjóváahagyása céljából a jóváahagyó hatóság elfogadja az A/4. számú mellékletben felsorolt jogi szabályozásokkal összhangban jóváahagyott rendszereket, alkatrészeket vagy önálló műszaki egységeket.
- (5) A típusbizonyítvány feltünteti, az (1) és (2) bekezdés szerint megadott mentességek jellegét.
- A típusbizonyítványon – amelynek mintája az A/6. számú mellékletben található – nem szerepel az „EK jármű-típusbizonyítvány” fejléc. A típusbizonyítványok számozása ugyanakkor a A/7. számú melléklet szerint történik.
- (6) A típusjóváahagyás érvényessége Magyarország területére korlátozódik. A gyártó kérésére azonban a jóváahagyó hatóság ajánlott levél vagy elektronikus levél útján megküldi a típusbizonyítvány és a csatolt dokumentumok másolatát a gyártó által megjelölt más tagállam jóváahagyó hatósága számára.
- E másolat kézhezvételét követő 60 napon belül az érintett tagállam döntést hoz a típusjóváahagyás elfogadásáról. Döntéséről a jóváahagyó hatóságot hivatalosan tájékoztatja.
- A más tagállam jóváahagyó hatósága abban az esetben tagadhatja meg a típusjóváahagyás elfogadását, ha megalapozott indokok alapján feltételezhető, hogy a jármű jóváahagyásának alapjául szolgáló műszaki előírások az államában alkalmazottakkal nem egyenértékűek.
- (7) Amennyiben egy kérelmező másik tagállamban kívánja értékesíteni, nyilvántartásba jegyeztetni vagy forgalomba helyezni a járművet, kérelmére a jóváahagyó hatóság a másik tagállam jóváahagyó hatóságának rendelkezésére bocsátja az információs csomagot is tartalmazó típusbizonyítvány másolatát.
- A más tagállam jóváahagyó hatóság az említett jármű értékesítését, nyilvántartásba vételét vagy forgalomba helyezését abban az esetben tagadhatja meg, ha megalapozott indokok alapján feltételezhető, hogy a jármű jóváahagyásának alapjául szolgáló műszaki előírások az államában alkalmazottakkal nem egyenértékűek.

X. FEJEZET EGYEDI JÓVÁHAGYÁSOK

24. cikk

Egyedi jóváahagyások

- (1) A jóváahagyó hatóság mentességet biztosíthat valamely konkrét – adott esetben egyedi – jármű számára, vagy az A/4. vagy az A/11. számú mellékletben felsorolt jogi szabályozások egy vagy több rendelkezésének teljesítése alól, feltéve, hogy alternatív követelményeket támasztanak.

Az első bekezdésben említett rendelkezések alkalmazásától a jóváahagyó hatóság csak kellően indokolt esetben tekinthet el.

Az „alternatív követelmények” kifejezés alatt olyan eljárási szabályok és műszaki követelmények értendők, amelyek célja a közúti közlekedésbiztonság és a környezetvédelem olyan szintjének biztosítása, amely az A/4, illetve az A/11 számú melléklet rendelkezéseiben előírt szinttel a lehető legteljesebb mértékben megegyezik.

- (2) A jóváhagyó hatóság nem végeztet roncsoló jellegű kísérleteket. Az alternatív követelmények teljesítésének megállapítására a kérelmező által megadott releváns információkat használja fel.
- (3) A jóváhagyó hatóság az alternatív követelmények teljesítése helyett elfogad bármely, rendszerre, alkatrészre vagy önálló műszaki egységre vonatkozó EK-típusjóváhagyást.
- (4) Az egyedi jóváhagyás iránti kérelmet a gyártó, a jármű tulajdonosa vagy a nevükben eljáró – EGT tagállam területén letelepedett – személy nyújtja be.
- (5) A jóváhagyó hatóság megadja az egyedi jóváhagyást, amennyiben a jármű megfelel a kérelemhez csatolt leírásnak, és teljesíti az alkalmazandó műszaki követelményeket, majd késedelem nélkül kibocsátja az egyedi forgalomba helyezési engedélyt.

Az egyedi forgalomba helyezési engedély formátuma az A/6. számú mellékletben foglalt EK-típusbizonyítvány mintáját követi, és tartalmazza legalább azokat az információkat, amelyeket külön jogszabály a járművek nyilvántartásba vételéhez előír.

Az egyedi forgalomba helyezési engedélyben nem szerepelhet az „EK-járműjóváhagyás” fejléc, azonban az tartalmazza a jármű azonosítási számát (VIN).

- (6) Az egyedi jóváhagyás érvényessége Magyarország területére korlátozódik.
Amennyiben egy kérelmező másik tagállamban kíván értékesíteni, nyilvántartásba jegyeztetni vagy forgalomba helyezni egyedi jóváhagyással bíró járművet, kérelmére a jóváhagyást megítélő jóváhagyó hatóság a rendelkezésére bocsát egy, a jármű jóváhagyásának alapjául szolgáló műszaki követelményeket ismertető nyilatkozatot.

Amennyiben egy jármű tekintetében a jóváhagyó hatóság e cikk rendelkezéseinek megfelelően egyedi jóváhagyást ad ki, a többi tagállam engedélyezi a jármű értékesítését, nyilvántartásba vételét vagy forgalomba helyezését, kivéve ha megalapozott indokok alapján feltételezhető, hogy a jármű jóváhagyásának alapjául szolgáló műszaki előírások a sajátjaival nem egyenértékűek.

- (7) A gyártó vagy a jármű tulajdonosa kérelmére a jóváhagyó hatóság egyedi jóváhagyást ad ki azon jármű részére, amely megfelel ezen függelék rendelkezéseinek és az A/4., illetve az A/11. számú mellékletben felsorolt jogi szabályozásoknak.

Ilyen esetben a tagállamok elfogadják az egyedi jóváhagyást, és engedélyezik a jármű értékesítését, nyilvántartásba vételét és forgalomba helyezését.

- (8) E cikk rendelkezéseit alkalmazni lehet az ezen függelék szerint típusjóvá-hagyásban részesült, és első nyilvántartásba vételüket vagy forgalomba helyezésüket megelőzően módosított járművek vonatkozásában.

25. cikk

Különleges rendelkezések

- (1) A 24. cikkben előírt eljárást alkalmazni lehet konkrét járművek esetében a gyártási folyamat egymást követő szakaszai során, a többlépcsős típus-jóváhagyási eljárásnak megfelelően.
- (2) A 24. cikkben előírt eljárás nem léphet a többlépcsős típus-jóváhagyási eljárás rendes menetének egy közbeni lépcsője helyébe, valamint nem alkalmazható valamely jármű jóváhagyása első lépcsőjének megszerzése céljára.

XI. FEJEZET NYILVÁNTARTÁSBA VÉTEL, ÉRTÉKESÍTÉS ÉS FORGALOMBA HELYEZÉS

26. cikk

A járművek nyilvántartásba vétele, értékesítése és forgalomba helyezése

- (1) A 29. és 30. cikk rendelkezéseinek sérelme nélkül, a jóváhagyó hatóság kizárólag akkor vesz nyilvántartásba egy járművet, és engedélyezi annak értékesítését vagy forgalomba helyezését, ha az a 18. cikknek megfelelően kibocsátott, érvényes megfelelőségi nyilatkozattal rendelkezik.
- A nem teljes járművek esetében a jóváhagyó hatóság engedélyezheti azok értékesítését, azonban megtagadhatja tartós nyilvántartásba vételüket és forgalomba helyezésüket arra az időszakra, ameddig e járművek nem teljesek.
- (2) A megfelelőségi nyilatkozatra vonatkozó követelmény alól mentességet élvező járművek kizárólag akkor vehetők nyilvántartásba, értékesíthetők vagy helyezhetők forgalomba, amennyiben teljesítik ezen függelék megfelelő műszaki követelményeit.
- (3) A kis sorozatban gyártott járművek esetében a nyilvántartásba vett, értékesített, vagy forgalomba helyezett járművek száma évente nem haladja meg az A/12. számú melléklet A. részében feltüntetett mennyiséget.

27. cikk

A kifutó sorozatú járművek nyilvántartásba vétele, értékesítése és forgalomba helyezése

- (1) Az A/12. számú melléklet B. szakaszában megadott mennyiségi korlátokra is figyelemmel, és kizárólag korlátozott ideig a jóváhagyó hatóság nyilvántartásba vehet olyan járműveket, valamint engedélyezheti azok értékesítését vagy forgalomba helyezését, amelyek olyan járműtípushoz tartoznak, amelynek EK-típusjóváhagyása már nem érvényes.

Az első bekezdés kizárólag olyan, a Közösség területén található járművekre alkalmazandó, amelyek gyártásuk idején érvényes EK-típusjóváhagyással rendelkeztek, azonban az érvényesség lejártá előtt nem kerültek nyilvántartásba vagy forgalomba.

- (2) Az (1) bekezdés szerinti lehetőséghez teljes járművek esetében az EK-típusjóváhagyás lejártá napját követő tizenkét, befejezett járművek esetében pedig tizennyolc hónapon keresztül lehet folyamodni.

- (3) Az (1) bekezdés rendelkezéseivel élni kívánó gyártó a jóváhagyó hatósághoz az adott járművek forgalomba helyezéséig kérvényt nyújt be. A kérelemben ismertetni kell mindazon műszaki vagy gazdasági okokat, amelyek miatt a járművek az új műszaki követelményeknek nem felelnek meg.

A jóváhagyó hatóság – a kérvény kézhezvételét követő három hónapon belül – dönt arról, hogy engedélyezi-e és milyen darabszámban ezen járművek nyilvántartásba vételét.

- (4) Az (1), (2) és (3) bekezdés értelemszerűen alkalmazandó azon járművekre, amelyek nemzeti típusjóváhagyással rendelkeztek, ám a jóváhagyás érvényességének megszűnését megelőzően – a 45. cikket alkalmazva – az EK-típus-jóváhagyási eljárás kötelező végrehajtása következtében nem kerültek nyilvántartásba vagy forgalomba.

- (5) A jóváhagyó hatóság megfelelő intézkedések alkalmazásával biztosítja az e cikk szerinti eljárás keretében nyilvántartásba vételre kerülő vagy forgalomba helyezendő járművek számának eredményes ellenőrzését.

28. cikk

Alkatrészek és önálló műszaki egységek értékesítése és forgalomba helyezése

- (1) A jóváhagyó hatóság abban az esetben engedélyezi az alkatrészek és önálló műszaki egységek értékesítését vagy forgalmazását, ha azok a vonatkozó jogi szabályozásoknak megfelelnek, és a 19. cikk szerinti megfelelő jelöléssel vannak ellátva.

- (2) Az (1) bekezdés nem alkalmazandó azon alkatrészek vagy önálló műszaki egységek esetében, amelyeket kifejezetten olyan új járművek számára készítettek vagy terveztek, amelyekre ez a függelék nem vonatkozik.

- (3) Az (1) bekezdéstől eltérve, a jóváhagyó hatóság engedélyezheti olyan alkatrészek vagy önálló műszaki egységek értékesítését és forgalomba helyezését, amelyek a 20. cikket alkalmazva mentesültek valamely jogi szabályozás egy vagy több rendelkezése alól, vagy amelyeket a 22., 23. vagy 24. cikk szerinti, az adott alkatrészeket vagy önálló műszaki egységeket érintő mentességeket élvező járművekbe kívánnak beszerelni.
- (4) Az (1) bekezdéstől eltérve, és amennyiben valamely jogi szabályozás másképp nem rendelkezik, a jóváhagyó hatóság engedélyezheti olyan alkatrészek vagy önálló műszaki egységek értékesítését és forgalomba helyezését, amelyeket olyan járművekbe kívánnak beszerelni, amelyek tekintetében forgalomba helyezésük időpontjában az EK-típusjóváhagyás az ER. A függeléke szerint 2009 ápr.29 előtt nem volt követelmény.

XII. FEJEZET VÉDZÁRADÉKOK

29. cikk

*Az ezen függeléknek megfelelő járművek, rendszerek,
alkatrészek vagy önálló műszaki egységek*

- (1) Ha a jóváhagyó hatóság azt állapítja meg, hogy egyes új járművek, rendszerek, alkatrészek vagy önálló műszaki egységek – bár az alkalmazandó követelményeknek megfelelnek, vagy megfelelő jelöléssel vannak ellátva – a közúti közlekedést súlyosan veszélyeztetik, a környezetet vagy a közegészséget súlyosan károsítják, akkor a jóváhagyó hatóság legfeljebb hat hónapra megtagadhatja az ilyen járművek nyilvántartásba vételét vagy az ilyen járművek, alkatrészek vagy önálló műszaki egységek értékesítésének vagy forgalomba helyezésének engedélyezését.

Ilyen esetekben a jóváhagyó hatóság erről haladéktalanul értesíti a gyártót, a többi tagállam jóváhagyó hatóságait és a Bizottságot, tájékoztatva azokat döntése okairól, különösen arról, hogy a döntés:

- a vonatkozó jogi szabályozások hiányosságainak, vagy
- a vonatkozó követelmények helytelen alkalmazásának eredménye-e.

30. cikk

*A jóváhagyott típusnak meg nem felelő járművek, rendszerek,
alkatrészek vagy önálló műszaki egységek*

- (1) Ha az EK-típusjóváhagyást kiadó jóváhagyó hatóság megállapítja, hogy azok az új járművek, rendszerek, alkatrészek vagy önálló műszaki egységek, amelyek megfelelőségi nyilatkozattal vagy jóváhagyási jellel vannak ellátva, nem felelnek meg az általa jóváhagyott típusnak, akkor megteszi a szükséges intézkedéseket, beleértve, szükség esetén, a típusjóváhagyás visszavonását is, annak biztosítására, hogy a legyártott járművek, rendsze-

rek, alkatrészek vagy önálló műszaki egységek minden esetben megfeleljenek a jóváhagyott típusnak. Ez a jóváhagyó hatóság a megtett intézkedésekről értesíti a többi tagállam jóváhagyó hatóságait.

- (2) Az (1) bekezdés alkalmazásában az EK-típusbizonyítványban vagy az adatközlő lapon szereplő adatoktól való eltérés a jóváhagyott típusnak való megfelelés hiányának minősül.

A jármű nem tekintendő a jóváhagyott típustól eltérőnek, amennyiben a jármű meghatározott műszaki jellemzőjére vonatkozó követelményt a jogi szabályozás tűréshatárral állapítja meg, és a jármű műszaki jellemzője a tűréshatárt nem haladja meg.

- (3) Ha a jóváhagyó hatóság bebizonyítja, hogy olyan új járművek, alkatrészek vagy önálló műszaki egységek, amelyek megfelelőségi nyilatkozattal vagy jóváhagyási jellel vannak ellátva, nem felelnek meg a jóváhagyott típusnak, attól a jóváhagyó hatóságtól, amely az EK-típusjóváhagyást megadta, kérheti annak ellenőrzését, hogy a legyártott járművek, rendszerek, alkatrészek vagy önálló műszaki egységek továbbra is megfelelnek-e a jóváhagyott típusnak. Ilyen kérelem esetén az érintett jóváhagyó hatóság a lehető leghamarabb, de minden esetben a kérelem keltétől számított hat hónapos határidőn belül meghozza a szükséges intézkedéseket.

- (4) Az alábbi esetekben a jóváhagyó hatóság, attól a jóváhagyó hatóságtól, amely a rendszerre, alkatrésze, önálló műszaki egységre vagy a nem teljes járműre a típusjóváhagyást megadta, kérheti a szükséges intézkedések megtételét annak biztosítására, hogy a legyártott járművek ismét megfeleljenek a jóváhagyott típusnak:

- a) EK-jármű-típusjóváhagyás, amennyiben a jármű megfelelésének hiányát kizárólag valamely rendszer, alkatrész vagy önálló műszaki egység megfelelésének hiánya okozza;
- b) többlépcsős típusjóváhagyás, amennyiben a befejezett jármű megfelelésének hiányát kizárólag a nem teljes jármű részét képező rendszer, alkatrész vagy önálló műszaki egység, vagy maga a nem teljes jármű megfelelésének a hiánya okozza.

Ilyen kérelem esetén a megkeresett jóváhagyó hatóság – szükség esetén a kérelmet benyújtó jóváhagyó hatósággal együttműködve – a lehető leghamarabb, de minden esetben a kérelem keltétől számított hat hónapos határidőn belül meghozza a szükséges intézkedéseket. Amennyiben megállapítják a megfelelés hiányát, akkor a rendszerre, alkatrésze, önálló műszaki egységre vagy a nem teljes járműre vonatkozó típusjóváhagyást kiadó jóváhagyó hatóság megteszi az (1) bekezdésben előírt intézkedéseket.

- (5) A jóváhagyó hatóság az EK-típusjóváhagyás visszavonásáról és a visszavonás okairól 20 munkanapon belül értesíti az EGT tagállamok jóváhagyó hatóságait.
- (6) Ha az EK-típusjóváhagyást megadó jóváhagyó hatóság vitatja a megfelelés hiányát, amelyről értesítést kapott, az érintett jóváhagyó hatóságok igyekeznek a vitás esetet rendezni. A Bizottságot folyamatosan tájékoztatni kell, hogy szükség esetén megfelelő konzultációkat tarthasson a vita rendezése érdekében.

31. cikk

Az alapvetően fontos rendszerek megfelelő működésének jelentős mértékű veszélyeztetésére alkalmas alkatrészek vagy berendezések értékesítése és üzembe helyezése

- (1) A jóváhagyó hatóságok csak abban az esetben engedélyezik a jármű biztonsága vagy környezetvédelmi tulajdonságai szempontjából alapvetően fontos rendszerek megfelelő működését jelentős mértékben veszélyeztető alkatrészek vagy berendezések értékesítését, értékesítésre kínálását vagy üzembe helyezését, ha ezen alkatrészeket vagy berendezéseket az (4)–(8) bekezdéssel összhangban jóváhagyó hatóság engedélyezte.
- (2) Az (1) bekezdésnek megfelelően engedélyezendő alkatrészeket és berendezéseket fel kell venni az A/13. számú mellékletben meghatározott jegyzékbe. Az ilyen határozat értékelésen alapul, és méltányos egyensúlyra törekszik a következő elemek között:
 - a) a kérdéses alkatrészekkel vagy berendezésekkel felszerelt járművek biztonságára vagy környezetvédelmi tulajdonságaira nézve komoly veszély fennállása; és
 - b) a kérdéses alkatrészekre vagy berendezésekre egy e cikk szerinti engedélyeztetési kötelezettség esetleges előírásának hatása az értékesítés utáni piacon jelen lévő fogyasztókra és gyártókra.
- (3) Az (1) bekezdést nem kell alkalmazni a járműre vonatkozóan elvégzett rendszer-típusjóváhagyás alá tartozó eredeti alkatrészekre vagy berendezésekre, valamint az A/4. számú mellékletben felsorolt jogi szabályozások valamelyikének előírásaival összhangban típusjóváhagyással ellátott alkatrészekre és berendezésekre, kivéve abban az esetben, ha a jóváhagyások az (1) bekezdésben említettektől eltérő szempontokat érintenek. Az (1) bekezdés nem alkalmazandó a kizárólag versenyjárművekhez gyártott, nem közúti forgalomban történő használatra szánt alkatrészekre vagy berendezésekre. Ha az A/13. számú mellékletben található alkatrészeket vagy berendezéseket versenyzési és közúti célból egyaránt használják, ezeket az alkatrészeket vagy berendezéseket csak akkor szabad értékesítésre kínálni a lakosság számára közúti járművekben való felhasználás céljából, ha megfelelnek e cikk követelményeinek.
- (4) E követelmények körébe tartoznak a biztonsági és a környezetvédelmi előírások, és szükség szerint a vizsgálati szabványokra vonatkozó előírások is. Azok az A/4. mellékletben felsorolt jogi szabályozásokon alapulhatnak, vagy a vonatkozó biztonsági, környezetvédelmi és vizsgálati technológia alapján alakíthatóak ki, vagy ha ez a megkívánt biztonsági vagy környezetvédelmi cél elérését megfelelően segíti, a résznek vagy berendezésnek az eredeti jármű – vagy adott esetben annak valamely része – környezetvédelmi és biztonsági tulajdonságaival való összehasonlításából állhatnak.
- (5) Az (1) bekezdés alkalmazásában az alkatrészek vagy berendezések gyártója a kijelölt vizsgáló intézmény által készített vizsgálati jegyzőkönyvet nyújt be a jóváhagyó hatóságnak, amely tanúsítja, hogy az engedélyeztetni kívánt alkatrészek vagy berendezések megfelelnek a (4) bekezdésben meghatározott követelményeknek. A gyártó típusonként csak egy jóváhagyó hatósághoz, és csak egy kérelmet nyújthat be.

A kérelem tartalmazza az alkatrészek vagy berendezések gyártójára vonatkozó adatokat, az engedélyeztetni kívánt alkatrészek vagy berendezések típusát, azonosítóját és számjelét, valamint azon jármű tekintetében, amelybe az adott alkatrészeket vagy berendezéseket be kívánják szerelni, a gyártó nevét, a jármű típusát és adott esetben a gyártási évét vagy más, az azonosítását lehetővé tévő információt.

Amennyiben a vizsgálati jegyzőkönyvet és egyéb bizonyítékokat figyelembe véve a jóváhagyó hatóság meggyőződik arról, hogy a kérdéses alkatrészek vagy berendezések megfelelnek a (4) bekezdésben foglalt követelményeknek, késedelem nélkül bizonyítványt ad ki a gyártónak. Ez a bizonyítvány – a (9) bekezdés második bekezdésére is figyelemmel – feljogosít az alkatrészeknek vagy berendezéseknek az EGT tagállamban történő értékesítésére, értékesítésre kínálására vagy járműbe szerelésére.

- (6) Az ezen cikk alkalmazásával engedélyezett összes alkatrészt vagy berendezést megfelelően jelölni kell.

(7)

- (8) A gyártó haladéktalanul értesíti a bizonyítványt kiadó jóváhagyó hatóságot bármely olyan változásról, amely hatással van azokra a feltételekre, amelyekkel a bizonyítványt kiadták. Az adott jóváhagyó hatóság határoz arról, hogy felül kell-e vizsgálni a bizonyítványt, vagy új bizonyítványt kell-e kiadni, valamint arról, hogy szükség van-e új vizsgálatokra.

A gyártó felel annak biztosításáért, hogy az alkatrészeket és berendezéseket azoknak a feltételeknek megfelelően gyártsák az adott időpontban és a továbbiakban is, amelyekkel a bizonyítványt kiadták.

- (9) A jóváhagyó hatóság az engedélyezést megelőzően megbizonyosodik a gyártás-megfelelőség hatékony ellenőrzését biztosító, kielégítő intézkedések és eljárások meglétéről.

Amennyiben a jóváhagyó hatóság azt állapítja meg, hogy az engedély kiadásának feltételei már nem teljesülnek, felkéri a gyártót, hogy tegye meg a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy az alkatrészek és berendezések ismét megfeleljenek a feltételeknek. Amennyiben szükséges, az engedélyt visszavonja.

- (10) A tagállamok közötti, a (4) bekezdésben említett bizonyítványokkal kapcsolatos bármely nézeteltérést a Bizottság tudomására kell hozni. A Bizottság a tagállamokkal folytatott konzultációt követően meghozza a szükséges intézkedéseket, beleértve – amennyiben szükséges – az engedély visszavonásának elrendelését.

- (11) Ez a cikk nem alkalmazandó alkatrészre vagy berendezésre addig, amíg az A/13. számú mellékletben nem szerepel. Minden újabb alkatrésznek vagy berendezésnek, vagy azok csoportjának az A/13. számú mellékletbe történő felvétele esetén ésszerű átmeneti időszak kerül megállapításra annak érdekében, hogy az alkatrész vagy berendezés gyártója engedélyezés iránti kérelmet adhasson be, és engedélyt kaphasson. Ugyanakkor – adott esetben – időpont határozható meg, amely időpontot megelőzően típusjóváhagyásban részesült járművekhez tervezett alkatrészek és berendezések mentesülnek e cikk alkalmazása alól.

- (12) Amíg nem születik döntés arról, hogy egy alkatrészt vagy berendezést fel kell-e venni az (1) bekezdésben említett jegyzékbe, a jóváhagyó hatóság a jármű biztonsága vagy környezetvédelmi tulajdonságai szempontjából alapvetően fontos rendszerek megfelelő működésének jelentős veszélyeztetésére alkalmas alkatrészekkel vagy berendezésekkel kapcsolatos nemzeti rendelkezéseket tarthat fenn.

A kérdéses alkatrészekkel vagy berendezésekkel kapcsolatos nemzeti rendelkezések hatályukat veszítik, amint e döntés megszületik.

32. cikk

Járművek visszahívása

- (1) Az EK-típusjóváhagyással rendelkező gyártónak – a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV törvény vagy annak végrehajtására kiadott jogszabály rendelkezéseivel összhangban – haladéktalanul értesítenie kell a jármű típusjóváhagyását megadó jóváhagyó hatóságot, ha a már értékesített, nyilvántartásba vett vagy üzembe helyezett járműveket – a járműbe szerelt egy vagy több rendszernek, alkatrésznek vagy önálló műszaki egységnek a közúti közlekedés biztonságára, a közegészségre vagy a környezetvédelemre gyakorolt komoly kockázata miatt vissza kell hívnia, függetlenül attól, hogy azt ezzel a függelékkel összhangban jóváhagyták-e vagy sem.
- (2) A gyártó a jóváhagyó hatóságnak az (1) bekezdésben említett kockázat semlegesítésére megfelelő orvoslási lehetőségeket javasol. A jóváhagyó hatóság a javasolt intézkedésekről késedelem nélkül tájékoztatja a többi tagállam hatóságait annak érdekében, hogy az illetékes hatóságok saját területükön biztosíthassák az intézkedések hatékony végrehajtását.
- (3) Amennyiben az intézkedéseket az érintett hatóságok elégtelennek ítélik, vagy azok végrehajtása késedelmes, haladéktalanul értesítik azt a jóváhagyó hatóságot, amely az EK jármű-típusjóváhagyást kiadta.
- A jóváhagyó hatóság ezt követően tájékoztatja a gyártót. Ha az EK jármű-típusjóváhagyást kiadó hatóság maga sem elégedett a gyártó intézkedéseivel, akkor meghozza a szükséges intézkedéseket, beleértve az EK jármű-típusjóváhagyás visszavonását is, amennyiben a gyártó nem javasol és nem hajt végre hatásos korrekciós intézkedéseket. Az EK jármű-típusjóváhagyás visszavonása esetén az érintett jóváhagyó hatóság 20 munkanapon belül, ajánlott levél vagy azzal egyenértékű elektronikus eszköz útján értesíti a gyártót, a többi tagállam jóváhagyó hatóságait, valamint a Bizottságot.
- (4) E cikket azokra az alkatrészekre is alkalmazni kell, amelyekre nem vonatkozik jogi szabályozásban előírt követelmény.

33. cikk

A meghozott határozatokról és a rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségekről szóló értesítés

Valamennyi határozatot, amelyet az ezen függelék végrehajtása során elfogadott rendelkezések értelmében hoznak, és valamennyi határozatot, amellyel egy típusjóvá hagyást megtagadnak vagy visszavonnak, amellyel a nyilvántartásba vételt megtagadják, vagy amellyel értékesítési tilalmat mondanak ki, részletes indokolással kell ellátni.

Az érintett felet értesíteni kell minden ilyen határozatról, és ugyanakkor a hatályos jogi szabályozások szerint számára rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségekről, valamint az ezen jogorvoslati lehetőségek igénybevételére engedélyezett határidőkről is.

XIII. FEJEZET
NEMZETKÖZI ELŐÍRÁSOK

34. cikk

Az EK-típusjóvá hagyáshoz szükséges ENSZ-EGB előírások

- (1) Azok az ENSZ-EGB előírások, amelyekhez a Közösség csatlakozott, és amelyeket az A/4. számú melléklet I. része és az A/11. számú melléklet sorol fel, részét képezik az EK jármű-típusjóvá hagyásnak, ugyanolyan feltételek mellett, mint a külön mellékletek vagy rendeletek. Ezeket az előírásokat az A/4. számú melléklet I. részében és az A/11. számú mellékletben található táblázat vonatkozó oszlopaiban felsorolt járműkategóriákra kell alkalmazni.

35. cikk

Az ENSZ-EGB előírások mellékletekkel vagy rendeletekkel való egyenértékűsége

Az A/4. számú melléklet II. részében felsorolt ENSZ-EGB előírások a közúti járművek forgalomba helyezésének és forgalomban tartásának műszaki feltételeiről szóló külön jogszabály mellékleteivel implementált közösségi irányelvekkel vagy rendeletekkel egyenértékűnek tekintendők annyiban, amennyiben hatályuk és tárgyuk azonos.

A jóváhagyó hatóság elfogadja az ezen ENSZ-EGB előírásokkal összhangban megadott jóváhagyásokat, és adott esetben az ezekhez tartozó jóváhagyási jeleket a közúti járművek forgalomba helyezésének és forgalomban tartásának műszaki feltételeiről szóló külön jogszabály mellékletei-

vel implementált közösségi irányelvek vagy rendeletek alapján megadott megfelelő jóváhagyások és/vagy jóváhagyási jelek helyett.

XIV. FEJEZET MŰSZAKI INFORMÁCIÓ BIZTOSÍTÁSA

37. cikk

A felhasználóknak szánt információ

- (1) A gyártó nem szolgáltatathat ki olyan, az ebben a függelékben vagy az A/4. számú mellékletben felsorolt jogi szabályozásokban előírt adatokhoz kapcsolódó műszaki információt, amely eltér a jóváhagyó hatóság által jóváhagyott adatoktól.
- (2) Külön jogi szabályozás rendelkezése alapján a gyártó a felhasználók rendelkezésére bocsát minden olyan vonatkozó információt és szükséges útmutatást, amely valamely jármű, alkatrész vagy önálló műszaki egység használatához kapcsolódó különleges feltételeket vagy korlátozásokat ír le.
Ezt az információt az EGT tagállamok hivatalos nyelvein kell rendelkezésre bocsátani. Ezt – a jóváhagyó hatósággal egyetértésben – megfelelő használatot támogató dokumentumban, mint például a használati útmutatóban vagy a karbantartási útmutatóban kell közzétenni.

38. cikk

Az alkatrészek vagy önálló műszaki egységek gyártóinak szánt információ

- (1) A jármű gyártója az alkatrészek vagy önálló műszaki egységek gyártóinak rendelkezésére bocsátja mindazon adatokat – beleértve, adott esetben, a jogi szabályozás mellékletében vagy függelékében külön felsorolt rajzokat is –, amelyek az alkatrészek vagy önálló műszaki egységek EK-típusjóváhagyásához vagy a 31. cikk szerinti engedély megszerzéséhez szükségesek.
A jármű gyártója az alkatrészek vagy önálló műszaki egységek gyártóira nézve kötelező érvényű megállapodást köthet, minden nem nyilvános – többek között a szellemi tulajdonjogokhoz kapcsolódó – információ bizalmas kezelése érdekében.
- (2) Az alkatrészek vagy önálló műszaki egységek gyártója a 10. cikk (4) bekezdésével összhangban a használatra vagy a beszerelés egyedi feltételeire vagy mindkettőre vonatkozóan korlátozásokat magában foglaló EK-típusbizonyítvány tulajdonosaként az említettekről minden részletes információt a jármű gyártójának rendelkezésére bocsát.
Amennyiben egy jogi szabályozás rendelkezik róla, az alkatrészek vagy önálló műszaki egységek gyártója a legyártott alkatrészekhez vagy önálló műszaki egységekhez a használatra vagy a beszerelés egyedi feltételeire vagy mindkettőre vonatkozó korlátozásokkal kapcsolatban útmutatót mellékel.

XV. FEJEZET
VIZSGÁLÓ INTÉZMÉNYEK KIJELÖLÉSE ÉS BEJELENTÉSE

41. cikk

A vizsgáló intézmények kijelölése

- (1) A kijelölt vizsgáló intézmény köteles megfelelni ezen függelék rendelkezéseinek.
- (2) A vizsgáló intézmények az ezen függelékben, vagy valamely, az A/4. számú mellékletben felsorolt jogi szabályozásban meghatározott, jóváhagyáshoz vagy ellenőrzéshez szükséges vizsgálatokat vagy maguk végzik el, vagy felügyelik, kivéve, ahol alternatív eljárások külön engedélyezettek. A vizsgáló intézmények nem végezhetnek olyan vizsgálatokat vagy ellenőrzéseket, melyekre megfelelő módon nem lettek kijelölve.
- (3) A vizsgáló intézmények hatáskörüktől függően a következő négy tevékenységi kategória közül egybe vagy többbe tartoznak:
 - a) **A kategória:** azon vizsgáló intézmények, amelyek saját létesítményeikben végzik el az ezen függelékben és az A/4. számú mellékletében felsorolt jogi szabályozásokban említett vizsgálatokat;
 - b) **B kategória:** azon vizsgáló intézmények, amelyek felügyelik az ezen függelékben és az A/4. számú mellékletében felsorolt jogi szabályozásokban említett, a gyártó vagy egy harmadik fél létesítményeiben végzett vizsgálatokat;
 - c) **C kategória:** azon vizsgáló intézmények, amelyek a gyártó gyártás-megfelelőséget biztosító eljárásainak kezdeti vizsgálatát és nyomon követését végzik;
 - d) **D kategória:** azon vizsgáló intézmények, amelyek a gyártás-megfelelőség felügyeletének keretében vizsgálatokat vagy ellenőrzéseket felügyelnek vagy végeznek.
- (4) A vizsgáló intézmények igazolják, hogy az ezen függelék és az A/4. számú mellékletben felsorolt jogi szabályozások alá tartozó konkrét területeken megfelelő szakértelemmel, konkrét szakismeretekkel és bizonyított szakmai tapasztalattal rendelkeznek.

Továbbá a vizsgáló intézmények kötelesek megfelelni az A/5. számú melléklet 1. függelékében felsorolt, az általuk végzett tevékenységekre vonatkozó előírásoknak. Ez a követelmény azonban nem vonatkozik a 25. cikk (1) bekezdése szerinti többlépcsős típus-jóváhagyási eljárás utolsó lépcsőjének alkalmazására.
- (5) A jóváhagyó hatóság vizsgáló intézményként járhat el a (3) bekezdésben említett tevékenységek közül egy vagy több esetén.
- (6) Az A kategóriájú tevékenységekhez a gyártó vagy a nevében eljáró alvállalkozó is kijelölhető vizsgáló intézményként az A/15. számú mellékletben felsorolt jogi szabályozások vonatkozásában.

- (7) Az (5) és (6) bekezdésben említett jogalanyok kötelesek megfelelni e cikk rendelkezéseinek.
- (8) A nem a (6) bekezdés értelmében kijelölt, harmadik országbeli vizsgáló intézményeket csak a Közösség és a kérdéses harmadik ország közötti kétoldalú egyezmény keretében lehet bejelenteni a 43. cikkel összhangban.

42. cikk

A vizsgáló intézmények szakértelmének elbírálása

- (1) A 41. cikkben említett szakértelmet egy illetékes hatóság által kiállított értékelő jelentéssel kell igazolni. Ez egy akkreditációs testület által kiállított akkreditációs bizonyítványt is magában foglalhat.
- (2) Az (1) bekezdésben említett jelentés alapját képező értékelést az A/5. számú melléklet 2. függelékének rendelkezései szerint folytatják le.
Az értékelő jelentést legalább hároméves időszakonként felül kell vizsgálni.
- (3) Az értékelő jelentést kérésre közölni kell a Bizottsággal.
- (4) A vizsgáló intézményként eljáró jóváhagyó hatóság a megfelelést köteles dokumentumokkal igazolni.
Ebbe beletartozik egy olyan értékelés, melyet az értékelt tevékenységtől független auditorok végeznek. Az ilyen auditorok tartozhatnak ugyanahhoz a szervezethez, feltéve hogy őket az értékelt tevékenységet végző személyzettől autonóm módon elválasztva irányítják.
- (5) A vizsgáló intézményként kijelölt gyártónak vagy a nevében eljáró alvállalkozónak, be kell tartania e cikk vonatkozó előírásait.

43. cikk

Bejelentési eljárások

- (1) A tagállamok közlik a Bizottsággal minden egyes kijelölt vizsgáló intézmény nevét, címét – beleértve az elektronikus címet – a felelős személyeket és a tevékenységi kategóriákat. Értesítik továbbá a Bizottságot ezek minden utólagos módosításáról.
A bejelentésben szerepel, hogy mely előírások szerinti vizsgálatokra jelölték ki a vizsgáló intézményeket.
- (2) A vizsgáló intézmény a 41. cikkben szereplő tevékenységeket csak akkor folytathatja típus-jóváhagyási célra, ha ezt előzetesen bejelentették a Bizottságnak.
- (3) Több tagállam ugyanazt a vizsgáló intézményt is kijelölheti és bejelentheti, függetlenül az általa folytatott tevékenységek kategóriájától.

- (4) Amennyiben egy jogi szabályozás alkalmazásakor egy olyan szervezetet vagy hatáskörrel rendelkező szervet szükséges kijelölni, melynek tevékenysége nem szerepel a 41. cikkben említettek között, a bejelentést e cikk rendelkezéseivel összhangban kell megtenni.
- (5) A jóváhagyó hatóságok és a vizsgáló intézmények jegyzéke és adatai az Európai Bizottság honlapján kerülnek közzétételre.

XVI. FEJEZET ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

44. cikk

Átmeneti rendelkezések

- (1) Amíg ezen függelék szükséges módosításai az ezen függelék hatálya alá még nem tartozó járművekre történő kiterjesztés, vagy a nem M₁-es, kis sorozatban gyártott járművek típusjóváhagyásával kapcsolatos adminisztratív és műszaki rendelkezések teljessé tétele, és az egyedi jóváhagyási eljárásra vonatkozó összehangolt adminisztratív és műszaki rendelkezések meghatározása érdekében nem történnek meg, valamint amíg a 45. cikkben meghatározott átmeneti időszakok le nem járnak, a jóváhagyó hatóság ezen járművekre továbbra is a nemzeti jóváhagyási rendszert alkalmazza, feltéve hogy az ilyen jóváhagyások az ezen függelékben meghatározott összehangolt műszaki követelményeken alapulnak.
- (2) A jóváhagyó hatóság a gyártó vagy egyedi jóváhagyás esetén a jármű tulajdonosa kérésére és a megkövetelt információk betérjesztése után kitölti és kibocsátja a típusbizonyítványt vagy az egyedi jóváhagyást. A bizonyítványt a kérelmező számára kell kibocsátani.

Azonos típusú járművekre vonatkozóan a többi tagállam a hitelesített másolatot elismeri annak bizonyításaként, hogy a szükséges vizsgálatokat elvégezték.
- (3) Ahol egy egyedi jóváhagyás alá eső járművet másik tagállamban kell nyilvántartásba venni, az a tagállam megkövetelhet az egyedi jóváhagyást kibocsátó jóváhagyó hatóságtól bármilyen kiegészítő tájékoztatást, mely részletesen leírja az adott jármű által teljesített műszaki követelményeket.
- (4) Mindaddig, amíg a tagállamokban az ezen függelék által szabályozott járművekkel kapcsolatos nyilvántartásba vételi és adóztatási rendszerek harmonizálása nem történik meg, a jóváhagyó hatóság használhat nemzeti kódokat a nyilvántartásba vétel és az adóztatás megkönnyítése céljából. E célból a jóváhagyó hatóság feloszthatja az A/3. számú melléklet II. részében szereplő változatokat, feltéve hogy a felosztáshoz használt jellemzők az információs csomagban kifejezetten fel vannak tüntetve vagy abból egy egyszerű számítással levezethetők.

45. cikk

Az EK-típusjóváahagyás alkalmazási időpontjai

- (1) Az EK-típusjóváahagyást illetően a tagállamok az A/19. számú mellékletben meghatározott időponttól kezdve adják meg az új típusú járművek számára az EK-jóváahagyást.
- (2) A jóváahagyó hatóság az új típusú járművekre a gyártó kérésére adhatja ki az EK-jóváahagyást.
- (3) Az A/19. számú melléklet táblázatának negyedik oszlopában meghatározott időpontokig a 26. cikk (1) bekezdése nem alkalmazandó olyan új járművekre, melyekre a harmadik oszlopban meghatározott időpontok előtt nemzeti jóváahagyást adtak ki, vagy amelyekre nem volt jóváahagyás.
- (4) A gyártó kérelmére az A/19. számú mellékletben szereplő táblázat 6. és 9. sorának 3. oszlopában meghatározott időpontokig a jóváahagyó hatóság azzal a feltétellel folytatja a nemzeti típusjóváahagyások kiadását a járművek közösségi típusjóváahagyásának alternatívájaként az M₂ vagy M₃ kategóriájú járművekre, hogy e járművek és rendszereik, alkatrészeik és önálló műszaki egységeik típusjóváahagyása az ezen függelék A/4. számú mellékletének I. részében felsorolt jogi szabályozásoknak megfelelően megtörtént.
- (5)
- (6)
- (7) A jóváahagyó hatóság 2010. május 1. napjától kezdődően csak e függelék A/9. melléklete szerinti megfeleléségi nyilatkozatot fogad el, míg ezen időpont előtt megengedett és elfogadandó a 2007/46/EK irányelv IX. mellékletében meghatározott minta szerinti megfeleléségi nyilatkozat is.

46. cikk

Szankciók

A jóváahagyó hatóság megtesz minden szükséges intézkedést az ezen függelék rendelkezései és különösen a 31. cikkben szereplő vagy a 31. cikkből adódó tilalmak, valamint az A/4. számú melléklet I. részében felsorolt jogi szabályozások végrehajtásának biztosítása érdekében, valamint külön jogszabályban meghatározott bírságot szab ki ezek megszegése esetén.

47. cikk

A jóváahagyó hatóság a típus-jóváahagyási eljárások alkalmazásával kapcsolatos tapasztalatairól 2011. április 29-ig tájékoztatja az Európai Bizottságot, különös tekintettel a többlépcsős típusjóváahagyási eljárás alkalmazására.

A MELLÉKLETEK JEGYZÉKE

A/1. melléklet	A járművek EK-típusjóváahagyásához szükséges információk teljes jegyzéke
A/2. melléklet	A járműkategóriákra és járműtípusokra vonatkozó fogalom-meghatározások
A/3. melléklet	Adatközlő lap a járművek EK-típusjóváahagyásához
A/4. melléklet	A járművek EK-típusjóváahagyásához szükséges követelmények jegyzéke Kiegészítés: M ₁ kategóriás, kis sorozatban gyártott járművek EK-típusjóváahagyására vonatkozó követelmények felsorolása
A/5. melléklet	A járművek EK-típusjóváahagyása során követendő eljárások 1. kiegészítés: Szabványok, melyeknek a 41. cikkben említett jogalanyoknak meg kell felelniük 2. kiegészítés: A vizsgáló intézmények értékelésére vonatkozó eljárás
A/6. melléklet	EK-típusbizonyítvány Kiegészítés: Azon jogi szabályozások felsorolása, amelyeknek a járműtípus megfelel
A/7. melléklet	Az EK-típusbizonyítványok számozási rendszere Kiegészítés: Alkatrészek és önálló műszaki egységek EK-típus-jóváahagyási jele
A/8. melléklet	Vizsgálati eredmények
A/9. melléklet	EK-megfelelőségi nyilatkozat
A/10. melléklet	Gyártási eljárások megfeleltetése
A/11. melléklet	Különleges rendeltetésű járművek tulajdonságai és az ilyen járművekre vonatkozó követelmények 1. kiegészítés: Lakóautók, mentőjárművek és halottszállító kocsik 2. kiegészítés: Páncélozott járművek 3. kiegészítés: Kerekes székkal használható járművek 4. kiegészítés: Egyéb különleges rendeltetésű járművek (beleértve a lakókocsikat) 5. kiegészítés: Önjáró daruk
A/12. melléklet	A kis sorozatokra és kifutó sorozatokra vonatkozó legnagyobb darabszámok
A/13. melléklet	A jármű biztonsága vagy környezetvédelmi tulajdonságai szempontjából alapvetően fontos rendszerek megfelelő működését jelentős mértékben veszélyeztető részek és berendezések jegyzéke, működési követelmények, megfelelő vizsgálati eljárások, jelölési és csomagolási előírások

A/14. melléklet	A jogi szabályozások értelmében kiadott EK-típusjóváahagyások jegyzéke
A/15. melléklet	Azon jogi szabályozások jegyzéke, amelyek vonatkozásában gyártó jelölhető ki vizsgáló intézményként
A/16. melléklet	Azon jogi szabályozások jegyzéke, amelyek vonatkozásában gyártó vagy vizsgáló intézmény virtuális vizsgálati módszereket használhat
	1. kiegészítés: A virtuális vizsgálati módszerek tekintetében előírt általános feltételek
	2. kiegészítés: A virtuális vizsgálati módszerekre vonatkozó egyedi feltételek
A/17. melléklet	A többlépcsős EK-típus-jóváahagyási eljárások
	Kiegészítés: A gyártó kiegészítő táblájának mintája
A/18. melléklet	A jármű származási bizonyítványa – A gyártó nyilatkozata a nem az M ₁ kategóriába tartozó alapjárműről/nem teljes járműről
A/19. melléklet	Ezen függelék végrehajtásának menetrendje a típusjóváahagyás tekintetében
A/20. melléklet	A hatályon kívül helyezett irányelv nemzeti jogba való átültetésére vonatkozó határidők
A/21. melléklet	Megfelelési táblázat

A/1. melléklet

A járművek EK-típusjóváhagyására vonatkozó adatok teljes jegyzéke ^(a)

Az ezen mellékletben és a közúti járművek forgalomba helyezésének és forgalomban tartásának műszaki feltételeiről szóló külön jogszabály mellékleteivel implementált közösségi irányelvben vagy rendeletben szereplő valamennyi adatközlő lap csak az ezen teljes körű jegyzékből vett kivonatokból állhat, és követnie kell a teljes körű jegyzék számozási rendszerét.

Az alábbi adatokat három példányban, tartalomjegyzékkel együtt kell benyújtani. A rajzokat megfelelő méretben, kellő részletességgel, A4-es formátumban vagy A4-es formátumra összehajtogatva kell beadni. Amennyiben vannak fényképek, azoknak megfelelően részletesnek kell lenniük.

Ha az e mellékletben említett rendszerek, alkatrészek vagy önálló műszaki egységek elektromos vezérléssel működnek, ezek teljesítményére vonatkozóan is kell adatokat szolgáltatni.

0. Általános

- 0.1. Gyártmány (a gyártó által bejegyzett védjegy): ...
- 0.2. Típus: ...
 - 0.2.0.1. Alváz: ...
 - 0.2.0.2. Felépítmény/teljes jármű: ...
 - 0.2.1. Kereskedelmi név (nevek) (amennyiben van): ...
- 0.3. Típusazonosító ismertetőjelek, amennyiben azok fel vannak tüntetve a járművön:
(^b)...
 - 0.3.0.1. Alváz: ...
 - 0.3.0.2. Felépítmény/teljes jármű: ...
 - 0.3.1. A jelölés elhelyezése: ...
 - 0.3.1.1. Alváz: ...
 - 0.3.1.2. Felépítmény/teljes jármű: ...
- 0.4. Járműkategória (^c): ...
 - 0.4.1. A jármű osztályozása a rendeltetése szerint szállítandó veszélyes áruk alapján: ...
- 0.5. Gyártó neve és címe: ...
- 0.6. A hatóságilag előírt táblák rögzítésének helye és módja, a jármű azonosító számának helye: ...
 - 0.6.1. Az alvázon: ...
 - 0.6.2. A felépítményen: ...
- 0.7. (Nem meghatározott)
- 0.8. Az összeszerelő üzem(ek) címe(i): ...
- 0.9. A gyártó képviselőjének neve és címe (ha van ilyen): ...

1. A jármű általános szerkezeti jellemzői

- 1.1. Egy reprezentatív járműről készített fényképek és/vagy rajzok: ...

- 1.2. A teljes jármű méretezett rajza: ...
- 1.3. A tengelyek és kerekek száma: ...
 - 1.3.1. Ikerkerekekkel ellátott tengelyek száma és helyzete: ...
 - 1.3.2. Kormányzott tengelyek száma és helyzete: ...
 - 1.3.3. Hajtott tengelyek (száma, helyzete, kapcsolata egymáshoz): ...
- 1.4. Alváz (amennyiben van) (átfogó rajz): ...
- 1.5. Hossztartó anyaga ^(d): ...
- 1.6. Motor helye és elrendezése: ...
- 1.7. Vezetőfülke (motor feletti vezetőfülkés vagy hagyományos motorházas) ^(e): ...
- 1.8. Vezető helye: bal/jobbs ⁽¹⁾.
 - 1.8.1. A jármű a jobboldali/baloldali ⁽¹⁾ közlekedésre van kialakítva.
- 1.9. Meg kell adni, hogy a gépjármű félpótkocsi vagy egyéb pótkocsi vontatására szolgál-e, és hogy a pótkocsi félpótkocsi, vonórudas vagy középtengelyes pótkocsi-e; meg kell adni, hogy a járműveket speciálisan áruk szabályozott hőmérsékleti feltételek közötti szállítására tervezték-e: ...
- 2. Tömegek és méretek ^(f) ^(g)**

(kg-ban és mm-ben) (adott esetben utalva a rajzokra)

 - 2.1. Tengelytáv(ok) (teljes terhelésnél) ^(g1)**
 - 2.1.1. Két tengellyel rendelkező járművek
 - 2.1.1.1. Három vagy több tengellyel rendelkező járművek
 - 2.1.1.1.1. Egymást követő tengelyek közötti távolság a legelső tengelytől a leghátsó tengely felé haladva: ...
 - 2.1.1.1.2. Teljes tengelytávolság:
 - 2.2. Nyerges járművek (nyerges vontató, félpótkocsi)**
 - 2.2.1. Félpótkocsik esetén
 - 2.2.1.1. A nyeregcsap tengelye és a félpótkocsi leghátsó vége közötti távolság: ...
 - 2.2.1.2. A nyeregcsap tengelye és a félpótkocsi elejének tetszőleges pontja közötti legnagyobb távolság: ...
 - 2.2.1.3. Félpótkocsi speciális tengelytávja (az MR A. Függelékének A/48. melléklete — 97/27/EK irányelv I. mellékletének 7.6.1.2. pontjában meghatározottak szerint): ...
 - 2.2.2. Nyerges vontatók esetén
 - 2.2.2.1. Nyereg távolsága a jármű leghátsó tengelyétől (legnagyobb és legkisebb; nem teljes jármű esetén jelezni kell a megengedett értékeket) ^(g2) :
 - 2.2.2.2. A nyereg magassága ^(g3): ...
 - 2.3. A tengelyek nyomtávja(i) és szélessége(i)**
 - 2.3.1. Az egyes kormányzott tengelyek nyomtávjai ^(g4): ...
 - 2.3.2. Az összes többi tengely nyomtávja ^(g4): ...

- 2.3.3. A legszélesebb hátsó tengely szélessége: ...
- 2.3.4. A legelső tengely szélessége (a gumibroncs legkülső pontjától mérve, a talajhoz közeli abroncs-kidudorodást figyelmen kívül hagyva): ...
- 2.4. A jármű mérettartománya (teljes)**
- 2.4.1. A felépítmény nélküli alváznál:
- 2.4.1.1. Hossz (^{g5}): ...
- 2.4.1.1.1. Legnagyobb megengedett hossz: ...
- 2.4.1.1.2. Legkisebb megengedett hossz: ...
- 2.4.1.1.3. Félpótkocsik esetén a legnagyobb megengedett vonórúd hossz (^{g6}): ...
- 2.4.1.2. Szélesség (^{g7}): ...
- 2.4.1.2.1. Legnagyobb megengedett szélesség: ...
- 2.4.1.2.2. Legkisebb megengedett szélesség: ...
- 2.4.1.3. Magasság (menetkész állapotban) (^{g8}) (állítható magasságú felfüggesztés esetén jelölni kell a rendes menethelyzetet): ...
- 2.4.1.4. Első kinyúlás (^{g9}): ...
- 2.4.1.4.1. Első terepszög (^{g10}): ... fok.
- 2.4.1.5. Hátsó kinyúlás (^{g11}): ...
- 2.4.1.5.1. Hátsó terepszög (^{g12}): ... fok.
- 2.4.1.5.2. A kapcsolási pontban a túlnyúlás megengedett legkisebb és legnagyobb mértéke (^{g13}): ...
- 2.4.1.6. Szabad magasság (az A/2. melléklet A. szakaszának 4.5. pontjában meghatározottak szerint)
- 2.4.1.6.1. A tengelyek között: ...
- 2.4.1.6.2. Az első tengely(ek) alatt: ...
- 2.4.1.6.3. A hátsó tengely(ek) alatt: ...
- 2.4.1.7. Átgördülési szög (^{g14}): ... fok.
- 2.4.1.8. A felépítmény és/vagy a belső szerelvények és/vagy a tartozékok és/vagy a hasznos teher tömegközéppontjának megengedett szélső helyzetei: ...
- 2.4.2. Felépítménnyel ellátott alvázra
- 2.4.2.1. Hossz (^{g5}): ...
- 2.4.2.1.1. Rakfelület hosszúsága: ...
- 2.4.2.1.2. Félpótkocsik esetén a legnagyobb megengedett vonórúd hossz (^{g6}): ...
- 2.4.2.2. Szélesség (^{g7}): ...
- 2.4.2.2.1. A falak vastagsága (árak szabályozott hőmérsékleti feltételek közötti szállításra tervezett járművek esetén): ...
- 2.4.2.3. Magasság (menetkész állapotban) (^{g8}) (állítható magasságú felfüggesztés esetén jelölni kell a rendes menethelyzetet): ...

- 2.4.2.4. Első kinyúlás (^{g9}): ...
- 2.4.2.4.1. Első terepszög (^{g10}): ... fok.
- 2.4.2.5. Hátsó kinyúlás (^{g11}): ...
- 2.4.2.5.1. Hátsó terepszög (^{g12}): ... fok.
- 2.4.2.5.2. A kapcsolási pontban a túlnyúlás megengedett legkisebb és legnagyobb mértéke (^{g13}): ...
- 2.4.2.6. Szabad magasság (az A/2. melléklet A. szakaszának 4.5. pontjában meghatározottak szerint)
- 2.4.2.6.1. A tengelyek között: ...
- 2.4.2.6.2. Az első tengely(ek) alatt: ...
- 2.4.2.6.3. A hátsó tengely(ek) alatt: ...
- 2.4.2.7. Átgördülési szög (^{g14}): ... fok.
- 2.4.2.8. A hasznos teher tömegközéppontjának megengedett szélső helyzetei (nem egyenletes terhelésselosztás esetén): ...
- 2.4.2.9. A jármű (M_2 és M_3) tömegközéppontjának elhelyezkedése annak műszakilag megengedett legnagyobb terhelése mellett, hossz-, kereszt- és függőleges irányban: ...
- 2.4.3. Az alváz nélkül jóváhagyott felépítményre (M_2 és M_3)
- 2.4.3.1. Hossz (^{g5}): ...
- 2.4.3.2. Szélesség (^{g7}): ...
- 2.4.3.3. Névleges magasság (menetkész állapotban) (^{g8}) (állítható magasságú felfüggesztés esetén jelölni kell a rendes menethelyzetet): ...
- 2.5. A felépítmény nélküli alváz kivitel tömege (utastér, hűtőfolyadék, kenőanyag, tüzelőanyag, pótkerék, szerszámok és járművezető nélkül): ...**
- 2.5.1. Ennek a tömegnek a tengelyek közötti megoszlása: ...
- 2.6. Tömeg menetkész állapotban**
- A jármű tömege felépítménnyel együtt, a nem az M_1 kategóriába tartozó vontató esetén – amennyiben azt a gyártó beszerelte – csatlakozó berendezéssel együtt, menetkész állapotban, vagy az alváz tömege, illetve az alváz tömege vezetőfülkével együtt, felépítmény és/vagy csatlakozó berendezés nélkül, amennyiben a felépítményt vagy a csatlakozó berendezést a gyártó nem szerelte be (ideértve a folyadékokat, szerszámokat, pótkereket, ha van, valamint a járművezetőt, autóbuszok esetén a kísérő személyt, amennyiben van kísérőülés a járműben) (^h) (minden változatra a legnagyobb és legkisebb értékkel): ...
- 2.6.1. A fenti tömeg tengelyek közötti megoszlása és félpótkocsi vagy középtengelyes pótkocsi esetén a terhelés az összekapcsolási ponton (minden változatra a legnagyobb és legkisebb értékkel). ...
- 2.7. Nem teljes jármű esetében a *befejezett jármű* gyártó által megadott *legkisebb tömege*: ...
- 2.7.1. Ennek a tömegnek a megoszlása a tengelyek között félpótkocsi, középtengelyes pótkocsi esetében terhelés az összekapcsolási ponton: ...

- 2.8. A gyártó által megadott, *műszakilag megengedett legnagyobb össztömeg* (¹) (³): ...
- 2.8.1. Ennek a tömegnek a megoszlása a tengelyek között félpótkocsi, középtengelyes pótkocsi esetében terhelés az összekapcsolási ponton (³): ...
- 2.9. *Az egyes tengelyekre jutó, műszakilag megengedett legnagyobb tömeg*: ...
- 2.10. *Az egyes tengelycsoportokra jutó, műszakilag megengedett legnagyobb tömeg*: ...
- 2.11. A gépjármű által vontatható, *műszakilag megengedett legnagyobb tömeg* az alábbiak esetében
- 2.11.1. Vonórudas pótkocsi: ...
- 2.11.2. Félpótkocsi: ...
- 2.11.3. Középtengelyes pótkocsi: ...
- 2.11.3.1. A vonószerkezet kinyúlásának (¹) legnagyobb aránya a tengelytávhoz képest: ...
- 2.11.3.2. Legnagyobb V-érték: kN.
- 2.11.4. A járműszerelvény műszakilag megengedett össztömege (³): ...
- 2.11.5. A jármű teher vontatására alkalmas/nem alkalmas (¹) (az MR A. Függelékének A/27. számú melléklete – 77/389/EGK irányelv II. mellékletének 1.2 pontja).
- 2.11.6. A fékezetlen pótkocsi legnagyobb tömege: ...
- 2.12. A jármű kapcsolási pontjára eső, műszakilag megengedett legnagyobb statikus, függőleges terhelés/tömeg**
- 2.12.1. A gépjárműnél: ...
- 2.12.2. A félpótkocsin vagy középtengelyes pótkocsin: ...
- 2.12.3. A csatlakozóberendezés megengedett legnagyobb tömege (amennyiben nem a gyártó szerelte be): ...
- 2.13. *Hátsó kilengés* (az MR A. Függelékének A/48. számú melléklete (97/27/EK irányelv I. mellékletének 7.6.2. és 7.6.3.) 3.6.3 és 3.6.4. pontjában meghatározottak szerint): ...
- 2.14. *Motorteljesítmény/legnagyobb tömeg aránya*: ... kW/kg.
- 2.14.1. Motorteljesítmény/járműszerelvény műszakilag megengedett össztömegének aránya (az MR A. Függelékének A/48. számú melléklete 3.10. pontja – 97/27/EK irányelv I. mellékletének 7.10. pontja): ... kW/kg.
- 2.15. *Hegymeneti elindulási képesség* (szóló jármű) (⁴): %.
- 2.16. Tervezett nyilvántartásbavételi/forgalombahelyezési megengedett legnagyobb tömeg (választható: ahol ezeket az értékeket megadják, azokat az MR A. Függelékének A/48. számú melléklete 4. pontja (97/27/EK irányelv IV. melléklete) követelményeinek megfelelően ellenőrizni kell)**
- 2.16.1. Tervezett nyilvántartásba vételi / forgalomba helyezési műszakilag megengedett legnagyobb össztömeg (az egyes műszaki kialakításokhoz több bejegyzés is tartozhat) (³): ...
- 2.16.2. Tervezett nyilvántartásba vételi / forgalomba helyezési legnagyobb megengedett tömeg az egyes tengelyeken, illetve félpótkocsi vagy középtengelyes pótkocsi esetén az összekapcsolási pontra eső tervezett, gyártó által meghatározott terhelés, amennyiben az kisebb, mint az összekapcsolási pontra eső, műszakilag megenge-

dett legnagyobb tömeg (az egyes műszaki kialakításokhoz több bejegyzés is tartozhat) ⁽⁵⁾: ...

- 2.16.3. A tengelycsoportokra eső, tervezett nyilvántartásba vételi / forgalomba helyezési megengedett legnagyobb tömeg (az egyes műszaki kialakításokhoz több bejegyzés is tartozhat) ⁽⁵⁾: ...
- 2.16.4. A gépjármű által vontatható, tervezett nyilvántartásba vételi / forgalomba helyezési műszakilag megengedett legnagyobb össztömeg (az egyes műszaki kialakításokhoz több bejegyzés is tartozhat) ⁽⁵⁾: ...
- 2.16.5. Tervezett nyilvántartásba vételi / forgalomba helyezési legnagyobb megengedett járműszerelvénny-tömeg (az egyes műszaki kialakításokhoz több bejegyzés is tartozhat) ⁽⁵⁾: ...

3. MOTOR ^(k)

3.1. A motor gyártója: ...

- 3.1.1. A gyártó motorkódja (a motoron feltüntetett jelölés szerint vagy más azonosítási módszerrel): ...
- 3.1.2. Jóváhagyási szám (adott esetben), ideértve a tüzelőanyag azonosító jelölését is: ...
(Csak nehéz haszongépjárművek)

3.2. Belső égésű motor

3.2.1. Egyedi motoradatok

- 3.2.1.1. Működési elv külső gyújtású motor/kompressziós gyújtású motor ⁽¹⁾
Ciklus: négyütemű / kétütemű / forgódugattyús ⁽¹⁾
- 3.2.1.2. A hengerek (tárcsák) száma és elrendezése: ...
 - 3.2.1.2.1. Furat ⁽¹⁾: mm
 - 3.2.1.2.2. Löket ⁽¹⁾: mm
 - 3.2.1.2.3. Gyújtási sorrend: ...
- 3.2.1.3. Hengerűrtartalom (kamratérfogat) ^(m):cm³
- 3.2.1.4. Sűrítési arány ⁽²⁾: ...
- 3.2.1.5. Az égéstér, a dugattyúfenék, és külső gyújtású motornál a dugattyúgyűrű rajza: ...
- 3.2.1.6. A motor alaphírat fordulatszám ⁽²⁾: min⁻¹
 - 3.2.1.6.1. Emelt üresjárat fordulatszám ⁽²⁾: min⁻¹
- 3.2.1.7. Térfogatra vonatkoztatott szén-monoxid-tartalom a kipufogógázban üresjáratban ⁽²⁾: ... %, a gyártó adatai szerint (csak külső gyújtású motoroknál)
- 3.2.1.8. Névleges teljesítmény ⁽ⁿ⁾: kW, ... min⁻¹-en (a gyártó által megadott érték)
- 3.2.1.9. A motor megengedett legnagyobb fordulatszámának a gyártó által megadott értéke: ... min⁻¹
- 3.2.1.10. Névleges forgatónyomaték ⁽ⁿ⁾: ... Nm, ... min⁻¹-en (a gyártó által megadott érték)

3.2.2. *Tüzelőanyag*

- 3.2.2.1. Könnyű haszongépjárművek: gázolaj/benzin/PB-gáz/földgáz vagy biometán/etanol (E 85)/biodízel/hidrogén ⁽¹⁾ ⁽⁶⁾
- 3.2.2.2. Nehéz haszongépjárművek: gázolaj/benzin/PB-gáz/földgáz-H/földgáz-L/földgáz-HL/etanol ⁽¹⁾ ⁽⁶⁾
- 3.2.2.3. Tüzelőanyag-tartály töltőcsomaja: korlátozott keresztmetszet/címke ⁽¹⁾
- 3.2.2.4. A jármű tüzelőanyagának típusa: Tiszta gázüzemű, kettős üzemű, vegyes üzemű ⁽¹⁾
- 3.2.2.5. A tüzelőanyagban elfogadható legnagyobb biotüzelőanyag-mennyiség (a gyártó által megadott érték) a térfogat ... %-ában

3.2.3. *Tüzelőanyag-tartály(ok)*

- 3.2.3.1. Üzemi tüzelőanyag-tartály(ok)
 - 3.2.3.1.1. Az egyes tartályok száma és térfogata: ...
 - 3.2.3.1.1.1. Anyag: ...
 - 3.2.3.1.1.2. A tüzelőanyag-tartály(ok) rajza és műszaki leírása, a levegőztető és szellőztető rendszerek valamennyi csatlakozásával, vezetékeivel, zárószervezetekkel, szelepekkel, rögzítőkészülékekkel együtt: ...
 - 3.2.3.1.1.3. A tüzelőanyag-tartályoknak a járműben való pontos elhelyezését mutató rajzok: ...
 - 3.2.3.2. Tartalék tüzelőanyag-tartály(ok)
 - 3.2.3.2.1. Az egyes tartályok száma és térfogata: ...
 - 3.2.3.2.1.1. Anyag: ...
 - 3.2.3.2.1.2. A tüzelőanyag-tartály(ok) rajza és műszaki leírása, a levegőztető és szellőztető rendszerek valamennyi csatlakozásával, vezetékeivel, zárószervezetekkel, szelepekkel, rögzítőkészülékekkel együtt: ...
 - 3.2.3.2.1.3. A tüzelőanyag-tartályoknak a járműben való pontos elhelyezését mutató rajzok: ...

3.2.4. *Tüzelőanyag-ellátás*

- 3.2.4.1. Porlasztó(k)on keresztül: igen/nem ⁽¹⁾
- 3.2.4.2. Tüzelőanyag-befecskendezésen keresztül (csak kompressziós gyújtású motoroknál): igen/nem ⁽¹⁾
 - 3.2.4.2.1. Leírás: ...
 - 3.2.4.2.2. Működési elve: közvetlen befecskendezésű/előkamrás/örvénykamrás ⁽¹⁾
 - 3.2.4.2.3. Tüzelőanyag-befecskendező szivattyú
 - 3.2.4.2.3.1. Gyártmány(ok): ...
 - 3.2.4.2.3.2. Típus(ok): ...
 - 3.2.4.2.3.3. Legnagyobb tüzelőanyag-ellátás ⁽¹⁾ ⁽²⁾: ... mm³/ütem vagy löket, ... min⁻¹ motorfordulatszámon, illetve választhatóan jelleggörbe:
(Nyomásfokozó alkalmazása esetén adja meg a jellemző tüzelőanyag-ellátási teljesítményt és az egyes fordulatszámokhoz tartozó töltőnyomást)

- 3.2.4.2.3.4. Statikus gyújtási időpont⁽²⁾: ...
- 3.2.4.2.3.5. Előbefecskendezési görbe⁽²⁾: ...
- 3.2.4.2.3.6. Kalibrálási eljárás: próbapad/hajtómotor⁽¹⁾
- 3.2.4.2.4. Fordulatszám-szabályozó
 - 3.2.4.2.4.1. Típus: ...
 - 3.2.4.2.4.2. Leszabályozási pont
 - 3.2.4.2.4.2.1. Leszabályozási fordulatszám teljes terhelés mellett: min⁻¹
 - 3.2.4.2.4.2.2. Legnagyobb sebesség: min⁻¹
 - 3.2.4.2.4.2.3. Alapjárat fordulatszám: min⁻¹
- 3.2.4.2.5. Befecskendezési csőrendszer (Csak nehéz haszongépjárművek)
 - 3.2.4.2.5.1. Hosszúság: mm
 - 3.2.4.2.5.2. Belső átmérője: mm
 - 3.2.4.2.5.3. Közös vezeték (*common rail*), gyártmány és típus: ...
- 3.2.4.2.6. Befecskendező(k)
 - 3.2.4.2.6.1. Gyártmány(ok): ...
 - 3.2.4.2.6.2. Típus(ok): ...
 - 3.2.4.2.6.3. Nyitási nyomás⁽²⁾: kPa, vagy jelleggörbe⁽²⁾: ...
- 3.2.4.2.7. Hidegindító rendszer
 - 3.2.4.2.7.1. Gyártmány(ok): ...
 - 3.2.4.2.7.2. Típus(ok): ...
 - 3.2.4.2.7.3. Leírás: ...
- 3.2.4.2.8. Kiegészítő indító segédberendezés
 - 3.2.4.2.8.1. Gyártmány(ok): ...
 - 3.2.4.2.8.2. Típus(ok): ...
 - 3.2.4.2.8.3. Leírás: ...
- 3.2.4.2.9. Elektronikusan vezérelt befecskendezés: igen/nem⁽¹⁾
 - 3.2.4.2.9.1. Gyártmány(ok): ...
 - 3.2.4.2.9.2. Típus(ok): ...
 - 3.2.4.2.9.3. A rendszer leírása (A nem folytonos befecskendezésű rendszerek esetén egyenlő értékeket kell megadni): ...
 - 3.2.4.2.9.3.1. Vezérlőegység (ECU) gyártmánya és típusa: ...
 - 3.2.4.2.9.3.2. Tüzelőanyag-szabályozó gyártmánya és típusa: ...
 - 3.2.4.2.9.3.3. Levegőáram-érzékelő gyártmánya és típusa: ...
 - 3.2.4.2.9.3.4. Tüzelőanyag-elosztó gyártmánya és típusa: ...
 - 3.2.4.2.9.3.5. Fojtószelepház gyártmánya és típusa: ...
 - 3.2.4.2.9.3.6. Vízhőmérséklet-érzékelő gyártmánya és típusa: ...

- 3.2.4.2.9.3.7. Levegőhőmérséklet-érzékelő gyártmánya és típusa: ...
- 3.2.4.2.9.3.8. Levegőnyomás-érzékelő gyártmánya és típusa: ...
- 3.2.4.2.9.3.9. Szoftverkalibrálási szám(ok): ...
- 3.2.4.3. Tüzelőanyag-befecskendezésen keresztül (csak külső gyújtású motornál): igen/nem⁽¹⁾
- 3.2.4.3.1. Működési elv szívócsővezeték (egy-/többpontos⁽¹⁾) /közvetlen befecskendezés/egyéb (meghatározandó): ...
- 3.2.4.3.2. Gyártmány(ok): ...
- 3.2.4.3.3. Típus(ok): ...
- 3.2.4.3.4. Rendszerleírás (A nem folytonos befecskendezésű rendszerek esetén egyenlő értékeket kell megadni): ...
- 3.2.4.3.4.1. Vezérlőegység (ECU) gyártmánya és típusa: ...
- 3.2.4.3.4.2. Tüzelőanyag-szabályozó gyártmánya és típusa: ...
- 3.2.4.3.4.3. Levegőáram-érzékelő gyártmánya és típusa: ...
- 3.2.4.3.4.4. Tüzelőanyag-elosztó gyártmánya és típusa: ...
- 3.2.4.3.4.5. Nyomásszabályozó gyártmánya és típusa: ...
- 3.2.4.3.4.6. Mikrokapcsoló gyártmánya és típusa: ...
- 3.2.4.3.4.7. Alapjáratú beállítócsavar gyártmánya és típusa: ...
- 3.2.4.3.4.8. Fojtószelepház gyártmánya és típusa: ...
- 3.2.4.3.4.9. Vízhőmérséklet-érzékelő gyártmánya és típusa: ...
- 3.2.4.3.4.10. Levegőhőmérséklet-érzékelő gyártmánya és típusa: ...
- 3.2.4.3.4.11. Levegőnyomás-érzékelő gyártmánya és típusa: ...
- 3.2.4.3.4.12. Szoftverkalibrálási szám(ok): ...
- 3.2.4.3.5. Befecskendező szelepek: nyitási nyomás⁽²⁾: kPa vagy jelleggörbe: ...
- 3.2.4.3.5.1. Gyártmány: ...
- 3.2.4.3.5.2. Típus: ...
- 3.2.4.3.6. Befecskendezési időpont: ...
- 3.2.4.3.7. Hidegindító rendszer:
- 3.2.4.3.7.1. Működési elv(ek): ...
- 3.2.4.3.7.2. Működési tartomány határai/beállítási értékek⁽¹⁾ ⁽²⁾: ...
- 3.2.4.4. Tüzelőanyag-szivattyú
- 3.2.4.4.1. Nyomás⁽²⁾: ... kPa, vagy jelleggörbe⁽²⁾: ...
- 3.2.5. *Elektromos rendszer*
- 3.2.5.1. Névleges feszültség: V, pozitív/negatív földelés⁽¹⁾
- 3.2.5.2. Generátor
- 3.2.5.2.1. Típus: ...
- 3.2.5.2.2. Névleges teljesítmény: VA

3.2.6. *Gyújtási rendszer (csak külső gyújtású motorok esetében)*

3.2.6.1. Gyártmány(ok): ...

3.2.6.2. Típus(ok): ...

3.2.6.3. Működési elv: ...

3.2.6.4. Előgyújtási görbe vagy terv⁽²⁾: ...

3.2.6.5. Statikus gyújtási időpont⁽²⁾: fok a felső holtpont előtt

3.2.6.6. Gyújtógyertyák

3.2.6.6.1. Gyártmány: ...

3.2.6.6.2. Típus: ...

3.2.6.6.3. Gyújtógyertyahézag beállítása: mm

3.2.6.7. Gyújtótekerecs(ek)

3.2.6.7.1. Gyártmány: ...

3.2.6.7.2. Típus: ...

3.2.7. *Hűtőrendszer: folyékony/levegő⁽¹⁾*

3.2.7.1. A motorhőmérséklet-szabályozó névleges beállítási értéke: ...

3.2.7.2. Folyadék

3.2.7.2.1. A folyadék fajtája: ...

3.2.7.2.2. Keringető szivattyú: igen/nem⁽¹⁾

3.2.7.2.3. Jellemzők: vagy

3.2.7.2.3.1. Gyártmány(ok): ...

3.2.7.2.3.2. Típus(ok): ...

3.2.7.2.4. Áttételi arány(ok): ...

3.2.7.2.5. A ventilátor leírása és működési mechanizmusa: ...

3.2.7.3. Levegő

3.2.7.3.1. Ventilátor: igen/nem⁽¹⁾

3.2.7.3.2. Jellemzők: ... vagy

3.2.7.3.2.1. Gyártmány(ok): ...

3.2.7.3.2.2. Típus(ok): ...

3.2.7.3.3. Áttételi arány(ok): ...

3.2.8. *Szívórendszer*

3.2.8.1. Feltöltő: igen/nem⁽¹⁾

3.2.8.1.1. Gyártmány(ok): ...

3.2.8.1.2. Típus(ok): ...

3.2.8.1.3. A rendszer leírása (pl. legnagyobb töltési nyomás: kPa; lefúvatószelep, adott esetben): ...

- 3.2.8.2. Töltőlevegő-hűtő: igen/nem⁽¹⁾
- 3.2.8.2.1. Típus: levegő-levegő/levegő-víz⁽¹⁾
- 3.2.8.3. Szívási depresszió névleges fordulatszámnál, 100 %-os terhelés mellett (csak kompressziós gyújtású motoroknál)
- 3.2.8.3.1. legkisebb megengedett: kPa
- 3.2.8.3.2. legnagyobb megengedett: kPa
- 3.2.8.4. A szívóvezetékek és tartozékaik leírása és rajza (szívókamra, fűtőberendezés, kiegészítő belépőlevegő-nyílások, stb.): ...
- 3.2.8.4.1. Szívócsővezeték leírása (rajzokkal és/vagy fényképekkel együtt): ...
- 3.2.8.4.2. Légszűrő-rajzok: ... vagy
- 3.2.8.4.2.1. Gyártmány(ok): ...
- 3.2.8.4.2.2. Típus(ok): ...
- 3.2.8.4.3. Szívászaj-csökkentő, rajzok: ... vagy
- 3.2.8.4.3.1. Gyártmány(ok): ...
- 3.2.8.4.3.2. Típus(ok): ...
- 3.2.9. *Kipufogórendszer*
- 3.2.9.1. A kipufogó-gyűjtőcső leírása és/vagy rajza: ...
- 3.2.9.2. A kipufogórendszer leírása és/vagy rajza: ...
- 3.2.9.3. Legnagyobb megengedett kipufogó ellennyomás meghatározott motorfordulatszámnál és 100 %-os terhelésnél (csak kompressziós gyújtású motoroknál): ... kPa
- 3.2.9.4. Kipufogódob(ok) típusa, jelölése: ...
Ha a külső zaj miatt szükséges, csökkentő intézkedések a motorházban és a motoron: ...
- 3.2.9.5. A kipufogónyílás elhelyezése: ...
- 3.2.9.6. Szálas anyagokat tartalmazó kipufogódob: ...
- 3.2.9.7. Kipufogórendszer térfogata: ... dm³
- 3.2.10. *A beömlőnyílás és a kipufogónyílás legkisebb keresztmetszete: ...*
- 3.2.11. *Szelepvezérlési idők vagy ezzel egyenértékű adatok*
- 3.2.11.1. Legnagyobb szelepemelés, nyitási és zárási szög, illetve az alternatív elosztórendszerek vezérlési adatai a holtpontokhoz képest. Változtatható vezérlési rendszer esetén legkisebb és legnagyobb vezérlés: ...
- 3.2.11.2. Vonatkoztatási és/vagy beállítási tartományok⁽¹⁾: ...
- 3.2.12. *Légszennyezés elleni intézkedések*
- 3.2.12.1. Kartergázok visszavezetésére szolgáló berendezés (leírás és rajzok): ...
- 3.2.12.2. További, légszennyezés elleni berendezések (amennyiben vannak, és más pontban nem szerepelnek)

- 3.2.12.2.1. Katalizátor: igen/nem⁽¹⁾
- 3.2.12.2.1.1. Katalizátorok és elemek száma (kérjük, az alábbiakban minden egyes egy-
ségre adja meg az információkat): ...
- 3.2.12.2.1.2. A katalizátor(ok) mérete, alakja és térfogata: ...
- 3.2.12.2.1.3. A katalitikus reakció típusa: ...
- 3.2.12.2.1.4. A nemesfémek összes töltése: ...
- 3.2.12.2.1.5. Relatív koncentráció: ...
- 3.2.12.2.1.6. Hordozó (szerkezete és anyaga): ...
- 3.2.12.2.1.7. Cellasűrűség: ...
- 3.2.12.2.1.8. A katalizátor(ok) házának típusa: ...
- 3.2.12.2.1.9. A katalizátor(ok) elhelyezése (hely és vonatkozási távolság a
kipufogóvezetékben): ...
- 3.2.12.2.1.10. Hővédő pajzs: igen/nem⁽¹⁾
- 3.2.12.2.1.11. Regenerálási rendszerek/kipufogógáz-utókezelő rendszerek eljárása, leírá-
sa: ...
- 3.2.12.2.1.11.1. Az I. típusú üzemi ciklusok (vagy egyenértékű próbapadi ciklusok) száma,
amelyek két, regeneráló fázist tartalmazó ciklus között játszódnak le az I.
típusú vizsgálatnak megfelelő feltételek esetén (»D« távolság a 83. ENSZ-
EGB előírás 13. mellékletének 1. ábráján): ...
- 3.2.12.2.1.11.2. Két, regeneráló fázist tartalmazó ciklus közötti ciklusok számának megállá-
pítására szolgáló módszer leírása: ...
- 3.2.12.2.1.11.3. Azok a paraméterek, amelyek meghatározzák a szükséges terhelés mérté-
két, mielőtt a regenerálás megtörténne (vagyis hőmérséklet, nyomás stb.):
...
- 3.2.12.2.1.11.4. A 83. ENSZ-EGB előírás 13. mellékletének 3.1. bekezdésében leírt vizsgá-
lati eljárásban a rendszer terhelésére alkalmazott módszer leírása: ...
- 3.2.12.2.1.11.5. Normál üzemi hőmérsékleti tartomány: K
- 3.2.12.2.1.11.6. Elhasználható reagensek: igen/nem⁽¹⁾
- 3.2.12.2.1.11.7. A katalitikus reakcióhoz szükséges reagens típusa és koncentrációja: ...
- 3.2.12.2.1.11.8. A reagens normál üzemi hőmérsékleti tartománya: K
- 3.2.12.2.1.11.9. Nemzetközi szabvány: ...
- 3.2.12.2.1.11.10. A reagens újratöltési gyakorisága: folyamatos/karbantartáskor⁽¹⁾
- 3.2.12.2.1.12. A katalizátor gyártmánya: ...
- 3.2.12.2.1.13. Alkatrész-azonosító szám: ...
- 3.2.12.2.2. Oxigénérzékelő: igen/nem⁽¹⁾
- 3.2.12.2.2.1. Gyártmány: ...
- 3.2.12.2.2.2. Elhelyezés: ...
- 3.2.12.2.2.3. Szabályozási tartomány: ...
- 3.2.12.2.2.4. Típus: ...

- 3.2.12.2.2.5. Alkatrész-azonosító szám: ...
- 3.2.12.2.3. Légbefúvás: igen/nem ⁽¹⁾
- 3.2.12.2.3.1. Típus (rezgőszelep, légszivattyú stb.): ...
- 3.2.12.2.4. Kipufogógáz-visszavezetés (EGR): igen/nem ⁽¹⁾
- 3.2.12.2.4.1. Jellegzői (gyártmány, típus, áramlás stb.): ...
- 3.2.12.2.4.2. Vízhűtéses rendszer: igen/nem ⁽¹⁾
- 3.2.12.2.5. Párolgási emissziókat csökkentő berendezés: igen/nem ⁽¹⁾
- 3.2.12.2.5.1. A berendezések részletes leírása és beállítása: ...
- 3.2.12.2.5.2. A párolgási emissziókat csökkentő berendezés rajza: ...
- 3.2.12.2.5.3. A szénzsűrő-tartály rajza: ...
- 3.2.12.2.5.4. Az aktív szén tömege: g.
- 3.2.12.2.5.5. A tüzelőanyag-tartály vázlatos rajza, jelezve annak űrtartalmát és anyagát: ...
- 3.2.12.2.5.6. A tüzelőanyag-tartály és a kipufogórendszer közötti hőpajzs rajza: ...
- 3.2.12.2.6. Részecskezsűrő (PT): igen/nem ⁽¹⁾
- 3.2.12.2.6.1. A részecskezsűrő méretei, alakja és űrtartalma: ...
- 3.2.12.2.6.2. A részecskezsűrő tervezése: ...
- 3.2.12.2.6.3. Elhelyezése (a kipufogóvezetékben való viszonylagos távolság): ...
- 3.2.12.2.6.4. A helyreállítás módszere és rendszere, leírás és/vagy rajz: ...
- 3.2.12.2.6.4.1. Az I. típusú üzemi ciklusok (vagy egyenértékű próbapadi ciklusok) száma, amelyek két, regeneráló fázist tartalmazó ciklus között játszódhatnak le az I. típusú vizsgálatnak megfelelő feltételek esetén (»D« távolság a 83. ENSZ-EGB előírás 13. mellékletének 1. ábráján): ...
- 3.2.12.2.6.4.2. Két, regeneráló fázist tartalmazó ciklus közötti ciklusok számának megállapítására szolgáló módszer leírása: ...
- 3.2.12.2.6.4.3. Azok a paraméterek, amelyek meghatározzák a szükséges terhelés mértékét, mielőtt a regenerálás megtörténne (vagyis hőmérséklet, nyomás stb.): ...
- 3.2.12.2.6.4.4. A 83. ENSZ-EGB előírás 13. mellékletének 3.1. bekezdésében leírt vizsgálati eljárásban a rendszer terhelésére alkalmazott módszer leírása: ...
- 3.2.12.2.6.5. A részecskezsűrő gyártmánya: ...
- 3.2.12.2.6.6. Alkatrész-azonosító szám: ...
- 3.2.12.2.6.7. Normál üzemi hőmérsékleti tartomány: (K) és nyomástartomány (KPa)
(Csak nehéz haszongépjárművek)
- 3.2.12.2.6.8. Időszakos regeneráció esetén (csak nehéz haszongépjárművek)
- 3.2.12.2.6.8.1. ETC vizsgálati ciklusok száma 2 regeneráció között (n1): ...
- 3.2.12.2.6.8.2. ETC-ciklusok száma regeneráció közben (n2): ...

- 3.2.12.2.7. Fedélzeti diagnosztikai (OBD) rendszer: igen/nem ⁽¹⁾: ...
- 3.2.12.2.7.1. A zavarjelző (MI) szöveges leírása és/vagy rajza: ...
- 3.2.12.2.7.2. Az OBD által ellenőrzött alkatrészek jegyzéke és célja: ...
- 3.2.12.2.7.3. Szöveges leírás (általános működési elvek) a következők tekintetében
 - 3.2.12.2.7.3.1. Külső gyújtású motorok
 - 3.2.12.2.7.3.1.1. Katalizátor ellenőrzése: ...
 - 3.2.12.2.7.3.1.2. Gyújtáskihagyás észlelése: ...
 - 3.2.12.2.7.3.1.3. Oxigénérzékelő ellenőrzése: ...
 - 3.2.12.2.7.3.1.4. Az OBD rendszer által ellenőrzött más alkatrészek: ...
 - 3.2.12.2.7.3.2. Kompressziós gyújtású motorok: ...
 - 3.2.12.2.7.3.2.1. Katalizátor ellenőrzése: ...
 - 3.2.12.2.7.3.2.2. Részecskeszűrő ellenőrzése: ...
 - 3.2.12.2.7.3.2.3. Elektronikus tüzelőanyag-ellátó rendszer ellenőrzése: ...
 - 3.2.12.2.7.3.2.4. deNO_x rendszer ellenőrzése: ...
 - 3.2.12.2.7.3.2.5. Az OBD rendszer által ellenőrzött más alkatrészek: ...
- 3.2.12.2.7.4. Az MI aktiválásának feltétele (meghatározott ütemszám vagy statisztikai módszer): ...
- 3.2.12.2.7.5. A használt OBD kimeneti kódok és formátumok jegyzéke (valamennyiről magyarázattal): ...
- 3.2.12.2.7.6. A jármű gyártója köteles a következő kiegészítő információkat szolgáltatni annak érdekében, hogy lehetővé tegye az OBD-kompatibilis tartalék- és pótalkatrészek, illetőleg diagnosztikai eszközök és vizsgálóberendezések gyártását.
 - 3.2.12.2.7.6.1. A jármű eredeti típusjövőhagyásához használt előkondicionáló ciklusok típusának és számának leírása.
 - 3.2.12.2.7.6.2. Az OBD rendszer által megfigyelt összetevő tekintetében a jármű eredeti típusjövőhagyásához használt OBD demonstrációs ciklus típusának leírása.
 - 3.2.12.2.7.6.3. Átfogó dokumentum, amely leírja a hibakeresésre és az MI működésbe hozására irányuló stratégia (rögzített számú vezetési ciklus vagy statisztikai módszer) keretében érzékelt valamennyi összetevőt, beleértve a vonatkozó másodlagosan érzékelt paraméterek jegyzékét minden, az OBD rendszerrel megfigyelt összetevő tekintetében. Valamennyi felhasznált OBD outputkód és formátum jegyzéke (és ezek magyarázata), hozzákapcsolva a kibocsátáshoz kapcsolódó egyedi erőátviteli összetevőket és a kibocsátástól független egyedi erőátviteli összetevőket, amennyiben az MI működésbe hozásának meghatározásához az adott összetevő megfigyelését használják, ideértve különösen a \$05 üzemeltetési adatok, a \$21–FF vizsgálati azonosítók, illetve a \$06 üzemeltetési adatok átfogó kifejtését.

Olyan járműtípusok esetén, amelyek a »Közúti járművek, a vezérlőrendszer-hálózat (CAN) diagnosztikája – 4. rész: a szennyezőanyag-kibocsátással összefüggő rendszerekre vonatkozó előírások« ISO 15765-4 szabvánnyal összhangban álló kommunikációs kapcsolatot alkalmaznak, a \$06 üzemeltetési

adatok, a \$00–FF vizsgálati azonosítók, üzemeltetési adatok átfogó kifejtését meg kell adni minden egyes OBD ellenőrzési azonosító tekintetében.

3.2.12.2.7.6.4. Az alábbiakban előírt információk a következő táblázat kitöltésével meghatározhatók.

3.2.12.2.7.6.4.1. *Könnyű haszongépjárművek*

Összetevő	Hibakód	Megfigyelési stratégia	Hibakeresési követelmény	MI működésbe hozási követelmény	Másodlagos paraméterek	Előkondicionálás	Demonstrációs vizsgálat
Katalizátor	P0420	1. és 2. oxigénérzékelő jelei	Az 1. és a 2. érzékelő jele közötti különbség	3. ciklus	Motor fordulatszám, motor terhelése, A/F mód, katalizátor hőmérséklete	Két I. típusú ciklus	I. típus

3.2.12.2.7.6.4.2. *Nehéz haszongépjárművek*

Összetevő	Hibakód	Megfigyelési stratégia	Hibakeresési követelmény	MI működésbe hozási követelmény	Másodlagos paraméterek	Előkondicionálás	Demonstrációs vizsgálat
SCR-katalizátor	Pxxx	1. és 2. NO _x -érzékelő jelei	Az 1. és a 2. érzékelő jele közötti különbség	3. ciklus	Motor fordulatszám, motor terhelése, katalizátor hőmérséklete, reagens-tevékenység	Három OBD vizsgálati ciklus (3 rövid ESC-ciklus)	OBD vizsgálati ciklus (rövid ESC-ciklus)

3.2.12.2.8. Egyéb rendszer (leírás és működés): ...

3.2.12.2.9. Nyomatékszabályozó: igen/nem ⁽¹⁾

3.2.12.2.9.1. A nyomatékszabályozó működésbe hozásának leírása (csak nehéz haszongépjárművek): ...

3.2.12.2.9.2. A teljes terhelési görbe korlátozásának leírása (csak nehéz haszongépjárművek): ...

3.2.13. *Füstopacitás*

3.2.13.1. Az elnyelési együttható jelzésének elhelyezése (csak kompressziós gyújtású motoroknál): ...

3.2.13.2. Teljesítmény hat mérési ponton (lásd: az MR. A. függelék A/11. számú melléklete III. Rész 2.1. pontját. – módosított 72/306/EGK irányelv III. mellékletének 2.1. pontját)

3.2.13.3. A fékpadon/a járművön mért motorteljesítmény ⁽¹⁾

3.2.13.3.1. Bejelentett fordulatszám- és teljesítményértékek

Méréspontok	A motor fordulatszáma (min ⁻¹)	Teljesítmény kW/kg.
1.		
2.		
3.		
4.		
5.		
6.		

3.2.14. *A tüzelőanyag-gazdaságosságot szolgáló berendezések részletezése (amennyiben nem szerepel más pontban): ...*

3.2.15. *PB-gáz tüzelőanyag-ellátó rendszer: igen/nem ⁽¹⁾*

3.2.15.1. A 70/221/EGK irányelv szerinti EK-típus-jóváhagyási szám (amikor az irányelvet úgy módosítják, hogy az a gáznemű tüzelőanyagok tartályaira is kiterjedjen) vagy a 67. ENSZ-EGB előírás szerinti jóváhagyási szám (HL L 76., 1970.4.6., 23. o.): ...

3.2.15.2. PB-gáz tüzelőanyag-ellátó rendszer elektronikus motorvezérlő egysége

3.2.15.2.1. Gyártmány(ok): ...

3.2.15.2.2. Típus(ok): ...

3.2.15.2.3. A kibocsátással kapcsolatos beállítási lehetőségek: ...

3.2.15.3. További dokumentáció

3.2.15.3.1. A katalizátorvédelem leírása a benzinről PB-gázra vagy vissza történő átváltás során: ...

3.2.15.3.2. Rendszer elrendezése (elektromos csatlakozások, vákuumcsatlakozás-kiegyenlítő tömlők stb.): ...

3.2.15.3.3. A jelölés rajza: ...

3.2.16. *Földgáztüzelőanyag-ellátó rendszer: igen/nem ⁽¹⁾*

3.2.16.1. A 70/221/EGK irányelv szerinti EK-típus-jóváhagyási szám (amikor az irányelvet úgy módosítják, hogy az a gáznemű tüzelőanyagok tartályaira is kiterjedjen) vagy a 110. ENSZ-EGB előírás szerinti jóváhagyási szám (HL L 72., 2008.3.14., 113. o.): ...

- 3.2.16.2. A földgáz tüzelőanyag-ellátó rendszer elektronikus motorvezérlő egysége
 - 3.2.16.2.1. Gyártmány(ok): ...
 - 3.2.16.2.2. Típus(ok): ...
 - 3.2.16.2.3. A kibocsátással kapcsolatos beállítási lehetőségek: ...
- 3.2.16.3. További dokumentáció
 - 3.2.16.3.1. A katalizátorvédelem leírása a benzinről földgázra vagy vissza történő átváltás során: ...
 - 3.2.16.3.2. Rendszer elrendezése (elektromos csatlakozások, vákuumcsatlakozás-kiegyenlítő tömlők stb.): ...
 - 3.2.16.3.3. A jelölés rajza: ...
- 3.2.17. *Nehéz haszonjárművek gázüzemű motorjaival kapcsolatos külön információk (Más kialakítású rendszerek esetén meg kell adni az egyenértékű információt)*
 - 3.2.17.1. Tüzelőanyag: PB-gáz/földgáz-H/földgáz-L/földgáz-HL ⁽¹⁾
 - 3.2.17.2. Nyomásszabályzó(k) vagy elpárologtató/nyomásszabályzó(k) ⁽¹⁾
 - 3.2.17.2.1. Gyártmány(ok): ...
 - 3.2.17.2.2. Típus(ok): ...
 - 3.2.17.2.3. Nyomáscsökkentési szakaszok száma: ...
 - 3.2.17.2.4. Nyomás az utolsó szakaszban:
legkisebb: kPa – maximum: kPa
 - 3.2.17.2.5. A fő beállítási pontok száma: ...
 - 3.2.17.2.6. Alapjárat beállítási pontok száma: ...
 - 3.2.17.2.7. Típus-jóváhagyási szám: ...
 - 3.2.17.3. Tüzelőanyag-ellátó rendszer: keverőegység/gázbefúvás/folyadék-befecskendezés/közvetlen befecskendezés ⁽¹⁾
 - 3.2.17.3.1. A keverékminőség szabályozása: ...
 - 3.2.17.3.2. A rendszer leírása és/vagy ábra és rajzok: ...
 - 3.2.17.3.3. Típus-jóváhagyási szám: ...
 - 3.2.17.4. Keverőegység
 - 3.2.17.4.1. Száma: ...
 - 3.2.17.4.2. Gyártmány(ok): ...
 - 3.2.17.4.3. Típus(ok): ...
 - 3.2.17.4.4. Elhelyezés: ...
 - 3.2.17.4.5. Beállítási lehetőségek: ...
 - 3.2.17.4.6. Típus-jóváhagyási szám: ...
 - 3.2.17.5. Befecskendezés a szívócsőbe
 - 3.2.17.5.1. Befecskendezés: egy pontos/több pontos ⁽¹⁾
 - 3.2.17.5.2. Befecskendezés: folyamatos/egyidejűleg vezérelve/egymás után vezérelve ⁽¹⁾

3.2.17.5.3. Befecskendező berendezés

3.2.17.5.3.1. Gyártmány(ok): ...

3.2.17.5.3.2. Típus(ok): ...

3.2.17.5.3.3. Beállítási lehetőségek: ...

3.2.17.5.3.4. Típus-jóváhagyási szám: ...

3.2.17.5.4. Tüzelőanyag-tápszivattyú (amennyiben van ilyen):

3.2.17.5.4.1. Gyártmány(ok): ...

3.2.17.5.4.2. Típus(ok): ...

3.2.17.5.4.3. Típus-jóváhagyási szám: ...

3.2.17.5.5. Befecskendező(k)

3.2.17.5.5.1. Gyártmány(ok): ...

3.2.17.5.5.2. Típus(ok): ...

3.2.17.5.5.3. Típus-jóváhagyási szám: ...

3.2.17.6. Közvetlen befecskendezés

3.2.17.6.1. Tüzelőanyag-befecskendező szivattyú/nyomásszabályzó (¹)

3.2.17.6.1.1. Gyártmány(ok): ...

3.2.17.6.1.2. Típus(ok): ...

3.2.17.6.1.3. Befecskendezési időpont: ...

3.2.17.6.1.4. Típus-jóváhagyási szám: ...

3.2.17.6.2. Befecskendező(k)

3.2.17.6.2.1. Gyártmány(ok): ...

3.2.17.6.2.2. Típus(ok): ...

3.2.17.6.2.3. Nyitási nyomás vagy jelleggörbe (²): ...

3.2.17.6.2.4. Típus-jóváhagyási szám: ...

3.2.17.7. Elektronikus vezérlőegység (ECU)

3.2.17.7.1. Gyártmány(ok): ...

3.2.17.7.2. Típus(ok): ...

3.2.17.7.3. Beállítási lehetőségek: ...

3.2.17.7.4. Szoftverkalibrálási szám(ok): ...

3.2.17.8. Földgáztüzelőanyag-specifikus berendezés

3.2.17.8.1. 1-es változat (csak olyan motorok jóváhagyása esetén, amelyek több különböző tüzelőanyag-összetétellel működnek)

3.2.17.8.1.1. Tüzelőanyag-összetétel:

metán (CH ₄):	alap: %mol	min. %mol	max. %mol
etán (C ₂ H ₆):	alap: %mol	min. %mol	max. %mol
propán (C ₃ H ₈):	alap: %mol	min. %mol	max. %mol
bután (C ₄ H ₁₀):	alap: %mol	min. %mol	max. %mol
C ₅ /C ₅ +:	alap: %mol	min. %mol	max. %mol
oxigén (O ₂):	alap: %mol	min. %mol	max. %mol
inert (H ₂ , He stb.):	alap: %mol	min. %mol	max. %mol

3.2.17.8.1.2. Befecskendező(k)

3.2.17.8.1.2.1. Gyártmány(ok): ...

3.2.17.8.1.2.2. Típus(ok): ...

3.2.17.8.1.3. Más (ahol alkalmazható): ...

3.2.17.8.2. 2-es változat (csak olyan motorok jóváhagyása esetén, amelyek több különböző tüzelőanyag-összetétellel működnek)

3.3. Villanymotor

3.3.1. Típus (tekerceslés, gerjesztés): ...

3.3.1.1. Legnagyobb óránkénti teljesítmény: kW

3.3.1.2. Üzemi feszültség: V

3.3.2. Akkumulátor

3.3.2.1. Cellák száma: ...

3.3.2.2. Tömeg: kg

3.3.2.3. Kapacitás: Ah (amperóra)

3.3.2.4. Elhelyezés: ...

3.4. Motor vagy motorkombináció3.4.1. *Hibrid elektromos jármű*: igen/nem ⁽¹⁾3.4.2. *Hibrid elektromos jármű kategóriája*: járművön kívüli töltés/nem járművön kívüli töltés: ⁽¹⁾3.4.3. *Üzem módkapcsoló*: van/nincs ⁽¹⁾

3.4.3.1. Választható üzemmódok

3.4.3.1.1. Csak elektromos: igen/nem ⁽¹⁾

- 3.4.3.1.2. Csak tüzelőanyag-fogyasztó: igen/nem ⁽¹⁾
- 3.4.3.1.3. Hibrid mód: igen/nem ⁽¹⁾ (ha igen, rövid leírás): ...
- 3.4.4. *Az energiatároló eszköz leírása: (akkumulátor, kondenzátor, lendkerék/generátor)*
- 3.4.4.1. Gyártmány(ok): ...
- 3.4.4.2. Típus(ok): ...
- 3.4.4.3. Azonosító szám: ...
- 3.4.4.4. Az elektrokémiai párosítás fajtája: ...
- 3.4.4.5. Energia: ... (akkumulátorra: feszültség és kapacitás Ah 2 órán át, kondenzátorra: J,...)
- 3.4.4.6. Töltő: fedélzeti/külső/nincs ⁽¹⁾
- 3.4.5. *Villanymotor (írjon le külön minden egyes villanymotortípust)*
- 3.4.5.1. Gyártmány: ...
- 3.4.5.2. Típus: ...
- 3.4.5.3. Alapfelhasználás: vontató motor/generátor ⁽¹⁾
- 3.4.5.3.1. Vontatómotorként: egyes motor/több motor (számuk) ⁽¹⁾: ...
- 3.4.5.4. Legnagyobb teljesítmény: kW
- 3.4.5.5. Működési elv
- 3.4.5.5.1. Egyenáram/váltóáram/fázisok száma: ...
- 3.4.5.5.2. Külön gerjesztés/soros/összetett ⁽¹⁾
- 3.4.5.5.3. Szinkron/aszinkron ⁽¹⁾
- 3.4.6. *Vezérlőegység*
- 3.4.6.1. Gyártmány(ok): ...
- 3.4.6.2. Típus(ok): ...
- 3.4.6.3. Azonosítószám: ...
- 3.4.7. *Áramszabályozó*
- 3.4.7.1. Gyártmány: ...
- 3.4.7.2. Típus: ...
- 3.4.7.3. Azonosítószám: ...
- 3.4.8. *A jármű elektromos hatósugara a 101. előírás 7. mellékletében leírt eljárás szerint km: ...*
- 3.4.9. *A gyártó ajánlásai az előkondicionálásra: ...*
- 3.5. Szén-dioxid-kibocsátás/tüzelőanyag-fogyasztás ⁽⁰⁾ (a gyártó által megadott érték)**
- 3.5.1. *Szén-dioxid-kibocsátási érték*
- 3.5.1.1. Szén-dioxid-kibocsátás (városi körülmények): g/km
- 3.5.1.2. Szén-dioxid-kibocsátás (városon kívüli körülmények): g/km
- 3.5.1.3. Szén-dioxid-kibocsátás (vegyes): g/km

3.5.2. *Tüzelőanyag-fogyasztás (adja meg a részleteket minden egyes vizsgált tüzelőanyagra)*

3.5.2.1. Szén-dioxid-kibocsátás (városi körülmények): l/100 km/m³/100 km ⁽¹⁾

3.5.2.2. Szén-dioxid-kibocsátás (városon kívüli körülmények):
l/100 km/m³/100 km ⁽¹⁾

3.5.2.3. Szén-dioxid-kibocsátás (vegyes): l/100 km/m³/100 km ⁽¹⁾

3.6. A gyártó által megengedett hőmérsékletek

3.6.1. *Hűtőrendszer*

3.6.1.1. *Folyadékűtés*

Legnagyobb hőmérséklet a kilépésnél: K

3.6.1.2. *Légűtés*

3.6.1.2.1. Vonatkoztatási pont: ...

3.6.1.2.2. Legnagyobb hőmérséklet a vonatkoztatási pontban: K

3.6.2. *Legnagyobb hőmérséklet töltőlevegő-hűtőből történő kilépésnél: K*

3.6.3. *Legnagyobb kipufogási hőmérséklet a kipufogóvezetéknek a kipufogó-gyűjtőcső pereméhez vagy a turbófeltöltőhöz közeli pontban: K*

3.6.4. *Tüzelőanyag hőmérséklete*

legkisebb: K – legnagyobb: K

Dízelmotoroknál a befecskendezőszivattyú bemeneténél, gázüzemű motorok esetén a nyomásszabályzó végfokozatánál

3.6.5. *Kenőanyag hőmérséklete*

legkisebb: K – legnagyobb:K

3.6.6. *Tüzelőanyag-nyomás*

legkisebb: ... kPa – legnagyobb: ... kPa

Csak földgázüzemű gázmotorok esetén a nyomásszabályzó végfokozatánál.

3.7. A motor által meghajtott berendezések

A felszerelés által felvett, a motor működtetéséhez szükséges teljesítmény az MR A. Függelékének A/40. számú melléklete 4.1.1. (80/1269/EGK irányelv I. mellékletének 5.1.1.) pontjában meghatározott működtetési feltételek szerint:

Berendezés	Különbféle motorfordulatszámon felvett teljesítmény (kW)						
	Alapjárat:	Alacsony fordulatszám	Magas fordulatszám	A fordulatszám (*)	B fordulatszám (*)	C fordulatszám (*)	Referencia-fordulatszám (**)
P(a)							
A motor működtetéséhez szükséges felszere-							

lések (a mért motor- teljesít- ményből kivonva) lásd: I. kiegészítés, 6.1. szakasz							
(**) ESC-vizsgálat							
(**) Csak ETC-vizsgálat							

3.8. Kenési rendszer

3.8.1. A rendszer leírása

3.8.1.1. Kenőanyagtartály elhelyezése: ...

3.8.1.2. Adagolórendszer (szivattyúval/a szívócsőbe való befecskendezéssel/tüzelőanyaggal összekeverve stb.) ⁽¹⁾

3.8.2. Kenőanyag-szivattyú

3.8.2.1. Gyártmány(ok): ...

3.8.2.2. Típus(ok): ...

3.8.3. Tüzelőanyag-keverék

3.8.3.1. Arány: ...

3.8.4. Olajhűtő: igen/nem ⁽¹⁾

3.8.4.1. Rajz(ok): ... vagy

3.8.4.1.1. Gyártmány(ok): ...

3.8.4.1.2. Típus(ok): ...

4. ERŐÁTVITEL ^(P)

4.1. Az erőátviteli rendszer rajza: ...

4.2. Típusa (mechanikus, hidraulikus, villamos stb.): ...

4.2.1. Elektromos/elektronikus alkatrészek rövid leírása (amennyiben van ilyen): ...

4.3. A motor lendítőkerékének tehetetlenségi nyomatéka: ...

4.3.1. Kiegészítő tehetetlenségi nyomaték, sebességbe kapcsolás nélkül: ...

4.4. Tengelykapcsoló

4.4.1. Típus: ...

4.4.2. Legnagyobb forgatónyomaték-átvitel: ...

4.5. Sebességváltó4.5.1. Típus (kézi/automata/FVE (fokozatmentesen változtatható erőátvitel)) ⁽¹⁾

4.5.2. A motorhoz viszonyított elhelyezése: ...

4.5.3. A kezelés módja: ...

4.6. Áttételi viszonyyszámok

Sebességfokozat	Belső áttételi viszony- szám (a sebességváltó kimenőtengely fordul- atszám a motorhoz viszonyítva)	Végső áttételi viszony- szám(ok) (a sebességváltó kimenőtengely fordulatszá- ma a hajtott kerék fordulat- számához viszonyítva)	Összáttételi viszonyszám
Legnagyobb érték az FVE-nél (*)			
1			
2			
3			
...			
Legkisebb érték az FVE-nél (*)			
Hátramenet			
(*) Folyamatosan változó áttétel			

4.7. A jármű legnagyobb sebessége (km/h) ⁽⁹⁾: ...**4.8. Sebességmérő**

4.8.1. Működési módszer és a meghajtószerkezet leírása: ...

4.8.2. Műszerállandó: ...

4.8.3. A mérési mechanizmus tűrése (az MR A. Függelékének A/17. számú melléklete 2.1.3. — 75/443/EGK irányelv II. melléklete 2.1.3. — pontjának megfelelően): ...

4.8.4. Teljes áttételi viszonyyszámok (az MR A. Függelékének A/17. számú melléklete 2.1.2. — 75/443/EGK irányelv II. melléklete 2.1.2. — pontjának megfelelően), vagy ezzel egyenértékű adat: ...

4.8.5. A sebességmérő skálájának vagy egyéb kijelzési módoknak az ábrája: ...

4.9. Menetiró: igen/nem ⁽¹⁾

4.9.1. Jóváhagyási jel: ...

4.10. Differenciálzár: igen/nem/választható ⁽¹⁾**5. TENGELYEK**

5.1. Az egyes tengelyek leírása: ...

5.2. Gyártmány: ...

5.3. Típus: ...

5.4. Felemelhető tengely(ek) elhelyezkedése: ...

5.5. Terhelésátcsoportosító tengely(ek) elhelyezkedése: ...

6. FELFÜGGESZTÉS

6.1. A felfüggesztés elrendezési rajza: ...

6.2. Az egyes tengelyek, tengelycsoportok vagy kerekek felfüggesztésének típusa és kivitelezése: ...

6.2.1. Szintállítás: igen/nem/választható ⁽¹⁾

6.2.2. Elektromos/elektronikus alkatrészek rövid leírása (amennyiben van ilyen): ...

6.2.3. Légrugózás a hajtott tengely(ek)en: igen/nem ⁽¹⁾

6.2.3.1. A hajtott tengely(ek) felfüggesztése a légrugózással egyenértékű: igen/nem ⁽¹⁾

6.2.3.2. A rugózott tömeg lengésének frekvenciája és csillapítása: ...

6.2.4. Légrugózás a nem hajtott tengely(ek)en: igen/nem ⁽¹⁾

6.2.4.1. A nem hajtott tengely(ek) felfüggesztése a légrugózással egyenértékű: igen/nem ⁽¹⁾

6.2.4.2. A rugózott tömeg lengésének frekvenciája és csillapítása: ...

6.3. *A felfüggesztés rugózó részeinek jellemzői* (kivitelezés, anyagjellemzők és méretek): ...

6.4. *Kanyarstabilizátor*: igen/nem/választható ⁽¹⁾

6.5. *Lengéscsillapító*: igen/nem/választható ⁽¹⁾

6.6. Gumiabroncsok és kerekek

6.6.1. *Gumiabroncs/keréktárcsa kombinációja (kombinációi)*

a) gumiabroncsok esetén meg kell adni a méret meghatározását, az értéket, a legkisebb sebességekategória jelzését, a gördülő ellenállást az ISO 28580-nal összhangban (adott esetben) ⁽¹⁾;

b) a keréktárcsa esetében adja meg az abroncsmérete(ke)t és a besajtolási mélység(eke)t

6.6.1.1. Tengelyek

6.6.1.1.1. 1. tengely: ...

6.6.1.1.2. 2. tengely: ...

stb.

6.6.1.2. Pótkerék (ha van): ...

6.6.2. *A gördülési sugarak alsó és felső határértékei*

6.6.2.1. 1. tengely: ...

6.6.2.2. 2. tengely: ...

6.6.2.3. 3. tengely: ...

6.6.2.4. 4. tengely: ...

stb.

- 6.6.3. Az abroncsnyomásnak a járműgyártó által ajánlott értéke: kPa
- 6.6.4. Áttétel/abroncs/kerék gépjárműtípusnak megfelelő kombinációja az elülső és/vagy a hátsó tengelyen, ahogy azt a gyártó javasolta: ...
- 6.6.5. Az ideiglenesen használható tartalékkerék rövid leírása (amennyiben van ilyen): ...

7. KORMÁNYMŰ

- 7.1. A kormányzott tengely(ek) vázlatos ábrája, amely mutatja a kormánygeometriát: ...
- 7.2. Áttétel és vezérlés**
- 7.2.1. A kormányzási áttétel típusa (adott esetben az első és hátsó tengelyre meghatározva): ...
- 7.2.2. Csatlakozás a kerekekhez (ideértve a mechanikus módszerektől eltérő módszereket is; adott esetben az első és hátsó tengelyre meghatározva): ...
- 7.2.2.1. Elektromos/elektronikus alkatrészecskék rövid leírása (amennyiben van ilyen): ...
- 7.2.3. Rásegítési mód (ha van): ...
- 7.2.3.1. Működési mód és ábra, gyártmány(ok) és típus(ok): ...
- 7.2.4. A teljes kormányberendezés ábrája, amely jelzi a kormányzási működésre hatással levő különböző berendezések elhelyezését a járműben: ...
- 7.2.5. A kormányberendezés(ek) vázlatos ábrája: ...
- 7.2.6. A kormányberendezés beállítási tartománya és módszere (amennyiben van ilyen): ...
- 7.3. A kerekek legnagyobb kormányzási szöge**
- 7.3.1. Jobbra: ... fok; a kormánykerék fordulatainak száma (vagy ezzel egyenértékű adat): ...
- 7.3.2. Balra: ... fok; a kormánykerék fordulatainak száma (vagy ezzel egyenértékű adat): ...

8. FÉKBERENDEZÉS

(A következő részleteket, ideértve az azonosítás módszerét, adott esetben, meg kell adni)

- 8.1. A fékberendezés típusa és jellemzői (az MR A. Függelékének A/9. számú melléklete 1.2.6. — 71/320/EGK tanácsi irányelv I. mellékletének 1.6. — pontjában meghatározottak szerint), a következők részleteivel és rajzával együtt: dob- és tárcsafék, tömlők, fékpofa/tárcsafék betétek és/vagy -betétek gyártmánya és típusa, hatékony fékezési terület, fékdob, fékpofa, féktárcsa átmérője, fékdob tömege, beállítási berendezések, tengely(ek) és a felfüggesztés lényeges részei: ...
- 8.2. Működési diagram, az MR A. Függelékének A/9. számú melléklete 1.2.2. — 71/320/EGK irányelv I. mellékletének 1.2. — pontjában leírt fékrendszer leírása és/vagy rajza, ideértve az áttételeket és vezérléseket:
- 8.2.1. Üzemi fékrendszer: ...
- 8.2.2. Biztonsági fékrendszer: ...
- 8.2.3. Rögzítőfék-rendszer: ...
- 8.2.4. Bármilyen kiegészítő fékrendszer: ...

- 8.2.5. Fékrendszer leszakadás esetén: ...
- 8.3. A pótkocsik fékrendszerének vezérlése és áttétele, a pótkocsi vontatására tervezett járműveknél: ...
- 8.4. A jármű pótkocsi vontatásához szükséges elektromos/pneumatikus/hidraulikus ⁽¹⁾ üzemi fékekkel felszerelt: igen/nem ⁽¹⁾
- 8.5. Blokkolásgátló fékrendszer: igen/nem/választható ⁽¹⁾
- 8.5.1. Blokkolásgátló fékrendszerrel ellátott járművek esetén a rendszer működésének leírása (ideértve bármely elektromos alkatrészt), elektromos blokkolási ábra, hidraulikus vagy pneumatikus kapcsolási vázlat: ...
- 8.6. Az MR A. Függelékének A/9. számú melléklete 4.1.1.4.2. pontjában hivatkozott 4.3. pont vagy adott esetben a 13.4. pont — 71/320/EGK irányelv II. melléklete függelékének 1.1.4.2. pontjához tartozó függelék vagy adott esetben a XI. melléklet függeléke — szerinti számítás és görbék: ...
- 8.7. Az energiaellátás leírása és/vagy rajza (a segédenergiával működő fékrendszerek esetén is meg kell határozni): ...
- 8.7.1. Sűrített levegővel működő fékrendszerek esetén, a p₂ üzemi nyomás a nyomástartály(ok)ban: ...
- 8.7.2. Vákuumfékrendszer esetén a kiindulási energiaszint a nyomástartály(ok)ban: ...
- 8.8. A fékrendszerre vonatkozó számítások: a kerék kerületénél számított teljes fékerő és a fékezéshez kifejtett erő aránya: ...
- 8.9. Fékrendszerek rövid leírása (az MR A. Függelékének A/9. számú melléklete — 71/320/EGK irányelv IX. melléklete 1. függeléke kiegészítésének 1.6. pontja — alapján): ...
- 8.10. Az I. típusú és/vagy a II. típusú vagy a III. típusú vizsgálatok alóli mentesség igénylése esetén, az MR A. Függelékének A/9. számú melléklete 9.5. pontjának — 71/320/EGK irányelv VII. melléklete 2. függelékének — megfelelő jelentés számát kell bejelenteni: ...
- 8.11. A fékberendezés(ek) típusának/típusainak részletes adatai: ...

9. FELÉPÍTMÉNY

- 9.1. A felépítmény típusa az A/2. számú melléklet C. részében meghatározott kódok szerint: ...
- 9.2. Felhasznált anyagok és az összeállítás módszere: ...
- 9.3. Ajtók, zárszerkezetek, csuklópántok**
- 9.3.1. Ajtók összeállítása és az ajtók száma: ...
- 9.3.1.1. Méretek, nyitás iránya és legnagyobb szöge: ...
- 9.3.2. A zárok és csuklópántok rajza és az ajtóban való elhelyezésük: ...
- 9.3.3. A zárok és csuklópántok műszaki leírása: ...
- 9.3.4. A bejáratok, lépcsők és szükséges kilincsek részletei (ideértve a méreteket is), adott esetben: ...

9.4. Látótér

- 9.4.1. Az elsődleges referenciajelek kellő részletességű megadása annak érdekében, hogy könnyen azonosíthatók legyenek, és ellenőrizhető legyen a referenciajelek helyzete a többihez képest és az R ponthoz viszonyítva: ...
- 9.4.2. Azoknak az alkatrészeknek az elhelyezését mutató rajz(ok) vagy fénykép(ek), amelyek a látótér 180°-os szögébe esnek: ...

9.5. Szélvédő és más ablakok**9.5.1. Szélvédő**

- 9.5.1.1. Felhasznált anyagok: ...
- 9.5.1.2. A felszerelés módja: ...
- 9.5.1.3. Hajlásszög: ...
- 9.5.1.4. Típus-jóváhagyási szám(ok): ...
- 9.5.1.5. Szélvédőtartozékok és ezek összeszerelésének helyzete, az elektromos/elektronikus alkatrészek rövid leírásával: ...

9.5.2. Más ablakok

- 9.5.2.1. Felhasznált anyagok: ...
- 9.5.2.2. Típus-jóváhagyási szám(ok): ...
- 9.5.2.3. Az ablakemelő elektromos/elektronikus berendezéseinek rövid leírása (ha van): ...

9.5.3. Nyitható tetőablak

- 9.5.3.1. Felhasznált anyagok: ...
- 9.5.3.2. Típus-jóváhagyási szám(ok): ...

9.5.4. Más üvegtáblák

- 9.5.4.1. Felhasznált anyagok: ...
- 9.5.4.2. Típus-jóváhagyási szám(ok): ...

9.6. Szélvédőtörlő(k)

- 9.6.1. Részletes műszaki leírás (fényképekkel és rajzokkal együtt): ...

9.7. Szélvédőmosó berendezés

- 9.7.1. Részletes műszaki leírás (fényképekkel és rajzokkal együtt), vagy ha önálló műszaki egységként jóváhagyott, akkor a típus-jóváhagyási szám: ...

9.8. Jég- és páramentesítő

- 9.8.1. Részletes műszaki leírás (fényképekkel és rajzokkal együtt): ...
- 9.8.2. Legnagyobb elektromos fogyasztás: kW

9.9. Közvetett látást biztosító eszközök

- 9.9.1. Visszapillantó tükrök, minden tükröre megadva:
- 9.9.1.1. Gyártmány: ...
- 9.9.1.2. Típus-jóváhagyási jel: ...
- 9.9.1.3. Változat: ...

- 9.9.1.4. Rajz(ok) a tükör azonosításához, bemutatva a tükör elhelyezését a jármű felépítményéhez viszonyítva: ...
- 9.9.1.5. A felszerelés módjának részletei, a jármű azon részével együtt, amelyre azt fel kell szerelni: ...
- 9.9.1.6. A hátrafelé irányuló látómezőt befolyásoló választható berendezések: ...
- 9.9.1.7. A beállító rendszer elektronikus szerkezeti elemeinek (ha van ilyen) rövid leírása: ...
- 9.9.2. Közvetett látást biztosító, tükrökön kívüli eszközök: ...
- 9.9.2.1. Típus és jellemzők (például az eszköz teljes leírása): ...
- 9.9.2.1.1. Kamera-monitor rendszer esetén az észlelési távolság (mm), a kontraszt, fényűrűség-tartomány, zavaró fények kiküszöbölése, kijelző teljesítménye (fekete-fehér/színes), képfrissítési frekvencia, a monitor fényűrűség-tartománya: ...
- 9.9.2.1.2. Megfelelően részletezett rajzok a teljes eszköz bemutatásához, beleértve a szerelési utasításokat is; az EK-típus-jóváhagyási jel helyét a rajzokon jelölni kell.

9.10. Belső elrendezés

9.10.1. Az utasok belső védelme

- 9.10.1.1. A rögzített részek elhelyezését mutató tervrajzok vagy fényképek: ...
- 9.10.1.2. A referenciazóna fényképe vagy rajza, ideértve az MR. A. Függelék A/12. számú melléklete – 74/60/EGK tanácsi irányelv (HL L 38., 1974.2.11., 2. o.) I. mellékletének 2.3.1. – pontjában említett mentesített területet is: ...
- 9.10.1.3. A belső berendezések fényképei, rajzai és/vagy perspektivikus részabrázolásuk, amely megmutatja az utastér belső részeit és a felhasznált anyagokat (kivéve a belső visszapillantó tükröket), a kezelőberendezéseket, a tetőt vagy tolótetőt, az ülések háttámláját, az üléseket és az ülések hátsó részét: ...
- 9.10.2. *A kezelőberendezések, ellenőrző lámpák és kijelzők elrendezése és jelölése:*
- 9.10.2.1. A jelzések, kezelőberendezések, ellenőrző lámpák és kijelzők elrendezéséről készült fényképek és/vagy rajzok: ...
- 9.10.2.2. A kezelőberendezések, ellenőrző lámpák és kijelzők jelöléséről, valamint az MR. A. Függelék A/33. számú melléklet 4. és 5. pontjában – 78/316/EGK irányelv II. és III. mellékletében – említett járműrészekről készült fényképek és/vagy rajzok, ahol szükséges: ...
- 9.10.2.3. *Összefoglaló táblázat*
A jármű az MR. A. Függelék A/33. számú melléklet 4. és 5. pontja – 78/316/EGK irányelv II. és III. melléklete – alapján a következő kezelőberendezésekkel, ellenőrző lámpákkal és kijelzőkkel van felszerelve:

Kezelőberendezések, ellenőrző lámpák és kijelzők, amelyek azonosítása kötelező, ha be vannak szerelve, és az e célból alkalmazott jelzések							
Jelzés száma	Berendezések	Rendelkezésre álló kezelőberendezés/kijelzők (*)	Azonosító jelzés (*)	Helye (**)	Rendelkezésre álló ellenőrző lámpák (*)	Azonosító jelzés (*)	Helye (**)
1	Világítás-főkapcsoló						
2	Tom-pított fény-szóró						
3	Távolsági fény-szórók						
4	Helyzet-jelző (oldal) lámpák						
5	Első ködfény-szóró						
6	Hátsó ködlámpa						
7	Fényszóróállító berendezés						
8	Várakozást jelző lámpa						
9	Irányjelző lámpa						
10	Vészjelző lámpa						
11	Szélvédőtörlő						
12	Szélvédőmosó berendezés						

Kezelőberendezések, ellenőrző lámpák és kijelzők, amelyek azonosítása kötelező, ha be vannak szerelve, és az e célból alkalmazott jelzések							
Jelzés száma	Berendezések	Rendelkezésre álló kezelőberendezés/kijelzők (*)	Azonosító jelzés (*)	Helye (**)	Rendelkezésre álló ellenőrző lámpák (*)	Azonosító jelzés (*)	Helye (**)
13	Szélvédőtörlő és -mosó						
14	Fényszórótisztító berendezés						
15	Szélvédőpárátlanító és -jégmentesítő						
16	Hátsószélvédőpárátlanító és -jégmentesítő						
17	Szellőztető ventilátor						
18	Dízel-előmelegítő						
19	Hidegin-dító						
20	Fékmeghibásodás						
21	Tüzelőanyag-szintjelző						
22	Akkumulátortöltés-ellenőrző lámpa						

Kezelőberendezések, ellenőrző lámpák és kijelzők, amelyek azonosítása kötelező, ha be vannak szerelve, és az e célból alkalmazott jelzések							
Jelzés száma	Berendezések	Rendelkezésre álló kezelőberendezés/kijelzők (*)	Azonosító jelzés (*)	Helye (**)	Rendelkezésre álló ellenőrző lámpák (*)	Azonosító jelzés (*)	Helye (**)
23	Motor-hűtés-hőmérséklet jelző						
(*) x =igen — =nem vagy nem önállóan választható o =választható (**) d =közvetlenül a kezelőberendezésen, kijelzőn, ellenőrző lámpán c =közeliében							

Kezelőberendezések, ellenőrző lámpák és kijelzők, amelyek azonosítása választható, ha be vannak szerelve, és az alkalmazott jelzések, ha az azonosításukra szükség van							
Jelzés száma	Berendezések	Rendelkezésre álló kezelőberendezés/kijelzők (*)	Azonosító jelzés (*)	Helye (**)	Rendelkezésre álló ellenőrző lámpák (*)	Azonosító jelzés (*)	Helye (**)
1	Rögzítő-fék						
2	Hátsó törlő						
3	Hátsó-szélvédő-mosó						
4	Hátsó-szélvédő-törlő és -mosó						
5	Szakaszos szélvédőtörlő						
6	Hangjelző berendezés (kürt)						
7	Motorháztető (elülső fedél)						

Kezelőberendezések, ellenőrző lámpák és kijelzők, amelyek azonosítása választható, ha be vannak szerelve, és az alkalmazott jelzések, ha az azonosításukra szükség van							
Jelzés száma	Berendezések	Rendelkezésre álló kezelőberendezés/kijelzők (*)	Azonosító jelzés (*)	Helye (**)	Rendelkezésre álló ellenőrző lámpák (*)	Azonosító jelzés (*)	Helye (**)
8	Csomagtérfedél (hátsó fedél)						
9	Biztonsági öv						
10	Motorolajnyomás						
11	Ólommentes benzin						
...							
...							
...							
(*) x =igen — =nem vagy nem önállóan választható o =választható (**) d =közvetlenül a kezelőberendezésen, kijelzőn, ellenőrző lámpán c =közelében							

9.10.3. Ülések

9.10.3.1. Ülőhelyek száma (°): ...

9.10.3.1.1. Elhelyezése és elrendezése: ...

9.10.3.2. Kizárólag a jármű álló helyzetében használható ülések: ...

9.10.3.3. Tömeg: ...

9.10.3.4. Jellemzők: alkatrész-típusjóváhagyással nem rendelkező ülések vonatkozásában, leírás és rajz a következőkről

9.10.3.4.1. Az ülések és rögzítésük: ...

9.10.3.4.2. A beállítási rendszer: ...

9.10.3.4.3. Az elmozdító- és rögzítési rendszer: ...

9.10.3.4.4. A biztonsági öv rögzítése (ha az ülészerkezetbe van beépítve): ...

9.10.3.4.5. A jármű rögzítésre használt részei: ...

- 9.10.3.5. Az R pont koordinátái vagy rajza (¹)
 - 9.10.3.5.1. Vezetőülés: ...
 - 9.10.3.5.2. A többi ülőhely: ...
- 9.10.3.6. Tervezési torzószőg
 - 9.10.3.6.1. Vezetőülés: ...
 - 9.10.3.6.2. A többi ülőhely: ...
- 9.10.3.7. Az ülés beállításainak tartománya
 - 9.10.3.7.1. Vezetőülés: ...
 - 9.10.3.7.2. A többi ülőhely: ...
- 9.10.4. *Fejtámlák*
 - 9.10.4.1. Fejtámlák típusai: egybeépített/leszerelhető/különálló (¹)
 - 9.10.4.2. EK-típus-jóváhagyási szám(ok), ha van(nak): ...
 - 9.10.4.3. Még nem jóváhagyott fejtámlák esetén
 - 9.10.4.3.1. A fejtámla részletes leírása, különös tekintettel a párnázat anyagára vagy anyagaire, és adott esetben a merevítések és rögzítőelemek helyzete és meghatározása azon ülések tekintetében, amelyekre jóváhagyást kérnek: ...
 - 9.10.4.3.2. »Különálló« fejtámla esetén
 - 9.10.4.3.2.1. Annak a szerkezeti résznek a részletes leírása, ahová a fejtámlát rögzíteni kell: ...
 - 9.10.4.3.2.2. A szerkezet és a fejtámla jellemző részeinek méretezett rajzai: ...
- 9.10.5. *Az utastér fűtőrendszere*
 - 9.10.5.1. A jármű rövid leírása, tekintettel annak fűtési rendszerére, ha a motor hűtőfolyadékának hőjét használja fel: ...
 - 9.10.5.2. A járműtípus részletes leírása, tekintettel a fűtésre, ha a hűtőlevegő vagy a motor kipufogógázai fűtési forrásként szolgálnak, ideértve a következőket:
 - 9.10.5.2.1. A fűtési rendszer vázlatos rajza, jelölve annak elhelyezését a járműben: ...
 - 9.10.5.2.2. A kipufogógázokat a fűtéshez felhasználó fűtési rendszerek hőcserélőjének, vagy annak az alkatrésznek, ahol a hőcsere végbemegy, a vázlatos rajza (a motor hűtőlevegőjét felhasználó fűtési rendszereknél): ...
 - 9.10.5.2.3. A hőcserélőnek vagy részeinek – különösen azoknak, ahol a hőcsere végbemegy – a metszeti rajza, amely jelöli a fal vastagságát, a felhasznált anyagokat és a felületének jellemzőit: ...
 - 9.10.5.2.4. Meg kell határozni a fűtőrendszer további fontos alkatrészeit, mint például a fűtőventilátort, tekintettel annak összeszerelési módjára és műszaki adataira: ...
 - 9.10.5.3. A járműtípus rövid leírása, tekintettel az égéshő felhasználásával működő fűtőrendszerre és az automata vezérlésre: ...
 - 9.10.5.3.1. Az égéshő felhasználásával működő fűtőberendezés, a légszívórendszer, a kipufogórendszer, az üzemanyagtartály, az üzemanyag-ellátó rendszer (beleértve a szelepeket) és az elektromos csatlakozások elrendezési rajza, amely mutatja ezek helyét a járműben.

- 9.10.5.4. Legnagyobb elektromos fogyasztás: kW
- 9.10.6. *A kormányberendezés működését befolyásoló alkatrészek ütközés esetén*
- 9.10.6.1. A járműtípus részletes leírása, fényképekkel és/vagy rajzokkal együtt, tekintettel a jármű azon részének szerkezetére, méreteire, irányára és alkotóanyagaina, amely a kormányberendezés előtt helyezkedik el, beleértve azokat az alkatrészeket, amelyeket arra terveztek, hogy a kormányberendezésnek történő ütközés esetén az energia egy részét elnyeljék: ...
- 9.10.6.2. Azoknak a 9.10.6.1. pontban leírtaktól különböző alkatrészeknek a fényképe(i) vagy rajza(i), amelyeket a gyártó a műszaki szolgálattal egyetértésben a kormányberendezés ütközéskori működését befolyásolónak tekint: ...
- 9.10.7. *Egyes gépjármű-kategóriák belső kialakításában használt anyagok égési tulajdonságai*
- 9.10.7.1. *A tető belső burkolására használt anyag(ok)*
- 9.10.7.1.1. Az alkatrészek típus-jóváhagyási száma(i), ha van(nak): ...
- 9.10.7.1.2. Nem jóváhagyott anyagok esetében
- 9.10.7.1.2.1. Alapanyag(ok)/megnevezés:/.....
- 9.10.7.1.2.2. Többretegű/egyretegű ⁽¹⁾ anyag, rétegek száma ⁽¹⁾: ...
- 9.10.7.1.2.3. A burkolás típusa ⁽¹⁾: ...
- 9.10.7.1.2.4. Legnagyobb/legkisebb vastagság:/..... mm
- 9.10.7.2. *A hátsó és az oldalsó falakra használt anyag(ok)*
- 9.10.7.2.1. Az alkatrészek típus-jóváhagyási száma(i), ha van(nak): ...
- 9.10.7.2.2. Nem jóváhagyott anyagok esetében
- 9.10.7.2.2.1. Alapanyag(ok)/megnevezés:/.....
- 9.10.7.2.2.2. Többretegű/egyretegű ⁽¹⁾ anyag, rétegek száma ⁽¹⁾: ...
- 9.10.7.2.2.3. A burkolás típusa ⁽¹⁾: ...
- 9.10.7.2.2.4. Legnagyobb/legkisebb vastagság:/..... mm
- 9.10.7.3. *A padlózatra használt anyag(ok)*
- 9.10.7.3.1. Az alkatrészek EK-típus-jóváhagyási száma(i), ha van(nak): ...
- 9.10.7.3.2. Nem jóváhagyott anyagok esetében
- 9.10.7.3.2.1. Alapanyag(ok)/megnevezés:/.....
- 9.10.7.3.2.2. Többretegű/egyretegű ⁽¹⁾ anyag, rétegek száma ⁽¹⁾: ...
- 9.10.7.3.2.3. A burkolás típusa ⁽¹⁾: ...
- 9.10.7.3.2.4. Legnagyobb/legkisebb vastagság:/..... mm
- 9.10.7.4. *Az üléskárpithoz használta anyag(ok)*
- 9.10.7.4.1. Az alkatrészek típus-jóváhagyási száma(i), ha van(nak): ...
- 9.10.7.4.2. Nem jóváhagyott anyagok esetében
- 9.10.7.4.2.1. Alapanyag(ok)/megnevezés:/.....
- 9.10.7.4.2.2. Többretegű/egyretegű ⁽¹⁾ anyag, rétegek száma ⁽¹⁾: ...

- 9.10.7.4.2.3. A burkolás típusa ⁽¹⁾: ...
- 9.10.7.4.2.4. Legnagyobb/legkisebb vastagság:/..... mm
- 9.10.7.5. *Fűtő- és szellőztetőcsövekhez használt anyag(ok)*
- 9.10.7.5.1. Az alkatrészek típus-jóváhagyási száma(i), ha van(nak): ...
- 9.10.7.5.2. Nem jóváhagyott anyagok esetében
- 9.10.7.5.2.1. Alapanyag(ok)/megnevezés:/.....
- 9.10.7.5.2.2. Többretegű/egyretegű ⁽¹⁾ anyag, rétegek száma ⁽¹⁾: ...
- 9.10.7.5.2.3. A burkolás típusa ⁽¹⁾: ...
- 9.10.7.5.2.4. Legnagyobb/legkisebb vastagság:/.....mm
- 9.10.7.6. *A csomagtartóhoz használt anyag(ok)*
- 9.10.7.6.1. Az alkatrészek típus-jóváhagyási száma(i), ha van(nak): ...
- 9.10.7.6.2. Nem jóváhagyott anyagok esetében
- 9.10.7.6.2.1. Alapanyag(ok)/megnevezés:/.....
- 9.10.7.6.2.2. Többretegű/egyretegű ⁽¹⁾ anyag, rétegek száma ⁽¹⁾: ...
- 9.10.7.6.2.3. A burkolás típusa ⁽¹⁾: ...
- 9.10.7.6.2.4. Legnagyobb/legkisebb vastagság:/..... mm
- 9.10.7.7. *Más célokra használt anyag(ok)*
- 9.10.7.7.1. Rendeltetés: ...
- 9.10.7.7.2. Az alkatrészek típus-jóváhagyási száma(i), ha van(nak): ...
- 9.10.7.7.3. Nem jóváhagyott anyagok esetében
- 9.10.7.7.3.1. Alapanyag(ok)/megnevezés:/.....
- 9.10.7.7.3.2. Többretegű/egyretegű ⁽¹⁾ anyag, rétegek száma ⁽¹⁾: ...
- 9.10.7.7.3.3. A burkolás típusa ⁽¹⁾: ...
- 9.10.7.7.3.4. Legnagyobb/legkisebb vastagság:/..... mm
- 9.10.7.8. *Teljes berendezésként jóváhagyott alkatrészek (ülések, válaszfalak, csomag-tartók stb.)*
- 9.10.7.8.1. Az alkatrészek típus-jóváhagyási száma(i): ...
- 9.10.7.8.2. A teljes berendezés esetében: ülés, válaszfal, csomagtartók stb. ⁽¹⁾
- 9.10.8. *A légkondicionáló rendszerben hűtőközegként használt gáz: ...*
- 9.10.8.1. A légkondicionáló rendszert úgy tervezték-e meg, hogy 150-nél nagyobb globális felmelegedési potenciállal rendelkező, üvegházhatást okozó fluoro-zott gázokat tartalmazzon: igen/nem ⁽¹⁾
- 9.10.8.2. Ha a válasz igen, tölts ki az alábbi szakaszokat
- 9.10.8.2.1. A légkondicionáló rendszer rajza és rövid ismertetése, beleértve a hivatkozási számot vagy az alkatrészsámot és a szivárgásveszélyes alkatrészek anyagát;

- 9.10.8.2.2. A légkondicionáló rendszer szivárgása
- 9.10.8.2.4. A hivatkozási szám vagy alkatrészszám és a rendszer elemeinek anyaga, és a vizsgálat adatai (pl. a vizsgálati jegyzőkönyv száma, a jóváhagyás száma stb.): ...
- 9.10.8.3. A teljes rendszer összesített szivárgása, g/év: ...

9.11. Kiálló részek

- 9.11.1. Általános elrendezés (rajzok vagy fényképek), a mellékelt metszetek és ábrák elhelyezkedésének megadásával:
- 9.11.2. Rajzok és/vagy fényképek például, amennyiben fontos, a következőkről: ajtó- és ablakoszlop, légbevezető rácsok, hűtőrácsok, szélvédőtörlők, esőelvezető csatornák, kilincsek, állítható sínek, légterelő, csuklópántok és ajtózárok, vonóhorog, szemek, díszítő szegély, jelvények, emblémák és rovátkák, és a külső felület bármely olyan kiálló része, illetve bármely olyan része, amely kritikusnak tekinthető (pl. világítóberendezés). Ha az előző mondatban felsorolt részek nem kritikusak, pusztán dokumentációs célokra fényképpel is helyettesíthetők, ha szükséges, mellékelve a méretekre vonatkozó részleteket és/vagy leírást:
- 9.11.3. A külső felület részeinek rajzai az MR. A. Függelék A/16. számú melléklet 4.6.6.1. — 74/483/EGK irányelv I. mellékletének 6.9.1. — pontjában meghatározottakkal összhangban: ...
- 9.11.4. A lökhárítók rajza: ...
- 9.11.5. A padlóvonal rajza: ...

9.12. Biztonsági övek és/vagy más utasbiztonsági rendszerek

- 9.12.1. A biztonsági övek és utasbiztonsági rendszerek száma és helyzete, és azok az ülések, amelyeken azok használhatók

(B = bal oldal, J = jobb oldal, K = közép)				
		Teljes EK-típus-jóváhagyási jel	Változata, ha van	Övet a magassághoz állító berendezés (meg kell jelölni: igen/nem/választható)
Első ülésor	B			
	K			
	J			
Második ülésor (*)	B			
	K			
	J			
(*) A táblázat szükség szerint kiegészíthető azon járművek esetén, amelyekben több mint két sor ülés van, vagy több mint három ülés van elhelyezve a jármű teljes szélességében				

- 9.12.2. A kiegészítő utasbiztonsági rendszerek jellege és elhelyezkedése (meg kell jelölni: igen/nem/választható)

(B = bal oldal, J = jobb oldal, K = közép)				
		Elülső légzsák	Oldalsó légzsák	Övelőfeszítő berendezés
Első ülésor	B			
	K			
	J			
Második ülésor (*)	B			
	K			
	J			
(*) A táblázat szükség szerint kiegészíthető azon járművek esetén, amelyekben több mint két sor ülés van, vagy több mint három ülés van elhelyezve a jármű teljes szélességében				

9.12.3. A biztonsági övek rögzítésének száma és elhelyezése, és az MR. A. Függelék A/. számú mellékletének — 76/115/EGK irányelvnek — való megfelelés bizonyítéka (típus-jóváhagyási szám vagy vizsgálati jegyzőkönyv): ...

9.12.4. Elektromos/elektronikus alkatrészek rövid leírása (amennyiben van ilyen): ...

9.13. Biztonsági öv rögzítései

9.13.1. A felépítés fényképei és/vagy rajzai, a tényleges és hatékony rögzítések elhelyezéseivel és méreteivel, ideértve az R pontokat is: ...

9.13.2. Az öv rögzítéseinek és a jármű szerkezete azon részeinek rajzai, amelyekhez a rögzítéseket felerősítették (az anyag megjelölésével): ...

9.13.3. A rögzítéshez való illesztésre engedélyezett biztonságiöv-típusok (*) leírása, amellyel a jármű fel van szerelve

			Rögzítés helye	
			Járműszerkezet	Ülésszerkezet
Első ülésor				
Jobb oldali ülés	Alsó rögzítés	kívül		
	Felső rögzítés	belül		
Középső ülés	Alsó rögzítés	jobb		
	Felső rögzítés	bal		
Bal oldali ülés	Alsó rögzítés	kívül		
	Felső rögzítés	belül		
Második ülésor (*)				
Jobb oldali ülés	Alsó rögzítés	kívül		
	Felső rögzítés	belül		

Középső ülés	Alsó rögzítés Felső rögzítés	jobb bal		
Bal oldali ülés	Alsó rögzítés Felső rögzítés	kívül belül		
(*) A táblázat szükség szerint kiegészíthető azon járművek esetén, amelyekben több mint két sor ülés van, vagy több mint három ülés van elhelyezve a jármű teljes szélességében				

9.13.4. Meghatározott típusú biztonsági öv leírása, ahol a rögzítés az ülés háttámláján van elhelyezve, vagy magában foglal egy energiaelosztó berendezést: ...

9.14. Hátsó rendszámtábla felszerelési helye (ha lehetséges, a terjedelem megadásával, adott esetben rajzok is használhatók)

9.14.1. Az útfelületi magasság, felső él: ...

9.14.2. Az útfelületi magasság, alsó él: ...

9.14.3. A középvonálnak a jármű hosszanti felezősíkjától való távolsága: ...

9.14.4. A jármű bal szélétől való távolság: ...

9.14.5. Méretek (hossz × szélesség): ...

9.14.6. A hosszanti felezősík hajlása: ...

9.14.7. Láthatósági szög a vízszintes síkon: ...

9.15. Hátsó aláfutás elleni védelem

9.15.0. Felszerelve: igen/nem/nem teljes ⁽¹⁾

9.15.1. A hátsó aláfutás elleni védelemhez szükséges járműrészek rajza, azaz a jármű és/vagy az alváz rajza a legszélesebb hátsó tengely helyével és elhelyezésével együtt, a hátsó aláfutás elleni védelem felszerelésének és elhelyezésének a rajza. Ha a hátsó aláfutás elleni védelem nem egy különálló berendezés, a rajznak világosan mutatnia kell, hogy az előírt méreteknek megfelel: ...

9.15.2. Külön berendezés esetén a hátsó aláfutás elleni védelem teljes leírása és/vagy rajza (felszerelésével és elhelyezésével együtt), vagy ha azt önálló műszaki egységként már jóváhagyták, annak típus-jóváhagyási száma: ...

9.16. Kerékdobok

9.16.1. A jármű rövid leírása a kerékdobjai tekintetében: ...

9.16.2. A kerékdobok részletes rajza és járművön való elhelyezésük, mutatva az MR. A. Függelék A/37. számú mellékletének 1. ábrája — 78/549/EGK irányelv I. mellékletének 1. ábrája — által meghatározott méreteket, és figyelembe véve a kerékabroncs/kerék szélsőséges kombinációit: ...

9.17. Hatóságilag előírt táblák

9.17.1. A hatóságilag előírt táblák és feliratok, valamint a jármű azonosítási száma helyéről készített fényképek és/vagy rajzok: ...

9.17.2. A hatóságilag előírt táblák és feliratok fényképe és/vagy rajza (teljes minta méretekkel együtt): ...

9.17.3. A jármű azonosító számának fényképe és/vagy rajza (teljes minta méretekkel együtt): ...

- 9.17.4. A gyártó nyilatkozata az MR. A. Függelék A/18. számú mellékletében — 76/114/EGK irányelv II. mellékletének 1.1.1. pontjában — előírt követelményeknek való megfeleléséről
- 9.17.4.1. Az ISO 3779:1983 szabvány 5.3. pontjában előírt követelményeknek való megfelelés érdekében használt második csoportban, és adott esetben a harmadik csoportban szereplő jelek magyarázata: ...
- 9.17.4.2. Amennyiben a második csoportba tartozó jeleket használnak az ISO 3779:1983 szabvány 5.4. pontja követelményeinek teljesítéséhez, ezeket a jeleket fel kell tüntetni: ...

9.18. Rádiózavar/elektromágneses kompatibilitás

- 9.18.1. A felépítmény motorházat formáló része, valamint az utastér ezzel határos része alakjának és alkatrésze anyagának leírása és rajza/fényképe: ...
- 9.18.2. A motorházban elhelyezett fémalkatrészek elhelyezésének rajza vagy fényképe (pl. fűtőberendezések, pótkerék, légszűrő, kormányberendezés stb.): ...
- 9.18.3. A rádiózavar-szűrő berendezés táblázata és rajza: ...
- 9.18.4. Az egyenáramú ellenállás névértékének részletei, és amennyiben a gyújtáskábelek ellenállásosak, a méterenkénti névleges ellenállásuk részletei: ...

9.19. Oldalsó ütközésvédelem

- 9.19.0. Felszerelve: igen/nem/nem teljes ⁽¹⁾
- 9.19.1. A jármű oldalsó ütközésvédelemmel kapcsolatos részei, azaz a jármű és/vagy az alváz rajza a tengely(ek) helyével és elhelyezésével együtt, az oldalsó ütközésvédelmi berendezés(ek) felszerelésének és elhelyezésének a rajza. Ha az oldalsó ütközésvédelmet oldalsó ütközésvédelmi berendezés(ek) nélkül érik el, a rajznak világosan kell mutatnia, hogy az előírt méreteknak megfelel: ...
- 9.19.2. Oldalsó ütközésvédelmi berendezés(ek) esetén a berendezés(ek) teljes leírása és/vagy rajza (felszerelésével és elhelyezésével együtt) vagy annak(azoknak) alkatrész-típusjóváhagyási száma(i): ...

9.20. A felcsapódó víz elleni védelem

- 9.20.0. Felszerelve: igen/nem/nem teljes ⁽¹⁾
- 9.20.1. A jármű rövid leírása, tekintettel a felcsapódó víz elleni védelemre és annak alkotóelemeire: ...
- 9.20.2. A felcsapódó víz elleni védelem részletes rajza és járművön való elhelyezése, mutatva az MR. A. Függelék A/43. számú — 91/226/EGK irányelv III. — mellékletében szereplő ábra által meghatározott méreteket, és figyelembe véve a kerékabroncs/kerék szélsőséges kombinációit: ...
- 9.20.3. A felcsapódó víz elleni védelem típus-jóváhagyási száma, ha van: ...

9.21. Oldalsó ütközés elleni védelem

- 9.21.1. A jármű részletes leírása, fényképekkel és/vagy rajzokkal együtt, tekintettel az utastér oldalsó falának szerkezetére, méreteire, a burkolatára és az összetevő anyagokra (külső és belső), ideértve a védelmi rendszer különleges részleteit, adott esetben: ...

9.22. Első aláfutás elleni védelem

- 9.22.0. Felszerelve: igen/nem/nem teljes ⁽¹⁾
- 9.22.1. A jármű mellső aláfutás elleni védelemhez szükséges részei, azaz a jármű és/vagy az alváz rajza az első aláfutás elleni védelem helyével és elhelyezésével és/vagy felszerelésével együtt. Amennyiben az aláfutás elleni védelemre nem külön berendezés szolgál, a rajznak világosan mutatnia kell, hogy az előírt méreteknek megfelel: ...
- 9.22.2. Külön berendezés esetén az első aláfutás elleni védelem teljes leírása és/vagy rajza (felszerelésével és elhelyezésével együtt) vagy ha azt már önálló műszaki egységként jóváhagyták, annak típus-jóváhagyási száma: ...

9.23. Gyalogosvédelem

- 9.23.1. A jármű elülső részének (külső és belső) fényképeket és/vagy rajzokat is tartalmazó részletes leírása, annak szerkezete, méretei, referenciavonalai és a felhasznált anyagok, ideértve bármilyen beszerelt aktív védelmi rendszer részleteit.

9.24. Elülső védelmi rendszerek

- 9.24.1. A jármű fényképeket és/vagy rajzokat is tartalmazó részletes leírása, a jármű elülső védelmi rendszere és elülső része szerkezete, méretei, referenciavonalai és felhasznált anyagai tekintetében.
- 9.24.2. Az elülső védelmi rendszer járműbe történő beszerelésének fényképeket és/vagy rajzokat is tartalmazó részletes leírása (adja meg valamennyi csavar méretét és a szükséges forgatónyomatékokat).
- 9.24.3. Típus-jóváhagyási jel (ha van): ...

10. VILÁGÍTÓ- ÉS FÉNYJELZŐ BERENDEZÉSEK

- 10.1. A valamennyi berendezést tartalmazó táblázat: szám, gyártmány, modell, EK-típus-jóváhagyási jel, távolsági fényszóró legnagyobb fényerőssége, szín, ellenőrző lámpa: ...
- 10.2. A világító- és fényjelző berendezések elhelyezését mutató rajz: ...
- 10.3. A következő adatokat kell megadni (szövegesen és/vagy ábrával), az MR. A. Függelék A/20. számú mellékletében — 76/756/EGK tanácsi irányelvben meghatározott valamennyi lámpa és fényszóró tekintetében
- 10.3.1. A világítófelület kiterjedését mutató rajz: ...
- 10.3.2. A látható felület meghatározására használt módszer a 48. ENSZ-EGB előírás (HL L 137., 2007.5.30., 1. o.) 2.10. pontjával összhangban: ...
- 10.3.3. Vonatkoztatási koordináta-tengely és vonatkoztatási középpont: ...
- 10.3.4. Elrejthető lámpák működtetési módja: ...
- 10.3.5. Különleges beszerelési és kábelezési utasítások: ...
- 10.4. Tompított fényszórók: rendes elhelyezés a 48. ENSZ-EGB előírás 6.2.6.1. pontjával összhangban:
- 10.4.1. Alapbeállítási érték: ...

10.4.2. Ennek feltüntetési helye: ...

10.4.3.	Fényszóróállító berendezés leírása/rajza (¹) és típusa (pl. automata, kézzel fokozatosan állítható, kézzel fokozatmentesen állítható):	Csak fényszóróállító berendezéssel rendelkező járművek esetén
10.4.4.	Kezelőberendezés:	
10.4.5.	Referenciajelek:	
10.4.6.	A terhelési állapotokhoz tartozó jelölések:	

10.5. Lámpákon kívüli különböző elektromos/elektronikus alkatrészek rövid leírása (ha vannak): ...

11. VONTATÓK ÉS PÓTKOCSIK, VALAMINT FÉLPÓTKOCSIK KÖZÖTTI CSATLAKOZTATÁS

11.1. Felszerelt vagy felszerelendő csatlakozóberendezés(ek) fajtája és típusa: ...

11.2. Felszerelt csatlakozóberendezés(ek) D, U, S és V jellemzői vagy a felszerelendő csatlakozóberendezés(ek) minimális D, U, S és V jellemzői: daN

11.3. Felszerelési útmutató a kapcsolószerkezet járműhöz való csatlakoztatásához, és a járművön lévő rögzítési pontok fényképei vagy rajzai, ahogyan azt a gyártó megadja; kiegészítő információk, ha a csatlakozótípus csak meghatározott járműtípus-változatra vagy -kivitelezésre korlátozott: ...

11.4. Speciális kapcsolószerkezet vagy emelőhátfal beszerelésére vonatkozó információk: ...

11.5. Típus-jóváhagyási szám(ok): ...

12. VEGYES

12.1. Hangjelző berendezés(ek)

12.1.1. A berendezés(ek) elhelyezése, rögzítés módszere, helyzete, iránya, méreteikkel együtt: ...

12.1.2. Berendezés(ek) száma: ...

12.1.3. Típus-jóváhagyási szám(ok): ...

12.1.4. Elektromos/pneumatikus (¹) kapcsolási vázlat: ...

12.1.5. Névleges feszültség vagy nyomás: ...

12.1.6. A rögzítőberendezés rajza: ...

12.2. A jármű jogosulatlan használata ellen védelmet biztosító berendezések

12.2.1. Biztonsági berendezés

12.2.1.1. A járműtípus részletes leírása a vezérlés elrendezése és tervezése tekintetében, vagy az egység leírása, amelyen a biztonsági berendezés működik: ...

12.2.1.2. A biztonsági berendezés rajza és a járműre való felszerelése: ...

12.2.1.3. A berendezés műszaki leírása: ...

12.2.1.4. A használt zárkombinációk részletei: ...

12.2.1.5. Járműindítás-gátló

- 12.2.1.5.1. Típus-jóváhagyási szám, ha van: ...
- 12.2.1.5.2. Még nem jóváhagyott indításgátlók esetén
 - 12.2.1.5.2.1. Az indításgátló, illetve a véletlen aktiválás elkerülésére kidolgozott módszerek részletes műszaki leírása: ...
 - 12.2.1.5.2.2. A rendszer(ek), amely(ek) alapján az indításgátló működik: ...
 - 12.2.1.5.2.3. A ténylegesen cserélhető kódok száma, szükség esetén: ...
- 12.2.2. Riasztórendszer (ha van)
 - 12.2.2.1. Típus-jóváhagyási szám, ha van: ...
 - 12.2.2.2. Még nem jóváhagyott riasztórendszerek esetén
 - 12.2.2.2.1. A riasztórendszer és a jármű ehhez kapcsolódó részeinek részletes leírása: ...
 - 12.2.2.2.2. A riasztórendszert alkotó fő alkatrészek: ...
- 12.2.3. Elektromos/elektronikus alkatrészek rövid leírása (amennyiben van ilyen): ...
- 12.3. Kapcsolószerkezet(ek)
 - 12.3.1. Elülső: vonóhorog/szem/más ⁽¹⁾
 - 12.3.2. Hátsó: vonóhorog/szem/más/nincs ⁽¹⁾
 - 12.3.3. A kapcsolószerkezet(ek) elhelyezését, szerkezetét és felszerelését mutató rajz vagy fénykép az alvásról/járműtestről: ...
- 12.4. Adatok a tüzelőanyag-fogyasztást befolyásoló, a motorhoz nem kapcsolódó bármely berendezésről (ha más pontban nem szerepel): ...
- 12.5. Adatok a zajcsökkentést szolgáló, a motorhoz nem kapcsolódó bármely berendezésről (ha más pontban nem szerepel): ...
- 12.6. Sebességkorlátozó készülékek
 - 12.6.1. Gyártó(k): ...
 - 12.6.2. Típus(ok): ...
 - 12.6.3. EK-típus-jóváhagyási szám(ok), ha van(nak): ...
 - 12.6.4. Sebesség vagy sebességtartomány, amelynél a sebességkorlátozást be kell állítani: km/h
- 12.7. Táblázat a jármű(vek)ben elhelyezett rádiófrekvenciás adókészülékek beszereléséhez és használatához, ha alkalmazható:

Frekvenciasávok (Hz)	Max. kimeneti teljesítmény (W)	Az antenna helyzete a járművön, a beszerelés és/vagy a használat egyedi feltételei

A típusjóváhagyás kérelmezőjének – adott esetben – rendelkezésre kell bocsátania a következőket is:

1. kiegészítés

Az MR. A. Függelék A/10. számú mellékletének — 72/245/EGK bizottsági irányelv — hatálya alá tartozó összes elektromos és/vagy elektronikus alkatrész jegyzéke, gyártmány és típus feltüntetésével.

2. kiegészítés

Az MR. A. Függelék A/10. számú mellékletének — 72/245/EGK irányelv — hatálya alá tartozó elektromos és/vagy elektronikus alkatrészek általános elrendezésének, valamint a vezetékköteg általános elrendezésének a vázlata vagy rajza.

3. kiegészítés

A típus bemutatásához kiválasztott jármű leírása

Felépítmény jellege:

Bal- vagy jobbkormányos ⁽¹⁾

Tengelytáv:

4. kiegészítés

A gyártó vagy jóváhagyott/elismert laboratóriumok által szolgáltatott vizsgálati jegyzőkönyv(ek) a típusbizonyítvány kiállítása céljából

12.7.1. 24 GHz-es rövid hatótávolságú radarkészülékkel felszerelt jármű: Igen/Nem ⁽¹⁾

13. Helyi és távolsági autóbuszokra vonatkozó különleges rendelkezések

13.1. A jármű osztálya: I. osztály / II. osztály / III. osztály / A. osztály /B. osztály ⁽¹⁾

13.1.1. Az önálló műszaki egységként jóváhagyott felépítmény típus-jóváhagyási száma:
...

13.1.2. Azok az alváztypusok, amelyekre a típusjóváhagyással rendelkező felépítmény felszerelhető (gyártó(k), és a nem teljes jármű típusai): ...

13.2. Utastér (m²)

13.2.1. Összesen (S₀): ...

13.2.2. Felső szint (S_{0a}) ⁽¹⁾: ...

13.2.3. Alsó szint (S_{0b}) ⁽¹⁾: ...

13.2.4. Álló utasok számára (S₁): ...

13.3. Az (ülő és álló) utasok száma

13.3.1. Összesen (N): ...

13.3.2. Felső szint (N_a) ⁽¹⁾: ...

13.3.3. Alsó szint (N_b) ⁽¹⁾: ...

13.4. Ülő utasok száma

13.4.1. Összesen (A): ...

13.4.2. Felső szint (A_a) ⁽¹⁾: ...

13.4.3. Alsó szint (A_b) ⁽¹⁾: ...

13.4.4. Kerekes székeknek fenntartott helyek száma az M₂ és M₃ kategóriájú járművek esetében: ...

13.5. Utasajtók száma: ...

13.6. Vészkijáratok száma (ajtók, ablakok, menekülönnyílások, összekötő lépcsők, féllépcsők): ...

13.6.1. Összesen: ...

- 13.6.2. Felső szint (¹): ...
- 13.6.3. Alsó szint (¹): ...
- 13.7. Csomagtér térfogata (m^3): ...
- 13.8. Csomagszállításra szolgáló terület a tetőn (m^2): ...
- 13.9. A jármű megközelítését elősegítő műszaki berendezések (pl. rámpák, emelőpadok, lépcsőleeresztő rendszer), amennyiben beszerelt: ...

13.10. A felépítmény szilárdsága

- 13.10.1. Típus-jóváhagyási szám, ha van: ...
- 13.10.2. Még nem jóváhagyott felépítmények esetén
 - 13.10.2.1. A jármű felépítményének részletes leírása, beleértve annak méreteit, formáját és alkotóanyagait, illetve az alvázkerethez való rögzítését: ...
 - 13.10.2.2. A jármű és belső elrendezése azon részeinek rajzai, amelyek a felépítmény szilárdságára vagy a fennmaradó helyre hatással vannak: ...
 - 13.10.2.3. Az üzemben levő jármű tömegközéppontjának helyzete menetkész állapotban hosszirányban, keresztirányban és függőleges irányban: ...
 - 13.10.2.4. A külső utasülések középvonalainak egymástól való legnagyobb távolsága: ...
- 13.11. Az MR. A. Függelék A52/52. számú melléklete — 2001/85/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv — ennek a műszaki egységnek a vonatkozásában teljesítendő és igazolandó pontjai: ...

14. Veszélyes áruk szállítására szánt járművekre vonatkozó különleges előírások

14.1. Villamos berendezések a 61/2007. (VI. 29.) GKM rendeletnek (94/55/EK tanácsi irányelvnek [HL L 319., 1994.12.12., 1. o.]) megfelelően

- 14.1.1. A vezetők túlmelegedése elleni védelem: ...
- 14.1.2. A megszakító típusa: ...
- 14.1.3. Az akkumulátor főkapcsolójának típusa és működése: ...
- 14.1.4. A menetíró biztonsági reteszének leírása és elhelyezése: ...
- 14.1.5. A tartósan feszültség alatt álló berendezések leírása. Meg kell adni az alkalmazott európai (EN) szabványt: ...
- 14.1.6. A vezetőfülke hátoldalában elhelyezkedő elektromos berendezések szerkezete és védelme: ...

14.2. Tűzveszély megelőzése

- 14.2.1. A vezetőfülkében lévő nehezen éghető anyag típusa: ...
- 14.2.2. A vezetőfülke mögött lévő hővédő pajzs típusa (ha van): ...
- 14.2.3. A motor elhelyezése és hőhatás elleni védelme: ...
- 14.2.4. A kipufogórendszer elhelyezése és hőhatás elleni védelme: ...
- 14.2.5. Tartós fékrendszerek hőhatás elleni védelmének típusa és kivitelezése: ...
- 14.2.6. A kiegészítő fűtőberendezések típusa, kialakítása és elhelyezése: ...

14.3. A felépítményre vonatkozó különleges előírások, ha vannak, a 61/2007. (VI. 29.) GKM rendeletnek (94/55/EK irányelvnek) megfelelően

14.3.1. Az EX/II típusú és az EX/III típusú járművekkel kapcsolatos előírásoknak való megfelelést célzó intézkedések leírása: ...

14.3.2. EX/III típusú járművek esetében a külső hővel szembeni ellenállás: ...

15. Újrafelhasználhatóság, újrafeldolgozhatóság és hasznosíthatóság

15.1. A reprezentatív jármű változata: ...

15.2. A reprezentatív jármű tömege karosszériával vagy a vezetőfülkés alváz tömege a karosszéria és/vagy a kapcsolószerkezet nélkül, amennyiben a gyártó nem látja el karosszériával és/vagy kapcsolószerkezettel (adott esetben folyadékkal, eszközökkel, pótkerékkel) a vezető nélkül: ...

15.3. A reprezentatív jármű anyagainak tömege: ...

15.3.1. Az előkezelés során figyelembe vett anyagok tömege ⁽⁵⁾: ...

15.3.2. A szétszerelés során figyelembe vett anyagok tömege ⁽⁵⁾: ...

15.3.3. A nemfém hulladék feldolgozása során figyelembe vett, újrafeldolgozásra alkalmasnak ítélt anyagok tömege ⁽⁵⁾: ...

15.3.4. A nemfém hulladék feldolgozása során figyelembe vett, energetikai hasznosításra alkalmasnak ítélt anyagok tömege ⁽⁵⁾: ...

15.3.5. Anyagok szerinti bontás ⁽⁵⁾: ...

15.3.6. Az újrafelhasználható és/vagy újrafeldolgozható anyagok össztömege: ...

15.3.7. Az újrafelhasználható és/vagy hasznosítható anyagok össztömege: ...

15.4. Arányok

15.4.1. Újrafeldolgozhatósági arány »R_{cyc} (%)«: ...

15.4.2. Hasznosíthatósági arány »R_{cov} (%)«: ...

16. Járműjavítási és -karbantartási információkhoz való hozzáférés

16.1. A járműjavítási és -karbantartási információkhoz való hozzáférést biztosító fő weboldal címe: ...

16.1.1. A rendelkezésre állás kezdő napja (legkésőbb 6 hónappal a típusjóváhagyás napját követően): ...

16.2. A weboldalhoz való hozzáférés feltételei: ...

16.3. A weboldalon elérhető járműjavítási és -karbantartási információk formátuma: ...

Magyarázó megjegyzések

⁽¹⁾ A nem kívánt rész törlendő (bizonyos esetekben a lehetőségek egyikét sem kell törölni, ha egynél több lehetőség is alkalmazható).

⁽²⁾ Meg kell adni a tűréshatárokat.

⁽³⁾ Valamennyi változat felső és alsó értékét meg kell adni.

⁽⁴⁾ Kizárólag a terepjárók meghatározásának céljára.

⁽⁵⁾ Úgy kell meghatározni, hogy a járműtípus valamennyi műszaki kialakítása tekintetében világos legyen a tényleges érték.

- ⁽⁶⁾ A járművek akár benzinnel, akár gáz-halmazállapotú tüzelőanyaggal működhetnek, de ha kizárólag vészhelyzetek esetére vagy az indításhoz benzinüzemű rendszer van beszerelve, és a benzintartály nem tartalmazhat 15 liternél több benzint, akkor a vizsgálat szempontjából a járművet úgy kell tekinteni, mintha gázüzemű lenne.
- ^(a) Amennyiben egy alkatrészre a típusjóvá hagyást megadták, az alkatrész leírása helyettesíthető a jóváhagyásra történő hivatkozással. Ugyancsak nincs szükség az alkatrész leírására, ha annak szerkezete a csatolt ábrákból és rajzokból világosan látható. Azoknál a pontoknál, amelyek rajzok vagy fényképek csatolását írják elő, meg kell adni a csatolt dokumentumok számát.
- ^(b) Ha a típusazonosító ismertetőjel olyan karaktereket is tartalmaz, amelyek az ezen adatközlő lapon megjelölt jármű, alkatrész vagy önálló műszaki egység leírása szempontjából nem lényegesek, ezeket a karaktereket a tájékoztatóban „?” jellel kell helyettesíteni. (pl. ABC??123??).
- ^(c) Az A/2. melléklet A. szakaszában felsorolt meghatározásoknak megfelelően osztályozva.
- ^(d) Megjelölés az EN 10027-1:2005 szerint. Ha ez nem lehetséges, a következő információkat kell megadni:
- az anyag megnevezése,
 - folyáshatár,
 - szakítószilárdság,
 - szakadási nyúlás (%-ban),
 - Brinell-keménység.
- ^(e) ”Motor feletti vezetőfülke „ a 74/297/EGK tanácsi irányelv (HL L 165., 1974.6.20., 16. o.) I. mellékletének 2.7. pontjában szereplő meghatározás szerint.
- ^(f) A rendes vezetőfülkével és a hálóhelyes vezetőfülkével készülő változatnál mindkét esetben meg kell adni a tömeget és a méreteket.
- ^(g) ISO 612:1978 szabvány ¹ – Közúti járművek – Gépjárművek és vontatott járművek méretei – fogalmak és meghatározások .
- ^(g¹) Gépjármű és vonórudas pótkocsi: 6.4.1. fogalom
Félpótkocsi és középtengelyes pótkocsi: 6.4.2. fogalom
Megjegyzés:
A középtengelyes pótkocsi esetében a tengely összekapcsolási pontját kell a legelső tengelynek tekinteni.
- ^(g²) 6.19.2. fogalom
- ^(g³) 6.20. fogalom
- ^(g⁴) 6.5. fogalom
- ^(g⁵) 6.1. fogalom és a nem az M₁ kategóriába tartozó járművek esetében: az A. Függelék A/48. számú mellékletének (97/27/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv I. mellékletének) 2.4.1. pontja.

¹ Az ISO 612 – 1987 magyar megfelelője: MSZ 2760:1983 idt gépjárművek és vontatott járművek fogalommeghatározásai.

Pótkocsik esetében a hossz meghatározása az ISO 612:1978 szabvány 6.1.2. fogalmában említettek szerint történik.

- ^(g⁶) 6.17. fogalom
- ^(g⁷) 6.2. fogalom és a nem az M₁ kategóriába tartozó járművek esetében: az A. Függelék A/48. számú mellékletének (97/27/EK irányelv I. mellékletének) 2.4.2. pontja.
- ^(g⁸) 6.3. fogalom és a nem az M₁ kategóriába tartozó járművek esetében: az A. Függelék A/48. számú mellékletének (97/27/EK irányelv I. mellékletének) 2.4.3. pontja.
- ^(g⁹) 6.6. fogalom
- ^(g¹⁰) 6.10. fogalom
- ^(g¹¹) 6.7. fogalom
- ^(g¹²) 6.11. fogalom
- ^(g¹³) 6.18.1. fogalom
- ^(g¹⁴) 6.9. fogalom
- ^(h) A vezető és – szükség esetén – a kezelőszemélyzet tagjának tömegét 75 kg-nak kell tekinteni (amelyből az ISO 2416:1992 szabvány alapján 68 kg a testsúly és 7 kg a poggyászsúly), a tüzelőanyag-tartály 90 %-ig van töltve, más folyadékot tartalmazó rendszerek (kivéve a vízzel töltötteket) pedig a gyártó által meghatározott ürtartalom 100 %-ig vannak töltve.
- ⁽ⁱ⁾ Pótkocsik vagy félpótkocsik, illetve olyan járművek, amelyekhez a csatlakozóberendezés vagy a nyeregszerkezet irányába jelentős függőleges irányú erőt kifejtő pótkocsit vagy félpótkocsit kapcsoltak, esetében ezt a terhelést, osztva a gravitáció állandó gyorsulásával, a műszakilag megengedett legnagyobb tömeg tartalmazza.
- ^(j) ”vonószerkezet kinyúlása”: a középtengelyes pótkocsi kapcsolója és a hátsó tengely(ek) középvonala közötti vízszintes távolság.
- ^(k) A benzinnel, gázolajjal, stb. vagy bármely más tüzelőanyag keverékével egyaránt működő járműveknél az adatokat meg kell ismételni. Nem hagyományos motorok és rendszerek esetében a gyártónak az itt említettekkel egyenértékű műszaki jellemzőket kell szolgáltatnia.
- ^(l) Ezt az adatot a legközelebbi tizedmilliméterre kell kerekíteni .
- ^(m) Ezt az értéket ki kell számolni ($\pi = 3,1416$) és a legközelebbi cm³-re kell kerekíteni.
- ⁽ⁿ⁾ Az MR A. Függelékének A/40. számú melléklete (80/1269/EGK irányelv) követelményeinek megfelelően meghatározva.
- ^(o) Az MR A. Függelékének A/40. számú melléklete (80/1268/EGK irányelv) követelményeinek megfelelően meghatározva.
- ^(p) A meghatározott műszaki jellemzőket minden előterjesztett változatra meg kell adni.
- ^(q) Pótkocsik esetében a gyártó által megengedett legnagyobb sebesség.
- ^(r) Olyan gépjárműveknél, amelyek legnagyobb sebessége meghaladja a 300 km/órát, a felszerelésre szánt Z kategóriájú gumiabroncsokhoz egyenértékű információt kell szolgáltatni.

- (^s) A feltüntetendő ülőhelyszám mozgó járműre vonatkozik. Moduláris elrendezés esetében tartomány is megadható.
- (^t) "R-pont" vagy „ülés vonatkoztatási pont”: az a tervezési pont, amit a jármű gyártója minden ülés helyzet tekintetében meghatároz, és amelyet az A. Függelék A/32. számú mellékletében (77/649/EGK tanácsi irányelv III. mellékletében) meghatározott háromdimenziós vonatkozási rendszerre tekintettel állapítanak meg.
- (^u) A használandó jelzések és jelek tekintetében lásd az MR. A. Függelék A/31. számú mellékletét — 77/541/EGK irányelv III. mellékletének 1.1.3. és 1.1.4. pontját. Az „S” típusú biztonsági övek esetén meg kell határozni a típus(ok) jellemzőjét.
- (^v) E fogalmak meghatározása az ISO 22628:2002 szabványban – Közúti járművek – újrafeldolgozhatóság és hasznosíthatóság – számítási módszer – található meg.

*A/2. melléklet***A JÁRMŰKATEGÓRIÁKRA ÉS JÁRMŰTÍPUSOKRA VONATKOZÓ
FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK****A. A JÁRMŰTÍPUS MEGHATÁROZÁSA**

A járműkategóriák meghatározása a következő osztályozás szerint történik: (Ahol a következő meghatározások a „megengedett össztömeg”-re utalnak, ott ez az A/1. számú melléklet 2.8. pontjában meghatározott „műszakilag megengedett legnagyobb össztömeg”-et jelenti.)

1. M kategória: legalább négy kerékkel rendelkező, személyszállításra tervezett és épített gépjárművek.
- M₁ kategória: személyszállításra tervezett és épített, a vezetőüléson kívül legfeljebb nyolc ülésel rendelkező járművek.
- M₂ kategória: személyszállításra tervezett és épített, a vezetőüléson kívül több mint nyolc ülésel rendelkező járművek, amelyek megengedett össztömege nem haladja meg az 5 tonnát.
- M₃ kategória: személyszállításra tervezett és épített, a vezetőüléson kívül több mint nyolc ülésel rendelkező járművek, amelyek megengedett össztömege meghaladja az 5 tonnát.

Az M kategóriába sorolt járművek felépítménytípusait és azok meghatározását e melléklet C. részének 1. bekezdése (az M₁ kategóriába tartozó járművekre) és 2. bekezdése (az M₂ és M₃ kategóriába tartozó járművekre) állapítja meg az abban a részben megjelölt alkalmazás céljára.

2. N kategória: legalább négy kerékkel rendelkező, árufuvarozásra tervezett és épített járművek.
- N₁ kategória: árufuvarozásra tervezett és épített járművek, amelyek megengedett össztömege nem haladja meg a 3,5 tonnát.
- N₂ kategória: árufuvarozásra tervezett és épített járművek, amelyek megengedett össztömege meghaladja a 3,5 tonnát, de nem haladja meg a 12 tonnát.
- N₃ kategória: árufuvarozásra tervezett és épített járművek, amelyek megengedett össztömege meghaladja a 12 tonnát.

Azoknak a vontatójárműveknek az esetében, amelyeket félpótkocsival vagy középtengelyes pótkocsival való használatra terveztek, a jármű osztályba sorolásához mértékadó megengedett össztömeg a vontatójármű tömege menetkész állapotban megnövelve a félpótkocsi vagy a középtengelyes pótkocsi által a vontatójárműre gyakorolt legnagyobb statikus függőleges terhelésnek megfelelő tömeggel, és – adott esetben – a vontatójármű saját terhelésének megengedett legnagyobb tömegével.

Az N kategóriába sorolt járművek felépítménytípusait és azok meghatározását e melléklet C. részének (3) bekezdése állapítja meg az abban a részben megjelölt alkalmazás céljára.

3. O kategória: pótkocsik (félpótkocsik is).
- O₁ kategória: pótkocsik, amelyek megengedett össztömege nem haladja meg a 0,75 tonnát.
- O₂ kategória: pótkocsik, amelyek megengedett össztömege meghaladja a 0,75 tonnát, de nem haladja meg a 3,5 tonnát.
- O₃ kategória: pótkocsik, amelyek megengedett össztömege meghaladja a 3,5 tonnát, de nem haladja meg a 10 tonnát.
- O₄ kategória: pótkocsik, amelyek megengedett össztömege meghaladja a 10 tonnát.

A félpótkocsik vagy középtengelyes pótkocsik esetében a pótkocsi osztályba sorolásához mértékadó megengedett össztömeg a félpótkocsi vagy a középtengelyes pótkocsi által a talajra gyakorolt legnagyobb statikus függőleges terhelésből származó tömeg, amikor a pótkocsi a vontatójárművel összekapcsolt állapotban és a műszakilag megengedett legnagyobb értékig terhelve van.

Az O kategóriába sorolt járművek felépítménytípusait és azok meghatározását e melléklet C. részének (4) bekezdése állapítja meg az abban a részben megjelölt alkalmazás céljára.

4. Terepjáró járművek (G jelzés)

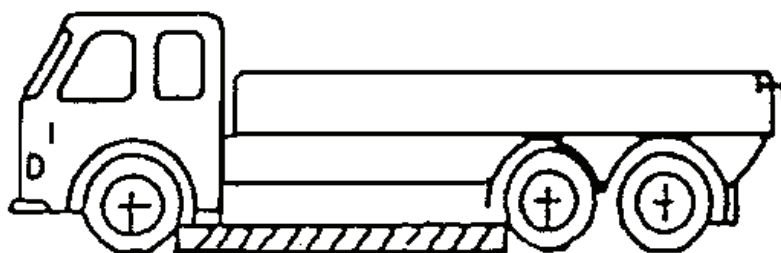
- 4.1. A két tonnát meg nem haladó megengedett össztömegű, az N₁ kategóriába sorolt járművek és az M₁ kategóriába sorolt járművek terepjáró járműnek minősülnek, ha rendelkeznek
- legalább egy első tengellyel és legalább egy hátsó tengellyel, amelyeket együttes meghajtásra terveztek, ideértve azokat a járműveket is, amelyeknél az egyik tengely meghajtása kikapcsolható,
 - legalább egy differenciálmű-zárral vagy legalább egy hasonló hatású mechanizmussal, és ha önálló járműként fel tudnak menni egy 30 %-os emelkedőn, amit számítás-sal kell igazolni.

Emellett a következő hat követelményből legalább ötnek meg kell felelniük:

- az első terepszög legalább 25°,

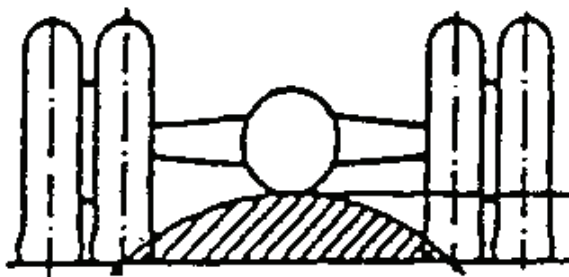
- a hátsó terepszög legalább 20° ,
 - az átgördülési szög legalább 20° ,
 - a szabad magasság az első tengely alatt legalább 180 mm,
 - a szabad magasság a hátsó tengely alatt legalább 180 mm,
 - a szabad magasság a tengelyek között legalább 200 mm.
- 4.2. Az N_1 kategóriába sorolt, két tonnát meghaladó megengedett össztömegű, illetve az N_2 , M_2 vagy M_3 kategóriába sorolt, 12 tonnát meg nem haladó megengedett össztömegű járműveket akkor kell terepjáró járműnek tekinteni, ha minden kereküket egyidejű meghajtásra tervezték, ideértve azokat a járműveket is, amelyeknél az egyik tengely meghajtása kikapcsolható, vagy megfelelnek a következő három követelménynek:
- legalább egy első és legalább egy hátsó tengelyüket egyidejű meghajtásra tervezték, ideértve azokat a járműveket is, amelyeknél az egyik tengely meghajtása kikapcsolható,
 - legalább egy differenciálmű-zárral vagy legalább egy hasonló hatású mechanizmussal rendelkeznek,
 - fel tudnak menni önálló járműként egy 25 %-os emelkedőn, amit számítással kell igazolni.
- 4.3. Az M_3 kategóriába sorolt, 12 tonnát meghaladó megengedett össztömegű, illetve az N_3 kategóriába sorolt járműveket akkor kell terepjáró járműnek tekinteni, ha kerekeiket egyidejű meghajtásra tervezték, ideértve azokat a járműveket is, amelyeknél az egyik tengely meghajtása kikapcsolható, vagy amelyek megfelelnek a következő követelményeknek:
- legalább kerekeik fele hajtott,
 - legalább egy differenciálmű-zárral vagy legalább egy hasonló hatású mechanizmussal rendelkeznek,
 - fel tudnak menni önálló járműként egy 25 %-os emelkedőn, amit számítással kell igazolni,
 - továbbá a következő hat követelményből legalább négy teljesül:
 - a megközelítési szög legalább 25° ,
 - az elhagyási szög legalább 25° ,
 - a terepszög legalább 25° ,
 - a szabad magasság az első tengely alatt legalább 250 mm,
 - a szabad magasság a tengelyek között legalább 300 mm,
 - a szabad magasság a hátsó tengely alatt legalább 250 mm.
- 4.4. Terhelési és vizsgálati feltételek
- 4.4.1. Az N_1 kategóriába sorolt, két tonnát meg nem haladó megengedett össztömegű és az M_1 kategóriába sorolt járműveknek menetkész állapotban kell lenniük, azaz rendelkezniük kell hűtőfolyadékkal, kenőanyaggal, tüzelőanyaggal, szerszámokkal, pótkerékkel és gépkocsi-vezetővel (lásd az A/1. számú melléklet ⁽⁹⁾ lábjegyzetét).
- 4.4.2. A 4.4.1. pontban említettektől eltérő gépjárműveket a gyártó által megadott műszakilag megengedett legnagyobb össztömegig meg kell terhelni.

- 4.4.3. Az előírt meredekségű emelkedők (25 % és 30 %) leküzdésének képességét egyszerű számítás útján kell ellenőrizni. Különleges esetekben a vizsgáló intézmények a típusba tartozó egyik jármű tényleges vizsgálatát kérhetik.
- 4.4.4. Az első és hátsó terepszögek és az átgördülési szög mérésekor a védőeszközök alkalmazása nem vehető figyelembe.
- 4.5. A szabad magasság meghatározásai és vázlatai. (A megközelítési szögek, elhagyási szögek és terepszögek meghatározásaihoz lásd az A/1. számú melléklet ^(na), ^(nb) és ^(nc) lábjegyzetét.)
- 4.5.1. A „szabad magasság a tengelyek között”: a talaj síkja és a jármű legalacsonyabb rögzített pontja közötti legrövidebb távolság. A soktengelyes forgóvázakat egy tengelynek kell tekinteni.

- 4.5.2. A „szabad magasság egy tengely alatt”: egy tengelyen a kerekek (ikerabroncsok esetén a belső kerekek) abroncsnyoma középpontján áthaladó, a járműnek a kerekek közötti legalacsonyabb rögzített pontját érintő körív legmagasabb pontja alatti távolságot jelenti.

A járműnek egy merev része sem nyúlhat be az ábrán árnyékolással jelölt területre. Adott esetben több tengely szabad magasságát elrendezésüknek megfelelően kell megjelölni, mint például 280/250/250.

- 4.6. Kombinált megjelölés

A „G” jelzés az „M” és az „N” jelzéssel is társítható. Például a terepjáró használatra alkalmas N₁ kategóriába sorolt jármű jelzése N₁G.

5. „Különleges rendeltetésű jármű”: olyan jármű, amelyet különleges felépítmény-elrendezést és/vagy felszerelést igénylő feladat ellátására szánnak. E kategóriába tartoznak a kerekes székkel használható járművek is.
- 5.1. „Lakóautó”: különleges rendeltetésű, M kategóriába sorolt, szálláshelyet magában foglalóként épített jármű, amely legalább a következő felszerelésekkel rendelkezik:
- ülések és asztal,
 - alvóhely, amely az ülésekből átalakítható is lehet,

- főzési lehetőség, és
- tárolóhely csomagok és más tárgyak részére.

Ezeket a felszereléseket a lakótérben szilárdan rögzíteni kell; az asztal azonban könnyen leszerelhetőre is tervezhető.

- 5.2. „Páncélozott járművek”: a szállított utasok és/vagy áruk védelmére szolgáló, golyóálló páncéllemezzel ellátott járművek.
- 5.3. „Mentőjárművek”: beteg vagy sérült személyek szállítására szolgáló, M kategóriába sorolt járművek, amelyek erre a célra különleges felszereléssel rendelkeznek.
- 5.4. „Halottszállító kocsik”: elhunyt személyek szállítására szolgáló, M kategóriába sorolt járművek, amelyek erre a célra különleges felszereléssel rendelkeznek.
- 5.5. „Kerekesszékekkel használható járművek”: olyan M₁ kategóriájú járművek, amelyeket kifejezetten úgy terveztek vagy alakítottak át, hogy a közúti közlekedés során egy vagy több kerekesszékekben ülő személyt befogadhassanak.
- 5.6. A „lakókocsi” meghatározásához lásd az ISO 3833:1977 számú szabvány 3.2.1.3. fogalmát.
- 5.7. „Önjáró daruk”: N₃ kategóriába sorolt különleges rendeltetésű járművek, amelyek árufuvarozásra nem alkalmasak, és 400 kNm-rel egyenértékű, vagy annál nagyobb emelőnyomatékú daruval rendelkeznek.
- 5.8. „Egyéb különleges rendeltetésű járművek”: az 5. pontban meghatározott járművek az 5.1–5.6. pontban említettek kivételével.

A „különleges rendeltetésű járművekre” vonatkozó előírásokat e melléklet C. részének (5) bekezdése határozza meg az abban a részben megjelölt alkalmazás céljára.

B. A JÁRMŰTÍPUS MEGHATÁROZÁSA

1. Az M₁ kategória esetében:

„Típus”: olyan járművek összessége, amelyek legalább a következő lényeges jellemzők tekintetében nem különböznek egymástól:

- a gyártó,
- a gyártó típusjelölése,
- a szerkezet és a kivitel lényeges jellemzői:
 - alváz/padlólemez (nyilvánvaló és alapvető különbségek),
 - motor (belső égésű/elektromos/vegyes hajtás).

„Típusváltozat”: olyan, egy típusba tartozó járművek, amelyek legalább a következő lényeges jellemzők tekintetében nem különböznek egymástól:

- a felépítmény fajtája (pl. limuzin, ferdehátú limuzin, kupé, kabrió, kombi, többcélú jármű),
- a motor:
 - működési elve (az A/3. számú melléklet 3.2.1.1. pontja szerint),
 - a hengerek száma és elrendezése,
 - több mint 30 %-os teljesítménykülönbség (a legmagasabb a legalacsonyabbnak több mint 1,3-szerese),

- több mint 20 %-os hengerűrtartalom-különbség (a legmagasabb a legalacsonyabbnak több mint 1,2-szerese),
- hajtott tengelyek (száma, helyzete, kapcsolata egymáshoz),
- kormányzott tengelyek (száma és helyzete).

„Kivitel”: olyan járművek egy típusváltozaton belül, amelyek az A/8. számú mellékletben meghatározott tartalmú adatközlő csomagban szereplő jellemzők egy kombinációját tartalmazzák.

A következő paraméterek egy kivitelen belül többszörösen nem adhatók meg:

- műszakilag megengedett legnagyobb össztömeg (terhelt állapotban),
- motor hengerűrtartalma,
- névleges teljesítmény,
- a sebességváltó típusa és a fokozatok száma,
- az ülőhelyek maximális száma az A/2. számú melléklet C. része szerint.

2. Az M₂ és M₃ kategória esetében:

„Típus”: olyan járművek összessége, amelyek legalább a következő lényeges jellemzők tekintetében nem különböznek egymástól:

- a gyártó;
- a gyártó típusjelölése;
- a kategória,
- a szerkezet és a kivitel lényeges jellemzői:
 - alváz/önhordó felépítmény, egy/két szint, merev/csuklós (nyilvánvaló és alapvető különbségek),
 - a tengelyek száma,
 - motor (belső égésű/elektromos/vegyes hajtás).

„Típusváltozat”: olyan, egy típusba tartozó járművek, amelyek legalább a következő lényeges jellemzők tekintetében nem különböznek egymástól:

- a személyszállításra használt, a vezetőülésen kívül több mint nyolc ülőhelyet tartalmazó járművekre vonatkozó különleges rendelkezésekről szóló, MR A. Függelékének A/52. számú mellékletében (2001. november 20-i 2001/85/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben) meghatározott „buszok és távolsági buszok” osztály (csak teljes járművek esetében),
- az elkészültség foka (pl. teljes/nem teljes),
- a motor:
 - működési elve (az A/3. számú melléklet 3.2.1.1. pontja szerint),
 - a hengerek száma és elrendezése,
 - több mint 50 %-os teljesítménykülönbség (a legmagasabb a legalacsonyabbnak több mint 1,5-szerese),
 - több mint 50 %-os hengerűrtartalom-különbség (a legmagasabb a legalacsonyabbnak több mint 1,5-szerese),
 - elhelyezés (orr, közép, far),

- több mint 20 %-os különbség a műszakilag megengedett legnagyobb össztömeg tekintetében (a legmagasabb a legalacsonyabbnak több mint 1,2-szerese),
- hajtott tengelyek (száma, helyzete, kapcsolata egymáshoz),
- kormányzott tengelyek (száma és helyzete).

„Kivitel”: olyan járművek egy típusváltozaton belül, amelyek az A/8. számú mellékletben meghatározott tartalmú információs csomagban szereplő jellemzők egy kombinációját tartalmazzák.

3. Az N₁, N₂ és N₃ kategória esetén:

„Típus”: olyan járművek összessége, amelyek legalább a következő lényeges jellemzők tekintetében nem különböznek egymástól:

- a gyártó,
- a gyártó típusjelölése,
- a kategória,
- a szerkezet és a kivitel lényeges jellemzői:
 - alváz/padlólemez (nyilvánvaló és alapvető különbségek),
 - a tengelyek száma, motor (belső égésű/elektromos/vegyes hajtás).

„Típusváltozat”: olyan, egy típusba tartozó járművek, amelyek legalább a következő lényeges jellemzők tekintetében nem különböznek egymástól:

- a felépítmény kialakítása (pl. platós-/billenőplatós tehergépkocsi/tartálykocsi/nyerges vontató) (csak teljes járművek esetében),
- az elkészültség foka (pl. teljes/nem teljes),
- a motor:
 - működési elve (az A/3. számú melléklet 3.2.1.1. pontja szerint),
 - a hengerek száma és elrendezése,
 - több mint 50 %-os teljesítménykülönbség (a legmagasabb a legalacsonyabbnak több mint 1,5-szerese),
 - több mint 50 %-os hengerűrtartalom-különbség (a legmagasabb a legalacsonyabbnak több mint 1,5-szerese),
- több mint 20 %-os különbség a műszakilag megengedett legnagyobb össztömeg tekintetében (a legmagasabb a legalacsonyabbnak több mint 1,2-szerese),
- hajtott tengelyek (száma, helyzete, kapcsolata egymáshoz),
- kormányzott tengelyek (száma és elhelyezése).

„Kivitel”: olyan járművek egy típusváltozaton belül, amelyek az A/8. számú mellékletben meghatározott tartalmú információs csomagban szereplő jellemzők egy kombinációját tartalmazzák.

4. Az O₁, O₂, O₃ és O₄ kategória esetén:

„Típus”: olyan járművek összessége, amelyek legalább a következő lényeges jellemzők tekintetében nem különböznek egymástól:

- a gyártó,
- a gyártó típusjelölése,

- a kategória,
- a szerkezet és a kivitel lényeges jellemzői:
 - alváz/önhordó felépítmény (nyilvánvaló és alapvető különbségek),
 - a tengelyek száma,
 - vonórudas pótkocsi/félpótkocsi/középtengelyes pótkocsi,
 - a fékrendszer típusa (pl. fékezetlen/ráfutófék/külső energiaforrású).

„Típusváltozat”: olyan, egy típusba tartozó járművek, amelyek legalább a következő lényeges jellemzők tekintetében nem különböznek egymástól:

- az elkészültség foka (pl. teljes/nem teljes),
- a felépítmény kialakítása (pl. lakóautó/platós/tartálykocsi) (csak teljes/befejezett járművek esetén),
- több mint 20 %-os különbség a műszakilag megengedett legnagyobb össztömeg tekintetében (a legmagasabb a legalacsonyabbnak több mint 1,2-szerese),
- kormányzott tengelyek (száma és helyzete).

„Kivitel”: olyan járművek egy típusváltozaton belül, amelyek az A/8. számú mellékletben meghatározott tartalmú információs csomagban szereplő jellemzők egy kombinációját tartalmazzák.

5. Minden kategória esetén:

A jármű kizárólag a típusmegjelölés, a változat és a kivitel alapján történő teljes azonosításának összhangban kell állnia a jármű üzembe helyezéséhez szükséges összes műszaki jellemzőt leíró egységes és szabatos meghatározással.

C. A FELÉPÍTMÉNYTÍPUS MEGHATÁROZÁSA (csak teljes/befejezett járművek esetében)

Az A/1. mellékletben, a A/3. melléklet 1. részének 9.1. pontjában és a A/9. melléklet 37. pontjában a felépítménytípust az alábbiakban meghatározottak szerint kell megjelölni:

1. Személygépkocsik (M₁)

AA limuzin	az ISO 3833:1977 számú szabvány ¹ 3.1.1.1. fogalom-meghatározása, de beleértve a több mint négy oldalalakkal rendelkező járműveket is.
AB ferdehátú limuzin	limuzin (AA), amelynek a hátsó része ferde (felnyitható hátsó ajtó a jármű végén),
AC kombi	az ISO 3833:1977 számú szabvány ¹ 3.1.1.4. fogalom-meghatározása (kombi)
AD kupé	az ISO 3833:1977 számú szabvány ¹ 3.1.1.5. fogalom-meghatározása
AE kabrió	az ISO 3833:1977 számú szabvány ¹ 3.1.1.6. fogalom-meghatározása

¹ MSZ 2701:1983 idt magyar megfelelője

AF többcélú jármű

az AA-tól az AE-ig meghatározottaktól különböző gépjármű, amely egységes utastérben személyek és poggyászuk vagy áruk szállítására szolgál. Ugyanakkor csak amennyiben a jármű mindkét következő feltételnek megfelel:

i. az ülőhelyek száma – a vezetőülést nem számítva – nem haladja meg a hatot;

egy „ülőhely” akkor tekinthető létezőnek, ha a jármű „hozzáférhető” ülésrögzítésekkel van felszerelve;

„hozzáférhető”-nek a használható rögzítések tekinthetők. A rögzítések „hozzáférhető”-vé válásának elkerülése érdekében a gyártónak fizikailag meg kell akadályoznia használatukat, például zárófedél felhegesztésével vagy hasonló állandó berendezési tárgyak elhelyezésével, amelyeket a rendes körülmények között rendelkezésre álló eszközökkel nem lehet eltávolítani; és

ii. $P - (M + N \times 68) > N \times 68$

ahol:

P = a műszakilag megengedett legnagyobb össztömeg kg-ban

M = menetkész tömeg kg-ban

N = az ülőhelyek száma a vezetőülés kivételével.

Ez a jármű nem minősíthető M₁ kategóriájú járműnek.

2. Az M₂ vagy M₃ kategóriájú gépjárművek

Az I. osztályba sorolt járművek (lásd az MR A. Függelékének A/52. számú mellékletét – 2001/85/EK irányelvet)

CA Egyszintes

CB Kétszintes

CC Csuklós egyszintes

CD Csuklós kétszintes

CE Alacsonypadlós egyszintes

CF Alacsonypadlós kétszintes

CG Csuklós alacsonypadlós egyszintes

CH Csuklós alacsonypadlós kétszintes

A II. osztályba sorolt járművek (lásd az MR A. Függelékének A/52. számú mellékletét – 2001/85/EK irányelvet)

CI Egyszintes

CJ Kétszintes

CK Csuklós egyszintes

CL Csuklós kétszintes

CM Alacsonypadlós egyszintes

CN Alacsonypadlós kétszintes

CO Csuklós alacsonypadlós egyszintes

CP Csuklós alacsonypadlós kétszintes

A III. osztályba sorolt járművek (lásd az MR A. Függelékének A/52. számú mellékletét – 2001/85/EK irányelvet)

CQ Egyszintes

CR Kétszintes

CS Csuklós egyszintes

CT Csuklós kétszintes

Az A osztályba sorolt járművek (lásd az MR A. Függelékének A/52. számú mellékletét – 2001/85/EK irányelvet)

CU Egyszintes

CV Alacsonypadlós egyszintes

A B osztályba sorolt járművek (lásd az MR A. Függelékének A/52. számú mellékletét – 2001/85/EK irányelvet)

CW Egyszintes

3. Az N kategóriájú gépjárművek

BA Tehergépjármű Lásd a gépjárművek és pótkocsijaik egyes kategóriáinak tömegéről és méreteiről szóló MR A. Függelékének A/48. számú mellékletét (1997. július 22-i 97/27/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv I. mellékletének 2.1.1. pontját)

BB Furgon Tehergépjármű a felépítménnyel egybeépített vezetőfülkével

BC Nyerges vontató Lásd az MR A. Függelékének A/48. számú mellékletét (97/27/EK irányelv I. mellékletének 2.1.1. pontját)

BD Közúti vontató Lásd az MR A. Függelékének A/48. számú mellékletét (97/27/EK irányelv I. mellékletének 2.1.1. pontját)

– Ha azonban a BB típusba sorolt jármű, amelynek műszakilag megengedett legnagyobb össztömege nem haladja meg a 3 500 kg-ot:

– több mint hat ülőhellyel rendelkezik a vezetőülés kivételével,

vagy

– mindkét következő feltételt teljesíti:

i. ülőhelyeinek száma a vezető kivételével nem több mint hat, és

ii. $P - (M + N \times 68) \leq N \times 68$

akkor e jármű nem minősíthető N kategóriájú járműnek.

- Ha azonban a BA vagy BB típusba sorolt jármű, amelynek műszakilag megengedett legnagyobb terhelt tömege meghaladja a 3 500 kg-ot, illetőleg a BC vagy BD típusba sorolt jármű:

i. ülőhelyeinek száma a vezetőülés kivételével több mint nyolc, vagy

ii. $P - (M + N \times 68) \leq N \times 68$

akkor e jármű nem minősíthető N kategóriájú járműnek.

Az „ülőhelyek”, a P, az M és az N meghatározásával kapcsolatban lásd e melléklet C. részét.

4. Az O kategóriájú járművek

DA	Félpótkocsi	Lásd az MR A. Függelékének A/48. számú mellékletét (97/27/EK irányelv I. mellékletének 2.2.2. pontját)
DB	Vonórudas pótkocsi	Lásd az MR A. Függelékének A/48. számú mellékletét (97/27/EK irányelv I. mellékletének 2.2.3. pontját)
DC	Középtengelyes pótkocsi	Lásd az MR A. Függelékének A/48. számú mellékletét (97/27/EK irányelv I. mellékletének 2.2.4. pontját)

5. Különleges rendeltetésű járművek

SA	Lakóautók (lásd a A/2. melléklet A. szakasz, 5.1. pontját)
SB	Páncélozott járművek (lásd a A/2. melléklet A. szakasz, 5.2. pontját)
SC	Betegszállító járművek (lásd a A/2. melléklet A. szakasz, 5.3. pontját)
SD	Halottszállító kocsik (lásd a A/2. melléklet A. szakasz, 5.4. pontját)
SE	Lakókocsik (lásd a A/2. melléklet A. szakasz, 5.6. pontját)
SF	Önjáró daruk (lásd a A/2. melléklet A. szakasz, 5.7. pontját)
SG	Egyéb különleges rendeltetésű járművek (lásd a A/2. melléklet A. szakasz, 5.8. pontját)
SH	Kerekes székkal használható járművek (lásd A/2. melléklet A. szakasz, 5.5.pontját)

A/3. melléklet

ADATKÖZLŐ LAP
A JÁRMŰVEK EK-TÍPUSJÓVÁHAGYÁSÁHOZ

(Az értelmező megjegyzések az A/1. melléklet utolsó oldalán találhatók)

I. RÉSZ

Az alábbi adatokat három példányban, tartalomjegyzékkel együtt kell benyújtani. A rajzokat megfelelő méretben, kellő részletességgel, A4-es formátumban vagy A4-es formátumra összehajtogatva kell beadni. Amennyiben vannak fényképek, azoknak megfelelően részletesnek kell lenniük.

A. M és N kategóriájú járművek

0. ÁLTALÁNOS

- 0.1. Gyártmány (a gyártó kereskedelmi neve):
- 0.2. Típus
 - 0.2.1. Kereskedelmi név (nevek) (amennyiben van ilyen):
- 0.3. Típusazonosító ismertetőjelek,
amennyiben azok fel vannak tüntetve a járművön ^(b)
 - 0.3.1. Az ismertetőjelek feltüntetési helye
- 0.4. A jármű kategóriája ^(c)
 - 0.4.1. A jármű osztályozása a rendeltetése szerint szállítandó veszélyes áruk alapján:.
- 0.5. A gyártó neve és címe:
- 0.8. Az összeszerelő üzem(ek) címe(i):
- 0.9. A gyártó képviselőjének neve és címe (amennyiben van ilyen):

1. A JÁRMŰ ÁLTALÁNOS SZERKEZETI JELLEMZŐI

- 1.1. Egy reprezentatív járműről készített fényképek és/vagy rajzok:
- 1.3. Tengelyek és kerekek száma:
 - 1.3.1. Ikerkerekekkel ellátott tengelyek száma és helyzete:
 - 1.3.2. Kormányzott tengelyek száma és helyzete:
 - 1.3.3. Hajtott tengelyek (száma, helyzete, kapcsolata egymáshoz):
- 1.4. Alváz (amennyiben van) (átfogó rajz):
- 1.6. Motor helye és elrendezése:
- 1.8. Vezető helye: bal/jobbs ⁽¹⁾

- 1.8.1. A jármű baloldali/jobboldali közlekedésre van kialakítva ⁽¹⁾

2. TÖMEGEK ÉS MÉRETEK ^(f) ^(g)(kg-ban és mm-ben)

(adott esetben utalva a rajzokra)

- 2.1. Tengelytáv(ok) (teljes terhelésnél) ^(g1):
 - 2.1.1. Két tengellyel rendelkező járművek: ...
 - 2.1.2. Három vagy több tengellyel rendelkező járművek
 - 2.1.2.1. Egymást követő tengelyek közötti távolság a legelső tengelytől a leghátsó tengely felé haladva: ...

- 2.1.2.2. Teljes tengelytávolság:
- 2.3.1. A kormányzott tengelyek nyomtávja (^{g4}):
- 2.3.2. Az összes többi tengely nyomtávja (^{g4}):
- 2.4. A jármű mérettartománya (teljes)
- 2.4.1. A felépítmény nélküli alváznál:
 - 2.4.1.1. Hossz (^{g5}):
 - 2.4.1.1.1. Legnagyobb megengedett hossz:
 - 2.4.1.1.2. Legkisebb megengedett hossz:
 - 2.4.1.2. Szélesség (^{g7}):
 - 2.4.1.2.1. Legnagyobb megengedett szélesség:
 - 2.4.1.2.2. Legkisebb megengedett szélesség:
 - 2.4.1.3. Magasság (menetkész állapotban) (^{g8}) (állítható magasságú felfüggesztés esetén je-
lölni kell a rendes menethelyzetet):
- 2.4.2. A felépítménnyel ellátott alvázra
 - 2.4.2.1. Hosszúság (^{g5}):
 - 2.4.2.1.1. A raktér hosszúsága:
 - 2.4.2.2. Szélesség (^{g7}):
 - 2.4.2.2.1. A falak vastagsága (árak szabályozott hőmérsékleti feltételek közötti szállítására ter-
vezett járművek esetén):
 - 2.4.2.3. Magasság (menetkész állapotban) (^{g8}) (állítható magasságú felfüggesztés esetén je-
lölni kell a rendes menethelyzetet):
- 2.6. Tömeg menetkész állapotban

A jármű tömege felépítménnyel együtt, a nem az M1 kategóriába tartozó vontató ese-
tén – amennyiben azt a gyártó beszerelte – csatlakozóberendezéssel együtt, menet-
kész állapotban, vagy az alváz tömege, illetve az alváz tömege vezetőfülkével együtt,
felépítmény és/vagy csatlakozóberendezés nélkül, amennyiben a felépítményt vagy a
csatlakozóberendezést a gyártó nem szerelte be (ideértve a folyadékokat, szerszámo-
kat, pótkereket, ha van, és a járművezetőt, autóbuszok esetén a kísérő személyt,
amennyiben van kísérőülés a járműben) (^h) (minden változatra legnagyobb és legki-
sebb értékkel):
- 2.6.1. A fenti tömeg tengelyek közötti megoszlása, és félpótkocsi vagy középtengelyes pótk-
ocsi esetén a terhelés az összekapcsolási ponton (minden változatra legnagyobb és
legkisebb értékkel):
- 2.7. Nem teljes jármű esetén a befejezett jármű gyártó által megadott legkisebb tömege:
- 2.8. A gyártó által megadott, műszakilag megengedett legnagyobb össztömeg (ⁱ) (³):
- 2.8.1. A fenti tömeg tengelyekre eső eloszlása és félpótkocsi vagy középtengelyes pótkocsi
esetén a terhelés az összekapcsolási ponton (³):
- 2.9. A tengelyekre jutó, műszakilag megengedett legnagyobb tömeg:
- 2.10. A tengelycsoportokra jutó, műszakilag megengedett legnagyobb tömeg:

- 2.11. A gépjármű által vontatható, műszakilag megengedett legnagyobb tömeg a következők esetében
 - 2.11.1. Vonórudas pótkocsi:
 - 2.11.2. Félpótkocsi:
 - 2.11.3. Középtengelyes pótkocsi:
 - 2.11.4. A járműszerelvény műszakilag megengedett legnagyobb össztömege ⁽³⁾:
 - 2.11.6. A fékezetlen pótkocsi legnagyobb tömege:
- 2.12. A jármű kapcsolási pontjára eső, műszakilag megengedett legnagyobb statikus, függőleges terhelés/tömeg:
 - 2.12.1. A gépjárműnél:
- 2.16. Tervezett nyilvántartásbavételi/forgalombahelyezési megengedett legnagyobb tömeg (választható: ahol ezeket az értékeket megadják, azokat az MR A. Függelékének A/48. számú melléklete (97/27/EK irányelv IV. melléklete) követelményeinek megfelelően ellenőrizni kell):
 - 2.16.1. Tervezett nyilvántartásbavételi/forgalombahelyezési műszakilag megengedett legnagyobb össztömeg (az egyes műszaki kialakításokhoz több bejegyzés is tartozhat ⁽⁵⁾):
 - 2.16.2. Tervezett nyilvántartásbavételi/forgalombahelyezési legnagyobb megengedett tömeg az egyes tengelyeken, illetve félpótkocsi vagy középtengelyes pótkocsi esetén az összekapcsolási pontra tervezett, gyártó által meghatározott terhelés, amennyiben az kisebb, mint az összekapcsolási pontra eső, műszakilag megengedett legnagyobb tömeg (az egyes műszaki kialakításokhoz több bejegyzés is tartozhat ⁽⁵⁾):
 - 2.16.3. A tengelycsoportokra eső, tervezett nyilvántartásbavételi/forgalombahelyezési megengedett legnagyobb tömeg (az egyes műszaki kialakításokhoz több bejegyzés is tartozhat ⁽⁵⁾):
 - 2.16.4. Tervezett nyilvántartásbavételi/forgalombahelyezési megengedett legnagyobb vontatható tömeg (az egyes műszaki kialakításokhoz több bejegyzés is tartozhat ⁽⁵⁾):
 - 2.16.5. A járműszerelvény tervezett nyilvántartásbavételi/forgalombahelyezési legnagyobb megengedett tömege (az egyes műszaki kialakításokhoz több bejegyzés is tartozhat ⁽⁵⁾):
- 3. MOTOR ^(k)
 - 3.1. A motor gyártója:
 - 3.1.1. A gyártó motorkódja (a motoron feltüntetett jelölés szerint vagy más azonosítási módszerrel):
 - 3.1.2. Jóváhagyási szám (adott esetben), ideértve a tüzelőanyag azonosító jelölését is: (Csak nehéz haszongépjárművek)
 - 3.2. Belső égésű motor
 - 3.2.1.1. Működés elve: külső gyújtás/kompressziós gyújtás, négyütemű/kétütemű ⁽¹⁾
Ciklus: négyütemű/kétütemű/forgódugattyús ⁽¹⁾
 - 3.2.1.2. A hengerek száma és elrendezése:
 - 3.2.1.3. Hengerűrtartalom ^(m): cm³
 - 3.2.1.6. A motor rendes alapjárat fordulatszáma ⁽²⁾: min⁻¹

- 3.2.1.8. Névleges teljesítmény (¹): kW/... min⁻¹ (a gyártó által megadott érték)
- 3.2.2. Tüzelőanyag: gázolaj/benzin/PB-gáz/földgáz/etanol:..... (¹)
- 3.2.2.1. Könnyű haszongépjárművek: gázolaj/benzin/PB-gáz/földgáz vagy biometán/etanol (E 85)/biodízel/hidrogén (¹) (⁶):
- 3.2.2.2. Nehéz haszongépjárművek: gázolaj/benzin/PB-gáz/földgáz-H/földgáz-L/földgáz-HL/etanol (¹) (⁶):
- 3.2.2.4. A jármű tüzelőanyagának típusa: Tiszta gázüzemű, kettős üzemű, vegyes üzemű (¹)
- 3.2.2.5. A tüzelőanyagban elfogadható legnagyobb biotüzelőanyag-mennyiség (a gyártó által megadott érték) a térfogat%-ában
- 3.2.3. Tüzelőanyag-tartály(ok)
- 3.2.3.1. Üzemi tüzelőanyag-tartály(ok)
- 3.2.3.1.1. Az egyes tartályok száma és térfogata:
- 3.2.3.2. Tartalék tüzelőanyag-tartály(ok)
- 3.2.3.2.1. Az egyes tartályok száma és térfogata:
- 3.2.4. Tüzelőanyag-ellátás
- 3.2.4.1. Porlasztó(k)on keresztül: igen/nem (¹)
- 3.2.4.2. Tüzelőanyag-befecskendezésen keresztül (csak kompressziós gyújtású motoroknál): igen/nem (¹)
- 3.2.4.2.2. Működés elve: közvetlen befecskendezésű/előkamrás/örvénykamrás (¹)
- 3.2.4.3. Tüzelőanyag-befecskendezésen keresztül (csak külső gyújtású motornál): igen/nem (¹)
- 3.2.7. Hűtőrendszer: folyadék/levegő (¹)
- 3.2.8. Szívórendszer
- 3.2.8.1. Feltöltő: igen/nem (¹)
- 3.2.8.2. Töltőlevegő-hűtő: igen/nem (¹)
- 3.2.9. Kipufogórendszer
- 3.2.9.4. Kipufogódob(ok) típusa, jelölése:
Ha a külső zaj miatt szükséges, csökkentő intézkedések a motorházban és a motoron:
...
- 3.2.9.5. A kipufogónyílás elhelyezése:
- 3.2.12. Légszennyezés elleni intézkedések
- 3.2.12.2. További, légszennyezés elleni berendezések (amennyiben vannak, és más pontban nem szerepelnek)
- 3.2.12.2.1. Katalizátor: igen/nem (¹)
- 3.2.12.2.1.11. Regenerálási rendszerek/kipufogógáz-utókezelő rendszerek eljárása, leírása:
- 3.2.12.2.1.11.6. Elhasználható reagensek: igen/nem (¹)
- 3.2.12.2.1.11.7. A katalitikus reakcióhoz szükséges reagens típusa és koncentrációja:
- 3.2.12.2.2. Oxigénérzékelő: igen/nem (¹)
- 3.2.12.2.3. Légbefúvás: igen/nem (¹)

- 3.2.12.2.4. Kipufogógáz-visszavezetés: igen/nem ⁽¹⁾
- 3.2.12.2.5. Párolgási emissziókat csökkentő berendezés: igen/nem ⁽¹⁾
- 3.2.12.2.6. Részecskeszűrő: igen/nem ⁽¹⁾
- 3.2.12.2.7. Fedélzeti diagnosztikai (OBD) rendszer: igen/nem ⁽¹⁾
- 3.2.12.2.8. Egyéb rendszerek (leírás és működés):
- 3.2.12.2.9. Nyomaték korlátozó: igen/nem ⁽¹⁾
- 3.2.13.1. Az elnyelési együttható jelzésének elhelyezése (csak kompressziós gyújtású motoroknál):
- 3.2.15. PB-gáz tüzelőanyag-ellátó rendszer: igen/nem ⁽¹⁾
- 3.2.16. Földgáztüzelőanyag-ellátó rendszer: igen/nem ⁽¹⁾
- 3.3. Villanymotor
- 3.3.1. Típus (tekerceslés, gerjesztés):
- 3.3.1.1. Legnagyobb óránkénti teljesítmény: kW
- 3.3.1.2. Üzemi feszültség: V
- 3.3.2. Akkumulátor
- 3.3.2.4. Elhelyezés:
- 3.4. Motor vagy motorkombináció
- 3.4.1. Hibrid elektromos jármű: igen/nem ⁽¹⁾
- 3.4.2. Hibrid elektromos jármű kategóriája: járművön kívüli töltés/nem járművön kívüli töltés: ⁽¹⁾
- 3.6.5. Kenőanyag hőmérséklete
legkisebb: K
legnagyobb: K
- 4. ERŐÁTVITEL ^(p)
- 4.2. Típusa (mechanikus, hidraulikus, villamos stb.):
- 4.5. Sebességváltó
- 4.5.1. Típus (kézi/automata/FVE (fokozatmentesen változtatható erőátvitel)) ⁽¹⁾

4.6. Áttételi viszonyszámok

Sebességfokozat	Belső áttételi viszony- szám (a sebességváltó- kimenőtengely fordulatszáma a motorhoz viszonyítva)	Végső áttételi viszony- szám(ok) (a sebességváltó-kimenőtengely fordulatszáma a hajtott kerék fordulatszámához viszonyítva)	Összáttételi viszony- szám
Legnagyobb érték az FVE-nél			
1			
2			
3			
Legkisebb érték az FVE-nél			
Hátramenet			

4.7. A jármű legnagyobb sebessége (km/h) ⁽¹⁾:4.9. Menetíró: igen/nem ⁽¹⁾

4.9.1. Jóváhagyási jel:

5. TENGELYEK

5.1. Az egyes tengelyek leírása:

5.2. Gyártmány:

5.3. Típus:

5.4. Emelehető tengely(ek) elhelyezése:

5.5. Terhelhető tengely(ek) pozíciója:

6. FELFÜGGESZTÉS

6.2. Az egyes tengelyek vagy kerekek felfüggesztésének típusa és kialakítása:

6.2.1. Szintbeállítás: igen/nem/választható ⁽¹⁾6.2.3. Légrugózás a hajtott tengely(ek)en: igen/nem ⁽¹⁾6.2.3.1. A hajtott tengely felfüggesztése a légrugózással egyenértékű: igen/nem ⁽¹⁾6.2.4. Légrugózás a nem hajtott tengely(ek)en: igen/nem ⁽¹⁾6.2.4.1. A nem hajtott tengely(ek) felfüggesztése a légrugózással egyenértékű: igen/nem ⁽¹⁾

6.6.1. Gumiabroncs/kerék kombinációja (kombinációi)

a) gumiabroncsok esetén meg kell adni a méret meghatározását, az értéket, a legkisebb sebességekategória jelzését, a gördülő ellenállást az ISO 28580-nal összhangban (adott esetben) ⁽¹⁾;

b) a kerekek esetében adja meg az abroncsmérete(ke)t és a kiegyenlítés(eke)t

6.6.1.1. Tengelyek

6.6.1.1.1. 1. tengely:

6.6.1.1.2. 2. tengely:

stb.

- 6.6.1.2. Pótkerék (ha van):
- 6.6.2. A gördülési sugarak alsó és felső határértékei
- 6.6.2.1. 1. tengely:
- 6.6.2.2. 2. tengely:
stb.
- 7. KORMÁNYMŰ
- 7.2. Áttétel és vezérlés
- 7.2.1. A kormányzási áttétel típusa (adott esetben az első és hátsó tengelyre meghatározva):
- 7.2.2. Csatlakozás a kerekekhez (ideértve a mechanikus módszerektől eltérő módszereket is; adott esetben az első és hátsó tengelyre meghatározva):
- 7.2.3. A kormányrásegítés módja, ha van ilyen:
- 8. FÉKEK
- 8.5. Blokkolásgátló fékrendszer: igen/nem/választható ⁽¹⁾
- 8.9. Fékrendszerek rövid leírása (MR A. Függelékének A/9. számú melléklete — 71/320/EGK irányelv IX. melléklete 1. függelége kiegészítésének 1.6. pontja alapján):
- 8.11. A fékberendezés(ek) típusának/típusainak részletes adatai:
- 9. KAROSSZÉRIA
- 9.1. A felépítmény típusa az A/2. melléklet C. részében meghatározott kódok szerint:
- 9.3. Ajtók, zárszerkezetek, csuklópántok
- 9.3.1. Ajtók összeállítása és az ajtók száma:
- 9.9. Közvetett látást biztosító eszközök
- 9.9.1. Tükrök (minden tükőrrre megadva):
- 9.9.1.1. Gyártmány:
- 9.9.1.2. EK-típus-jóváhagyási jel:
- 9.9.1.3. Változat:
- 9.9.1.6. A hátrafelé irányuló látómezőt befolyásoló választható berendezések:
- 9.9.2. Közvetett látást biztosító, tükrökön kívüli eszközök:
- 9.9.2.1. A berendezés típusa és leírása:
- 9.9.2.1.2. Megfelelően részletezett rajzok a teljes eszköz bemutatásához, beleértve a szerelési utasításokat is; az EK-típus-jóváhagyási jel helyét a rajzokon jelölni kell.
- 9.10. Belső szerelvények
- 9.10.3. Ülések
- 9.10.3.1. Száma:
- 9.10.3.1.1. Ülőhelyek száma ⁽⁵⁾:
- 9.10.3.1.1.1. Elhelyezése és elrendezése:
- 9.10.3.2. Kizárólag a jármű álló helyzetében használható ülések:
- 9.10.4.1. Fejtámaszok típusai: egybeépített/leszerelhető/különálló ⁽¹⁾
- 9.10.4.2. EK-típus-jóváhagyási szám(ok), ha van(nak):

- 9.10.8. A légkondicionáló rendszerben hűtőközegként használt gáz: ...
- 9.10.8.1. A légkondicionáló rendszert úgy tervezték-e meg, hogy 150-nél nagyobb globális felmelegedési potenciállal rendelkező, üvegházhatást okozó fluorozott gázokat tartalmazzon: igen/nem ⁽¹⁾
- 9.12.2. A kiegészítő utasbiztonsági rendszerek jellege és elhelyezkedése (meg kell jelölni: igen/nem/választható):
(B = bal oldal, J = jobb oldal, K = közép)

	Elülső légzsák	Oldalsó légzsák	Övfeszítő berendezés
Első ülések {	L		
	C.		
	R		
Második ülésor ⁽¹⁾ {	L		
	C.		
	R		

⁽¹⁾ A táblázat szükség szerint kiegészíthető azon járművek esetén, amelyekben több mint két sor ülés van, vagy több mint három ülés van elhelyezve a jármű teljes szélességében.

- 9.17. Hatóságilag előírt táblák
- 9.17.1. A hatóságilag előírt táblák és feliratok, valamint a jármű azonosító számának fényképe és/vagy rajza:
- 9.17.2. A hatóságilag előírt táblák és feliratok fényképe és/vagy rajza (teljes minta méretekkel együtt):
- 9.17.3. A jármű azonosító számának fényképe és/vagy rajza (teljes minta méretekkel együtt):
- 9.17.4.1. Az ISO 3779:1983 szabvány 5.3. pontjában előírt követelményeknek való megfelelés érdekében használt második csoport, és adott esetben a harmadik csoportban szereplő jelek magyarázata:
- 9.17.4.2. Amennyiben a második csoportba tartozó jeleket használnak az ISO 3779:1983 szabvány 5.4. pontja követelményeinek teljesítéséhez, ezeket a jeleket meg kell adni:
- 9.22. Első aláfutás elleni védelem
- 9.22.0. Felszerelve: igen/nem/nem teljes ⁽¹⁾
- 9.23. Gyalogosvédelem
- 9.23.1. A jármű elülső részének (külső és belső) fényképeket és/vagy rajzokat is tartalmazó részletes leírása, annak szerkezete, méretei, referenciavonalai és a felhasznált anyagok. E leírás tartalmazza az esetleg felszerelt aktív védelmi rendszer adatait.
- 9.24. Elülső védelmi rendszerek
- 9.24.1. Elülső védelmi rendszer: igen/nem/választható ⁽¹⁾
- 9.24.3. Típus-jóváhagyási jel, ha van:

11. VONTATÓK ÉS PÓTKOCSIK, VALAMINT FÉLPÓTKOCSIK KÖZÖTTI CSATLAKOZTATÁS
 - 11.1. Felszerelt vagy felszerelendő csatlakozóberendezés(ek) fajtája és típusa:
 - 11.3. Használati útmutató a csatlakozótípus járműhöz való csatlakoztatásához, és a járművön lévő rögzítési pontok fényképei vagy rajzai, ahogyan azt a gyártó megadja; kiegészítő információk, ha a csatlakozótípus csak meghatározott járműtípus-változatra vagy -kivitelezésre korlátozott:
 - 11.4. Speciális kapcsolószerkezet vagy emelőhátfal beszerelésére vonatkozó információk:
 - 11.5. EK-típus-jóváhagyási szám(ok):
12. VEGYES
 - 12.7.1. 24 GHz-es rövid hatótávolságú radarkészülékkel felszerelt jármű: Igen/Nem (a nem kívánt rész törlendő).
13. A VEZETŐÜLÉSEN KÍVÜL NYOLCNAÁL TÖBB ÜLÉSSEL RENDELKEZŐ, SZEMÉLYSZÁLLÍTÁSRA HASZNÁLT JÁRMŰVEKRE VONATKOZÓ KÜLÖNLLEGES RENDELKEZÉSEK
 - 13.1. A jármű osztálya (I. osztály, II. osztály, III. osztály, A. osztály, B. osztály) ⁽¹⁾:
 - 13.1.2. Azok az alvástípusok, amelyekre az EK-típusjóváhagyással rendelkező felépítmény felszerelhető [gyártó(k) és járműtípus(ok)]:
 - 13.3. Az (ülő és álló) utasok száma
 - 13.3.1. Összesen (N):
 - 13.3.2. Felső szint (N_a) ⁽¹⁾:
 - 13.3.3. Alsó szint (N_b) ⁽¹⁾:
 - 13.4. Az (ülő) utasok száma
 - 13.4.1. Összesen (A):
 - 13.4.2. Felső szint (A_a) ⁽¹⁾:
 - 13.4.3. Alsó szint (A_b) ⁽¹⁾:
 - 13.4.4. Kerekesszékeknek fenntartott helyek száma az M₂ és M₃ kategóriájú járművek esetében: ...
16. *JÁRMŰJAVÍTÁSI ÉS -KARBANTARTÁSI INFORMÁCIÓKHOZ VALÓ HOZZÁFÉRÉS*
 - 16.1. A járműjavítási és -karbantartási információkhoz való hozzáférést biztosító fő weboldal címe:

B. Az O kategória esetében

- 0. ÁLTALÁNOS ADATOK
- 0.1. Gyártmány (a gyártó kereskedelmi neve):
- 0.2. Típus:
- 0.2.1. Kereskedelmi név (nevek) (amennyiben rendelkezésre áll/állnak):
- 0.3. Típusazonosító ismertetőjelek, amennyiben azok fel vannak tüntetve a járművön ^(b):
- 0.3.1. Az ismertetőjelek feltüntetési helye:
- 0.4. Járműkategória ^(c):
- 0.4.1. A jármű osztályozása a rendeltetése szerint szállítandó veszélyes áruk alapján:
- 0.5. Gyártó neve és címe:
- 0.8. Összeszerelő üzem(ek) címe:
- 0.9. A gyártó képviselőjének neve és címe (amennyiben van ilyen):
- 1. A JÁRMŰ ÁLTALÁNOS SZERKEZETI JELLEMZŐI
- 1.1. Egy reprezentatív járműről készített fényképek és/vagy rajzok:
- 1.3. A tengelyek és kerekek száma:
- 1.3.1. Ikerkerekkel ellátott tengelyek száma és helyzete:
- 1.3.2. Kormányzott tengelyek száma és helyzete:
- 1.4. Alváz (amennyiben van) (átfogó rajz):
- 2. TÖMEGEK ÉS MÉRETEK ^(f) ^(g) (kg-ban és mm-ben)
(Adott esetben hivatkozás a rajzra)
- 2.1. Tengelytáv(ok) (teljes terhelésnél) ^(g¹):
- 2.1.2. Három vagy több tengellyel rendelkező járművek
- 2.1.2.1. Egymást követő tengelyek közötti távolság a legelső tengelytől a leghátsó tengely felé haladva: ...
- 2.1.2.2. Teljes tengelytávolság:
- 2.3.1. Az egyes kormányzott tengelyek nyomtávjai ^(g⁴):
- 2.3.2. Az összes többi tengely nyomtávja ^(g⁴):
- 2.4. A jármű mérettartománya (teljes)
- 2.4.1. A felépítmény nélküli alváznál
- 2.4.1.1. Hossz ^(g⁵):
- 2.4.1.1.1. Legnagyobb megengedett hossz:
- 2.4.1.1.2. Legkisebb megengedett hossz:
- 2.4.1.1.3. Félpótkocsik esetén a legnagyobb megengedett vonórúdhossz ^(g⁶):
- 2.4.1.2. Szélesség ^(g⁷):
- 2.4.1.2.1. Legnagyobb megengedett szélesség:
- 2.4.1.2.2. Legkisebb megengedett szélesség:

- 2.4.2. Felépítménnyel ellátott alvázra
- 2.4.2.1. Hossz ^(g5):
- 2.4.2.1.1. A raktér hosszúsága:
- 2.4.2.1.2. Félpótkocsi esetén a legnagyobb megengedett vonórúdhossz ^(g6):
- 2.4.2.2. Szélesség ^(g7):
- 2.4.2.2.1. A falak vastagsága (árak szabályozott hőmérsékleti feltételek közötti szállítására tervezett járművek esetén):
- 2.4.2.3. Magasság (menetkész állapotban) ^(g8) (állítható magasságú felfüggesztés esetén jelezni kell a rendes menethelyzetet):
- 2.6. Tömeg menetkész állapotban
- A jármű tömege felépítménnyel együtt, a nem az M₁ kategóriába tartozó vontató esetén – amennyiben azt a gyártó beszerelte – csatlakozóberendezéssel együtt, menetkész állapotban, vagy az alváz tömege, illetve az alváz tömege vezetőfülkével együtt, felépítmény és/vagy csatlakozóberendezés nélkül, amennyiben a felépítményt vagy a csatlakozóberendezést a gyártó nem szerelte be (ideértve a folyadékokat, szerszámokat, pótkereket, ha van, valamint a járművezetőt, autóbuszok esetén a kísérő személyt, amennyiben van kísérőülés a járműben) ^(h) (minden változatra a legnagyobb és legkisebb értékkel):
- 2.6.1. A fenti tömeg tengelyek közötti megoszlása és félpótkocsi vagy középtengelyes pótkocsi esetén a terhelés az összekapcsolási ponton (minden változatra a legnagyobb és legkisebb értékkel).
- 2.7. Nem teljes jármű esetében a befejezett jármű gyártó által megadott legkisebb tömege:
- 2.8. A gyártó által megadott, műszakilag megengedett legnagyobb össztömeg ⁽ⁱ⁾ ⁽³⁾:
- 2.8.1. A fenti tömeg tengelyek közötti megoszlása és félpótkocsi vagy középtengelyes pótkocsi esetén a terhelés az összekapcsolási ponton ⁽³⁾:
- 2.9. Az egyes tengelyekre jutó, műszakilag megengedett legnagyobb tömeg:
- 2.10. Az egyes tengelycsoportokra jutó, műszakilag megengedett legnagyobb tömeg:
- 2.12. A jármű összekapcsolási pontjára eső, műszakilag megengedett legnagyobb statikus, függőleges terhelés/tömeg
- 2.12.2. A félpótkocsin vagy középtengelyes pótkocsin:
- 2.16. Tervezett nyilvántartásbavételi/forgalombahelyezési megengedett legnagyobb tömeg (választható: ahol ezeket az értékeket megadják, azokat az MR A. Függelékének A/48. számú melléklete (97/27/EK irányelv IV. melléklete) követelményeinek megfelelően ellenőrizni kell):
- 2.16.1. Tervezett nyilvántartásbavételi/forgalombahelyezési megengedett legnagyobb össztömeg (az egyes műszaki kialakításokhoz több bejegyzés is tartozhat ⁽⁵⁾):
- 2.16.2. Tervezett nyilvántartásbavételi/forgalombahelyezési legnagyobb megengedett tömeg az egyes tengelyeken, illetve félpótkocsi vagy középtengelyes pótkocsi esetén az összekapcsolási pontra eső tervezett, gyártó által meghatározott terhelés, amennyiben az kisebb, mint az összekapcsolási pontra eső, műszakilag megengedett legnagyobb tömeg (az egyes műszaki kialakításokhoz több bejegyzés is tartozhat ⁽⁵⁾):

- 2.16.3. Az egyes tengelycsoportokra eső, tervezett nyilvántartásbavételi/forgalombahelyezési megengedett legnagyobb tömeg (az egyes műszaki kialakításokhoz több bejegyzés is tartozhat ⁽⁵⁾):
- 2.16.4. Tervezett nyilvántartásbavételi/forgalombahelyezési megengedett legnagyobb vontatható tömeg (az egyes műszaki kialakításokhoz több bejegyzés is tartozhat ⁽⁵⁾):
- 2.16.5. A járműszerelvény tervezett nyilvántartásbavételi/forgalombahelyezési legnagyobb megengedett tömege (az egyes műszaki kialakításokhoz több bejegyzés is tartozhat ⁽⁵⁾):
4. ERŐÁTVITEL
- 4.7. A jármű legnagyobb sebessége (km/óra) ⁽⁴⁾
5. TENGELEK
- 5.1. Az egyes tengelyek leírása:
- 5.2. Gyártmány:
- 5.3. Típus:
- 5.4. Felemelhető tengely(ek) elhelyezkedése:
- 5.5. Terhelésátcsoportosító tengely(ek) elhelyezkedése:
6. FELFÜGGESZTÉS
- 6.2. Az egyes tengelyek vagy kerekek felfüggesztésének típusa és kialakítása:
- 6.2.1. Szintbeállítás: igen/nem/választható ⁽¹⁾
- 6.2.4. Légrugózás a nem hajtott tengely(ek)en: igen/nem ⁽¹⁾
- 6.2.4.1. A nem hajtott tengely(ek) felfüggesztése a légrugózással egyenértékű: igen/nem ⁽¹⁾
- 6.6.1. Gumiabroncs/kerék kombinációja (kombinációi)
- a) gumiabroncsok esetén meg kell adni a méret meghatározását, a terhelési indexet, a sebességekategória jelzését, a gördülő ellenállást az ISO 28580-nal összhangban (ahol alkalmazható) ⁽¹⁾;
- b) a kerekek esetében adja meg a keréktárcsa mérete(ke)t és a középsík eltolás(oka)t
- 6.6.1.1. Tengelyek
- 6.6.1.1.1. 1. tengely:
- 6.6.1.1.2. 2. tengely:
- stb.
- 6.6.1.2. Pótkerék (ha van):
- 6.6.2. A gördülési sugarak felső és alsó határértékei
- 6.6.2.1. 1. tengely:
- 6.6.2.2. 2. tengely:
- stb.
7. KORMÁNYMŰ
- 7.2. Erőátvitel és vezérlés
- 7.2.1. A kormányzási erőátvitel típusa (adott esetben az első és hátsó tengelyre meghatározva):

- 7.2.2. A kerekekkel való összeköttetés (beleértve a mechanikai módszerektől eltérő módszereket is; (adott esetben az első és a hátsó tengelyre meghatározva):
- 7.2.3. A kormányrásegítés módja, ha van ilyen:
- 8. FÉKBERENDEZÉS
- 8.5. Blokkolásgátló fékrendszer: igen/nem/választható (¹)
- 8.9. A fékberendezések rövid leírása (az MR A. Függelékének A/9. számú melléklete — 71/320/EGK irányelv IX. melléklete 1. függeléke kiegészítésének 1.6. pontja alapján):
- 9. FELÉPÍTMÉNY
- 9.1. A felépítmény típusa az A/2. melléklet C. részében meghatározott kódok szerint:
- 9.17. Hatóságilag előírt táblák
- 9.17.1. A hatóságilag előírt táblák és feliratok, valamint a jármű azonosítási száma helyéről készített fényképek és/vagy rajzok:
- 9.17.2. A hatóságilag előírt táblák és feliratok fényképe és/vagy rajza (teljes minta méretekkel együtt):
- 9.17.3. A jármű azonosító számának fényképe és/vagy rajza (teljes minta méretekkel együtt):
- 9.17.4.1. Az ISO 3779:1983 szabvány 5.3. pontjában előírt követelményeknek való megfelelés érdekében használt második csoportban, és adott esetben a harmadik csoportban szereplő jelek magyarázata:
- 9.17.4.2. Amennyiben a második csoportba tartozó jeleket használnak az ISO 3779:1983 szabvány 5.4. pontja követelményeinek teljesítéséhez, ezeket a jeleket fel kell tüntetni:
- 11. VONTATÓK ÉS PÓTKOCSIK, VALAMINT FÉLPÓTKOCSIK KÖZÖTTI CSATLAKOZTATÁS
- 11.1. Felszerelt vagy felszerelendő csatlakozóberendezés(ek) fajtája és típusa:
- 11.5. EK-típus-jóváhagyási szám(ok):

II. RÉSZ

Az alábbi táblázat az I. részben felsorolt adatok kombinációit tartalmazza a járműtípus kivitelein és változatain belül.

A jellemző száma	Összes	1. kivitel	2. kivitel	stb.	Kivitel száma

Megjegyzések:

- Egy típuson belül minden egyes változathoz külön táblázatot kell készíteni.
- Azokat az adatokat, amelyek kombinációja egy változaton belül nincs korlátozva, az „összes” rovatban kell felsorolni.
- Az adatokat a célnak megfelelő eltérő formátumban is meg lehet adni, illetve ezek az I. részben megadott adatokkal együtt is megadhatók..
- Minden egyes változatot és minden egyes kivitelt egy számkóddal vagy betűkből és számokból álló kóddal kell beazonosítani, amelyet az érintett jármű megfeleléségi nyilatkozatán (A/9. melléklet) is fel kell tüntetni.
- Az A/11. melléklet vagy a 20. cikk szerinti változat(ok)hoz a gyártónak egy speciális kódot kell rendelnie.

III. RÉSZ

Típus-jóváhagyási számok

Az alábbi táblázatban a szükséges adatokat az erre a járműtípusra az A/4. vagy az A/11. melléklet szerint alkalmazandó tárgyak tekintetében kell megadni. (Az egyes tárgyak tekintetében valamennyi vonatkozó jóváhagyást közölni kell. Azonban az alkatrészekre vonatkozó információt ennél a pontnál olyan mértékig kell megadni, amennyire az ilyen információ a beszerelési előírással kapcsolatos jóváhagyási bizonyítványban szerepel.)

Tárgy	Típus-jóváhagyási szám vagy vizsgálati jegyzőkönyv száma (**)	A típusjóváhagyást (**) vagy vizsgálati jegyzőkönyvet (***) kibocsátó tagállam vagy szerződő fél (*)	Kiterjesztés dátuma	Változat(ok)/kivitel(ek)

(*) A felülvizsgált 1958-as megállapodásban részes felek.

(**) Akkor kell megadni, ha az EK-típus-jóváhagyási számból nem derül ki.

(***) Akkor kell feltüntetni, ha a gyártó a 9. cikk (6) bekezdésének rendelkezéseit alkalmazza. Az alkalmazott jogszabályt ilyen esetben a második oszlopban kell feltüntetni.

Aláírás:

Beosztás:

Dátum:

Tárgy	Jogszabály száma / MR. A. függelék mel- léklete	Hivatkozás a Hiva- talos Lapra	Alkalmazhatóság										
			M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄	
13. Illetéktelen használat elleni vé- delem	74/61/EGK A/13	L 38., 1974.2.11., 22. o.	X	X	X	X	X	X					
14. Kormány visel- kedése ütközésnél	74/297/EGK A/14	L 165., 1974.6.20., 16. o.	X			X							
15. Ülészilárdság	74/408/EGK A/15	L 221., 1974.8.12., 1. o.	X	X	X	X	X	X					
16. Kiálló részek	74/483/EGK A/16	L 256., 1974.10.2., 4. o.	X										
17. Sebességmérő és hátrameneti fokozat	75/443/EGK A/17	L 196., 1975.7.26., 1. o.	X	X	X	X	X	X					
18. Előírt táblák	76/114/EGK A/18	L 24., 1976.1.30., 1. o.	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	
19. Biztonsági övek bekötési pontjai	76/115/EGK A/19	L 24., 1976.1.30., 6. o.	X	X	X	X	X	X					
20. Világító- és fény- jelző berendezések beépítése	76/756/EGK A/20	L 262., 1976.9.27., 1. o.	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	
21. Fényvisszaverők	76/757/EGK A/21	L 262., 1976.9.27., 32. o.	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	
22. Helyzetjelző, fék- és méretjelző, nappali menet lámpák	76/758/EGK A/22	L 262., 1976.9.27., 54. o.	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	
23. Irányjelző lámpák	76/759/EGK A/23	L 262., 1976.9.27., 71. o.	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	
24. Hátsó rendszám- tábla világítás	76/760/EGK A/24	L 262., 1976.9.27., 85. o.	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	
25. Fényszórók (izzó- val)	76/761/EGK A/25	L 262., 1976.9.27., 96. o.	X	X	X	X	X	X					
26. Ködfényszórók	76/762/EGK A/26	L 262., 1976.9.27., 122. o.	X	X	X	X	X	X					
27. Elvontató berende- zés	77/389/EGK A/27	L 145., 1977.6.13., 41. o.	X	X	X	X	X	X					
28. Hátsó ködlámpák	77/538/EGK A/28	L 220., 1977.8.29., 60. o.	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	
29. Hátrameneti fény- szórók	77/539/EGK A/29	L 220., 1977.8.29., 72. o.	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	
30. Várakozást jelző lámpák	77/540/EGK A/30	L 220., 1977.8.29., 83. o.	X	X	X	X	X	X					

Tárgy	Jogszabály száma / MR. A. függelék mel- léklete	Hivatkozás a Hiva- talos Lapra	Alkalmazhatóság										
			M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄	
31. Visszatartó beren- dezések	77/541/EGK A/31	L 220., 1977.8.29., 95. o.	X	X	X	X	X	X					
32. Látómező előre	77/649/EGK A/32	L 267., 1977.10.19., 1. o.	X										
33. Kezelőszervek jelölése	78/316/EGK A/33	L 81., 1978.3.28., 3. o.	X	X	X	X	X	X					
34. Jég- és páramente- sítés	78/317/EGK A/34	L 81., 1978.3.28., 27. o.	X	(¹)	(¹)	(¹)	(¹)	(¹)					
35. Szélvédőmosó/- törölő berendezés	78/318/EGK A/35	L 81., 1978.3.28., 49. o.	X	(²)	(²)	(²)	(²)	(²)					
36. Fűtőrendszerek	2001/56/EK A/36	L 292., 2001.11.9., 21. o.	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	
37. Kerékburkolat	78/549/EGK A/37	L 168., 1978.6.26., 45. o.	X										
38. Fejtámaszok	78/932/EGK A/38	L 325., 1978.11.20., 1. o.	X										
39. CO ₂ - kibocsátások / tüze- lőanyag-fogyasztás	80/1268/EGK A/39	L 375., 1980.12.31., 36. o.	X			X							
40. Motorteljesít- mény-mérés	80/1269/EGK A/40	L 375., 1980.12.31., 46. o.	X	X	X	X	X	X					
41. Légszennyezés (Euro 4 és 5) nehéz haszonjárművek	2005/55/EK A/41	L 275., 2005.10.20., 1. o.	X (¹⁰)	X (¹⁰)	X	X (¹⁰)	X (¹⁰)	X					
42. Oldalról aláesés elleni védelem	89/297/EGK A/42	L 124., 1989.5.5., 1. o.					X	X			X	X	
43. Felcsapódó víz elleni védelem	91/226/EGK A/43	L 103., 1991.4.23., 5. o.					X	X			X	X	
44. Tömegek és mé- retek (személygép- kocsi)	92/21/EGK A/44	L 129., 1992.5.14., 1. o.	X										
45. Biztonsági üveg	92/22/EGK A/45	L 129., 1992.5.14., 11. o.	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	
46. Gumiabroncsok	92/23/EGK A/45	L 129., 1992.5.14., 95. o.	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	
47. Sebességkorlá- tozó	92/24/EGK A/47	L 129., 1992.5.14., 154. o.		X	X		X	X					

Tárgy	Jogszabály száma / MR. A. függelék mel- léklete	Hivatkozás a Hiva- talos Lapra	Alkalmazhatóság									
			M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
48. Tömegek és mé- retek (a 44. pont alá nem tartozó jármű- vek)	97/27/EK A/48	L 233., 1997.8.28., 1. o.		X	X	X	X	X	X	X	X	X
49. Vezetőfülke kiálló részei	92/114/EGK A/49	L 409., 1992.12.31., 17. o.				X	X	X				
50. Csatlakoztató berendezések	94/20/EK A/50	L 195., 1994.7.29., 1. o.	X (³)	X (³)	X (³)	X (³)	X (³)	X (³)	X	X	X	X
51. Éghetőség	95/28/EK A/51	L 281., 1995.11.23., 1. o.			X							
52. Autóbuszok	2001/85/EK A/52	L 42., 2002.2.13., 1. o.		X	X							
53. Frontális ütközés	96/79/EK A/53	L 18., 1997.1.21., 7. o.	X (⁶)									
54. Oldalsó ütközés	96/27/EK A/54	L 169., 1996.7.8., 1. o.	X (¹¹)			X (¹¹)						
55.												
56. Veszélyes áruk szállítására szánt járművek	98/91/EK A/56	L 11., 1999.1.16., 25. o.				X (⁴)	X (⁴)	X (⁴)	X (⁴)	X (⁴)	X (⁴)	X (⁴)
57. Mellső aláfutás elleni védelem	2000/40/EK A/57	L 203., 2000.8.10., 9. o.					X	X				
58. Gyalogosvéde- lem	2003/102/EK A/58	L 321., 2003.12.6., 15. o.	X (⁶)			X (⁶) (⁷)						
59. Újrafeldolgozhatósá- g	2005/64/EK A/59	L 310., 2005.11.25., 10. o.	X			X		—				
60. Elülső védelmi rendszer	2005/66/EK A/60	L 309., 2005.11.25., 54. o.	X			X						
61. Légkondicionáló rendszerek	2006/40/EK	L 161., 2006.6.14., 12. o.	X			X (⁸)						

X Alkalmazandó jogszabály.

- (¹) Az ebbe a kategóriába tartozó járműveknek rendelkezniük kell megfelelő szélvédő-jégmentesítő és -párátlanító berendezéssel.
- (²) Az ebbe a kategóriába tartozó járműveknek rendelkezniük kell megfelelő szélvédőmosó és -törölő berendezéssel.
- (³) A 94/20/EK irányelv követelményei csak a csatlakozóberendezéssel ellátott járművek ese-tén alkalmazandók.
- (⁴) A 98/91/EK irányelv követelményei csak akkor alkalmazandók, ha a gyártó veszélyes áruk közúti szállítására szánt jármű EK-típusjóváhagyását kérelmezi.

- (⁵) Cseppfolyós propángázzal (LPG) vagy sűrített földgázzal (CNG) hajtott járműnek – a 70/221/EGK irányelv megfelelő, az LPG- és CNG-tartályok belefoglalása érdekében történt módosításainak elfogadásáig – a 67-01. számú vagy 110. számú ENSZ-EGB előírásnak megfelelő járműjóváhagyással kell rendelkeznie.
- (⁶) 2,5 tonnát meg nem haladó megengedett össztömeg.
- (⁷) M₁ kategóriába tartozó járművekből levezetve.
- (⁸) Csak az N1 kategória I. osztályába tartozó járműveknél, az A. Függelék A/2. számú mellékletének (70/220/EGK irányelv I. mellékletének) 5.3.1.4. pontjában szereplő első táblázatban leírtak szerint.
- (⁹) 2610 kg referenciatömeget meg nem haladó járműveknél. A gyártó kérésére ez alkalmazható 2840 kg referenciatömeget meg nem haladó járműveknél is.
- (¹⁰) 2 610 kg referenciatömeget meghaladó és a (9) lábjegyzetben leírt lehetőségben nem részesülő járműveknél.
- (¹¹) Csak olyan járműveknél alkalmazandó, ahol a legalacsonyabb ülés ülésvonatkozási pontja („R” pont) legfeljebb 700 mm-rel haladja meg a talajszintet. Az „R” pontot az A. Függelék A/2. számú mellékletében (77/649/EGK irányelvben) határozzák meg.

Kiegészítés

M₁ kategóriás, kis sorozatban gyártott járművek EK-típusjóváhagyására vonatkozó követelmények felsorolása

(Megfelelő esetben az alábbiakban felsorolt jogszabályok legutóbbi módosításának figyelembevételével)

	Tárgy	Hivatkozás a jogszabályra / MR. A. függelék melléklete	Hivatkozás a Hivatalos Lapra	M ₁
1	Zajkibocsátás	70/157/EGK A/1	L 42., 1970.2.23., 16. o.	A
2	Emissziók (a fedélzeti diagnosztikára (OBDs) vonatkozó teljes követelménysor kivételével)	70/220/EGK A/2	L 76., 1970.4.6., 1. o.	A
2a	Emissziók (Euro 5 és 6) a fedélzeti diagnosztikára (OBD-k) és az információhoz való hozzáférésre vonatkozó teljes követelménysor kivételével	715/2007/EK, 692/2008/EK rendeletek	L 171., 2007.6.29., 1. o.	A
3	Üzemanyagtartályok/hátsó aláfutásgátlók	70/221/EGK A/3	L 76., 1970.4.6., 23. o.	B
4	Hátsó rendszámtábla helye	70/222/EGK A/4	L 76., 1970.4.6., 25. o.	B
5	Kormányberendezés	70/311/EGK A/5	L 133., 1970.6.18., 10. o.	C
6	Ajtózár és csuklópánt	70/387/EGK A/6	L 176., 1970.8.10., 5. o.	C
7	Hangjelző készülék	70/388/EGK A/7	L 176., 1970.8.10., 12. o.	B
8	Közvetett látást biztosító eszközök	2003/97/EK A/8	L 25., 2004.1.29., 1. o.	X ⁽²⁾ B ⁽⁴⁾
9	Járművek fékezése	71/320/EGK A/9	L 202., 1971.9.6., 37. o.	A
10	Rádió-zavarszűrés	72/245/EGK A/10	L 152., 1972.7.6., 15. o.	A ⁽¹⁾ C ⁽³⁾
11	Dízel füst	72/306/EGK A/11	L 190., 1972.8.20., 1. o.	A
12	Belső szerelvények	74/60/EGK A/12	L 38., 1974.2.11., 2. o.	C
13	Illetéktelen használat elleni védelem	74/61/EGK A/13	L 38., 1974.2.11., 22. o.	A
14	A kormányberendezés viselkedése ütközés esetén	74/297/EGK A/14	L 165., 1974.6.20., 16. o.	C
15	Ülésszilárdság	74/408/EGK A/15	L 221., 1974.8.12., 1. o.	C
16	Kinyúló részek	74/483/EGK A/16	L 266., 1974.10.2., 4. o.	C
17	Sebességmérő és hátrameneti fokozat	75/443/EGK A/17	L 196., 1975.7.26., 1. o.	B

	Tárgy	Hivatkozás a jogszabályra / MR. A. függelék melléklete	Hivatkozás a Hivatalos Lapra	M ₁
18	Előírt táblák	76/114/EGK A/18	L 24., 1976.1.30., 1. o.	B
19	Biztonságiöv-rögzítési pontok	76/115/EGK A/19	L 24., 1976.1.30., 6. o.	B
20	Világító- és fényjelző berendezések beépítése	76/756/EGK A/20	L 262., 1976.9.27., 1. o.	B
21	Fényvisszaverők	76/757/EGK A/21	L 262., 1976.9.27., 32. o.	X
22	Helyzetjelző, fék- és méretjelző, nappali menet lámpák	76/758/EGK A/22	L 262., 1976.9.27., 54. o.	X
23	Irányjelző lámpa	76/759/EGK A/23	L 262., 1976.9.27., 71. o.	X
24	Hátsó rendszám-tábla világítás	76/760/EGK A/24	L 262., 1976.9.27., 85. o.	X
25	Fényszóró (izzóval)	76/761/EGK A/25	L 262., 1976.9.27., 96. o.	X
26	Ködfényszórók	76/762/EGK A/26	L 262., 1976.9.27., 122. o.	X
27	Elvontató berendezés	77/389/EGK A/27	L 145., 1977.6.13., 41. o.	B
28	Hátsó ködlámpák	77/538/EGK A/28	L 220., 1977.8.29., 60. o.	X
29	Hátrameneti fényszórók	77/539/EGK A/29	L 220., 1977.8.29., 72. o.	X
30	Várakozást jelző lámpák	77/540/EGK A/31	L 220., 1977.8.29., 83. o.	X
31	Visszatartó berendezések	77/541/EGK A/31	L 220., 1977.8.29., 95. o.	A ⁽²⁾ B ⁽⁴⁾
32	Látómező	77/649/EGK A/32	L 267., 1977.10.19., 1. o.	A
33	Kezelőszervek jelölése	78/316/EGK A/33	L 81., 1978.3.28., 3. o.	A
34	Jég- és páramentesítés	78/317/EGK A/34	L 81., 1978.3.28., 27. o.	C
35	Ablaktörlő és ablakmosó berendezés	78/318/EGK A/35	L 81., 1978.3.28., 49. o.	C
36	Fűtőrendszerek	2001/56/EK A/36	L 292., 2001.11.9., 21. o.	C
37	Kerékburkolat	78/549/EGK A/37	L 168., 1978.6.26., 45. o.	B
39	CO ₂ kibocsátás/ tüzelőanyag-fogyasztás	80/1268/EGK A/39	L 375., 1980.12.31., 36. o.	A
40	Motorteljesítmény-mérés	80/1269/EGK A/40	L 375., 1980.12.31., 46. o.	C

	Tárgy	Hivatkozás a jogszabályra / MR. A. függelék melléklete	Hivatkozás a Hivatalos Lapra	M ₁
41	Emissziók (Euro 4 és 5) nehéz haszongépjárművek (a fedélzeti diagnosztikára (OBD-k) vonatkozó teljes követelménysor kivételével)	2005/55/EK A/41	L 275., 2005.10.20., 1. o.	A
44	Tömegek és méretek (személygépkocsi)	92/21/EGK A/44	L 129., 1992.5.14., 1. o.	C
45	Biztonsági üveg	92/22/EGK A/45	L 129., 1992.5.14., 11. o.	X ⁽²⁾ B ⁽⁴⁾
46	Gumiabroncsok	92/23/EGK A/46	L 129., 1992.5.14., 95. o.	X ⁽²⁾ B ⁽⁴⁾
50	Csatlakoztató berendezések	94/20/EK A/50	L 195., 1994.7.29., 1. o.	X ⁽²⁾ A ⁽⁴⁾
53	Frontális ütközés	96/79/EK A/53	L 18., 1997.1.21., 7. o.	Nem alkalmazható
54	Oldalsó ütközés	96/27/EK A/54	L 169., 1996.7.8., 1. o.	Nem alkalmazható
58	Gyalogosvédelem	2003/102/EK A/58	L 321., 2003.12.6., 15. o.	Nem alkalmazható
59	Újrafeldolgozhatóság	2005/64/EK A/59	L 310., 2005.11.25., 10. o.	Nem alkalmazható ⁽⁵⁾
60	Elülső védelmi rendszer	2005/66/EK A/60	L 309., 2005.11.25., 37. o.	X ⁽²⁾ A ⁽⁴⁾
61	Légkondicionáló rendszerek	2006/40/EK A/61	L 161., 2006.6.14., 12. o.	X ⁽²⁾ B ⁽³⁾

⁽¹⁾ Elektronikus szerelési egységek⁽⁴⁾ Beépítési előírások⁽²⁾ Alkatrész⁽⁵⁾ Azonban a 2005/64/EK irányelv 7. cikke alkalmazandó.⁽³⁾ Jármű

Jelmagyarázat

X: EK-típusbizonyítványt kell kiadni; a gyártásmegfelelőséget biztosítani kell.

A: Mentességek nem megengedettek, kivéve a jogszabályban meghatározottakat. Nincs szükség típusbizonyítványra és típus-jóváhagyási jelre. A vizsgálati jegyzőkönyveket kijelölt vizsgáló intézménynek kell elkészítenie.

B.: A jogszabály műszaki előírásait kell teljesíteni. A jogszabályban előírt vizsgálatokat teljességükben el kell végezni; a jóváhagyó hatóság egyetértése esetén ezeket a gyártó saját maga is elvégezheti; a műszaki jelentést kiállíthatja; típusbizonyítványt nem kell kibocsátani, és típusjóváhagyás nem kötelező.

C: A gyártónak a jóváhagyó hatóság számára meggyőző módon igazolnia kell, hogy a jogszabály alapvető fontosságú követelményei teljesülnek.

Nem alkalmazható: Ez a jogszabály nem alkalmazható (nincsenek követelmények).

II. RÉSZ

Az I. részben említett irányelvek vagy rendeletek alternatívájaként elismert ENSZ-EGB előírások felsorolása

Amennyiben az I. részben szereplő táblázatban említett külön irányelvre vagy rendeletre történik hivatkozás, a következő olyan ENSZ-EGB előírások értelmében kiadott jóváhagyást, amelyekhez a Közösség az ENSZ Európai Gazdasági Bizottságának „felülvizsgált 1958. évi megállapodása” szerződő feleként a 97/836/EK tanácsi határozattal ⁽¹⁾, illetve az említett határozat 3. cikkének (3) bekezdésében említett ezt követő tanácsi határozatokkal csatlakozott, az adott külön melléklet vagy rendelet értelmében megadott EK-típusjóváhagyással egyenértékűnek tekintik.

Az alábbiakban felsorolt ENSZ-EGB előírások bármely további módosítása egyenértékűnek tekintendő, a 97/836/EK ⁽²⁾ határozat 4. cikke (2) bekezdésében említett közösségi határozatra is figyelemmel.

Tárgy	Alap ENSZ-EGB előírás száma	Módosítási sorozat
1. (*) Zajkibocsátás	51	02
1. Csere hangtompító rendszerek	59	00
2. Légszennyezés	83	05
2. Cserekatalizátorok	103	00
3. Hátsó aláfutásgátlók	58	02
3. Tüzelőanyag-tartályok	34	02
3. Tüzelőanyag-tartályok, LPG	67	01
3. Tüzelőanyag-tartályok, CNG	110	00
5. Kormányzási erőkiejtés	79	01
6. Ajtózárok és csuklópántok	11	02
7. Hangjelző készülék	28	00
8. Közvetett látást biztosító eszközök	46	02
9. Fékezés	13	11
9. Fékezés	13H	00
9. Fékezés (fékbetét)	90	01
10. Rádió-zavarszűrés (elektromágneses kompatibilitás)	10	02
11. Dízelfüst	24	03
12. Belső berendezések	21	01
13. Lopásgátló berendezés	18	03
13. Indításgátló	116	00
13. Riasztórendszerek	97	01
13. Jogosulatlan használat	116	00
14. A kormánymű viselkedése ütközéskor	12	03

¹ HL L 346., 1997.12.17., 78. o

² A későbbi módosításokat lásd a legutóbb felülvizsgált ENSZ-EGB TRANS/WP.29/343 dokumentumban

Tárgy	Alap ENSZ-EGB előírás száma	Módosítási sorozat
15. Ülészilárdság	17	07
15. Ülészilárdság (Autóbuszok)	80	01
16. Kiálló részek	26	03
17. Sebességmérő	39	00
19. Biztonsági övek bekötési pontjai	14	06
20. Világító- és fényjelző berendezések beépítése	48	03
21. Fényvisszaverők	3	02
22. Méretjelzők, első (oldalsó) helyzetjelzők, hátsó (oldalsó) helyzetjelzők, féklámpák	7	02
22. Nappali menetlámpák	87	00
22. Oldalsó helyzetjelzők	91	00
23. Irányjelző lámpák	6	01
24. Hátsó rendszámtáblát megvilágító lámpa	4	00
25. Fényszórók (R ₂ és HS ₁)	1	01
25. Fényszórók (zárt betétes)	5	02
25. Fényszórók (H ₁ , H ₂ , H ₃ , HB ₃ , HB ₄ , H ₇ , és/vagy H ₈)	8	05
25. Fényszórók (H ₄)	20	03
25. Fényszórók (zárt betétes halogén)	31	02
25. A jóváhagyott lámpaegységekben használatos izzólámpák	37	03
25. Fényszórók gázkisülésű fényforrással	98	00
25. A jóváhagyott gázkisülésű lámpaegységekben használatos gázkisülésű fényforrások	99	00
25. Fényszórók (aszimterikus tompított)	112	00
25. Alkalmazkodó mellső világítási rendszer	123	00
26. Ködfényszórók	19	02
28. Hátsó ködlámpák	38	00
29. Hátrameneti fényszórók	23	00
30. Várakozást jelző lámpák	77	00
31. Visszatartó berendezések	16	04
31. Gyermekek	44	04
32. Látómező	125	00
33. Kezelőszervek, visszajelző és ellenőrző lámpák jelölése	121	00
36. Fűtőrendszerek	122	00
38. Fejtámaszok (üléssel együtt)	17	07
38. Fejtámaszok	25	04
39. CO ₂ kibocsátás/ tüzelőanyag-fogyasztás	101	00
40. Motorteljesítmény-mérés	85	00

Tárgy	Alap ENSZ-EGB előírás száma	Módosítási sorozat
41. Légszennyezés (Euro 4 és 5) nehéz haszonjárművek	49	05
42. Oldalról alásérés elleni védelem	73	00
45. Biztonsági üveg	43	00
46. Gumiabroncsok, gépjárművek és pótkocsijaik	30	02
46. Gumiabroncsok, haszongépjárművek és pótkocsijaik	54	00
46. Ideiglenes használatú pótkerekek/-abroncsok	64	01
46. Gördülési zaj	117	01
47. Sebességkorlátozó	89	00
50. Kapcsolószerkezetek	55	01
50. Rövid vonószerkezetek	102	00
51. Éghetőség	118	00
52. Autóbuszok	107	02
52. A felépítmény szilárdsága (buszok)	66	01
53. Frontális ütközés	94	01
54. Oldalsó ütközés	95	02
56. Veszélyes áruk szállítására szánt járművek	105	04
57. Mellső aláfutás elleni védelem	93	00

Amennyiben a külön irányelvek vagy rendeletek a beszerelésre vonatkozóan követelményeket írnak elő, azok az ENSZ-EGB előírásoknak megfelelően jóváhagyott alkatrészekre és önálló műszaki egységekre is vonatkoznak.

(*) Az e táblázatban szereplő adatok számozása megfelel az I. részben szereplő táblázatban alkalmazott számozásnak.

A/5. melléklet

A JÁRMŰVEK EK-TÍPUSJÓVÁHAGYÁSA SORÁN
KÖVETENDŐ ELJÁRÁSOK

1. Teljes jármű-típusjóváhagyás iránti kérelem esetén a jóváhagyó hatóság feladatai a következők:
 - a) igazolja, hogy valamennyi, a jármű-típusjóváhagyásban alkalmazandó jogszabály értelmében kiadott EK-típusbizonyítvány a gépjárműtípusnak, valamint az előírt követelményeknek megfelel;
 - b) ellenőrzi a dokumentációra történő hivatkozás alapján, hogy a jármű adatközlő lapjának I. részében szereplő járműelírások és adatok megtalálhatók az információs csomagokban és az EK-típusbizonyítványokban a vonatkozó jogszabályok tekintetében; és amennyiben az adatközlő lap I. részében szereplő valamely adat száma nincs megadva valamelyik jogszabály információs csomagjában, úgy megvizsgálja, hogy az adott rész vagy jellemző megfelel-e az adatközlő mappában megadott adatoknak;
 - c) megvizsgálja a jármű részeit és rendszereit a jóváhagyandó típusból kiválasztott járműmintán, vagy gondoskodik azok megvizsgálásáról annak ellenőrzése céljából, hogy a járműv(ek)et a hitelesített információs csomagban megadott vonatkozó adatokkal összhangban építették-e a vonatkozó EK-típusbizonyítványok tekintetében;
 - d) ellenőrzi adott esetben az önálló műszaki egységek tekintetében azok felszerelését, vagy az ellenőrzésről gondoskodik;
 - e) a A/4. melléklet I. részének ⁽¹⁾ és ⁽²⁾ lábjegyzetében előírt berendezések megléte tekintetében adott esetben elvégzi vagy elvégezteti a szükséges ellenőrzéseket.
2. Az 1. bekezdés c) pontjában foglaltak céljából megvizsgálandó járművek számának elegendőnek kell lennie ahhoz, hogy a típusjóváhagyásra váró különböző kombinációk megfelelő ellenőrzése lehetővé váljék az alábbi feltételek szerint:

Járműkategória	M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
Szempontok										
Motor	X	X	X	X	X	X	-	-	-	-
Sebességváltó	X	X	X	X	X	X	-	-	-	-
Tengelyek száma	-	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Hajtott tengelyek (száma, helye, kölcsönös kapcsolata)	X	X	X	X	X	X	-	-	-	-
Kormányzott tengelyek (száma és helye)	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Felépítmény jellege	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Ajtók száma	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Bal- vagy jobbkormányos	X	X	X	X	X	X	-	-	-	-
Ülések száma	X	X	X	X	X	X	-	-	-	-
A felszereltség szintje	X	X	X	X	X	X	-	-	-	-

3. Amennyiben nem áll rendelkezésre típusbizonyítvány a vonatkozó jogszabályok bármelyikére, úgy a jóváhagyó hatóság feladatai a következők:
 - a) kezdeményezi a vonatkozó valamennyi jogszabály által előírt szükséges kísérleteket és vizsgálatokat;

- b) megvizsgálja, hogy a jármű megfelel-e az adatközlő mappájában szereplő jellemzőinek, és teljesíti-e a vonatkozó valamennyi jogszabály által meghatározott műszaki követelményeket;
- c) ellenőrzi adott esetben az önálló műszaki egységek tekintetében azok felszerelését, vagy az ellenőrzésről gondoskodik;
- d) elvégzi adott esetben a szükséges ellenőrzéseket a A/4. melléklet I. részének ⁽¹⁾ és ⁽²⁾ lábjegyzetében előírt berendezések megléte tekintetében, vagy az ellenőrzésről gondoskodik.

1. kiegészítés

Szabványok, melyeknek a 41. cikkben említett jogalanyoknak meg kell felelniük

1. A típus-jóváhagyási vizsgálathoz kapcsolódó tevékenység az ezen irányelv A/4. mellékletében felsorolt jogszabályokkal összhangban végzendő:

- 1.1. „A” kategória (saját létesítményben végzett vizsgálatok):

MSZ EN ISO/IEC 17025:2005 Vizsgáló- és kalibráló laboratóriumok felkészültségének általános követelményei.

A jogszabályok által előírt vizsgálatokat az „A” kategóriára kijelölt vizsgáló intézmény végezheti, illetve felügyelheti a gyártó vagy harmadik fél létesítményében.

- 1.2. „B” kategória (a gyártó vagy harmadik fél létesítményében végzett vizsgálatok felügyelete):

MSZ EN ISO/IEC 17020:2005 az ellenőrzést végző különféle típusú testületek működésének általános feltételeiről.

A gyártó vagy harmadik fél létesítményében végzett vizsgálat lebonyolítása, illetve felügyelete előtt a vizsgáló intézmény kötelessége annak ellenőrzése, hogy a vizsgálati körülmények és mérőműszerek megfeleljenek az 1.1. pontban említett szabványban található vonatkozó követelményeknek.

2. A gyártásmegfelelőséghez kapcsolódó tevékenységek

- 2.1. „C” kategória (a kezdeti értékelésre vonatkozó eljárás, valamint a gyártó minőségellenőrzési rendszerére vonatkozó vizsgálatok felügyeleti ellenőrzése):

MSZ EN ISO/IEC 17020:2005 a minőségügyi rendszerek minősítését és tanúsítását/regisztrálását végző szervezetekre vonatkozó általános követelményekről.

- 2.2. „D” kategória (gyártmáyminták ellenőrzése vagy vizsgálata, illetve felügyelete):

EN ISO/IEC 17020: 2005 az ellenőrzést végző különféle típusú testületek működésének általános feltételeiről.

2. kiegészítés

A vizsgáló intézmények értékelésére vonatkozó eljárás

1. A KIEGÉSZÍTÉS CÉLJA

- 1.1. Ez a kiegészítés meghatározza azokat a feltételeket, amelyeknek megfelelően az ezen irányelv 42. cikkében említett illetékes hatóság lefolytatja a vizsgáló intézmények értékelésére vonatkozó eljárást.
- 1.2. Ezek a követelmények értelemszerűen valamennyi vizsgáló intézményre vonatkoznak, függetlenül azok jogi státusától (vizsgáló intézményként működő független szervezet, gyártó vagy jóváhagyó hatóság).

2. ÉRTÉKELÉSI ELVEK

Az értékelés jellemzően néhány alapelven nyugszik:

- függetlenség, amely a következtetések pártatlanságának és objektivitásának alapját képezi,
- bizonyítékokon alapuló megközelítés, amely biztosítja a következtetések megbízhatóságát és reprodukálhatóságát.

Az auditorok részéről elengedhetetlen a megbízhatóság és feddhetetlenség, valamint a titoktartás és diszkréció. Az eredményeket és következtetéseket hitelesen és pontosan kell jelenteniük.

3. AZ AUDITOROK SZAKISMERETEIRE VONATKOZÓ KÖVETELMÉNYEK

- 3.1. Értékelést kizárólag olyan auditorok végezhetnek, akik rendelkeznek az ehhez szükséges szakmai és adminisztratív ismeretekkel is.
- 3.2. Követelmény továbbá, hogy úgy lehet valaki auditor, ha már részesült a kifejezetten az értékelési tevékenységekre irányuló képzésben. Ezenkívül rendelkezni kell azon adott műszaki területet érintő különleges ismeretekkel, amely területen a vizsgáló intézmény a tevékenységét végzi.
- 3.3. A 3.1. és a 3.2. pont rendelkezéseinek sérelme nélkül a 42. cikk (4) bekezdésében említett értékelés olyan auditorok által végzendő, akik függetlenek az értékelés tárgyát képező tevékenységektől.

4. A KIJELÖLÉS IRÁNTI KÉRELEM

- 4.1. A kérelmező vizsgáló intézmény szabályszerűen meghatalmazott képviselőjének az illetékes hatósághoz hivatalos kérelmet kell benyújtania, amely a következőket tartalmazza:
 - a) a vizsgáló intézmény általános jellemzői, beleértve a társasági entitást, nevet, címet, jogi státust, valamint a humán- és technikai erőforrásokat;
 - b) általános tájékoztatás a vizsgáló intézményre vonatkozóan, azaz annak tevékenységei, adott esetben valamely nagyobb társasággal fennálló kapcsolata, valamint a kijelölés hatálya alá tartozó valamennyi létesített telephely címe vonatkozásában;
 - c) beleegyezés a kijelölés követelményeinek, illetve a vizsgáló intézmény egyéb kötelezettségeinek a teljesítésébe az érintett irányelvekben meghatározottak szerint;
 - d) azon megfelelőség-értékelési szolgáltatások leírása, amelyeket a vizsgáló intézmény a vonatkozó irányelvek keretében vállal, valamint azoknak az irányelveknek a listája, amelyekre vonatkozóan a vizsgáló intézmény a kijelölést kéri, beleértve adott esetben a képességekre vonatkozó korlátokat;
 - e) a vizsgáló intézmény minőségirányítási kézikönyvének egy példánya.

- 4.2. A vizsgáló intézmény által szolgáltatott információk helytállóságát az illetékes hatóság felülvizsgálja.

5. A FORRÁSOK FELÜLVIZSGÁLATA

Az illetékes hatóság felülvizsgálja, hogy képes-e elvégezni a vizsgáló intézmény értékelését a saját politikája, hatásköre, a megfelelő auditorok és szakértők rendelkezésre állása tekintetében.

6. AZ ÉRTÉKELES ALVÁLLALKOZÁSBA ADÁSA

- 6.1. Az illetékes hatóság alvállalkozásban rábízhatja az értékelés egyes részeit egy másik kijelölő hatóságra, vagy segítséget kérhet más illetékes hatóság műszaki szakértőitől. Az alvállalkozók és a szakértők felkérése attól függ, hogy a vizsgáló intézmény elfogadja-e őket.

- 6.2. A vizsgáló intézmény teljes értékeléséhez az illetékes hatóságnak figyelembe kell vennie a megfelelő hatállyal rendelkező akkreditációs bizonyítványokat.

7. AZ ÉRTÉKELES ELŐKÉSZÍTÉSE

- 7.1. Az illetékes hatóság hivatalosan kijelöl egy értékelő csoportot. A hatóság gondoskodik arról, hogy az egyes kijelölésekhez szükséges megfelelő szakértelem rendelkezésre álljon. A csoport különösképpen

- a) rendelkezik azon különleges terület megfelelő ismeretével, amelyre vonatkozóan a kijelölést kéri; és
- b) kellő hozzáértéssel rendelkezik ahhoz, hogy megbízható értékelést készítsen a vizsgáló intézménynek a kijelölés hatálya alá tartozó szakértelmére vonatkozóan.

- 7.2. Az illetékes hatóság pontosan meghatározza az értékelő csoport által elvégzendő feladatokat. Az értékelő csoport feladata a kérelmező vizsgáló intézménytől begyűjtött dokumentumok felülvizsgálata, illetve a helyszíni értékelés.

- 7.3. Az illetékes hatóság megállapodik az értékelés időpontjáról és ütemezéséről a vizsgáló intézménnyel és a kijelölt értékelő csoporttal. Mindazonáltal az továbbra is az illetékes hatóság feladata, hogy olyan időpont kiválasztására törekedjék, amely megfelel az ellenőrzési és újraértékelési tervnek.

- 7.4. Az illetékes hatóság gondoskodik arról, hogy az értékelő csoport megkapja a kritériumokat tartalmazó megfelelő dokumentumokat, a korábbi értékelésekről szóló feljegyzéseket, illetve a vizsgáló intézmény idevágó dokumentumait és feljegyzéseit.

8. HELYSZÍNI ÉRTÉKELES

A vizsgáló intézmény értékelését az értékelő csoport a vizsgáló intézmény azon telephelyén végzi, ahol a vizsgáló intézmény egy vagy több kulcsfontosságú tevékenysége zajlik, adott esetben pedig további olyan kiválasztott helyszíneken is ellenőrzést kell folytatni, ahol még a vizsgáló intézmény működik.

9. AZ EREDMÉNYEK ELEMZÉSE ÉS AZ ÉRTÉKELŐ JELENTÉS

- 9.1. Az értékelő csoportnak elemeznie kell valamennyi lényeges információt és bizonyítékot, melyet a dokumentumok és a jelentések felülvizsgálata, illetve a helyszíni értékelés során összegyűjtött. Az elemzésnek elégséges alapot kell nyújtania ahhoz, hogy a csoport megtudja állapítani a vizsgáló intézmény szakértelmét és a kijelölési követelményeknek való megfeleléseit.

- 9.2. Az illetékes hatóság jelentési eljárásának biztosítania kell a következő követelmények teljesülését.

- 9.2.1. Az értékelő csoportnak megbeszélést kell folytatnia a vizsgáló intézménnyel, a telephelyről való távozást megelőzően. E megbeszélés során az értékelő csoport írásbeli és/vagy szóbeli jelentéssel szolgál az elemzés eredményeiről. A vizsgáló intézmény számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy kérdéseket tegyen fel az eredményekkel – adott esetben ideértve a megfelelőség hiányát is –, illetve az eredmények alapjául szolgáló információkkal kapcsolatban.
- 9.2.2. A vizsgáló intézményt az értékelés eredményére vonatkozó írásbeli jelentésről azonnal tájékoztatni kell. Az értékelő jelentésnek tartalmaznia kell a szakértelemre és a megfelelőségre vonatkozó észrevételeket, és meg kell állapítania azokat a megfelelőségi hiányokat – ha vannak ilyenek –, amelyeket a kijelölés követelményeinek való megfeleléshez orvosolni kell.
- 9.2.3. A vizsgáló intézményt fel kell kérni, hogy válaszoljon az értékelő jelentésre, és mutassa be azokat a már meghozott vagy meghatározott időn belül meghozandó intézkedéseket, melyek a megfelelőség meghatározott hiányának orvoslását célozzák.
- 9.3. Az illetékes hatóságnak biztosítania kell a vizsgáló intézmény által a megfelelőség hiányának orvoslására adott válaszok felülvizsgálatát annak megállapítására, hogy az intézkedések valóban elegendőek és hatékonyak-e. Amennyiben vélekedésük szerint a vizsgáló intézmény válaszai nem kielégítőek, úgy további információt kell kérni. Kérhetők továbbá bizonyítékok a meghozott intézkedések hatékony végrehajtására vonatkozóan, vagy egy újabb értékelés is végezhető a korrekciós intézkedések hatékony végrehajtásának ellenőrzése érdekében.
- 9.4. Az értékelő jelentésnek tartalmaznia kell legalább a következőket:
- a vizsgáló intézmény egyértelmű azonosítása;
 - a helyszíni értékelés időpontja(i);
 - az értékelést végző auditor(ok) és/vagy szakértők neve;
 - az értékelésbe bevont valamennyi telephely egyértelmű azonosítása;
 - az értékelés tárgyát képező, javasolt kijelölés hatálya;
 - nyilatkozat arról, hogy a vizsgáló intézmény a szakértelmébe vetett bizalom érdekében, teljesítve a kijelölés követelményeit megfelelő belső szervezeti renddel és eljárásokkal rendelkezik;
 - a megfelelőség hiányát orvosló megoldásokra vonatkozó információk;
 - ajánlás arra vonatkozóan, hogy a kérelmező, mint vizsgáló intézmény kinevezése vagy megerősítése megtörténjék-e, és ha igen, akkor a kijelölés hatálya.
10. KIJELÖLÉS/A KIJELÖLÉS MEGERŐSÍTÉSE
- 10.1. A jóváhagyó hatóság a jelentés(ek) és bármely idevágó információ alapján haladéktalanul dönt arról, hogy a kijelölést megadja, megerősíti vagy meghosszabbítja-e.
- 10.2. A jóváhagyó hatóság a vizsgáló intézmény számára tanúsítványt állít ki. Ennek a tanúsítványnak a következőket kell tartalmaznia:
- a jóváhagyó hatóság megnevezése és logója;
 - a kijelölt vizsgáló intézmény egyedi azonosítója;
 - a kijelölés megadásának hatályos dátuma és a lejárat dátuma;
 - a kijelölés hatályára vonatkozó rövid közlés vagy hivatkozás (alkalmazandó irányelvek, rendeletek, előírások, vagy valamely részük);
 - megfelelőségi nyilatkozat és hivatkozás ezen irányelvre.

11. ÚJRAÉRTÉKELÉS ÉS ELLENŐRZÉS

- 11.1. Az újraértékelés olyan, mint az első értékelés, azonban ekkor a korábban végzett értékelések során szerzett tapasztalatokat is figyelembe kell venni. A helyszíni felügyeleti ellenőrzések kevésbé átfogóak mint az újraértékelés.
- 11.2. Az illetékes hatóság valamennyi kijelölt vizsgáló intézmény tekintetében elkészíti az újraértékelési és felügyeleti ellenőrzési tervét oly módon, hogy a kijelölés hatályának reprezentatív mintái rendszeres ellenőrzés alá vonhatók legyenek.
- A helyszíni értékelések közötti idő – akár újraértékelés, akár felügyeleti ellenőrzés esetében – a vizsgáló intézmény által bizonyítottan elért stabilitástól függ.
- 11.3. Amennyiben megfelelés hiányára derül fény felügyeleti ellenőrzés vagy újraértékelés során, úgy az illetékes hatóság szigorú határidőt szab a végrehajtandó korrekciós intézkedésekre vonatkozóan.
- 11.4. Amennyiben a megállapított határidőn belül a korrekciós vagy javító intézkedésekre nem került sor vagy azok nem elégségesek, úgy az illetékes hatóság megteszi a megfelelő lépéseket, úgymint újabb értékelés végzése, a kijelölés felfüggesztése/visszavonása egy vagy több olyan tevékenységre vonatkozóan, amelyekre a vizsgáló intézmény a kijelölést megkapta.
- 11.5. Amennyiben az illetékes hatóság úgy határoz, hogy a vizsgáló intézmény kijelölését felfüggeszti vagy visszavonja, úgy erről a vizsgáló intézményt ajánlott levélben kell értesíteni. Minden esetben azonban az illetékes hatóság részéről minden szükséges intézkedést meg kell tenni annak érdekében, hogy a vizsgáló intézmény által már megkezdett tevékenységek folyamatossága biztosítható legyen.

12. A KIJELÖLT VIZSGÁLÓ INTÉZMÉNYEKRE VONATKOZÓ FELJEGYZÉSEK

- 12.1. Az illetékes hatóság megőrzi a vizsgáló intézményre vonatkozó feljegyzéseket annak demonstrálása érdekében, hogy a kijelölésre vonatkozó követelmények – a szakértelemre vonatkozó követelményekkel együtt – ténylegesen teljesültek.
- 12.2. Az illetékes hatóság biztonságos módon őrzi a vizsgáló intézményről szóló feljegyzéseket, a titkosság biztosítása céljából.
- 12.3. A vizsgáló intézményekről szóló feljegyzések legalább a következőket tartalmazzák:
- a) vonatkozó levelezés;
 - b) értékelési feljegyzések és jelentések;
 - c) kijelölési tanúsítványok példányai.

A/6. melléklet

A. MINTA

Legnagyobb méret: A4 (210 mm x 297 mm)

EK-TÍPUSBIZONYÍTVÁNY

A jóváhagyó hatóság bélyegzője

Tájékoztató a következőkről:

EK-típusjóváhagyás ⁽¹⁾EK-típusjóváhagyás kiterjesztése ⁽¹⁾EK-típusjóváhagyás elutasítása ⁽¹⁾EK-típusjóváhagyás visszavonása ⁽¹⁾

A következők egy típusára vonatkozóan:

teljes jármű ⁽¹⁾:befejezett jármű ⁽¹⁾nem teljes jármű ⁽¹⁾:teljes és nem teljes változatokkal rendelkező
jármű ⁽¹⁾:befejezett és nem teljes változatokkal rendel-
kező jármű ⁽¹⁾:tekintettel a legutóbb az .../.../EK irányelvvel / .../.../EK rendelettel⁽¹⁾ módosított 2007/46/EK
irányelvre

EK-típusjóváhagyás száma:

A kiterjesztés indoka:

I. SZAKASZ

0.1. Gyártmány (a gyártó kereskedelmi neve):

0.2. Típus:

0.2.1. Kereskedelmi név (nevek) ⁽²⁾:

0.3. Típusazonosító ismertetőjelek, amennyiben azok fel vannak tüntetve a járművön:

0.3.1. Az ismertetőjelek feltüntetési helye:

0.4. Járműkategória ⁽³⁾:0.5. A teljes jármű gyártójának neve és címe ⁽¹⁾:Az alapjármű gyártójának neve és címe⁽¹⁾ ⁽⁴⁾:A nem teljes járművet az utolsó gyártási lépcsőben elkészítő gyártó
neve és címe ⁽¹⁾ ⁽⁴⁾:A befejezett jármű gyártójának neve és címe ⁽¹⁾ ⁽⁴⁾:

0.8. Az összeszerelő üzem(ek) neve és címe:

0.9. A gyártó képviselőjének neve és címe (amennyiben van ilyen):

II. SZAKASZ

⁽¹⁾ A nem kívánt rész törölendő.⁽²⁾ Amennyiben a típusjóváhagyás megadásakor nem áll rendelkezésre, legkésőbb a jármű keres-
kedelmi forgalomba hozatalakor ki kell tölteni ezt a pontot.⁽³⁾ Az A/2. A. mellékletben meghatározottak szerint.⁽⁴⁾ Lásd a 2. oldalt.

Alulírott megerősíti a fent leírt jármű(vek) mellékelt adatközlő lapjában (amelynek egy [több] példányát az EK típusjóváahagyó hatóság kiválasztotta, majd a gyártó mint a járműtípus mintadarabját [mintadarabjait] benyújtotta)] a gyártó által közölt adatok helyességét, valamint a mellékelt vizsgálati eredmények érvényességét a járműtípusra vonatkozóan.

1. Teljes és befejezett járművek/változatok esetén ⁽¹⁾:

A járműtípus a 2007/46/EK irányelv IV. és XI. ⁽¹⁾ ⁽⁴⁾ mellékletében előírt, a vonatkozó jogszabályokban foglalt valamennyi műszaki követelményt teljesíti/nem teljesíti ⁽¹⁾.

2. Nem teljes járművek/változatok esetén ⁽¹⁾:

A járműtípus a 2. oldalon található táblázatban felsorolt jogszabályokban foglalt műszaki követelményeket teljesíti/nem teljesíti ⁽¹⁾.

3. A jóváhagyás megadva/elutasítva/visszavonva ⁽¹⁾.

4. A jóváhagyás a 20. cikkel összhangban megadva, érvényessége ennek megfelelően [év/hó/nap]-ig szól.

(Hely) (Aláírás) (Dátum)

Melléklet: Információs csomag.

Vizsgálati eredmények (lásd az A/8. melléklet).

A megfeleléségi nyilatkozat kiállítására jogosult személy(ek) neve, aláírásmintája és beosztása.

Megjegyzés: Amennyiben a 20., 22. vagy 23. cikk szerinti típusjóváahagyás céljára ezt a mintát használják fel, azon nem feltétlenül szerepel az „EK-jármű-típusbizonyítvány” fejléc, kivéve:

- a 20. cikkben említett esetben, amikor a Bizottság úgy dönt, hogy engedélyezi a tagállam számára az ezen irányelvnek megfelelő típusjóváahagyás megadását,
- a 22. cikkben előírt eljárás során típusjóváahagyásban részesült, az M₁ kategóriába tartozó járművek esetében.

EK-JÁRMŰ-TÍPUSBIZONYÍTVÁNY

2. oldal

Ezen EK-típusjóváhagyás alapja – a nem teljes és a befejezett járművek és változatok esetén – az alábbiakban felsorolt nem teljes járművek jóváhagyása:

1. lépcső: Az alapjármű gyártója:

EK-típusjóváhagyás száma:

Dátum:

A következő változatokra vagy (adott esetben) kivitelekre vonatkozik:

2. lépcső: Gyártó:

EK-típusjóváhagyás száma :

Dátum:

A következő változatokra vagy (adott esetben) kivitelekre vonatkozik:

3. lépcső: Gyártó:

EK-típusjóváhagyás száma:

Dátum:

A következő változatokra vagy (adott esetben) kivitelekre vonatkozik:

Amennyiben a jóváhagyás egy vagy több nem teljes változatra vagy (adott esetben) kivitelre is kiterjed, a teljes vagy befejezett változatok vagy (adott esetben) kivitelek jegyzéke.

Teljes/befejezett változat(ok):

A jóváhagyott nem teljes járműre, változatra vagy kivitelre vonatkozó követelmények jegyzéke (szükség szerint az alábbiakban felsorolt egyes jogszabályok hatályának és legutóbbi módosításának figyelembevételével).

Jellemző	Tárgy	Jogszabály hivatkozása	Legutóbbi módosítás	A következő változatokra vonatkozik

(Kizárólag azon tárgyak jegyzéke, amelyekre EK-típusjóváhagyás vonatkozik.)

A különleges rendeltetésű járművek esetén a XI. melléklet szerint megadott mentességek vagy alkalmazott külön rendelkezések, valamint a 20. cikk szerint megadott mentességek.

Jogszabály hivatkozása	A jellemző száma	A jóváhagyás típusa és a mentesség jellege	A következő változatokra vagy (adott esetben) kivitelekre vonatkozik

Kiegészítés

Azon jogszabályok felsorolása, amelyeknek a járműtípus megfelel

(Csak a 6. cikk (3) bekezdésének megfelelően történő típusjóváhagyás esetén kell kitölteni.)

Tárgy	Hivatkozás a jogszabályra ⁽¹⁾	Az alábbival módosított	A következő változatokra vonatkozik
1. Zajkibocsátás	70/157/EGK A/1		
2. Károsanyag- kibocsátás	70/220/EGK A/2		
2a. Légszennyezés, (Euro 5 és 6) könnyű haszongépjárművek/információhoz való hozzáférés	715/2007/EK rendelet		
3. Üzemanyagtartályok/hátsó aláfutásgátlók	70/221/EGK A/3		
4. Hátsó rendszám-tábla helye	70/222/EGK A/4		
5. Kormányzási erő kifejtés	70/311/EGK A/5		
6. Ajtózár és csuklópánt	70/387/EGK A/6		
7. Hangjelző készülék	70/388/EGK A/7		
8. Visszapillantó tükrök	71/127/EGK A/8		
8A. Közvetett látást biztosító eszközök	2003/97/EK A/8		
9. Járművek fékezése	71/320/EGK A/9		
10. Rádió-zavarszűrés (elektromágneses kompatibilitás)	72/245/EGK A/10		
11. Dízel-füst	72/306/EGK A/11		
12. Belső szerelvények	74/60/EGK A/12		
13. Illetéktelen használat elleni védelem	74/61/EGK A/13		
14. A kormányberendezés viselkedése ütközés esetén	74/297/EGK A/14		
15. Ülésszilárdság	74/408/EGK A/15		
16. Kinyúló részek	74/483/EGK A/16		
17. Sebességmérő és hátrameneti fokozat	75/443/EGK A/17		
18. Előírt táblák	76/114/EGK A/18		
19. Biztonsági övek rögzítései	76/115/EGK A/19		

Tárgy	Hivatkozás a jogszabályra (¹)	Az alábbival módosított	A következő változatokra vonatkozik
20. Világító- és fényjelző berendezések beépítése	76/756/EGK A/20		
21. Hátsó fényvisszaverők	76/757/EGK A/21		
22. Hátsó méretjelző lámpák, első (oldalsó) helyzetjelző, hátsó (oldalsó) helyzetjelző lámpák, féklámpák, oldalsó jelző és nappali menetlámpák	76/758/EGK A/22		
23. Irányjelző lámpák	76/759/EGK A/23		
24. Hátsó rendszám-tábla világítás	76/760/EGK A/24		
25. Fényszóró (izzóval)	76/761/EGK A/25		
26. Első ködfényszóró	76/762/EGK A/26		
27. Elvontató berendezés	77/389/EGK A/27		
28. Hátsó ködlámpa	77/538/EGK A/28		
29. Hátrameneti fényszórók	77/539/EGK A/29		
30. Várakozást jelző lámpák	77/540/EGK A/30		
31. Visszatartó berendezések	77/541/EGK A/31		
32. Látómező	77/649/EGK A/32		
33. Kezelőszervek jelölése	78/316/EGK A/33		
34. Jég- és páramentesítés	78/317/EGK A/34		
35. Ablaktörlő és ablakmosó	78/318/EGK A/35		
36. Fűtőrendszerek	2001/56/EK A/36		
37. Kerékburkolat	78/549/EGK A/37		
38. Fejtámaszok	78/932/EGK A/38		
39. CO ₂ -kibocsátás/üzemanyag-fogyasztás	80/1268/EGK A/39		
40. Motorteljesítmény-mérés	80/1269/EGK A/40		
41. Légszennyezés (Euro 4 és 5) nehéz haszongépjárművek	88/77/EGK A/41		

Tárgy	Hivatkozás a jogszabályra ⁽¹⁾	Az alábbival módosított	A következő változatokra vonatkozik
42. Oldalról aláesés elleni védelem	89/297/EGK A/42		
43. Felcsapódó víz elleni védelem	91/226/EGK A/43		
44. Tömegek és méretek (személygépkocsi)	92/21/EGK A/44		
45. Biztonsági üveg	92/22/EGK A/45		
46. Gumiabroncsok	92/23/EGK A/46		
47. Sebességkorlátozó	92/24/EGK A/47		
48. Tömegek és méretek (a 44. pont alá nem tartozó járművek)	97/27/EK A/48		
49. Vezetőfülke kiálló részei	92/114/EGK A/49		
50. Kapcsolószerkezetek	94/20/EK A/50		
51. Éghetőség	95/28/EK A/51		
52. Autóbuszok	2001/85/EK A/52		
53. Frontális ütközés	96/79/EK A/53		
54. Oldalsó ütközés	96/27/EK A/54		
55.			
56. Veszélyes áruk szállítására szánt járművek	98/91/EK A/56		
57. Mellső aláfutás elleni védelem	2000/40/EK A/57		
58. Gyalogosvédelem	2003/102/EK A/58		
59. Újrafeldolgozhatóság	2005/64/EK A/59		
60. Elülső védelmi rendszerek	2005/66/EK A/60		
61. Légkondicionáló rendszerek	2006/40/EK A/61		

⁽¹⁾ Vagy egyenértékűnek tekintett ENSZ-EGB előírás.

B. MINTA
(rendszer-típusjóváhagyáshoz vagy rendszer vonatkozásában végzett jármű-
típusjóváhagyáshoz használandó)

Legnagyobb méret: A4 (210 mm x 297 mm)

EK-TÍPUSBIZONYÍTVÁNY

A jóváhagyó hatóság bé- lyegzője

Tájékoztató a következőkről:

EK-típusjóváhagyás ⁽¹⁾ EK-típusjóváhagyás kiterjesztése ⁽¹⁾ EK-típusjóváhagyás elutasítása ⁽¹⁾ EK-típusjóváhagyás visszavonása ⁽¹⁾	}	rendszer-típus / járműtípus esetében rendszer vo- natkozásában ⁽¹⁾
---	---	--

a legutóbb a .../.../EK irányelvvel/rendelettel ⁽¹⁾ módosított .../.../EK irányelv/rendelet ⁽¹⁾ tekintetében

⁽¹⁾ A nem kívánt rész törlendő.

EK-típusjóváhagyás száma:

A kiterjesztés indoka:

I. SZAKASZ

- 0.1. Gyártmány (a gyártó kereskedelmi neve):
- 0.2. Típus:
 - 0.2.1. Kereskedelmi név (nevek) (amennyiben van):
- 0.3. Típusazonosítási jelek, ha jelölve vannak a járművön ⁽²⁾
- 0.3.1. A jelölés elhelyezése:
- 0.4. Járműkategória ⁽³⁾:
- 0.5. Gyártó neve és címe:
- 0.8. Az összeszerelő üzem(ek) neve(i) és címe(i):
- 0.9. A gyártó képviselőjének neve és címe (ha van):

II. SZAKASZ

- 1. Kiegészítő adatok (szükség esetén): lásd az Alkiegészítést
- 2. A vizsgálatok elvégzésére illetékes vizsgáló intézmény:
- 3. A vizsgálati jegyzőkönyv kelte:
- 4. A vizsgálati jegyzőkönyv száma:
- 5. Megjegyzések (adott esetben): lásd az Alkiegészítést
- 6. Hely:
- 7. Dátum:
- 8. Aláírás:

Melléklet: Információs csomag.
 Vizsgálati jegyzőkönyv.

⁽²⁾ Ha a jellemzők típusazonosításához olyan megjelölés tartozik, amelyek a jármű, az alkatrészek vagy önálló műszaki egységek típusleírásához ezen adatközlő lap szerint nem lényegesek, akkor ezeket a vonatkozó bizonylatokban a „?” szimbólummal jelöljük (pl. ABC??123??).

⁽³⁾ A A/2. melléklet A. szakaszában meghatározottak szerint.

Kiegészítés
a sz. EK-típusbizonyítványhoz

1. Kiegészítő információk
 - 1.1. [...]:
 - 1.1.1. [...]:
(...)
2. az ezen irányelvnek vagy rendeletnek való megfelelés kötelezettsége alá eső járműtípusba szerelt minden egyes alkatrész vagy önálló műszaki egység típus-jóváhagyási száma.
 - 2.1. [...]:
3. Megjegyzések
 - 3.1. [...]:

C. MINTA
(alkatrész/önálló műszaki egység típusjóváahagyásához használandó)

Legnagyobb méret: A4 (210 mm x 297 mm)

EK-TÍPUSBIZONYÍTVÁNY

A jóváhagyó hatóság bé- lyegzője

Tájékoztató a következőkről:

EK-típusjóváahagyás ⁽¹⁾	}	alkatrész/önálló műszaki egység típusa esetében ⁽¹⁾
EK-típusjóváahagyás kiterjesztése ⁽¹⁾		
EK-típusjóváahagyás elutasítása ⁽¹⁾		
EK-típusjóváahagyás visszavonása ⁽¹⁾		

a legutóbb a .../.../EK irányelvvel/rendelettel ⁽¹⁾ módosított .../.../EK irányelv/rendelet ⁽¹⁾ tekintetében

⁽¹⁾ A nem kívánt rész törlendő.

EK-típusjóváhagyás száma:

A kiterjesztés indoka:

I. SZAKASZ

- 0.1. Gyártmány (a gyártó kereskedelmi neve):
- 0.2. Típus:
- 0.3. Típusazonosító jelölések, amennyiben vannak, az alkatrészen/önálló műszaki egységen ⁽¹⁾
(²):
- 0.3.1. A jelölés elhelyezése:
- 0.5. Gyártó neve és címe:
- 0.7. Alkatrészek és önálló műszaki egységek esetében az EK-típus-jóváhagyási jel helye és rögzítésének módja:
- 0.8. Az összeszerelő üzem(ek) neve(i) és címe(i):
- 0.9. A gyártó képviselőjének neve és címe (ha van ilyen):

II. SZAKASZ

1. Kiegészítő adatok (szükség esetén): lásd a Kiegészítést
2. A vizsgálatok elvégzésére illetékes vizsgáló intézmény:
3. A vizsgálati jegyzőkönyv kelte:
4. A vizsgálati jegyzőkönyv száma:
5. Megjegyzések (adott esetben): lásd a Kiegészítést
6. Hely:
7. Dátum:
8. Aláírás:

Melléklet: Információs csomag.
 Vizsgálati jegyzőkönyv.

(²) Ha a jellemzők típusazonosításához olyan megjelölés tartozik, amelyek a jármű, az alkatrészek vagy önálló műszaki egységek típusleírásához ezen adatközlő lap szerint nem lényegesek, akkor ezeket a vonatkozó bizonylatokban a „?” szimbólummal jelöljük (pl. ABC??123??).

Kiegészítés
a sz. EK-típusbizonyítványhoz

1. Kiegészítő adatok
 - 1.1. [...]:
 - 1.1.1. [...]:
(...)
2. Az eszköz (esetleges) használati korlátozásai
 - 2.1. [...]:
3. Megjegyzések
 - 3.1. [...]:

*A/7. melléklet*AZ EK-TÍPUSBIZONYÍTVÁNYOK SZÁMOZÁSI RENDSZERE¹

1. Az EK-típus-jóváhagyási szám négy szakaszból áll a teljes járművek típusjóváhagyása, és öt szakaszból a rendszer, alkatrész és önálló műszaki egység típusjóváhagyása esetében, az alábbi részletezés szerint. Valamennyi esetben a szakaszokat a „*” jel választja el.

1. szakasz: Nyomatott kis „e”, amelyet az EK-típusjóváhagyást kibocsátó tagállam alábbi megkülönböztető száma követ

- 1 Németország esetében;
- 2 Franciaország esetében;
- 3 Olaszország esetében;
- 4 Hollandia esetében;
- 5 Svédország esetében;
- 6 Belgium esetében;
- 7 Magyarország esetében;
- 8 a Cseh Köztársaság esetében;
- 9 Spanyolország esetében;
- 11 az Egyesült Királyság esetében;
- 12 Ausztria esetében;
- 13 Luxemburg esetében;
- 17 Finnország esetében;
- 18 Dánia esetében;
- 19 Románia esetében;
- 20 Lengyelország esetében;
- 21 Portugália esetében;
- 23 Görögország esetében;
- 24 Írország esetében;
- 26 Szlovénia esetében;
- 27 Szlovákia esetében;
- 29 Észtország esetében;
- 32 Lettország esetében;
- 34 Bulgária esetében;
- 36 Litvánia esetében;
- 49 Ciprus esetében;
- 50 Málta esetében.

¹ Az alkatrészek és önálló műszaki egységek jelölése a vonatkozó jogszabályok rendelkezéseinek megfelelően történik.

2. szakasz: Az alapirányelv vagy -rendelet száma.
3. szakasz: A legutóbbi módosító irányelv vagy rendelet száma, ideértve a típusjóváhagyásra alkalmazandó végrehajtó jogszabályokat is.
- a teljes járműre vonatkozó EK-típusjóváhagyások esetében a 2007/46/EK irányelv cikkét (vagy cikkeit) legutóbb módosító irányelv vagy rendelet,
 - a 22. cikkben leírt eljárásnak megfelelően kiadott, teljes járműre vonatkozó EK-típusjóváhagyások esetében a 2007/46/EK irányelv cikkét (vagy cikkeit) legutóbb módosító irányelv vagy rendelet, azzal a kivétellel, hogy az első két szám helyébe (pl. 20) nyomtatott „KS” lép,
 - ez az azokat a hatályos rendelkezéseket tartalmazó legutóbbi irányelvet vagy rendeletet jelenti, amelynek a rendszer, az alkatrész vagy a műszaki egység megfelel,
 - Amennyiben az irányelv vagy rendelet különböző végrehajtási időpontokat tartalmaz a különböző műszaki előírásokra vonatkozóan, a 3. szakaszt egy betűrendes karakterrel kell kiegészíteni annak meghatározására, hogy a jóváhagyás mely műszaki előírásnak megfelelően került kiadásra. Amennyiben különböző járműkategóriákról van szó, a karakter utalhat egy adott járműkategóriára is.
4. szakasz: Négyjegyű sorszám (adott esetben nullákkal kezdve) a teljes jármű EK-típusjóváhagyások esetében, illetve négy- vagy ötjegyű szám a külön irányelv vagy rendelet szerinti EK-típusjóváhagyások esetében az alap típusjóváhagyási szám jelölésére. A számsor minden alapirányelv vagy -rendelet esetében 0001-gyel kezdődik.
5. szakasz: Kétjegyű sorszám (adott esetben nullákkal kezdve) a kiterjesztés jelölésére. A számsor minden alap jóváhagyási szám esetében 00-val kezdődik.
2. Teljes járműre vonatkozó EK-típusjóváhagyás esetében a 2. szakaszt ki kell hagyni.
- A kis sorozatban gyártott járművek számára a 23. cikk szerint kiadott nemzeti típusjóváhagyás esetében a 3. szakasz helyébe a nyomtatott nagy „NKS” betűk lépnek.
3. Kizárólag a jármű hatóságilag előírt táblája (táblái) vonatkozásában, az 5. szakaszt ki kell hagyni.
4. A típusjóváhagyás számának formátuma
- 4.1. Példa a Franciaország által hármasszámú kiadott rendszer-típusjóváhagyásra (eddig kiterjesztés nélkül):
- a) a 71/320/EGK irányelv vonatkozásában:
e2*71/320*2002/78*00003*00
 - b) a 2005/55/EGK irányelv vonatkozásában:
e2*2005/55*2006/51 D*00003*00 különféle műszaki előírásokat tartalmazó irányelv vagy rendelet esetében (lásd a 3. szakaszt).
- 4.2. Példa az Egyesült Királyság által négyes számmal kiadott jármű típusjóváhagyásának kettős sorszámú kiterjesztésére:
e11*2007/46*0004*02
- 4.3. Példa a Luxemburg által kis sorozatban gyártott járműre a 22. cikk szerint kiadott, teljes járműre vonatkozó típusjóváhagyásra:
e13*KS07/46*0001*00.

- 4.4. Példa a Hollandia által kis sorozatban gyártott járműre a 23. cikk szerint kiadott nemzeti típusjóváhagyásra:
e4*NKS*0001*00.
- 4.5. Példa a jármű hatóságilag előírt tábláján (tábláin) elhelyezett típus-jóváhagyási számra:
e11*2007/46*0004.
5. A A/7. mellékletet nem kell alkalmazni az ezen függelék A/4. mellékletében felsorolt ENSZ-EGB előírás vonatkozásában. Az ENSZ-EGB előírás megfelelően kiadott típusjóváhagyások esetében továbbra is a vonatkozó előírásokban meghatározott megfelelő számozást kell használni.

Kiegészítés

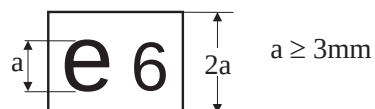
Alkatrészek és önálló műszaki egységek EK-típus-jóváhagyási jele

1. Az alkatrészek és önálló műszaki egységek EK-típus-jóváhagyási jele az alábbiakból áll:
 - 1.1. egy téglalap, benne a nyomtatott kis „e” betű, amelyet azon tagállam megkülönböztető betűjele(i) vagy száma követ, amely az alkatrész vagy önálló műszaki egység EK-típusjóváhagyását kiadta:

1	Németország esetében	19	Románia esetében
2	Franciaország esetében	20	Lengyelország esetében
3	Olaszország esetében	21	Portugália esetében
4	Hollandia esetében	23	Görögország esetében
5	Svédország esetében	24	Írország esetében
6	Belgium esetében	26	Szlovénia esetében
7	Magyarország esetében	27	Szlovákia esetében
8	a Cseh Köztársaság esetében	29	Észtország esetében
9	Spanyolország esetében	32	Lettország esetében
11	az Egyesült Királyság esetében	34	Bulgária esetében
12	Ausztria esetében	36	Litvánia esetében
13	Luxemburg esetében	49	Ciprus esetében
17	Finnország esetében	50	Málta esetében
18	Dánia esetében		
 - 1.2. A téglalap közelében a típus-jóváhagyási szám 4. szakaszában foglalt „alap jóváhagyási szám”, amelyet a vonatkozó külön irányelv vagy rendelet legutóbbi fő technikai módosításához rendelt sorszámot jelölő két számjegy előz meg.
 - 1.3. A téglalap fölött elhelyezkedő járulékos szimbólum vagy szimbólumok, amelyek bizonyos jellemzők azonosítását teszik lehetővé. Ezt a további információt a vonatkozó külön irányelv vagy rendelet határozza meg.
2. Az alkatrész vagy önálló műszaki egység típus-jóváhagyási jelét eltávolíthatatlanul és jól olvashatóan kell elhelyezni az önálló műszaki egységen vagy alkatrészen.
3. A példa az alkatrész vagy önálló műszaki egység típus-jóváhagyási jelére a kiegészítésben található.

Alkiegészítés az 1. kiegészítéshez

Példa az alkatrész vagy önálló műszaki egység típus-jóváhagyási jelére

01 0004

Jelmagyarázat: a fenti alkatrész-típusjóváhagyást 0004 sorszámmal Belgium adta ki. A 01 sorszám a műszaki követelmények azon szintjét jelöli, amelynek ez az alkatrész megfelel. A sorszám meghatározása a vonatkozó külön irányelveknek vagy rendeleteknek megfelelően történik.

Megjegyzés: A járulékos szimbólumokat ez a példa nem mutatja.

A/8. melléklet

VIZSGÁLATI EREDMÉNYEK

(A jóváhagyó hatóságnak kell kitöltenie és a jármű EK-típusbizonyítványához mellékelnie)

Minden esetben világosan meg kell adni, hogy az adatok melyik változatra és kivitelre vonatkoznak. Egy adott kivitel tekintetében egynél több eredmény nem adható meg. Ugyanakkor megengedett változatokként több eredmény összesítése, amely a legkedvezőtlenebb esetet jellemzi. Utóbbi esetben egy megjegyzés utal rá, hogy a *-gal jelölt jellemzők tekintetében csak a legkedvezőtlenebb esetre vonatkozó eredmények vannak feltüntetve.

1. A Zajkibocsátás-vizsgálatok eredményei

Az alap jogszabály és a legutóbbi módosító jogszabály száma, amely szerint a jóváhagyást kiadták. Két vagy több végrehajtási szakaszt tartalmazó jogszabály esetén a végrehajtási szakaszt is fel kell tüntetni:

Változat/Kivitel:			
Mozgó jármű (dB(A)/E):			
Álló jármű (dB(A)/E):			
... esetén (min^{-1})			

2. A kipufogógáz-kibocsátási vizsgálatok eredményei

2.1. Gépjárművek kibocsátása

A legutóbbi módosító jogszabály feltüntetése, amely szerint a jóváhagyást kiadták. Amennyiben a jogszabály két vagy több végrehajtási szakaszt tartalmaz, a végrehajtási szakaszt is fel kell tüntetni:

Tüzelőanyag(ok) ⁽¹⁾ (dízelolaj, benzin, cseppfolyós propángáz, földgáz, kettős tüzelőanyag [Bi-fuel]: benzin/cseppfolyós propángáz, kettős tüzelőanyag: benzin/földgáz, etanol...)

2.1.1. I. típusú vizsgálat ⁽³⁾ a jármű hidegindítása utáni vizsgálati ciklusban mért károsanyag-kibocsátás

Változat/Kivitel:			
CO			
HC			
NO _x			
HC + NO _x			
Részecskék			

⁽¹⁾ Amennyiben a tüzelőanyagra korlátozások vonatkoznak, ezen korlátozások feltüntetése (pl. földgáz esetében az L-tartomány vagy a H-tartomány).

- 2.1.2. II. típusú vizsgálat ⁽³⁾ az időszakos műszaki vizsgálat által megkövetelt kibocsátási adatok

II. típus, alacsony alapjárat vizsgálat

Változat/Kivitel:			
CO %			
A motor fordulatszáma			
A motorolaj hőmérséklete			

II. típus, emelt alapjárat vizsgálat

Változat/Kivitel:			
CO %			
Lambda érték			
A motor fordulatszáma			
A motorolaj hőmérséklete			

- 2.1.3. A III. típusú vizsgálat eredménye:

- 2.1.4. A IV. típusú vizsgálat eredménye (a párolgási emisszió vizsgálata):
g/vizsgálat

- 2.1.5. Az V. típusú, tartóssági vizsgálat eredménye:

- Tartóssági típus: 80 000 km/100 000 km/nem alkalmazandó ⁽¹⁾
- Romlási tényező DF: számításon alapul/rögzített ⁽¹⁾
- Az előírt értékek:
CO:....
HC:....
NO_x:...

- 2.1.6. Az alacsony környezeti hőmérsékleten mért károsanyag-kibocsátásra vonatkozó, IV. típusú vizsgálat eredménye:

Változat/Kivitel:			
CO g/km			
HC g/km			

- 2.1.7. OBD: igen/nem ⁽¹⁾

⁽³⁾ Meg kell ismételni benzinre és gáz-halmazállapotú tüzelőanyagra olyan járműnél, amely mind benzinnel mind gáz-halmazállapotú tüzelőanyaggal üzemelhet. Azokat a járműveket, melyek mind benzinnel, mind gáz-halmazállapotú tüzelőanyaggal is üzemelhetnek, de amelyeknél a benzinüzem csak szükséghelyzetek esetére vagy indításra szolgál, és benzintartályuk legfeljebb 15 liter benzin tárolására alkalmas, a vizsgálat szempontjából olyannak kell tekinteni, mint amelyek csak gáz-halmazállapotú tüzelőanyaggal működnek.

2.2. A járművekben használatos motorok kibocsátása

A legutóbbi módosító jogszabály feltüntetése, amely szerint a jóváhagyást kiadták. Amennyiben a jogszabály két vagy több végrehajtási szakaszt tartalmaz, a végrehajtási szakaszt is fel kell tüntetni:

Tüzelőanyag(ok) ⁽²⁾: (dízelolaj, benzin, cseppfolyós propángáz, földgáz, etanol...)

2.2.1. Az ESC-vizsgálat eredményei ⁽¹⁾

CO: g/kWh

THC: g/kWh

NO_x: g/kWh

PT: g/kWh

2.2.2. Az ELR-vizsgálat eredményei ⁽¹⁾

Füst-érték: m⁻¹

2.2.3. Az ETC-vizsgálat eredményei ⁽¹⁾

CO: g/kWh

THC: g/kWh ⁽¹⁾

NMHC: g/kWh ⁽¹⁾

CH₄: g/kWh ⁽¹⁾

NO_x: g/kWh

PT: g/kWh ⁽¹⁾

2.3. Dízelfüst

A legutóbbi módosító jogszabály feltüntetése, amely szerint a jóváhagyást kiadták. Amennyiben a jogszabály két vagy több végrehajtási szakaszt tartalmaz, a végrehajtási szakaszt is fel kell tüntetni:

2.3.1. A szabad gyorsulási vizsgálat eredményei

Változat/Kivétel:			
Az elnyelési együttható kiigazított értéke (m ⁻¹):			
A motor rendes alapjárat fordulatszáma:			
A motor legnagyobb fordulatszáma			
Olajhőmérséklet (min./max.)			

3. A CO₂-kibocsátási/a tüzelőanyag-fogyasztási vizsgálatok eredményei ⁽¹⁾ ⁽³⁾

Az alap jogszabály és a legutóbbi módosító jogszabály száma, amely szerint a jóváhagyást kiadták.

Változat/Kivétel:			
Szén-dioxid-kibocsátás (városi körülmények) (g/km):			

Változat/Kivitel:			
Szén-dioxid-kibocsátás (város- on kívüli körülmények) (g/km):			
Szén-dioxid-kibocsátás (ve- gyes) (g/km):			
Tüzelőanyag-fogyasztás (városi körülmények) (l/100 km) ⁽⁴⁾ :			
Tüzelőanyag-fogyasztás (vá- roson kívüli körülmények) (l/100 km) ⁽⁴⁾ :			
Tüzelőanyag-fogyasztás (ve- gyes) (l/100 km) ⁽⁴⁾ :			

⁽⁴⁾ Földgázüzemű járművek esetében a „l/100 km” egységet a „m³/100 km” egység váltja fel.

*A/9. melléklet***I. RÉSZ****TELJES ÉS BEFEJEZETT JÁRMŰVEK****A1. MINTA – 1. OLDAL****TELJES JÁRMŰVEK****EK-MEGFELELŐSÉGI NYILATKOZAT***1. oldal*

Alulírott [...] *(teljes név és beosztás)* ezúton igazolom, hogy a jármű:

0.1. Gyártmány (a gyártó kereskedelmi neve):

0.2. Típus:

Változat (a):

Kivitel (a):

0.2.1. Kereskedelmi név:

0.4. Járműkategória:

0.5. A gyártó neve és címe:

0.6. A hatóságilag előírt táblák helye és azok rögzítésének módja:

A járműazonosító szám helye:

0.9. A gyártó képviselőjének neve és címe (ha van ilyen):

0.10. Járműazonosító szám:

minden tekintetben megfelel a(z) (...) *-án/-én* kiadott, (...) *kiterjesztési számot is tartalmazó típus-jóváhagyási számú*) jóváhagyásban leírt típusnak, és

állandó nyilvántartásba vehető a jobb oldali/bal oldali ^(b) közlekedési rendű, és metri-
kus/angolszász ^(c) mértékegységekkel mérő sebességmérőt ^(d) alkalmazó tagállamokban.

(Hely) (dátum): ...

(Aláírás): ...

A2. MINTA – 1. OLDAL

KIS SOROZATBAN KIADOTT TÍPUSJÓVÁHAGYÁSSAL RENDELKEZŐ TELJES JÁRMŰ-
VEK

[év]	[sorozatszám]
------	---------------

EK-MEGFELELŐSÉGI NYILATKOZAT

1. oldal

Alulírott [...] *(teljes név és beosztás)* ezúton igazolom, hogy a jármű:

- 0.1. Gyártmány (a gyártó kereskedelmi neve): ...
- 0.2. Típus:
Változat (a):
Kivitel (a):
- 0.2.1. Kereskedelmi név:
- 0.4. Járműkategória:
- 0.5. A gyártó neve és címe:
- 0.6. A hatóságilag előírt táblák helye és azok rögzítésének módja:
A járműazonosító szám helye:
- 0.9. A gyártó képviselőjének neve és címe (ha van ilyen):
- 0.10. Járműazonosító szám:.....

minden tekintetben megfelel a(z) (...) *-án/-én* kiadott, (...) *kiterjesztési számot is tartalmazó típus-jóváhagyási számú*) jóváhagyásban leírt típusnak, és

állandó nyilvántartásba vehető a jobb oldali/bal oldali ^(b) közlekedési rendű, és metri-
kus/angolszász ^(c) mértékegységekkel mérő sebességmérőt ^(d) alkalmazó tagállamokban.

(Hely) (dátum): ...	(Aláírás): ...
---------------------	----------------

B. MINTA – 1. OLDAL

BEFEJEZETT JÁRMŰVEK

EK-MEGFELELŐSÉGI NYILATKOZAT

1. oldal

Alulírott [...] (teljes név és beosztás) ezúton igazolom, hogy a jármű:

0.1. Gyártmány (a gyártó kereskedelmi neve):

0.2. Típus:

Változat (a):

Kivitel (a):

0.2.1. Kereskedelmi név:

0.4. Járműkategória:

0.5. A gyártó neve és címe:

0.6. A hatóságilag előírt táblák helye és azok rögzítésének módja:

A járműazonosító szám helye:

0.9. A gyártó képviselőjének neve és címe (ha van ilyen):

0.10. Járműazonosító szám:

a) az alábbiak szerint készült el és módosult ⁽¹⁾: és

b) minden tekintetben megfelel a(z) (... -án/-én) kiadott, (... kiterjesztési számot is tartalmazó típus-jóváhagyási számú) jóváhagyásban leírt típusnak, és

c) állandó nyilvántartásba vehető a jobb oldali/bal oldali ^(b) közlekedési rendű, és metrikus/angolszász ^(c) mértékegységekkel mérő sebességmérőt ^(d) alkalmazó tagállamokban.

(Hely) (dátum): ...	(Alá- írás): ...
------------------------	---------------------

Mellékletek: Az egyes korábbi gyártási szakaszokban kiadott megfelelőségi nyilatkozat.

2. OLDAL

M₁ JÁRMŰKATEGÓRIA

(teljes és befejezett járművek)

2. oldal

Általános szerkezeti jellemzők

1. Tengelyek száma: és kerekek száma:
3. Hajtott tengelyek (száma, helyzete, kapcsolata):

Főbb méretek

4. Tengelytáv (°): mm
- 4.1. Nyomtáv:
 - 1–2: mm
 - 2–3: mm
 - 3–4: mm
5. Hosszúság: mm
6. Szélesség: mm
7. Magasság: mm

Tömeg

13. A menetkész jármű tömege: kg (°)
16. Műszakilag megengedett legnagyobb tömeg
 - 16.1. Műszakilag megengedett legnagyobb tömeg: kg
 - 16.2. Műszakilag megengedett tömeg az egyes tengelyeken:
 1. kg
 2. kg
 3. kg stb.
 - 16.4. A járműszerelvény műszakilag megengedett legnagyobb tömege: kg
18. Műszakilag megengedett legnagyobb vontatható tömeg a következők esetében:

- 18.1. Vonórudas pótkocsi: kg
- 18.3. Középtengelyes pótkocsi: kg
- 18.4. Fékezetlen pótkocsi: kg
19. Műszakilag megengedett legnagyobb statikus, függőleges tömeg a jármű kapcsolási pontján:
..... kg

Motor

20. A motor gyártója:
21. Motorkód a motoron lévő jelölés szerint:
22. Működési elv:
23. Csak elektromos: igen/nem ⁽¹⁾
- 23.1. Hibrid [elektromos] jármű: igen/nem ⁽¹⁾
24. A hengerek száma és elrendezése:
25. Motor hengerűrtartalma: cm³
26. Tüzelőanyag: gázolaj/benzin/PB-gáz/földgáz – biometán/etanol/biodízel/hidrogén ⁽¹⁾
- 26.1. Tiszta gázüzemű, kettős üzemű, vegyes üzemű ⁽¹⁾
27. Legnagyobb hasznos teljesítmény ⁽⁸⁾: kW min⁻¹ fordulatszámnál, vagy
legnagyobb folyamatos névleges teljesítmény (elektromos motor) kW ⁽¹⁾

Legnagyobb sebesség

29. Legnagyobb sebesség: km/ó

Tengelyek és felfüggesztés

30. Nyomtáv(ok):
1. mm
2. mm
3. mm
35. Gumiabroncs/kerék kombinációja ^(h):

Fékek

36. Pótkocsi fékcsatlakozók: mechanikus/elektromos/pneumatikus/hidraulikus ⁽¹⁾

Felépítmény

38. Felépítmény kódja (ⁱ):
40. A jármű színe (^j):
41. Az ajtók száma és kialakítása:
42. Ülőhelyek száma (beleértve a vezetőülést is) (^k):
- 42.1. Kizárólag a jármű álló helyzetében használható ülés(ek):
- 42.3. Kerekes széket használó személyek által megközelíthető ülőhelyek száma:

Környezetvédelmi tulajdonságok

46. Zajsztint

Álló helyzetben: dB(A) motorfordulatszám: min⁻¹

Elhaladási zaj: dB(A)

47. Kipufogógáz-kibocsátási szint (^l): Euro

48. Kipufogógáz-kibocsátás (^m):

Az alkalmazandó szabályozási alapjogszabály és a legutolsó módosító szabályozási aktus száma:

- 1.1. vizsgálati eljárás: I vagy ESC típusú (¹)

CO:

HC:

NO_x:

HC + NO_x:

Részecske:

Füstopacitás (ELR): (m⁻¹)

1.2. vizsgálati eljárás: I. típusú (Euro 5 vagy 6 ⁽¹⁾)

CO:

THC:

NMHC:

NO_x:THC + NO_x:

Részecske (tömeg):

Részecskék (darabszám):

2. vizsgálati eljárás: ETC (amennyiben alkalmazható)

CO:

NO_x:

NMHC:

THC:

CH₄:

Részecske:

48.1. Füst korrigált elnyelési együtthatója: (m⁻¹)49. CO₂-kibocsátás/tüzelőanyag-fogyasztás/villamosenergia-fogyasztás (^m):

1. minden meghajtás, kivéve a tisztán elektromos járműveket

	CO ₂ -kibocsátások	Tüzelőanyag-fogyasztás
Városi körülmények	 g/km	 l/100 km/m ³ /100 km (¹)
Városon kívüli körülmények:	 g/km	 l/100 km/m ³ /100 km (¹)
Vegyes	 g/km	 l/100 km/m ³ /100 km (¹)
Súlyozott, vegyes:	 g/km	 l/100 km

2. tisztán elektromos járművek és kis feltöltésű (OVC) hibrid elektromos járművek

Villamosenergia-fogyasztás (súlyozott, vegyes ⁽¹⁾)		 Wh/km
Elektromos hatósugár		 km

Egyéb

51. Különleges rendeltetésű járművek esetében: az A/2. melléklet 5. szakaszának megfelelő megnevezés:
52. Megjegyzések ⁽ⁿ⁾:

2. OLDAL

M₂ JÁRMŰKATEGÓRIA

(teljes és befejezett járművek)

2. oldal

Általános szerkezeti jellemzők

1. Tengelyek száma: és kerekek száma:
- 1.1. Ikerkerekekkel ellátott tengelyek száma és helyzete:
2. Kormányzott tengelyek (száma, helyzete):
3. Hajtott tengelyek (száma, helyzete, kapcsolata egymáshoz):

Főbb méretek

4. Tengelytáv (°): mm
- 4.1. Nyomtáv:
 - 1–2: mm
 - 2–3: mm
 - 3–4: mm
5. Hosszúság: mm
6. Szélesség: mm
7. Magasság: mm
9. A gépjármű eleje és a csatlakozóberendezés középpontja közötti távolság: mm
12. Hátsó túlnyúlás: mm

Tömeg

13. A menetkész jármű tömege: kg (^f)
- 13.1. Ennek a tömegnek a tengelyek közötti megoszlása:
 1. kg
 2. kg
 3. kg stb.

16. Műszakilag megengedett legnagyobb tömeg
- 16.1. Műszakilag megengedett legnagyobb terhelt tömeg: kg
- 16.2. Műszakilag megengedett tömeg az egyes tengelyeken
1. kg
2. kg
3. kg stb.
- 16.3. Műszakilag megengedett legnagyobb tömeg az egyes tengelycsoportokon:
1. kg
2. kg
3. kg stb.
- 16.4. A járműszerelvény műszakilag megengedett legnagyobb tömege: kg
17. Tervezett nyilvántartásba vételi/forgalomba helyezési megengedett legnagyobb tömeg nemzeti/nemzetközi forgalomban ⁽¹⁾(⁰)
- 17.1. Tervezett nyilvántartásba vételi/forgalomba helyezési megengedett legnagyobb terhelt tömeg: kg
- 17.2. Tervezett nyilvántartásba vételi/forgalomba helyezési megengedett legnagyobb terhelt tömeg az egyes tengelyeken:
1. kg
2. kg
3. kg
- 17.3. Tervezett nyilvántartásba vételi/forgalomba helyezési megengedett legnagyobb terhelt tömeg az egyes tengelycsoportokon:
1. kg
2. kg
3. kg
- 17.4. A járműszerelvény tervezett nyilvántartásba vételi/forgalomba helyezési megengedett legnagyobb tömege: kg
18. Műszakilag megengedett legnagyobb vontatható tömeg a következők esetében:
- 18.1. Vonórudas pótkocsi: kg
- 18.3. Középtengelyes pótkocsi: kg

- 18.4. Fékezetlen pótkocsi: kg
19. Műszakilag megengedett legnagyobb statikus tömeg a jármű összekapcsolási pontján: kg

Motor

20. A motor gyártója:
21. Motorkód a motoron lévő jelölés szerint:
22. Működési elv:
23. Csak elektromos: igen/nem ⁽¹⁾
- 23.1. Hibrid [elektromos] jármű: igen/nem ⁽¹⁾
24. A hengerek száma és elrendezése:
25. Motor hengerűrtartalma: cm³
26. Tüzelőanyag: gázolaj/benzin/PB-gáz/földgáz – biometán/etanol/biodízel/hidrogén ⁽¹⁾
- 26.1. Tiszta gázüzemű, kettős üzemű, vegyes üzemű ⁽¹⁾
27. Legnagyobb hasznos teljesítmény (g): kW / min⁻¹, vagy legnagyobb folyamatos névleges teljesítmény (elektromos motor) kW ⁽¹⁾
28. Sebességváltó (típus):

Legnagyobb sebesség

29. Legnagyobb sebesség: km/ó

Tengelyek és felfüggesztés

30. Nyomtáv(ok):
1. mm
2. mm
3. mm
33. Légrugózással vagy azzal egyenértékű felfüggesztéssel ellátott hajtott tengely(ek):
igen/nem ⁽¹⁾
35. Gumiabroncs/kerék kombinációja^(h):

Fékek

36. Pótkocsi fékcsatlakozók: mechanikus/elektromos/pneumatikus/hidraulikus ⁽¹⁾
37. Nyomás a pótkocsi fékrendszerének tápvezetékében bar

Felépítmény

38. Felépítmény kódja (¹):
39. A jármű osztálya: I. osztály/II. osztály/III. osztály/A. osztály/B. osztály (¹)
41. Az ajtók száma és kialakítása:
42. Ülőhelyek száma (beleértve a vezetőülést is) (^k):
- 42.1. Kizárólag a jármű álló helyzetében használható ülés(ek):
- 42.3. Kerekes széket használó személyek által megközelíthető ülőhelyek száma:
43. Állóhelyek száma:

Csatlakozóberendezés

44. A csatlakozóberendezés típus-jóváhagyási jele (ha felszerelték):
- 45.1. Jellemző értékek (¹): D: .../ V: .../ S: .../ U: ...

Környezetvédelmi tulajdonságok

46. Zajsztint

Álló helyzetben: dB(A) motorfordulatszám: min⁻¹

Elhaladási zaj: dB(A)

47. Kipufogógáz-kibocsátási szint (¹): Euro
48. Kipufogógáz-kibocsátás (^m):

Az alkalmazandó szabályozási alapjogszabály és a legutolsó módosító szabályozási aktus száma:

- 1.1. vizsgálati eljárás: I vagy ESC típusú (¹)

CO:

HC:

NO_x:

HC + NO_x:

Részecske:

Füstopacitás (ELR): (m⁻¹)

1.2. vizsgálati eljárás: I. típusú (Euro 5 vagy 6 ⁽¹⁾)

CO:

THC:

NMHC:

NO_x:THC + NO_x:

Részecske (tömeg):

Részecskék (darabszám):

2. vizsgálati eljárás: ETC (amennyiben alkalmazható)

CO:

NO_x:

NMHC:

THC:

CH₄:

Részecske:

48.1. Füst korrigált elnyelési együtthatója: (m⁻¹)*Egyéb*

51. Különleges rendeltetésű járművek esetében: az A/2. melléklet 5. szakaszának megfelelő megnevezés:

52. Megjegyzések ⁽¹⁾:

2. OLDAL

M₃ JÁRMŰKATEGÓRIA

(teljes és befejezett járművek)

2. oldal

Általános szerkezeti jellemzők

1. Tengelyek száma: és kerekek száma:
- 1.1. Ikerkerekekkel ellátott tengelyek száma és helyzete:
2. Kormányzott tengelyek (száma, pozíciója):
3. Hajtott tengelyek (száma, helyzete, kapcsolata egymáshoz):

Főbb méretek

4. Tengelytáv (°): mm
- 4.1. Nyomtáv:
 - 1–2: mm
 - 2–3: mm
 - 3–4: mm
5. Hosszúság: mm
6. Szélesség: mm
7. Magasság: mm
9. A gépjármű eleje és a csatlakozóberendezés középpontja közötti távolság: mm
12. Hátsó túlnyúlás: mm

Tömeg

13. A menetkész jármű tömege: kg (°)
- 13.1. Ennek a tömegnek a tengelyek közötti megoszlása
 1. kg
 2. kg
 3. kg stb.

16. Műszakilag megengedett legnagyobb terhelt tömeg
- 16.1. Műszakilag megengedett legnagyobb terhelt tömeg: kg
- 16.2. Műszakilag megengedett tömeg az egyes tengelyeken:
1. kg
2. kg
3. kg stb.
- 16.3. Műszakilag megengedett tömeg az egyes tengelycsoportokon:
1. kg
2. kg
3. kg stb.
- 16.4. A járműszerelvény műszakilag megengedett legnagyobb tömege: kg
17. Tervezett nyilvántartásba vételi/forgalomba helyezési megengedett legnagyobb tömeg nemzeti/nemzetközi forgalomban ⁽¹⁾(⁰)
- 17.1. Tervezett nyilvántartásba vételi/forgalomba helyezési megengedett legnagyobb terhelt tömeg: kg
- 17.2. Tervezett nyilvántartásba vételi/forgalomba helyezési megengedett legnagyobb terhelt tömeg az egyes tengelyeken:
1. kg
2. kg
3. kg
- 17.3. Tervezett nyilvántartásba vételi/forgalomba helyezési megengedett legnagyobb terhelt tömeg az egyes tengelycsoportokon:
1. kg
2. kg
3. kg
- 17.4. A járműszerelvény tervezett nyilvántartásba vételi/forgalomba helyezési megengedett legnagyobb tömege: kg
18. Műszakilag megengedett legnagyobb vontatható tömeg a következők esetében
- 18.1. Vonórudas pótkocsi: kg

- 18.3. Középtengelyes pótkocsi: kg
- 18.4. Fékezetlen pótkocsi: kg
19. Műszakilag megengedett legnagyobb statikus tömeg a jármű összekapcsolási pontján: kg

Motor

20. A motor gyártója:
21. Motorkód a motoron lévő jelölés szerint:
22. Működési elv:
23. Csak elektromos: igen/nem ⁽¹⁾
- 23.1. Hibrid [elektromos] jármű: igen/nem ⁽¹⁾
24. A hengerek száma és elrendezése:
25. Motor hengerűrtartalma: cm³
26. Tüzelőanyag: gázolaj/benzin/PB-gáz/földgáz – biometán/etanol/biodízel/hidrogén ⁽¹⁾
- 26.1. Tiszta gázüzemű, kettős üzemű, vegyes üzemű ⁽¹⁾
27. Legnagyobb hasznos teljesítmény (g): kW / min⁻¹, vagy legnagyobb folyamatos névleges teljesítmény (elektromos motor) kW ⁽¹⁾
28. Sebességváltó (típus):

Legnagyobb sebesség

29. Legnagyobb sebesség: km/ó

Tengelyek és felfüggesztés

- 30.1. Az egyes kormányzott tengelyek nyomtávja: mm
- 30.2. Az összes többi tengely nyomtávja: mm
32. Terhelésátcsoportosító tengely(ek) elhelyezkedése:
33. Légrugózással vagy azzal egyenértékű felfüggesztéssel ellátott hajtott tengely(ek): igen/nem ⁽¹⁾
35. Gumiabroncs/kerék kombinációja^(h):

Fékek

36. Pótkocsi fékcsatlakozók: mechanikus/elektromos/pneumatikus/hidraulikus ⁽¹⁾
37. Nyomás a pótkocsi fékrendszerének tápvezetékében bar

Felépítmény

38. Felépítmény kódja (¹):
39. A jármű osztálya: I. osztály/II. osztály/III. osztály/A. osztály/B. osztály (¹)
41. Az ajtók száma és kialakítása:
42. Ülőhelyek száma (beleértve a vezetőülést is) (^k):
- 42.1. Kizárólag a jármű álló helyzetében használható ülés(ek):
- 42.2. Ülőhelyek száma (alsó szint) (felső szint) (beleértve a vezetőülést is)
- 42.3. Kerekesszéket használó személyek által megközelíthető ülőhelyek száma:
43. Állóhelyek száma:

Csatlakozóberendezés

44. A csatlakozóberendezés típus-jóváhagyási jele (ha felszerelték):
- 45.1. Jellemző értékek (¹): D: .../ V: .../ S: .../ U: ...

Környezetvédelmi tulajdonságok

46. Zajsztint
- Álló helyzetben: dB(A) motorfordulatszám: min⁻¹
- Elhaladási zaj: dB(A)
47. Kipufogógáz-kibocsátási szint (¹): Euro
48. Kipufogógáz-kibocsátás (^m):
- Az alkalmazandó szabályozási alapjogszabály és a legutolsó módosító szabályozási aktus száma:
- 1.1. vizsgálati eljárás: I vagy ESC típusú (¹)
- CO:
- HC:
- NO_x:
- HC + NO_x:
- Részecske:
- Füstopacitás (ELR): (m⁻¹)

2. vizsgálati eljárás: ETC (amennyiben alkalmazható)

CO:

NO_x:

NMHC:

THC:

CH₄:

Részecske:

48.1. Füst korrigált elnyelési együtthatója: (m⁻¹)*Egyéb*

51. Különleges rendeltetésű járművek esetében: az A/2. melléklet 5. szakaszának megfelelő megnevezés:

52. Megjegyzések (ⁿ):

2. OLDAL

N₁ JÁRMŰKATEGÓRIA

(teljes és befejezett járművek)

2. oldal

Általános szerkezeti jellemzők

1. Tengelyek száma: és kerek szám:
- 1.1. Ikerkerekkel ellátott tengelyek száma és helyzete:
3. Hajtott tengelyek (száma, helyzete, kapcsolata egymáshoz):

Főbb méretek

4. Tengelytáv (°): mm
- 4.1. Nyomtáv:
 - 1–2: mm
 - 2–3: mm
 - 3–4: mm
5. Hosszúság: mm
6. Szélesség: mm
7. Magasság: mm
8. Nyeregpont távolsága a jármű leghátsó tengelyétől (legnagyobb és legkisebb): mm
9. A gépjármű eleje és a csatlakozóberendezés középpontja közötti távolság: mm
11. Rakfelület hosszúsága: mm

Tömeg

13. A menetkész jármű tömege: kg (^f)
- 13.1. Ennek a tömegnek a tengelyek közötti megoszlása
 1. kg
 2. kg
 3. kg stb.

16. Műszakilag megengedett legnagyobb tömeg
- 16.1. Műszakilag megengedett legnagyobb terhelt tömeg: kg
- 16.2. Műszakilag megengedett legnagyobb terhelt tömeg:
1. kg
2. kg
3. kg stb.
- 16.4. A járműszerelvény műszakilag megengedett legnagyobb tömege: kg
18. Műszakilag megengedett legnagyobb vontatható tömeg a következők esetében:
- 18.1. Vonórudas pótkocsi: kg
- 18.2. Félpótkocsi: kg
- 18.3. Középtengelyes pótkocsi: kg
- 18.4. Fékezetlen pótkocsi: kg
19. Műszakilag megengedett legnagyobb statikus tömeg a jármű összekapcsolási pontján: ... kg

Motor

20. A motor gyártója:
21. Motorkód a motoron lévő jelölés szerint:
22. Működési elv:
23. Csak elektromos: igen/nem ⁽¹⁾
- 23.1. Hibrid [elektromos] jármű: igen/nem ⁽¹⁾
24. A hengerek száma és elrendezése:
25. Motor hengerűrtartalma: cm³
26. Tüzelőanyag: gázolaj/benzin/PB-gáz/földgáz – biometán/etanol/biodízel/hidrogén ⁽¹⁾
- 26.1. Tiszta gázüzemű, kettős üzemű, vegyes üzemű ⁽¹⁾
27. Legnagyobb hasznos teljesítmény (g): kW / min⁻¹, vagy legnagyobb folyamatos névleges teljesítmény (elektromos motor) kW ⁽¹⁾
28. Sebességváltó (típus):

Legnagyobb sebesség

29. Legnagyobb sebesség: km/ó

Tengelyek és felfüggesztés

30. Nyomtáv(ok):

1. mm

2. mm

3. mm

35. Gumiabroncs/kerék kombinációja ^(h):

Fékek

36. Pótkocsi fékcsatlakozók: mechanikus/elektromos/pneumatikus/hidraulikus ⁽¹⁾

37. Nyomás a pótkocsi fékrendszerének tápvezetékében bar

Felépítmény

38. Felépítmény kódja ⁽ⁱ⁾:

40. A jármű színe ^(j):

41. Az ajtók száma és kialakítása:

42. Ülőhelyek száma (beleértve a vezetőülést is) ^(k):

Csatlakozóberendezés

44. A csatlakozóberendezés típus-jóváhagyási jele (ha felszerelték):

45.1. Jellemző értékek ⁽¹⁾: D: .../ V: .../ S: .../ U: ...

Környezetvédelmi tulajdonságok

46. Zajszint

Álló helyzetben: dB(A) motorfordulatszám: min⁻¹

Elhaladási zaj: dB(A)

47. Kipufogógáz-kibocsátási szint ^(l): Euro

48. Kipufogógáz-kibocsátás ^(m):

Az alkalmazandó szabályozási alapjogszabály és a legutolsó módosító szabályozási aktus száma:

1.1. vizsgálati eljárás: I vagy ESC típusú (¹)

CO:

HC:

NO_x:HC + NO_x:

Részecske:

Füstopacitás (ELR): (m⁻¹)1.2. vizsgálati eljárás: I. típusú (Euro 5 vagy 6 (¹))

CO:

THC:

NMHC:

NO_x:THC + NO_x:

Részecske (tömeg):

Részecskék (darabszám):

2. vizsgálati eljárás: ETC (amennyiben alkalmazható)

CO:

NO_x:

NMHC:

THC:

CH₄:

Részecske:

48.1. Füst korrigált elnyelési együtthatója: (m⁻¹)

49. CO₂-kibocsátás/tüzelőanyag-fogyasztás/villamosenergia-fogyasztás (^m):

1. minden meghajtás, kivéve a tisztán elektromos járműveket

	CO ₂ -kibocsátások	Tüzelőanyag-fogyasztás
Városi körülmények	 g/km	 l/100 km/m ³ /100 km (¹)
Városon kívüli körülmények:	 g/km	 l/100 km/m ³ /100 km (¹)
Vegyes	 g/km	 l/100 km/m ³ /100 km (¹)
Súlyozott, vegyes:	 g/km	 l/100 km

2. tisztán elektromos járművek és kis feltöltésű (OVC) hibrid elektromos járművek

Villamosenergia-fogyasztás (súlyozott, vegyes (¹))		 Wh/km
Elektromos hatósugár		 km

Egyéb

50. A veszélyes áruk szállítására vonatkozó tervezési követelmények szerinti típusjóváhagyással rendelkezik: igen/osztály(ok):/nem (¹):
51. Különleges rendeltetésű járművek esetében: az A/2. melléklet 5. szakaszának megfelelő megnevezés:
52. Megjegyzések (ⁿ):

2. OLDAL

N₂ JÁRMŰKATEGÓRIA

(teljes és befejezett járművek)

2. oldal

Általános szerkezeti jellemzők

1. Tengelyek száma: és kerek szám:
- 1.1. Ikerkerekkel ellátott tengelyek száma és helyzete:
2. Kormányzott tengelyek (száma, helyzete):
3. Hajtott tengelyek (száma, helyzete, kapcsolata egymáshoz):

Főbb méretek

4. Tengelytáv (°): mm
- 4.1. Nyomtáv:
 - 1–2: mm
 - 2–3: mm
 - 3–4: mm
5. Hosszúság: mm
6. Szélesség: mm
8. Nyeregpon t távolsága a jármű leghátsó tengelyétől (legnagyobb és legkisebb): mm
9. A gépjármű eleje és a csatlakozóberendezés középpontja közötti távolság: mm
11. Rakfelület hosszúsága: mm
12. Hátsó túlnyúlás: mm

Tömeg

13. A menetkész jármű tömege: kg (^f)

13.1. Ennek a tömegnek a tengelyek közötti megoszlása:

1. kg
2. kg
3. kg stb.

16. Műszakilag megengedett legnagyobb tömeg

16.1. Műszakilag megengedett legnagyobb terhelt tömeg: kg

16.2. Műszakilag megengedett tömeg az egyes tengelyeken

1. kg
2. kg
3. kg stb.

16.3. Műszakilag megengedett legnagyobb tömeg az egyes tengelycsoportokon:

1. kg
2. kg
3. kg stb.

16.4. A járműszerelvény műszakilag megengedett legnagyobb tömege: kg

17. Tervezett nyilvántartásba vételi/forgalomba helyezési megengedett legnagyobb tömeg nemzeti/nemzetközi forgalomban ⁽¹⁾(^o)

17.1. Tervezett nyilvántartásba vételi/forgalomba helyezési megengedett legnagyobb terhelt tömeg: kg

17.2. Tervezett nyilvántartásba vételi/forgalomba helyezési megengedett legnagyobb terhelt tömeg az egyes tengelyeken:

1. kg
2. kg
3. kg

17.3. Tervezett nyilvántartásba vételi/forgalomba helyezési megengedett legnagyobb terhelt tömeg az egyes tengelycsoportokon:

1. kg
2. kg
3. kg

- 17.4. A járműszerelvény tervezett nyilvántartásba vételi/forgalomba helyezési megengedett legnagyobb tömege: kg
18. Műszakilag megengedett legnagyobb vontatható tömeg a következők esetében:
- 18.1. Vonórudas pótkocsi: kg
- 18.2. Félpótkocsi: kg
- 18.3. Középtengelyes pótkocsi: kg
- 18.4. Fékezetlen pótkocsi: kg
19. Műszakilag megengedett legnagyobb statikus tömeg a jármű összekapcsolási pontján: kg

Motor

20. A motor gyártója:
21. Motorkód a motoron lévő jelölés szerint:
22. Működési elv:
23. Csak elektromos: igen/nem ⁽¹⁾
- 23.1. Hibrid [elektromos] jármű: igen/nem ⁽¹⁾
24. A hengerek száma és elrendezése:
25. Motor hengerűrtartalma: cm³
26. Tüzelőanyag: gázolaj/benzin/PB-gáz/földgáz – biometán/etanol/biodízel/hidrogén ⁽¹⁾
- 26.1. Tiszta gázüzemű, kettős üzemű, vegyes üzemű ⁽¹⁾
27. Legnagyobb hasznos teljesítmény (g): kW / min⁻¹, vagy legnagyobb folyamatos névleges teljesítmény (elektromos motor) kW ⁽¹⁾
28. Sebességváltó (típus):

Legnagyobb sebesség

29. Legnagyobb sebesség: km/ó

Tengelyek és felfüggesztés

31. Felemelhető tengely(ek) elhelyezkedése:
32. Terhelésátcsoportosító tengely(ek) elhelyezkedése:
33. Légrugózással vagy azzal egyenértékű felfüggesztéssel ellátott hajtott tengely(ek):
igen/nem ⁽¹⁾

35. Gumiabroncs/kerék kombinációja ^(h):

Fékek

36. Pótkocsi fékcsatlakozók: mechanikus/elektromos/pneumatikus/hidraulikus ⁽¹⁾

37. Nyomás a pótkocsi fékrendszerének tápvezetékében: bar

Felépítmény

38. Felépítmény kódja ⁽ⁱ⁾:

41. Az ajtók száma és kialakítása:

42. Ülőhelyek száma (beleértve a vezetőülést is) ^(k):

Csatlakozóberendezés

44. A csatlakozóberendezés típus-jóváhagyási jele (ha felszerelték):

45.1. Jellemző értékek ⁽¹⁾: D: .../ V: .../ S: .../ U: ...

Környezetvédelmi tulajdonságok

46. Zajsztint

Álló helyzetben: dB(A) motorfordulatszámon: min⁻¹

Elhaladási zaj: dB(A)

47. Kipufogógáz-kibocsátási szint ^(l): Euro

48. Kipufogógáz-kibocsátás ^(m):

Az alkalmazandó szabályozási alapjogszabály és a legutolsó módosító szabályozási aktus száma:

1.1. vizsgálati eljárás: I vagy ESC típusú ⁽¹⁾

CO:

HC:

NO_x:

HC + NO_x:

Részecske:

Füstopacitás (ELR): (m⁻¹)

1.2. vizsgálati eljárás: I. típusú (Euro 5 vagy 6 ⁽¹⁾)

CO:

THC:

NMHC:

NO_x:THC + NO_x:

Részecske (tömeg):

Részecskék (darabszám):

2. vizsgálati eljárás: ETC (amennyiben alkalmazható)

CO:

NO_x:

NMHC:

THC:

CH₄:

Részecske:

48.1. Füst korrigált elnyelési együtthatója: (m⁻¹)*Egyéb*

50. A veszélyes áruk szállítására vonatkozó tervezési követelmények szerinti típusjövahagyással rendelkezik: igen/osztály(ok): /nem ⁽¹⁾:

51. Különleges rendeltetésű járművek esetében: az A/2. melléklet 5. szakaszának megfelelő megnevezés:

52. Megjegyzések ⁽¹⁾:

2. OLDAL

N₃ JÁRMŰKATEGÓRIA

(teljes és befejezett járművek)

2. oldal

Általános szerkezeti jellemzők

1. Tengelyek száma: és kerekek száma:
- 1.1. Ikerkerekekkel ellátott tengelyek száma és helyzete:
2. Kormányzott tengelyek (száma, helyzete):
3. Hajtott tengelyek (száma, helyzete, kapcsolata egymáshoz):

Főbb méretek

4. Tengelytáv (°): mm
- 4.1. Nyomtáv:
 - 1–2: mm
 - 2–3: mm
 - 3–4: mm
5. Hosszúság: mm
6. Szélesség: mm
8. Nyeregpon távolsága a jármű leghátsó tengelyétől (legnagyobb és legkisebb): mm
9. A gépjármű eleje és a csatlakozóberendezés középpontja közötti távolság: mm
11. Rakfelület hosszúsága: mm
12. Hátsó túlnyúlás: mm

Tömeg

13. A menetkész jármű tömege: kg ^(f)
- 13.1. Ennek a tömegnek a tengelyek közötti megoszlása
1. kg
2. kg
3. kg stb.
16. Műszakilag megengedett legnagyobb tömeg
- 16.1. Műszakilag megengedett legnagyobb terhelt tömeg: kg
- 16.2. Műszakilag megengedett tömeg az egyes tengelyeken:
1. kg
2. kg
3. kg stb.
- 16.3. Műszakilag megengedett tömeg az egyes tengelycsoportokon:
1. kg
2. kg
3. kg stb.
- 16.4. A járműszerelvény műszakilag megengedett legnagyobb tömege: kg
17. Tervezett nyilvántartásba vételi/forgalomba helyezési megengedett legnagyobb tömeg
nemzeti/nemzetközi forgalomban ⁽¹⁾(^o)
- 17.1. Tervezett nyilvántartásba vételi/forgalomba helyezési megengedett legnagyobb terhelt tömeg: kg
- 17.2. Tervezett nyilvántartásba vételi/forgalomba helyezési megengedett legnagyobb terhelt tömeg az egyes tengelyeken:
1. kg
2. kg
3. kg
- 17.3. Tervezett nyilvántartásba vételi/forgalomba helyezési megengedett legnagyobb terhelt tömeg az egyes tengelycsoportokon:
1. kg

2. kg

3. kg

17.4. A járműszerelvény tervezett nyilvántartásba vételi/forgalomba helyezési megengedett legnagyobb tömege: kg

18. Műszakilag megengedett legnagyobb vontatható tömeg a következők esetében:

18.1. Vonórudas pótkocsi: kg

18.2. Félpótkocsi: kg

18.3. Középtengelyes pótkocsi: kg

18.4. Fékezetlen pótkocsi: kg

19. Műszakilag megengedett legnagyobb statikus tömeg a jármű összekapcsolási pontján: ... kg

Motor

20. A motor gyártója:

21. Motorkód a motoron lévő jelölés szerint:

22. Működési elv:

23. Csak elektromos: igen/nem ⁽¹⁾

23.1. Hibrid [elektromos] jármű: igen/nem ⁽¹⁾

24. A hengerek száma és elrendezése:

25. Motor hengerűrtartalma: cm³

26. Tüzelőanyag: gázolaj/benzin/PB-gáz/földgáz – biometán/etanol/biodízel/hidrogén ⁽¹⁾

26.1. Tiszta gázüzemű, kettős üzemű, vegyes üzemű ⁽¹⁾

27. Legnagyobb hasznos teljesítmény (g): kW / min⁻¹, vagy legnagyobb folyamatos névleges teljesítmény (elektromos motor) kW ⁽¹⁾

28. Sebességváltó (típus):

Legnagyobb sebesség

29. Legnagyobb sebesség: km/ó

Tengelyek és felfüggesztés

31. Felemelhető tengely(ek) elhelyezkedése:

32. Terhelésátcsoportosító tengely(ek) elhelyezkedése:

33. Légrugózással vagy azzal egyenértékű felfüggesztéssel ellátott hajtott tengely(ek):
igen/nem ⁽¹⁾
35. Gumiabroncs/kerék kombinációja ^(h):

Fékek

36. Pótkocsi fékcsatlakozók: mechanikus/elektromos/pneumatikus/hidraulikus ⁽¹⁾
37. Nyomás a pótkocsi fékrendszerének tápvezetékében bar

Felépítmény

38. Felépítmény kódja ⁽ⁱ⁾:
41. Az ajtók száma és kialakítása:
42. Ülőhelyek száma (beleértve a vezetőülést is) ^(k):

Csatlakozóberendezés

44. A csatlakozóberendezés típus-jóváhagyási jele (ha felszerelték):
- 45.1. Jellemző értékek ⁽¹⁾: D: .../ V: .../ S: .../ U: ...

Környezetvédelmi tulajdonságok

46. Zajsztint
- Álló helyzetben: dB(A) motorfordulatszám: min⁻¹
- Elhaladási zaj: dB(A)
47. Kipufogógáz-kibocsátási szint ^(l): Euro
48. Kipufogógáz-kibocsátás ^(m):
- Az alkalmazandó szabályozási alapjogszabály és a legutolsó módosító szabályozási aktus száma:

1. vizsgálati eljárás: I vagy ESC típusú ⁽¹⁾

CO:

HC:

NO_x:

HC + NO_x:

Részecske:

Füstopacitás (ELR): (m⁻¹)

2. vizsgálati eljárás: ETC (amennyiben alkalmazható)

CO:

NO_x:

NMHC:

THC:

CH₄:

Részecske:

- 48.1. Füst korrigált elnyelési együtthatója: (m⁻¹)

Egyéb

50. A veszélyes áruk szállítására vonatkozó tervezési követelmények szerinti típusjóváhagyással rendelkezik: igen/osztály(ok):/nem (!):
51. Különleges rendeltetésű járművek esetében: az A/2. melléklet 5. szakaszának megfelelő megnevezés:
52. Megjegyzések (ⁿ):

2. OLDAL

O₁ ÉS O₂ JÁRMŰKATEGÓRIÁK

(teljes és befejezett járművek)

2. oldal

Általános szerkezeti jellemzők

1. Tengelyek száma: és kerekek száma:
1.1. Ikerkerekekkel ellátott tengelyek száma és helyzete:

Főbb méretek

4. Tengelytáv (°): mm
4.1. Nyomtáv:
1–2: mm
2–3: mm
3–4: mm
5. Hosszúság: mm
6. Szélesség: mm
7. Magasság: mm
10. A csatlakozóberendezés központja és gépjármű hátulja közötti távolság: mm
11. Rakfelület hosszúsága: mm
12. Hátsó túlnyúlás: mm

Tömeg

13. A menetkész jármű tömege: kg (^f)
13.1. Ennek a tömegnek a tengelyek közötti megoszlása:
1. kg
2. kg
3. kg stb.

16. Műszakilag megengedett legnagyobb tömeg
- 16.1. Műszakilag megengedett legnagyobb terhelt tömeg: kg
- 16.2. Műszakilag megengedett tömeg az egyes tengelyeken
1. kg
2. kg
3. kg stb.
- 16.3. Műszakilag megengedett legnagyobb tömeg az egyes tengelycsoportokon:
1. kg
2. kg
3. kg stb.
19. Műszakilag megengedett legnagyobb statikus tömeg a félpótkocsi vagy a középtengelyes pótkocsi összekapcsolási pontján kg

Legnagyobb sebesség

29. Legnagyobb sebesség: km/ó

Tengelyek és felfüggesztés

- 30.1. Az egyes kormányzott tengelyek nyomtávja: mm
- 30.2. Az összes többi tengely nyomtávja: mm
31. Felemelhető tengely(ek) elhelyezkedése:
32. Terhelésátcsoportosító tengely(ek) elhelyezkedése:
34. Légrugózással vagy azzal egyenértékű felfüggesztéssel ellátott tengely(ek): igen/nem ⁽¹⁾
35. Gumiabroncs/kerék kombinációja ^(h):

Fékek

36. Pótkocsi fékcsatlakozók: mechanikus/elektromos/pneumatikus/hidraulikus ⁽¹⁾

Felépítmény

38. Felépítmény kódja⁽¹⁾:

Csatlakozóberendezés

44. A csatlakozóberendezés típus-jóváhagyási jele (ha felszerelték):

45.1. Jellemző értékek (¹): D: .../ V: .../ S: .../ U: ...

Egyéb

50. A veszélyes áruk szállítására vonatkozó tervezési követelmények szerinti típusjóváhagyással rendelkezik: igen/osztály(ok): /nem (¹):

51. Különleges rendeltetésű járművek esetében: az A/2. melléklet 5. szakaszának megfelelő megnevezés:

52. Megjegyzések (¹):

2. OLDAL

O₃ ÉS O₄ JÁRMŰKATEGÓRIÁK

(teljes és befejezett járművek)

2. oldal

Általános szerkezeti jellemzők

1. Tengelyek száma: és kerekek száma:
- 1.1. Ikerkerekekkel ellátott tengelyek száma és helyzete:
2. Kormányzott tengelyek (száma, helyzete):

Főbb méretek

4. Tengelytáv (°): mm
- 4.1. Nyomtáv:
 - 1–2: mm
 - 2–3: mm
 - 3–4: mm
5. Hosszúság: mm
6. Szélesség: mm
7. Magasság: mm
10. A csatlakozóberendezés központja és gépjármű hátulja közötti távolság: mm
11. Rakfelület hosszúsága: mm
12. Hátsó túlnyúlás: mm

Tömeg

13. A menetkész jármű tömege: kg (°)
- 13.1. Ennek a tömegnek a tengelyek közötti megoszlása:
 1. kg
 2. kg
 3. kg stb.

16. Műszakilag megengedett legnagyobb tömeg
- 16.1. Műszakilag megengedett legnagyobb terhelt tömeg: kg
- 16.2. Műszakilag megengedett tömeg az egyes tengelyeken
1. kg
2. kg
3. kg stb.
- 16.3. Műszakilag megengedett legnagyobb tömeg az egyes tengelycsoportokon:
1. kg
2. kg
3. kg stb.
17. Tervezett nyilvántartásba vételi/forgalomba helyezési megengedett legnagyobb tömeg nemzeti/nemzetközi forgalomban ⁽¹⁾(^o)
- 17.1. Tervezett nyilvántartásba vételi/forgalomba helyezési megengedett legnagyobb terhelt tömeg: kg
- 17.2. Tervezett nyilvántartásba vételi/forgalomba helyezési megengedett legnagyobb terhelt tömeg az egyes tengelyeken:
1. kg
2. kg
3. kg
- 17.3. Tervezett nyilvántartásba vételi/forgalomba helyezési megengedett legnagyobb terhelt tömeg az egyes tengelycsoportokon:
1. kg
2. kg
3. kg
19. Műszakilag megengedett legnagyobb statikus tömeg a félpótkocsi vagy a középtengelyes pótkocsi összekapcsolási pontján: kg

Legnagyobb sebesség

29. Legnagyobb sebesség: km/ó

Tengelyek és felfüggesztés

31. Felemelhető tengely(ek) elhelyezkedése:

32. Terhelésátcsoportosító tengely(ek) elhelyezkedése:

34. Légrugózással vagy azzal egyenértékű felfüggesztéssel ellátott tengely(ek): igen/nem ⁽¹⁾

35. Gumiabroncs/kerék kombinációja ^(b):

Fékek

36. Pótkocsi fékcsatlakozók: mechanikus/elektromos/pneumatikus/hidraulikus ⁽¹⁾

Felépítmény

38. Felépítmény kódja⁽¹⁾:

Csatlakozóberendezés

44. A csatlakozóberendezés típus-jóváhagyási jele (ha felszerelték):

45.1. Jellemző értékek ⁽¹⁾: D: .../ V: .../ S: .../ U: ...

Egyéb

50. A veszélyes áruk szállítására vonatkozó tervezési követelmények szerinti típusjóváhagyással rendelkezik: igen/osztály(ok): /nem ⁽¹⁾:

51. Különleges rendeltetésű járművek esetében: az A/2. melléklet 5. szakaszának megfelelő megnevezés:

52. Megjegyzések ⁽ⁿ⁾:

II.RÉSZ

NEM TELJES JÁRMŰVEK

B. MINTA – 1. OLDAL

NEM TELJES JÁRMŰVEK

EK-MEGFELELŐSÉGI NYILATKOZAT

1. oldal

Alulírott [...] (*Teljes név és beosztás*) ezúton igazolom, hogy a jármű:

0.1. Gyártmány (a gyártó kereskedelmi neve):

0.2. Típus:

Változat (a):

Kivitel (a):

0.2.1. Kereskedelmi név:

0.4. Járműkategória:

0.5. A gyártó neve és címe:

0.6. A hatóságilag előírt táblák helye és azok rögzítésének módja:

A járműazonosító szám helye:

0.9. A gyártó képviselőjének neve és címe (ha van ilyen):

0.10. Járműazonosító szám:

minden tekintetben megfelel a(z) (...) *-án/-én*) kiadott, (...) *kiterjesztési számot is tartalmazó típus-jóváhagyási számú*) jóváhagyásban leírt típusnak, és

további jóváhagyások nélkül állandó nyilvántartásba nem vehető.

(Hely) (dátum): ...	(Aláírás): ...
---------------------	----------------

C2. MINTA – 1. OLDAL

KIS SOROZATBAN KIADOTT TÍPUSJÓVÁHAGYÁSSAL RENDELKEZŐ NEM TELJES
JÁRMŰVEK

[év]	[sorozatszám]
------	---------------

EK-MEGFELELŐSÉGI NYILATKOZAT

1. oldal

Alulírott [...] *(teljes név és beosztás)* ezúton igazolom, hogy a jármű:

0.1. Gyártmány (a gyártó kereskedelmi neve):

0.2. Típus:

Változat (a):

Kivitel (a):

0.2.1. Kereskedelmi név:

0.4. Járműkategória:

0.5. A gyártó neve és címe:

0.6. A hatóságilag előírt táblák helye és azok rögzítésének módja:

A járműazonosító szám helye:

0.9. A gyártó képviselőjének neve és címe (ha van ilyen):

0.10. Járműazonosító szám:.....

minden tekintetben megfelel a(z) (...) *-án/-én* kiadott, (...) *kiterjesztési számot is tartalmazó típus-jóváhagyási számú*) jóváhagyásban leírt típusnak, és

további jóváhagyások nélkül állandó nyilvántartásba nem vehető.

(Hely) (dátum): ...	(Aláírás): ...
---------------------	----------------

2. OLDAL

M₁ JÁRMŰKATEGÓRIA

(nem teljes járművek)

*2. oldal**Általános szerkezeti jellemzők*

1. Tengelyek száma: és kerekek száma:
3. Hajtott tengelyek (száma, helyzete, kapcsolata):

Főbb méretek

4. Tengelytáv (°): mm
- 4.1. Nyomtáv:
 - 1–2: mm
 - 2–3: mm
 - 3–4: mm
- 5.1. Legnagyobb megengedett hosszúság: mm
- 6.1. Legnagyobb megengedett szélesség: mm
- 7.1. Legnagyobb megengedett magasság: mm
- 12.1. Legnagyobb megengedett hátsó túlnyúlás: mm

Tömeg

14. A menetkész nem teljes jármű tömege: kg (°)
- 14.1. Ennek a tömegnek a tengelyek közötti megoszlása:
 1. kg
 2. kg
 3. kg stb.
15. A jármű befejezés kori legkisebb tömege: kg

15.1. Ennek a tömegnek a tengelyek közötti megoszlása:

1. kg

2. kg

3. kg

16. Műszakilag megengedett legnagyobb tömeg

16.1. Műszakilag megengedett legnagyobb tömeg: kg

16.2. Műszakilag megengedett tömeg az egyes tengelyeken:

1. kg

2. kg

3. kg stb.

16.4. A járműszerelvény műszakilag megengedett legnagyobb tömege: kg

18. Műszakilag megengedett legnagyobb vontatható tömeg a következők esetében:

18.1. Vonórudas pótkocsi: kg

18.3. Középtengelyes pótkocsi: kg

18.4. Fékezetlen pótkocsi: kg

19. Műszakilag megengedett legnagyobb statikus tömeg a jármű összekapcsolási pontján:

..... kg

Motor

20. A motor gyártója:

21. Motorkód a motoron lévő jelölés szerint:

22. Működési elv:

23. Csak elektromos: igen/nem ⁽¹⁾

23.1. Hibrid [elektromos] jármű: igen/nem ⁽¹⁾

24. A hengerek száma és elrendezése:

25. Motor hengerűrtartalma: cm³

26. Tüzelőanyag: gázolaj/benzin/PB-gáz/földgáz – biometán/etanol/biodízel/hidrogén ⁽¹⁾

26.1. Tiszta gázüzemű, kettős üzemű, vegyes üzemű ⁽¹⁾

27. Legnagyobb hasznos teljesítmény (^e): kW min⁻¹ fordulatszámnál, vagy legnagyobb folyamatos névleges teljesítmény (elektromos motor) kW (¹)

Legnagyobb sebesség

29. Legnagyobb sebesség: km/ó

Tengelyek és felfüggesztés

30. Nyomtáv(ok):

1. mm

2. mm

3. mm

35. Gumiabroncs/kerék kombinációja (^h):

Fékek

36. Pótkocsi fékcsatlakozók: mechanikus/elektromos/pneumatikus/hidraulikus (¹)

Felépítmény

41. Az ajtók száma és kialakítása:

42. Ülőhelyek száma (beleértve a vezetőülést is) (^k):

Környezetvédelmi tulajdonságok

46. Zajszint

Álló helyzetben: dB(A) motorfordulatszámon: min⁻¹

Elhaladási zaj: dB(A)

47. Kipufogógáz-kibocsátási szint (^l): Euro

48. Kipufogógáz-kibocsátás (^m):

Az alkalmazandó szabályozási alapjogszabály és a legutolsó módosító szabályozási aktus száma:

- 1.1. vizsgálati eljárás: I vagy ESC típusú (¹)

CO:

HC:

NO_x:

HC + NO_x:

Részecske:

Füstopacitás (ELR): (m^{-1})

1.2. vizsgálati eljárás: I. típusú (Euro 5 vagy 6 (¹))

CO:

THC:

NMHC:

NO_x:

THC + NO_x:

Részecske (tömeg):

Részecskék (darabszám):

2. vizsgálati eljárás: ETC (amennyiben alkalmazható)

CO:

NO_x:

NMHC:

THC:

CH₄:

Részecske:

48.1. Füst korrigált elnyelési együtthatója: (m^{-1})

49. CO₂-kibocsátás/tüzelőanyag-fogyasztás/villamosenergia-fogyasztás (^m):

1. minden meghajtás, kivéve a tisztán elektromos járműveket

	CO ₂ -kibocsátások	Tüzelőanyag-fogyasztás
Városi körülmények	 g/km	 l/100 km/ ³ /100 km (¹)
Városon kívüli körülmények:	 g/km	 l/100 km/ ³ /100 km (¹)
Vegyes	 g/km	 l/100 km/ ³ /100 km (¹)
Súlyozott, vegyes:	 g/km	 l/100 km

2. tisztán elektromos járművek és kis feltöltésű (OVC) hibrid elektromos járművek

Villamosenergia-fogyasztás (súlyozott, vegyes ⁽¹⁾)		 Wh/km
Elektromos hatósugár		 km

*Egyéb*52. Megjegyzések ⁽ⁿ⁾:

2. OLDAL

M₂ JÁRMŰKATEGÓRIA

(nem teljes járművek)

2. oldal

Általános szerkezeti jellemzők

1. Tengelyek száma: és kerekek száma:
- 1.1. Ikerkerekekkel ellátott tengelyek száma és helyzete:
2. Kormányzott tengelyek (száma, helyzete):
3. Hajtott tengelyek (száma, helyzete, kapcsolata egymáshoz):

Főbb méretek

4. Tengelytáv (°): mm
- 4.1. Nyomtáv:
 - 1–2: mm
 - 2–3: mm
 - 3–4: mm
- 5.1. Legnagyobb megengedett hosszúság: mm
- 6.1. Legnagyobb megengedett szélesség: mm
- 7.1. Legnagyobb megengedett magasság: mm
- 12.1. Legnagyobb megengedett hátsó túlnyúlás: mm

Tömeg

14. A menetkész nem teljes jármű tömege: kg (°)
- 14.1. Ennek a tömegnek a tengelyek közötti megoszlása:
 1. kg
 2. kg
 3. kg stb.

15. A jármű befejezés kori legkisebb tömege: kg
- 15.1. Ennek a tömegnek a tengelyek közötti megoszlása:
1. kg
 2. kg
 3. kg
16. Műszakilag megengedett legnagyobb tömeg
- 16.1. Műszakilag megengedett legnagyobb terhelt tömeg: kg
- 16.2. Műszakilag megengedett tömeg az egyes tengelyeken
1. kg
 2. kg
 3. kg stb.
- 16.3. Műszakilag megengedett legnagyobb tömeg az egyes tengelycsoportokon:
1. kg
 2. kg
 3. kg stb.
- 16.4. A járműszerelvény műszakilag megengedett legnagyobb tömege: kg
17. Tervezett nyilvántartásba vételi/forgalomba helyezési megengedett legnagyobb tömeg nemzeti/nemzetközi forgalomban ⁽¹⁾(^o)
- 17.1. Tervezett nyilvántartásba vételi/forgalomba helyezési megengedett legnagyobb terhelt tömeg: kg
- 17.2. Tervezett nyilvántartásba vételi/forgalomba helyezési megengedett legnagyobb terhelt tömeg az egyes tengelyeken:
1. kg
 2. kg
 3. kg
- 17.3. Tervezett nyilvántartásba vételi/forgalomba helyezési megengedett legnagyobb terhelt tömeg az egyes tengelycsoportokon:
1. kg
 2. kg
 3. kg

17.4. A járműszerelvény tervezett nyilvántartásba vételi/forgalomba helyezési megengedett legnagyobb tömege: kg

18. Műszakilag megengedett legnagyobb vontatható tömeg a következők esetében:

18.1. Vonórudas pótkocsi: kg

18.3. Középtengelyes pótkocsi: kg

18.4. Fékezetlen pótkocsi: kg

19. Műszakilag megengedett legnagyobb statikus tömeg a jármű összekapcsolási pontján: kg

Motor

20. A motor gyártója:

21. Motorkód a motoron lévő jelölés szerint:

22. Működési elv:

23. Csak elektromos: igen/nem ⁽¹⁾

23.1. Hibrid [elektromos] jármű: igen/nem ⁽¹⁾

24. A hengerek száma és elrendezése:

25. Motor hengerűrtartalma: cm³

26. Tüzelőanyag: gázolaj/benzin/PB-gáz/földgáz – biometán/etanol/biodízel/hidrogén ⁽¹⁾

26.1. Tiszta gázüzemű, kettős üzemű, vegyes üzemű ⁽¹⁾

27. Legnagyobb hasznos teljesítmény (g): kW / min⁻¹, vagy legnagyobb folyamatos névleges teljesítmény (elektromos motor) kW ⁽¹⁾

28. Sebességváltó (típus):

Legnagyobb sebesség

29. Legnagyobb sebesség: km/ó

Tengelyek és felfüggesztés

30. Nyomtáv(ok):

1. mm

2. mm

3. mm

33. Légrugózással vagy azzal egyenértékű felfüggesztéssel ellátott hajtott tengely(ek):
igen/nem ⁽¹⁾
35. Gumiabroncs/kerék kombinációja ^(b):

Fékek

36. Pótkocsi fékcsatlakozók: mechanikus/elektromos/pneumatikus/hidraulikus ⁽¹⁾
37. Nyomás a pótkocsi fékrendszerének tápvezetékében: bar

Csatlakozóberendezés

44. A csatlakozóberendezés típus-jóváhagyási jele (ha felszerelték):
45. A felszerelhető csatlakozóberendezések típusai vagy osztályai:
- 45.1. Jellemző értékek ⁽¹⁾: D: .../ V: .../ S: .../ U: ...

Környezetvédelmi tulajdonságok

46. Zajsztint
- Álló helyzetben: dB(A) motorfordulatszám: min⁻¹
- Elhaladási zaj: dB(A)
47. Kipufogógáz-kibocsátási szint ⁽¹⁾: Euro
48. Kipufogógáz-kibocsátás ^(m):
- Az alkalmazandó szabályozási alapjogszabály és a legutolsó módosító szabályozási aktus száma:
- 1.1. vizsgálati eljárás: I vagy ESC típusú ⁽¹⁾
- CO:
- HC:
- NO_x:
- HC + NO_x:
- Részecske:
- Füstopacitás (ELR): (m⁻¹)

1.2. vizsgálati eljárás: I. típusú (Euro 5 vagy 6 ⁽¹⁾)

CO:

THC:

NMHC:

NO_x:THC + NO_x:

Részecske (tömeg):

Részecskék (darabszám):

2. vizsgálati eljárás: ETC (amennyiben alkalmazható)

CO:

NO_x:

NMHC:

THC:

CH₄:

Részecske:

48.1. Füst korrigált elnyelési együtthatója: (m⁻¹)*Egyéb*52. Megjegyzések ⁽ⁿ⁾:

2. OLDAL

M₃ JÁRMŰKATEGÓRIA

(nem teljes járművek)

*2. oldal**Általános szerkezeti jellemzők*

1. Tengelyek száma: és kerekek száma:
- 1.1. Ikerkerekekkel ellátott tengelyek száma és helyzete:
2. Kormányzott tengelyek (száma, helyzete):
3. Hajtott tengelyek (száma, helyzete, kapcsolata egymáshoz):

Főbb méretek

4. Tengelytáv (°): mm
- 4.1. Nyomtáv:
 - 1–2: mm
 - 2–3: mm
 - 3–4: mm
- 5.1. Legnagyobb megengedett hosszúság: mm
- 6.1. Legnagyobb megengedett szélesség: mm
- 7.1. Legnagyobb megengedett magasság: mm
- 12.1. Legnagyobb megengedett hátsó túlnyúlás: mm

Tömeg

14. A menetkész nem teljes jármű tömege: kg (°)
- 14.1. Ennek a tömegnek a tengelyek közötti megoszlása:
 1. kg
 2. kg
 3. kg stb.

15. A jármű befejezés kori legkisebb tömege: kg
- 15.1. Ennek a tömegnek a tengelyek közötti megoszlása:
1. kg
 2. kg
 3. kg
16. Műszakilag megengedett legnagyobb tömeg
- 16.1. Műszakilag megengedett legnagyobb terhelt tömeg: kg
- 16.2. Műszakilag megengedett tömeg az egyes tengelyeken
1. kg
 2. kg
 3. kg stb.
- 16.3. Műszakilag megengedett legnagyobb tömeg az egyes tengelycsoportokon:
1. kg
 2. kg
 3. kg stb.
- 16.4. A járműszerelvény műszakilag megengedett legnagyobb tömege: kg
17. Tervezett nyilvántartásba vételi/forgalomba helyezési megengedett legnagyobb tömeg nemzeti/nemzetközi forgalomban ⁽¹⁾(^o)
- 17.1. Tervezett nyilvántartásba vételi/forgalomba helyezési megengedett legnagyobb terhelt tömeg: kg
- 17.2. Tervezett nyilvántartásba vételi/forgalomba helyezési megengedett legnagyobb terhelt tömeg az egyes tengelyeken:
1. kg
 2. kg
 3. kg
- 17.3. Tervezett nyilvántartásba vételi/forgalomba helyezési megengedett legnagyobb terhelt tömeg az egyes tengelycsoportokon:
1. kg
 2. kg
 3. kg

- 17.4. A járműszerelvény tervezett nyilvántartásba vételi/forgalomba helyezési megengedett legnagyobb tömege: kg
18. Műszakilag megengedett legnagyobb vontatható tömeg a következők esetében:
- 18.1. Vonórudas pótkocsi: kg
- 18.3. Középtengelyes pótkocsi: kg
- 18.4. Fékezetlen pótkocsi: kg
19. Műszakilag megengedett legnagyobb statikus tömeg a jármű összekapcsolási pontján: kg

Motor

20. A motor gyártója:
21. Motorkód a motoron lévő jelölés szerint:
22. Működési elv:
23. Csak elektromos: igen/nem ⁽¹⁾
- 23.1. Hibrid [elektromos] jármű: igen/nem ⁽¹⁾
24. A hengerek száma és elrendezése:
25. Motor hengerűrtartalma: cm³
26. Tüzelőanyag: gázolaj/benzin/PB-gáz/földgáz – biometán/etanol/biodízel/hidrogén ⁽¹⁾
- 26.1. Tiszta gázüzemű, kettős üzemű, vegyes üzemű ⁽¹⁾
27. Legnagyobb hasznos teljesítmény (g): kW / min⁻¹, vagy legnagyobb folyamatos névleges teljesítmény (elektromos motor) kW ⁽¹⁾
28. Sebességváltó (típus):

Legnagyobb sebesség

29. Legnagyobb sebesség: km/ó

Tengelyek és felfüggesztés

- 30.1. Az egyes kormányzott tengelyek nyomtávja: mm
- 30.2. Az összes többi tengely nyomtávja: mm
32. Terhelésátcsoportosító tengely(ek) elhelyezkedése:
33. Légrugózással vagy azzal egyenértékű felfüggesztéssel ellátott hajtott tengely(ek):
igen/nem ⁽¹⁾

35. Gumiabroncs/kerék kombinációja (^h):

Fékek

36. Pótkocsi fékcsatlakozók: mechanikus/elektromos/pneumatikus/hidraulikus (¹)

37. Nyomás a pótkocsi fékrendszerének tápvezetékében: bar

Csatlakozóberendezés

44. A csatlakozóberendezés típus-jóváhagyási jele (ha felszerelték):

45. A felszerelhető csatlakozóberendezések típusai vagy osztályai:

45.1. Jellemző értékek (¹): D: .../ V: .../ S: .../ U: ...

Környezetvédelmi tulajdonságok

46. Zajsztint

Álló helyzetben: dB(A) motorfordulatszám: min⁻¹

Elhaladási zaj: dB(A)

47. Kipufogógáz-kibocsátási szint (¹): Euro

48. Kipufogógáz-kibocsátás (^m):

Az alkalmazandó szabályozási alapjogszabály és a legutolsó módosító szabályozási aktus száma:

1. vizsgálati eljárás: I vagy ESC típusú (¹)

CO:

HC:

NO_x:

HC + NO_x:

Részecske:

Füstopacitás (ELR): (m⁻¹)

2. vizsgálati eljárás: ETC (amennyiben alkalmazható)

CO:

NO_x:

NMHC:

THC:

CH₄:

Részecske:

48.1. Füst korrigált elnyelési együtthatója: (m⁻¹)*Egyéb*52. Megjegyzések ⁽¹⁾:

2. OLDAL

N₁ JÁRMŰKATEGÓRIA

(nem teljes járművek)

2. oldal

Általános szerkezeti jellemzők

1. Tengelyek száma: és kerekek száma:
- 1.1. Ikerkerekekkel ellátott tengelyek száma és helyzete:
3. Hajtott tengelyek (száma, helyzete, kapcsolata egymáshoz):

Főbb méretek

4. Tengelytáv (°): mm
- 4.1. Nyomtáv:
 - 1–2: mm
 - 2–3: mm
 - 3–4: mm
- 5.1. Legnagyobb megengedett hosszúság: mm
- 6.1. Legnagyobb megengedett szélesség: mm
- 7.1. Legnagyobb megengedett magasság: mm
8. Nyeregpont távolsága a jármű leghátsó tengelyétől (legnagyobb és legkisebb): mm
- 12.1. Legnagyobb megengedett hátsó túlnyúlás: mm

Tömeg

14. A menetkész nem teljes jármű tömege: kg (°)
- 14.1. Ennek a tömegnek a tengelyek közötti megoszlása:
 1. kg
 2. kg
 3. kg stb.

15. A jármű befejezés kori legkisebb tömege: kg
- 15.1. Ennek a tömegnek a tengelyek közötti megoszlása:
1. kg
2. kg
3. kg
16. Műszakilag megengedett legnagyobb tömeg
- 16.1. Műszakilag megengedett legnagyobb terhelt tömeg: kg
- 16.2. Műszakilag megengedett tömeg az egyes tengelyeken
1. kg
2. kg
3. kg stb.
- 16.4. A járműszerelvény műszakilag megengedett legnagyobb tömege: kg
18. Műszakilag megengedett legnagyobb vontatható tömeg a következők esetében:
- 18.1. Vonórudas pótkocsi: kg
- 18.2. Félpótkocsi: kg
- 18.3. Középtengelyes pótkocsi: kg
- 18.4. Fékezetlen pótkocsi: kg
19. Műszakilag megengedett legnagyobb statikus tömeg a jármű összekapcsolási pontján: kg

Motor

20. A motor gyártója:
21. Motorkód a motoron lévő jelölés szerint:
22. Működési elv:
23. Csak elektromos: igen/nem ⁽¹⁾
- 23.1. Hibrid [elektromos] jármű: igen/nem ⁽¹⁾
24. A hengerek száma és elrendezése:
25. Motor hengerűrtartalma: cm³

26. Tüzelőanyag: gázolaj/benzin/PB-gáz/földgáz – biometán/etanol/biodízel/hidrogén ⁽¹⁾
- 26.1. Tiszta gázüzemű, kettős üzemű, vegyes üzemű ⁽¹⁾
27. Legnagyobb hasznos teljesítmény (g): kW / min⁻¹, vagy legnagyobb folyamatos névleges teljesítmény (elektromos motor) kW ⁽¹⁾
28. Sebességváltó (típus):

Legnagyobb sebesség

29. Legnagyobb sebesség: km/ó

Tengelyek és felfüggesztés

30. Nyomtáv(ok):

1. mm
2. mm
3. mm

35. Gumiabroncs/kerék kombinációja ^(h):

Fékek

36. Pótkocsi fékcsatlakozók: mechanikus/elektromos/pneumatikus/hidraulikus ⁽¹⁾
37. Nyomás a pótkocsi fékrendszerének tápvezetékében: bar

Csatlakozóberendezés

44. A csatlakozóberendezés típus-jóváhagyási jele (ha felszerelték):
45. A felszerelhető csatlakozóberendezések típusai vagy osztályai:
- 45.1. Jellemző értékek ⁽¹⁾: D: .../ V: .../ S: .../ U: ...

Környezetvédelmi tulajdonságok

46. Zajszint

Álló helyzetben: dB(A) motorfordulatszámon: min⁻¹

Elhaladási zaj: dB(A)

47. Kipufogógáz-kibocsátási szint ⁽¹⁾: Euro
48. Kipufogógáz-kibocsátás ^(m):

Az alkalmazandó szabályozási alapjogszabály és a legutolsó módosító szabályozási aktus száma:

1.1. vizsgálati eljárás: I vagy ESC típusú (¹)

CO:

HC:

NO_x:HC + NO_x:

Részecske:

Füstopacitás (ELR): (m⁻¹)1.2. vizsgálati eljárás: I. típusú (Euro 5 vagy 6 (¹))

CO:

THC:

NMHC:

NO_x:THC + NO_x:

Részecske (tömeg):

Részecskék (darabszám):

2. vizsgálati eljárás: ETC (amennyiben alkalmazható)

CO:

NO_x:

NMHC:

THC:

CH₄:

Részecske:

48.1. Füst korrigált elnyelési együtthatója: (m⁻¹)

49. CO₂-kibocsátás/tüzelőanyag-fogyasztás/villamosenergia-fogyasztás (^m):

1. minden meghajtás, kivéve a tisztán elektromos járműveket

	CO ₂ -kibocsátások	Tüzelőanyag-fogyasztás
Városi körülmények	 g/km	 l/100 km/m ³ /100 km (¹)
Városon kívüli körülmények:	 g/km	 l/100 km/m ³ /100 km (¹)
Vegyes	 g/km	 l/100 km/m ³ /100 km (¹)
Súlyozott, vegyes:	 g/km	 l/100 km

2. tisztán elektromos járművek és kis feltöltésű (OVC) hibrid elektromos járművek

Villamosenergia-fogyasztás (súlyozott, vegyes (¹))		 Wh/km
Elektromos hatósugár		 km

Egyéb

52. Megjegyzések (ⁿ):

2. OLDAL

N₂ JÁRMŰKATEGÓRIA

(nem teljes járművek)

*2. oldal**Általános szerkezeti jellemzők*

1. Tengelyek száma: és kerekek száma:
- 1.1. Ikerkerekekkel ellátott tengelyek száma és helyzete:
2. Kormányzott tengelyek (száma, helyzete):
3. Hajtott tengelyek (száma, helyzete, kapcsolata egymáshoz):

Főbb méretek

4. Tengelytáv (°): mm
- 4.1. Nyomtáv:
 - 1–2: mm
 - 2–3: mm
 - 3–4: mm
- 5.1. Legnagyobb megengedett hosszúság: mm
- 6.1. Legnagyobb megengedett szélesség: mm
8. Nyeregpont távolsága a jármű leghátsó tengelyétől (legnagyobb és legkisebb): mm
- 12.1. Legnagyobb megengedett hátsó túlnyúlás: mm

Tömeg

14. A menetkész nem teljes jármű tömege: kg (°)
- 14.1. Ennek a tömegnek a tengelyek közötti megoszlása:
 1. kg
 2. kg
 3. kg stb.

15. A jármű befejezés kori legkisebb tömege: kg
- 15.1. Ennek a tömegnek a tengelyek közötti megoszlása:
1. kg
 2. kg
 3. kg
16. Műszakilag megengedett legnagyobb tömeg
- 16.1. Műszakilag megengedett legnagyobb terhelt tömeg: kg
- 16.2. Műszakilag megengedett tömeg az egyes tengelyeken
1. kg
 2. kg
 3. kg stb.
- 16.3. Műszakilag megengedett legnagyobb tömeg az egyes tengelycsoportokon:
1. kg
 2. kg
 3. kg stb.
- 16.4. A járműszerelvény műszakilag megengedett legnagyobb tömege: kg
17. Tervezett nyilvántartásba vételi/forgalomba helyezési megengedett legnagyobb tömeg nemzeti/nemzetközi forgalomban ⁽¹⁾(^o)
- 17.1. Tervezett nyilvántartásba vételi/forgalomba helyezési megengedett legnagyobb terhelt tömeg: kg
- 17.2. Tervezett nyilvántartásba vételi/forgalomba helyezési megengedett legnagyobb terhelt tömeg az egyes tengelyeken:
1. kg
 2. kg
 3. kg
- 17.3. Tervezett nyilvántartásba vételi/forgalomba helyezési megengedett legnagyobb terhelt tömeg az egyes tengelycsoportokon:
1. kg
 2. kg
 3. kg

- 17.4. A járműszerelvény tervezett nyilvántartásba vételi/forgalomba helyezési megengedett legnagyobb tömege: kg
18. Műszakilag megengedett legnagyobb vontatható tömeg a következők esetében:
- 18.1. Vonórudas pótkocsi: kg
- 18.2. Félpótkocsi: kg
- 18.3. Középtengelyes pótkocsi: kg
- 18.4. Fékezetlen pótkocsi: kg
19. Műszakilag megengedett legnagyobb statikus tömeg a jármű összekapcsolási pontján: kg

Motor

20. A motor gyártója:
21. Motorkód a motoron lévő jelölés szerint:
22. Működési elv:
23. Csak elektromos: igen/nem ⁽¹⁾
- 23.1. Hibrid [elektromos] jármű: igen/nem ⁽¹⁾
24. A hengerek száma és elrendezése:
25. Motor hengerűrtartalma: cm³
26. Tüzelőanyag: gázolaj/benzin/PB-gáz/földgáz – biometán/etanol/biodízel/hidrogén ⁽¹⁾
- 26.1. Tiszta gázüzemű, kettős üzemű, vegyes üzemű ⁽¹⁾
27. Legnagyobb hasznos teljesítmény (g): kW / min⁻¹, vagy legnagyobb folyamatos névleges teljesítmény (elektromos motor) kW ⁽¹⁾
28. Sebességváltó (típus):

Legnagyobb sebesség

29. Legnagyobb sebesség: km/ó

Tengelyek és felfüggesztés

31. Felemelhető tengely(ek) elhelyezkedése:
32. Terhelésátcsoportosító tengely(ek) elhelyezkedése:
33. Légrugózással vagy azzal egyenértékű felfüggesztéssel ellátott hajtott tengely(ek):
igen/nem ⁽¹⁾

35. Gumiabroncs/kerék kombinációja (^h):

Fékek

36. Pótkocsi fékcsatlakozók: mechanikus/elektromos/pneumatikus/hidraulikus (¹)

37. Nyomás a pótkocsi fékrendszerének tápvezetékében: bar

Csatlakozóberendezés

44. A csatlakozóberendezés típus-jóváhagyási jele (ha felszerelték):

45. A felszerelhető csatlakozóberendezések típusai vagy osztályai:

45.1. Jellemző értékek (¹): D: .../ V: .../ S: .../ U: ...

Környezetvédelmi tulajdonságok

46. Zajsztint

Álló helyzetben: dB(A) motorfordulatszám: min⁻¹

Elhaladási zaj: dB(A)

47. Kipufogógáz-kibocsátási szint (¹): Euro

48. Kipufogógáz-kibocsátás (^m):

Az alkalmazandó szabályozási alapjogszabály és a legutolsó módosító szabályozási aktus száma:

1.1. vizsgálati eljárás: I vagy ESC típusú (¹)

CO:

HC:

NO_x:

HC + NO_x:

Részecske:

Füstopacitás (ELR): (m⁻¹)

1.2. vizsgálati eljárás: I. típusú (Euro 5 vagy 6 ⁽¹⁾)

CO:

THC:

NMHC:

NO_x:THC + NO_x:

Részecske (tömeg):

Részecskék (darabszám):

2. vizsgálati eljárás: ETC (amennyiben alkalmazható)

CO:

NO_x:

NMHC:

THC:

CH₄:

Részecske:

48.1. Füst korrigált elnyelési együtthatója: (m⁻¹)*Egyéb*52. Megjegyzések ⁽ⁿ⁾:

2. OLDAL

N₃ JÁRMŰKATEGÓRIA

(nem teljes járművek)

2. oldal

Általános szerkezeti jellemzők

1. Tengelyek száma: és kerekek száma:
- 1.1. Ikerkerekekkel ellátott tengelyek száma és helyzete:
2. Kormányzott tengelyek (száma, helyzete):
3. Hajtott tengelyek (száma, helyzete, kapcsolata egymáshoz):

Főbb méretek

4. Tengelytáv (°): mm
- 4.1. Nyomtáv:
 - 1–2: mm
 - 2–3: mm
 - 3–4: mm
- 5.1. Legnagyobb megengedett hosszúság: mm
- 6.1. Legnagyobb megengedett szélesség: mm
8. Nyeregpont távolsága a jármű leghátsó tengelyétől (legnagyobb és legkisebb): mm
- 12.1. Legnagyobb megengedett hátsó túlnyúlás: mm

Tömeg

14. A menetkész nem teljes jármű tömege: kg (°)
- 14.1. Ennek a tömegnek a tengelyek közötti megoszlása:
 1. kg
 2. kg
 3. kg stb.

15. A jármű befejezés kori legkisebb tömege: kg
- 15.1. Ennek a tömegnek a tengelyek közötti megoszlása:
1. kg
 2. kg
 3. kg
16. Műszakilag megengedett legnagyobb tömeg
- 16.1. Műszakilag megengedett legnagyobb terhelt tömeg: kg
- 16.2. Műszakilag megengedett tömeg az egyes tengelyeken
1. kg
 2. kg
 3. kg stb.
- 16.3. Műszakilag megengedett tömeg az egyes tengelycsoportokon:
1. kg
 2. kg
 3. kg stb.
- 16.4. A járműszerelvény műszakilag megengedett legnagyobb tömege: kg
17. Tervezett nyilvántartásba vételi/forgalomba helyezési megengedett legnagyobb tömeg
nemzeti/nemzetközi forgalomban ⁽¹⁾ (°)
- 17.1. Tervezett nyilvántartásba vételi/forgalomba helyezési megengedett legnagyobb terhelt tömeg: kg
- 17.2. Tervezett nyilvántartásba vételi/forgalomba helyezési megengedett legnagyobb terhelt tömeg az egyes tengelyeken:
1. kg
 2. kg
 3. kg
- 17.3. Tervezett nyilvántartásba vételi/forgalomba helyezési megengedett legnagyobb terhelt tömeg az egyes tengelycsoportokon:
1. kg
 2. kg
 3. kg

17.4. A járműszerelvény tervezett nyilvántartásba vételi/forgalomba helyezési megengedett legnagyobb tömege: kg

18. Műszakilag megengedett legnagyobb vontatható tömeg a következők esetében:

18.1. Vonórudas pótkocsi: kg

18.2. Félpótkocsi: kg

18.3. Középtengelyes pótkocsi: kg

18.4. Fékezetlen pótkocsi: kg

19. Műszakilag megengedett legnagyobb statikus tömeg a jármű összekapcsolási pontján: kg

Motor

20. A motor gyártója:

21. Motorkód a motoron lévő jelölés szerint:

22. Működési elv:

23. Csak elektromos: igen/nem ⁽¹⁾

23.1. Hibrid [elektromos] jármű: igen/nem ⁽¹⁾

24. A hengerek száma és elrendezése:

25. Motor hengerűrtartalma: cm³

26. Tüzelőanyag: gázolaj/benzin/PB-gáz/földgáz – biometán/etanol/biodízel/hidrogén ⁽¹⁾

26.1. Tiszta gázüzemű, kettős üzemű, vegyes üzemű ⁽¹⁾

27. Legnagyobb hasznos teljesítmény (g): kW / min⁻¹, vagy legnagyobb folyamatos névleges teljesítmény (elektromos motor) kW ⁽¹⁾

28. Sebességváltó (típus):

Legnagyobb sebesség

29. Legnagyobb sebesség: km/ó

Tengelyek és felfüggesztés

31. Felemelhető tengely(ek) elhelyezkedése:

32. Terhelésátcsoportosító tengely(ek) elhelyezkedése:

33. Légrugózással vagy azzal egyenértékű felfüggesztéssel ellátott hajtott tengely(ek):
igen/nem ⁽¹⁾

35. Gumiabroncs/kerék kombinációja (^h):

Fékek

36. Pótkocsi fékcsatlakozók: mechanikus/elektromos/pneumatikus/hidraulikus (¹)

37. Nyomás a pótkocsi fékrendszerének tápvezetékében: bar

Csatlakozóberendezés

44. A csatlakozóberendezés típus-jóváhagyási jele (ha felszerelték):

45. A felszerelhető csatlakozóberendezések típusai vagy osztályai:

45.1. Jellemző értékek (¹): D: .../ V: .../ S: .../ U: ...

Környezetvédelmi tulajdonságok

46. Zajsztint

Álló helyzetben: dB(A) motorfordulatszám: min⁻¹

Elhaladási zaj: dB(A)

47. Kipufogógáz-kibocsátási szint (¹): Euro

48. Kipufogógáz-kibocsátás (^m):

Az alkalmazandó szabályozási alapjogszabály és a legutolsó módosító szabályozási aktus száma:

1. vizsgálati eljárás: I vagy ESC típusú (¹)

CO:

HC:

NO_x:

HC + NO_x:

Részecske:

Füstopacitás (ELR): (m⁻¹)

2. vizsgálati eljárás: ETC (amennyiben alkalmazható)

CO:

NO_x:

NMHC:

THC:

CH₄:

Részecske:

48.1. Füst korrigált elnyelési együtthatója: (m⁻¹)*Egyéb*52. Megjegyzések ⁽¹⁾:

2. OLDAL

O₁ ÉS O₂ JÁRMŰKATEGÓRIÁK

(nem teljes járművek)

2. oldal

Általános szerkezeti jellemzők

1. Tengelyek száma: és kerekek száma:
1.1. Ikerkerekekkel ellátott tengelyek száma és helyzete:

Főbb méretek

4. Tengelytáv (°): mm
4.1. Nyomtáv:
1–2: mm
2–3: mm
3–4: mm
5.1. Legnagyobb megengedett hosszúság: mm
6.1. Legnagyobb megengedett szélesség: mm
7.1. Legnagyobb megengedett magasság: mm
10. A csatlakozóberendezés központja és jármű hátulja közötti távolság: mm
12.1. Legnagyobb megengedett hátsó túlnyúlás: mm

Tömeg

14. A menetkész nem teljes jármű tömege: kg (^f)
14.1. Ennek a tömegnek a tengelyek közötti megoszlása:
1. kg
2. kg
3. kg stb.

15. A jármű befejezés kori legkisebb tömege: kg
- 15.1. Ennek a tömegnek a tengelyek közötti megoszlása:
1. kg
2. kg
3. kg
16. Műszakilag megengedett legnagyobb tömeg
- 16.1. Műszakilag megengedett legnagyobb terhelt tömeg: kg
- 16.2. Műszakilag megengedett tömeg az egyes tengelyeken
1. kg
2. kg
3. kg stb.
- 16.3. Műszakilag megengedett legnagyobb tömeg az egyes tengelycsoportokon:
1. kg
2. kg
3. kg stb.
- 19.1. Műszakilag megengedett legnagyobb statikus tömeg a félpótkocsi vagy a középtengelyes pótkocsi összekapcsolási pontján kg

Legnagyobb sebesség

29. Legnagyobb sebesség: km/ó

Tengelyek és felfüggesztés

- 30.1. Az egyes kormányzott tengelyek nyomtávja: mm
- 30.2. Az összes többi tengely nyomtávja: mm
31. Felemelhető tengely(ek) elhelyezkedése:
32. Terhelésátcsoportosító tengely(ek) elhelyezkedése:
34. Légrugózással vagy azzal egyenértékű felfüggesztéssel ellátott hajtott tengely(ek): igen/nem ⁽¹⁾
35. Gumiabroncs/kerék kombinációja ^(h):

Csatlakozóberendezés

44. A csatlakozóberendezés típus-jóváhagyási jele (ha felszerelték):

45. A felszerelhető csatlakozóberendezések típusai vagy osztályai:

45.1. Jellemző értékek ⁽¹⁾: D: .../ V: .../ S: .../ U: ...

Egyéb

52. Megjegyzések ⁽ⁿ⁾:

2. OLDAL

O₃ ÉS O₄ JÁRMŰKATEGÓRIÁK

(nem teljes járművek)

2. oldal

Általános szerkezeti jellemzők

1. Tengelyek száma: és kerekek száma:
- 1.1. Ikerkerekekkel ellátott tengelyek száma és helyzete:
2. Kormányzott tengelyek (száma, helyzete):

Főbb méretek

4. Tengelytáv (°): mm
- 4.1. Nyomtáv:
 - 1–2: mm
 - 2–3: mm
 - 3–4: mm
- 5.1. Legnagyobb megengedett hosszúság: mm
- 6.1. Legnagyobb megengedett szélesség: mm
- 7.1. Legnagyobb megengedett magasság: mm
10. A csatlakozóberendezés központja és gépjármű hátulja közötti távolság: mm
- 12.1. Legnagyobb megengedett hátsó túlnyúlás: mm

Tömeg

14. A menetkész nem teljes jármű tömege: kg (°)
- 14.1. Ennek a tömegnek a tengelyek közötti megoszlása:
 1. kg
 2. kg
 3. kg stb.

15. A jármű befejezés kori legkisebb tömege: kg
- 15.1. Ennek a tömegnek a tengelyek közötti megoszlása:
1. kg
 2. kg
 3. kg
16. Műszakilag megengedett legnagyobb tömeg
- 16.1. Műszakilag megengedett legnagyobb terhelt tömeg: kg
- 16.2. Műszakilag megengedett tömeg az egyes tengelyeken
1. kg
 2. kg
 3. kg stb.
- 16.3. Műszakilag megengedett legnagyobb tömeg az egyes tengelycsoportokon:
1. kg
 2. kg
 3. kg stb.
17. Tervezett nyilvántartásba vételi/forgalomba helyezési megengedett legnagyobb tömeg
nemzeti/nemzetközi forgalomban ⁽¹⁾ (°)
- 17.1. Tervezett nyilvántartásba vételi/forgalomba helyezési megengedett legnagyobb terhelt tömeg: kg
- 17.2. Tervezett nyilvántartásba vételi/forgalomba helyezési megengedett legnagyobb terhelt tömeg az egyes tengelyeken:
1. kg
 2. kg
 3. kg
- 17.3. Tervezett nyilvántartásba vételi/forgalomba helyezési megengedett legnagyobb terhelt tömeg az egyes tengelycsoportokon:
1. kg
 2. kg
 3. kg

- 19.1. Műszakilag megengedett legnagyobb statikus tömeg a félpótkocsi vagy a középtengelyes pótkocsi összekapcsolási pontján kg

Legnagyobb sebesség

29. Legnagyobb sebesség: km/ó

Tengelyek és felfüggesztés

31. Felemelhető tengely(ek) elhelyezkedése:
32. Terhelésátcsoportosító tengely(ek) elhelyezkedése:
34. Légrugózással vagy azzal egyenértékű felfüggesztéssel ellátott hajtott tengely(ek): igen/nem ⁽¹⁾
35. Gumiabroncs/kerék kombinációja ^(h):

Csatlakozóberendezés

44. A csatlakozóberendezés típus-jóváhagyási jele (ha felszerelték):
45. A felszerelhető csatlakozóberendezések típusai vagy osztályai:
- 45.1. Jellemző értékek ⁽¹⁾: D: .../ V: .../ S: .../ U: ...

Egyéb

52. Megjegyzések ⁽ⁿ⁾:

A/10. melléklet

A GYÁRTÁSI ELJÁRÁSOK MEGFELELŐSÉGE

0. CÉLKITŰZÉSEK

A gyártási eljárás megfelelőségének célja annak biztosítása, hogy minden legyártott jármű, rendszer, alkatrész és önálló műszaki egység összhangban álljon a jóváhagyott típussal.

Az eljárások elválaszthatatlanul magukban foglalják az alább kezdeti értékelésként¹ említett, a minőségirányítási rendszerekre vonatkozó értékelést, valamint a termékek megfelelőségét biztosító intézkedésekként említett, a jóváhagyás tárgyára és a termékellenőrzésekre vonatkozó felülvizsgálatot.

1. KEZDETI ÉRTÉKELÉS

1.1. A jóváhagyó hatóságnak az EK-típusjóváhagyás megadása előtt ellenőriznie kell a kielégítő intézkedések megtételét és a hatékony ellenőrzést biztosító eljárásokat, hogy az alkatrészek, rendszerek, önálló műszaki egységek és a járművek a gyártás során megfeleljenek a jóváhagyott típusnak.

1.2. Az 1.1. pontban meghatározott követelményt a jóváhagyó hatóság számára kielégítő módon kell ellenőrizni.

A hatóság megfelelőnek kell hogy találja a kezdeti értékelést és a 2. pont szerinti, a termékek megfelelőségét biztosító kezdeti intézkedéseket, szükség esetén figyelemmel az 1.2.1–1.2.3. pontban meghatározott intézkedések egyikére vagy adott esetben az intézkedések kombinációjára, részben vagy egészben.

1.2.1. A tényleges kezdeti értékelést és/vagy a termékek megfelelőségét biztosító intézkedések vizsgálatát a jóváhagyó hatóság, vagy a jóváhagyó hatóság nevében eljáró kijelölt szerv végzi el.

1.2.1.1. Az elvégzendő kezdeti értékelés terjedelmét a jóváhagyó hatóság az alábbi benyújtott dokumentumok alapján határozza meg:

- a gyártó 1.2.3. pontban meghatározott tanúsítványa, amelyet nem minősítettek vagy ismertek el azon bekezdés alapján,
- alkatrész vagy önálló műszaki egység EK-típusjóváhagyása esetén a jármű gyártója által az alkatrész vagy az önálló műszaki egység gyártójának telephelyén az EN ISO 9002:1994 vagy az EN ISO 9001:2000 harmonizált szabványok követelményeinek – a tervezés és a fejlesztés elveivel kapcsolatos követelmények megengedett kivételével (7.3. pont „Ügyfél-elégedettség és folyamatos fejlesztés”) – megfelelő egy vagy több ipari ágazati előírás szerint elvégzett rendszerminőségi értékelés.

1.2.2. A kezdeti értékelést és/vagy a termékek megfelelőségét biztosító intézkedések felülvizsgálatát egy másik tagállam EK-típusjóváhagyó hatósága vagy az e célra a jóváhagyó hatóság által kijelölt szerv is elvégezheti. Ebben az esetben a másik tagállam EK-típusjóváhagyó hatósága megfelelőségi tanúsítványt állít ki, amelyben feltünteti a jóváhagyandó termék(ek) szempontjából lényeges területeket és gyártóberendezéseket és a termékek jóváhagyása alapjául szolgáló irányelvet vagy rendeletet². Az EK-típusjóváhagyást megadó

¹ Az értékelés megtervezésére és elvégzésére vonatkozó iránymutatás az 1991. évi ISO 10011 harmonizált szabvány 1. 2. és 3. részében található.

² Például, ha a jóváhagyandó termék egy rendszer, alkatrész vagy szerelési egység, akkor a vonatkozó külön melléklet, ha pedig teljes jármű, akkor az ER. A. Függelék.

tagállam EK-típusjóváhagyó hatóságának megfelelőségi tanúsítvány iránti kérelmére a másik tagállam EK-típusjóváhagyó hatósága haladéktalanul megküldi a megfelelőségi tanúsítványt vagy egy tájékoztatást arról, hogy nincs módja ilyen tanúsítvány kiadására. A megfelelőségi tanúsítványnak legalább a következőket kell tartalmaznia:

Vállalkozáscsoport vagy vállalat- (pl. XYZ Autógyártó Művek)
kozás:

Szervezeti egység:	(pl. európai részleg)
Üzemek/telephelyek:	(pl. 1. motorüzem (Egyesült Királyság) 2. jármű-üzem (Németország))
Jármű/alkatrészek típusa:	(pl. valamennyi M ₁ kategóriájú modell)
Érintett területek:	(pl. 1. motor-összeszerelés, karosszéria-préselés és -összeszerelés, jármű-összeszerelés)
Megvizsgált dokumentumok:	(pl. A társaság és az üzem minőségbiztosítási kézikönyve és minőségbiztosítási eljárása)
Értékelés:	(pl. elvégzésnek időpontja: 2001.9.18.–30.) (pl. tervezett ellenőrző látogatás: 2002. március)

1.2.3. A jóváhagyó hatóságnak az 1.2. pontban a kezdeti értékeléssel kapcsolatban megállapított követelmények teljesítéseként kell elfogadnia a gyártó az EN ISO 9002:1994 harmonizált szabvány (amelynek hatálya kiterjed a gyártási területre és a jóváhagyandó termék(ek)re), vagy a tervezés és a fejlesztés elveivel kapcsolatos követelmények megengedett kivételével (7.3. pont „Ügyfél-elégedettség és folyamatos fejlesztés”) az EN ISO 9001:2000 harmonizált szabvány, illetőleg egy ezzel egyenértékű harmonizált szabvány szerinti szabályszerű minősítését. A gyártónak részletes adatokat kell adnia a minősítésről, és köteles a jóváhagyó hatóságot ennek érvényességével és hatályával kapcsolatos minden változásról értesíteni.

1.3. A teljes jármű típusjóváhagyásához nem kell megismételni a rendszerek, alkatrészek és önálló műszaki egységek típusjóváhagyásához elvégzett kezdeti értékeléseket, de ki kell egészíteni, a teljes jármű összeszerelésével kapcsolatos olyan telephelyek és tevékenységek értékelésével, amelyekre a korábbi értékelések nem terjedtek ki.

2. A GYÁRTÁS (A TERMÉKEK) MEGFELELŐSÉGÉT BIZTOSÍTÓ INTÉZKEDÉSEK

2.1. Minden, ezen irányelv vagy külön irányelv vagy rendelet szerint jóváhagyott járművet, rendszert, alkatrészt vagy önálló műszaki egységet úgy kell gyártani, hogy megfeleljen a jóváhagyott típusnak, teljesítve ezen irányelvnek vagy a külön irányelvek vagy rendeletek egyikének a A/4. vagy a A/11. mellékletben megállapított teljes listában szereplő követelményeit.

2.2. A jóváhagyó hatóságnak az EK-típusjóváhagyás kiadásának időpontjában ellenőriznie kell, hogy a megfelelő intézkedések megtörténtek-e, és írásban rögzítve rendelkezésre állnak-e a vizsgálati eljárások, minden jóváhagyás tekintetében a gyártóval egyeztetve, melyet követően az ilyen vizsgálatok és kapcsolódó ellenőrzések rendszeres időközönként végrehajthatók a jóváhagyott típusnak való folyamatos megfelelés biztosítására, ideértve különösen a külön irányelvekben vagy rendeletekben meghatározott vizsgálatokat, adott esetben.

2.3. Az EK-típusjóváhagyás jogosultja köteles, különösen:

2.3.1. biztosítani a termékek (járművek, rendszerek, alkatrészek és önálló műszaki egységek) a jóváhagyott típusnak való megfelelősége hatékony ellenőrzését biztosító eljárások meglétét és alkalmazását;

- 2.3.2. hozzáféréssel rendelkezni minden jóváhagyott típus ellenőrzéséhez szükséges vizsgáló vagy egyéb megfelelő berendezéshez;
- 2.3.3. biztosítani, hogy a vizsgálati vagy ellenőrzési eredményeket rögzítsék, és a csatolt iratok hozzáférhetőek maradjanak a típusjóváhagyó hatósággal való megegyezés alapján meghatározott időtartamig. Ezen időtartam lehetőleg ne haladja meg a tíz évet;
- 2.3.4. elemezni minden típus vizsgálatának vagy ellenőrzésének eredményeit, annak érdekében, hogy ellenőrizze és biztosítsa a termék jellemzőinek állandósága igazolható és biztosítható legyen, figyelemmel az iparban szokásos szóródásra;
- 2.3.5. biztosítani minden termék esetében, hogy legalább az ezen irányelvben előírt ellenőrzéseket, és – a A/4. vagy a A/11. mellékletben meghatározott teljes listában szereplő – alkalmazandó külön irányelvekben vagy rendeletekben előírt vizsgálatokat elvégzik;
- 2.3.6. biztosítani, hogy minden olyan mintavétel vagy vizsgálati darab esetén, amely a nem megfelelőséget bizonyítja a típus egy adott vizsgálata vagy ellenőrzése során, további mintavételt, vizsgálatot vagy ellenőrzést végezzenek. Az összes szükséges intézkedést meg kell tennie ahhoz, hogy a jóváhagyottal azonos gyártást helyreállítsák;
- 2.3.7. a teljes jármű EK-típusjóváhagyása esetén a 2.3.5. pont szerinti vizsgálatok azokra korlátozódnak, amelyek a jóváhagyással kapcsolatban a jármű megfelelő kialakításának ellenőrzésére irányulnak, különösen a A/3. mellékletben meghatározott adatközlő lap és az ezen irányelv A/9. mellékletében meghatározott megfelelőségi nyilatkozathoz szükséges adatok vonatkozásában.

3. FOLYAMATOS FELÜLVIZSGÁLATI INTÉZKEDÉSEK

- 3.1. Az EK-típusjóváhagyást megadó hatóság minden gyártóegységben bármikor felülvizsgálhatja az alkalmazott megfelelőség-ellenőrzési módszereket.
 - 3.1.1. Az e melléklet 1.2. pontjában (kezdeti értékelés és termékmegfelelőség) meghatározott eljárások folyamatos hatékonyságát a rendes intézkedések útján kell figyelemmel kísérni.
 - 3.1.1.1. Az (e melléklet 1.2.3. pontja szerint minősített vagy elismert) tanúsító szervezet által folytatott felügyeleti tevékenységet kielégítőnek kell tekinteni a 3.1.1. pont szempontjából, tekintettel a kezdeti értékelésnél meghatározott követelményekre (1.2.3. pont).
 - 3.1.1.2. A jóváhagyó hatóság által folytatott (a 3.1.1.1. ponttól eltérő) felülvizsgálatok rendes gyakorisága biztosítja, hogy az e melléklet 1. és 2. pontjának megfelelően végrehajtott felülvizsgálatokat olyan időközönként ismételjék meg, amelyet a típusjóváhagyó hatóság az addigi tapasztalatok alapján állapít meg.
 - 3.2. Minden felülvizsgálatkor a vizsgálatok vagy ellenőrzések adatait és a gyártási dokumentumokat hozzáférhetővé kell tenni az ellenőr számára; különösen azoknak a dokumentált vizsgálatoknak vagy ellenőrzéseknek az eredményeit, amelyek a melléklet 2.2. pontja alapján szükségesek.
 - 3.3. Ha a vizsgálat jellege megfelelő, az ellenőr szűrőpróbaszerűen mintákat vehet, amelyeket a gyártó laboratóriumában (vagy a vizsgáló intézmény útján, ha a külön melléklet vagy rendelet így rendelkezik) megvizsgál. A minták legkisebb számát a gyártó által végzett vizsgálatok eredményei alapján lehet megállapítani.

- 3.4. Ha a vizsgálat szintje nem tűnik megfelelőnek, vagy ha szükségesnek tűnik a 3.2. pont szerinti vizsgálatok érvényességének ellenőrzése, az ellenőrnek ki kell választania ahhoz a vizsgáló intézményhez megküldendő mintákat, amely az EK-típus-jóváhagyási vizsgálatokat végezte.
- 3.5. Amennyiben az ellenőrzés vagy felülvizsgálat során hiányosságokat állapítanak meg, a jóváhagyó hatóság biztosítja, hogy minden szükséges intézkedést megtesznek a gyártás megfelelőségének helyreállítására, amilyen gyorsan az lehetséges.

A/11. melléklet

A KÜLÖNLEGES RENDELTETÉSŰ JÁRMŰVEK EK-TÍPUSJÓVÁHAGYÁSÁHOZ SZÜKSÉGES KÖVETELMÉNYEKET MEGHATÁROZÓ JOGSZABÁLYOK JEGYZÉKE

1. kiegészítés

Lakóautók, mentőjárművek és halottszállító kocsik

Tétel	Tárgy	Jogszába / MR. A. függelék melléklete	$M_1 \leq 2\,500$ (¹) kg	$M_1 > 2\,500$ (¹) kg	M_2	M_3
1	Zajkibocsátás	70/157/EGK A/1	H	G + H	G + H	G + H
2	Légszennyezés	70/220/EGK A/2	Q	G + Q	G + Q	G + Q
2a	Légszennyezés (Euro 5 és 6) könnyű haszongépjárművek / információhoz való hozzáférés	715/2007/EK rendelet	Q	G + Q	G + Q	
3	Üzemanyagtartályok/hátsó aláfutásgátló berendezés	70/221/EGK A/3	F	F	F	F
4	Hátsó rendszámlemez helye	70/222/EGK A/4	X	X	X	X
5	Kormányzási erőkiejtés	70/311/EGK A/5	X	G	G	G
6	Ajtózár és csuklópánt	70/387/EGK A/6	B	G + B		
7	Hangjelző készülék	70/388/EGK A/7	X	X	X	X
8	Közvetett látást biztosító eszközök	71/127/EGK A/8	X	G	G	G
9	Járművek fékezése	71/320/EGK A/9	X	G	G	G
10	Rádió-zavarszűrés	72/245/EGK A/10	X	X	X	X
11	Dízelfüst	72/306/EGK A/11	H	H	H	H
12	Belső szerelvények	74/60/EGK A/12	C	G + C		
13	Illetéktelen használat elleni védelem	74/61/EGK A/13	X	G	G	G

Tétel	Tárgy	Jogszabály száma / MR. A. függelék mel- léklete	$M_1 \leq 2\,500$ (¹) kg	$M_1 > 2\,500$ (¹) kg	M_2	M_3
14	Kormány viselkedése ütközésnél	74/297/EGK A/14	X	G		
15	Ülésszilárdság	74/408/EGK A/15	D	G + D	G + D	G + D
16	Kinyúló részek	74/483/EGK A/16	X a vezetőfülke, A a többi rész tekintetében	G a vezetőfülke, A a többi rész tekintetében		
17	Sebességmérő és hát- rameneti fokozat	75/443/EGK A/17	X	X	X	X
18	Előírt táblák	76/114/EGK A/18	X	X	X	X
19	Biztonságiöv-rögzítési pontok	76/115/EGK A/19	D	G + L	G + L	G + L
20	Világító- és fényjelző berendezések beépíté- se	76/756/EGK A/20	A + N	A + G+N a veze- tőfülke, A + N a többi rész tekin- tetében	A + G+N a veze- tőfülke, A + N a többi rész tekin- tetében	A + G+N a veze- tőfülke, A + N a többi rész tekin- tetében
21	Fényvisszaverők	76/757/EGK A/21	X	X	X	X
22	Méretjelzők, első helyzetjelzők, hátsó helyzetjelzők, féklám- pák, nappali fényszó- rók, oldalsó helyzet- jelzők	76/758/EGK A/22	X	X	X	X
23	Írányjelző lámpa	76/759/EGK A/23	X	X	X	X
24	Hátsó rendszám-tábla világítás	76/760/EGK A/24	X	X	X	X
25	Fényszóró (izzóval)	76/761/EGK A/25	X	X	X	X
26	Első ködfényszórók	76/762/EGK A/26	X	X	X	X
27	Elvontató berendezés	77/389/EGK A/27	E	E	E	E
28	Hátsó ködlámpa	77/538/EGK A/28	X	X	X	X
29	Hátrameneti fényszó- rók	77/539/EGK A/29	X	X	X	X
30	Várakozást jelző lám- pa	77/540/EGK A/30	X	X	X	X

Tétel	Tárgy	Jogszabály száma / MR. A. függelék mel- léklete	$M_1 \leq 2\,500$ (¹) kg	$M_1 > 2\,500$ (¹) kg	M_2	M_3
31	Visszatartó berende- zések	77/541/EGK A/31	D	G + M	G + M	G + M
32	Látómező	77/649/EGK A/32	X	G		
33	Kezelőszervek jelölése	78/316/EGK A/33	X	X	X	X
34	Jég- és páramentesítés	78/317/EGK A/34	X	G + O	O	O
35	Szélvédőmosó/-törlő berendezés	78/318/EGK A/35	X	G + O	O	O
36	Fűtőrendszerek	2001/56/EK A/36	X	X	X	X
37	Kerékburkolat	78/549/EGK A/37	X	G		
38	Fejtámaszok	78/932/EGK A/38	D	G + D		
39	CO ₂ - kibocsátá- sok/üzemanyag- fogyasztás	80/1268/EGK A/39	N/A	N/A		
40	Motorteljesítmény- mérés	80/1269/EGK A/40	X	X	X	X
41	Dízel-motorok szeny- nyező gáz kibocsátások	88/77/EGK A/41	H	G + H	G + H	G + H
44	Tömegek és méretek (személygépkocsi)	92/21/EGK A/44	X	X		
45	Biztonsági üveg	92/22/EGK A/45	J	G + J	G + J	G + J
46	Gumiabroncsok	92/23/EGK A/46	X	G	G	G
47	Sebességkorlátozó	92/24/EGK A/47				X
48	Tömegek és méretek (a 44. pont alá nem tarto- zó járművek)	97/27/EK A/48			X	X
50	Kapcsolószervezetek	94/20/EK A/50	X	G	G	G
51	Éghetőség	95/28/EK A/51				G a vezetőfülke, X a többi rész tekintetében

Tétel	Tárgy	Jogszabály száma / MR. A. függelék mel- léklete	$M_1 \leq 2\,500$ (¹) kg	$M_1 > 2\,500$ (¹) kg	M_2	M_3
52	Autóbuszok	2001/85/EK A/52			A	A
53	Frontális ütközési oldal	96/79/EK A/53	N/A	N/A		
54	Oldalsó ütközés	96/27/EK A/54	N/A	N/A		
58	Gyalogosvédelem	2003/102/EK A/58	X			
59	Újrafeldolgozhatóság	2005/64/EK A/59	N/A	N/A		
60	Elülső védelmi rend- szer	2005/66/EK A/60	X	X (²)		
61	Légkondicionáló rend- szerek	2006/40/EK A/61	X	X		

(¹) Műszakilag megengedett össztömeg megrakott állapotban.

(2) 3,5 tonnát meg nem haladó megengedett össztömeg.

2. kiegészítés
Páncélozott járművek

Tétel	Tárgy	Jogszabály száma / MR. A. függelék mel- léklete	M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
1	Zajkibocsátás	70/157/EGK A/1	X	X	X	X	X	X				
2	Légszennyezés	70/220/EGK A/2	A	A	A	A	A	A				
2a	Légszennyezés (Eu- ro 5 és 6) könnyű haszongépjárművek / információhoz való hozzáférés	715/2007/EK rendelet	A	A		A	A					
3	Üzemanyagtartá- lyok/hátsó aláfutásgátlók	70/221/EGK A/3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4	Hátsó rendszámtá- bla helye	70/222/EGK A/4	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
5	Kormányzási erőki- fejtés	70/311/EGK A/5	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
6	Ajtózár és csukló- pánt	70/387/EGK A/6	X			X	X	X				
7	Hangjelző készülék	70/388/EGK A/7	A + K	A + K	A + K	A + K	A + K	A + K				
8	Közvetett látást biztosító eszközök	71/127/EGK A/8	A	A	A	A	A	A				
9	Járművek fékezése	71/320/EGK A/9	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
10	Rádió-zavarszűrés	72/245/EGK A/10	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
11	Dízelfüst	72/306/EGK A/11	X	X	X	X	X	X				
12	Belső szerelvények	74/60/EGK A/12	A									
13	Illetéktelen haszná- lat elleni védelem	74/61/EGK A/13	X	X	X	X	X	X				
14	Kormány viselkedé- se ütközéskor	74/297/EGK A/14	N/A			N/A						
15	Ülésszilárdság	74/408/EGK A/15	X	D	D	D	D	D				

Tétel	Tárgy	Jogszába száma / MR. A. függelék mel- léklete	M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
33	Kézelőszervek jelölése	78/316/EGK A/33	X	X	X	X	X	X				
34	Jég- és páramentesítés	78/317/EGK A/34	A	O	O	O	O	O				
35	Szélvédőmosó/-törő berendezés	78/318/EGK A/35	A	O	O	O	O	O				
36	Fűtőrendszerek	2001/56/EK A/36	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
37	Kerékburkolat	78/549/EGK A/37	X									
38	Fejtámaszok	78/932/EGK A/38	X									
39	CO ₂ -kibocsátások/üzemanyag-fogyasztás	80/1268/EGK A/39	N/A									
40	Motorteljesítménymérés	80/1269/EGK A/40	X	X	X	X	X	X				
41	Dízel-motorok szennyező gáz kibocsátások	88/77/EGK A/41	A	X	X	X	X	X				
42	Oldalról alásérés elleni védelem	89/297/EGK A/42					X	X			X	X
43	Felcsapódó víz elleni védelem	91/226/EGK A/43					X	X			X	X
44	Tömegek és méretek (személygépkocsi)	92/21/EGK A/44	X									
45	Biztonsági üveg	92/22/EGK A/45	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A
46	Gumiabroncsok	92/23/EGK A/46	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A
47	Sebességkorlátozó	92/24/EGK A/47		X	X		X	X				
48	Tömegek és méretek (a 44. pont alá nem tartozó járművek)	97/27/EK A/48		X	X	X	X	X	X	X	X	X
49	Vezetőfülke kiálló részei	92/114/EGK A/49				A	A	A				

Tétel	Tárgy	Jogszába száma / MR. A. függelék mel- léklete	M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
50	Kapcsolószerve- tek	94/20/EK A/50	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
51	Éghetőség	95/28/EK A/51			X							
52	Autóbuszok	2001/85/EK A/52		A	A							
53	Frontális ütközési oldal	96/79/EK A/53	N/A									
54	Oldalsó ütközés	96/27/EK A/54	N/A			N/A						
56	Veszélyes áruk szál- lítására szánt jár- művek	98/91/EK A/56				X ⁽¹⁾	X ⁽¹⁾	X ⁽¹⁾	X ⁽¹⁾	X ⁽¹⁾	X ⁽¹⁾	X ⁽¹⁾
57	Mellső aláfutás el- leni védelem	2000/40/EK A/57					X	X				
58	Gyalogosvédelem	2003/102/EK A/58	N/A			N/A						
59	Újrafeldolgozhatósá g	2005/64/EK A/59	N/A			N/A						
60	Elülső védelmi rendszer	2005/66/EK A/60	N/A			N/A						
61	Légkondicionáló rendszerek	2006/40/EK	X			Z						

⁽¹⁾ Az A/56. sz. melléklet (98/91/EK irányelv) követelményei csak akkor alkalmazandók, ha a gyártó ve-
szélyes áruk közötti szállítására szánt jármű EK-típusjóváhagyását kérelmezi.

3. kiegészítés
Kerekes székkal használható járművek

Tétel	Tárgy	Jogszába hivatkozása / MR. A. függelék melléklete	M ₁
1	Zajkibocsátás	70/157/EGK A/1	X
2	Légszennyezés	70/220/EGK A/2	G + W ₁
2a	Légszennyezés (Euro 5 és 6) könnyű haszongépjárművek/információhoz való hozzáférés	715/2007/EK rendelet	G + W ₁
3	Üzemanyagtartályok/hátsó aláfutásgátlók	70/221/EGK A/3	X + W ₂
4	Hátsó rendszámtábla helye	70/222/EGK A/4	X
5	Kormányzási erő kifejtés	70/311/EGK A/5	X
6	Ajtózár és csuklópánt	70/387/EGK A/6	X
7	Hangjelző készülék	70/388/EGK A/7	X
8	Közvetett látást biztosító eszközök	2003/97/EGK A/8	X
9	Járművek fékezése	71/320/EGK A/9	X
10	Rádió-zavarszűrés	72/245/EGK A/10	X
11	Dízelfüst	72/306/EGK A/11	X
12	Belső szerelvények	74/60/EGK A/12	X
13	Illetéktelen használat elleni védelem	74/61/EGK A/13	X
14	Kormány viselkedése ütközésnél	74/297/EGK A614	X
15	Ülésszilárdság	74/408/EGK A/15	X + W ₃

Tétel	Tárgy	Jogsabály hivatkozása / MR. A. függelék melléklete	M ₁
16	Kinyúló részek	74/483/EGK A/16	X + W ₄
17	Sebességmérő és hátrameneti fokozat	75/443/EGK A/17	X
18	Előírt táblák	76/114/EGK A/18	X
19	Biztonságiöv-rögzítési pontok	76/115/EGK A/19	X + W ₅
20	Világító- és fényjelző berendezések beépítése	76/756/EGK A/20	X
21	Fényvisszaverő prizma	76/757/EGK A/21	X
22	Helyzetjelző, fék- és méretjelző, nappali menet lámpák	76/758/EGK A/22	X
23	Irányjelző lámpa	76/759/EGK A/23	X
24	Hátsó rendszám-tábla világítás	76/760/EGK A/24	X
25	Fényszóró (izzóval)	76/761/EGK A/25	X
26	Első ködfényszórók	76/762/EGK A/26	X
27	Elvontató berendezés	77/389/EGK A/27	X
28	Hátsó ködlámpa	77/538/EGK A/28	X
29	Hátrameneti fényszórók	77/539/EGK A/29	X
30	Várakozást jelző lámpa	77/540/EGK A/30	X
31	Visszatartó berendezések	77/541/EGK A/31	X + W ₆
32	Látómező	77/649/EGK A/32	X
33	Kezelőszervek jelölése	78/316/EGK A/33	X

Tétel	Tárgy	Jogszába hivatkozása / MR. A. függelék melléklete	M ₁
34	Jég- és páramentesítés	78/317/EGK A/34	X
35	Szélvédőmosó/-törlő berendezés	78/318/EGK A/35	X
36	Fűtőrendszerek	2001/56/EK A/36	X
37	Kerékburkolat	78/549/EGK A/37	X
39	CO ₂ -kibocsátások/üzemanyag-fogyasztás	80/1268/EGK A/39	X + W ₇
40	Motorteljesítmény-mérés	80/1269/EGK A/40	X
41	Dízel-motorok szennyező gáz kibocsátások	2005/55/EK A/41	X
44	Tömegek és méretek (gépkocsik)	92/21/EGK A/44	X + W ₈
45	Biztonsági üveg	92/22/EGK A/45	X
46	Gumiabroncsok	92/23/EGK A/46	X
50	Kapcsolószerkezetek	94/20/EK A/50	X
53	Frontális ütközés	96/79/EK A/53	X + W ₉
54	Oldalsó ütközés	96/27/EK A/54	X + W ₁₀
58	Gyalogosvédelem	2003/102/EK A/58	X
59	Újrafelhasználhatóság	2005/64/EK A/59	N/A
60	Elülső védelmi rendszerek	2005/66/EK A/60	X
61	Légkondicionáló rendszerek	2006/40/EK A/61	X

4. kiegészítés

Egyéb különleges rendeltetésű járművek (beleértve a lakókocsikat)

A mentességek alkalmazása csak akkor megengedett, ha a gyártó a jóváhagyó hatóság számára meggyőző módon igazolja, hogy a jármű különleges feladata miatt nem felel meg valamennyi követelménynek.

Tétel	Tárgy	Jogszába száma / MR. A. függelék mel- léklete	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
1	Zajkibocsátás	70/157/EGK A/1	H	H	H	H	H				
2	Légszennyezés	70/220/EGK A/2	Q	Q	Q	Q	Q				
2a	Légszennyezés (Euro 5 és 6) könnyű haszon- gépjármű- vek/információhoz való hozzáférés	715/2007/EK rendelet	Q		Q	Q					
3	Üzemanyagtartá- lyok/hátsó aláfutásgátlók	70/221/EGK A/3	F	F	F	F	F	X	X	X	X
4	Hátsó rendszámtábla helye	70/222/EGK A/4	A + R	A + R	A + R	A + R	A + R	A + R	A + R	A + R	A + R
5	Kormányzási erő kifej- tés	70/311/EGK A/5	X	X	X	X	X	X	X	X	X
6	Ajtózár és csuklópánt	70/387/EGK A/6			B	B	B				
7	Hangjelző készülék	70/388/EGK A/7	X	X	X	X	X				
8	Közvetett látást biztosí- tó eszközök	2003/97/EK A/8	X	X	X	X	X				
9	Járművek fékezése	71/320/EGK A/9	X	X	X	X	X	X	X	X	X
10	Rádió-zavarszűrés	72/245/EGK A/10	X	X	X	X	X	X	X	X	X
11	Dízelfüst	72/306/EGK A/11	H	H	H	H	H				
13	Illetéktelen használat elleni védelem	74/61/EGK A/13	X	X	X	X	X				
14	Kormány viselkedése ütközésnél	74/297/EGK A/14			X						
15	Ülősszilárdság	74/408/EGK A/15	D	D	D	D	D				

Tétel	Tárgy	Jogszá- bály száma / MR. A. függelék mel- léklete	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
17	Sebességmérő és hát- rameneti fokozat	75/443/EGK A/17	X	X	X	X	X				
18	Előírt táblák	76/114/EGK A/18	X	X	X	X	X	X	X	X	X
19	Biztonságiöv-rögzítési pontok	76/115/EGK A/19	D	D	D	D	D				
20	Világító- és fényjelző berendezések beépítése	76/756/EGK A/20	A + N	A + N	A + N	A + N	A + N	A + N	A + N	A + N	A + N
21	Fényvisszaverők	76/757/EGK A/21	X	X	X	X	X	X	X	X	X
22	Méretjelzők, első hely- zetjelzők, hátsó hely- zetjelzők, féklámpák, nappali fényszórók, oldalsó helyzetjelzők	76/758/EGK A/22	X	X	X	X	X	X	X	X	X
23	Írányjelző lámpa	76/759/EGK A/23	X	X	X	X	X	X	X	X	X
24	Hátsó rendszám-tábla világítás	76/760/EGK A/24	X	X	X	X	X	X	X	X	X
25	Fényszóró (izzóval)	76/761/EGK A/25	X	X	X	X	X				
26	Első ködfényszórók	76/762/EGK A/26	X	X	X	X	X				
27	Elvontató berendezés	77/389/EGK A/27	A	A	A	A	A				
28	Hátsó ködlámpa	77/538/EGK A/28	X	X	X	X	X	X	X	X	X
29	Hátrameneti fényszórók	77/539/EGK A/29	X	X	X	X	X	X	X	X	X
30	Várakozást jelző lámpa	77/540/EGK A/30	X	X	X	X	X				
31	Visszatartó berendezé- sek	77/541/EGK A/31	D	D	D	D	D				
33	Kezelőszervek jelölése	78/316/EGK A/33	X	X	X	X	X				
34	Jég- és páramentesítés	78/317/EGK A/34	O	O	O	O	O				
35	Szélvédőmosó/-törlő berendezés	78/318/EGK A/35	O	O	O	O	O				

Tétel	Tárgy	Jogszá- bály száma / MR. A. függelék mel- léklete	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
36	Fűtőrendszerek	2001/56/EK A/36	X	X	X	X	X	X	X	X	X
40	Motorteljesítmény- mérés	80/1269/EGK A/40	X	X	X	X	X				
41	Légszennyezés (Euro 4 és 5) nehéz haszongép- járművek	88/77/EGK A/41	H	H	H	H	H				
42	Oldalról alásérés elleni védelem	89/297/EGK A/42				X	X			X	X
43	Felcsapódó víz elleni védelem	91/226/EGK A/43				X	X			X	X
45	Biztonsági üveg	92/22/EGK A/45	J	J	J	J	J	J	J	J	J
46	Gumiabroncsok	92/23/EGK A/46	X	X	X	X	X	X	X	X	X
47	Sebességkorlátozó	92/24/EGK A/47	X	X		X	X				
48	Tömegek és méretek	97/27/EK A/48	X	X	X	X	X	X	X	X	X
49	Vezetőfülke kiálló ré- szei	92/114/EGK A/49			X	X	X				
50	Kapcsolószerkezetek	94/20/EK A/50	X	X	X	X	X	X	X	X	X
51	Éghetőség	95/28/EK A/51		X							
52	Autóbuszok	2001/85/EK A/52	X	X							
54	Oldalsó ütközés	96/27/EK A/54			A						
56	Veszélyes áruk szállítá- sára szánt járművek	98/91/EK A/56				X	X	X	X	X	X
57	Mellső aláfutás elleni védelem	2000/40/EK A/57				X	X				
58	Gyalogosvédelem	2003/102/EK A/58			N/A						
59	Újrafeldolgozhatóság	2005/64/EK A/59			N/A						

Tétel	Tárgy	Jogszába száma / MR. A. függelék mel- léklete	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
60	Elülső védelmi rendszer	2005/66/EK A/60			A						
61	Légkondicionáló rend- szerek	2006/40/EK A/61			Z						

5. kiegészítés

Önjáró daruk

Tétel	Tárgy	Jogszába száma / MR. A. függelék mel- léklete	N ₃ kategóriájú önjáró daru
1	Zajkibocsátás	70/157/EGK A/1	T
2	Légszennyezés	70/220/EGK A/2	X
2a	Légszennyezés (Euro 5 és 6) könnyű haszongépjárművek/információhoz való hozzáférés	715/2007/EK rendelet	N/A
3	Üzemanyagtartályok/hátsó aláfutásgátlók	70/221/EGK A/3	X
4	Hátsó rendszámtábla helye	70/222/EGK A/4	X
5	Kormányzási erő kifejtés	70/311/EGK A/5	X az első és hátsó kerekek azonos elfordulási irányú kormányzása megengedett
6	Ajtózár és csuklópánt	70/387/EGK A/6	A
7	Hangjelző készülék	70/388/EGK A/7	X
8	Közvetett látást biztosító eszközök	2003/97/EK A/8	X
9	Járművek fékezése	71/320/EGK A/9	U
10	Rádió-zavarszűrés	72/245/EGK A/10	X
11	Dízelfüst	72/306/EGK A/11	X
12	Belső szerelvények	74/60/EGK A/12	X
13	Illetéktelen használat elleni védelem	74/61/EGK A/13	X
15	Ülésszilárdság	74/408/EGK A/15	D
17	Sebességmérő és hátrameneti fokozat	75/443/EGK A/17	X
18	Előírt táblák	76/114/EGK A/18	X

Tétel	Tárgy	Jogszába száma / MR. A. függelék mel- léklete	N ₃ kategóriájú önjáró daru
19	Biztonságiöv-rögzítési pontok	76/115/EGK A/19	D
20	Világító- és fényjelző berendezések be- építése	76/756/EGK A/20	A + Y
21	Fényvisszaverő prizma	76/757/EGK A/21	X
22	Helyzetjelző, fék- és méretjelző, nappali menet lámpák	76/758/EGK A/22	X
23	Írányjelző lámpa	76/759/EGK A/23	X
24	Hátsó rendszám-tábla világítás	76/760/EGK A/24	X
25	Fényszóró (izzóval)	76/761/EGK A/25	X
26	Első ködfényszórók	76/762/EGK A/26	X
27	Elvontató berendezés	77/389/EGK A/27	A
28	Hátsó ködlámpa	77/538/EGK A/28	X
29	Hátrameneti fényszórók	77/539/EGK A/29	X
30	Várakozást jelző lámpa	77/540/EGK A/30	X
31	Visszatartó berendezések	77/541/EGK A/31	D
33	Kezelőszervek jelölése	78/316/EGK A/33	X
34	Jég- és páramentesítés	78/317/EGK A/34	O
35	Szélvédőmosó/-törlő berendezés	78/318/EGK A/35	O
36	Fűtőrendszerek	2001/56/EK A/36	X
40	Motorteljesítmény-mérés	80/1269/EGK A/40	X

Tétel	Tárgy	Jogszába száma / MR. A. függelék mel- léklete	N ₃ kategóriájú önjáró daru
41	Légszennyezés (Euro 4 és 5) nehéz ha- szongépjárművek	88/77/EGK A/41	V
42	Oldalról alásérés elleni védelem	89/297/EGK A/42	X
43	Felcsapódó víz elleni védelem	91/226/EGK A/43	X
45	Biztonsági üveg	92/22/EGK A/45	J
46	Gumiabroncsok	92/23/EGK A/46	A, (amennyiben teljesülnek az ISO 10571:1995 [Önjáró daruk és hasonló specializált gépek gumiabroncsai] vagy az ETRTO-szabványok kézikönyvének előírásai)
47	Sebességkorlátozó	92/24/EGK A/47	X
48	Tömegek és méretek	97/27/EK A/48	X
49	Vezetőfülke kiálló részei	92/114/EGK A/49	X
50	Kapcsolószervezetek	94/20/EK A/50	X
57	Mellső aláfutás elleni védelem	2000/40/EK A/57	X

A betűjelzések magyarázata

- X Mentességek nincsenek, kivéve a jogszabályban meghatározottakat.
- N/A Ez a jogszabály nem alkalmazandó erre a járműre (nincsenek követelmények).
- A A mentesség megengedett, amennyiben a különleges rendeltetés lehetetlenné teszi a teljes megfelelést. A gyártónak a jóváhagyó hatóság számára kielégítően bizonyítania kell, hogy a jármű nem felelhet meg a követelményeknek annak különleges rendeltetése miatt.
- B Az alkalmazás csak a rendes használatra tervezett ülésekhez való hozzáférést biztosító ajtókra korlátozódik, amikor a jármű az országúton halad, és csak akkor, ha a távolság az ülés R pontja és az ajtó felületének átlagsíkja között nem haladja meg az 500 mm-t a jármű hosszanti középsíkjára merőlegesen mérve.
- C Az alkalmazás a járműveknek a leghátsó, rendes használatra tervezett ülése előtti részére korlátozódik, amikor a jármű részt vesz a közúti közlekedésben, és csak a fejnek az MR. A. Függelék A/12. számú mellékletében meghatározott ütközési zónájára korlátozódik.

- D Az alkalmazás a rendes használatra tervezett ülésekre korlátozódik, amikor a jármű részt vesz a közúti közlekedésben. A menet közbeni rendes használatra szolgáló üléseket egyértelműen felismerhetővé kell tenni az utasok számára vagy piktogram segítségével, vagy egy megfelelő szöveget tartalmazó jelzéssel.
- E Csak elől.
- F Az üzemanyag-utántöltő cső elhelyezésének és hosszúságának a módosítása, valamint a fedélzeti tartály áthelyezése megengedett.
- G Az alap/nem teljes jármű (amelynek alvázat különleges rendeltetésű jármű építésére használták) kategóriájára vonatkozó követelmények. Nem teljes/befejezett járművek esetén elfogadható, hogy a megfelelő N kategória járműveire vonatkozó követelményeknek (legnagyobb tömeg alapján) eleget tettek.
- H Minden további vizsgálat nélkül engedélyezett a kipufogórendszer hosszának az utolsó hangtompító utáni, 2 métert meg nem haladó módosítása.
- J A vezetőfülke (szélvédő és oldalsó üvegek) kivételével az üvegezésnél a felhasznált anyag vagy biztonsági üveg vagy szilárd műanyag üveg lehet.
- K Pánik esetére kiegészítő riasztóberendezések megengedettek.
- L Az alkalmazás a rendes használatra tervezett ülésekre korlátozódik, amikor a jármű részt vesz a közlekedésben. A hátsó üléseknél legalább a kétpontos biztonsági öv rögzítései kötelezőek. A menet közbeni rendes használatra szolgáló üléseket egyértelműen felismerhetővé kell tenni az utasok számára vagy piktogram segítségével, vagy egy megfelelő szöveget tartalmazó jelzéssel.
- M Az alkalmazás a rendes használatra tervezett ülésekre korlátozódik, amikor a jármű részt vesz a közlekedésben. Valamennyi hátsó ülésnél legalább a kétpontos biztonsági övek kötelezőek. A menet közbeni rendes használatra szolgáló üléseket egyértelműen felismerhetővé kell tenni az utasok számára vagy piktogram segítségével, vagy egy megfelelő szöveget tartalmazó jelzéssel.
- N Amennyiben valamennyi kötelező világítóberendezést felszerelnek, és a geometriai láthatóságot nem befolyásolja.
- O A jármű elejére megfelelő rendszert kell felszerelni.
- Q Minden további vizsgálat nélkül engedélyezett a kipufogórendszer hosszának az utolsó hangtompító utáni, 2 métert meg nem haladó módosítása. A leginkább jellemző alapjárműre kibocsátott EK-típusjóváhagyás a referenciasúly változásától függetlenül érvényes marad.
- R Amennyiben valamennyi tagállam rendszámtábláját fel lehet szerelni, és az látható marad.
- S A fényáteresztési tényező legalább 60 %, és az „A” oszlop takarási szöge nem nagyobb 10 foknál.
- T Csak a teljes/befejezett járművek esetén elvégzendő vizsgálat. A jármű az MR. A. Függelék A/1. számú mellékletének megfelelően vizsgálható. Az MR. A. Függelék A/1. számú mellékletének 5.2.2.1. pontja vonatkozásában az alábbi határértékeket kell alkalmazni:
- a) 81 dB(A) a 75 kW-nál kisebb motorteljesítményű járművekre
 - b) 83 dB(A) a legalább 75 kW, de 150 kW-nál kisebb motorteljesítményű járművekre
 - c) 84 dB(A) a legalább 150 kW motorteljesítményű járművekre.

- U Csak a teljes/befejezett járművek esetén elvégzendő vizsgálat. A legfeljebb négy tengellyel rendelkező járműveknek meg kell felelniük az MR. A. Függelék A/9. számú mellékletében meghatározott feltételeknek. Eltérések a négynél több tengellyel rendelkező járművek esetén elfogadottak az alábbi esetekben:
- ha azokat a sajátos konstrukció indokolja,
- ha az MR. A. Függelék A/9. számú mellékletében meghatározott, kézifékre, üzemi fékre és a biztonsági fékrendszerre vonatkozó valamennyi fékteljesítménynek megfelelnek.
- V A 75/2005. (IX. 29.) GKM-KvVM együttes rendeletnek (97/68/EK irányelvnek) való megfelelés elfogadható.
- W₁ A követelményeket teljesíteni kell, azonban megengedett a kipufogórendszerek további vizsgálatok nélküli módosítása, amennyiben az nem érinti a kibocsátás-csökkentő berendezéseket, többek között a részecskeszűrőket (ha van ilyen). Nincs szükség a módosított jármű párolgási kibocsátásának újabb vizsgálatára, amennyiben a párolgási kibocsátást csökkentő berendezés olyan marad, mint a gyártó által az alapjárműre felszerelt berendezés.
- A leginkább jellemző alapjárműre kibocsátott EK-típusjóváahagyás a referenciatömeg változásától függetlenül érvényes marad.
- W₂ A követelményeket teljesíteni kell, azonban megengedett az üzemanyag-utántöltő csomagtartó és üzemanyag-, valamint szellőztető vezetékek elhelyezésének és hosszúságának módosítása. Az eredeti üzemanyagtartály áthelyezése megengedett.
- W₃ A kerekes szék helye ülőhelynek minősül. Elegendő területet kell biztosítani minden kerekes szék számára. A külön terület hosszanti síkjának párhuzamosnak kell lennie a jármű hosszanti síkjával.
- Megfelelő módon tájékoztatni kell a jármű tulajdonosát arról, hogy a járműben ülésnéként használandó kerekes székek alkalmasnak kell lennie arra, hogy különböző vezetési körülmények között ellenálljon a rögzítési mechanizmus által közvetített erőhatásoknak.
- A jármű ülésein a megfelelő módosításokat lehet elvégezni, feltéve hogy a rögzítések, mechanizmusok és fejtámlák által nyújtott védelem az irányelvben előírtakkal azonos szintű.
- W₄ Az irányelvnek való megfelelést a beszállási segédeszközöktől nyugvó helyzetben kell megkövetelni.
- W₅ Minden kerekes szék helyét el kell látni integrált utasbiztonsági rendszerrel, amely a kerekes szék utasbiztonsági rendszeréből és a kerekes szék használójának utasbiztonsági rendszeréből áll.
- Az utasbiztonsági rendszerek rögzítéseinek ellen kell állnia az MR. A. Függelék A/19. számú mellékletében és az ISO 10542-1:2001 szabványban előírt erőhatásoknak.
- A kerekes szék rögzítésére szánt hevedereknek és fémrészeknek (rögzítési mechanizmusoknak) teljesíteniük kell az MR. A. Függelék A/31. számú mellékletének követelményeit és az ISO 10542 szabvány vonatkozó részeit.
- A vizsgálatokat a fent említett irányelvekkel összhangban a vizsgálatokra és ellenőrzésekre kijelölt vizsgáló intézmény végzi. A kritériumok megegyeznek az ezen irányelvek kritériumaival. A vizsgálatokat az ISO 10542 szabványban megnevezett helyettesítő kerekes székekkel kell elvégezni.
- W₆ Amennyiben az átalakítás során a biztonsági övek rögzítési pontjait az MR. A. Függelék A/31. számú mellékletének 4.4.8.1. pontjában előírt tűréshatáron kívülre kell helyezni, a vizsgáló intézmény megvizsgálja, hogy a módosítás a legrosszabb esetet eredményezi-e vagy sem. Ebben az esetben el kell végezni az MR. A. Függelék A/31. számú mellékletének VII. mellékletében előírt vizsgálatot. Az EK-típusjóváahagyást nem kell kiterjeszteni.

- W₇ Nem kell elvégezni a CO₂-kibocsátáshoz kapcsolódó új méréseket, amennyiben a W₁ rendelkezéseinek alkalmazásában nem kell újabb vizsgálatokat végezni a kipufogócső kibocsátása tekintetében.
- W₈ A számítások során a kerekesszék és a használó együttes tömege 100 kg-nak tekintendő. A tömeget a háromdimenziós gépezet H pontjára kell összpontosítani.
- A vizsgáló intézménynek figyelembe kell vennie az elektromos kerekesszék(ek) használatának lehetőségét is, amelynek tömege a használóval együtt 250 kg-nak tekintendő. Az elektromos kerekesszék(ek) használatából eredő bármilyen utasbefogadó képességi korlátot fel kell jegyezni a típusbizonyítványban, és megfelelő nyelven a megfelelőségi nyilatkozatban.
- W₉ Nincs szükség újabb vizsgálatokra a módosított járművön, amennyiben az alváznak a vezető R pontja előtti első részét nem érinti a jármű átalakítása, valamint nem távolítják el és nem hatástalanítják a kiegészítő utasbiztonsági rendszer (oldalsó légzsák(ok)) egyetlen részét sem.
- W₁₀ Nincs szükség újabb vizsgálatokra a módosított járművön, amennyiben az oldalsó megerősítéseket nem módosítják és nem távolítják el, valamint nem hatástalanítják a kiegészítő utasbiztonsági rendszer (oldalsó légzsák(ok)) egyetlen részét sem.
- Y Amennyiben valamennyi kötelező világítóberendezést felszerelték.
- Z Csak az N1 kategória I. osztályába tartozó járműveknél, az A. Függelék A/2. számú mellékletének (70/220/EGK irányelv I. mellékletének) 5.3.1.4. pontjában szereplő első táblázatban leírtak szerint.

A/12. melléklet

A KIS SOROZATOKRA ÉS KIFUTÓ SOROZATOKRA VONATKOZÓ
LEGNAGYOBB DARABSZÁMOK

A. A KIS SOROZATOK LEGNAGYOBB DARABSZÁMAI

1. A 22. cikk alkalmazásában a Közösségben egy járműtípusból évente nyilvántartásba vehető, értékesíthető vagy üzembe helyezhető egységek darabszáma nem haladhatja meg az alább feltüntetett értékeket a kérdéses járműkategória tekintetében:

Kategória	Egységek
M ₁	1000
M ₂ , M ₃	0
N ₁	0
N ₂ , N ₃	0
O ₁ , O ₂	0
O ₃ , O ₄	0

2. A 23. cikk alkalmazásában valamely tagállamban egy járműtípusból évente nyilvántartásba vehető, értékesíthető vagy üzembe helyezhető egységek darabszámát a tagállam határozza meg, de ez a darabszám nem haladhatja meg az alább feltüntetett értékeket a kérdéses járműkategória tekintetében:

Kategória	Egységek
M ₁	75
M ₂ , M ₃	250
N ₁	500
N ₂ , N ₃	250
O ₁ , O ₂	500
O ₃ , O ₄	250

B. KIFUTÓ SOROZATOKRA MEGENGEDETT LEGNAGYOBB DARABSZÁMOK

Egy adott tagállamban a „kifutó sorozatokra” vonatkozó eljárással forgalomba helyezhető teljes és befejezett járművek legnagyobb számát egy, a következők közül a tagállam által választott módon korlátozni kell:

- egy vagy több típusban a járművek legnagyobb száma nem haladhatja meg az M₁ kategória esetén a 10 %-át, minden más kategória esetén 30 %-át az abban a tagállamban az előző évben az összes típusból forgalomba helyezett járműveknek. Ha a 10 %, illetve a 30 % kevesebb mint 100 járművet jelent, a tagállam legfeljebb 100 jármű forgalomba helyezését engedélyezheti, vagy
- a járművek bármely típusát azokra kell korlátozni, amelyekre érvényes megfeleléségi igazolást állítottak ki a gyártás időpontjában vagy azt követően, és az a kiállítás napjától számított legalább három hónapig volt érvényes, de egy jogszabály hatálybalépése miatt ezután érvényessége megszűnt.

A/13. melléklet

A JÁRMŰ BIZTONSÁGA VAGY KÖRNYEZETVÉDELMI TULAJDONSÁGAI SZEMPONT-
JÁBÓL ALAPVETŐEN FONTOS RENDSZEREK
MEGFELELŐ MŰKÖDÉSÉT JELENTŐS MÉRTÉKBEN VESZÉLYEZTETŐ RÉSZEK ÉS BE-
RENDEZÉSEK JEGYZÉKE, MŰKÖDÉSI KÖVETELMÉNYEK, MEGFELELŐ VIZSGÁLATI
ELJÁRÁSOK, JELÖLÉSI ÉS CSOMAGOLÁSI ELŐÍRÁSOK

I. A jármű biztonságát jelentősen befolyásoló részek és berendezések

Sor- szám	A rész vagy berendezés leírása	Működési követelmény	Vizsgálati eljárás	Jelölési elő- írások	Csomagolási előírások
1	(...)				
2					
3					

II. A jármű környezetvédelmi tulajdonságait jelentősen befolyásoló részek és berendezések

Sor- szám	A rész vagy berendezés leírása	Működési követelmény	Vizsgálati eljárás	Jelölési elő- írások	Csomagolási előírások
1	(...)				
2					
3					

A/14. melléklet

Jogszabályok értelmében kiadott
EK-típusjóváhagyások jegyzéke

A jóváhagyó hatóság pecsét- je

Jegyzékszám:

A -tól -ig terjedő időszakra.

A következő adatokat minden, a fenti időszakban megadott, elutasított vagy visszavont EK-típusjóváhagyáshoz meg kell adni:

Gyártó:

Az EK-típusjóváhagyás száma:

A kiterjesztés oka (adott esetben):

Gyártmány:

Típus:

A kiadás időpontja:

Az eredeti kiadás időpontja (kiterjesztések esetén):

A/15. melléklet

AZON JOGSZABÁLYOK JEGYZÉKE,
AMELYEK VONATKOZÁSÁBAN
GYÁRTÓ JELÖLHETŐ KI VIZSGÁLÓ INTÉZMÉNYKÉNT

	Tárgy	Hivatkozás a jogszabályra	
		Irányelv vagy rendelet	Egyenértékű ENSZ- EGB előírás (*)
46.	Gumiabroncsok	92/23/EGK A/46	30, 54, 117
61	Légkondicionáló rendszerek	2006/40/EK A/61	---

(*) A részleteket lásd a A/4. melléklet II. részében.

A/16. melléklet

AZON JOGSZABÁLYOK JEGYZÉKE,
AMELYEK VONATKOZÁSÁBAN GYÁRTÓ VAGY VIZSGÁLÓ INTÉZMÉNY VIRTUÁLIS
VIZSGÁLATI MÓDSZEREKET HASZNÁLHAT

	Tárgy	Hivatkozás a jogszabályra	
		Irányelv vagy rendelet	Egyenértékű ENSZ- EGB előírás ^(†)
	(...)		

^(†) A részleteket lásd a A/4. melléklet II. részében.

1. kiegészítés

A virtuális vizsgálati módszerek tekintetében előírt
általános feltételek

1. Virtuális vizsgálat

A virtuális vizsgálatok leírásához és elvégzéséhez alapstruktúraként az alábbi rendszert kell használni:

- a) cél;
- b) szerkezetmodell;
- c) peremfeltételek;
- d) terhelésre vonatkozó feltételezések;
- e) számítás;
- f) értékelés;
- g) dokumentálás.

2. A számítógépes szimuláció és kalkuláció alapelvei

2.1. Matematikai modell

A kérelmező által bemutatott szimulációs/számítási modellnek tükröznie kell a jármű és/vagy az alkatrész szerkezetének összetettségét, a jogszabály követelményeivel és annak peremfeltételeivel együtt.

A modellt a vizsgáló intézmény rendelkezésére kell bocsátani.

2.2. A modell érvényesítése

A modellt a tényleges vizsgálati feltételekkel összehasonlítva kell érvényesíteni. Bizonyítani kell a modell eredményeinek a hagyományos vizsgálati eljárások eredményeivel való összehasonlíthatóságát.

2.3. Dokumentálás

A szimulációhoz és a számításhoz használt adatokat és segédeszközöket a kérelmező köteles rendelkezésre bocsátani, megfelelő módon dokumentálni és nyilvántartani.

2. kiegészítés

A virtuális vizsgálati módszerekre vonatkozó egyedi feltételek

	Hivatkozás a jogszabályra		Vizsgálati feltételek és adminisztratív rendelkezések
	Hivatkozás	Bekezdés/pont	
	[...] (az A/16. mellékletben felsorolt valamennyi jogszabályra)	(...)	(...)

A/17. melléklet

A TÖBBLÉPCSŐS EK-TÍPUS-JÓVÁHAGYÁSI ELJÁRÁS

1. ÁLTALÁNOS

- 1.1. A többlépcsős EK-típus-jóváahagyási eljárás megfelelő lefolytatása megkívánja valamennyi érintett gyártó összehangolt tevékenységét. E célból a jóváahagyó hatóságoknak az első és a további lépcsők szerinti típusjóváahagyás kiadását megelőzően biztosítaniuk kell, hogy az érintett gyártók között jöjjenek létre megállapodások a dokumentumok és információk szolgáltatására és cseréjére a célból, hogy a befejezett járműtípus a vonatkozó jogszabályokban a A/4. melléklet és a A/11. melléklet alapján meghatározott műszaki követelményeknek megfeleljen. Ezeknek a dokumentumoknak részleteket kell tartalmazniuk az érintett rendszerek, alkatrészek vagy önálló műszaki egységek jóváahagyásairól, illetőleg a még nem teljes jármű részét képező, de még nem jóváahagyott járműrészekről.
- 1.2. E melléklet szerint az EK-típusjóváahagyások megadása a jármű készülttségének meglévő foka alapján történik, és magában kell foglalniuk mindazokat a jóváahagyásokat, amelyeket a korábbi gyártási lépcsőkben adtak ki.
- 1.3. A többlépcsős EK-típus-jóváahagyási eljárásban minden gyártó felelős az általa gyártott vagy egy korábbi gyártási lépcsőhöz általa hozzáadott minden rendszer, alkatrész vagy önálló műszaki egység jóváahagyásáért és megfelelőségéért. A gyártó nem felelős a korábbi lépcsőkben jóváahagyott tárgyakért, kivéve azokban az esetekben, amikor oly mértékben módosít lényeges részeket, hogy az előzetesen megadott jóváahagyás érvényét veszti.

2. ELJÁRÁSOK

A jóváahagyó hatóság köteles:

- a) ellenőrizni, hogy a jármű típusjóváahagyásra irányadó jogszabályok szerint kiadott minden EK-típusjóváahagyás lefedi a járműtípust gyártási állapotában, és megfelel az előírt követelményeknek;
 - b) biztosítani, hogy a jármű gyártási állapotára figyelemmel, minden vonatkozó adat feltüntetésre kerüljön az adatközlő mappában;
 - c) a benyújtott dokumentáció tekintetében ellenőrizni, hogy a jármű adatközlő mappájának I. részében szereplő adatokat és járműjellemzőket az információs csomagok és az EK-típusbizonyítványok tartalmazzák a vonatkozó jogszabályok tekintetében; és a befejezett járművek esetében, amennyiben az adatközlő mappa I. részében egy jellemző nincs megadva valamelyik jogszabály információs csomagjában, megvizsgálni, hogy az adott rész vagy jellemző megfelel-e az adatközlő mappában megadott adatoknak;
 - d) a járműrészek és a rendszerek ellenőrzését a jóváahagyásra kerülő típusba tartozó járművek szűrőpróbaszerűen kiválasztott mintáján elvégezni, vagy intézkedni azok elvégzéséről, annak érdekében, hogy megállapítsák, hogy a jármű(vek) valamennyi jogszabály tekintetében az információs csomagban megadott irányadó adatoknak megfelel;
 - e) ellenőrzi adott esetben az önálló műszaki egységek tekintetében azok felszerelését, vagy az ellenőrzésről gondoskodik;
3. A 2. bekezdés d) pontja alapján megvizsgálandó járművek száma elégséges kell legyen ahhoz, hogy a különböző EK-típusjóváahagyásra szánt járművek megfelelő ellenőrzését lehetővé tegye a jármű gyártási állapota és a következő szempontok alapján:
- motor,
 - sebességváltó,

- hajtott tengelyek (száma, helyzete, kapcsolata egymáshoz),
- kormányzott tengelyek (száma és elhelyezése),
- felépítmény jellege,
- ajtók száma,
- bal- vagy jobbkormányos,
- ülések száma,
- a felszereltség szintje.

4. A JÁRMŰ AZONOSÍTÁSA

4.1. A jármű azonosítási száma

- a) Az alapjármű MR. A. Függelék A/18. számú melléklete által előírt azonosítási számát a típus-jóváhagyási eljárás valamennyi további fázisában meg kell őrizni az eljárás nyomonkövethetőségének biztosítása érdekében.
- b) Az utolsó gyártási fázisban azonban az e fázisban érintett gyártó – a jóváhagyó hatóság egyetértésével – a járműazonosító szám első és második szakaszát a saját járműgyártó kódjával és a járműazonosító kóddal helyettesítheti, amennyiben – és kizárólag amennyiben – a járművet az ő kereskedelmi neve alatt kell nyilvántartásba venni. Ilyen esetben az alapjármű teljes járműazonosító száma nem törlendő.

4.2. A gyártó kiegészítő táblája

A második és minden további gyártási lépcső valamennyi gyártója az MR. A. Függelék A/18. számú mellékletében meghatározott hatóságilag előírt tábla mellett köteles egy kiegészítő táblát is a járműre rögzíteni, amelynek mintáját e melléklet kiegészítése tartalmazza. A táblát megfelelően, jól látható és könnyen elérhető helyen kell rögzíteni olyan részen, amely a használat során nem cserélődik. Tisztán és eltávolíthatatlanul fel kell tüntetni rajta a következő adatokat:

- a gyártó neve,
- az EK-típus-jóváhagyási szám 1., 3. és 4. szakasza,
- a jóváhagyási lépcső,
- járműazonosítási szám,
- a jármű legnagyobb megengedett össztömege ^(a),
- a járműszerelvény legnagyobb megengedett össztömege (ha a jármű vontathat pótkocsit) ^(a)
- legnagyobb megengedett tömeg minden tengelyen, az elsőől a hátsó felé haladó sorrendben ^(a),
- a csatlakozóberendezés legnagyobb megengedett tömege félpótkocsi és középtengelyes pótkocsi esetében ^(a).

A fenti eltérő rendelkezések hiányában a táblának az MR. A. Függelék A/18. számú melléklete követelményeinek kell megfelelnie.

^(a) Csak ha az érték a folyamatban lévő jóváhagyási lépcső alatt változott.

Kiegészítés
A GYÁRTÓ KIEGÉSZÍTŐ TÁBLÁJÁNAK MINTÁJA

Az alábbi minta csak tájékoztatásul szolgál.

A GYÁRTÓ NEVE (3. lépcső)
e2*98/14*2609
3. lépcső
WD9VD58D98D234560
1 500 kg
2 500 kg
1 – 700 kg
2 – 810 kg

A/18. melléklet

A JÁRMŰ SZÁRMAZÁSI BIZONYÍTVÁNYA

A gyártó nyilatkozata a nem az M₁ kategóriába tartozó alapjárműről/nem teljes járműről

Alulírott kijelentem, hogy az alább meghatározott jármű saját gyárunkban került előállításra, továbbá, hogy újonnan előállított jármű.

0.1. Gyártmány (a gyártó által bejegyzett védjegy):

0.2. A jármű típusa:

0.2.1. Kereskedelmi név (nevek):

0.3. Típusazonosító ismertetőjelek:

0.6. A jármű azonosítási száma:

0.8. Az összeszerelő üzem(ek) címe:

Alulírott kijelentem továbbá, hogy a jármű az átadáskor megfelel a következő irányelveknek:

Tárgy	Jogszabály hivatkozása	Típus-jóváhagyási szám	A típusjóváhagyást ⁽⁺⁾ kibocsátó tagállam vagy szerződő fél ⁽⁺⁺⁾
1. Zajkibocsátás			
2. Légszennyezés			
3. ...			
stb.			

(⁺) Akkor kell megadni, ha a típus-jóváhagyási számokból nem derül ki.

(⁺⁺) A felülvizsgált 1958-as megállapodásban részes felek.

Ezt a nyilatkozatot az ER. A. Függelék A/11. számú (2007/46/EK irányelv XI.) mellékletének rendelkezései alapján teszem.

(hely) (aláírás) (dátum)

A/19. melléklet

EZEN IRÁNYELV VÉGREHAJTÁSÁNAK MENETRENDJE
A TÍPUSJÓVÁHAGYÁS TEKINTETÉBEN

Az érintett kategóriák	A végrehajtás időpontja		
	Új járműtípusok Választható	Új járműtípusok Kötelező	Már létező járműtípusok Kötelező
M ₁	N. A. ⁺⁺	a hatálybalépéstől számított 18 hónap	N. A. ⁺⁺
M ₁ kategóriájú különleges rendeltetésű járművek	a hatálybalépéstől számított 18 hónap	a hatálybalépéstől számított 42 hónap	a hatálybalépéstől számított 54 hónap
N ₁ kategóriájú nem teljes és teljes járművek	a hatálybalépéstől számított 18 hónap	a hatálybalépéstől számított 36 hónap	a hatálybalépéstől számított 48 hónap
N ₁ kategóriájú teljes jár- művé fejlesztett járművek	a hatálybalépéstől számított 18 hónap	a hatálybalépéstől számított 48 hónap	a hatálybalépéstől számított 66 hónap
N ₂ , N ₃ , O ₁ , O ₂ , O ₃ , O ₄ ka- tegóriájú nem teljes és tel- jes járművek	a hatálybalépéstől számított 18 hónap	a hatálybalépéstől számított 36 hónap	a hatálybalépéstől számított 60 hónap
M ₂ , M ₃ kategóriájú nem teljes és teljes járművek	a hatálybalépéstől számított 18 hónap	a hatálybalépéstől számított 18 hónap ¹	a hatálybalépéstől számított 36 hónap
N ₁ , N ₂ , N ₃ , M ₂ , M ₃ , O ₁ , O ₂ , O ₃ , O ₄ kategóriájú külön- leges rendeltetésű jármű- vek	a hatálybalépéstől számított 18 hónap	a hatálybalépéstől számított 60 hónap	a hatálybalépéstől számított 84 hónap
N ₂ , N ₃ kategóriájú teljes járművé fejlesztett jármű- vek	a hatálybalépéstől számított 18 hónap	a hatálybalépéstől számított 60 hónap	a hatálybalépéstől számított 84 hónap
M ₂ , M ₃ kategóriájú teljes járművé fejlesztett jármű- vek	a hatálybalépéstől számított 18 hónap	a hatálybalépéstől számí- tott 30 hónap ¹	a hatálybalépéstől számí- tott 48 hónap
O ₁ , O ₂ , O ₃ , O ₄ kategóriájú teljes járművé fejlesztett járművek	a hatálybalépéstől számított 18 hónap	a hatálybalépéstől számított 48 hónap	a hatálybalépéstől számított 72 hónap

(++) Nem alkalmazandó.

¹ A 45. cikk (4) bekezdése alkalmazásában e határidő 12 hónappal meghosszabbodik.

*A/20. melléklet***A HATÁLYON KÍVÜL HELYEZETT IRÁNYELVEK NEMZETI JOGBA VALÓ ÁTÜLTETÉ-
SÉRE MEGSZABOTT HATÁRIDŐK****A. rész****A 70/156/EGK irányelv és az azt követő módosító aktusok**

Irányelvek/rendeletek	Megjegyzések
70/156/EGK irányelv ¹	
78/315/EGK irányelv ²	
78/547/EGK irányelv ³	
80/1267/EGK irányelv ⁴	
87/358/EGK irányelv ⁵	
87/403/EGK irányelv ⁶	
92/53/EGK irányelv ⁷	
93/81/EGK irányelv ⁸	
95/54/EK irányelv ⁹	Csak a 3. cikk.
96/27/EK irányelv ¹⁰	Csak a 3. cikk.

¹ HL L 42., 1970.2.23., 1. o.

² HL L 81., 1978.3.28., 1. o.

³ HL L 168., 1978.6.26., 39. o.

⁴ HL L 375., 1980.12.31., 34. o.

⁵ HL L 192., 1987.7.11., 51. o.

⁶ HL L 220., 1987.8.8., 44. o.

⁷ HL L 225., 1992.8.10., 1. o.

⁸ HL L 264., 1993.10.23., 49. o.

⁹ HL L 266., 1995.11.8., 1. o.

¹⁰ HL L 169., 1996.7.8., 1. o.

Irányelvek/rendeletek	Megjegyzések
96/79/EK irányelv ¹	Csak a 3. cikk.
97/27/EK irányelv ²	Csak a 8. cikk.
98/14/EK irányelv ³	
98/91/EK irányelv ⁴	Csak a 3. cikk.
2000/40/EK irányelv ⁵	Csak a 4. cikk.
2001/92/EK irányelv ⁶	Csak a 3. cikk.
2001/56/EK irányelv ⁷	Csak a 7. cikk.
2001/85/EK irányelv ⁸	Csak a 4. cikk.
2001/116/EK irányelv ⁹	
807/2003/EK rendelet ¹⁰	Csak a III. melléklet 2. pontja
2003/97/EK irányelv ¹¹	Csak a 4. cikk.
2003/102/EK irányelv ¹²	Csak a 6. cikk.
2004/3/EK irányelv ¹³	Csak az 1. cikk.
2004/78/EK irányelv ¹⁴	Csak a 2. cikk.
2004/104/EK irányelv ¹⁵	Csak a 3. cikk.
2005/49/EK irányelv ¹⁶	Csak a 2. cikk.

B. RÉSZ

A nemzeti jogba való átültetésre megszabott határidők

Irányelvek	Az átültetésre megszabott határidők	Az alkalmazás időpontja
70/156/EGK irányelv	1971. augusztus 10.	
78/315/EGK irányelv	1979. június 30.	
78/547/EGK irányelv	1979. december 15.	
80/1267/EGK irányelv	1982. június 30.	
87/358/EGK irányelv	1988. október 1.	
87/403/EGK irányelv	1988. október 1.	

¹ HL L 18., 1997.1.21., 7. o.² HL L 233., 1997.8.25., 1. o.³ HL L 91., 1998.3.25., 1. o.⁴ HL L 11., 1999.1.16., 25. o..⁵ HL L 203., 2000.8.10., 9. o.⁶ HL L 291., 2001.11.8., 24. o.⁷ HL L 292., 2001.11.9., 21. o.⁸ HL L 42., 2002.2.13., 42. o.⁹ HL L 18., 2002.1.21., 1. o.¹⁰ HL L 122., 2003.5.16., 36. o.¹¹ HL L 25., 2004.1.29., 1. o.¹² HL L 321., 2003.12.6., 15. o.¹³ HL L 49., 2004.2.19., 36. o.¹⁴ HL L 153., 2004.4.30., 107. o.¹⁵ HL L 337., 2004.11.13., 13. o.¹⁶ HL L 194., 2005.7.26., 12. o.

Irányelvek	Az átültetésre megszabott határidők	Az alkalmazás időpontja
92/53/EGK irányelv	1992. december 31.	1993. január 1.
93/81/EGK irányelv	1993. október 1.	
95/54/EK irányelv	1995. december 1.	
96/27/EK irányelv	1997. május 20.	
96/79/EK irányelv	1997. április 1.	
97/27/EK irányelv	1999. július 22.	
98/14/EK irányelv	1998. szeptember 30.	1998. október 1.

Írányelvek	Az átültetésre megszabott határ-idők	Az alkalmazás időpontja
98/91/EK irányelv	2000. január 16.	
2000/40/EK irányelv	2002. július 31.	2002. augusztus 1.
2001/92/EK irányelv	2002. június 30.	
2001/56/EK irányelv	2003. május 9.	
2001/85/EK irányelv	2003. augusztus 13.	
2001/116/EK irányelv	2002. június 30.	2002. július 1.
2003/97/EK irányelv ¹	2005. január 25.	
2003/102/EK irányelv ²	2003. december 31.	
2004/3/EK irányelv	2005. február 18.	
2004/78/EK irányelv	2004. szeptember 30.	
2004/104/EK irányelv	2005. december 31.	2006. január 1.
2005/49/EK irányelv	2006. június 30.	2006. július 1.

¹ HL L 25., 2004.1.29., 1. o.

² HL L 321., 2003.12.6., 15. o.

A/21. melléklet

MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

A külön jogszabályokban e függelék rendelkezéseire való egyes hivatkozásokat a gépkocsik és potkocsik típusjóváhagyására vonatkozó tagállami jogszabályok összehangolásáról szóló 70/156/EK tanácsi irányelvet átültető rendelkezések, és a gépjárművek és potkocsijaik, valamint az ilyen járművek rendszereinek, alkatrészeinek és önálló műszaki egységeinek jóváhagyásáról („keretirányelv”) szóló 2007/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv rendelkezései között a következő táblázatban foglaltak szerint kell értelmezni.

ER. A. Függelék (a 70/156/EK tanácsi irányelv szerint)	ER. A. Függelék (2007/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv szerint)
-	1. cikk
1. cikk első albekezdés	2. cikk (1) bekezdés
1. cikk második albekezdés	2. cikk (2) bekezdés a) és b) pont
-	2. cikk (2) bekezdés c) pont
-	2. cikk (3) és (4) bekezdés
2. cikk	3. cikk
-	4. cikk
-	5. cikk
-	6. cikk (1) bekezdés
3. cikk (1) bekezdés	6. cikk (2) bekezdés
3. cikk (2) bekezdés	6. cikk (3) bekezdés
-	6. cikk (4) bekezdés
3. cikk (3) bekezdés	6. cikk (5) bekezdés

ER. A. Függelék (a 70/156/EK tanácsi irányelv szerint)	ER. A. Függelék (2007/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv szerint)
3. cikk (4) bekezdés	7. cikk (1) és (2) bekezdés
3. cikk (5) bekezdés	6. cikk (6) bekezdés és 7. cikk (1) bekezdés
-	6. cikk (7) és (8) bekezdés
-	7. cikk (3) és (4) bekezdés
4. cikk (1) bekezdés, első albekezdés a) pont	9. cikk (1) bekezdés
4. cikk (1) bekezdés, első albekezdés b) pont	9. cikk (2) bekezdés
4. cikk (1) bekezdés, első albekezdés c) pont	10. cikk (1) bekezdés
4. cikk (1) bekezdés, első albekezdés d) pont	10. cikk (2) bekezdés
-	10. cikk (3) bekezdés
4. cikk (1) bekezdés, második albekezdés	9. cikk (4) bekezdés
4. cikk (1) bekezdés ,harmadik albekezdés	9. cikk (5) bekezdés
-	9. cikk (6) és (7) bekezdés
-	8. cikk (1) és (2) bekezdés
4. cikk (2) bekezdés	8. cikk (3) bekezdés
4. cikk (3) bekezdés első és harmadik mondat	9. cikk (3) bekezdés
4. cikk (3) bekezdés második mondat	8. cikk (4) bekezdés
4. cikk (4) bekezdés	10. cikk (4) bekezdés
4. cikk (5) bekezdés	8. cikk (5) és (6) bekezdés
4. cikk (6) bekezdés	8. cikk (7) és (8) bekezdés

ER. A. Függelék (a 70/156/EK tanácsi irányelv szerint)	ER. A. Függelék (2007/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv szerint)
5. cikk (1) bekezdés	13. cikk (1) bekezdés
5. cikk (2) bekezdés	13. cikk (2) bekezdés
5. cikk (3) bekezdés, első albekezdés	15. cikk (1) bekezdés
5. cikk (3) bekezdés, második albekezdés	15. cikk (3) bekezdés
5. cikk (3) bekezdés, harmadik albekezdés	15. cikk (2) bekezdés, 16. cikk (1) bekezdés és 16. cikk (2) bekezdés
5. cikk (3) bekezdés, negyedik albekezdés	13. cikk (3) bekezdés
5. cikk (4) bekezdés, első albekezdés	14. cikk (1) bekezdés
5. cikk (4) bekezdés, második albekezdés	14. cikk (3) bekezdés és 16. cikk (2) bekezdés
5. cikk (4) bekezdés, harmadik albekezdés	14. cikk (2) bekezdés
5. cikk (4) bekezdés, negyedik albekezdés első mondat	13. cikk (3) bekezdés
5. cikk (4) bekezdés, negyedik albekezdés második mondat	16. cikk (3) bekezdés
5. cikk (5) bekezdés	17. cikk (4) bekezdés
5. cikk (6) bekezdés	14. cikk (4) bekezdés
-	17. cikk (1)–(3) bekezdés

ER. A. Függelék (a 70/156/EK tanácsi irányelv szerint)	ER. A. Függelék (2007/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv szerint)
6. cikk (1) bekezdés, első albekezdés	18. cikk (1) bekezdés
-	18. cikk (2) bekezdés
6. cikk (1) bekezdés, második albekezdés	18. cikk (3) bekezdés
6. cikk (2) bekezdés	-
-	18. cikk (4)–(8) bekezdés
6. cikk (3) bekezdés	19. cikk (1) és (2) bekezdés
-	19. cikk (3) bekezdés
6. cikk (4) bekezdés	38. cikk (2) bekezdés, első albekezdés
-	38. cikk (2) bekezdés, második albekezdés
7. cikk (1) bekezdés	26. cikk (1) bekezdés
-	26. cikk (2) bekezdés
7. cikk (2) bekezdés	28. cikk
7. cikk (3) bekezdés	29. cikk
8. cikk (1) bekezdés	-
-	22. cikk
8. cikk (2) bekezdés a) pont, első mondat	26. cikk (3) bekezdés
8. cikk (2) bekezdés a) pont, második mondat	-
8. cikk (2) bekezdés a) pont, harmadik–hatodik mondat	23. cikk (1), (3) és (5) bekezdés
-	23. cikk (2) bekezdés
-	23. cikk (4) bekezdés első albekezdés
-	23. cikk (6) és (7) bekezdés

ER. A. Függelék (a 70/156/EK tanácsi irányelv szerint)	ER. A. Függelék (2007/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv szerint)
8. cikk (2) bekezdés b) pont 1. alpont, első és második albekezdés	27. cikk (1) bekezdés
8. cikk (2) bekezdés b) pont 1. alpont, harmadik albekezdés	27. cikk (2) bekezdés
8. cikk (2) bekezdés b) pont 2. alpont, első és második albekezdés	27. cikk (3) bekezdés
8. cikk (2) bekezdés b) pont 2. alpont, harmadik és negyedik albekezdés	-
-	27. cikk (4) és (5) bekezdés
8. cikk (2) bekezdés c) pont, első albekezdés	20. cikk (1) és (2) bekezdés
8. cikk (2) bekezdés c) pont, második albekezdés	20. cikk (3) bekezdés, első albekezdés
8. cikk (2) bekezdés c) pont, harmadik albekezdés	-
8. cikk (2) bekezdés c) pont, negyedik albekezdés	20. cikk (3) bekezdés, második albekezdés
-	20. cikk (3) bekezdés, harmadik albekezdés
-	20. cikk (4) bekezdés
8. cikk (2) bekezdés c) pont, ötödik és hatodik albekezdés	21. cikk
8. cikk (3) bekezdés	23. cikk (4) bekezdés, második albekezdés
-	24. cikk
-	25. cikk
9. cikk (1) bekezdés	36. cikk
9. cikk (2) bekezdés	34. cikk (1) és (2) bekezdés
-	34. cikk (3) és (4) bekezdés
-	35. cikk

ER. A. Függelék (a 70/156/EK tanácsi irányelv szerint)	ER. A. Függelék (2007/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv szerint)
10. cikk (1) bekezdés	12. cikk (1) bekezdés
10. cikk (2) bekezdés	12. cikk (2) bekezdés, első albekezdés, első mondat
-	12. cikk (2) bekezdés, első albekezdés, második mondat
-	12. cikk (3) bekezdés
11. cikk (1) bekezdés	30. cikk (2) bekezdés
11. cikk (2) bekezdés	30. cikk (1) bekezdés
11. cikk (3) bekezdés	30. cikk (3) bekezdés
11. cikk (4) bekezdés	30. cikk (4) bekezdés
11. cikk (5) bekezdés	30. cikk (5) bekezdés
11. cikk (6) bekezdés	30. cikk (6) bekezdés
-	31. cikk
-	32. cikk
12. cikk első mondat	33. cikk első bekezdés
12. cikk második mondat	33. cikk második bekezdés
-	37. cikk
-	38. cikk (1) bekezdés
13. cikk (1) bekezdés	40. cikk (1) bekezdés
-	39. cikk (1) bekezdés
13. cikk (2) bekezdés	39. cikk (2) bekezdés
-	40. cikk (2) bekezdés
13. cikk (3) bekezdés	40. cikk (3) bekezdés

ER. A. Függelék (a 70/156/EK tanácsi irányelv szerint)	ER. A. Függelék (2007/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv szerint)
13. cikk (4) bekezdés	39. cikk (4) bekezdés
13. cikk (5) bekezdés	39. cikk (2) bekezdés
-	39. cikk (3) bekezdés és (5)-(9) bekezdés
-	41. cikk (1) és (2) bekezdés
14. cikk (1) bekezdés, első francia bekezdés	41. cikk (3) bekezdés a) pont
14. cikk (1) bekezdés, második francia bekezdés, első mondat	41. cikk (3) bekezdés b) pont
-	41. cikk (3) bekezdés c) pont
14. cikk (1) bekezdés, második francia bekezdés, második mondat	41. cikk (4) bekezdés
14. cikk (1) bekezdés, második francia bekezdés, i. pont	41. cikk (6) bekezdés
14. cikk (1) bekezdés, második francia bekezdés, ii. pont	-
14. cikk (2) bekezdés, első albekezdés	-
-	41. cikk (7) bekezdés
14. cikk (2) bekezdés, második albekezdés	41. cikk (8) bekezdés
-	42. cikk
-	43. cikk (2)-(5) bekezdés
-	44-51. cikk

ER. A. Függelék (a 70/156/EK tanácsi irányelv szerint)	ER. A. Függelék (2007/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv szerint)
A/1. melléklet	A/1. melléklet
A/2. melléklet	A/2. melléklet
A/3. melléklet	A/3. melléklet
A/4. melléklet	A/4. melléklet
-	A/4. melléklet kiegészítése
A/5. melléklet	A/5. melléklet
A/6. melléklet	A/6. melléklet
-	A/6. melléklet kiegészítése
A/7. melléklet	A/7. melléklet
-	A/7. melléklet kiegészítése
A/8. melléklet	A/8. melléklet
A/9. melléklet	A/9. melléklet
A/10. melléklet	A/10. melléklet
A/11. melléklet	A/11. melléklet
A/12. melléklet	A/12. melléklet
-	A/13. melléklet
A/13. melléklet	A/14. melléklet
-	A/15. melléklet
-	A/16. melléklet
A/14. melléklet	A/17. melléklet
A/15. melléklet	A/18. melléklet
	A/19. melléklet
	A/20. melléklet
	A/21. melléklet

**A pénzügyminiszter
14/2009. (VII. 10.) PM
rendelete**

**a START-kártya felhasználásának,
a járulékkedvezmény érvényesítésének,
továbbá elszámolásának részletes szabályairól szóló
31/2005. (IX. 29.) PM rendelet
módosításáról**

A pályakezdő fiatalok, az ötven év feletti munkanélküliek, valamint a gyermek gondozását, illetve a családtag ápolását követően munkát keresők foglalkoztatásának elősegítéséről, továbbá az ösztöndíjas foglalkoztatásról szóló 2004. évi CXXIII. törvény 17. § (2) bekezdés *a)* és *b)* pontjában kapott felhatalmazás alapján, a pénzügyminiszter feladat- és hatásköréről szóló 169/2006. (VII. 28.) Korm. rendelet 1. § *d)* és *e)* pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva – a szociális és munkaügyi miniszter feladat- és hatásköréről szóló 170/2006. (VII. 28.) Korm. rendelet 1. § *a)* pontjában meghatározott feladatkörében eljáró szociális és munkaügyi miniszterrel egyetértésben – a következőket rendelem el:

1. §

(1) A START-kártya felhasználásának, a járulékkedvezmény érvényesítésének, továbbá elszámolásának részletes szabályairól szóló 31/2005. (IX. 29.) PM rendelet (a továbbiakban: Vhr.) 5. § (1) bekezdés *a)* pontjában a „tizenöt, illetőleg huszonöt” szövegrész helyébe a „tíz, illetőleg húsz” szöveg; 6. § (1) bekezdésében a „részben 15 és 25 százalékos” szövegrész helyébe a „részben tíz és húsz százalékos” szöveg; 6. § (1) bekezdés *a)* pontjában a „munkabér 15 százalékat” szövegrész helyébe a „munkabér tíz százalékat” szöveg; 6. § (1) bekezdés *b)* és *c)* pontjában a „munkabér 25 százalékat” szövegrész helyébe a „munkabér húsz százalékat” szöveg; 6. § (2) bekezdésében az „a 15 és a 25 százalékos” szövegrész helyébe az „a tíz és a húsz százalékos” szöveg; 6. § (4) bekezdésében a „részben 15 és 25 százalékos” szövegrész helyébe a „részben tíz és húsz százalékos” szöveg; 6. § (5) bekezdés első mondatában a „15 százalékos mértékű” szövegrész helyébe a „tíz százalékos mértékű” szöveg; 6. § (5) bekezdés második mondatában a „munkabér 15 százalékat” szövegrész helyébe a „munkabér tíz százalékat” szöveg lép.

(2) A Vhr. 1. számú melléklete e rendelet 1. melléklete szerint módosul.

(3) A Vhr. 2. számú melléklete e rendelet 2. melléklete szerint módosul.

2. §

(1) E rendelet a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) E rendelet a hatálybalépését követő napon hatályát veszti.

Dr. Oszkó Péter s. k.,
pénzügyminiszter

1. melléklet
a 14/2009. (VII. 10.) PM rendelethez

1. A Vhr. 1. számú melléklete 1. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„1. Összesen hány munkavállaló foglalkoztatása történt Start Programhoz kapcsolódó kártya kedvezmény igénybevételével (göngyölített adatok):

Ebből:

- a)* START-kártyával foglalkoztatottak esetén
 - hány munkavállaló foglalkoztatása történt tíz százalékos mértékű közteher (járulék) érvényesítésével,
 - hány munkavállaló foglalkoztatása történt húsz százalékos mértékű közteher (járulék) érvényesítésével,
- b)* START PLUSZ kártyával foglalkoztatottak esetén
 - hány munkavállaló foglalkoztatása történt tíz százalékos mértékű közteher (járulék) érvényesítésével,
 - hány munkavállaló foglalkoztatása történt húsz százalékos mértékű közteher (járulék) érvényesítésével,
- c)* START EXTRA kártyával foglalkoztatottak esetén
 - hány munkavállaló foglalkoztatása történt nulla százalékos mértékű közteher (járulék) érvényesítésével,
 - = ebből hány munkavállaló foglalkoztatása történt a Pftv. 8. § (1) bekezdésében meghatározott feltételeknek megfelelő többlet-járulékkedvezmény érvényesítésével a foglalkoztatás éve szerinti bontásban,
 - hány munkavállaló foglalkoztatása történt tíz százalékos mértékű közteher (járulék) érvényesítésével.

Adatszolgáltatás határideje:

- a tárgyhónapról a bevallás benyújtására előírt hónapot követő második hónap utolsó napja.”

2. A Vhr. 1. számú melléklete 2. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„2. Az összes Start Programhoz kapcsolódó kártya kedvezmény igénybevételével foglalkoztatott közül hány fő foglalkoztatása történt költségvetési szervnél (göngyölített adatok):

Ebből:

- a)* START-kártyával foglalkoztatottak esetén
 - hány munkavállaló foglalkoztatása történt tíz százalékos mértékű közteher (járulék) érvényesítésével,

- hány munkavállaló foglalkoztatása történt húsz százalékos mértékű közteher (járulék) érvényesítésével,
 - b) START PLUSZ kártyával foglalkoztatottak esetén
 - hány munkavállaló foglalkoztatása történt tíz százalékos mértékű közteher (járulék) érvényesítésével,
 - hány munkavállaló foglalkoztatása történt húsz százalékos mértékű közteher (járulék) érvényesítésével,
 - c) START EXTRA kártyával foglalkoztatottak esetén
 - hány munkavállaló foglalkoztatása történt nulla százalékos mértékű közteher (járulék) érvényesítésével,
- = ebből hány munkavállaló foglalkoztatása történt a Pftv. 8. § (1) bekezdésében meghatározott feltételeknek megfelelő többlet-járulékkezdvezmény érvényesítésével a foglalkoztatás éve szerinti bontásban,
- hány munkavállaló foglalkoztatása történt tíz százalékos mértékű közteher (járulék) érvényesítésével.
- Adatszolgáltatás határideje:
- a tárgyhónapról a bevallás benyújtására előírt hónapot követő második hónap utolsó napja.”

3. A Vhr. 1. számú melléklete 3. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„3. Az összes Start Programhoz kapcsolódó kártya kedvezmény igénybevételével foglalkoztatott közül hány fő foglalkoztatása történt nem költségvetési szervnél (gönyölített adatok):

Ebből:

- a) START-kártyával foglalkoztatottak esetén
 - hány munkavállaló foglalkoztatása történt tíz százalékos mértékű közteher (járulék) érvényesítésével,
 - hány munkavállaló foglalkoztatása történt húsz százalékos mértékű közteher (járulék) érvényesítésével,
 - b) START PLUSZ kártyával foglalkoztatottak esetén
 - hány munkavállaló foglalkoztatása történt tíz százalékos mértékű közteher (járulék) érvényesítésével,
 - hány munkavállaló foglalkoztatása történt húsz százalékos mértékű közteher (járulék) érvényesítésével,
 - c) START EXTRA kártyával foglalkoztatottak esetén
 - hány munkavállaló foglalkoztatása történt nulla százalékos mértékű közteher (járulék) érvényesítésével,
- = ebből hány munkavállaló foglalkoztatása történt a Pftv. 8. § (1) bekezdésében meghatározott feltételeknek megfelelő többlet-járulékkezdvezmény érvényesítésével a foglalkoztatás éve szerinti bontásban,

- hány munkavállaló foglalkoztatása történt tíz százalékos mértékű közteher (járulék) érvényesítésével.

Adatszolgáltatás határideje:

- a tárgyhónapról a bevallás benyújtására előírt hónapot követő második hónap utolsó napja.”

2. melléklet

a 14/2009. (VII. 10.) PM rendelethez

1. A Vhr. 2. számú melléklete 2. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„2. Adott tárgyhónapban benyújtott, az adatszolgáltatás továbbításáig feldolgozott, az Art. 31. § (2) bekezdése szerinti havi bevallásokból nyerhető – tíz százalékos mértékű kedvezményes járulékszinthez tartozó – kedvezményes járulékalap összesített összege, a kedvezmény nélkül számított közteher kötelezettség összesített összege, a járulékkedvezmény figyelembevételével kiszámított kötelezettség különbözetének összesített összege, továbbá a különbözetből a Nyugdíjbiztosítási Alapot megillető összeg, az Egészségbiztosítási Alapot megillető összeg, illetve a Munkaerőpiaci Alapot megillető összeg (ide nem értve a tételes egészségügyi hozzájárulás számított összegét): E Ft (vagy Ft).”

2. A Vhr. 2. számú melléklete 3. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„3. Adott tárgyhónapban benyújtott, az adatszolgáltatás továbbításáig feldolgozott, az Art. 31. § (2) bekezdése szerinti havi bevallásokból nyerhető – húsz százalékos mértékű kedvezményes járulékszinthez tartozó – kedvezményes járulékalap összesített összege, a kedvezmény nélkül számított közteher kötelezettség összesített összege, a járulékkedvezmény figyelembevételével kiszámított kötelezettség különbözetének összesített összege, továbbá a különbözetből a Nyugdíjbiztosítási Alapot megillető összeg, az Egészségbiztosítási Alapot megillető összeg, illetve a Munkaerőpiaci Alapot megillető összeg (ide nem értve a tételes egészségügyi hozzájárulás számított összegét): E Ft (vagy Ft).”

**A társadalompolitika összehangolásáért
felelős tárca nélküli miniszter
2/2009. (VII. 10.) TM
rendelete**

**a fontos és bizalmas munkakörökről, valamint
a nemzetbiztonsági ellenőrzés szintjéről**

A nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló 1995. évi CXXV. törvény 78. § (3) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján, a 88/2009. (IV. 13.) Korm. rendelet 2. § d) pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva – a polgári nemzetbiztonsági szolgálatokat irányító tárca nélküli miniszterrel egyetértésben – a következőket rendelem el:

1. §

A Miniszterelnöki Hivatalnak a társadalompolitika összehangolásáért felelős tárca nélküli miniszter (a továbbiakban: társadalompolitikai miniszter), a társadalompolitikai miniszter tevékenységében közreműködő államtitkár (a továbbiakban: társadalompolitikai államtitkár), a társadalompolitikai szakállamtitkár, valamint a kisebbség- és nemzetpolitikáért felelős szakállamtitkár irányítása alá tartozó szervezeti egységeiben – a nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló 1995. évi CXXV. törvény 2. számú melléklet 18. pontja hatálya alá tartozó – fontos és bizalmas munkaköröket, továbbá az ilyen munkakörben foglalkoztatott személyek nemzetbiztonsági ellenőrzésének szintjét az e rendelet *mellékletében* foglaltak szerint határozom meg.

2. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 3. napon lép hatályba.

Kiss Péter s. k.,

a társadalompolitika összehangolásáért felelős
tárca nélküli miniszter

Melléklet a 2/2009. (VII. 10.) TM rendelethez

A fontos és bizalmas munkakör, beosztás vagy tevékenység (a továbbiakban együtt: munkakör) megnevezése	A nemzetbiztonsági ellenőrzés szintje
1. a társadalompolitikai miniszter irányítása alatt álló miniszteri megbízott	C
2. a társadalompolitikai miniszter, a társadalompolitikai államtitkár, a társadalompolitikai szakállamtitkár állami vezetői munkáját közvetlenül segítő tanácsadói munkakör	C
3. a szervezeti egységet irányító főosztályvezető-helyettes, osztályvezető	B
4. a titkos ügykezelők	B
5. a rejtjeltevékenységet ellátó munkakör	B
6. mindaz a munkakör, ahol a feladatok ellátásához államtitok minősítésű adat megismerése szükséges, a 7. pontban foglaltak kivételével	B
7. a Miniszteri Titkárságon, a társadalompolitikai államtitkár titkárságán (a továbbiakban: Államtitkári Titkárság), valamint a társadalompolitikai szakállamtitkár titkárságán mindaz a munkakör, ahol a feladatok ellátásához államtitok minősítésű adat megismerése szükséges	C
8. a Miniszteri Titkárságon és az Államtitkári Titkárságon, valamint a társadalompolitikai szakállamtitkár titkárságán a köztisztviselő, politikai (fő)tanácsadó, kormány(fő)tanácsadó, szakmai (fő)tanácsadó által betöltött munkakör, a 7. pontban foglaltak kivételével	B
9. a Miniszteri Titkárságon a 7. és 8. pontban nem érintett további munkakör	A
10. a társadalompolitikai államtitkár irányítása alá tartozó szervezeti egységek munkakörei, a 11–12. pontban foglaltak kivételével	B
11. a Társadalmi Párbeszéd Koordinációs Iroda minden, vezetői megbízással nem rendelkező köztisztviselői munkaköre	A
12. a Gyermekesély Iroda minden, vezető beosztással nem rendelkező köztisztviselői munkaköre	A
13. a kisebbség- és nemzetpolitikáért felelős szakállamtitkár irányítása alá tartozó szervezeti egységnél minden munkakör	C
14. a társadalompolitikai szakállamtitkár irányítása alatt álló szervezeti egységénél minden, a 2–8. pontok alá nem tartozó köztisztviselői munkakör	A

VI. Az Alkotmánybíróság határozatai és végzései

Az Alkotmánybíróság 72/2009. (VII. 10.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság jogszabály alkotmányellenességének utólagos vizsgálatára és megsemmisítésére irányuló bírói kezdeményezés alapján – *dr. Balogh Elemér, dr. Lenkovics Barnabás és dr. Paczolay Péter* alkotmánybírók különvéleményével – meghozta az alábbi

határozatot:

1. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 241. § (1) bekezdés *a), c), d), e), f)* pontjai alkotmányellenesek, ezért e rendelkezéseket 2010. december 31-ei hatállyal megsemmisíti.

A megsemmisítés következtében a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 241. § (1) bekezdése az alábbi szöveggel marad hatályban:

„241. § (1) A tárgyaláson az ügyész részvétele kötelező”.

2. Az Alkotmánybíróság a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 241. § (1) bekezdés *a), c), d), e), f)* pontjainak a Veszprémi Városi Bíróság előtt 6.B. 1995/2006/3. számon folyamatban lévő ügyben való alkalmazás tilalmára vonatkozó indítványt elutasítja.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

A Veszprémi Városi Bíróság bírāja az előtte folyamatban lévő 6.B. 1995/2006/3. számú ügyben az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 38. §-a és a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 266. § (1) bekezdés *b)* pontja alapján az előtte lévő büntetőeljárást felfüggesztette és az Alkotmánybírósághoz fordult, kezdeményezve a Be. 241. § (1) bekezdés *a), c), d), e), f)* pontjai alkotmányellenességének megállapítását és megsemmisítését. A Be. vizsgálni kért szabályai felsorolják, hogy mikor kötelező az ügyésznek a tárgyaláson való részvétele, így van-

nak olyan ügyek, amelyek tárgyalásán az ügyész nem vesz részt. Az indítványozó kifejtette, hogy a Be. egyéb szabályai pontosan meghatározzák és elhatárolják a bíróság és – büntetőeljárás során – az ügyész feladatait a „Be. 241. § (1) bekezdése a fentiekkel belső ellentmondásban is álló módon, és alkotmányellenesen azt rögzíti, hogy mikor kötelező az ügyész tárgyaláson való részvétele, vagyis nem általában kötelező a részvétele, hanem pont fordítva, csak esetenként és akkor kell jelen lennie, amikor azt a Be. 241. § (1) *a)–f)* pontjai megszabják.”

Az indítványozó hivatkozott az Alkotmánybíróság 1009/B/2000. AB határozatára [Magyar Közlöny szám: 14/2002. (III. 20.) AB határozat] amelyben az Alkotmánybíróság részletesen kifejtette az ügyészségi és a bírósági funkciók elválasztásának alkotmányi követelményeit. Ezekkel a követelményekkel – az indítványozó szerint – a Be. vizsgálni kért szabályai ellentétben állnak. A bíróság feladata az igazságszolgáltatás és nem a vádképviselés. Az indítványozó utalt arra, hogy a bizonyítási eljárás a vádirat benyújtásával nem fejeződik be, a bizonyítás fő helyszíne a tárgyalás, ott viszont – a Be. megtámadott rendelkezése értelmében – az ügyész nem biztos, hogy jelen van, ezért ilyenkor a vádképviselés a bíróságra hárul: „a bírónak ki kell lépni a bírói szerepből, és a bizonyítási eljárás felvétele során az ügyész távollétében, mintegy a vád képviselőjében kell kérdeznie”. Az indítványozó szerint a Be. 241. § (1) bekezdés *a), c), d), e), f)* pontjai alapján a bírói és az ügyészi funkciók keverednek, amely „a bíró pártatlanságába vetett hitet alapjaiban ássa alá!”.

Hiánypótlási felhívás után az indítványozó az Alkotmány 2. § (1) bekezdését, 45. § (1) bekezdését 50. §-át, 51. § (1) és (2) bekezdését, valamint 57. § (1) bekezdését jelölte meg, mint olyan alkotmányos tételeket, amelyek szempontjából kéri a Be. 241. § (1) bekezdés *a), c), d), e), f)* pontjai alkotmányossági vizsgálatát. Ezekben belül külön hangsúlyt helyezett az Alkotmány 57. § (1) bekezdéséből eredő tisztességes eljáráshoz való jogra.

Az Alkotmánybíróság az ügyben megkereste a Legfőbb Ügyészt az ügygel kapcsolatos álláspontjának ismertetése végett.

II.

1. Az Alkotmány indítványozó által jelölt szabályai szerint:

„2. § (1) A Magyar Köztársaság független, demokratikus jogállam.

(...)

45. § (1) A Magyar Köztársaságban az igazságszolgáltatást a Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága, az ítéltáblák, a Fővárosi Bíróság és a megyei bíróságok, valamint a helyi és a munkaügyi bíróságok gyakorolják.

(...)

50. § (1) A Magyar Köztársaság bíróságai védik és biztosítják az alkotmányos rendet, a természetes személyek, a jogi személyek és a jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetek jogait és törvényes érdekeit, büntetik a bűncselekmények elkövetőit.

(2) A bíróság ellenőrzi a közigazgatási határozatok törvényességét.

(3) A bírák függetlenek és csak a törvénynek vannak alárendelve. A bírák nem lehetnek tagjai pártnak és politikai tevékenységet nem folytathatnak.

(4) A bíróságok igazgatását az Országos Igazságszolgáltatási Tanács végzi, az igazgatásban bírói önkormányzati szervek is közreműködnek.

(5) A bíróságok szervezetéről és igazgatásáról, továbbá a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló törvény elfogadásához a jelenlévő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazata szükséges.

51. § (1) A Magyar Köztársaság legfőbb ügyésze és az ügyészség gondoskodik a természetes személyek, a jogi személyek és a jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetek jogainak a védelméről, valamint az alkotmányos rendet, az ország biztonságát és függetlenségét sértő vagy veszélyeztető minden cselekmény következtetéses üldözéséről.

(2) Az ügyészség törvényben meghatározott jogokat gyakorol a nyomozással összefüggésben, képviseli a vádat a bírósági eljárásban, továbbá felügyeletet gyakorol a büntetés-végrehajtás törvényessége felett.

(...)

57. § (1) A Magyar Köztársaságban a bíróság előtt mindenki egyenlő, és mindenkinek joga van ahhoz, hogy az elene emelt bármely vádat, vagy valamely perben a jogait és kötelességeit a törvény által felállított független és pártatlan bíróság igazságos és nyilvános tárgyaláson bírálja el.”

2. A Be. vizsgálni kért szabályai értelmében:

„241. § (1) A tárgyaláson az ügyész részvétele kötelező

a) első fokon, ha a bűncselekményre a törvény öt évi vagy ennél súlyosabb szabadságvesztést rendel,

b)

c) a vádlottat fogva tartják,

d) ha a vádlott – a beszámítási képességére tekintet nélkül – kóros elmeállapotú,

e) ha a bíróság az ügyészt a tárgyaláson való részvételre kötelezte,

f) ha az ügyész bejelenti, hogy a tárgyaláson részt vesz.”

III.

1. Az Alkotmánybíróság elsőként az eljáró bíró indítványozási jogával kapcsolatos kérdéseket tekintette át. Az Abtv. 38. § (1) bekezdése szerint „[a] bíró – a bírósági eljárás felfüggesztése mellett – az Alkotmánybíróság eljárását kezdeményezi, ha az előtte folyamatban levő ügy elbírálá-

sa során olyan jogszabályt vagy állami irányítás egyéb jogi eszközét kell alkalmazni, amelynek alkotmányellenességét észleli.” Az Abtv. 38. § (1) bekezdése szerinti bírói kezdeményezés keretében anyagi jogszabály, eljárási jogszabály, jogegységi határozat, és elnevezésében bár jogszabálynak vagy állami irányítás egyéb jogi eszközének nem minősülő, tartalmában azonban normatív szabály [lásd: 60/1992. (XI. 17.) AB határozat, ABH 1992, 275.] – tehát valamennyi norma – vizsgálatát lehet kezdeményezni.

2. Az Abtv. 38. § (1) bekezdése szerinti további feltétellel, hogy a bírónak a vizsgálni kért jogszabályt az előtte lévő ügyben alkalmaznia kellene. Jelen ügyben ez a feltétel is teljesül: ha az eljáró bíró nem alkalmazza a Be. 241. § (1) bekezdés e) pontját (azaz az ügyész tárgyaláson való részvételre kötelezését), akkor a főszabály érvényesül, az ügyész nem vesz részt a tárgyaláson. Az ügy irataiból megállapítható, hogy a Veszprémi Városi Bíróság előtt lévő a 6.B. 1995/2006/3. számú ügyben az ügyész közúti baleset gondatlan okozása vétsége miatt emelt vádat, és bejelentette, hogy a tárgyaláson nem kíván részt venni. Az eljáró bíró a tárgyalás előkészítése során észlelte, hogy a tárgyaláson szükséges az ügyész részvételére. A bíró ezt csak a Be. 241. § (1) bekezdésének alkalmazásával tudja elérni, tehát az indítványban olyan eljárási szabályról van szó, amelyet a bírónak az előtte folyamatban lévő ügyben alkalmazni kell. Az eljáró bíró e szabályról állította – az ismertetett indokok alapján –, hogy alkotmányosértő, s kezdeményezte annak vizsgálatát.

Mindezek alapján az Alkotmánybíróság azt állapította meg, hogy az eljáró bíró az Abtv. 38. §-ának megfelelő kérelmet nyújtott be.

IV.

1. A magyar jogrendszerben az ügyész nélküli tárgyalás megtartásának lehetőségét a büntető perrendtartásról szóló 1951. évi III. törvényt módosító 1954. évi V. törvény vezette be, a járásbíróság előtti eljárásban. Az ezt követő, a büntető eljárásról szóló 1962. évi 8. törvényerejű rendelet e szabályt lényegét tekintve fenntartotta, míg a büntető-eljárásról szóló 1973. évi I. törvény (a továbbiakban: Régi Be.) a vétségi eljárásban tette lehetővé az ügyész távollétében történő tárgyalást. A Régi Be. 19. § (2) bekezdés értelmében vétségi eljárásban az ügyész akkor volt köteles a tárgyaláson részt venni, ha a) a terheltet fogva tartják, b) bejelentette, hogy a tárgyaláson részt kíván venni, c) kényszergyógykezelés kérdésében kell határozni, d) a bíróság az ügyészt a tárgyaláson való részvételre kötelezte.

E szabályokat váltotta föl a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény jelen ügyben vizsgált rendelkezé-

zése. A Be. 241. § (1) bekezdés *a), c), d), e), f)* pontjai értelmében a tárgyaláson az ügyész részvétele kötelező:

„*a)* első fokon, ha a bűncselekményre a törvény ötévi vagy ennél súlyosabb szabadságvesztést rendel,

b)

c) a vádlottat fogva tartják,

d) ha a vádlott – a beszámítási képességére tekintet nélkül – kóros elmeállapotú,

e) ha a bíróság az ügyészt a tárgyaláson való részvétellel kötelezte,

f) ha az ügyész bejelenti, hogy a tárgyaláson részt vesz.”

A büntetőjogi szabályok rendszerében elsőként az állapítható meg, hogy a Be. hatályos rendelkezései széles körben teszik lehetővé tárgyalás tartását ügyész részvétele nélkül. Az ötévi vagy ennél enyhébb szabadságvesztés körébe tartozik pl. a közösség elleni izgatás, a halált okozó segítségnyújtás elmulasztása, az embercsempészség, az összes választás rendje elleni bűncselekmény, a gazdasági bűncselekmények nagy része stb. Megemlíthető továbbá, hogy a korábban fogva lévő vádlottal szemben a fogva tartás bármely okból való megszüntetése is azt eredményezi, hogy a tárgyaláson (akár első fokú, akár másodfokú) az ügyésznek már nem kötelező részt venni.

A Legfőbb Ügyész tájékoztatása szerint 2008-ban az első fokú bíróságok tárgyalásainak 36–37%-án nem vett részt az ügyész.

Mindezek alapján megállapítható, hogy a tárgyalandó ügyek jelentős hányadát érinti a jelen ügyben vizsgált Be. 241. § (1) bekezdés *a), c), d), e), f)* pontja.

2. Az Alkotmánybíróság az indítványozó által is hivatkozott 14/2002. (III. 20.) AB határozatában (a továbbiakban: Abh.) az Alkotmánynak a bíróságokat érintő rendelkezései [45. § (1) bekezdés, 50. § (1) bekezdés], valamint az ügyészségre vonatkozó egyes szabályai [51. § (2) bekezdése] összevetése és a tisztességes eljáráshoz való jog [57. § (1) bekezdés] értelmezése kapcsán fejtette ki álláspontját a közvádlói és az igazságszolgáltatási funkciók szétválasztásának – az Alkotmányból fakadó – követelményéről. Az Abh. a Be. azon szabályának alkotmányellenességét állapította meg, amely a bíró kötelezettségévé tette az ügyész figyelmének felhívását (illetve értesítését), ha a vád kiterjesztésének lehet helye. Az Abh. megállapította: „Az Alkotmánnyal összhangban a büntetőeljárásról szóló törvény a közvadra üldözendő bűncselekmények miatti vádemelés tekintetében a döntés felelősségét kivételt nem tűrő módon az ügyészre ruházza. A vádemeléssel az ügyész azt juttatja kifejezésre, hogy a rendelkezésére bocsátott nyomozási iratok alapján milyen, a terhelt felelősségét megalapozó tényeket állapított meg és ezekkel kapcsolatban mi a jogi álláspontja. A vádképviselő azzal a kötelezettséggel jár, hogy a bizonyítás eredményéhez képest az ügyész a szakmai, hivatásbeli felelősség szabályai szerint eljárva a vád terjedelmében változtatást eszközöljön (ABH 2002, 101, 108.).

Az Abh.-ban az Alkotmánybíróság kifejtette továbbá: „Az Emberi Jogok Európai Bíróságának az objektív tesztel [azaz, hogy a bíróságnak nemcsak pártatlannak kell lenni, hanem pártatlannak is kell látszani] kapcsolatos gyakorlatából egyértelműen kitűnik, hogy az eljárás során a bíró által ellátott funkciók vizsgálata alapvető kérdés. A funkcióhalmozódás, vagyis azon eset, amikor a bíró ítélkezéskén kívüli, a vizsgálattal vagy a váddal kapcsolatos feladatokat is ellát, a Bíróság szerint jogos kételyeket ébreszt a pártatlanságával kapcsolatban. Alapvető kérdés, hogy a bíró, aki a felek felett áll, a felektől különüljön el. A büntetőeljárás feltétele a vád, amelyet a védelem támad, ezért a bíró elkülönültsége úgy biztosítható, ha a vádat nem ő fogalmazza meg, a váddal kapcsolatos feladatokat egy tőle elkülönült személy látja el. A vád és az ítélkezés feladatainak egy eljáráson belül azonos személy által történő ellátása önmagában alkalmas a bíró pártatlanságának megkérdőjelezésére, függetlenül attól, hogy milyen személyes magatartást tanúsított. (Eur. Court H. R., Case of De Cubber v. Belgium, Ser. A-86.; Eur. Court H. R., Case of Pier-sack v. Belgium, Ser. A-53.)” (ABH 2002, 101, 109.). „(...) Mindebből az következik, hogy az ügyészség és a bíróság feladatainak elkülönítése nem pusztán a vádemelés-vádképviselő szabályainak formális betartását jelenti, hanem súlyozott szerepe van a vád tartalmi értelemben vett törvényessége szempontjából is. A bírói és ügyészi tevékenységre vonatkozó részletes eljárási szabályok, az eljárás alanyai számára előírt kötelezettségek és a részükre biztosított jogosultságok konstrukciója a tisztességes eljárás követelménye szempontjából alapvető jelentőségű. Az eljárási funkciók közötti „átjárhatóság” lehetőségének megteremtése, sőt kötelezettségként történő előírása, amely az eljárás teljes bírósági szakaszában töretlenül érvényesül, a vád tartalmi törvényességét kérdőjelezi meg és ekként sérti a tisztességes eljárás követelményét” (ABH 2002, 101, 110.).

3. Jelen ügyben az az alkotmányossági kérdés, hogy séri-e a bíróság és az ügyészség alkotmányos státuszára vonatkozó alkotmányi rendelkezés akkor, amikor a tárgyalás megtartható az ügyész részvétele nélkül, a bírói szerep kiegészül-e egy közvádlói feladattal? Az Alkotmány 51. § (2) bekezdés szerint „Az ügyészség törvényben meghatározott jogokat gyakorol a nyomozással összefüggésben, képviseli a vádat a bírósági eljárásban, továbbá felügyeletet gyakorol a büntetés-végrehajtás törvényessége felett.” A vádképviselő tehát az Alkotmányban meghatározott egyik ügyészi feladat.

Az ügyészség alkotmányos jogállását, feladatait az Alkotmánybíróság több határozata értelmezte. Az 1/1994. (I. 7.) AB határozatában megállapította: „Az ügyészség – a kontinentális jogrendszerekben általában véve elfogadott helyzetének megfelelően – a Magyar Köztársaságban elsősorban az ún. vádfunkciót ellátó szervezet. Ilyen tartalommal szabályozza az Alkotmány 51. § (1) és (2) bekezdése az ügyészség alkotmányos jogállását, bűnüldözési és

közzvádi funkcióit és az azokhoz kapcsolódó egyéb feladatait és hatáskörét. A (3) bekezdés értelmében az ügyészség e fő funkció mellett más feladatokat is ellát.” (ABH 1994, 29, 33.)

Az 52/1996. (XI. 14.) AB határozat megerősítve a fentieket, és továbbfűzve azt, megállapította: „Az igazságszolgáltatásban való részvétel az ügyészség alkotmányos kötelessége. Az Alkotmány 51. § (1) bekezdése szerint az ügyészség gondoskodik az állampolgárok jogainak védelméről és a bűncselekmények üldözéséről. A bűnüldözés révén és a vádképviselő útján az ügyészség önálló nevesített jogosítványokkal (vádképviselő és vádelv) résztvevője az igazságszolgáltatásnak. Az Alkotmány 51. § (2) bekezdése szerint az ügyészség „képviseli a vádat a bírósági eljárásban”. A büntetőeljárás központi része a bírói eljárás...” (ABH 1996, 159, 161.)

Az ügyészségnek a büntetőeljárás belüli szerepét emelte ki a 12/2001. (V. 14.) AB határozat amikor hangsúlyozta: „az ügyészség alkotmányos feladatellátása különválik az állam büntetőhatalmának gyakorlása és az egyéb eljárások tekintetében” (ABH 2001. 163, 168.).

Az Alkotmánybíróság a legfőbb ügyész és az ügyészség alkotmányos jogállását, közjogi helyzetét átfogóan a 3/2004. (II. 17.) AB határozatban értelmezte. A határozat szerint az ügyészség – szemben a bíróságokkal – nem önálló hatalmi ág, de önálló alkotmányos szervezet (ABH 2004, 48, 58.). A legfőbb ügyész és az ügyészség alkotmányos feladatai közé tartozik – többek között – a Magyar Köztársaság érdekeit, illetve a demokráciát sértő vagy veszélyeztető cselekmények üldözése, a törvényesség biztosítása és védelme. Az ügyészség képviseli a vádat a bírósági eljárásban, felügyeletet gyakorol a büntetés-végrehajtás törvényessége felett, és meghatározott jogok illetik meg a nyomozással összefüggésben. E feladatok jogszerű ellátása az ügyészség és a legfőbb ügyész alkotmányos kötelezettsége. (ABH 2004, 48, 62.)

A 42/2005. (XI. 14.) AB határozat pedig – többek között – megállapította: „A hatalmi ágak elválasztására és a büntető hatalomra vonatkozó alkotmányos követelményekből és garanciákból egyértelműen következik, hogy a közhatalmat gyakorló állami szervezetek csak az Alkotmány és az Alkotmányon alapuló szervezeti és eljárási-végrehajtási törvények kifejezett felhatalmazása és feladat kijelölése alapján vehetnek részt a büntető felelősségre vonás folyamatában. A hatalmi ágak elválasztásának elvéből a jelen esetben egyértelmű, hogy a vádlói közhatalom nem kerülhet az ügyészségen kívül más közhatalmi szervhez. (...)

Az állam büntetőjogi igényének érvényesítésében az Alkotmány, a szervezeti törvények és a Be. a közzvádlói jogkört az ügyészségre bízta, amelynek működéséért és működőképességéért az állam felel.” (ABH 2005, 504, 524–525.)

A közzvádlói jogkör részleteit tehát részben a Be. szabályozza. Ennek alaprendelkezését a Be. 28. §-a fogalmazza

meg. A Be. 28. § (1) bekezdés értelmében: „Az ügyész a közzvádló. Az ügyész kötelessége, hogy mind a terheltet terhelő és mentő, mind a büntetőjogi felelősséget súlyosító és enyhítő körülményeket az eljárás minden szakaszában figyelembe vegye.” A Be. 28. § (7) bekezdése pedig kimondja, hogy „az ügyész az e törvényben meghatározott feltételek esetén vádat emel, és a bíróság előtt – a magánvád és a pótmagánvád esetét kivéve – a vádat képviseli, vagy dönt a közzvetítői eljárásra utalásról, a vádemelés elhalasztásáról, illetőleg részbeni mellőzéséről. Az ügyész a vádat elejtheti vagy módosíthatja...”

4. Az Alkotmánybíróság megítélése szerint az Alkotmányon alapuló ügyészi vádképviselő feltételezi az ügyész tárgyaláson való jelenlétét, a vád személyes képviselőt. Az ügyészi jelenlét nélküli szabály korlátozza, hogy az ügyész közzvádlói feladatának maradéktalanul eleget tegyen. A Be. 342. § (2) bekezdése értelmében, ha az ügyész nincs jelen a tárgyaláson, a vádiratból a vádat a bíróság ismerteti. Az Alkotmánybíróság álláspontja, hogy önmagában a bírói vádismertetés (az ügyész által megírt vádirat felolvasása) még nem jelenti (ténylegesen, legfeljebb látszatában) az igazságszolgáltatási és vádfunkciók Alkotmánnyal ellentétes keveredését. Az alkotmányossági probléma – a tárgyaláson való kötelező ügyészi jelenlét – a tárgyalás – mint a büntetőeljárás meghatározó, súlyponti, érdemi szakasza – funkciójának figyelembevétele alapján ítélt meg. Az (új) Be. szerint a tárgyalás a bizonyítás színhelye, ami nem merül ki a vádirat, illetve nyomozási jegyzőkönyvek tartalmának, ismertetésével. A nyomozási szakban, illetve a vádemelés során a vád megalapozásához szükséges mértékig történik a bizonyítékok összegyűjtése. A bírósági ítélet alapját képező tényállás azonban a tárgyaláson – az ott történő érdemi bizonyítás keretében – áll össze. A tárgyaláson a vádlottak, a tanúk kihallgatásra kerülnek, egyéb bizonyítási eszközök igénybevétele válhat szükségessé, így a bizonyítás anyaga a tárgyaláson változhat. A védelem a tárgyalásra egyéb bizonyítást is kezdeményezhet, új tanúkat, szakértőket vonultathat fel. Az ügyész feladata, hogy az írásbeli vád és az általa előterjesztett végindítvány alkalmával szóban előterjesztett tényállás – amely a tárgyaláson válik véglegessé – összhangban legyen, azaz a vád harmonizáljon a tárgyalás során alakuló tényállással. A tárgyalás tehát feltételezi az „élő vádat”. Az Alkotmánybíróság a 3/2004. (II. 17.) AB határozatban leszögezte: „Az, hogy a konkrét ügyben rendelkezésére álló tényeket, adatokat stb. az ügyész milyen módon értékeli, abból milyen következtetéseket von le, az ügyész szabad mérlegelési jogkörébe és szakmai felelősségébe tartozik.” (ABH 2004, 48, 62.) Az ügyészség alkotmányos funkciójának ellátása szempontjából elengedhetetlen az ügyész tárgyaláson való részvétele a vád (vagy a vád egyes elemeinek) megváltoztatásához, kiterjesztéséhez, vagy épp a vád elejtéséhez. Az ezekhez vezető út, a vád érvényesítését szolgáló indítványok (pl. a bizonyítás alakulására tekintettel újabb tanúk kihallgatására irányuló

indítványok), nyilatkozatok megtétele, szintén feltételezi az ügyész tárgyaláson való jelenlétét. Ha az ügyész nincs jelen, a bíró vádlói szerepe is kényszerül: a bírónak az ügyészre tartozó kérdéseket kell feltennie (pl. visszavont beismerő vallomás esetén). A Be. 4. § (1) bekezdése kimondja, hogy „A vád bizonyítása a vádlót terheli”, a Be. 75. § (1) bekezdés második mondata értelmében pedig „A bizonyítás során a tényállás alapos és hiánytalan, a valóságnak megfelelő tisztázására kell törekedni, azonban, ha az ügyész nem indítványozza, a bíróság nem köteles a vádat alátámasztó bizonyítási eszközök beszerzésére, és megvizsgálására.” Az Alkotmánybíróság megítélése szerint e szabályok ellenére fennáll az alkotmányossági probléma. Ugyanis ha az ügyész azért nem tudja indítványozni a vádat alátámasztó bizonyítást, mert nincs jelen a tárgyaláson, akkor a bíróság – ha nem akar ügyészi szerephez kerülni – pusztán az ügyészi jelenlét hiánya miatt nem tudja maradéktalanul ellátni alkotmányos feladatát: az igazságszolgáltatást. Az Alkotmány 45. § (1) bekezdése és 50. § (1)–(2) bekezdése szerint a bíróság feladata az igazságszolgáltatás. Az igazságszolgáltatás során az állam büntetőjogi igényét az ügyész képviseli. Az ügyészi jelenlét így érinti az állam büntetőhatalmának megjelenését. Az ügyész jelenlétének hiánya az ítékezés egészére kihat: ha az ügyész nincs jelen, a bíróságnak figyelmen kívül kell hagynia olyan – a tárgyaláson bizonyítást nyert – tényeket, amelyek a vád kiterjesztését eredményeznék. Nem hagyhat viszont figyelmen kívül (értékelni kell) olyan, a vádiratban eredetileg szereplő ténybeli részleteket, amelyek a tárgyaláson nyilvánvalóan nem nyertek bizonyítást. Az ügyész tárgyaláson való jelenlétének hiánya miatt az eljárásban a kontradiktórius elv nem érvényesül. A 62/2006. (XI. 23.) AB határozatban az Alkotmánybíróság ismételtén megerősítette: „Az Alkotmány az igazságszolgáltatást, a bűncselekmény elkövetőinek megbüntetését a bíróság funkciójaként határozza meg [45. § (1) bekezdés, 50. § (1) bekezdés]. A funkció teljesítésének – főszabályként – elengedhetetlen feltétele, hogy az ügyészség teljesítse a közzávdlói jogállásból adódó alkotmányos feladatát [51. § (1) és (2) bekezdés]”. (ABH 2006, 697, 707.)

Az Alkotmánybíróság megítélése szerint az ügyész tárgyaláson való jelenléte a közzávdlói feladatának, mint alkotmányos feladatának elválaszthatatlan része, azt az Alkotmány alapján ellátni köteles.

5. A Be.-hez kapcsolódó általános indokolás – a törvény alapjául szolgáló elvek között – rögzíti, hogy „Az alaptípusnak tekintendő eljárás mellett – ahol a tárgyalás dominál – ki kell alakítani az egyszerűsített eljárásokat, amelyek megfelelő alkalmazása lehetőséget ad az ügyek differenciált elbírálására.” Az ügyész számára a Be. több ilyen – az alaptípustól eltérő – lehetőséget is kínál; az ügyész – ha úgy ítéli meg, hogy az adott ügyet nem kell elvinni a tárgyalásig – uralja az eljárást:

– Az ügyész a Be. 28. § (7) bekezdése értelmében dönthet az adott ügy közvetítői eljárás elé utalásáról. A Be. 221/A. § (1) bekezdése értelmében „A közvetítői eljárás

a személy elleni (Btk. XII. fejezet I. és III. cím), a közlekedési (Btk. XIII. fejezet), illetőleg a vagyoni elleni (Btk. XVIII. fejezet), ötévi szabadságvesztésnél nem súlyosabban büntetendő bűncselekmény miatt indult büntetőeljárás tartama alatt, a gyanúsított vagy a sértett indítványára, illetőleg önkéntes hozzájárulásukkal alkalmazható eljárás.” A jelölt ügycsoportokban tehát az öt évi szabadságvesztésnél nem súlyosabban büntetendő bűncselekmények tartoznak [ugyan úgy, mint a jelen ügyben vizsgált Be. 241. § (1) bekezdés a) pontja szerint]. Az eljárás részletes szabályait a büntető ügyekben alkalmazható közvetítői tevékenységről szóló 2006. évi CXIII. törvény tartalmazza.

– Az ügyész – szintén a Be. 28. § (7) bekezdése értelmében – dönthet a vádemelés elhalasztásáról is. A vádemelés elhalasztásának részletes szabályait a Be. 222–223. §-ai tartalmazzák. A 222. § (1) bekezdés alapján „Az ügyész a vádemelés helyett háromévi szabadságvesztésnél nem súlyosabb büntetéssel büntetendő bűncselekmény miatt – a bűncselekmény súlyára, és a rendkívüli enyhítő körülményekre tekintettel – a vádemelést egy évtől két évig terjedő időre határozattal elhalaszthatja, ha ennek a gyanúsított jövőbeni magatartásában mutatkozó kedvező hatása feltételezhető.” [Illetve itt említendő meg, hogy a társadalomra már nem veszélyes, vagy csekély fokban veszélyes cselekmények esetén a Be. 190. § (1) bekezdés j) pontja értelmében az ügyész megrovást is alkalmazhat.]

– Az eljárás gyorsítását, egyszerűsítését szolgálja a bíróság elé állítás jogintézménye. A Be. 517. §-a értelmében „Az ügyész a terheltet a bűncselekmény elkövetésétől számított tizenöt napon belül bíróság elé állíthatja, ha a) a bűncselekményre a törvény nyolcévi szabadságvesztésnél nem súlyosabb büntetést rendel, b) az ügy megítélése egyszerű, c) a bizonyítékok rendelkezésre állnak, d) a terhelt tetten érték, vagy a bűncselekmény elkövetését beismerte.”

– Az eljárás gyorsítását szolgáló intézmény továbbá a Be. XXVI. fejezetében szabályozott tárgyalásról való lemondás, amelynek alkalmazásában szintén meghatározó szerepe van az ügyésznek. Ennek alkalmazására a Be. 534. § (1) bekezdésében írt együttes feltételek megléte esetén kerülhet sor, azaz „a bíróság az ügyész indítványára a nyolc évnél nem súlyosabb szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekmény miatt indított eljárásban nyilvános ülésen hozott ítélettel megállapíthatja a vádlott bűnösségét, és büntetést szabhat ki, ha a vádlott a tárgyaláshoz való jogáról lemond, és beismerő vallomást tesz”.

– A Be. XXVII. fejezet tartalmazza a tárgyalás mellőzésének jogintézményét. Az 544. § (1) bekezdés értelmében „A bíróság az ügyész indítványára – magánvádas ügyben hivatalból – a szabadlábon lévő vádlottal szemben tárgyalás mellőzésével végzésben végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztést, pénzbüntetést, illetőleg önálló büntetesként foglalkozástól eltiltást, járművezetéstől eltiltást, kiutasítást – katonával szemben lefokozást, szolgálati viszony megszüntetését is –, továbbá intézkedésként próbára bocsátást, megrovást alkalmaz a háromévi szabadság-

vesztésnél nem súlyosabban büntetendő bűncselekmény esetén, ha

- a) a törvény a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztését, pénzbüntetés kiszabását, a próbára bocsátást, illetőleg a mellékbüntetés önálló büntetésként alkalmazását lehetővé teszi,
- b) a tényállás egyszerű,
- c) a vádlott a bűncselekmény elkövetését beismerte,
- d) a büntetés célja tárgyalás nélkül is elérhető.”

Látható tehát, hogy ezen szabályok alkalmazása révén az ügyész a büntetőeljárás során pergazdaságossági szempontokat érvényesíthet, nincs minden esetben szükség olyan eljárásra, ahol a tárgyalás dominál. Az Alkotmánybíróság megítélése szerint ugyanakkor, ha az ügyész vádat emel, és tárgyalás tartására kerül sor, akkor az ügyészség – fentebb bemutatott – alkotmányos jogállásából következik, hogy az ügyész a tárgyaláson legyen jelen, és ott lássa el a vádképviseléssel kapcsolatos funkciókat. Az Alkotmánybíróság az 5/1999. (III. 31.) AB határozatában hangsúlyozta, hogy döntéseiben „nem az egyszerűsített eljárások létjogosultságát kérdőjelezi meg, hiszen részben épp ezekről az eljárási formáktól várható a büntető igazságszolgáltatás korszerűbbé válása. E felfogás tükröződik a 2000. január 1-jén hatályba lépő új büntetőeljárás törvényben is. Az Alkotmánybíróság az egyszerűsített eljárások jelentőségének növekedése kapcsán arra mutat rá, hogy az egyszerűsítés, az ésszerűsítés és a pergazdaságossági szempontok érvényre juttatásakor fokozott figyelmet kell fordítani az alkotmányos büntetőjog követelményeire.” (ABH 1999, 75, 89.)

Az Alkotmánybíróság megítélése szerint azonban ha tárgyalás tartására kerül sor, akkor a tárgyalás tartásához köthető büntetőeljárás garanciáknak érvényesülnie kell. A tárgyaláson történő bizonyítás miatt ilyen garancia az ügyész tárgyaláson való jelenléte.

A tárgyaláson való ügyészi jelenlét, mint alkotmányos garancia közvetlenül érinti a tisztességes eljáráshoz való jogot, amelyet az Alkotmánybíróság az alkotmányos büntetőjog alapintézményei között sorolja fel. [6/1998. (III. 11.) AB határozat; ABH 1998, 91, 99.] Az Alkotmánybíróság gyakorlatában a tisztességes eljárás követelménye olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet megítélni. Az Alkotmánybíróság eljárásában azonban csupán a tisztességes eljárás megkövetelte általános ismérvek megállapítására van lehetőség. Az Alkotmánybíróság több döntésében utalt arra, hogy a tisztességes eljáráshoz való jog abszolút jog, amellyel szemben nem létezik mérlegelhető más alapvető jog vagy alkotmányos cél, mert már maga is mérlegelés eredménye [6/1998. (III. 11.) AB határozat ABH 1998, 91, 95, 99.; 14/2004. (V. 7.) AB határozat, ABH 2004, 241, 256.]. A tisztességes eljáráshoz való jogra vonatkozó alkotmánybírósági gyakorlatot összegző 14/2004. (V. 7.) AB határozat – többek között – megállapította, hogy „[a] büntetőeljárás szempontjából ezek a tételek a büntető igazságszolgáltatás történeti rendszereinek felhalmozó-

dott tapasztalatán alapulnak. Eszerint: az igazság feltárásának az a legmegfelelőbb módja, ha az ítélezésben független és pártatlan bíróság nyilvános tárgyaláson, a bizonyítás tekintetében egyenlő jogokkal résztvevő felek aktív közreműködésével lefolytatott eljárás eredményeként, közvetlen észlelése útján szerzett bizonyítékok szabad mérlegelésével állapítja meg a büntető felelősségre vonás eldöntéséhez szükséges tényeket” (ABH 2004, 241, 266.). E határozat tehát a büntetőeljárás tárgyaláson történő bizonyítási szakasza tekintetében vezette le a tisztességes eljáráshoz való jogból a felek (így az ügyész) aktív közreműködésének alkotmányos igényét.

A tisztességes eljáráshoz való jog jogosultja – büntetőeljárásról lévén szó – elsősorban a terhelt, ugyanakkor e jog érvényesítése – mint ahogy a fenti határozatokban is szerepel – áthatja az igazságszolgáltatási eljárás egészét, biztosítja, hogy a büntetőeljárásban részt vevők el tudják látni alkotmányos és törvényes funkciójukat. Az Alkotmánybíróság megítélése szerint az az eljárás, amelyben kétség merülhet fel a bírák pártatlanságát illetően, akár annak látszatában (lásd az Abh.-ban bemutatott objektív tesztet; ABH 2002, 101, 110.) – adott esetben a bírósági és ügyészi funkciók esetleges keveredését illetően – sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot. A terheltet – az Alkotmány alapján – megilleti a védelem joga. A tárgyalás tisztességes volta a védelem szempontjából is az ügyészi jelenlét szükségességét veti fel, hiszen a tárgyaláson történt bizonyítás során az ügyész akár vádelejtésre is juthat, a védői feladatok hatékony ellátása pedig módosíthatja az ügyészi fellépést. Az Európa Tanács Miniszteri Bizottsága által 2000. október 6-án elfogadott „Az ügyészség szerepe a büntető igazságszolgáltatás rendszerében” című ajánlás 17. pontja kimondja, hogy „Az Államoknak hatékony intézkedéseket kell hozniuk annak biztosítására, hogy az ügyészek jogállását, hatáskörét és eljárási szerepét a törvény úgy határozza meg, hogy jogos kétség ne merülhessen fel a bírák függetlenségét és pártatlanságát illetően.” [Rec(2000) 19] Az ehhez (a 17. ponthoz) kapcsolódó magyarázó kommentár pedig kiemeli, hogy „bármiféle félreértést el kell oszlatni az ügyészek és a bírák jogi státuszát és szerepét illetően, mégpedig azért, hogy e két hivatás a közvélemény szemében világosan elkülöníthető legyen, tehát a jogkeresők gondolkodásában a kettő ne legyen összekeverhető. Az első lépés ebben az irányban az, hogy világos szabályok határozzák meg az ügyész eljárási jogkörét”.

Megállapítható tehát, hogy pergazdaságossági és eljárás-egyszerűsítési szempontok nem szolgálhatnak indokul a büntetőeljárás garanciák félretételére, nem indokolhatják, hogy a vádfunkciók és az igazságszolgáltatási funkciók esetszerű keveredése révén kétség merüljön fel a bíróság pártatlansága, az eljárás tisztességes voltát érintően. Az ügyész tárgyaláson való jelenléte a büntetőeljárás garancia-rendszerét közvetlenül érinti, jelenlétének hiánya nem lehet eljárás-egyszerűsítési szempont, mert ez az alkotmányos büntetőjog sérelmével járhat.

6. Összegezve a fentieket, az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az a szabály, amely lehetővé teszi büntetőeljárás során, hogy az ügyész ne vegyen részt a tárgyaláson, azaz a Be. 241. § (1) bekezdés *a)*, *c)*, *d)*, *e)*, *f)* pontja, ellentétben áll az Alkotmánynak az ügyészségre – az ügyészség alkotmányos jogállására – vonatkozó 51. § (1) és (2) bekezdésével. Az Alkotmány hivatkozott rendelkezéseinek sérelme egyben az Alkotmány 2. § (1) bekezdéséből eredő hatalommegosztás államszerkezeti elvének, továbbá az Alkotmány 45. § (1) és 50. § (1) és (2) bekezdésének, a bíróság igazságszolgáltatási feladatait meghatározó alkotmányi szabályoknak, valamint az Alkotmány 57. § (1) bekezdésén alapuló tisztességes eljárás alkotmányos követelményének sérelmét is eredményezi.

A fenti indokok alapján az Alkotmánybíróság megállapította a Be. 241. § (1) bekezdés *a)*, *c)*, *d)*, *e)*, *f)* pontjai alkotmányellenességét és e rendelkezéseket megsemmisítette. A megsemmisítés következtében a Be. 241. § (1) bekezdése a következő a szöveggel marad hatályban: „A tárgyaláson az ügyész részvétele kötelező”. Az Alkotmánybíróság az alkotmányellenes rendelkezést *pro futuro*, 2010. december 31-ei hatállyal semmisítette meg. A jövőre nézve történő megsemmisítést két szempont indokolta, egyrészt a törvényhozásnak megfelelő anyagi és jogszabályi feltételeket kell teremtenie ahhoz, hogy ne sérüljön az Alkotmány 57. § (1) bekezdése, másrészt kellő időt kell biztosítani az ügyészi szervezet számára az új helyzethez való alkalmazkodáshoz.

Az Alkotmánybíróság észlelte, hogy a Be. – e határozatban is idézett – több szabálya [pl. a Be. 342. § (2) bekezdése] arra az esetre irányadó, amikor az ügyész nem vesz részt a tárgyaláson. Az Alkotmánybíróság az összefüggés okán mégsem terjesztette ki a megsemmisítés hatályát ezekre a rendelkezésekre, mert hatályban maradásuk a jogbiztonságot nem sérti. Ha a tárgyaláson az ügyész részvétele minden esetben kötelező, az ettől eltérő helyzetre vonatkozó kiegészítő rendelkezések értelemszerűen nem kerülnek alkalmazásra.

A bírói kezdeményezés a Be. 241. § (1) bekezdés *a)*, *c)*, *d)*, *e)*, *f)* pontjainak megsemmisítése mellett e rendelkezéseknek a Veszprémi Városi Bíróság előtt 6.B. 1995/2006/3. számon folyamatban lévő ügyben való alkalmazás tilalmának kimondására is vonatkozott. Az Abtv. 43. § (4) bekezdése szerint lehetőség van a megsemmisítés hatályának eltérő megállapítására az alkalmazási tilalommal érintett ügyben, ha a jogbiztonság vagy az eljárás kezdeményező különösen fontos érdeke indokolja. Az Alkotmánybíróság az alkotmányellenes rendelkezések megsemmisítésének hatályát 2010. december 31-ével állapította meg, azonban sem a jogbiztonság sem pedig az eljárás kezdeményező különösen fontos érdeke nem indokolja a megsemmisítés hatályának a konkrét ügyben eltérő megállapítását. Az indítványozó az alkotmányellenes rendelkezések megsemmisítésének 2010. december 31-ei határideje előtt – a Be. 241. § (1) bekezdés *e)* pontja alapján – el tudja érni az ügyész tárgyaláson való jelenlétét. Erre tekintettel az Alkotmánybíróság a Be. 241. § (1) bekezdés *a)*, *c)*,

d), *e)*, *f)* pontjainak a Veszprémi Városi Bíróság előtt 6.B. 1995/2006/3. számon folyamatban lévő ügyben való alkalmazás tilalmára vonatkozó indítványt elutasította.

Az Alkotmánybíróság határozatának a Magyar Közlönyben való közzétételét az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 41. §-ára tekintettel rendelte el.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Balogh Elemér s. k., *Dr. Bragyova András s. k.,*
alkotmánybíró alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k., *Dr. Kiss László s. k.,*
előadó alkotmánybíró alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k., *Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,*
alkotmánybíró alkotmánybíró

Dr. Lévy Miklós s. k., *Dr. Trócsányi László s. k.,*
alkotmánybíró alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 991/B/2006.

Dr. Balogh Elemér alkotmánybíró különvéleménye

A határozat rendelkező részének 1. pontjával és annak indokolásával nem értek egyet. Álláspontom szerint jelen ügyben a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 241. § (1) bekezdés *a)*, *c)*, *d)*, *e)*, *f)* pontja alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítvány elutasításának lenne helye.

1. Az Alkotmány 51. § (1) bekezdésének rendelkezése szerint „a Magyar Köztársaság legfőbb ügyésze és az ügyészség gondoskodik a természetes személyek, a jogi személyek és a jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetek jogainak a védelméről, valamint az alkotmányos rendet, az ország biztonságát és függetlenségét sértő vagy veszélyeztető minden cselekmény következtetéses üldözéséről.”

A (2) bekezdés rendelkezése alapján „az ügyészség törvényben meghatározott jogokat gyakorol a nyomozással összefüggésben, képviseli a vádat a bírósági eljárásban, továbbá felügyeletet gyakorol a büntetés-végrehajtás törvényessége felett.”

Az ügyész bíróság előtti vádképviselési jogával összefüggésben a Be. 241. § (1) bekezdés *a)*, *c)*, *d)*, *e)*, *f)* pontjai az ügyész tárgyalási részvételének kötelező eseteit sorolja fel, mérlegelési jogot biztosítva ezzel a vádhatóságnak a felsorolt okokat nem érintő ügyekben a tárgyaláson való részvételére.

A többségi határozat szerint „az Alkotmányon alapuló ügyészi vádképviselés feltételezi az ügyész tárgyaláson

való jelenlétét, a vád személyes képviselését. Az ügyészi jelenlét nélküli szabály korlátozza, hogy az ügyész közvádloi feladatának maradéktalanul eleget tegyen. A Be. 342. § (2) bekezdése értelmében, ha az ügyész nincs jelen a tárgyaláson, a vádiratból a vádat a bíróság ismerteti. Az Alkotmánybíróság álláspontja, hogy önmagában a bírói vádismertetés (az ügyész által megírt vádirat felolvasása) még nem jelenti (ténylegesen, legfeljebb látszatában) az igazságszolgáltatási és vádfunkciók Alkotmánnyal ellentétes keveredését.”

Véleményem szerint az Alkotmány 51. § (2) bekezdésének rendelkezéséből csak a vádmonopólium gyakorlásának kötelezettsége következik, azonban az ügyész tárgyaláson való „kényszerű” jelenlétének kötelezettsége nem.

Ennek megfelelően, az állami büntető igény érvényesítése az ügyész alkotmányos kötelezsége, és e közhatalmi tevékenységét gyakorolja a vádemeléssel.

Az ezzel összefüggő vádképviselőhöz olyan széles körű rendelkezési jog társul, ami nem korlátozható csak az ügyész tárgyalási részvételére. Ez a jogosítvány, így a váddal való rendelkezés kizárólagos joga és az ehhez társuló eljárásjogi lehetőségek, akkor is megilletik a közvádolt, ha a tárgyaláson nincsen jelen.

A Be. rendszerében a tisztességes eljáráshoz való jog érvényesítésének feltétele az eljárási feladatok elkülönítése (Be. 1. §). Ennek megfelelően a vádat a vádlónak kell bizonyítania [Be. 4. § (1) bekezdés].

A Be. 75. § (1) bekezdésének rendelkezése meghatározza a hatóságok kötelezettségét, miszerint a bizonyítási eljárás során kötelesek megtenni mindent annak érdekében, hogy a tényállást alaposan, a valóságnak megfelelően tisztázzák. Ebből következően a bíróságnak megalapozott, vagyis hiánytalan és helyes tényállást kell megállapítania. Ennek érdekében hivatalból vagy az eljárásban résztvevők indítványára intézkedik az iránt, hogy a bizonyítási eszközök a tárgyaláson rendelkezésre álljanak. E célból határidő tűzésével megkeresheti az ügyészt [Be. 268. § (1) bekezdés]. A bíróság azonban nem nyomoz, és amennyiben az ügyész nem indítványozza, a bíróság nem köteles a vádat alátámasztó bizonyítási eszközök beszerzésére és megvizsgálására.

Ezt a látszólagos ellentmondást oldja fel a büntetőeljárás bírósági szakaszának hivatkozott főszabálya, miszerint a bíróságnak minden szempontból megalapozott tényállást kell megállapítania. Abban az esetben, ha erre csak úgy van mód a konkrét eljárásban, hogy az ügyész által nem biztosított bizonyítási eszközöket kell beszerezni, úgy a bíróság köteles ügyészi indítvány és ügyészi közreműködés nélkül is ezeket beszerezni és megvizsgálni.

Ilyen körülmények között az ügyész tárgyalási távolléte nem eredményezi az eljárási feladatok még esetleges keveredését sem, álláspontom szerint nem sérül a tisztességes eljáráshoz való jog.

2. Az ügyész kötelező tárgyalási jelenlétét előíró Be. 241. § (1) bekezdésének e) és f) pontjai lehetőséget biztosít

tanak mind az eljáró bírónak, mind az ügyésznek, hogy az adott ügyben a vádirat benyújtását követően bekövetkezett – objektív vagy szubjektív – változásokra tekintettel módosítsák az eredeti ügyészi távolmaradásra vonatkozó bejelentést. Ennek megfelelően az ügyész bejelentheti a tárgyaláson való részvételét, míg ugyanerre a bíróság kötelezheti. (Ebben az esetben ügyészségi fogalmazó vagy titkár a vád képviselésében nem járhat el.)

Véleményem szerint az 1. pontban hivatkozott főszabály mellett a támadott törvényhely említett rendelkezései további garanciát jelentenek a tisztességes eljárás alkotmányos alapelveinek védelme érdekében, amivel az elkülönült eljárási feladatok gyakorlása során a konkrét ügyben mind a bíró, mind az ügyész szabadon mérlegelheti az ügyészi tárgyalási részvétel szükségességét és indokoltságát.

3. A többségi határozat is megerősíti az Alkotmánybíróság 5/1999. (III. 31.) AB határozatában már kifejtett azon álláspontot, miszerint „nem az egyszerűsített eljárások létjogosultságát kérdőjelezi meg, hiszen részben épp ezektől az eljárási formáktól várható a büntető igazságszolgáltatás korszerűbbé válása. E felfogás tükröződik a 2000. január 1-jén hatályba lépő új büntetőeljárás törvényben is. Az Alkotmánybíróság az egyszerűsített eljárások jelentőségének növekedése kapcsán arra mutat rá, hogy az egyszerűsítés, az ésszerűsítés és a pergazdaságossági szempontok érvényre juttatásakor fokozott figyelmet kell fordítani az alkotmányos büntetőjog követelményeire.” (ABH 1999, 75, 89.)

Egyetértve ezzel a megállapítással, álláspontom szerint az ügyész tárgyalási távollétének eljárásjogi lehetősége azonban nem a pergazdaságossági és eljárás egyszerűsítési szempont érvényesítése, hanem az ügyész vádképviselői monopóliumának ésszerű és alkotmányos megnyilvánulása. Nem hagyható figyelem kívül az sem, hogy e lehetőség következetes alkalmazása nem befolyásolja kedvezőtlenül az igazságszolgáltatás mérhető eredményességét. Így a 2007. évi egységes nyomozóhatósági és ügyészi bűnügyi statisztika (ENYÜBS) adatai szerint jogerős bírósági határozattal 70 473 ügyet bíráltak el, a megvádolt személyek száma 94 125 fő volt. Vádirattal vádoltak 87 107 főt, ez az ügyek 92,5%-a. Tárgyalás mellőzésére került sor 27 344 fővel szemben, az ügyek 31,4%-ában, míg az első fokon tárgyaló ügyekben az ügyészi részvétel aránya 62,1% volt, 96,7%-os váderedményesség mellett.

4. Összességében, a többségi határozattól eltérő szakmai álláspontom, hogy a közvádloi szerep alkotmányos gyakorlása biztosított a hatályos büntető eljárásjogi szabályozási környezetben. Sem az Alkotmány ügyészségre vonatkozó 51. § (1) és (2) bekezdése, sem a tisztességes eljárás alkotmányos követelményét magában foglaló 57. § (1) bekezdés rendelkezése nem sérül. A vádképviselőhöz tartozó ügyészi eljárási jogosítványok abban az esetben is maradéktalanul gyakorolhatók, ha a vád benyújtásakor az

ügyész a tárgyalási távollétéről nyilatkozik. Ahogyan az Alkotmánybíróság által is szükségesnek ítélt, egyes egyszerűsített eljárási formák konkrét ügyekben történő alkalmazásánál, úgy a közvádló az adott ügy, valamennyi figyelembe vehető szempontja alapján dönt a vádemelést követő tárgyalási részvételéről, vagy távolmaradásáról. Ez utóbbi esetre a tömegesen előforduló, egyszerű megítélésű, és bizonyított ügyekben kerülhet sor. Azokban az ügyekben, amelyeknél a tárgyaláson lefolytatott bizonyítás eredményéhez képest szükséges és indokolt a továbbiakban az ügyészi részvétel, úgy ennek a lehetőségét a Be. 241. § (1) bekezdés *e*) és *f*) pontjának rendelkezései garantálják, így a kontradiktórius elv sem sérül. Ennek kapcsán megjegyzem, hogy a büntetőeljárás jog rendszerében az ügyvédkényszer sem általános, így például egy elsőfokú büntetőbíróság előtt folyó büntetőügyben, 3 év-nél nem súlyosabban büntetendő bűncselekmény elkövetésével vádolt személy esetén, akinek nincs meghatalmazott védője, és nem kért kirendelt védőt, akár a tárgyalás mellőzésével lefolytatott büntetőeljárásban [Be. 544. § (1) bekezdés], akár az ügyészi távollét tényét bejelentő vád tárgyalása során a bíróság köteles az Alkotmány 57. § (1) bekezdésének elve alapján eljárni. A bíróság tehát tisztességes eljárásban, pártatlanul jár el, amikor a vádlott terhére és javára szóló bizonyítékokat a megalapozott tényállás érdekében szabadon mérlegeli, az enyhítő és súlyosító körülményekkel összhangban, függetlenül attól, hogy ezeket akár a védelem, akár a vád indítványozta.

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

A különvéleményhez csatlakozom:

Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Paczolay Péter alkotmánybíró különvéleménye

Nem értek egyet azzal, hogy az Alkotmány bírói szervezetre és ügyészségre vonatkozó egyes szabályaiból, valamint a tisztességes eljáráshoz való jogból a többségi döntés szerinti követelmény, vagyis az ügyész tárgyaláson való általános részvételi kötelezettsége következik.

1. Az ügyészség – a kontinentális jogrendszerekben általában véve elfogadott helyzetének megfelelően – a Magyar Köztársaságban elsősorban az ún. vádfunkciót ellátó szervezet. Ilyen tartalommal szabályozza az Alkotmány 51. § (1) és (2) bekezdése az ügyészség alkotmányos jogállását, bűnüldözési és közvádi funkcióit és az azokhoz kapcsolódó egyéb feladatait és hatáskörét [1/1994. (I. 7.) AB határozat, ABH 1994, 29, 33.].

A vádfunkció ellátásával kapcsolatban a büntetőjogi vád fogalmát az Alkotmánybíróságnak az Alkotmány alapján, a Be.-től függetlenül, önállóan kell meghatároz-

nia. A büntetőjogi vádat véleményem szerint úgy kell értelmezni, mint az illetékes hatóság egyénnek címzett hivatalos közlését arról, hogy bűncselekmény elkövetésével gyanúsítják, vagyis olyan tettel, ami helyzetére lényeges kihatással lehet. Arról, hogy milyen cselekményt tesznek vád tárgyává, és kit vádolnak meg, egyedül az ügyészség jogosult döntést hozni.

Az Alkotmánybíróság a 14/2002. (III. 20.) AB határozatban megállapította: „[a] történetileg változó tartalmú és eltérő eljárási keretek között alkalmazott vádelv lényegét (...) alapján véve három elem alkotja: a perbeli funkciók megosztása, a vádló váddal való rendelkezési joga, a bíróság vádhoz kötöttsége mind az eljárás bírósági szakaszának megindítása, mind annak lefolytatása, mind pedig az ítélethozatal során. (ABH 2002, 101, 104.) A határozat szerint „[a] törvényes vádhoz a bíróság az eljárás során mindvégig kötve van, csak a megvádolt személy vád tárgyává tett cselekménye miatti felelősségéről dönthet, ugyanakkor a vádat köteles kimeríteni. (ABH 2002, 101, 106.). Az Alkotmánybíróság megállapította azt is, hogy „[a] tisztességes eljárás követelményének alapfeltétele a vádlói és az igazságszolgáltatási funkciók szétválasztása.” (ABH 2002, 101, 107.)

A vádlói és az igazságszolgáltatási funkciók szétválasztásának elve véleményem szerint nem sérül önmagában attól, hogy az ügyész a tárgyaláson nincs minden esetben jelen. A vád ura az ügyész marad; ő az, aki a váddal való rendelkezés keretében a vádat ejtheti, módosíthatja, megváltoztathatja, vagy kiterjesztheti. Az ügyész törvényben biztosított jogai a tárgyalásról való távolléte esetén sem szállnak át a bíróságra. Figyelmet érdemel, hogy a vádképviselő megvalósul tárgyalás nélkül is, az egyszerűsített eljárásokban (lemondás a tárgyalásról, tárgyalás mellőzése).

Véleményem szerint a vádképviselőhöz az Alkotmány ügyészségre vonatkozó szabályai alapján nem tartozik hozzá az, hogy az ügyész minden esetben jelen legyen a tárgyaláson. A vádirat vagy vádindítvány az ügyészség közlése marad akkor is, ha azt esetleg a bíróság olvassa fel vagy magyarázza meg a tárgyaláson.

Az ügyész tárgyaláson való kötelező részvételére vonatkozó szabályok vizsgálatánál jelentősége van annak, hogy a Be. 241. § (1) bekezdés *e*) pontja alapján az ügyész részvétele abban az esetben is kötelező a tárgyaláson, „ha a bíróság az ügyészt a tárgyaláson való részvételre kötelezte”. A Be.-nek ez a szabálya a bíróság szabad belátására bízta azt, hogy a kötelező részvétel Be.-ben fogalt más esetein túl bármely további esetben is, ha a bíróság a tárgyalás előkészítésekor az ügy iratai alapján ezt indokoltnak látja, az ügyészt a tárgyaláson való részvételre kötelezze.

A támadott szabályok alkotmányellenességének vizsgálatakor figyelembe kell venni azt is, hogy a vádiratnak, vádindítványnak bizonyítási indítványt kell tartalmaznia, hivatalból általában bizonyítás nincs [Be. 4. § (1) bekezdés] – a vádlón van a bizonyítási teher, távollétében is. A Be. 305. § (1) bekezdése csak lehetővé teszi, hogy a bíróság hivatalból rendeljen el bizonyítást, de a 313. § alapján,

ha nincs bizonyítási indítvány, a bizonyítási eljárást befejezettek kell nyilvánítani.

A Be.-nek ezek a szabályai alkalmasak annak biztosítására, hogy az ügyészi és bírói funkció elkülöníthető maradjon.

2. A tisztességes eljáráshoz, a független és pártatlan bírósághoz való jog büntető ügyben a vádlott joga. Véleményem szerint a vádlottat megillető ebből a jogból nem következik általános kötelezettség az ügyész számára a tárgyaláson való részvételre. Az Alkotmánybíróság a 67/1995. (XII. 7.) AB határozatában fejtette ki részletesen a bíróság pártatlanságával kapcsolatos álláspontját. „A pártatlan bírósághoz való alkotmányos alapjog az eljárás alá vont személy iránti előítéletmentesség és elfogulatlanság követelményét támasztja a bírósággal szemben. Ez egyrészt magával a bíróval, a bíró magatartásával, hozzáállásával szembeni elvárás, másrészt az eljárás szabályozásával kapcsolatos objektív követelmény: el kell kerülni minden olyan helyzetet, amely jogos kétséget kelt a bíró pártatlansága tekintetében” (ABH 1995, 346, 347.).

A bíróságnak szubjektíve szabadnak kell lennie a személyi elfogultságtól vagy előítéletektől, objektív szempontból pedig a szabályozásnak kellő garanciát kell biztosítania e vonatkozásban minden kétely kizárásához.

A bíróság tagjainak személyes pártatlanságát a kizárára vonatkozó szabályok hivatottak biztosítani (Be. 21–27. §).

A pártatlanság objektív követelményénél pedig azt kell vizsgálni, hogy objektív szempontból a szabályozás kellő garanciát biztosít-e minden kétely kizárásához, vagy ellenkezőleg: jogos kétséget kelt a bíró pártatlansága tekintetében.

Véleményem szerint a Be. az ügyészek jogállását, hatáskörét és eljárási szerepét úgy határozza meg, hogy az ügyészek és bírák jogi státuszát és szerepét illetően nem merülhet fel jogos kétség a bírák függetlenségével, pártatlanságával kapcsolatban.

A büntetőeljárás során a vád és az ítékezés egymástól elkülönül. Ezeket a feladatokat más-más személy, illetve szervezet látja el. A vádat az ügyész, mint közvádló emeli és képviseli, a bíróság előtt ő kezdeményezheti bűncselekmény elkövetése miatt felelősség megállapítását. A vád bizonyítása a vádlót terheli [Be. 4. § (1) bekezdés]. Az ítékezés a bíróság feladata. Önmagában a Be. 241. § (1) bekezdésének abból a szabályából, hogy a tárgyaláson való részvétel nem minden esetben kötelező az ügyész számára, a pártatlanság objektív látszatának sérelmére nem lehet következtetni. A Be. 241. § (1) bekezdés e) pontja lehetővé teszi azt is, hogy ha a bíróság a pártatlansága megkérdőjelezhetőségének veszélyét észleli az ügy iratai alapján, az ügyészt tárgyaláson való részvételre kötelezze.

Mindezekre figyelemmel ezért véleményem szerint a bírói kezdeményezést az Alkotmánybíróságnak el kellett volna utasítania.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Az Alkotmánybíróság 73/2009. (VII. 10.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság jogszabály alkotmányellenességének utólagos vizsgálatára irányuló indítvány tárgyában – *dr. Balogh Elemér* alkotmánybíró különvéleményével – meghozta a következő

határozatot:

Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 134. § (1) bekezdése „– a magánszemély járuléktartozása kivételével –” szövegrésze alkotmányellenes, ezért azt megsemmisíti.

Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 134. § (1) bekezdése az alábbi szöveggel marad hatályban:

„134. § (1) Az adóhatóság a magánszemély kérelme alapján az öt terhelő adótartozást, valamint a bírság- vagy pótléktartozást mérsékelheti vagy elengedheti, ha azok megfizetése az adózó és a vele együtt élő közeli hozzátartozók megélhetését súlyosan veszélyezteti.”

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

Az Alkotmánybírósághoz előterjesztett indítványában az indítványozó az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 134. § (1) bekezdése „a magánszemély járuléktartozása kivételével” szövegrésze alkotmányellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte az Alkotmánybíróságtól.

Érvelése szerint a támadott törvényi rendelkezés ellentétes az Alkotmány 70/E. § (1) bekezdésében foglalt szociális biztonsághoz való alkotmányos joggal, valamint sérti az Alkotmány 54. § (1) bekezdésében szereplő emberi méltósághoz való jogot, mivel a magánszemély járuléktartozásának az elengedését vagy mérséklését akkor sem teszi lehetővé, ha annak megfizetése az adózó és a vele együtt élő közeli hozzátartozók megélhetését súlyosan veszélyezteti. Az indítványozó utalt arra, hogy a megélhetés veszélyeztetettsége szempontjából nincs különbség a magánszemélyt terhelő járulék, illetve adótartozás között, bármelyik ellehetetlenítheti az adózó és a vele együtt élő közeli hozzátartozók megélhetését.

Az indítványozó arra is hivatkozott, hogy a társadalombiztosítási rendszer működését nemcsak a járulék befizetések, de más adó jellegű közterhek (pl. az egészségügyi hozzájárulás) is biztosítják, amelyek elengedésére az Art.

134. § (1) bekezdése értelmében lehetőség van, amennyiben az adózó vagy a vele együtt élő közeli hozzátartozók megélhetését súlyosan veszélyezteti.

Az indítványozó – utalva a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Tbj.) 39. §-ára – kifejtette, hogy a „tb járulék közteherként kerül megállapításra, bevallásra, befizetésre és beszedésre” így irányadó rá az Alkotmány 70/I. §-ában foglalt alkotmányi rendelkezés, a közteher meg kell, hogy feleljen a kötelezettek jövedelmi és vagyoni viszonyainak.

Az indítványozó álláspontja szerint a magánszemélyt terhelő, az Art. 134. § (1) bekezdésében felhívott, a kötelezettek vagyoni és jövedelmi helyzetét teljesen figyelmen kívül hagyó járulékfizetési kötelezettség alapján keletkező járuléktartozás mérséklésére, illetve elengedésére vonatkozó tilalom sérti az Alkotmány 70/I. §-ában foglalt arányos köztelherviselés alkotmányi rendelkezését.

Az indítványozó az Alkotmány 70/A. § (1) bekezdésének a sérelmét is állította, mivel véleménye szerint az Art. kifogásolt rendelkezése nem kezeli egyenlő méltóságú személyként azokat, akiknek járuléktartozásuk van azokkal, akiknek más köztartozásuk áll fenn. Véleménye szerint az Art. támadott rendelkezése a szerint tesz megkülönböztetést a kötelezettek között, hogy milyen típusú köztartozásuk áll fenn, ami sérti a hátrányos megkülönböztetés tilalmát előíró alkotmányi rendelkezést.

Nézete szerint az Alkotmány 70/E. § (1) bekezdése biztosítja a minimális megélhetéshez való jogot, amely kapcsolatban áll az Alkotmány 54. § (1) bekezdésében meghatározott emberi méltósághoz való joggal, mivel „az emberhez méltó élet anyagi alapfeltételeit biztosítja”. Az Art. 134. § (1) bekezdésében foglalt különbségtétel az indítványozó szerint sérti az emberi méltósághoz való alkotmányos jogot is.

Az indítványozó az Alkotmány 8. § (2) bekezdésének a sérelmét is állította, mivel álláspontja szerint az Art. támadott rendelkezése a szociális biztonsághoz és az emberi méltósághoz való alkotmányos alapjogok lényeges tartalmát korlátozza.

II.

1. Az Alkotmány indítvánnyal érintett rendelkezései:

„8. § (1) A Magyar Köztársaság elismeri az ember sértetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait, ezek tiszteletben tartása és védelme az állam elsőrendű kötelessége.

(2) A Magyar Köztársaságban az alapvető jogokra és kötelességekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg, alapvető jog lényeges tartalmát azonban nem korlátozhatja.”

„54. § (1) A Magyar Köztársaságban minden embernek veleszületett joga van az élethez és az emberi méltóság-

hoz, amelyektől senkit nem lehet önkényesen megfosztani.”

„70/A. § (1) A Magyar Köztársaság biztosítja a területén tartózkodó minden személy számára az emberi, illetve az állampolgári jogokat, bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül.

(2) Az embereknek az (1) bekezdés szerinti bármilyen hátrányos megkülönböztetését a törvény szigorúan bünteti.

(3) A Magyar Köztársaság a jogegyenlőség megvalósulását az esélyegyenlőtlenségek kiküszöbölését célzó intézkedésekkel is segíti.”

„70/E. § (1) A Magyar Köztársaság állampolgárainak joguk van a szociális biztonsághoz; öregség, betegség, rokkantság, özvegység, árvaság és önhibájukon kívül bekövetkezett munkanélküliség esetén a megélhetésükhöz szükséges ellátásra jogosultak.

(2) A Magyar Köztársaság az ellátáshoz való jogot a társadalombiztosítás útján és a szociális intézmények rendszerével valósítja meg.”

„70/I. § Minden természetes személy, jogi személy és jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet köteles jövedelmi és vagyoni viszonyainak megfelelően a közterhekhez hozzájárulni.”

2. Az Art. indítvánnyal érintett és vizsgálatba bevont rendelkezései:

„134. § (1) Az adóhatóság a magánszemély kérelme alapján az őt terhelő adótartozást – a magánszemélyt terhelő járuléktartozás kivételével –, valamint a bírság- vagy pótléktartozást mérsékelheti vagy elengedheti, ha azok megfizetése az adózó és a vele együtt élő közeli hozzátartozók megélhetését súlyosan veszélyezteti.

(2) Az adóhatóság az (1) bekezdésben foglaltakon túl – a (4)–(5) bekezdésben foglaltak kivételével – más személy adóját nem engedheti el, és nem mérsékelheti.

(3) Az adóhatóság a pótlék- és bírságtartozást kivételes méltányosságból mérsékelheti (elengedheti) különösen akkor, ha annak megfizetése a vállalkozási tevékenységet folytató magánszemély, jogi személy vagy egyéb szervezet gazdálkodási tevékenységét ellehetetlenítené. Az adóhatóság a mérséklést az adótartozás egy részének (vagy egészének) megfizetéséhez kötheti.

(4)

(5) Az adópolitikáért felelős miniszter elrendeli az illeték megállapításának mellőzését, ha ezt az állampolgárok szélesebb körét érintő rendkívüli esemény, elemi csapás indokolja.”

III.

Az indítvány megalapozott.

1. Az Alkotmánybíróság elsőként azt vizsgálta, sérti-e az Art. támadott szabálya az Alkotmány 54. § (1) bekezdésében biztosított emberi méltósághoz való jogot.

Az Alkotmánybíróság a 314/B/2002. AB határozatában (ABH 2007, 1403.; a továbbiakban: Abh.) utólagos absztrakt normakontroll hatáskörben eljárva az Alkotmány 54. § (1) bekezdésének az élethez való jogra vonatkozó szabálya, a 70/A. § (1) bekezdése, valamint 70/E. § (1) bekezdése alapján már vizsgálta az Art. 134. § (1) bekezdése „a magánszemély járuléktartozása kivételével” szövegrésze alkotmányellenességét, és elutasította az alkotmányellenesség megállapítására és a támadott rendelkezés megsemmisítésére irányuló indítványt.

Az Abh. egy olyan, 2002. április 17-én benyújtott indítványt bíralt el, amely eredetileg a régi Art., az adózás rendjéről szóló 1990. évi XCI. törvény magánszemély járuléktartozásának elengedését 1998. január 1-jétől tiltó, azonos szabályát támadta. Az indítványozó azt kifogásolta, hogy a régi Art. 82. § (1) bekezdése kizáró szabálya alapján a Tbj. 39. § (2) bekezdésében szabályozott 11 százalékos mértékű egészségbiztosítási járulék elengedését sem kérhetik az arra rászorulóknak. Ez az indítvány értelemszerűen nem hivatkozhatott az indítvány benyújtását követően a jogi környezetben bekövetkezett változásokra sem, így az Alkotmánybíróság elutasító döntése ezekre a változásokra nem is lehetett figyelemmel.

Az Alkotmánybíróság gyakorlata értelmében a vizsgálat tárgyát képező egyes rendelkezések alkotmányossága általában értékelhetetlen a jogszabály kontextusából kiragadva. Az elszigetelt vizsgálat eredménye más összefüggésbe helyezve érvényét vesztheti. [Így foglalt állást az Alkotmánybíróság a 16/1991. (IV. 20.) AB határozatban, ABH 1991, 58, 60.]

Megállapítható, hogy az indítványozó az Art. 134. § (1) bekezdésének kifogásolt szövegrészt az Alkotmány 54. § (1) bekezdésére hivatkozással, de más alkotmányos összefüggés alapján támadta, mint ami az Abh.-ban elbírálásra került, továbbá az Alkotmány 8. § (2) bekezdésének és 70/I. §-ának a sérelmét is állította. Mivel az indítvány a fent megjelölt alkotmányi rendelkezések tekintetében nem minősül „ítélt dolognak”, az Alkotmánybíróság tartalmi vizsgálatot folytatott le.

2. A Tbj. 39. § (2) bekezdése – 1998. január 1-jétől – a biztosítottak, vagy biztosított eltartott hozzátartozójának nem minősülő, egészségügyi szolgáltatásra más szabályok alapján sem jogosult személyek járulékfizetési kötelezettségéről szól. A törvény ezzel fenntartotta az 1997. január 1-jével bevezetett – az egészségügyi hozzájárulás bevezetéséhez kötődő – egészségbiztosítási járulék fizetésének szabályát [lásd: 1975. évi II. törvény a társadalombiztosításról (a továbbiakban: T.) 119. § (2) bekezdés].

Mind a jogintézmény bevezetésekor, mind a Tbj. hatálybalépésekor a biztosított személy eltartott hozzátartozója egészségügyi szolgáltatásra volt jogosult; eltartott hozzátartozónak kellett tekinteni a biztosított kiskorú gyermekét, valamint azt a háztartásában élő közeli hozzátartozóját [Ptk. 685. § b) pont], akinek havi jövedelme nem volt, vagy az egy bizonyos összeghatár (eredetileg a naptári év első napján érvényes minimális bér összege) alatt ma-

radt. Ezen a helyzeten a Tbj. érintett szabályainak többszöri módosítása sem változtatott: 2007. március 30-ig a biztosítottak minősülő személyek eltartott közeli hozzátartozója egészségügyi szolgáltatásra volt jogosult – vagyis járulékfizetési kötelezettség nem terhelte, ha a jövedelme havonta nem haladta meg a minimálbér 30 százalékát.

2007. április 1-jétől ez a helyzet alapvetően megváltozott: az egészségügyi szolgáltatásra jogosultak köre jelentősen szűkült [lásd: a Magyar Köztársaság 2007. évi költségvetését megalapozó egyes törvények módosításáról szóló 2006. évi CXXI. törvény 14. §-át]. Más megfogalmazásban ez azt jelenti, hogy az eltartott közeli hozzátartozók is kötelesek egészségügyi szolgáltatási járulékot fizetni a természetbeni ellátásra való jogosultságuk megszerzése érdekében – akkor is, ha semmilyen jövedelmük nincs, feltéve, hogy a Tbj. más szabályai alapján nem jogosultak egészségügyi szolgáltatásra. A fizetési kötelezettség eredetileg a minimálbér 9 százaléka volt; a törvény alapján a járulékfizetést a kötelezett helyett bármely más személy vagy szerv is teljesítheti, pl. az eltartott nagykorú közeli hozzátartozó helyett az eltartó. 2008. január 1-jétől a járulék mértéke havi 4350 forint, napi összege 145 forint, 2009. január 1-jétől 4500, illetve 150 forint.

Az Art. 134. § (1) bekezdését ebben a megváltozott jogi környezetben kell vizsgálni.

3. A Tbj. más szabályai közül az Art. 134. § (1) bekezdése jogi környezetéhez tartozik az is, hogy a Tbj. értelmében egészségügyi szolgáltatásra jogosult az a személy is, aki a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény (a továbbiakban: Szt.) 54. §-a alapján szociálisan rászorult [Tbj. 16. § (1) bekezdés o) pont]. E szabály értelmében a jegyző az egészségügyi szolgáltatás igénybevétele céljából annak a személynek állapítja meg szociális rászorultságát, akinek családjában az egy főre jutó havi jövedelem az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének 120%-át nem haladja meg, és családjának vagyona nincs, vagy aki egyedül élő és jövedelme az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének 150%-át nem haladja meg.

Ehhez hasonló szabályt 1997. január 1-jétől kell alkalmazni az Szt. alapján. Az Szt.-nek az egészségügyi természetbeni ellátások finanszírozásának változásával összefüggő törvénymódosításokról szóló 1996. évi LXXXIX. törvény 1. §-ával megállapított 54. § (1) bekezdése értelmében egészségügyi szolgáltatás igénybevételére jogosító igazolványra volt jogosult az a személy, aki nem volt biztosított, nem minősült a biztosított eltartott hozzátartozójának, továbbá a T. más szabályai alapján sem volt jogosult egészségügyi ellátásra, és „a T. 119. § (2) bekezdésében előírt járulékot megfizetni nem képes”. Az Szt. eredetileg lehetővé, de nem kötelezővé tette, hogy „a rászorultság elbírálásánál az önkormányzat rendelete a vagyoni helyzet figyelembevételét is” előírja [Szt. 54. § (2) bekezdés].

Az Szt. 54. §-a többször módosult, de abban azonos maradt, hogy az érintett személy szociális rászorultsága a csa-

ládjában egy főre jutó havi jövedelem mértékétől és a családjá vágyonától függ.

Az Szt. 54. §-a jelenleg hatályos szabályai a rászorultság elbírálásánál nem adnak lehetőséget arra, hogy a jegyző egyéni szempontokat, jövedelmi és vagyoni viszonyokat mérlegeljen, vagy méltányosságot gyakoroljon: az Szt. szabályai értelmében csak az egy főre jutó havi jövedelem összege számít, továbbá az, hogy az érintett személy „családjának vágyona nincs” [Szt. 54. § (1) bekezdés a), b) pontok]. Az Szt. 54. § (1) bekezdése alapján a bármilyen vágyonnal vagy a törvényben meghatározott jövedelemnél magasabb összegű jövedelemmel rendelkező családban élők szociális rászorultság igazolásáról nem kaphatnak egészségügyi szolgáltatásra jogosító hatósági bizonyítványt. [A jövedelem és a vágyon, valamint a család fogalmát az Szt. 4. § (1) bekezdés a), b) és c) pontja határozza meg.]

4. Az Alkotmánybíróság többször vizsgálta a Tbj. 39. § (2) bekezdése alkotmányellenességét, az indítványokat minden esetben elutasította [először: 1371/B/1997. AB határozat, ABH 1998, 831.]. A jelen ügyben nem is az a kérdés, hogy a Tbj. 39. § (2) bekezdése ellentétes-e az Alkotmány valamely szabályával. A jelen ügyben, a 2008. január 8-án benyújtott indítványban az indítványozó azt veti fel, hogy a most hatályos jogi környezetben, az Art. kivételt nem engedő szabálya következtében az eltartott közeli hozzátartozók járulékfizetési kötelezettsége, az ennek alapján esetleg keletkező, őt terhelő adótartozás megfizetése nemcsak az adózó, hanem a vele együtt élő közeli hozzátartozók megélhetését is olyan súlyosan veszélyeztetheti, amely az emberi méltóságot sérti. A jelen ügyben az Alkotmánybíróságnak nem kell állást foglalnia arról, hogy az éríntetlen emberi méltóságból következik-e az emberhez méltó létezés minimális feltételeihez szükséges jövedelem adómentesen hagyása: a konkrét esetben nem jövedelemadó szabályról van szó, hanem egy olyan hatósági eljárásra vonatkozó rendelkezésről, amely adómérséklésre irányul, az adóhatóság döntése alapján.

Az Art. 134. §-a szerinti fizetési könnyítések kérelmezésénél a fizetési nehézségekre való hivatkozás esetén az adóhatóság méltányossági jogkörben, az adózó jövedelmi, vagyoni viszonyainak mérlegelése után hozza meg az érdemi döntést; akkor mentesítheti az adózót a tartozás megfizetése alól, ha kérelme indokoltságát bizonyítottan látja, vagyis az adózó bizonyítja, hogy körülményei a méltányosság feltételeinek megfelelnek. A fizetési kötelezettség mérséklésére vagy elengedésére csak ténylegesen fennálló tartozás tekintetében kerülhet sor.

A jelen ügyben ezért elég abból kiindulni, hogy az Art. abban az esetben is tiltja a járuléktartozás elengedését, ha a tartozás „megfizetése az adózó és a vele együtt élő közeli hozzátartozók megélhetését súlyosan veszélyezteti”, bizonyíthatóan. Más megfogalmazásban ez azt jelenti, hogy az Art. kivételt nem engedő, vizsgált szabálya – a Tbj. 39. § (2) bekezdése, a Tbj. egészségügyi szolgáltatásra való jo-

gosultságot meghatározó egyes szabályai és az Szt. 54. §-a együttes hatásaként – a járulékfizetési kötelezettséggel a fentiek szerint érintett személyek (és velük együtt élő közeli hozzátartozóik) megélhetésének súlyos veszélyeztetését is kifejezetten megengedi. Az ismertett szabályozási környezet lényeges elemei, hogy az egészségügyi szolgáltatási járulékfizetése kötelező, nem választástól függ; az eltartott hozzátartozó járulékfizetési kötelezettség alóli mentesülésénél nem a kötelezett jövedelmi viszonyait kell figyelembe venni, hanem a családja vágyoni, jövedelmi viszonyait is; az Szt. ebben a körben, az egészségügyi szolgáltatásra való rászorultságnál, nem ad mérlegelési lehetőséget, kizáró ok példának okáért, ha az érintett személy családjának vágyona van.

Az Alkotmánybíróságnak a jelen ügyben az Alkotmány 54. § (1) bekezdése és az Art. 134. § (1) bekezdése összhangjáról kell döntenie. Az emberi méltósághoz való jogot az Alkotmánybíróság számos határozatban értelmezte, többször más alapvető jogokkal kapcsolatban. Egy-egy indítvány elbírálásánál az Alkotmánybíróság értelemszerűen felhasználja mindazokat az érveket és megállapításokat, amelyek a tartalmi összefüggésbe hozható korábbi döntésénél irányadók voltak.

Az Alkotmánybíróság 32/1998. (VI. 25.) AB határozata a rendelkező részben állapította meg: „az Alkotmány 70/E. §-ában meghatározott szociális biztonsághoz való jog a szociális ellátások összessége által nyújtandó olyan megélhetési minimum állami biztosítást tartalmazza, amely elengedhetetlen az emberi méltósághoz való jog megvalósulásához.” (ABH 1998, 252.). Habár a jelen esetben nem arról van szó, hogy az államnak milyen tevőleges feladatai, kötelezettségei vannak a szociális biztonsághoz való jogot, a szociális ellátások összességét illetően, az megállapítható, hogy az emberi méltóság védelme megköveteli azt is, hogy az állam tartózkodjon olyan intézkedések törvénybe foglalásától, amelyek alkalmazása – a jogszabályi környezetből felismerhetően – súlyosan veszélyezteti a magánszemély és a vele együtt élő közeli hozzátartozók megélhetését. Az Art. 134. § (1) bekezdése, a vizsgált szabályozási környezetben, ilyen – az Alkotmány 54. § (1) bekezdésével ellentétes – szabállyá vált.

Az Art. 134. § (1) bekezdése alkotmányellenessége többféleképpen is megszüntethető. Más eredményre vezethet az alkotmánybírósági vizsgálódás, ha akár a Tbj. 39. § (2) bekezdése, akár az Szt. 54. §-a más – megengedőbb – szabályokat tartalmaz. A jelen esetben az Alkotmánybíróságnak az indítvány alapján az Art. 134. § (1) bekezdéséről kellett döntenie.

Az Art. 134. § (1) bekezdésének az a szövegrésze, amely kivételt nem tűrő módon tiltja a magánszemélyt terhelő mindenfajta járuléktartozás – ezek között a Tbj. 39. § (2) bekezdése szerinti, eltartott hozzátartozók által vagy után fizetendő egészségügyi szolgáltatási járuléktartozás – mérséklését vagy elengedését, ellentétes az Alkotmány 54. § (1) bekezdésével. A jogalkotó szabadságában áll annak eldöntése, hogy alkot-e új, a járuléktartozások mérsék-

lésére, elengedésére vonatkozó olyan, az Alkotmány 54. § (1) bekezdésével összhangban álló szabályozást, amely a járulékbévételeket – más jogi környezetben – jobban védi, mint a többi adótartozást.

5. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint, ha az indítvánnyal támadott jogszabályt vagy annak egy részét az Alkotmány valamely rendelkezésébe ütközőnek minősíti, és ezért azt megsemmisíti, akkor a további alkotmányi rendelkezések sérelmét – a már megsemmisített jogszabályi rendelkezéssel összefüggésben – érdemben nem vizsgálja [többek között: 64/1991. (XII. 17.) AB határozat, ABH 1991, 297, 307.; 44/1995. (VI. 30.) AB határozat, 34/2002. (VII. 11.) AB határozat, ABH 2002, 579, 582.; 99/2008. (VII. 3.) AB határozat, ABK 2008. június, 929, 933.]. E gyakorlatának megfelelően az Alkotmánybíróság nem vizsgálta az Art. 134. § (1) bekezdése támadott rendelkezéseinek az Alkotmány 8. § (2) bekezdése, 70/A. §-a, 70/E. §-a és 70/I. §-a szabályaira alapított alkotmányellenességét.

A határozat Magyar Közlönyben történő közzététele az Abtv. 41. §-án alapul.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke,
előadó alkotmánybíró

Dr. Balogh Elemér s. k., *Dr. Bragyova András s. k.,*
alkotmánybíró alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k., *Dr. Kiss László s. k.,*
alkotmánybíró alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k., *Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,*
alkotmánybíró alkotmánybíró

Dr. Lévy Miklós s. k., *Dr. Trócsányi László s. k.,*
alkotmánybíró alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 16/B/2008.

Dr. Balogh Elemér alkotmánybíró különvéleménye

1. Nem értek egyet a többségi határozat rendelkező részében foglalt döntéssel, az Art. 134. § (1) bekezdésének „– a magánszemélyt terhelő járuléktartozás kivételével –” szövegrésze megsemmisítésével és az ezt alátámasztó indokolással.

A határozat rendelkező része megállapította az Art. 134. § (1) bekezdése „– a magánszemély járuléktartozása kivételével –” szövegrésze alkotmányellenességét, és *ex nunc* hatállyal megsemmisítette azt. A megsemmisítésre a határozat indokolása szerint azért került sor, mert a támadott törvényi rendelkezés sérti az Alkotmány 54. § (1) bekezdésében foglalt emberi méltósághoz való alkotmányos alapjogot.

Az indokolás abból indul ki, hogy a Tbj. 39. § (2) bekezdése, a Tbj. egészségügyi szolgáltatásra való jogosultságot meghatározó egyes szabályai és az Szt. 54. §-a együttes hatásaként az Art. indítvánnyal támadott rendelkezése – kivételt nem tűrő módon – abban az esetben is kötelezővé teszi a magánszemélyt terhelő járuléktartozás megfizetését, ha az az adózó és a vele együtt élő közeli hozzátartozók megélhetését súlyosan veszélyezteti.

Az indokolás részletesen bemutatja a Tbj. 39. § (2) bekezdésének a szabályozását, ismerteti az egészségügyi szolgáltatásra jogosultak körében és az egészségügyi szolgáltatási járulék alapján, valamint annak mértékében bekövetkezett jogszabályi változásokat, továbbá az Szt. 54. §-át és ennek tartalmi módosulásait.

A határozat indokolása az Art. támadott törvényi rendelkezésének fent hivatkozott „szabályozási környezetére” (az ezt tartalommal kitöltő alkotmányos vizsgálatba bevont törvényi rendelkezésekre) vonatkozóan azt kifogásolja, hogy:

- az egészségügyi szolgáltatási járulék fizetése kötelező, nem választástól függ;
- az eltartott nagykorú hozzátartozó járulékfizetési kötelezettség alóli mentesülésénél nem csak a kötelezett jövedelmi viszonyait kell figyelembe venni, hanem a családja vagyoni és jövedelmi viszonyait is;
- az Szt. az egészségügyi szolgáltatásra való rászorultságnál nem ad mérlegelési lehetőséget, kizáró ok pl. az, ha az érintett személy családjának vagyona van.

A határozat indokolása tehát lényegében azért állapítja meg az Art. támadott rendelkezésének az emberi méltósághoz való alapjogot sértő alkotmányellenességét, mert az a vizsgált szabályozási környezetben alkotmányellenessé vált.

Az indokolás rámutat arra, hogy amennyiben a Tbj. 39. § (2) bekezdésének, illetve az Szt. 54. §-ának a szabályozása „megengedőbb” lenne, akkor az Art. támadott rendelkezésének az alkotmányossági vizsgálata is más eredményre vezetett volna.

2. Véleményem szerint az Art. 134. § (1) bekezdése támadott rendelkezésének utólagos absztrakt normakontroll hatáskörben történő elbírálása során az Alkotmánybíróság nem terjeszthette volna ki az alkotmányossági vizsgálatot a Tbj. és az Szt. indokolásban bemutatott szabályozására, és a támadott rendelkezés „szabályozási környezetével” összefüggő alkotmányos kifogásokat nem vehette volna figyelembe a megsemmisítés indokaként.

Egyetértek a határozat indokolásában felhívott 16/1991. (IV. 20.) AB határozat azon megállapításával, hogy egy törvénytervezet szövegéből kiragadott kifejezés alkotmányosságát önmagában nem, hanem csak a törvényszöveg teljes kontextusában lehet megítélni. A jelen esetben azonban álláspontom szerint nem erről van szó. Az Art. 134. § (1) bekezdésének támadott szövegrésze helyett a határozat kiterjesztette az alkotmányossági vizsgálatot annak a „szabályozási környezetére”, azaz olyan más törvényi rendel-

kezelésekre [Tbj. 39. § (2) bekezdés, Szt. 54. §], amelyet az indítványozó nem támadott.

Egyetértek a határozat indokolásának azon megállapításával, hogy a vizsgált ügyben az Alkotmánybíróságnak nem ennek a „szabályozási környezetnek”, hanem az Art. 134. § (1) bekezdése kifogásolt szövegrészének (mint az adóhatóság eljárásában érvényesülő szabálynak) az alkotmányosságáról kellett döntenie.

Ebből azonban véleményem szerint épp az következik, hogy a „szabályozási környezettel” összefüggésben megfogalmazott alkotmányossági kifogások nem eredményezhetik az Art. támadott rendelkezésének az indokolásban kifejtett indokok melletti alkotmányellenességét.

Fontosnak érzem, hogy az Art. 134. § (1) bekezdésének kifogásolt szövegrésze a magánszemélyt terhelő járuléktartozásról rendelkezik, így a már többször említett „szabályozási környezet” nem csak a Tbj. és az Szt. indokolásában bemutatott törvényi rendelkezéseit, hanem minden egyéb olyan, a magánszemély által fizetendő járulékot szabályozó rendelkezést is érint, amelyet a támadott törvényi szabályozással összefüggésben a határozat nem vizsgált.

Ebből következően az Art. kifogásolt szabályozásának a megsemmisítése olyan, a magánszemélyt terhelő járulékok kérelemre történő mérséklését (ennek az adózó általi kezdeményezését) is lehetővé teszi, amelyeket az indítvány nem érintett, és amelyekre nézve nem állnak fenn az indokolásban kifejtett alkotmányossági érvek.

3. A határozat indokolása a vizsgált járulékfizetési kötelezettség alóli mentesülés törvényi feltételrendszerét nem különíti el a már felhalmozott (a kötelezettek által megfizetni elmulasztott) járuléktartozás méltányosságból való elengedésének az adóeljárásban (hatósági eljárásban) érvényesülő szabályától.

Álláspontom szerint a Tbj. 39. § (2) bekezdésével, továbbá az Szt. 54. §-ával – mint az Art. támadott szabályozásának az alkotmányos vizsgálatba bevont „szabályozási környezetével” – összefüggésben problematizált alkotmányossági kérdések nem az Art. kifogásolt szabályozására, hanem az egészségügyi szolgáltatási járulék hatályos anyagi jogi szabályaira (kötelezetti kör, a járulékfizetési kötelezettség alóli mentesülés esetkörei, az egészségügyi szolgáltatásra való rászorultság megállapításának törvényi feltételei, etc.) vonatkoznak.

Álláspontom szerint az Alkotmány 54. § (1) bekezdésében foglalt emberi méltóság védelmét, a vizsgált járulékot szabályozó anyagi jogi szabályoknak kell garantálni, és nem a törvényes járulékfizetési kötelezettség elmulasztásából keletkező járuléktartozás méltányosságból való mérséklésére, illetve elengedésére vonatkozó az adóeljárásban érvényesülő szabályozáson kell „számon kérni”.

Az Alkotmánybíróság a határozat indokolásában felhívott 314/B/2002. AB határozatában már vizsgálta az Art. támadott rendelkezését az Alkotmány 54. § (1) bekezdésében foglalt emberi élethez való jog alapján, és az alkotmányos kapcsolat hiányára alapítottan elutasította az említett

rendelkezés alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt.

A határozat indokolásában az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó által támadott rendelkezés nem a szociális biztonságról, a megélhetéshez szükséges anyagi ellátásra való jogosultságról szól, ebből következően nem áll alkotmányjogilag értékelhető kapcsolatban az Alkotmány 70/E. § (1) bekezdésében foglalt szociális biztonsághoz való joggal.

A határozat indokolása arra is rámutatott, hogy mi az indoka annak, hogy a kifogásolt rendelkezés a magánszemélyt terhelő adótartozás és járuléktartozás között különbséget tesz és ez utóbbi mérséklését, illetve elengedését nem teszi lehetővé. Ezek a különbségek attól függetlenül fennállnak, hogy az Art. 134. § (1) bekezdésében foglalt feltétel (az adózó és a vele együtt élő közeli hozzátartozó megélhetésének a súlyos veszélyeztetettsége) azonos.

Véleményem szerint a jelen ügyben a *res iudicata* megállapíthatóságának hiányában is figyelemmel kellett volna lenni a 314/B/2002. AB határozat indokolásában kifejtettek, amelyek szerintem a jelen ügyben is irányadók.

Álláspontom szerint a törvényalkotó diszkrecionális jogkörébe tartozik annak a megállapítása, hogy engedélyezi-e, és ha igen, akkor milyen feltételek mellett a törvényi kötelezettség megszegésével megfizetni elmulasztott különféle [nem csak a Tbj. 39. § (2) bekezdésében szabályozott] magánszemélyt terhelő járuléktartozások kérelemre történő mérséklését, illetve elengedését.

Abban az esetben, ha a törvényalkotó engedélyezné a Tbj. 39. § (2) bekezdésében szabályozott és az Alkotmánybíróság által vizsgált járulék megfizetésének elmulasztásából felhalmozott járuléktartozás méltányosságból való mérséklését, illetve elengedését, ezzel más jogosultak ellátásától vonna el forrást, illetve a hátralékosok által igénybe vett szolgáltatásokat helyettük más, a járulékfizetési kötelezettséget ténylegesen teljesítő személyek fizetnék meg.

A törvényalkotónak úgy kell kialakítania az egyes járulékokra vonatkozó szabályozást, hogy a jövedelmi és vagyoni viszonyaik miatt annak megfizetésére nem képes kötelezettek számára biztosítsa a mentesülés lehetőségét. Véleményem szerint nem a már felhalmozott járuléktartozás mérséklése vagy elengedése jelent megoldást az indokolásban bemutatott alkotmányossági problémára, hanem olyan anyagi jogi szabályok megalkotása, amelyek elejét veszik az ilyen tartozások felhalmozódásának.

Véleményem szerint tehát az indokolásban kifejtett alkotmányossági probléma megfelelő indítvány alapján az Art. bemutatott „szabályozási környezetének” a Tbj. 39. § (2) bekezdésének és az Szt. 54. §-ának a törvényi rendelkezéseinek keresztül lett volna elbírálható, és nem az Art. 134. § (1) bekezdésén át.

4. Nem értek egyet a határozat indokolásában kifejtett azon megállapítással, hogy az Art. támadott rendelkezése az emberi méltósághoz való jog „érinthesetlen tartalmát” korlátozza, s mint ilyen alkotmányellenes.

Az Alkotmánybíróság 64/1991. (XII. 17.) AB határozatában foglaltak szerint (ABH 1991, 308, 312.) az emberi méltósághoz való jog csak az emberi státusz meghatározójaként, az élethez való joggal fennálló egységben abszolút és korlátozhatatlan. Anyajog mivoltából levezetett egyes részjogai, mint pl. az önrendelkezéshez, az önazonosság-hoz való jog azonban az Alkotmány 8. § (2) bekezdése szerint bármely más alapjoghoz hasonlóan korlátozhatók (879/B/1992. AB végzés, ABH 1996, 397, 401.).

A vizsgált esetben az emberi méltósághoz való jog az élethez való alapjogtól különváltan (azzal nem egységben) jelenik meg, így az esetleges korlátozás alkotmányossága az élet és méltóság alapjogának „érinthesetlen lényege” korlátozásán keresztül a vizsgált esetben szerintem nem állapítható meg.

Nem értek egyet a többségi határozat indoklásában kifejtett azon állásponttal sem, hogy az állam az Art. 134. § (1) bekezdésének megsemmisített szövegrészeiben olyan szabályt alkotott, amelyen keresztül az emberi méltóság alkotmányos alapjogának oltalma alatt álló létminimum (megélhetési minimum) joga sérül, azaz a magánszemélyt terhelő járuléktartozás mérséklésének, illetve elengedésének a tilalmával az emberi méltóság alapjogából levezethető megélhetési minimumot vont járulékfizetési kötelezettség (közteherviselési kötelezettség) alá a törvényalkotó.

Az Alkotmánybíróság eddigi gyakorlata az említett megélhetési minimum kérdését az állam objektív intézményvédelmi kötelezettsége oldaláról vizsgálta az Alkotmány 70/E. §-a és 54. § (1) bekezdése összefüggésében.

Az Alkotmánybíróság kimondta, hogy a rászorulókról való gondoskodás nem a szociális jogok tekintetében fennálló alanyi jog, hanem állami feladat. Az államnak az Alkotmányból levezethető kötelezettsége az intézményi háttér biztosítása, a társadalombiztosítás és a szociális támogatások rendszerének megszervezése és működtetése [32/1991. (VI. 6.) AB határozat, ABH 1991, 146, 163.].

A 42/2000. (XI. 8.) AB határozat rendelkező részében az Alkotmánybíróság – a korábbi gyakorlatra alapítva – a következő megállapításokat tette: „Az Alkotmány 70/E. § (1) bekezdése szerinti szociális biztonsághoz való jog a szociális ellátások összessége által nyújtandó megélhetési minimum állami biztosítását tartalmazza. A megélhetési minimum garantálásából konkrétan meghatározott részjogok (...), mint alkotmányos alapjogok nem vezethetők le. E tekintetben az állam kötelezettsége és ebből következően a felelőssége nem állapítható meg.

Az Alkotmány 70/E. § (2) bekezdése alapján az állam a polgárok megélhetéséhez szükséges ellátásra való jogának realizálása érdekében társadalombiztosítási és szociális intézményi rendszert köteles létrehozni, fenntartani és működtetni. A megélhetési minimumot biztosító szociális ellátások rendszerének kialakításakor alapvető alkotmányi követelmény az emberi élet és méltóság védelme. Ennek megfelelően az állam köteles az emberi lét alapvető feltételeiről (...) gondoskodni.” (ABH 2000, 329.)

A 676/E/2000. AB határozat a következőképpen összegezte az Alkotmánybíróság irányadó gyakorlatát. „Az Alkotmánybíróság – az Alkotmány rendelkezéseit értelmező hatáskörében eljárva – mondta ki: »[a]z alkotmányossági mérce ezzel – az emberi méltósághoz való jog bevonása folytán – a 70/E. § (1) bekezdésének elvontságából (szociális ellátórendszer fenntartása a megélhetéshez szükséges ellátás biztosítására) a minőség tekintetében is konkrétta vált: a szociális intézményrendszer keretében nyújtandó ellátásnak olyan minimumot kell nyújtania, hogy az biztosítsa az emberi méltósághoz való jog megvalósulását.« [42/2000. (XI. 8.) AB határozat, ABH 2000, 329, 334.] Az Alkotmány 70/E. §-ában meghatározott szociális biztonsághoz való jog tehát – az emberi méltósághoz való jog megvalósulásának alkotmányos követelménye által meghatározottan – jelenti az emberi státus, az emberi létfeltételek mindazon összetevőit (segélyezési, ellátási, gondozási formákat), amelyeket az állam a törvényalkotás útján biztosítani köteles. Ennek megfelelően a jogalkotók számára a törvények szabályozásának elfogadása során az a kötelezettség fakad, hogy a betegségük, rokkantságuk miatt erre rászorulóknak részére a megélhetéshez szükséges ellátást a szociális intézmények rendszerével biztosítsa. A törvényhozóknak az ellátási formákat gazdasági, intézményi, egészségügyi és más szempontokra figyelemmel, az emberi méltósághoz való jog sérelme nélkül kell kialakítania. Az államnak a polgárok szociális biztonsága tekintetében fennálló kötelezettségeit, a szociális gondoskodás, az ellátás jogintézményeit és mértékét az Alkotmány nem határozza meg. »Az alkotmányi előírások megvalósítása – számos feltételtől függően – változó és folyamatos törvényhozási, jogalkalmazási, önkormányzati és társadalmi feladat.« (1588/B/1991. AB határozat, ABH 1994, 510, 511.)

E szabadságot azonban korlátozhatja a társadalom mindenkori helyzete, s végső soron határait megszabják az Alkotmány rendelkezései. A jogalkotó tehát a gazdaság helyzetére, az ellátó rendszerek teherbírására tekintettel alakíthatja a szociális ellátások körét, mindaddig, amíg valamely az Alkotmányban rögzített elv (pl. a diszkrimináció tilalmának elve) nem sérül. Az Alkotmánynak tehát a 17. § és a 70/E. §-ai általános jelleggel nevesítik az államnak a polgárok szociális biztonsága tekintetében fennálló kötelezettségeit (szociális ellátórendszer fenntartása), de nem jelentenek alanyi jogot egy bizonyos meghatározott jövedelem megszerzéséhez, vagy életszínvonal fenntartásához. Az Alkotmány a szociális ellátó rendszerek működésére vonatkozó alapvető elveket és szempontokat nem határozza meg. Az egyes ellátások feltételeit, mértékét, és ennek megfelelően – az esetenként eltérő – rászorultság és megélhetéshez szükséges ellátás tartalmát a külön törvények határozzák meg (pl. a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény, a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény). A szociális biztonság megvalósulása érdekében alkotott jogszabályok és egyéb jogi eszközök határozzák meg tehát, hogy a szociális gondoskodást megvalósító szolgáltatásokból, juttatásokból stb., mely feltéte-

lek meglelte esetén, mely személyi kör részesülhet. Ezen keresztül konkretizálódik az Alkotmány 17. § és a 70/E. §-ában általánosan előírt állami kötelezettség. Az Alkotmánybíróság a fentiekre figyelemmel hangsúlyozza, hogy a jogszabály, illetve a jogalkotó szabadon határozhatja meg a rászorultaknak járó ellátás feltételeit és mértékét is, mindaddig amíg ezek a feltételek más alkotmányos rendelkezéseket nem sértenek.” (ABH 2005, 926, 929.).

Az Alkotmánybíróság idézett határozataiból is megállapítható, hogy sem az Alkotmány 70/E. §-ából, sem az 54. § (1) bekezdéséből nem vezethető le olyan alkotmányos alapjog, amely egy konkrét ellátási forma igénylését tenné lehetővé, és a törvényalkotó – az Alkotmány keretein belül – szabadon mérlegelhet abban a kérdésben, hogy az egyes ellátások igénybevételét milyen törvényi feltételekhez köti. Az állam objektív intézményvédelmi kötelezettsége arra terjed ki, hogy a társadalombiztosítás területén egy működő és fenntartható intézményrendszert alakítson ki és tartson fenn/működtessen, ebből az alkotmányos kötelezettségből azonban álláspontom szerint nem vezethető le az állam oldalán olyan kötelezettség, hogy a magánszemélyek által felhalmozott járuléktartozások kérelmére történő mérséklését, illetve elengedését lehetővé tegye.

A magánszemély által felhalmozott járuléktartozás méltányossági alapon történő mérséklésének, illetve elengedésének az adóeljárásban az adózó által történő kezdeményezése (az ehhez való jog) az emberi méltósághoz való alapjogból megítélés szerint nem vezethető le, erre senkinek sincs az Alkotmány említett rendelkezéséből eredő alapjoga. Az emberi méltósághoz való alapjog ilyen irányú kiterjesztését nem látom alkotmányos érvekkel alátámaszthatónak.

Az Art. alkotmányos vizsgálatba bevont „szabályozási környezetén” túlmenően álláspontom szerint azt is figyelembe kellett volna venni, hogy a szociálisan rászoruló személyeket megillető, az állam által más jogszabályokban biztosított ellátásokra és juttatásokra tekintettel a vizsgált járulék esetében valóban kényszerítően következik-e az emberi méltóság alapjogából olyan „alanyi jog”, amely egy konkrét, az állam objektív intézményvédelmi kötelezettségéből fakadó ellátás fedezetét képező közteher tartozás (járuléktartozás) méltányossági alapon való mérséklésének, illetve elengedésének a kezdeményezését teszi lehetővé. Különösen indokoltnak láttam volna a fenti szempont figyelembevételét arra is tekintettel, hogy az Art. alkotmányos vizsgálatba bevont „szabályozási környezete” széles körű mentességet biztosít a szociálisan erre rászorulóknak számára a vizsgált járulék megfizetése alól.

Összegezve: Megítélés szerint az Art. támadott rendelkezésének a „szabályozási környezetét” az ehhez kapcsolódó alkotmányossági problémákat nem lehetett volna együtt kezelni és együttesen elbírálni az Art. indítványban kifogásolt rendelkezésével, és olyan alkotmányos érvekre alapítani annak megsemmisítését, amelyek az említett „szabályozási környezetre” vonatkoznak. Az Art. támadott rendelkezésének a „szabályozási környezetét” alkotó

Tbj. és Szt. rendelkezések – erre irányuló megfelelő indítvány alapján – az indokolásban foglalt alkotmányossági szempontok szerint természetesen vizsgálhatók. Álláspontom szerint azonban az Alkotmány 54. § (1) bekezdésében foglalt emberi méltósághoz való jog és az Art. magánszemélyt terhelő járuléktartozás mérséklését, illetve elengedését tiltó szabálya között nincs alkotmányjogilag értékelhető kapcsolat, ebből következően az Art. támadott rendelkezése nem is sérti ezt az alkotmányi rendelkezést. Erre tekintettel véleményem szerint az indítványt el kellett volna utasítani.

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Az Alkotmánybíróság 74/2009. (VII. 10.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság jogszabály alkotmányellenességének utólagos vizsgálatára irányuló indítvány tárgyában – *dr. Lenkovics Barnabás* és *dr. Trócsányi László* alkotmánybírók különvéleményével – meghozta a következő

határozatot:

1. Az Alkotmánybíróság megállapítja: a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 311. § (4) bekezdés utolsó mondata, továbbá a gondnokoltak számítógépen vezetett országos névjegyzékéről és a névjegyzék adataiból történő felvilágosítás adásáról, valamint annak költségterítéséről szóló 13/2002. (VII. 24.) IM rendelet alkalmazásánál az Alkotmány 59. §-án alapuló alkotmányos követelmény, hogy a gondnokoltak névjegyzékéből való adatszolgáltatás során csak az adatkérés céljának megvalósulásához elengedhetetlenül szükséges adat bocsátható az adatot kérő rendelkezésére.

2. Az Alkotmánybíróság a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 311. § (4) bekezdés utolsó mondata és a 311. § (5) bekezdés utolsó három mondata, valamint a gondnokoltak számítógépen vezetett országos névjegyzékéről és a névjegyzék adataiból történő felvilágosítás adásáról, valamint annak költségterítéséről szóló 13/2002. (VII. 24.) IM rendelet 2–6. §-ai alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt elutasítja.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

Az indítványozó a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 311. § (4) bekezdés utolsó mondatának, a 311. § (5) bekezdés harmadik, negyedik és ötödik mondatának, továbbá a gondnokoltak számítógépen vezetett országos névjegyzékéről és a névjegyzék adataiból történő felvilágosítás adásáról, valamint annak költségtérítéséről szóló 13/2002. (VII. 24.) IM rendelet (a továbbiakban: Rendelet) 2–6. §-ának megsemmisítését kérte az Alkotmánybíróságtól.

1. A Pp. 311. § (4) bekezdése értelmében a gondnokság alá helyezés tényét be kell vezetni a bíróság által a gondnokoltakról vezetett névjegyzékbe. A bekezdés utolsó mondata alapján a névjegyzék adatairól csak azok kaphatnak felvilágosítást, akik az ehhez fűződő jogi érdeküket igazolják. A Pp. 311. § (5) bekezdése szerint a bíróság a gondnokság alá helyezettnek névjegyzékének adatairól számítógépes nyilvántartást vezet; a bekezdésnek az indítványozó által kifogásolt része a nyilvántartásból – a (4) bekezdés alapján – történő adatszolgáltatásról rendelkezik.

Az indítvány szerint az Alkotmány több rendelkezését sérti, hogy sem a Pp., sem a Rendelet nem határozza meg kielégítően, mi minősül jogi érdeknek a hivatkozott rendelkezések tekintetében, és hogyan igazolható a jogi érdek a gondnokoltak névjegyzékéből való adatkérés során.

2. Az indítvány szerint a Pp.-ben és a Rendeletben szabályozott adatszolgáltatás sérti a gondnokság alá helyezett személy Alkotmány 59. § (1) bekezdésében biztosított információs önrendelkezési jogát. Az indítványozó álláspontja szerint a névjegyzék vezetése nem felel meg a célhoz kötöttség elvének, sérti a készletre való adatgyűjtés tilalmát, ezért ellentétes az Alkotmány 59. § (1) bekezdésével. A bűnügyi nyilvántartásról és a hatósági erkölcsi bizonyítványról szóló 1999. évi LXXXV. törvény (a továbbiakban: Bnyt.), illetve a hatósági erkölcsi bizonyítványról szóló 6/2000. (II. 11.) BM rendelet értelmében a hatósági erkölcsi bizonyítványt az érintett természetes személy kérheti. Az indítványozó szerint a feddhetetlenséghez hasonlóan a cselekvőképességgel kapcsolatos tények igazolása esetén is elképzelhető olyan megoldás, amely nem sérti az információs önrendelkezési jogot.

3. Az indítványozó szerint a büntetett előéletre és a cselekvőképességre vonatkozó adat is különleges adat, ezért nincs alkotmányos indoka, hogy a büntetett előéletre vonatkozó adatról csak az érintett kaphat felvilágosítást, a cselekvőképességre vonatkozó adatról viszont harmadik

személy is. Tekintettel arra, hogy az Alkotmánybíróság álláspontja szerint „a jognak nemcsak az egyes (egyedi) személyeket kell egyenlő méltóságú személynek tekinteni és kezelni, hanem magának a személyiségnek a különböző szintjeit és tartalmi vonatkozásait tekintve sem lehet különbséget tenni” [34/1992. (VI. 1.) AB határozat], az indítványozó álláspontja szerint a kifogásolt rendelkezések sértik az Alkotmány 70/A. § (1) bekezdésében foglalt diszkriminációtilalmat.

4. A Pp. és a Rendelet nem határozza meg, hogy mi minősül jogi érdeknek a hivatkozott rendelkezések tekintetében, és azt sem, hogyan igazolható a jogi érdek a gondnokoltak névjegyzékéből való adatkérés során. A hivatkozott rendelkezések teljes mértékben a jogalkalmazóra bízák a jogi érdek fogalmának kibontását, illetve a jogi érdek igazolása módjának meghatározását, ezért azok sértik az Alkotmány 2. § (1) bekezdéséből következő jogbiztonság elvét.

Az indítványozó indokolásában utalt arra, hogy a jogi érdek fogalmának meghatározatlansága miatt „okkal feltételezhető, hogy a támadott joganyag alkalmazása során a szükségesnél szélesebb kör” kaphat felvilágosítást a névjegyzék adatairól.

II.

1. Az Alkotmány indítvánnyal érintett rendelkezései:

„2. § (1) A Magyar Köztársaság független, demokratikus jogállam.”

„8. § (1) A Magyar Köztársaság elismeri az ember sértetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait, ezek tiszteletben tartása és védelme az állam elsőrendű kötelessége.

(2) A Magyar Köztársaságban az alapvető jogokra és kötelességekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg, alapvető jog lényeges tartalmát azonban nem korlátozhatja.”

„59. § (1) A Magyar Köztársaságban mindenkit megillet a jóhírnévhez, a magánlakás sérthetetlenségéhez, valamint a magántitok és a személyes adatok védelméhez való jog.”

„70/A. § (1) A Magyar Köztársaság biztosítja a területén tartózkodó minden személy számára az emberi, illetve az állampolgári jogokat, bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül.”

2. A Pp. támadott rendelkezései:

„311. § (4) A gondnokság alá helyezést be kell vezetni a gondnokoltakról a bíróság által vezetett névjegyzékbe. Cselekvőképességet korlátozó gondnokság alá helyezés esetén a névjegyzékben fel kell tüntetni, ha a bíróság csak egyes ügycsoportok tekintetében korlátozta a gondnokság

alá helyezett személy cselekvőképességét. Ha az ítélet erről rendelkezik, a névjegyzéknek tartalmaznia kell a gondnokság alá helyezés felülvizsgálatának bíróság által megállapított időpontját is. A névjegyzék adatairól csak azok kaphatnak felvilágosítást, akik az ehhez fűződő jogi érdeküket igazolják.

(5) A bíróság a gondnokság alá helyezett névjegyzékének adatairól számítógépes nyilvántartást vezet. Az országosan összekapcsolt számítógépes közhiteles nyilvántartást az Országos Igazságszolgáltatási Tanács Hivatala kezeli. A Hivatal jogszabályban meghatározott költségtérítés ellenében az országos névjegyzék adatairól – a (4) bekezdésben meghatározottak szerint – felvilágosítást ad. Az adatszolgáltatás tényét a számítógépes rendszerben olyan módon kell rögzíteni, hogy az adatszolgáltatás időpontja, jogcíme és az adatkérő személye megállapítható maradjon. A jogellenes adatkérés, illetve adatfelhasználás jogkövetkezményeit a felvilágosítást kérő viseli.”

3. A Rendelet érintett rendelkezései:

„2. § (1) A gondnokoltak országos névjegyzékét vezető OIT Hivatalától a gondnokoltak névjegyzékének adatairól az kérhet felvilágosítást, aki az ehhez fűződő jogi érdekét igazolja [Pp. 311. § (4)–(5) bek.]. Ennek során meg kell jelölni azt a jogügyletet (pl. adásvételi szerződés), illetve egyéb okot (pl. tervezett házasságkötés, vagy közszolgálati jogviszony létesítése), mely a felvilágosítás kérését megalapozza. Amennyiben a jogi érdek okirattal igazolható, azt a kérelemhez mellékelni kell.

(2) Az OIT Hivatalától a felvilágosítás felfogadási időben személyesen, illetve postai úton kérhető.

(3) A kérelemben fel kell tüntetni a kérelmező nevét, lakóhelyét, a felvilágosításhoz fűződő jogi érdek-meghatározását, annak a személynek a kérelmező által ismert, az 1. § (2) bekezdése szerinti adatait, akinek a gondnokság alá helyezéséről felvilágosítást kér.

3. § (1) Amennyiben a kérelem érdemben elbírálnak, és a kérelmező az 5. § szerinti költségtérítést megfizette, az OIT Hivatala a hiánytalan kérelem érkezésétől számított öt munkanapon belül intézkedik a gondnokoltak országos névjegyzékéből történő felvilágosítás megadásáról vagy megtagadásáról.

(2) Ha a kérelem teljesíthető és a kérelemben megnevezett személy a gondnokoltak névjegyzékében szerepel, a felvilágosítás a gondnokoltnak (volt gondnokoltnak) a névjegyzékben szereplő azon fennálló, illetve megszűnt adataira terjed ki, melyek összefüggnek a kérelmező által igazolt jogi érdekekkel.

(3) Az OIT Hivatala a felvilágosítást megtagadja, ha a kérelem hiányait a felhívása ellenére sem pótolják, illetve a kérelmező a felvilágosításhoz fűződő jogi érdekét nem igazolja hitelt érdemlően.

4. § Az OIT Hivatala a gondnokoltakról vezetett országos névjegyzékben a Pp. 311. §-a (5) bekezdésének megfelelően az adatszolgáltatás tényét, időpontját, jogcímét, a felvilágosítást kérő nevét, lakóhelyét (székhelyét) rögzí-

ti. Erről a gondnokság alá helyezett személyt, illetve gondnokát – kérelmére – ingyenesen tájékoztatni kell.

5. § (1) A gondnokoltak országos névjegyzékéből az OIT Hivatala költségtérítés ellenében ad felvilágosítást.

(2) A költségtérítés összege kérelmenként, illetve – ha a kérelemben több személy vonatkozásában kérnek felvilágosítást – a kérelemben megjelölt személyenként 2000 Ft. A költségtérítést az OIT Hivatala 10032000-00281667-00000000 számú számlájára kell befizetni. A befizetést átutalási megbízással vagy készpénz-befizetési utalvánnyal – a kérelem előterjesztésével egyidejűleg – kell igazolni.

(3) A befizető egyértelmű azonosítása érdekében a készpénz-befizetési utalvány vagy az átutalási megbízás „közlemény” rovatában fel kell tüntetni a befizetés jogcímét (felvilágosítás gondnokság alá helyezéséről).

(4) A felvilágosítás megadása felfogadási időben – a kérelmező erre irányuló kérelme esetében – szóban, egybeként pedig írásban, illetve postai úton történik.

6. § A költségtérítés nem igényelhető vissza, ha a keresett személy nem szerepel az országos névjegyzékben, továbbá akkor sem, ha a kérelmező az adatokról történő tájékoztatást nem veszi át.”

III.

Az indítvány részben megalapozott.

Az Alkotmánybíróság elsőként azt vizsgálta, hogy a gondnokoltak ténye és az abból levonható, az érintette vonatkozó következtetés alkotmányos védelmet igénylő adatnak minősül-e.

1. Az Alkotmány 59. § (1) bekezdése alapján a Magyar Köztársaságban mindenkit megillet a magántitok és a *személyes adatok* védelméhez való jog. Az Alkotmánybíróság a személyes adatok védelméhez való jogot nem hagyományos védelmi jogként értelmezi, hanem annak aktív oldalát is figyelembe véve, információs önrendelkezési jogként [15/1991. (IV. 13.) AB határozat, ABH 1991, 40, 41–42.]. E jog alapján mindenki maga rendelkezik személyes adatainak feltárásáról és felhasználásáról; személyes adatot felvenni és felhasználni tehát általában csakis az érintett beleegyezésével szabad.

Emellett törvény kivételesen korlátozhatja az információs önrendelkezés alapvető jogát. Az ilyen törvény abban az esetben alkotmányos, ha megfelel az alapjog-korlátozás alkotmányos feltételeinek, azaz az Alkotmány 8. § (2) bekezdésében foglalt követelményeknek. Ez azt jelenti, hogy az Alkotmány 59. § (1) bekezdésében biztosított szabadságjogot csak elkerülhetetlen esetben lehet korlátozni, s a korlátozásnak az elérni kívánt célhoz képest arányosnak kell lennie [46/1995. (VI. 30.) AB határozat, ABH 1995, 219, 223.].

A személyes adatok védelméhez való jog korlátozása-kor is irányadó alapjogi-teszt alkalmazásakor az Alkotmánybíróság az alapjogkorlátozás szükségessége körében értékeli a *célhoz kötöttség* követelményének érvényesülését: azt, hogy a személyes adat feldolgozásának van-e pontosan meghatározott és jogszerű célja; s az adatfeldolgozás minden szakasza megfelel-e a bejelentett és közhitelűen rögzített célnak. A célhoz kötöttségből következik, hogy a meghatározott cél nélküli, „készletre”, előre nem meghatározott jövőbeni felhasználásra való adatgyűjtés és -tárolás alkotmányellenes.

Az információs önrendelkezési jog gyakorlásának másik alapvető garanciája az adattovábbítás és az adatok nyilvánosságra hozásának korlátozása. Az adattovábbítás szűkebb értelme az, hogy a személyes adatot az adatfeldolgozó meghatározott harmadik személy számára hozzáférhetővé teszi. Személyes adatot az érintetten és az eredeti adatfeldolgozón kívüli harmadik személy számára hozzáférhetővé tenni csak konkrét törvényi felhatalmazás esetén szabad, illetve abban az esetben, ha az érintett abba beleegyezik [15/1991. (IV. 13.) AB határozat, ABH 1991, 40, 42.].

2. Még szigorúbb követelményt állított az Alkotmánybíróság a *különleges adatok* kezelése elé. A különleges (szenzitív, érzékeny) adatok esetében „az adatkezelésnek konkrét célhoz kötöttnnek kell lennie. Az adatkezelési cél túlságosan tág módon történő meghatározása, azaz ha nincs összefüggésben az adatkezelés a megjelölt céllal, továbbá, ha arra bizonytalan esetkörben kerül sor, illetve arra nem a szükséges mértékre korlátozott személyi kör jogosult, akkor az adatkezelés meghatározott cél nélkül, illetve korlátlan módon válik lehetővé.” [65/2002. (XII. 3.) AB határozat, ABH 2002, 357, 364–365.]

Az egészségi állapottal kapcsolatos adatokat az Alkotmánybíróságnak ez a döntése és a szabad orvosválasztással kapcsolatos 56/2000. (XII. 19.) AB határozata is különös védelemben részesíti. Ezt a speciális védelmet az Emberi Jogok Európai Bíróságának joggyakorlata két szempontból is indokoltnak tartja. Az érintett magánszférájának védelme miatt, illetve annak érdekében, hogy az egészségügyi intézményekbe vetett bizalom ne csorbuljon, az érintett biztos lehessen abban, hogy a legbensőbb szféráját érintő, a testi, lelki állapotára vonatkozó információk nem kerülnek illetéktelen kezekbe. [Z v. Finland Judgment of 25 February 1997, Appl. No. 9/1996/627/811, § 95; M. S. v. Sweden Judgment of 27 August 1997, Appl. No. 74/1996/693/885, § 41]

Ezt a felfogást tükrözik a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvénynek (a továbbiakban: Avtv.), valamint az egészségügyi és a hozzájuk kapcsolódó személyes adatok kezeléséről és védelméről szóló 1997. évi XLVII. törvénynek (a továbbiakban: Eüaktv.) a gondnokság alá helyezés-sel kapcsolatos egészségügyi adatokra vonatkozó szabályai is.

2.1. Az Avtv. 2. § 1. pontja alapján személyes adat bármely meghatározott (azonosított vagy azonosítható) természetes személlyel (a továbbiakban: érintett) kapcsolatba hozható adat, az adatból levonható, az érintettre vonatkozó következtetés. Az Avtv. 2. § 2. a) pontja szerint különleges adat a faji eredetre, a nemzeti és etnikai kisebbséghez tartozásra, a politikai véleményre vagy pártállásra, a vallásos vagy más világnézeti meggyőződésre, az érdek-képviselési szervezeti tagságra vonatkozó adat; az Avtv. 2. § 2. b) pontja szerint különleges adat továbbá az *egészségi állapotra, a kóros szenvedélyre, a szexuális életre* vonatkozó adat, valamint a bűnügyi személyes adat.

Az adatkezelés az alkalmazott eljárástól függetlenül az adatokon végzett bármely művelet vagy a műveletek összessége, így például az adatok továbbítása, nyilvánosságra hozatala is. Az Avtv. 3. § (2) bekezdése értelmében különleges adat akkor kezelhető, ha az adatkezeléshez az érintett írásban hozzájárul; vagy – az Avtv. 2. § 2. a) pontjában foglalt adatok esetében – ha az adatkezelés nemzetközi egyezményen alapul, vagy Alkotmányban biztosított alapvető jog érvényesítése, továbbá a nemzetbiztonság, a bűnmegelőzés vagy a bűnüldözés érdekében törvény elrendeli; illetve ha egyéb esetekben azt törvény elrendeli.

Az Avtv. alapján tehát a különleges adatokat az érintett kifejezett írásbeli hozzájárulásával lehet kezelni. Ha az érintett cselekvőképtelensége folytán nem tudja hozzájárulását adni adatai kezeléséhez, az érintett vagy más személy létfontosságú érdeke, katasztrófa- vagy szükséghelyzet elhárítása és megelőzése indokolhatja a cselekvőképtelen személyes adatainak szükséges mértékű kezelését [Avtv. 3. § (8) bekezdés]. Más esetekben közösségi érdek (bűnüldözés, menekültügy) szükségessé teheti bizonyos különleges adatok kötelező kezelését. Az ilyen adatkezelést azonban csak törvény rendelheti el, a megfelelő garanciák biztosításával.

2.2. Az Eüaktv. 3. § a) pontja értelmében egészségügyi adatnak minősül „az érintett testi, *értelmi és lelki állapotára, kóros szenvedélyére*, valamint a megbetegedés, illetve az elhalálozás körülményeire, a halál okára vonatkozó, általa vagy róla más személy által közölt, illetve az egészségügyi ellátóhálózat által észlelt, vizsgált, mért, leképzett vagy származtatott adat; továbbá az *előzőekkel kapcsolatba hozható, az azokat befolyásoló mindennemű adat* (pl. magatartás, környezet, foglalkozás)”.

A cselekvőképességre vonatkozó vizsgálat tárgya az egyén döntéshozó, belátási képessége, pszichés állapota. A vizsgálat célja annak megállapítása, hogy az egyén pszichéjére, szellemi képességeire, esetleges fejlődési rendellenességére, szenvedélybetegségére tekintettel képes-e saját ügyeiben az érdekeinek megfelelő döntést hozni, a döntés meghozatalához szükséges tényeket megérteni, áttekinteni, és racionálisan mérlegelni. A vizsgálódás tehát – az Eüaktv. kifejezésével élve – az érintett értelmi állapotára vonatkozik. Következésképpen a cselekvőképesség korlátozása vagy kizárása, vagyis a *gondnokság alá helyezés ténye és az abból levonható, az érintettre vonatkozó kö-*

vetkeztetés egészségügyi adatnak minősül. [A gondnokság alá helyezésre és annak indokára vonatkozó adat mint egészségi állapotra vonatkozó adat az Avtv. 2. § 2. b) pontja alapján is különleges adat.]

A gondnokság alá helyezéssel kapcsolatos információkat a német szövetségi Alkotmánybíróság is alkotmányos védelemben részesíti. Az Alkotmánybíróság az általános személyiségi jogból (Art. 2 Abs 1., Art. 1 Abs. 1 GG) levezetett információk önrendelkezési jog védelmi körébe tartozó információk közé sorolta a személy gondnokság alá helyezésének tényét, az azzal kapcsolatos eljárásra vonatkozó adatokat és azokat a személyes körülményeket, amelyek a cselekvőképesség korlátozásához vezettek. [BVerfGE 78, 77 (84)]

IV.

A következőkben az Alkotmánybíróság áttekintette, hogy jelenleg milyen szabályok alapján korlátozható a személyek cselekvőképessége, s hogy a korlátozás milyen következményekkel jár a hatósági, bírósági eljárásokban, valamint a magánszemélyek egymás közötti jogviszonyaiban.

1. A Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 14. § (4) bekezdése szerint cselekvőképességet korlátozó gondnokság alá a bíróság azt a nagykorú személyt helyezi, akinek az ügyei viteléhez szükséges belátási képessége a pszichés állapota, szellemi fogyatkozása vagy szenvedélybetegsége miatt – általános jelleggel, illetve egyes ügycsoportok vonatkozásában – tartósan vagy időszakonként visszatérően nagymértékben csökkent. A Ptk. 15. § (4) bekezdése alapján a cselekvőképességet kizáró gondnokság alá a bíróság azt a nagykorú személyt helyezi, akinek ügyei viteléhez szükséges belátási képessége – pszichés állapota vagy szellemi fogyatkozása miatt – tartósan teljes mértékben hiányzik. Következésképpen gondnokság alá helyezni valakit kizárólag a Ptk. 14. § (4) bekezdésben meghatározott egészségügyi ok (pszichés állapot, szellemi fogyatkozás, szenvedélybetegség) alapján lehet, és csak abban az esetben, ha ezen ok miatt a személy nem képes érdekeinek megfelelő döntést hozni, illetve érdekeinek megfelelően cselekedni [Ptk. 15. § (4) bekezdés].

2. Polgári perben a bíróság [Pp. 50. §], a közigazgatási hatósági eljárás során az eljáró hatóság hivatalból vizsgálhatja az ügyfél eljárási képességének meglétét [a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 15. § (6) bekezdés]. A polgári perben vagy a közigazgatási eljárás során jellemzően akkor van szükség az eljárási képesség vizsgálatára, ha az eljáró bíróság, illetve hatóság feltételezése alapján a fél cselekvőképessége korlátozott vagy hiányzik. A bíróságoknak ugyanis „csak kétség esetén kell a perbeli

jog- és cselekvőképességet vizsgálniuk”. [438/B/1996. AB határozat, ABH 1999, 555, 556.] Kivételt jelentenek a gondnokság alá helyezés módosításával és megszüntetésével kapcsolatos perek, ahol a gondnokolt teljes perbeli cselekvőképességgel rendelkezik. [Pp. 312. § (3) bekezdés; 355/B/2005. AB határozat, ABH 2007, 1863, 1865.]

A Rendelet 7. §-ának megfelelően az OIT Hivatala a gondnokoltak névjegyzékéből ingyenes felvilágosítást ad a bíróság, az ügyészség, a nemperes eljárást lefolytató közjegyző, az önálló bírósági végrehajtó vagy a közigazgatási szerv részére, ha az törvényben meghatározott feladatának ellátásához kér információt. Az indítványozó nem támadta, ezért az Alkotmánybíróság nem vizsgálta a hatóságok adatigénylésére vonatkozó szabály (Rendelet 7. §) alkotmányosságát. Az OIT Hivatal főosztályvezetőjének a tájékoztatása szerint az információkérés túlnyomó részét a hatóságoktól (jellemzően a rendőrségtől) érkező megkeresések teszik ki.

3. A cselekvőképesség megléte nemcsak a bírósági és közigazgatási eljárás során elengedhetetlen, hanem a *magánjogi jogalanyok* egymás közötti *jogviszonyaiban* is.

A gondnokság alá helyezéssel kapcsolatos szabályok elsődleges célja az ügyeinek vitelére képtelen és ezért kiszolgáltatott felnőtt személyének és vagyonának a védelme. A gondnokság intézménye azokat az embereket segíti, akiknek mentális megbetegedés vagy mentális képességeik megfogyatkozása miatt tartósan vagy átmenetileg sérült a döntési képességük. Ügyeik intézésére gondnokot rendel. A döntési képesség teljes hiánya esetén a gondnok önállóan jár el. Ezért rendelkezik a Ptk. 15/A. § (1) bekezdése arról, hogy a cselekvőképtelen személy jognyilatkozatai – a csekély jelentőségű, tömegesen előforduló szerződések (például a buszjegyvásárlás) kivételével – semmisnek minősülnek. A szabály kiindulópontja az, hogy a cselekvőképtelensége miatt gondnokság alatt álló személy döntési képessége oly mértékben sérült, hogy a jogszabálynak az érintett személyt saját döntéseinek következményeitől is meg kell óvnia. Ebben az esetben az őnmaga képviselőjére nem képes személy gondnoka éppen a gondnokolt alapjogainak érvényesítésében segíthet. [1071/B/1998. AB határozat, ABH 2002, 901, 903.]

A korlátozottan cselekvőképes személy esetében nem ez a helyzet. Az a személy, akinek a döntési képessége korlátozott, a gondnokával együtt dönt minden, őt érintő kérdésben. Abban az esetben pedig, amikor a döntési képesség korlátozottsága csak bizonyos ügyek vitelére vonatkozik, a gondnokoltnak csak ezen ügyek esetében van szüksége gondnokának beleegyezésére, egyéb esetekben önállóan jár el.

A gondnokság elrendelésével kapcsolatos rendelkezések azonban nem csupán a gondnokolt személyt, hanem a gondnokság alá helyezett jogviszonyba lépők személyi és vagyoni érdekeinek a védelmét is szolgálják. Az üzleti forgalom biztonsága érdekében ugyanis indokolt, hogy azon személyek számára, akik a személyi és vagyoni jog-

viszonyokban önálló döntéshozatalra nem képesek, a bíróság a gondnokság alá helyezési per során ügyei vitelére gondnokot rendeljen ki. A gondok beleegyezése vagy utólagos jóváhagyása teszi a gondnokolt egyes jognyilatkozatát érvényessé.

V.

Az alkotmányossági vizsgálat tárgya jelen ügyben nem a gondnokság alá helyezési eljárást érintő jogszabály, hanem a már gondnokság alá helyezett személyes adatok védelméhez fűződő jogának érvényesülése.

1. A gondnokoltak alapvető jogi érdeke, hogy a gondnokság alá helyezéssel, s ezáltal közvetve a gondnokolt pszichés állapotával kapcsolatos információkhoz harmadik személyek indokolatlanul ne férhessenek hozzá. A társadalomban ma is gyakran éri igazságtalanul hátrány az értelmi fogyatékosággal élő embereket, ezért pusztán a gondnokság tényének napvilágra kerülésével az érintett élete súlyosan megnehezülhet. A német szövetségi Alkotmánybíróság is utal arra, hogy a gondnokság tényéből harmadik személy nem csupán az érintett jogi státuszáról, cselekvőképességéről szerez ismeretet, ami egyébként a vagyoni jogviszonyokba lépők számára releváns és szükséges információ, hanem az érintett személyiségét meghatározó lényeges tulajdonságairól, adottságairól (esetleges szenvedélybetegségéről, gyengeelméjűségéről, anyagi értelemben vett könnyelműségéről stb.). Ez az érintettre levonható következtetés eredményezhet megbélyegzést, és megnehezíti a mielőbbi hatékony társadalmi reintegrációt [BVerfGE 78, 77 (86–87)]. Természetesen a vagyoni viszonyokban és a személyhez kötődő jognyilatkozatok megtételekor is méltányolandó igény, hogy a jogviszonyba lépők megismerhessék a másik fél cselekvőképességének esetleges korlátozottságával kapcsolatos adatot. Ezt az igényt a jognak úgy kell kielégítenie, hogy közben ne sértsen alapjogot, vagyis ne engedjen indokolatlan hozzáférést az érintett személy különleges védelmet igénylő adataihoz.

2. Ezt hangsúlyozza az Európa Tanácsnak a cselekvőképtelen nagykorúak jogi védelméről szóló R. (99) 4. számú ajánlása is. Az ajánlás 4. alapelve szerint az Európa Tanács tagállamainak mérlegelniük kell a meghozott intézkedések (a gondnokság alá helyezés) automatikus nyilvánosságra hozatalával járó hátrányokat és azokat az előnyöket, amelyeket a nyilvánosságra hozatal az érintett, illetve harmadik személyek érdekében nyújtani képes. Egyfelől figyelemmel kell lenni arra, hogy a gondnokság alá helyezés tényének nyilvánosságra kerülése önmagában is megbélyegző hatású. Másfelől viszont egyes esetekben éppen a gondnokság tényének ismerete védi magát a gondnokoltat és a vele jogviszonyra lépni kívánó harmadik személyt. Az Európa Tanács Miniszteri Bizottsága elfogadható meg-

oldásnak tartja a gondnokoltak regiszterét, ha az ott vezetett szenzitív adatokba kizárólag azok tekinthetnek be, akiket az intézkedés (jelen esetben a gondnokság alá helyezés ténye) személyesen érint. Itt is hangsúlyozza a nemzetközi dokumentum, hogy a gondnokság tényének stigmatizáló hatású nyilvánosságra hozatala feltétlenül elkerülendő [Explanatory Memorandum Recommendation Rec(1999)4 on principles concerning the legal protection of incapable adults].

3. Magyarországon a központi nyilvántartást megelőzően nagyon sokáig hirdetményi rendszer működött, amit az adatvédelmi biztos több alkalommal alkotmányos szempontból bíralt. Az adatvédelmi biztos 1995–1996-os éves parlamenti beszámolója szerint egy 1996. novemberében érkezett panasz kapcsán merült fel a gondnokság alá helyezett személyes adatainak kezelésével kapcsolatos szabályozás tarthatatlansága. A Pp. akkor hatályos előírása szerint a gondnokság alá helyezésről kibocsátott hirdetményt tizenöt napra ki kellett függeszteni a bíróság, valamint a gondnokolt lakóhelye szerinti polgármesteri hivatal hirdetőtábláján.

Az adatvédelmi biztos az 1997. és az 1999. évi parlamenti beszámolójában is hangsúlyozta, hogy „alkotmányos jogokat sértő, értelmetlen gyakorlat” a gondnokság alá helyezésről szóló hirdetmény bíróságon és a polgármesteri hivatalban való közzététele, s annak a helyi újságokban való megjelentetése (500/H/1996, 484/H/1999).

Ezt követően a cselekvőképességgel, gondnoksággal összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2001. évi XV. törvény 2. §-a módosította a Pp.-nek a gondnokság alá helyezésről szóló teljes XVII. fejezetét. A Pp. módosítás eredménye a gondnokság tényét automatikusan nyilvánosságra hozó hirdetményi rendszer megszüntetése, és helyette egy a gondnokság tényét illetően a titkossághoz fűződő érdeket jobban figyelembe vevő rendszer, a gondnokolt személyekről vezetett központi adatbázis bevezetése.

VI.

1. A Pp. 311. § (4) és (5) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a gondnokság alá helyezést be kell vezetni a gondnokoltakról a bíróság által vezetett névjegyzékbe, valamint az OIT Hivatala által a gondnokolt személyekről vezetett központi adatbázisba. Az OIT Hivatala által kezelt adatok azonosak a gondnokság alá helyezéssel kapcsolatos perben első fokon eljáró helyi bíróság által vezetett névjegyzékben foglalt adatokkal. A névjegyzék tartalmazza a gondnokolt nevét, születési helyét, idejét, anyja nevét; a gondnokság alá helyezési perben jogerős határozatot hozó bíróság megnevezését, az ügy számát; a határozat jogerőre emelkedésének napját; annak megjelölését, hogy cselekvőképességet kizáró vagy korlátozó gondnokság alá helyezésre került-e sor; ha a cselekvőképesség korlátozása egyes ügycsoportok tekintetében történt, akkor az ügycsoportok megjelölését; valamint a gondnokság alá helyezés

kötelező felülvizsgálatának időpontját, ha a bíróság a felülvizsgálatról rendelkezett [Rendelet 1. § (2) bekezdés].

A névjegyzéket vezető bíróság a gondnokoltak névjegyzékéből a Rendelet 2–4. §-ában foglaltak szerint, költségtérítés nélkül [a bírósági ügyvitel szabályairól szóló 14/2002. (VIII. 1.) IM rendelet 10. § (5) bekezdés], az OIT Hivatala ugyanazon adatokról költségtérítés ellenében ad felvilágosítást (Rendelet 5. §). A felvilágosítás adására vonatkozó előírások egyéb tekintetben ugyanazok, ezért az Alkotmánybíróság a következőkben együtt vizsgálta a bírósági és az OIT Hivatala által vezetett névjegyzékhez való hozzáférés szabályait.

2. A gondnokoltakról vezetett bírósági nyilvántartás elsősorban nem a cselekvőképtelen személyek védelmét szolgálja, annak célja sokkal inkább a gondnokolttal jogviszonyt létesítő érdekeinek a védelme. A jelenlegi szabályozás ugyanis ez utóbbi számára biztosítja a gondnokoltak névjegyzékéhez való hozzáférést.

Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint méltányolandó igény, hogy a személyhez kötődő jognyilatkozat-tételt megelőzően a jogviszonyba lépő felek megismerhessék egymás cselekvőképességére vonatkozó adatokat. A *személyes* jellegű jogviszonyok esetében ugyanis elengedhetetlen, hogy az érintett személy bizonyos mértékig átlássa például a házasság életközösségi jellegét vagy az egyéb családjogi jognyilatkozatok hatását. Ennek hiányában nem jöhet létre érvényesen a házasság, vagy például semmis az apaságot elismerő jognyilatkozat.

Az elsődlegesen *vagyoni* jellegű jogviszonyokban pedig a forgalom biztonsága igényli az érintettek cselekvőképességére vonatkozó információkhoz való hozzáférést. A forgalombiztonság az Alkotmánybíróság gyakorlata alapján az Alkotmány 2. § (1) bekezdésben foglalt jogállamiság fogalmából vezethető le. A gazdasági jogban megjelenő forgalombiztonság és hitelezővédelem követelményének „alaptörvényi foglalatja” a jogbiztonság. A jogbiztonság általános követelménye ugyanis „a társasági jog olyan, prioritást élvező célkitűzéseiben konkretizálódik, mint a forgalombiztonság és a hitelezővédelem” [935/B/1997. AB határozat, ABH 1998, 765, 773.; megerősítve: 3/2006. (II. 8.) AB határozat, ABH 2006, 65, 94.].

Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint tehát a gondnokolttal jogviszonyt létesítő személyek érdekében szükségesnek bizonyulhat, hogy a bíróságok névjegyzéket vezessenek a gondnokoltakról, és az is, hogy abból, indokolt esetben, felvilágosítást adjanak a megköthető jogügylet által érintettek számára. A Pp. támadott rendelkezése a szerződő felek védelmére és a forgalom biztonságára vonatkozó alkotmányos jogalkotói célokat szolgál.

3. A Pp. 311. § (4) bekezdés utolsó mondatának alkalmazásakor a harmadik személy felé történő minden egyes adatszolgáltatás az érintett személyes adatok védelméhez fűződő jogának korlátozását jelenti. A továbbiakban ezért

az Alkotmánybíróság azt vizsgálta, hogy a jogviszonyba lépő felek védelme és a forgalom biztonsága mint jogalkotói cél elérésével *arányban áll-e* a gondnokoltak személyes adatok védelméhez fűződő jogának ilyen korlátozása.

3.1. Tekintettel arra, hogy a cselekvőképességet kizáró gondnokság alatt állók személyi igazolványának kezelése a törvényes képviselők kötelessége, a jogviszonyba lépés során a gondnokság ténye a szerződő másik fél számára nagy valószínűséggel ismertté válik. Ezért a Pp.-ben intézményesített eljárásra, a jogügyleti képesség meglétének ellenőrzésére jellemzően a cselekvőképességükben korlátozottak esetében kerül sor.

A személyi igazolvánnyal a polgárok egymás közötti jogviszonyaikkban és az állami szervek előtt személyazonosságukat hitelt érdemlően igazolni tudják [1202/B/1996. AB határozat, ABH 2000, 658, 662–663.]. A személyazonosító igazolvány kiadásáról és nyilvántartásáról szóló 168/1999. (XI. 24.) Korm. rendelet 9. § (1) bekezdése alapján állandó személyazonosító igazolvány annak a személyi adat- és lakcímnnyilvántartás hatálya alá tartozó, Magyarországon élő magyar állampolgárnak, bevándorolt, letelepedett és menekült jogállású személynek adható, aki személyazonosságát és a személyazonosító igazolványban szereplő adatait a rendeletben meghatározott okiratokkal igazolja.

A cselekvőképességet kizáró gondnokság alatt álló kérelmezőnek és törvényes képviselőjének a rendeletben meghatározott okiratok mellett a kérelemhez be kell mutatnia a gondnokság alá helyezést tanúsító jogerős bírósági határozatot, a törvényes képviselőt igazoló jogerős gyámhatósági határozatot, valamint a törvényes képviselő személyazonosságát igazoló okmányt is (19. §). A cselekvőképességet kizáró gondnokság alatt álló személy személyazonosító igazolványának kiadásával, használatával és birtokban tartásával kapcsolatos kötelezettségek a törvényes képviselőt terhelik [31. § (3) bekezdés].

A cselekvőképesség korlátozottsága a személyi igazolványban nem szereplő információ, ezért a jogalkotó bírói névjegyzéket intézményesített, amelyből felvilágosítás kérhető a gondnokság alá helyezés terjedelméről.

3.2. Az Alkotmánybíróság a következőkben áttekintette a gondnokoltak névjegyzékéből való felvilágosítás-kérés jogszabályi hátterét és joggyakorlatát.

A Pp. 311. § (4) bekezdése szerint a gondnokoltakról vezetett névjegyzék adatairól csak azok kaphatnak felvilágosítást, akik az ehhez fűződő jogi érdeküket igazolják. A Rendelet 2. § (1) bekezdése értelmében a felvilágosítás kérése során meg kell jelölni azt a jogügyletet (például adásvételi szerződést), illetve egyéb okot (például tervezett házasságkötés, vagy közszolgálati jogviszony létesítése), amely a felvilágosítás kérését megalapozza. Amennyiben a jogi érdek okirattal igazolható, azt a kérelemhez mellékelni kell. A Rendelet 2. § (3) bekezdése alapján a kérelemben fel kell tüntetni a kérelmező nevét, lakóhelyét, a felvilágosításhoz fűződő jogi érdek meghatározását, illetve annak a személynek a kérelmező által ismert, a Ren-

delet 1. § (2) bekezdése szerinti adatait, akinek a gondnokság alá helyezéséről felvilágosítást kér.

A bíróság által gondnokság alá helyezettnek számítógépes névjegyzékének nyilvántartásáról szóló 2002. évi 5. számú OIT szabályzat melléklete tartalmazza a gondnokság alá helyezettnek számítógépes névjegyzékéből történő adatigénylésre szolgáló nyomtatványt. A kérelemben eszerint fel kell tüntetni a kérelmező nevét, lakcímét (székhelyét), a felvilágosításhoz fűződő jogi érdek igazolására irányuló közlést, valamint a bemutatott vagy csatolt okirat (határozat) megnevezését és az irat számát. Az OIT Hivatalnál költségtérítés ellenében felvilágosítást kérő személyek jellemzően adásvételi, biztosítási és munkaszerződések csatolásával, a bankok a hozzájuk benyújtott hitelkérelem továbbításával igazolják fennálló jogi érdeküket. A gondnokság alá helyezettre vonatkozóan meg kell adni nevét (leánykori nevét), születési helyét és idejét, anyja nevét, valamint meg kell jelölni az ügyben jogerős határozatot hozó bíróságot és határozatának számát.

Az OIT Hivatala által az adatkérő számára kibocsátott válaszdokumentum tartalmazza a kérelem benyújtásának időpontját, a kérelmező nevét, címét, a felvilágosításhoz fűződő jogi érdek megnevezését, a jogi érdeket igazoló okirat számát, az adatszolgáltatás típusát (hatályos és/vagy archív), a költségtérítés formáját és a gondnokság alá helyezett személy több adatát. A személyi azonosító adatokon túl (születési hely, idő, anyja neve) a válaszdokumentum jelzi a gondnokság alá helyezést elrendelő bíróság nevét, a bírósági ügy számát, a határozat jogerőre emelkedésének időpontját, a felülvizsgálat időpontját, a gondnokság típusát (kizáró vagy korlátozott). Korlátozott cselekvőképesség esetén a dokumentum azt is tartalmazza, hogy a gondnokolt személy mely ügyek intézéséből van kizárva.

3.3. Az Alkotmánybíróság 702/B/2002. AB határozatában megállapította, hogy a társadalmi szervezetek bírósági nyilvántartásban szereplő adatainak kezelésére értelemszerűen irányadóak az Avtv. rendelkezései. A határozat szerint „a közhitelű nyilvántartás adatai fő szabályként nyilvánosak, azonban a törvényalkotó a fő szabály alóli kivételként kizárja a nyilvánosság köréből a tagok személyes adatát (név, lakcím) tartalmazó alakuló ülés jelenléti ívét, illetve a tagokról készített nyilvántartást, biztosítva ezáltal a társadalmi szervezetek tagjainak anonimitáshoz fűződő érdekét”. (ABH 2004, 1643, 1642.) Ez a megoldás egyszerre garantálja a közügyeket érintő közérdekű információk szabad hozzáférését és a személyes adatok bizalmas kezelését. A társadalmi szervezetek nyilvántartása ebből a szempontból eltér az ingatlan nyilvántartástól vagy a cégnyilvántartástól. Mindhárom tartalmaz ugyan közérdekű és személyes adatokat is, a piaci követelményekre tekintettel azonban az ingatlan-nyilvántartásbeli és a cégnyilvántartásbeli személyes adatok megismerhetők. [Az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. törvény CXLI. törvény 4. § (1) bekezdése szerint az ingatlan-nyilvántartás – az e törvényben meghatározottak szerint – nyilvános. A (3) bekezdés alapján azonban csak a nyilvántartás vagy

a széljegyzett jogosult és kötelezett engedélyével ismerhető meg például a jogosult személyi azonosítója és a tulajdonosok jegyzéke. A cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény 12. § (1) bekezdés alapján a cégiratokat bárki ingyenesen megtekintheti. A 14. § (2) bekezdés alapján azonban, ha a céginformációt természetes személyre vonatkozóan kéri, (például, hogy ki mely cégnél lát el vezető tisztséget vagy felügyelő bizottsági tagságot) akkor az adatszolgáltatás tényét rögzíteni kell.]

A nyilvánosság törvényi előírása folytán azonban az adatok nem veszítik el személyes adat jellegüket, hanem ahhoz hasonlóak, mint a közérdekből nyilvános adatok (Avtv. 2. § 5. pont), amelyek esetében alkotmányos cél (például a közhitelűség, a forgalombiztonság, az átlátható működés) indokolja a személyes adatok védelméhez fűződő jog korlátozását.

Jelen ügyben az Alkotmánybíróság abból indult ki, hogy a gondnokoltak bírósági nyilvántartása kizárólag személyes adatokat tartalmaz. Ezért garanciális jelentőségű, hogy a gondnokoltak névjegyzékében szereplő adatok kezelése az adatvédelem alkotmányos elveinek megfelelően történjen.

3.4. Az Alkotmánybíróság ezért megvizsgálta, hogy a Pp. 311. § (4) bekezdés utolsó mondata által választott megoldás alapján az adatkérésre valóban az arra legitim indokkal rendelkezők jogosultak-e.

A névjegyzékből való költségtérítési információkérésre tipikusan akkor kerül sor, amikor a gondnokolt és a vele jogviszonyba lépő fél konszenzuson alapuló magánjogi jogügyletet (adásvételi, biztosítási, hitel- vagy egyéb szerződést) kíván létrehozni, illetve a korlátozottan cselekvőképes munkaviszonyt szeretne létesíteni. Ennek során szükség van a gondnokolt és adott esetben annak törvényes képviselője beleegyezésére is. Szerződéskötés során a szerződő felek kötelesek együttműködni, és megfelelő gondossággal eljárni [Ptk. 4. §, 205. § (3) bekezdés]. E gondosságra beletartozik annak vizsgálata is, hogy megvannak-e a szerződéskötés jogi feltételei. A felek ugyanis kötelesek egymást tájékoztatni a szerződést érintő minden lényeges körülményről.

A szerződő felek akkor járnak el gondosan, ha – kétség esetén – megbizonyosodnak szerződő partnerük cselekvőképességéről, s ha kétségük támad efelől, szerződő partnerükkel közlik ezt, és világossá teszik számára, hogy ha a szerződést érintő e lényeges körülményről nem nyilatkozik, költségtérítés ellenében az OIT Hivatalától kérnek adatszolgáltatást.

Egy ilyen szerződéskötési eljárás során az érintett (és annak törvényes képviselője) tudomást szerez a szerződő partner adatkérési szándékáról, és lehetősége van arra, hogy a szerződő fél adatkérése helyett maga (vagy törvényes képviselője) kérjen igazolást az OIT Hivatalától. Ennek hiányában a Rendelet 4. §-a alapján a gondnokolt személy és/vagy gondnoka egy arra irányuló kérelem esetén ingyenesen kap információt arról, hogy az OIT Hivatala

la a névjegyzékből a gondnokság fennállására vonatkozóan kinek, mikor és milyen jogcímen adott felvilágosítást.

Mindezek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az adatok hozzáférésére jogosult személyi kör (a jogviszonyba lépő felek) meghatározása nem korlátozza aránytalanul az érintettek személyes adatokhoz fűződő jogát.

3.5. Az Alkotmánybíróság végül azt vizsgálta, hogy a Pp. és a Rendelet támadott rendelkezései valóban csak azon személyes adatok kiadását teszik-e lehetővé, amelyek megismeréséhez adott esetben az információt kérőnek valós jogi érdeke fűződik.

A Pp. 311. § (5) bekezdése alapján az OIT Hivatala jogszabályban meghatározott költségtérítés ellenében az országos névjegyzék adatairól felvilágosítást ad azok számára, akik az ehhez fűződő jogi érdeküket igazolják. A Pp. azonban nem rendelkezik az OIT Hivatala által kibocsátott válaszdokumentumban feltüntethető adatok tartalmáról. A Rendelet 3. § (2) bekezdése szerint „a felvilágosítás a gondnokoltak (volt gondnokoltak) a névjegyzékben szereplő azon fennálló, illetve megszűnt adataira terjed ki, melyek összefüggnek a kérelmező által igazolt jogi érdekekkel”. A Rendelet tehát felhatalmazza az OIT Hivatalát, hogy az igazolt jogi érdekekkel összefüggő jelenlegi és archív adatokat adjon ki a felvilágosítást kérő számára. Önmagában ez a felhatalmazás, az archív adatok kiadásának lehetősége nem alkotmányosértő, hiszen például egy bűncselekmény felderítése során szükség lehet arra, hogy a rendőrség a névjegyzék korábbi adataihoz is hozzáférjen.

A jogalkalmazás során azonban az OIT Hivatala által az adatkérőnek eljuttatott válaszdokumentum révén az adatkérő olykor a szükségesnél szélesebb körben férhet hozzá a névjegyzékben szereplők személyes adataihoz. Egy hitelszerződés megkötését megelőzően például az OIT Hivatalától felvilágosítást kérő bank adott esetben nemcsak azt tudhatja meg az érintettől, hogy jelenleg szerepel-e a gondnokoltak névjegyzékében, hanem azt is, hogy korábban szerepelt-e az adatbázisban. Emellett, ha az érintett korlátozottan cselekvőképes, akkor a bíróság megnevezése, a bírósági ügyszám, a jogerőre emelkedés időpontja, a gondnokság felülvizsgálatának időpontja mellett az adatkérő bank azzal is tisztában lesz, hogy például családjogi jognyilatkozatok megtételében, az egészségügyi ellátással összefüggő jogok gyakorlásában vagy éppen örökösödési ügyek vitelében a bíróság mennyiben korlátozta az érintett cselekvőképességét.

Ilyen széles körű adatszolgáltatásra a Pp. vizsgált rendelkezése és a Rendelet 3. § (2) bekezdése sem ad, és nem is adhat felhatalmazást, mert annak nincs alkotmányos indoka. Az adatkezelésnek ugyanis csupán az elkerülhetetlenül szükséges mértékű személyes adatokra kell korlátozódnia.

Az Alkotmánybíróság a 38/1993. (VI. 11.) AB határozatban kifejtette: „Az Alkotmánybíróságnak a jogszabály

alkotmányossági vizsgálata során az Alkotmány értelmezésével meg kell állapítania, hogy az adott jogszabályi rendelkezés tárgyában melyek az alkotmányos követelmények. A jogszabály alkotmányos, ha ezeknek megfelel. A megfelelés megállapítása logikailag elkerülhetetlenné teszi azonban a vizsgált jogszabály értelmezését is. Az Alkotmánybíróság mindig az Alkotmány és a vizsgált jogszabály egymásra tekintettel értelmezett megfelelését vagy ellentétét állapítja meg. A norma alkotmányosságának megállapítása egyben a norma alkotmányos értelmezéseinek tartományát is kijelöli: a norma mindazokban az értelmezéseiben alkotmányos, amelyek az adott ügyben megállapított alkotmányi követelményeknek megfelelnek. A jogrendszer egysége is megköveteli, hogy minden jogszabályt ne csupán önmagában és funkcióját tekintve, hanem mindenekelőtt az Alkotmánnyal való összhangjára figyelemmel értelmezzenek, függetlenül attól is, hogy a jogszabály az Alkotmány előtt vagy után keletkezett-e.” [ABH 1993, 256, 267.; megerősítve: 23/1995. (IV. 5.) AB határozat, ABH 1995, 115, 121.; 4/1997. (I. 22.) AB határozat, ABH 1997, 41.; 22/1999. (VI. 30.) AB határozat, ABH 1999, 176, 201.; az újabb gyakorlatban: 22/2005. (VI. 17.) AB határozat, ABH 2005, 246.; 28/2005. (VII. 14.) AB határozat, ABH 2005, 290.; 75/2008. (V. 29.) AB határozat, ABH 2008, 651, 665.; 47/2009. (IV. 21.) AB határozat, ABK 2009. április, 410, 418–419.]

Jelen ügyben az Alkotmánybíróság úgy ítélte meg, hogy a Pp. 311. § (4) bekezdésének és a Rendeletnek az az értelmezése van összhangban az Alkotmány 59. §-ával, amely szerint a gondnokoltak névjegyzékéből történő adatkérés során az adatkérő kizárólag az általa hivatkozott jogügylet megkötéséhez, jogviszony létrehozatalához elkerülhetetlenül szükséges személyes adatot tartalmazó információkhoz juthat hozzá.

Ezt figyelembe véve az Alkotmánybíróság megállapította: a Pp. 311. § (4) bekezdés utolsó mondata és a Rendelet alkalmazásánál az Alkotmány 59. §-án alapuló alkotmányos követelmény, hogy a gondnokoltak névjegyzékéből való adatszolgáltatás során csak az adatkérés céljának megvalósulásához elengedhetetlenül szükséges adat bocsátható az adatot kérő rendelkezésére.

Az Alkotmánybíróság a fent kifejtett indokok alapján a Pp. 311. § (4) bekezdés utolsó mondata, 311. § (5) bekezdés utolsó három mondata és a Rendelet 2–6. §-ai Alkotmány 59. §-ába ütközésének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt elutasította.

VII.

1. A következőkben az Alkotmánybíróság az indítványozónak azt az érvét vizsgálta, amely szerint a büntetett előéletre és a cselekvőképességre vonatkozó adat is különleges adat, ezért nincs alkotmányos indoka, hogy a büntetett előéletre vonatkozó adatról csak az érintett kaphat felvilágosítást, a cselekvőképességre vonatkozó adatról vi-

szont harmadik személy is. Az indítványozó álláspontja szerint a kifogásolt rendelkezések sértik az Alkotmány 70/A. § (1) bekezdésében foglalt diszkriminációtólalmat, mert „a jognak nemcsak az egyes (egyedi) személyeket kell egyenlő méltóságú személynek tekinteni és kezelni, hanem magának a személyiségnek a különböző szintjeit és tartalmi vonatkozásait tekintve sem lehet különbséget tenni” [34/1992. (VI. 1.) AB határozat].

A Bnytv. 57. §-a szerint a hatósági erkölcsi bizonyítvány a büntetettek nyilvántartásának adatairól a nyilvántartás kezelője által kiállított közokirat, amelynek a kiállítását a Bnytv. 58. § (1) bekezdése értelmében kizárólag az érintett személy kérheti. Azok a szervek, hatóságok, amelyek a büntetlen előélet hatósági erkölcsi bizonyítvánnyal történő igazolását igénylik, közvetlenül a nyilvántartás kezelőjétől nem kérhetik az okirat kiállítását, azt azonban megtehetik, hogy hatósági erkölcsi bizonyítvány bemutatásához kötik az adott jogviszony létrejöttét.

Az Alkotmány 54. § (1) és 70/A. § (1) bekezdéséből következő egyenlőként kezelés elve nem támaszt olyan követelményt a jogalkotóval szemben, hogy egyforma szabályokkal rendezze például a büntetlen előélettel és a gondnoksággal kapcsolatos adatkerést. A gondnoksággal kapcsolatos adatokhoz való hozzáférést rendező többféle jogszabályi megoldás is megfelelhet az Alkotmány rendelkezéseinek. Az egyenlőként kezelés elve csupán azt követeli, hogy a törvényhozó a jogszabályi megoldás kiválasztásakor az érintettek, jelen esetben a gondnokság alatt állók sajátos szempontjait figyelembe véve, és emberi méltóságukat tiszteletben tartva hozza meg a gondnokság alá helyezéssel kapcsolatos adatkerést érintő szabályokat, s az ily módon megszavazott törvény ne sértse az érintett személyek alapjogait. Az Alkotmánybíróság jelen döntésében foglaltakra, különösen az alkotmányos követelményre tekintettel megállapítható, hogy van olyan értelmezése a Pp. támadott szabályának, amely megfelel az Alkotmány 59. § és 70/A. § (1) bekezdéséből fakadó követelményeknek.

2. Az Alkotmánybíróság végül megvizsgálta azt az indítványozói felvetést, amely szerint az Alkotmány 2. § (1) bekezdéséből következő jogbiztonság elvét sérti, hogy a Pp. és a Rendelet nem határozza meg, mi minősül jogi érdeknek, és azt sem, hogyan igazolható a jogi érdek a gondnokoltak névjegyzékéből való adatkerés során.

Az alkotmánybírósági gyakorlat szerint egy jogszabály akkor nem felel meg a jogbiztonság követelményének, ha megfogalmazása olyannyira homályos, hogy jogalkalmazói jogértelmezéssel sem tölthető ki tartalommal, vagy határozatlansága lehetőséget ad a szubjektív jogalkalmazói döntésre, a különböző jogalkalmazók eltérő gyakorlatára. (534/E/2001. AB határozat, ABH 2002, 1283, 1291.)

A jogi érdek fogalma a jogalkalmazók számára nem ismeretlen. Számos törvény használja, és ennek nyomán bírói döntések értelmezik, hogy mit jelent a jogi érdek a különböző jogviszonyokban.

A Pp.-nek több rendelkezése tartalmazza a jogi érdek fogalmát. Az 54. § (1) bekezdés alapján beavatkozhat

a perbe, akinek jogi érdeke fűződik ahhoz, hogy egy adott per miként dőljön el. A bírósági értelmezés szerint a közvetett jogi érdek a beavatkozást nem alapozza meg (EBH 2003. 1001; BH 2004. 444). A Pp. 119. § (3) bekezdése is használja a jogi érdek kifejezést. Felvilágosítás adható a peres eljárásról annak, akinek az eljárás lefolytatásához, illetve annak eredményéhez jogi érdeke fűződik. (A rendelkezés 2009. január elsejétől hatályos, így BH még nem jelent meg a jogi érdek értelmezéséről.)

A Ptk. szintén több helyen használja a jogos érdek vagy törvényes érdek fogalmát. A Ptk. 226. § (2) bekezdés alapján ha jogszabály miatt a szerződés tartalma megváltozik, s ez bármely fél lényeges jogos érdekét sérti, a fél kérheti a bíróságtól a szerződés módosítását, vagy a szerződéstől elállhat. A Ptk. 235. § (2) bekezdése alapján a szerződés megtámadására a sérelmet szenvedett fél és az jogosult, akinek a megtámadáshoz törvényes érdeke fűződik. (A törvényes érdek vizsgálatáról lásd például az EBH 2003. 850. bírósági döntést.) A 241. § alapján pedig a bíróság módosíthatja a szerződést, ha a felek tartós jogviszonyában a szerződéskötést követően beállott körülmény folytán a szerződés valamelyik fél lényeges jogos érdekét sérti.

A jogi érdek vizsgálatára és bizonyítására többféle módon sor kerülhet. A Pp. 311. § (4) bekezdésével intézményesített eljárás során a Rendelet 2. § (1) bekezdésének megfelelően az OIT Hivatala megköveteli az adott jogügylet, illetve egyéb ok (pl. tervezett házasságkötés, vagy közszolgálati jogviszony létesítése) megjelölését, továbbá a jogügylet megkötését vagy az egyéb jogviszony létesítését igazoló okirat (szerződés, előszerződés, hitelkérelem) benyújtását. Ennél részletesebb szabályozás, például a jogi érdek igazolásához szükséges dokumentumok taxatív felsorolása a jogbiztonság követelményéből nem következik, és nem is lehetséges.

Garanciális jelentőségű a Rendelet 3. § (3) bekezdése, amely alapján az OIT Hivatala megtagadja a felvilágosítást, ha a kérelmező a felvilágosításhoz fűződő jogi érdekét nem igazolja hitelt érdemlő módon. Ez a szabály biztosítja ugyanis, hogy az adatkerő pusztán a jogi érdekére hivatkozva ne juthasson a gondnokság alatt állók személyes adatainak birtokába.

Mindezek alapján az Alkotmánybíróság megállapította: a Pp. és a Rendelet kifogásolt rendelkezései nem sértik az Alkotmány 2. § (1) bekezdéséből következő jogbiztonság elvét.

Az Alkotmánybíróság az alkotmányos követelmény megállapítására és az ügy elvi jelentőségére tekintettel rendelte el határozatának a Magyar Közlönyben való közzétételét.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke,
előadó alkotmánybíró

Dr. Balogh Elemér s. k., *Dr. Bragyova András s. k.,*
alkotmánybíró alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévay Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Trócsányi László s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 781/B/2002.

Dr. Lenkovics Barnabás alkotmánybíró különvéleménye

Nem értek egyet a határozat rendelkező részének 1. pontjával. Álláspontom szerint a gondnokoltak névjegyzékével kapcsolatban alkotmányos követelmény kimondása az alábbiak miatt szükségtelen.

1. A gondnokoltakról vezetett névjegyzék jelenleg hatályos szabályozása és annak gyakorlati alkalmazása nem csupán a Ptk. alapelveinek, hanem az alkotmányos adatvédelmi követelményeknek is megfelel.

A gondnokoltakról vezetett bírósági nyilvántartás olyan közhiteles nyilvántartásnak minősül, amelynek célja az, hogy egyrészt a – helyzetéből adódóan kiszolgáltatott – gondnokolt személy, másrészt pedig a vele polgári jogi jogviszonyt létesíteni kívánó, illetve létesítő természetes személyek személyi és vagyoni alanyi jogait és törvényes érdekeit védje. A Ptk. 2. § (1) és (2) bekezdése kifejezetten hangsúlyozza, hogy a törvény *védi* a személyek vagyoni és személyhez fűződő jogait, továbbá törvényes érdekeit, valamint *biztosítja* a személyeknek az őket megillető jogok szabad gyakorlását, e jogok társadalmi rendeltetésének megfelelően. Fontosnak tartom hangsúlyozni, hogy maga a polgári jogi jogviszony nem individuális viszony, hanem felek között értelmezendő és hatályosuló jogviszony, melyben a személyes adatok kezelésének célja és funkciója az alanyi jogok gyakorolhatóságának (a gondnok közreműködésével való) biztosítása, általánosságban a személyes jogbiztonság és a vagyoni forgalom biztonsága. Ezen igényt álláspontom szerint a támadott rendelkezések úgy elégítik ki, hogy közben nem engednek illetéktelen és indokolatlan hozzáférést az érintett személy adataihoz.

2. Álláspontom szerint a jogszabály kellő pontossággal meghatározza, hogy a kérelmező milyen adatokhoz férhet hozzá, ebben a kérdésben a jogalkalmazó mozgástere korlátozott, illetve egyértelműen körülhatárolt.

A Rendelet 3. § (2) bekezdése egyértelműen meghatározza azon adatok körét, melyről a kérelem teljesítése esetén a kérelmező tudomást szerezhet. Ez a gondnokoltnak a névjegyzékben szereplő azon fennálló, illetve megszűnt adataira terjed ki, melyek *összefüggnek a kérelmező által igazolt jogi érdekekkel*. A jogos vagy törvényes érdek igazolása számtalan módon megtörténhet, ez taxatív felsorolással, a konkrét élethelyzetek egzakt meghatározásával nem

lehetséges. A Rendelet 2. § (1) bekezdése kellő részletességgel sorolja fel a jogi érdek igazolásának lehetséges eseteit, ennél mélyebb szabályozás ebben az esetben is szükségtelen. A jogszabály helyesen biztosít mérlegelési jogot – értsd: valódi döntési lehetőséget – az OIT Hivatala részére mind az igazolás kiadása (annak szükséges tartalma), mind a megtagadása tekintetében.

3. A rendelkező rész 1. pontjában megfogalmazott alkotmányos követelmény tartalmát illetően nem tesz mást, mint a hatályos jogszabályi rendelkezést [Rendelet 3. § (2) bekezdés] lényegében megismétli.

Álláspontom szerint tehát a hatályos rendelkezések megfelelnek a magánjog jogági követelményeinek, biztosítják az egyenjogú és mellérendelt felek érdekegyensúlyát és a forgalom biztonságát, nem korlátozzák aránytalanul a gondnokság alatt állók személyes adatok védelméhez való jogait sem, így az alkotmányos követelmény kimondása szükségtelen.

Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

A különvéleményhez csatlakozom.

Dr. Trócsányi László s. k.,
alkotmánybíró

Az Alkotmánybíróság 75/2009. (VII. 10.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottságnak az országos népszavazás kitűzésére irányuló kezdeményezés aláírásgyűjtő ív mintapéldánya hitelesítésével kapcsolatban hozott határozata ellen benyújtott kifogás tárgyában – *dr. Kiss László* alkotmánybíró különvéleményével – meghozta a következő

határozatot:

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság 38/2009. (II. 6.) OVB határozatát megsemmisíti, és az Országos Választási Bizottságot új eljárásra utasítja.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

Az indítványozó országos népszavazási kezdeményezés aláírásgyűjtő ívének mintapéldányát nyújtotta be hitelesítés céljából az Országos Választási Bizottsághoz (a továbbiakban: OVB). Az aláírásgyűjtő íven a következő kérdés szerepelt:

„Egyetért-e Ön azzal, hogy Magyarországon jelen népszavazást követő év január 1-jétől a gázszolgáltatás háztartási (lakossági) fogyasztói számára a szolgáltatás igénybevételének szüneteltetéséhez ne kelljen a mérőórát leszereltetni?” Az OVB az aláírásgyűjtő ív mintapéldányát a 38/2009. (II. 6.) OVB határozatával hitelesítette.

A törvényes határidőn belül kifogás érkezett az Alkotmánybírósághoz az OVB határozatával szemben. A kifogás benyújtójának álláspontja szerint a kérdés nem lett volna hitelesíthető, mivel az nem felel meg a népszavazási kérdésekkel szemben támasztott, az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 13. § (1) bekezdése által meghatározott egyértelműség követelményének. Szerinte ugyanis a választópolgárok számára nem derül ki egyértelműen, hogy „az eredményes népszavazás, és az azon alapuló jogalkotás következtében a lakossági fogyasztó által kezdeményezett szolgáltatási szünet esetén az érintett földgázipari vállalkozás (földgázelosztó) milyen más műszaki megoldást alkalmazhat a már említett mérőóra leszerelésén kívül, illetve annak költségkihatása kedvezőbb lesz-e a fogyasztóra nézve”. Ugyanakkor az Nsztv. 13. § (1) bekezdésébe ütközőnek tartja azt is, hogy a kérdésből nem derül ki, hogy a népszavazási kezdeményezés a szüneteltetés melyik esetére vonatkozik.

Aggályosnak tartja továbbá, hogy a földgázellátásra vonatkozó szabályok 2009. július 1. napjával történő változása okán a népszavazásra feltenni kívánt kérdés benyújtásakor – mivel a földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény végrehajtási rendelete még nem került kihirdetésre – nem volt látható, hogy a népszavazás időpontjában milyen szabály lesz hatályban.

A kifogás azt is állítja továbbá, hogy az eredményes népszavazás az Országgyűlést olyan törvény megalkotására kötelezné, amely sérti a tulajdonhoz való alkotmányos jogot [Alkotmány 13. § (1) bekezdése], továbbá a társadalom alkotmányos rendjét [Alkotmány 19. § (2) bekezdés]. A kifogástevő szerint a mérőóra leszerelésének a megtiltása a tulajdonjog olyan mértékű korlátozását jelenti, amely a korlátozással elérni kívánt céllal nem áll arányban.

II.

Az Alkotmánybíróság a kifogást az Alkotmány, a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény, (a továbbiak-

ban: Ve.) az országos népszavazásról és az Nsztv. alábbi rendelkezései alapján vizsgálta meg.

Az Alkotmány hivatkozott rendelkezései:

„13. § (1) A Magyar Köztársaság biztosítja a tulajdonhoz való jogot.”

„19. §

(...)

(2) Az Országgyűlés a népszuverenitásból eredő jogait gyakorolva biztosítja a társadalom alkotmányos rendjét, meghatározza a kormányzás szervezetét, irányát és feltételeit.”

Az Nsztv. vonatkozó rendelkezései:

„13. § (1) A népszavazásra feltett konkrét kérdést úgy kell megfogalmazni, hogy arra egyértelműen lehessen válaszolni.

(2) A konkrét kérdést a kezdeményezésben megfogalmazott formában kell népszavazásra bocsátani.”

A Ve. vizsgálatba bevont rendelkezései:

„130. § (1) Az Országos Választási Bizottságnak az aláírásgyűjtő ív, illetőleg a konkrét kérdés hitelesítésével kapcsolatos döntése elleni kifogást a határozat közzétételét követő tizenöt napon belül lehet – az Alkotmánybírósághoz címezve – az Országos Választási Bizottsághoz benyújtani. (...)

(3) Az Alkotmánybíróság a kifogást soron kívül bírálja el. Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság, illetőleg az Országgyűlés határozatát helybenhagyja, vagy azt megsemmisíti, és az Országos Választási Bizottságot, illetőleg az Országgyűlést új eljárásra utasítja.”

III.

A kifogás megalapozott.

1. Az Alkotmánybíróság hatáskörét a jelen ügyben az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 1. § h) pontjában foglaltaknak megfelelően a Ve. 130. §-a határozza meg. Az Alkotmánybíróság kifogás alapján lefolytatott eljárása jogorvoslati eljárás, melynek során az Alkotmánybíróság – alkotmányos jogállásával és rendeltetésével összhangban – azt vizsgálja, hogy a beérkezett kifogás megfelel-e a Ve. 77. § (2) bekezdése a)–c) pontjaiban, valamint a 130. § (1) bekezdésében foglalt feltételeknek, valamint az OVB az aláírásgyűjtő ív hitelesítési eljárásában az Alkotmánynak és az irányadó törvényeknek megfelelően járt-e el.

Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a kifogás megfelel a törvényi feltételeknek, ezért azt a Ve. 130. § (3) bekezdése alapján érdemben bírálta el.

2. A kifogás érvelése szerint a népszavazásra feltenni kívánt kérdés, amely arra irányul, hogy a gázszolgáltatás igénybevételének szüneteltetése esetén ne kelljen a gázórát leszerelni, nem egyértelmű.

Az Alkotmánybíróság már több határozatában foglalkozott az Nsztv. 13. § (1) bekezdésében foglalt a népszavazásra feltenni kívánt kérdésekkel szemben támasztott egyértelműség követelményével [51/2001. (XI. 29.) AB határozat, ABH, 2001, 392, 396.; 25/2004. (VII. 7.) AB határozat, ABH 2004, 381, 386.; 24/2006. (VI. 15.) AB határozat, ABH 2006, 358, 362.; 26/2007. (IV. 25.) AB határozat, ABH 2007, 332, 342.]. Az Alkotmánybíróság gyakorlata az egyértelműség követelményét a népszavazáshoz való jog érvényesülésének alkotmányos garanciájaként értelmezi. A népszavazásra bocsátott kérdésnek egyrészt a választópolgár, másrészt a jogalkotó számára egyértelműnek kell lennie. A választópolgári egyértelműség követelménye szerint a népszavazásra feltett kérdésnek egyértelműen eldönthetőnek kell lennie, arra a választópolgárnak „igen”-nel vagy „nem”-mel kell tudnia válaszolni. Ebből következően a túl bonyolult, érthetetlen, értelmezhetetlen, félreérthető vagy félrevezető kérdés nem tekinthető egyértelműnek.

A választópolgári egyértelműség része, hogy a választópolgárok világosan lássák a népszavazásra bocsátott kérdés megválaszolásának lehetséges következményeit.

A jelen esetben népszavazásra bocsátandó kérdés az Alkotmánybíróság megítélése szerint a következő indokok alapján nem felel meg a Nsztv. 13. § (1) bekezdése részét képező választópolgári egyértelműség követelményének.

2.1. Az Alkotmánybíróság elsőként a földgázellátás szüneteltetése fogalmát értelmezte. Az Alkotmánybíróság a fogalmat vizsgálva megállapította, hogy a hatályos szabályozás szerint a szüneteltetés két módon történhet: (1) a fogyasztó írásbeli kérésére, illetve (2) a jogszabályban foglalt feltételek betartásával lehetőség van a szolgáltató részéről történő szüneteltetésre is.

A földgázellátásról szóló 2003. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Get.) 28. §-a, (2009. július 1-től a földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény 78. §-a) továbbá a földgázellátásról szóló 2003. évi XLII. törvény egyes rendelkezéseinek végrehajtásáról szóló 111/2003. (VII. 29.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Kr.) 43. §-a [2009. július 1-től a földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény rendelkezéseinek végrehajtásáról szóló 19/2009. (I. 30.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Kr2.) 94. §-a] szerint az érintett földgázipari vállalkozásnak a rendszer karbantartása, cseréje, felújítása, fejlesztése, illetve új fogyasztó bekapcsolása esetén, továbbá az élet- és vagyonbiztonság, valamint a gázszolgáltatás folyamatosságának veszélyeztetése esetén is lehetősége van a gázellátás szüneteltetésére. Ezekben az esetekben a szüneteltetés nem jár együtt a gázmérő óra leszerelésével.

A Kr. 15. § (1) bekezdése (2009. július 1-től a Kr2. 41. §-a), valamint a földgáz közüzemi díjainak megállapításáról szóló 96/2003. (XII. 18.) GKM rendelet 13. § (5) bekezdése a fogyasztó kérésére történő szüneteltetésről rendelkezik. E rendelkezések értelmében a fogyasztó a szolgáltatónál írásban kérheti a gázszolgáltatás szüneteltetését. Ilyenkor a szüneteltetés idejére a háztartási alapdí-

jat nem kell megfizetni, a gázmérőt azonban le kell szerelni, amelynek költségeit a háztartási fogyasztó köteles megfizetni. A gázmérő le- és felszerelésének díját a szolgáltató üzletszabályzata határozza meg.

A Kr. 15. § (3) bekezdése egyébként arról is rendelkezik, hogy a szüneteltetés egyéb eseteire vonatkozóan a közüzemi szolgáltató üzletszabályzata tartalmaz részletes szabályokat azzal, hogy a tervezhető szüneteltetésre vonatkozó értesítést a fogyasztóval írásban kell közölni.

Tehát ezek alapján a kérdésben foglalt állítás, miszerint a szüneteltetés esetén a mérőórát minden esetben le kell szerelni, nem értelmezhető a szüneteltetésnek a hatályos szabályozás szerinti, fent ismertetett esetkörei mindegyikében, kizárólag a fogyasztó kérésére történő szüneteltetés esetén, tehát a kérdésben már pusztán emiatt sem lehetne népszavazást tartani, mivel az Nsztv. 13. § (1) bekezdésébe ütközik.

2.2. Az Alkotmánybíróság megemlítené tartja: még ha a 2.1. pontban kifejtetteket figyelmen kívül is hagyná, a népszavazásra bocsátandó kérdés más okból akkor sem felelne meg az egyértelműség követelményének.

A kérdés félrevezető, és ebben az értelemben nem egyértelmű, mivel a kérdésre igennel válaszoló választópolgároknak azt sugallja, hogy a gázmérő óra leszerelésének elmaradásával a gázszolgáltatás szüneteltetése egyszerűbbé, és költségkímélőbbé válik. Ez a feltételezés azonban nem feltétlenül állja meg a helyét. A gázmérő óra leszerelését helyettesítő egyéb műszaki megoldások ugyanis a lakossági fogyasztókra ugyanúgy többletterheket hárítanának, amelyek a gázmérő óra leszerelésének költségeihez viszonyítottan magasabbak, vagy legalább ugyanolyan összegűek lennének.

A kérdés tartalma tehát a választópolgárok számára félrevezető, mert előre nem tudhatják és nem is mérhetik fel döntésük várható következményeit.

Megjegyzni ugyanakkor az Alkotmánybíróság, hogy a kérdés egyébként sem összeegyeztethető a népszavazás alkotmányos funkciójával. Az országos népszavazás intézménye ugyanis – amint arra az Nsztv. preambuluma is rámutat – a választópolgároknak az ország sorsát érintő legfontosabb ügyek eldöntésében, illetőleg a képviselői döntések befolyásolásában vagy megváltoztatásában való részvételével valósul meg. Ez az aláírásgyűjtő íven szereplő kérdéssel semmiképpen nem állítható.

Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az Alkotmányban taxatív módon felsorolt tiltott kérdéskörökön kívül a népszavazásnak más korlátai is levezethetők. [25/1999. (VII. 7.) AB határozat, ABH 1999, 251, 263.] Ilyen korlát, hogy csak olyan népszavazási kérdés tekinthető alkotmányosan megengedhetőnek, amely nem áll ellentétben a népszavazásnak az alkotmányos berendezkedésben betöltött szerepével. A népszavazás alkotmányos funkciójával való összeegyeztethetőséget az Alkotmánybíróság a népszavazási kérdés egyértelműsége részének tekinti. [26/2007. (IV. 25.) AB határozat, ABH 2007, 332, 337.]

A fentiekre tekintettel az Alkotmánybíróság a rendelkező rész szerint határozott.

Az Alkotmánybíróság határozatának közzétételét az OVB határozatnak a Magyar Közlönyben való megjelenésére tekintettel rendelte el.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Balogh Elemér s. k., *Dr. Bragyova András s. k.,*
alkotmánybíró előadó alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k., *Dr. Kiss László s. k.,*
alkotmánybíró alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k., *Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,*
alkotmánybíró alkotmánybíró

Dr. Lévy Miklós s. k., *Dr. Trócsányi László s. k.,*
alkotmánybíró alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 246/H/2009.

Dr. Kiss László alkotmánybíró különvéleménye

A többségi határozattal nem értek egyet a következő indokokkal.

1. Az Alkotmánybíróság gyakorlata során több határozatában értelmezte az Nsztv. 13. § (1) bekezdésében a népszavazásra bocsátandó kérdéssel szemben támasztott egyértelműség követelményét. E határozataiban az Alkotmánybíróság kifejtette, hogy az egyértelműség követelménye a népszavazáshoz való jog érvényesülésének garanciája. Az egyértelműség követelménye ebben az összefüggésben azt jelenti, hogy a népszavazásra szánt kérdésnek egyértelműen megválaszolhatónak kell lenni. Ahhoz, hogy a választópolgár a népszavazásra feltett kérdésre egyértelműen tudjon válaszolni, az szükséges, hogy a kérdés világos és kizárólag egyféleképpen értelmezhető legyen, a kérdésre „igen”-nel vagy „nem”-mel lehessen felelni (választópolgári egyértelműség). Az eredményes népszavazással hozott döntés az Országgyűlésnek az Alkotmány 19. § (3) bekezdés b) pontjában foglalt jogkörének – Alkotmányban szabályozott – korlátozása: az Országgyűlés köteles az eredményes népszavazásból következő döntéseket meghozni. Ezért a kérdés egyértelműségének megállapításakor az Alkotmánybíróságnak vizsgálnia kell azt is, hogy a népszavazás eredménye alapján az Országgyűlés – az akkor hatályban lévő jogszabályok szerint – el tudja-e dönteni, hogy terheli-e jogalkotási kötelezettség, ha igen, milyen jogalkotásra köteles (jogalkotói egyértelműség). [51/2001. (XI. 29.) AB határozat, ABH 2001, 392, 396.; 25/2004. (VII. 7.) AB határozat, ABH

2004, 381, 386.; 24/2006. (VI. 15.) AB határozat, ABH 2006, 358, 359–360.]

A többségi határozat ismerteti a gázszolgáltatás esetköreit, majd a döntést a következőkkel indokolja: „...a kérdésben foglalt állítás, miszerint a szüneteltetés esetén a mérőórát minden esetben le kell szerelni, nem értelmezhető a szüneteltetésnek a hatályos szabályozás szerinti, fent ismertetett esetkörei mindegyikére, kizárólag a fogyasztó kérésére történő szüneteltetés esetén, tehát a kérdésben már pusztán emiatt sem lehetne népszavazást tartani, mivel az Nsztv. 13. § (1) bekezdésébe ütközik.”

Ez az indoklás két ok miatt sem támogatható:

- a kérdésben nincsen olyan állítás, miszerint a szüneteltetés esetén a mérőórát minden esetben le kellene szerelni,
- a kérdés nem értelmezhető a szüneteltetés esetköreinek mindegyikére, kizárólag a fogyasztó kérésére történő szüneteltetés esetére, és még csak arról sincs szó, hogy a kérdés minden fogyasztóra vonatkozna.

A népszavazási kérdés világosan és egyértelműen fogalmaz: „a gázszolgáltatás háztartási (lakossági) fogyasztói számára a szolgáltatás igénybevételének szüneteltetéséhez ne kelljen a mérőórát leszereltetni.” A kérdésben tehát nincsen olyan állítás, hogy a mérőóra leszerelésének a mellőzése a szüneteltetés minden esetére – esetköreinek mindegyikére – vonatkozna, és arról sincs szó, hogy minden fogyasztóra vonatkozna. Csak és kizárólag a háztartási, lakossági fogyasztóról van szó, ezért a kérdés egyértelmű és nem is ütközik a Nsztv. 13. § (1) bekezdésébe.

2. Az Alkotmánybíróság – nézetem szerint – a mostani többségi határozatával – indokolatlanul eltér korábbi, megalapozott és helyes álláspontjától. A 14/2007. (III. 9.) AB határozatában ugyanis már megállapította: „Az Alkotmánybíróság a népszavazást kezdeményező szándékát nem vizsgálhatja...” (ABH 2007, 251, 255.) Úgy vélem, hogy az Alkotmánybíróság a vizsgált népszavazási kérdésnél – sem az egyértelműségi tesztre hivatkozva, sem más alapon – nem vizsgálhatja a kezdeményező indítékait, motívumait, céljait. Hasonlóképpen nem vizsgálhatja az Alkotmánybíróság azt sem, hogy amennyiben nem szerezik le a mérőórát, úgy milyen műszaki megoldással lehetne megakadályozni az esetleges illegális fogyasztást (például: ledugózással, vagy új műszaki megoldás kidolgozásával).

Annak elemzése sem tartozik az Alkotmánybíróság feladatkörébe, hogy melyik megoldás kerülne többre a fogyasztónak: a kiszállási díj, a munkadíj, az anyagköltség mindegyik esetben felmerül, a két megoldás között ezek tekintetében feltehetően nincs jelentős eltérés. Mindezeknek azonban nincs jelentősége, nincs szerepe abban, hogy az ügyben tartható-e országos népszavazás, vagy sem.

Aggályosnak tartom, ha az Alkotmánybíróság az egyértelműség követelményét ilyen irányokban kiterjesztően értelmezi. Fontosnak és továbbra is követendőnek azt látom, amit a már idézett 24/2006. (VI. 15.) AB határozat tartalmaz: „Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint

a népszavazáshoz való jog alanyi jogi jellegéből következően a népszavazásra szánt kérdés egyértelműségének megítélésakor az Alkotmánybíróságnak e jogorvoslati eljárás során megszorítóan kell értelmeznie a hatáskörét.” (ABH 2006, 358, 359–360.)

Különösen aggályos, ha az Alkotmánybíróság annak elemzésébe is bocsátkozik, hogy a népszavazási kérdés mit „sugall”. A többségi határozat ugyanis azzal (is) indokol, hogy a kérdés olyat sugall, ami félrevezető a választópolgárnak. Véleményem szerint a kérdés nem sugallja azt, amit a határozat indokolása tartalmaz. A népszavazási kérdés „sugallatának” vizsgálata csak feltételezéseken alapulhat, az Alkotmánybíróság pedig a saját feltételezéseire nem alapozhat döntést. Távolabbra mutató veszélyeket látnak abban is, hogy az OVB – ismerve az Alkotmánybíróság újabb vizsgálati szempontját – maga is hasonló eljárásokat követ majd a hitelesítés során.

Összegezve tehát: álláspontom szerint a népszavazási kezdeményezésben szereplő kérdés világos és egyféleképpen értelmezhető, arra „igennel” vagy „nemmel” lehet szavazni, a kérdés megfelel mind a választópolgári egyértelműség, mind a jogalkotói egyértelműség követelményének, ezért a 38/2009. (II. 6.) OVB határozatot helyben kellett volna hagyni.

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Az Alkotmánybíróság 76/2009. (VII. 10.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság jogszabály törvényellenességének utólagos vizsgálatára irányuló indítvány tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy Pilis Város Önkormányzatának az adatvédelem helyi szabályozásáról és a lakcímbeljelentés helyi szabályairól szóló 22/2007. (IX. 05.) sz. önkormányzati rendelete alkotmányellenes, ezért azt e határozat közzétételének napjával megsemmisíti.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

A közigazgatási hivatal vezetője törvényességi észrevételt tett Pilis Város Önkormányzata Képviselő-testületének (a továbbiakban: Képviselő-testület) az általa elfogadott, az adatvédelem helyi szabályozásáról és a lakcímbeljelentés helyi szabályairól szóló 22/2007. (IX. 05.) sz. önkormányzati rendeletére (a továbbiakban: Ör.). A törvényességi észrevétel javasolta az Ör. felülvizsgálatát, miután azt törvénnyel ellentétessnek ítélte. A Képviselő-testület a törvényességi észrevétellel nem értett egyet, az Ör.-t hatályában fenntartotta.

A közigazgatási hivatal vezetője a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény (a továbbiakban: Ötv.) 98. § (2) bekezdés a) pontja alapján az Alkotmánybírósághoz fordult, indítványozta az Ör. 1–3. §-ának a felülvizsgálatát és megsemmisítését, mert azok sértik az Alkotmány 44/A. § (2) bekezdését. A törvényellenességet abban jelölte meg, hogy az Ör. nem helyi közügyek körébe tartozó, hanem magasabb szintű jogszabályokban rendezett társadalmi viszonyokat szabályoz, amelyek a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvényben (a továbbiakban: Nytv.), valamint a végrehajtására kiadott 146/1993. (X. 26.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Vhr.) szabályozási körébe tartoznak. Rámutatott az Ör. egyes rendelkezéseinek magasabb szintű jogszabályokkal való ellentétére. Az indítvány szerint az Ör. 2. § (2) bekezdés második fordulata ellentétes az Nytv. 5. § (2) bekezdésével, amely egyértelműen meghatározza, hogy a lakcímbeljelentés szempontjából mi tekinthető lakásnak, az Ör. ettől eltérően definiálja a lakóhely fogalmát, továbbá az Ör. 3. §-ának (10)–(11) bekezdései ellentétesek a Vhr. 34. § (1)–(2) bekezdéseivel.

II.

Az Ör. rendelkezései:

„PILIS VÁROS ÖNKORMÁNYZATÁNAK
22/2007. (IX. 05.) sz. önkormányzati rendelete
az adatvédelem helyi szabályozásáról
és a lakcímbeljelentés helyi szabályairól

Pilis Város Önkormányzatának Képviselő-testülete, a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló, többször módosított 1992. évi LXVI. törvény (a továbbiakban: Nytv.) 33. § (2) bekezdésében valamint a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény végrehajtásáról szóló, többször módosított 146/1993. (X. 26.) Kormányrendelet (a továbbiakban: Vhr.) 27. § (1) bekezdésében, továbbá a lakások és helyiségek bérletére, valamint az elidegeníté-

sükre vonatkozó egyes szabályokról szóló, többször módosított 1993. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Ltv.) 2. számú mellékletében nyert felhatalmazása alapján, az adatvédelem helyi szabályozásáról és a lakcímbeljelentés helyi szabályairól, az alábbi rendeletét (a továbbiakban: Ör.) alkotja meg:

Bevezető rendelkezések

1. § (1) E rendelet személyi hatálya kiterjed:

a) Pilis város közigazgatási területén lakóhellyel rendelkező magyar állampolgárok, bevándorolt, letelepedési engedéllyel rendelkező (a továbbiakban: letelepedett) és menekültként elismert személyekre,

b) az Európai Gazdasági Térségről szóló egyezményben részes tagállam állampolgárait, amennyiben rendelkeznek a magyar idegenrendészeti hatóság által kiadott EGT tartózkodási engedéllyel (a továbbiakban: EGT állampolgárok).

(2) A külföldön élő, illetőleg a Magyar Köztársaság területét a külföldi letelepedés szándékával elhagyó magyar állampolgárok akkor tartoznak a rendelet hatálya alá, ha – a magyar állampolgárságuk igazolása után – kéri adatainak a nyilvántartásba való felvételét, illetőleg meglévő adataik további kezelését. Adataikat kérelmükre – az archív adatok kivételével – a nyilvántartásból törölni kell.

(3) E rendelet tárgyi hatálya kiterjed:

a) a személyi adat- és lakcím-nyilvántartási, az adatkezelési és a lakcím-bejelentési eljárásra, továbbá,

b) a külföldön élő magyar állampolgárok és az EGT állampolgárok kivételével, a személyazonosító igazolvánnyal kapcsolatos eljárásra, valamint

c) a személyazonosítás célját szolgáló és jogosultságot igazoló egyéb okmányok kiadásával összefüggő eljárásra.

(4) A Polgármesteri Hivatalnál vezetett, személyes adatokat tartalmazó nyilvántartásokból (a továbbiakban: nyilvántartás) adatot igényelhetnek a polgárok (természetes személyek), az állami és önkormányzati szervek, más jogi személyek, valamint a jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetek (a továbbiakban együtt: adatigénylők).

Értelmező rendelkezések

2. § (1) A polgár természetes személyazonosító adatai: családi és utóneve(i), nők esetében leánykori családi és utóneve(i) (a továbbiakban együtt: név); neme; születési helye és ideje; anyja leánykori családi és utóneve(i) (a továbbiakban: anyja neve).

(2) A polgár lakóhelye: annak a lakásnak a címe, amelyben a polgár él. E rendelet alkalmazásában, a lakcímbeljelentés szempontjából lakóhelynek az az egy vagy több lakóhelyiségből álló épület vagy épületrész tekintendő, amelyet a polgár életvitelszerűen otthonául használ, továbbá – a külföldön élő magyar és nem magyar állampolgárok kivételével – az a helyiség, ahol valaki szükségből lakik, vagy – amennyiben más lakása nincs – megszáll. E rendelet alkalmazásában lakóhelynek az az épület tekinthető, amely legalább

a) egy 12 négyzetmétert meghaladó alapterületű lakoszobával és főzőtérrel rendelkezik. Főzőtér hiányában további, legalább 4 négyzetméter alapterületű, a főzést lehetővé tevő, önálló szellőzésű lakótérrel, térbővülettel, valamint

b) WC használatával, valamint

c) egyedi fűtési móddal rendelkezik, valamint

d) a vízvétel lehetősége biztosított.

E rendelet alkalmazásában, az egy főre eső lakrész szükséglet: 6 m².

(3) A polgár tartózkodási helye: annak a lakásnak a címe, ahol – a lakóhelye végleges elhagyásának szándéka nélkül – három hónapnál hosszabb ideig tartózkodik.

(4) A polgár lakcím adata: bejelentett lakóhelyének, illetve tartózkodási helyének címe (a továbbiakban együtt: lakcím).

(5) A törvény hatálya alá tartozó, külföldön élő magyar állampolgár lakóhelye annak a külföldi lakásnak a címe, amelyet otthonául megjelöl.

A polgárok személyi és lakcím adatainak nyilvántartása

3. § (1) A Polgármesteri Hivatalnál vezetett személyi adat és lakcím nyilvántartás, olyan települési hatósági nyilvántartás, a címnyilvántartás olyan országos hatósági nyilvántartás, amely az Nytv.-ben meghatározott személyi és lakcímadatokat, valamint az azokban bekövetkezett változásokat tartja nyilván.

(2) Pilis város teljes közigazgatási területén, a lakcímmel rendelkező polgárok adatainak nyilvántartását a Polgármesteri Hivatal jegyzője látja el.

(3) Az adatkezelő a Polgármesteri Hivatalban, a személyi adatok és lakcím adatok nyilvántartását számítógépes és manuális (kartonos) módszerrel együttesen kezeli. A helyi számítógépes nyilvántartás, a Helyi Vizuál Regiszter Program alkalmazásával történik.

(4) Az Anyakönyvi Szolgáltató Rendszeren keresztül az anyakönyvvezetőknek, valamint a népesség-nyilvántartó személyének hozzáférési jogosultsága van az országos címnyilvántartáshoz. A helyi és az országos nyilvántartás is, név szerinti bejelentkezésre alapozva, naplózza a nyilvántartásból történő lehívásokat.

(5) A Központi Hivatal a Helyi Vizuál Regiszter Program adatállományát havonta frissíti. A kézi nyilvántartásba kerülő adatlapokat, a Közigazgatási Hivatal hetente küldi meg a Polgármesteri Hivatal részére.

(6) A Polgármesteri Hivatal népesség-nyilvántartója az adatlapok nyilvántartásba sorolását havonta, folyamatosan végzi az alábbiak szerint: az elhalt, elköltözött polgárok kartonjait a passzív állományba, a pilisi lakóhelyre bejelentkezők kartonjait az aktív állományba.

(7) A nyilvántartásban kezelt adatokat a Polgármesteri Hivatal, elsősorban az alábbi forrásokból gyűjti:

a) a polgár lakcímbeljelentése;

b) a polgár kérelme a személyazonosító igazolvány kiállítása iránt, az ehhez csatolt okiratok, valamint az arc-képmása és a saját kezű aláírása;

c) az anyakönyvből az anyakönyvvezető által küldött értesítés;

d) a központi idegenrendészeti nyilvántartást kezelő szerv értesítése;

e) a külképviseleti szerv értesítése;

f) a területszervezési intézkedést kihirdető jogszabály;

g) a helyi önkormányzat jegyzője (főjegyzője) által küldött értesítés (az illetékes önkormányzat hatáskörébe tartozó területszervezési, közterület-elnevezési és házszámváltozási döntésekről);

h) az állampolgársági ügyekben eljáró szerv értesítése a magyar állampolgárság honosítással történt megszerzéséről és a hatáskörében engedélyezett névmódosításról, valamint a magyar állampolgárság megszűnéséről;

i) a polgár adatai letiltására vagy helyesbítésére vonatkozó kérelme;

j) a jegyző, a közigazgatási hivatal, a központi szerv, valamint a bíróságok nyilvántartási eljárás tárgyában hozott határozatai;

k) a külföldön élő magyar állampolgár kérelme.

(8) A polgár a lakcím bejelentkezés során, a következő adatokat közli a helyi nyilvántartó szervvel:

a) nevét, anyja nevét;

b) születési helyét, idejét;

c) személyazonosító jelét;

d) állampolgárságát;

e) előző lakcímét;

f) új lakcímét;

g) a bejelentés időpontját;

h) a tulajdonos vagy a lakás használatára egyébként jogosult hozzájárulását.

(9) A Polgármesteri Hivatal jegyzője a polgár lakcím bejelentése, és a bejelentése ellenőrzése során a Vhr. 31. §-a, 32. §-a, 33. §-a és 34. §-a szerint jár el.

(10) A bejelentett lakcím valóságát, illetve annak tényét, hogy a lakcímként feltüntetni kívánt lakás megfelel-e az Nytv., a Vhr., az Ltv. 91/A. §-ában, valamint a jelen rendeletben meghatározott – a komfortra és a műszaki körülményekre vonatkozó – követelményének, a Polgármesteri Hivatal jegyzője a lakcím bejelentés során – elsődlegesen a bemutatott okiratok adattartalma, másodsorban helyszíni szemle adatai alapján – ellenőrzi.

(11) Amennyiben a bejelentett lakcím nem valós vagy a lakcímként feltüntetni kívánt lakás nem felel meg az Nytv., a Vhr., az Ltv. 91/A. §-ában, valamint a jelen rendeletben meghatározott komfort követelményeknek, műszaki feltételrendszernek, a lakás bejelentőlapot a szállásadó nem írta alá, vagy a bejelentés egyéb okból nem felel meg a lakcímbejelentésre vonatkozó jogszabályi rendelkezéseknek, – a Polgármesteri Hivatal jegyzője a lakcím bejelentkezésre irányuló kérelmet határozattal elutasítja, egyúttal a Vhr. 34. § (1) bekezdése szerint jár el.

Adatszolgáltatás

4. § (1) Az adatigénylők elsősorban az érintett polgártól kérhetnek adatokat. A polgármesteri hivatal személyi és

lakcímadat nyilvántartásából adatot, a Nytv.-ben meghatározott feltételek és korlátok között, a felhasználás törvényes céljának és jogalapjának igazolása esetén kérelmezhet.

(2) Az adatigénylők, a polgármesteri hivatal nyilvántartásából kizárólag azokat a személyes adatokat kérhetik, amelyekre jogaik érvényesítéséhez, illetve feladataik ellátása érdekében szükségük van, vagy törvény, vagy törvény felhatalmazása alapján a jelen önkormányzati rendelet jogosítja őket.

(3) A személyi és lakcím nyilvántartásból adat az (1) és (2) bekezdésekben foglaltakkal együttvéve is kizárólag akkor kérelmezhető, ha az adatigénylő a számára szükséges adatot a polgártól beszerezni nem tudta, vagy a polgár által közölt adat nem alkalmas az azonosításra, továbbá ha a nyilvántartásból való adatigénylés – az adatok védelméhez fűződő jogot is figyelembe véve – mentesíti a polgárt a többszörös adatszolgáltatási kötelezettség alól.

(4) A Polgármesteri Hivatal jegyzője, az általa vezetett nyilvántartásból külön kérelem nélkül is felhasználhat, illetve szolgáltathat adatot Pilis Város Önkormányzata Képviselő-testületének, a település polgármesterének, illetve a polgármesteri hivatal ügyintézőjének a feladataik ellátásához. Az e rendelkezések alapján teljesített adatszolgáltatást is fel kell tüntetni az adatszolgáltatási nyilvántartásban.

(5) E rendelet alapján, a helyi személyi és lakcím-nyilvántartás kezelője, kizárólag az alább meghatározott adatokat adhatja át a képviselő-testület, a polgármester, a jegyző vagy a polgármesteri hivatal ügyintézőjének hatáskörébe utalt önkormányzati és államigazgatási hatóságok ügyekhez, illetve hatósági nyilvántartás vezetéséhez:

a) név- és lakcímadatok,

b) anyja neve,

c) állampolgárság,

d) születési hely,

e) születési idő,

f) családi állapot,

g) a házasságkötés helye,

h) neme,

i) a nyilvántartásból való kikerülés oka, helye és ideje.

(6) A polgár – ha törvény eltérően nem rendelkezik – jogosult megtiltatni a róla nyilvántartott adatok kiadását. A tilalommal érintett adat, a polgár erre irányuló eseti engedélye alapján, kiadható. Ez utóbbi eljárás költségei a kérelmezőt terhelik.

(7) A polgár adatai szolgáltatását korlátozó, vagy tiltó nyilatkozatát, illetőleg annak visszavonását személyesen, vagy meghatalmazott képviselője útján, továbbá ajánlott levélben teheti meg.

(8) A polgár korlátozó nyilatkozatának tényét, illetve annak visszavonását a Polgármesteri Hivatalnál vezetett nyilvántartáson haladéktalanul át kell vezetni és erről legkésőbb öt munkanapon belül – a területi szerv útján – értesíteni kell a központi hivatalt.

(9) Az adatszolgáltatás során érvényesíteni kell mindazokat a szabályokat, amelyeket e körben az Nytv. előír és meghatároz.

(10) Az adatigénylő a nyilvántartásból adatszolgáltatást írásban – kérelemben, vagy jegyzőkönyvbe foglalva – kérhet. A kérelmező a jogának, vagy jogos érdekének érvényesítéséhez szükséges adat igénylésekor azt a tény, illetőleg eseményt köteles igazolni, amely bizonyítja azt az adatfelhasználási célnak alapot adó kapcsolatot, amely az érintett polgár és közötté fennáll, vagy fennállt.

(11) Az egyedi adatszolgáltatási engedély tartalmazza

a) az adatszolgáltatás célját,

b) az engedélyezett adatkört és a figyelembe veendő adatszolgáltatási tilalmat, vagy korlátozást,

c) az adatvédelmi záradékot, amely felhívja a figyelmet az átadott adatok jogszerű felhasználására.

(12) Csoportos adatszolgáltatás esetén – a (11) bekezdésben foglaltakon túl – az engedély tartalmazza az adatszolgáltatás módját, a szolgáltatás teljesítésével kapcsolatos egyéb feltételeket, illetve követelményeket.

(13) A rendszeres adatszolgáltatásra vonatkozó engedély, – az (1) és (2) bekezdésben foglaltakon túl – tartalmazza a szolgáltatás módját (időszakonkénti, vagy folyamatos) és az engedély érvényességi idejét.

(14) Amennyiben az adatszolgáltatási kérelem nem teljesíthető, azt a feladat- és hatáskörrel rendelkező személy, vagy testületi szerv írásba foglalt határozatával kell elutasítani.

(15) Amennyiben az adatszolgáltatásra jogosult közvetlen (on-line) hozzáféréssel kívánja az adatokat átvenni, az adatigénylésnek a Vhr. 22. §-ban és 23. § (1) és (2) bekezdéseiben foglaltakon túlmenően tartalmaznia kell:

a) az adatigénylő szervezet egyedi azonosítóját,

b) az adatigénylő szervezet által az adatok lekérdezésére feljogosított személy egyedi azonosítóját, valamint az adatokhoz történő hozzáférési jogosultságának körét.

c) az adathozzáférés határidejét.

(16) A helyi nyilvántartásból a jegyző – az általa felhatalmazott köztisztviselő (adatkezelő) útján – az adatigénylők részére a feltételek teljesülése esetén közvetlenül (on-line módon) szolgáltatathat adatokat az állampolgár nevére, lakcímére, anyja nevére, állampolgárságra, születési helyére és idejére, családi állapotára, nemére, a nyilvántartásból való kikerülés okára, helyére, idejére vonatkozóan.

(17) A (11) és (12) bekezdésben meghatározott adatokhoz a polgármesteri hivatal adatkezelői egyedi jelszó és azonosító használatával férhetnek hozzá. Az egyedi azonosító meghatározza az adatkezelő által hozzáférhető adatok jogosultságát.

(18) Az on-line módon szolgáltatott adatokról az adatszolgáltatással egy időben, a nyilvántartás adatbázisához csatolt program rögzíti a jogosultak azonosító jelét, az adatszolgáltatás idejét, célját, jogalapját, a jogosultak nevét, valamint a szolgáltatott adatok körének a megnevezését. A nyilvántartásból kikerülő (elköltözött, elhunyt) polgárokról adat a passzív állományból szolgáltatható.

(19) A telefonon történő adatszolgáltatás nem engedélyezett.

Adatvédelem

5. § (1) A jegyző az adatkezelés törvényességének ellenőrzésére adatvédelmi felelőst nevez ki. Az adatvédelmi felelős kijelölését, valamint pontos feladat és hatáskörét, Pilis Város Önkormányzatának Polgármesteri Hivatala és a hozzá tartozó, részben önállóan gazdálkodó költségvetési intézmények Informatikai Biztonsági Szabályzata határozza meg és tartalmazza.

(2) A Polgármesteri Hivatal érintett köztisztviselői kötelesek ún. adatszolgáltatási nyilvántartást vezetni.

A nyilvántartás tartalmazza:

a) az adatkezelő nyilvántartási azonosítóját;

b) az adatszolgáltatás idejét;

c) az adatszolgáltatás célját és jogalapját;

d) az adatszolgáltatást igénylő polgár, jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet, illetve megbízottja vagy képviselője nevét;

e) a szolgáltatott adatok körének megnevezését.

(3) A polgár az adatszolgáltatási nyilvántartásból jogosult megismerni, mely adatszolgáltatások alanya volt. Ezt a jogosultságot törvény korlátozhatja, vagy kizárhatja.

(4) Az adatszolgáltatási nyilvántartást öt évig kell őrizni.

(5) A Polgármesteri Hivatal jegyzője, valamint a Polgármesteri Hivatal informatikusa gondoskodik az adatállomány fizikai megsemmisülés elleni védelméről, a rendszerben alkalmazott adatkezelési eljárások és az adatállományok biztonságáról, az illetéktelen hozzáférés elleni védelemről. Gondoskodnak a fokozott tűzvédelemről, vírusvédelemről.

(6) Az (5) bekezdésben meghatározott, érvényesítendő intézkedéseket, az adathordozók kezelésének, leltárba vételének és selejtezésének szabályait, a mentési és archiválási eljárások rendjét, valamint a biztonsági események észlelésének, kezelésének, jelentésének és kivizsgálásának rendjét, Pilis Város Önkormányzatának Polgármesteri Hivatala és a hozzá tartozó részben önállóan gazdálkodó költségvetési intézmények Informatikai Biztonsági Szabályzata tartalmazza.

(7) A Polgármesteri Hivatalban kezelt papír alapú nyilvántartások vezetése esetén, az érintett nyilvántartást kezelő köztisztviselő, gondoskodik a fizikai megsemmisülés elleni védelemről és arról, hogy e nyilvántartásokhoz kizárólag a jogosult személyek férhessenek hozzá.

(8) A papír alapú lakcím és személyi adat nyilvántartás (aktív és passzív állomány) tárolása, a Polgármesteri Hivatal Hatósági irodáján a következők szerint történik: az iroda sarkában faltól falig érő, lakattal zárható fémráccsal elkerített helyen lévő külön kulccsal zárható páncélszekrényben. Kulccsal kizárólag az anyakönyvvezetők és a népesség-nyilvántartást vezető köztisztviselő rendelkeznek. A páncélszekrény kulcsának egy biztonsági (másolati) példánya a Polgármesteri Hivatal Gazdálkodási irodájának páncélszekrényében – a Polgármesteri Hivatal vala-

mennyi helyiségéhez kapcsolható ún. kulcs-nyilvántartás részeként – kerül elhelyezésre, felfektetésre.

(9) Az adatok kezelésére, illetve a számítógépes rendszer üzemeltetésével kapcsolatos feladatok ellátására felhatalmazott személyek, az adatokat kizárólag célhoz kötötten, és a feladatuk ellátáshoz szükséges mértékben kezelhetik.

(10) A rendszerben adatkarbantartást kizárólag a Polgármesteri Hivatal jegyzője által, e feladatra felhatalmazott dolgozó végezhet. Az adatszolgáltatást igénybe vevő, illetve a nyilvántartást vezető, vagy üzemeltető szerv más dolgozója az adatállományban változtatást nem végezhet. Az általa észlelt adathiba esetén erről a felhatalmazott köztisztviselőt értesíti, aki a kijavítás elvégzéséről intézkedik.

(11) A Polgármesteri Hivatal jegyzője nyilvántartást vezet azokról a köztisztviselőkről, akik a (9) bekezdésben meghatározott eljárás során jogosultak az egyes okmány-nyilvántartások adataihoz hozzáférni.

A nyilvántartás tartalmazza:

a) az érintett köztisztviselő természetes személyazonosító adatait;

b) okmány-nyilvántartásonként elkülönítve a hozzáférési jogosultságot, a hozzáférési jogosultság kezdő időpontját és időtartamát, valamint a hozzáférési jogosultság módosításának, visszavonásának okát és időpontját.

(12) A Polgármesteri Hivatal jegyzője által felhatalmazott adatkezelő a következő nyilvántartásokat vezeti:

a) adatszolgáltatási nyilvántartást, az általa teljesített adatszolgáltatásokról;

b) jogosultsági nyilvántartást, az on-line rendszer használatára jogosultakról;

c) üzemeltetési naplót;

d) technikai háttérnyilvántartást (gép-, szerv- és szoftvernyilvántartás).

Vegyes és hatályba léptető rendelkezések

6. § (1) E rendelet 2007. szeptember 15. napján lép hatályba.

(2) Az e rendeletnek megfelelő részletszabályozást, a Polgármesteri Hivatal jegyzője által kiadott Általános Adatvédelmi Szabályzat rögzíti és tartalmazza.

(3) A rendelet kihirdetéséről a Képviselő-testület Szervezeti és Működési Szabályzatáról szóló önkormányzati rendeletben meghatározott módon, a Polgármesteri Hivatal jegyzője gondoskodik.

Pilis, 2007. augusztus hó 31. napján.”

III.

Az indítvány megalapozott.

1. Az Alkotmány 44/A. § (2) bekezdése alapján a helyi képviselő-testület a feladatkörében rendeletet alkothat, amely nem lehet ellentétes a magasabb szintű jogszabállyal. Az Ötv. 16. § (1) bekezdése szerint a képviselő-

testület a törvény által nem szabályozott helyi társadalmi viszonyok rendezésére, továbbá törvény felhatalmazása alapján, annak végrehajtására önkormányzati rendeletet alkothat.

A helyi önkormányzatok a feladatkörükbe tartozó ügyekben két típusú rendeletet alkothatnak, egyfelől a helyi közügyek körébe tartozó, törvény által nem szabályozott helyi társadalmi viszonyokat rendezhetnek, másfelől törvény felhatalmazása alapján, annak végrehajtási körébe tartozóan szabályozhatnak.

Az Ör. a bevezetőjében egyértelműen azt tartalmazza, hogy a megjelölt törvényi felhatalmazások alapján állapítja meg az adatvédelem helyi szabályait és a lakcímbejelentés helyi szabályait.

Az Alkotmánybíróság elsőként az Ör. bevezetőjében hivatkozott felhatalmazásokat tekintette át.

1.1. Az Nytv. 33. § (2) bekezdése a következő:

„33. § (1) A nyilvántartás más nyilvántartásokkal – ha törvény az adatkezelés céljának és az adatok körének pontos meghatározásával másképp nem rendelkezik – nem kapcsolható össze.

(2) Önkormányzati rendelet alapján a helyi nyilvántartás csak a 17. § (2) bekezdésének b) pontjában meghatározott adatokat adhatja át a képviselő-testület, a polgármester, a jegyző vagy a polgármesteri hivatal ügyintézőjének hatáskörébe utalt önkormányzati és államigazgatási hatósági ügyekhez, illetve hatósági nyilvántartás vezetéséhez.”

Az Nytv. 17. §-a arról rendelkezik, hogy a nyilvántartásból adatok milyen csoportosítás szerint szolgáltatathatók, a jelzett csoportosítás:

„b) név- és lakcímadatok, anyja neve, állampolgárság, születési hely, születési idő, családi állapot, a házasságkötés helye, a nem, a nyilvántartásból való kikerülés oka, helye és ideje;”

Az Nytv. felhatalmazása csak arra vonatkozik, hogy önkormányzati rendelet alapján a nyilvántartás az ott megjelölt adatokat, a megjelölt szerveknek adhatja át.

Az Nytv. 33. § (2) bekezdése felhatalmazás arra, hogy az önkormányzat rendelete lehetővé teheti az Nytv. 17. § (2) bekezdés b) pontjában meghatározott adatok átadását az ott megjelölt szerveknek. E felhatalmazásnak egyedül az Ör. 4. § (5) bekezdése felel meg.

1.2. Felhatalmazásként hivatkozik az Ör. bevezetője a Vhr. 27. § (1) bekezdésére, amely a következő:

„27. § (1) A jegyző az általa vezetett nyilvántartásból külön kérelem nélkül is felhasználhat, illetve szolgáltathat adatot ugyanazon települési önkormányzat képviselő-testületének, polgármesterének, illetve a polgármesteri hivatal ügyintézőjének feladatai ellátásához, feltéve, hogy ezt törvény vagy törvény felhatalmazása alapján önkormányzati rendelet lehetővé teszi. Az e rendelkezések alapján teljesített adatszolgáltatást is fel kell tüntetni az adatszolgáltatási nyilvántartásban.” Ezt a rendelkezést veszi át az Ör. 4. § (4) bekezdése.

A Vhr. 27. § (1) bekezdése nem felhatalmazás önkormányzati rendelet alkotására, utal törvényi felhatalmazásra és felhatalmazás alapján alkotott önkormányzati rendeletre. Kormányrendelet nem is adhat, csak törvény adhat felhatalmazást az önkormányzatnak rendelet alkotására.

1.3. Felhatalmazásként hivatkozik az Ör. bevezetője az Ltv. 2. számú mellékletére is. Ez a következő:

Az önkormányzat bérleti, illetőleg elidegenítési rendeletének tartalma

„Az önkormányzat – e törvény keretei között – rendeletben határozza meg:

a) a lakás bérbeadásának feltételeit [3. § (1)–(2) bekezdés, 12. § (5) bekezdés, 84. § (1)–(2) bekezdés],

b) a bérlőtársi szerződés megkötésének, továbbá a lakásban maradó társbérlő részére a megüresedett társbérlői lakrész bérbeadásának feltételeit [4. § (3) bekezdés, 5. § (3) bekezdés],

c) a felek megállapodásának tartalmát a bérbeadó jogai és kötelezettségei vonatkozásában [19. §, 9. § (1) bekezdés, 10. § (2) bekezdés, 15. §, 17. § (2) bekezdés, 18. § (1) bekezdés],

d) a lakáshasználati díj emelésének mértékét és feltételeit [20. § (3) bekezdés],

e) a bérlő által a lakásba befogadható személyek körét és a befogadás feltételeit [21. § (6) bekezdés],

f) a szerződés közös megegyezéssel történő megszüntetése esetén a másik lakás bérbeadására, illetőleg a pénzbeli térítés mértékére és megfizetésére vonatkozó szabályokat [23. § (3) bekezdés],

g) a cserelakás felajánlása helyett – megállapodás alapján – fizethető pénzbeli térítés mértékét és feltételeit [27. § (2) bekezdés],

h) az elhelyezési kötelezettség vállalásának feltételeit, ideértve az elhelyezésre jogosultak személyi körének és jövedelmi, vagyoni helyzetének szabályozását is [31. § (2) bekezdés],

i) a lakás egy részének albérlőbe adásához való hozzájárulás feltételeit [33. § (3) bekezdés],

j) a lakbérnek a bérbeadás jellege – szociális, költségvetési vagy piaci alapú bérlet – szerint differenciált mértékét [13. § (1)–(2) bekezdések, 34. § (1)–(2) és (4)–(5) bekezdések, továbbá a fővárosi és a fővárosi kerületi önkormányzatok tekintetében a 86. §],

k) a lakbértámogatás mértékét, a jogosultság feltételeit és eljárási szabályait [34. § (3) és (6) bekezdések],

l) a bérbeadó által nyújtott külön szolgáltatás díját, ha azt a bérbeadónak nem másik jogszabály alapján kell megállapítania [35. § (2) bekezdés; 91/A. § 18. pont],

m) a lakásokra vonatkozó rendelkezések megfelelő alkalmazásával, a helyiség bérbeadásának és a bérbeadói hozzájárulásnak a feltételeit [36. § (2) bekezdés],

n) a helyiség bérleti jogának cseréjéhez, illetőleg átruházásához történő bérbeadói hozzájárulás feltételeit [42. §],

o) a törvény alapján elővásárlási joggal érintett lakások vételárának mértékét és megfizetésének feltételeit [54. §

(1)–(2) bekezdések, figyelemmel a 49. § és az 52–53. §-ok rendelkezéseire is], valamint a törvény alapján elővásárlási joggal nem érintett lakások eladásának feltételeit [54. § (3) bekezdés],

p) a törvény alapján elővásárlási joggal érintett helyiségek vételárának mértékét és megfizetésének módját, feltételeit [58. § (1)–(2) bekezdés], valamint a törvény alapján elővásárlási joggal nem érintett helyiségek eladásának feltételeit [58. § (3) bekezdés],

q) a lakások elidegenítéséből származó bevételek felhasználásának részletes szabályait [62/B. § (2) bekezdés, továbbá a fővárosi önkormányzat tekintetében a 63. § (3) bekezdés],

r) a szociális intézményből elbocsátott személy részére a másik lakás bérbeadásának feltételeit [68. § (2) bekezdés],

s) az önkormányzat költségvetési szervének (vállalatának) saját feladataihoz biztosított önkormányzati helyiség és lakás bérbeadására történő felhatalmazást, illetőleg a bérbeadás feltételeit [80. § (1)–(2) bekezdések].”

Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy ez a melléklet sem ad felhatalmazást az Ör. megalkotására.

2. Az Ör. – tárgyat tekintve – az adatvédelem és a lakcímnnyilvántartás helyi szabályairól szól. Adatvédelemről az Ör. 5. §-a 12 bekezdésben rendelkezik, de az Ör. még csak nem is utal felhatalmazásra, annak ellenére, hogy a személyes adatok védelmét és a közérdekű adatok nyilvánosságát az 1992. évi LXIII. törvény szabályozza.

Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Képviselő-testület nem a feladatkörébe tartozóan alkotta meg a rendeletet. Az Ör. összesen 6 §-ból és 54 bekezdésből áll, de – néhány rendelkezés kivételével – nem saját, nem helyi szabály, hanem központi jogszabályi rendelkezések átvétele, számos helyen megváltoztatott szöveggel, ami ilyen módon is ellentétes magasabb szintű jogszabállyal. Az Ör.-ből nem állapítható meg, hogy az adott rendelkezés törvényi szabály vagy helyi rendelkezés, mivel ezt az Ör. semmilyen módon nem jelzi, nem választja el.

Az Alkotmánybíróság a 61/1994. (XII. 24.) AB határozatában a vegyes jogszabályszerkesztésről megállapította: „Nincs jogszerű akadálya annak, hogy a helyi rendelet a magasabb szintű jogszabálynak a saját rendeletébe illeszthető előírásait – szó szerint – átvegye. Az sem törvénytörő, ha a helyi rendelet a magasabb szintű jogszabály előírásait nem ismétli meg. A magasabb szintű jogszabályi rendelkezések ugyanis – akár a szó szerinti átvétellel, akár alacsonyabb szintű jogszabályba való beillesztés nélkül – önmagukban is érvényesek. A vegyes jogszabály-szerkesztési megoldás azonban homályos, megtévesztő és félrevezető. Márpedig a jogszabályokat – a jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény (a továbbiakban: Jat.) 18. § (2) bekezdése szerint »világosan és közérthetően kell megszövegezni.« Az adott esetben az Ör. olyan mértékű jogbizonytalanságot idézett elő, hogy az nem csu-

pán a Jat. idézett rendelkezésével, hanem az Alkotmány 2. §-ának (1) bekezdésében deklarált jogállamiság szerves részét alkotó jogbiztonság követelményével is ellentétes.” (ABH 1994, 471, 472.)

A vizsgált Ör.-ben egyáltalán nem, vagy rendkívül nehezen állapítható meg, hogy tartalmaz-e helyi szabályt. Mind az adatvédelmet, mind a lakcímnnyilvántartást törvény szabályozza, tehát azok nem tartoznak az önkormányzat feladatkörébe [Alkotmány 44/A. § (2) bekezdés]. Az Ör. nem helyi közügyeket, hanem törvényi szabályozás körébe vont társadalmi viszonyokat tartalmaz, törvényi felhatalmazás nélkül. A felhatalmazásokra történt hivatkozások hibásak, az Ör. félrevezető a képviselő-testületnek és félrevezető az állampolgároknak. Nem felel meg a jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény 18. § (2) bekezdésében írt követelménynek, amely szerint az önkormányzati rendeletet is „világosan és közérthetően kell megszövegezni”. Az Ör. azt fejezi ki, hogy a rendeletben helyi szabályok vannak, ezzel szemben az Ör. rendelkezései kevés kivétellel központi jogszabályok átvételei, másolásai. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint a központi jogszabályi rendelkezések önkormányzati rendeletbe a feltétlenül szükséges mértékben vehetők át, azokat az önkormányzati rendeletben megfelelő szerkesztéssel, jelöléssel el kell választani a helyi szabályoktól. Magasabb szintű jogszabály szövegének átvétele esetén azonban az átvétel csak szó szerinti, mindenben azonos szövegű lehet. Egy rendelkezésen belül nem lehet vegyes szövegezésű, mert akkor nem állapítható meg, hogy mely szövegrész központi jogszabály, mely szövegrész helyi rendelkezés.

Az Alkotmánybíróságnak nem feladata, hogy az Ör. minden egyes rendelkezését összevesse a törvényi, a kormányrendeleti szabályokkal. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint az Ör. a fent kifejtett okokból nem felel meg az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében deklarált jogállamiság szerves részét alkotó jogbiztonság követelményének, ellentétes az Ötv. 16. § (1) bekezdésével, az Alkotmány 44/A. § (2) bekezdésével, ezért az Alkotmánybíróság az Ör.-t egészében megsemmisítette.

Az Alkotmánybíróság határozatának a Magyar Közlönyben való közzététele az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 41. §-án alapul.

Dr. Holló András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 5/H/2009.

Az Alkotmánybíróság 77/2009. (VII. 10.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság önkormányzati rendelet alkotmányellenességének utólagos vizsgálatára irányuló indítvány tárgyában meghozta a következő

határozatot:

1. Az Alkotmánybíróság Esztergom Város Önkormányzatának a vásár- és piactartásról szóló 4/2007. (I. 19.) ör. rendeletének 12. § (2)–(3) bekezdése, valamint 13. §-a alkotmányellenes, ezért a jelen határozat kihirdetésének napjával megsemmisíti.

2. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy Esztergom Város Önkormányzatának a vásár- és piactartásról szóló 4/2007. (I. 19.) ör. rendelet *melléklete* alkotmányellenes, ezért azt 2009. szeptember 30. napjával megsemmisíti.

Az Alkotmánybíróság jelen határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

A közigazgatási hivatal vezetője a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény (a továbbiakban: Ötv.) 99. § (2) bekezdés a) pontja alapján az Alkotmánybíróságnál kezdeményezte Esztergom Város Önkormányzatának a vásár- és piactartásról szóló 38/2004. (IX. 30.) ör. rendelete (a továbbiakban: Vör1.) 12. § (2)–(3) bekezdése, 13. §-a, valamint *melléklete* törvényességének és alkotmányosságának vizsgálatát.

A Vör1. 12. § (2)–(3) bekezdése árusok kitiltására hatalmazza fel a piacfelügyelőt. Ez az indítványozó álláspontja szerint ellentétes a vásárokról és a piacokról szóló 35/1995. (IV. 5.) Korm. rendelet (a továbbiakban: RVkr.) 7. § (1) bekezdésével, az ugyanis nem hatalmazza fel a piacfelügyelőt ilyen hatósági jogkör gyakorlására. Bár az RVkr. korábbi, 2000. szeptember 28-ig hatályos szövege szerint a piacfelügyelő jogosult volt kitiltani a piac, illetve vásár rendjét megszegőt, az indítvány benyújtásakor hatályos RVkr. már nem adott erre hatáskört a piacfelügyelőnek. Az indítványozó hivatkozik arra is, hogy a piacfelügyelő hatósági jogköreit magasabb szintű jogszabályok rendezik, így ebben a körben a képviselő-testület nem rendelkezik szabályozási jogosultsággal. A piacfelügyelő

hatósági eszközeit, érvel az indítványozó, az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ae.) 59. § (1) bekezdése, valamint az egyes szabálysértésekről szóló 218/1999. (XII. 28) Korm. rendelet (a továbbiakban: Szkr.) 79. §-a határozza meg. Az Ötv. 7. § (1) bekezdése alapján az önkormányzat nem rendelkezik szabályozási jogosultsággal államigazgatási eljárási hatáskörök szabályozására, mint amilyen a hatósági ellenőrzés.

A Vör1. 13. §-a pótdíj-fizetési kötelezettséget ír elő, ami az indítványozó szerint az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Áht.) 10. § (8) bekezdésével, valamint 11. § (2) bekezdésével ellentétes. Az Áht. 10. § (8) bekezdése alapján ugyanis csak törvény, kormányrendelet, vagy – felhatalmazás alapján – miniszteri rendelet állapíthat meg díjat. Bírságfizetési kötelezettséget csak törvény, vagy annak felhatalmazása alapján kormányrendelet állapíthat meg, érvel az indítványozó. Az Áht. 11. § (2) bekezdése, bár lehetővé teszi az önkormányzat számára díjfizetés megállapítását, ám csak az Ötv.-ben meghatározott bevételei esetén a törvényben meghatározott keretek között szabályozhat. Az indítványozó szerint a Vör1. 13. §-a felhatalmazás hiányában rendelkezett pótdíjfizetési kötelezettségről. Minderre tekintettel az indítványozó kérte a Vör1. 12. § (2) és (3) bekezdésének, valamint 13. §-ának megsemmisítését az Alkotmány 44/A. § (2) bekezdése alapján.

A Vör1. *melléklete* napi, illetve havi helyhasználati díjakról rendelkezik. Ezt azonban olyan helyhasználati szempontok szerint állapította meg, amelyek a piac, mint közterület-használati forma jellegével nincsenek összefüggésben. Ezért az indítványozó szerint a díjak megállapítására önkényesen került sor a piacot, mint közterületet azonos feltételek mellett használók között. Ezért az indítványozó a Vör1. *mellékletének* megsemmisítését kérte az Alkotmány 70/A. §-ában foglalt jogegyenlőség elvére tekintettel.

Az Alkotmánybíróság eljárása során megállapította, hogy a Vör1.-t 2007. január 19. hatállyal hatályon kívül helyezte az Esztergom Város Önkormányzatának vásár- és piactartásról szóló 4/2007. (I. 19.) ö. rendelet (a továbbiakban: Vör2.) 14. § (3) bekezdése. A Vör2. 12. § (2) és (3) bekezdése, 13. §-a, valamint *melléklete* a Vör1. azonos számozású rendelkezéseivel megegyező tartalommal szabályoz, így az Alkotmánybíróság eljárását – gyakorlatának megfelelően – a Vör2. 12. § (2) és (3) bekezdésére, 13. §-ára, valamint *mellékletére* folytatta le.

II.

Az Alkotmány indítvánnyal érintett rendelkezései:

„44/A. § (2) A helyi képviselőtestület a feladatkörében rendeletet alkothat, amely nem lehet ellentétes a magasabb szintű jogszabállyal.”

„70/A. § (1) A Magyar Köztársaság biztosítja a területén tartózkodó minden személy számára az emberi, illetve az állampolgári jogokat, bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül.”

Az Áht. indítvánnyal érintett rendelkezései:

„10. § (8) A bírságfizetési kötelezettséget, a fizetésre kötelezettek körét, valamint a mentességeket törvény, a bírság mértékét törvény vagy annak felhatalmazása alapján a Kormány rendeletben állapítja meg.”

„11. § (2) A helyi önkormányzat a helyi önkormányzatokról szóló törvényben meghatározott bevételei esetén a törvényben megállapított keretek között a 10. § (3) bekezdésben említett feltételeket saját hatáskörben szabályozhatja.”

Az Ötv. indítvánnyal érintett rendelkezése:

„7. § (1) Törvény vagy törvény felhatalmazása alapján kormányrendelet kivételesen a polgármestert, a főpolgármestert, a megyei közgyűlés elnökét államigazgatási hatósági hatáskörrel ruházhatja fel. Törvény vagy kormányrendelet államigazgatási feladatot, hatósági hatáskört állapíthat meg a jegyzőnek, a főjegyzőnek és kivételesen a képviselő-testület hivatala ügyintézőjének is.”

A Vör2. indítvánnyal érintett rendelkezései:

„12. § (2) A piacfelügyelő jogosult a piac területéről azonnali hatállyal kitiltani azt, aki magatartásával zavarja a piac rendjét, vagy a helyhasználati díj kifizetését megtagadja. A kitiltás az árusítás napjára szól.

(3) A piacfelügyelő 3 hónapig terjedő időszakra kitilthatja azt, aki:

- a) magatartásával a piac rendjét több ízben zavarja;
- b) helyhasználati díjfizetési kötelezettségének ismételten nem tesz eleget;
- c) ismételten pótdíj fizetésére kellett kötelezni;
- d) olyan árut vagy terméket forgalmaz, amelyre engedéllyel nem rendelkezik;
- e) az áruk és termékek forgalmazására vonatkozó jogszabályokat megszegi.”

„13. § Aki e rendelet 8. §, a 10. § (2)–(11) bekezdéseiben foglaltakat megszegi, pótdíjjal sújtható. A pótdíj mértéke 200%, alapja a fizetendő napi helyhasználati díj.”

(...)

„A 4/2007. (I.19.) esztergomi ö. melléklete
Piaci díjak

Megnevezés	Díjtétel
1. Havi helyhasználati díj:	
Östermelők	700 Ft/m ² /hó
Élelmiszer, és virágkereskedés esetén	
2 m ² -ig	1400 Ft/m ² /hó
2–4 m ² -ig	1750 Ft/m ² /hó

Megnevezés	Díjtétel
árusító építménnyel rendelkezők	
2 m ² -ig	1600 Ft/m ² /hó
2–4 m ² -ig	1860 Ft/m ² /hó
4 m ² felett	2130 Ft/m ² /hó
Iparcikk esetén	
2 m ² -ig	5000 Ft/m ² /hó
2–4 m ² -ig	5200 Ft/m ² /hó
árusító építménnyel rendelkezők	
2 m ² -ig	5000 Ft/m ² /hó
2–4 m ² -ig	5200 Ft/m ² /hó
4 m ² felett	5400 Ft/m ² /hó
Népművész, népi iparművész, iparművész képzőművész, és fotóművész esetén	
2 m ² -ig	2000 Ft/m ² /hó
2–4 m ² -ig	2200 Ft/m ² /hó
árusító építménnyel rendelkezők	
2 m ² -ig	2000 Ft/m ² /hó
2–4 m ² -ig	2200 Ft/m ² /hó
4 m ² felett	2400 Ft/m ² /hó
2. Napi helyhasználati díj élelmiszerkereskedés őstermelők, mezőgazdasági kistermelők virágárusítás (termelő, gyűjtő)	
– kölcsönasztallal	80 Ft/m ² /nap
– kölcsönasztal nélkül	40 Ft/m ² /nap
Népművész, népi iparművész, iparművész képzőművész, és fotóművész	
– kölcsönasztallal	300 Ft/m ² /nap
– kölcsönasztal nélkül	150 Ft/m ² /nap
kereskedők zöldség-gyümölcs,	
– kölcsönasztallal	380 Ft/m ² /nap
– kölcsönasztal nélkül	230 Ft/m ² /nap
iparcikk	
– kölcsönasztallal	1500 Ft/m ² /nap
– kölcsönasztal nélkül	1400 Ft/m ² /nap
3. Kiemelt termék, termék, állat után fizetendő díj	
– fenyő, hosszú	300 Ft/m ² /nap
– zsákos áru (50 kg felett)	200 Ft/m ² /nap
– kishaszonállat	100 Ft/m ² /nap

4. A mozgóárus az árusítás jellege szerinti díjtétellel
1 m² után fizet.”

III.

Az indítvány az alábbiak szerint megalapozott.

1. Az Alkotmánybíróság elsőként az Vör2. 12. §
(2)–(3) bekezdésének törvényességi vizsgálatára vonatko-

zó indítványi kérelmet bírálta el. Az indítványozó szerint a Vör2. olyan hatósági jogkörrel ruházta fel a piacfelügyelőt, amelyre magasabb szintű jogszabályok alapján nem volt jogosultsága, így a Vör2. 12. § (2) és (3) bekezdése az Alkotmány 44/A. § (2) bekezdésével ellentétes.

1.1. Az Alkotmánybíróság eljárása során mindennek előtt a következőket állapította meg. Az Áe.-t az indítvány benyújtását követően hatályon kívül helyezte a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.), amelynek 94. § (1) bekezdése tartalmazza az indítványozó által hivatkozott hatósági ellenőrzésre vonatkozó szabályozást. Ezen kívül a vásár- és piactartás rendjére vonatkozó jogi szabályozás is átalakult, a következőképpen. A kereskedelemről szóló 2005. évi CLXIV. törvényt (a továbbiakban: Kertv.) 2008. szeptember 1. hatállyal módosította a 2008. évi XLVII. törvény. Ezzel a Kertv. 9. §-a is módosításra került, s jelenleg a Kertv. egységesen szabályozza a kereskedelmi hatóság hatásköreit. Ezt követően az RVkr.-t – 2009. április 12. napjával – hatályon kívül helyezte a vásárokról és piacokról szóló 55/2009. (III. 13.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Vkr.). A Vkr. 4. § (1) bekezdése a jegyzőt jelölte ki kereskedelmi hatóságként a Vkr. alkalmazásában a Kertv. 9. § (1) és (5)–(6) bekezdésében foglalt hatáskörök gyakorlása tekintetében.

1.2. Az Alkotmánybíróság a bekövetkezett jogszabályi változásokra tekintettel a következőket állapította meg.

A – 2009. április 12-ig hatályos – RVkr. 7. § (1) bekezdése alapján a vásárok és piacok rendjének megtartását a jegyző, a piacfelügyelő és az erre kijelölt más hatóságok ellenőrizték. Mivel a hatósági ellenőrzésre a Ket. szabályai irányadók, az RVkr. 7. § (1) bekezdésében felsorolt hatóságok csak a Ket. 94. §-ában foglalt intézkedéseket tehetik meg. A Ket. hivatkozott rendelkezése szerint az ellenőrzést gyakorló szerv felhívja az ügyfél figyelmét a jogszabálysértésre és felszólítja annak megszüntetésére; hivatalból megindítja a hatáskörébe tartozó eljárást, megkeresi az intézkedésre hatáskörrel rendelkező hatóságot, illetve maga kezdeményez szabálysértési vagy egyéb eljárást.

A Vkr. 4. §-ában foglalt hatásköri kijelölés alapján jelenleg a jegyző rendelkezik felhatalmazással a Kertv. 9. § (1) és (5)–(6) bekezdésében foglalt hatáskörök gyakorlására. A Vkr. 9. § (3) bekezdése emellett felsorolja a Vkr.-ben foglalt feltételek teljesülésének ellenőrzésére felhatalmazott államigazgatási szerveket is.

A Vör2. 12. § (2) és (3) bekezdése arra ad felhatalmazást a piacfelügyelőnek, hogy a piac területéről azonnali hatállyal kitaltsa azt, aki a piac rendjét magatartásával megzavarja, továbbá azt, aki megtagadja a helyhasználati díj megfizetését. Ezen kívül felhatalmazza a piacfelügyelőt arra, hogy három hónapra kitaltsa a piac területéről azt, aki több ízben megzavarja a piac rendjét magatartásával, aki nem tesz eleget helyhasználati díjfizetési kötelezettségének, akit ismételt pót díj fizetésére köteleznek, aki olyan árut forgalmaz, amelyre nem rendelkezik hatósági

engedéllyel, illetve aki megszegi az áruk forgalmazására vonatkozó szabályokat.

Az RVkr. 7. § (3) bekezdése, lehetővé tette a piac fenn tartója számára, hogy a piac rendjét megszegőt legfeljebb három hónapra kitiltsa a piac területéről. Az RVkr. 7. § (3) bekezdése azonban már 2000. szeptember 29-én hatályát veszítette, ezt követően tehát már nem adott felhatalmazást arra, hogy a helyi önkormányzat a piacfelügyelőnek ilyen hatáskört adjon. A hatályos rendelkezések alapján ugyancsak kizárt, hogy a piacfelügyelőt ilyen hatáskörrel ruházza fel a képviselő-testület.

Esztergom Város Önkormányzatának képviselő-testülete tehát – annak ellenére, hogy a törvényellenességre a közigazgatási hivatal már a Vör.-rel kapcsolatban 2004. decemberében felhívta a figyelmét – 2007-ben a Vör2. megalkotása, majd annak 2007-ben és 2008-ban történt módosítása során sem vette figyelembe, hogy az RVkr. 7. § (3) bekezdése már 2000. szeptemberében hatályát veszítette.

Az Alkotmánybíróság az itt kifejtettek alapján megállapította, hogy a „piac területéről kitiltás” hatáskör megállapítására a Vör2. 12. § (2) és (3) bekezdésében a magasabb szintű jogszabályok rendelkezéseivel ellentétesen került sor, emellett a hatályos Kertv. 9. §-ával, valamint a Vkr. 4. § (1) bekezdésével, illetve 9. § (3) bekezdésével is ellentétes. Az Alkotmánybíróság mindezek alapján megállapította, hogy a Vör2. 12. § (2) és (3) bekezdése sérti az Alkotmány 44/A. § (2) bekezdését, és megsemmisítette azt.

Az Alkotmánybíróság eljárása során figyelembe vette azt is, hogy a Vkr. 10. § (4) bekezdése alapján a vásár- és piacfenntartóknak a Vkr. hatálybalépését követő legkésőbb kilencven napon belül kell eleget tenniük a Vkr. rendelkezéseinek. Ez a kilencven napos határidő 2009. július 10-én jár le. Miután azonban a Vör2. megsemmisített rendelkezése olyan kérdéskört szabályozott, amelyre a képviselő-testület a Vkr. hatálybalépése előtt sem rendelkezett felhatalmazással, az Alkotmánybíróság a megsemmisítés napjaként a jelen határozat kihirdetésének napját jelölte meg.

2. Az Alkotmánybíróság a továbbiakban azt vizsgálta, hogy a Vör2. 13. §-a magasabb szintű jogszabállyal ellentétesen állapított-e meg pótdíj-fizetési kötelezettséget.

A Vör2. 13. §-a a Vör2. 8. §-ában, valamint 10. § (2)–(11) bekezdéseiben foglalt magatartási szabályok megszegőivel szemben rendeli el „pótdíj” fizetését, ami a napi helyhasználati díj 200%-ának megfelelő összeg. A Vör2. 8. § és 10. §-a a piacon (vásáron) történő árusítás feltételeit, az árusítás szabályait határozza meg, meghatározva többek között azt, hogy hol, mikor és milyen feltételekkel lehet az árusítást folytatni.

A közterület-használati díj megállapítására az Ötv. 8. §-a alapján jogosult a helyi önkormányzat [lásd: 46/1997. (IX. 30.) AB határozat, ABH 1997, 320.; 38/1998. (IX. 23.) AB határozat, ABH 1998, 454.; 21/2003. (IV. 18.) AB határozat, ABH 2001, 784.]. A köz-

terület-használati díj a közterület használatának ellenértéke. Ezért nem tekinthető a közterület-használati díjnak sem a piac (vásár) helyhasználati díjának megállapítása (arra ugyanis jelenleg a Vkr. vonatkozik), sem a piac (vásár) tartására vonatkozó szabályok megszegése. Így az Ötv. 8. §-a alapján nem volt felhatalmazása a helyi önkormányzatnak a Vör2. 13. §-a szerinti pótdíj megállapítására.

Az Alkotmánybíróság azt vizsgálta, hogy Vör2. 13. §-ában meghatározott „pótdíj” tartalmilag milyen jellegű fizetési kötelezettséget jelent. Az indítványozó által hivatkozott Áht. rendelkezéseiből következően a helyi önkormányzat csak törvény felhatalmazása alapján állapíthat meg fizetési kötelezettséget, díj és bírság megállapítására pedig nem rendelkezik hatáskörrel. A Vör2.-ben meghatározott „pótdíj” azonban – a szabályozás jellegére tekintettel – nem az Áht. szerinti (hatósági eljárás során befolyt) díjnak, illetve bírságnak minősül, az alábbiak szerint.

A Vör2. 13. §-ában szabályozott „pótdíj” megfizetésére az az árusító köteles, aki a fenntartó (önkormányzat) által megállapított piaci, vásári szabályokat megszegi. Így a Vör2. 13. §-ának megfogalmazása alapján a pótdíj a vásári és piaci árusítás helyére, idejére és feltételeire vonatkozó magatartási szabályok megsértőivel szemben megállapított szankció. A szankcionált magatartási szabályok az árusítás és terület-használat módját érintik, és azt hivatottak biztosítani, hogy a piac, illetve vásár megrendezése során az árusok a gyalogos- és gépjármű forgalom, valamint a többi árus zavarása nélkül folytassák tevékenységüket. Így a „pótdíj” a vásári és piaci rend szabályainak megsértéséhez fűződik.

Az Alkotmánybíróság – a szabálysértésekre vonatkozó szabályozás alkotmányossági vizsgálata tárgyában hozott – 63/1997. (XII. 11.) AB határozatban úgy foglalt állást, hogy a szabálysértés a közigazgatás-ellenes magatartások, illetőleg az emberi együttélés szabályait sértő magatartás, az ún. kriminális cselekmények szankcionálására hivatott jogintézmény. (ABH 1997, 365, 367–368.) A szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény (a továbbiakban: Sztv.) alapján „Szabálysértés az a jogellenes, tevékenységben vagy mulasztásban megnyilvánuló cselekmény, melyet törvény, kormányrendelet vagy önkormányzati rendelet szabálysértésnek nyilvánít, s amelynek elkövetőit az e törvényben meghatározott joghátrány fenyeget” [1. § (1) bekezdés].

A helyi önkormányzat az Sztv. felhatalmazása alapján állapíthat meg szabálysértési tényállást. Az Sztv. 16. § (2) bekezdése azt is meghatározza, hogy az önkormányzati rendeletben megállapított pénzbírság legmagasabb összege harmincezer forint. Így, ha a helyi önkormányzat a rendeletében foglalt kötelezettségek megszegését szabálysértésnek minősíti, csak az Sztv.-ben meghatározott összegű pénzbírságot állapíthatja meg.

Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint a Vör2. 13. §-a – bár nem minősíti a megjelölt magatartásokat szabálysértésnek – tartalmilag szabálysértésről rendelkezett. A megállapított „pótdíj” pedig – miután a szabálysértés

szankciójaként állapít meg a hivatkozott rendelkezések megsértőivel szemben fizetési kötelezettséget – valójában az Sztv. szerinti pénzbírság. Azonban a Vör2. 13. §-a nem rendelkezett konkrétan a szankcionált magatartások szabálysértessé minősítéséről, aminek következtében a rendelkezés ellentétes az Sztv. 1. §-ával.

Az Alkotmánybíróság arra is felhívja a figyelmet, hogy az Szkr. 79. §-a alapján szabálysértésnek minősül, ha a vásár és piac fenntartására, jellegére, helyére és idejére vonatkozó szabályokat megszegik, valamint szabálysértést követ el az, aki a vásáron vagy a piacon jogszabály megszegésével árusít vagy szolgáltató tevékenységet végez. Mindkét esetben a közterület-felügyelő jogosult helyszíni bírságot kiszabni, melynek összege hatvanezer, illetve százezer forint. Magasabb szintű jogszabály tehát szabálysértésnek minősíti és szankcionálja azokat a magatartásokat, amelyekkel kapcsolatban a Vör2. 13. §-a „pótdíjfizetési” kötelezettséget rendelt el. A Vör2. szerinti szabályozási mód további következménye, hogy az Szkr. 79. §-ának és a Vör2. 13. §-ának együttes értelmezése (és alkalmazása) alapján a piacon történő árusítás szabályait megszegőkkel szemben ugyanazon az alapon egyrészt az Szkr. szerinti pénzbírság, másrészt a Vör2. szerinti „pótdíj” is kiszabható, ami a szabálysértők kétszeres „megbírságolását” eredményezi.

Mindezek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy – miután több magasabb szintű jogszabállyal ellentétesen állapított meg pótdíjfizetési kötelezettséget – a Vör2. 13. §-a sérti az Alkotmány 44/A. § (2) bekezdését. Erre tekintettel az Alkotmánybíróság – a fent kifejtettek alapján a jelen határozat kihirdetésének napjával – megsemmisítette a Vör2. 13. §-át.

3. Az Alkotmánybíróság végül a Vör2. *melléklete* alkotmányossági vizsgálatát végezte el, amelyet az indítványozó az Alkotmány 70/A. § (1) bekezdésére tekintettel támadott.

Az indítvány benyújtásakor hatályos RVkr. 6. § (3) bekezdése úgy fogalmazott: „[a] vásár rendezője, illetve a piac fenntartója az árusítást helypénz, a piaci árusító helyiségek (pavilon stb.) rendelkezésre bocsátása esetén bérleti díj fizetéséhez kötheti. Ezek mértékét a rendező (fenntartó) állapítja meg”. A hatályos Vkr. külön nem rendelkezik a helypénz megállapításának lehetőségéről, ez azonban következik a fenntartó jogi helyzetéből, aki ugyanis a helyhasználatot biztosítja a vásáron, piacon értékesítők számára a tulajdonában álló, vagy az általa bérelt, illetve használt területen.

A Vör2. 2. §-a a városi piac fenntartójaként Esztergom Város Önkormányzatát jelölte meg, s a Vör2. *mellékletében* szabályozta a helypénz mértékét.

Az Alkotmánybíróság a közterületen történő mozgóárusítás, mint közterület-használat, valamint a fizetendő közterület-használati díj mértéke kapcsán a következőkre mutatott rá a 38/1998. (IX. 23.) AB határozatban: „[a] közterület-használati díj a közterület használatának ellenértéke.

Ennek megfelelően a közterület-használat díjának alapvetően a közterület-használat értékét befolyásoló tényezők-höz (a terület nagysága, a településen belüli elhelyezkedése, a használat módja, időtartama stb.) kell igazodnia. A közterület-használók között a közterület-használati díj mértéke tekintetében e tényezők alapján tett megkülönböztetés nem tekinthető alkotmányellenesnek. A közterület-használat díjának olyan szabályozása, amely a közterület-használat értékét meghatározó tényezők azonossága esetén, a szolgáltatástól független, annak értékét nem befolyásoló szempontok alapján kirívóan magas díjfizetési kötelezettséget ír elő egyes vállalkozókra és ezzel megkülönböztetést tesz a közterületet használó vállalkozók között, önkényes, ezért alkotmányellenes. (...) Ez nem jelenti azt, hogy a helyi önkormányzat a közterület-használati díj megállapítása során ne érvényesíthetne helyi gazdaságpolitikai, városképi, városfejlesztési érdekeket is. Amint azt az Alkotmánybíróság a 20/1998. (V. 22.) AB határozatában (...) kifejtette, nem tekinthető alkotmányellenesnek az a szabályozás, amely a helyi érdekek érvényesítése érdekében díjkezdvezményt, mentességet nyújt meghatározott vállalkozói csoportok számára” (ABH 1998, 454, 456–457.). Az Alkotmánybíróság idézett határozata ezen az alapon semmisítette meg azt az önkormányzati rendeletet, amely a mozgóárusítás közterület-használati díját a többi közterület-használati díjhoz képest kirívóan magas összegben, azok sokszorosában állapította meg.

A piaci, illetve vásári helyhasználat, amennyiben a helyi önkormányzat a fenntartó, bár nem azonos a közterület-használattal, azzal rokonságot mutat. A helyhasználati díj ugyanis az adott piaci (vásári) hely használatának, valamint a fenntartó által ezzel kapcsolatosan nyújtott szolgáltatásoknak az ellenértéke. A hely használatának ellenértékét ennek megfelelően a hely használatát befolyásoló tényezők-höz kell igazítani. A helyhasználati díj szempontjából a piac (vásár) fenntartója által nyújtott szolgáltatások, vagyis a használt hely nagysága, elhelyezkedése, jellege (például asztal biztosításával vagy anélkül), a használat módja (így például a keletkező kommunális hulladék mennyisége, amelynek elkülönített gyűjtését a fenntartó köteles biztosítani a Vkr. alapján), időtartama stb. tényezők bírnak jelentőséggel. A helyi önkormányzat, mint a piac (vásár) fenntartója e szempontokra tekintettel akár differenciáltan, akár kedvezményes díjtételek kialakításával is megállapíthatja a helyhasználati díj mértékét. Azonban a helyhasználat értékét nem befolyásoló szempontok (mint például az árusított árucikkből származó magasabb bevétel) alapján megállapított kirívóan magas helyhasználati díj a piacon (vásáron) árusítók között olyan megkülönböztetést eredményez, amely ellentétes az Alkotmány 70/A. § (1) bekezdésével.

A Vör2. *melléklete* havi és napi helyhasználati díjakat állapít meg. A havi helyhasználati díjak között aszerint differenciál, hogy az árus milyen típusú árucikket árusít (élelmiszer, virág, ipari cikk, nép-, képző-, fotóművészeti cikk), illetve azon belül aszerint, hogy rendelkezik-e árusí-

tó építménnyel, avagy sem. A helyhasználati díjat az igénybe vett terület tekintetében sávosan szabályozza: vagyis az igénybe vett terület négyzetméterenkénti alapdíja magasabb, ha nagyobb – 2 m² feletti – területen történik az árusítás. (Így például egy élelmiszerárus havidíja 1400 Ft/m², ha 2 m² alatti területen árul. Ha azonban 2 m²-nél nagyobb területen árul, akkor a havidíj 1750 Ft/m². Árusító építmény esetén a havidíj 2 m²-ig 1600 Ft/m², 4 m² felett a havidíj 2130 Ft/m².)

A napi helyhasználati díjak között ugyancsak elsősorban az árusított termékek szerint tesz különbséget, valamint aszerint, hogy az árusítás kölcsönasztallal, vagy a nélkül történik. Az egyes árucikkek jellegére tekintettel jelentős mértékben eltérő helyhasználati díjakat állapított meg a Vör2. melléklete: míg élelmiszer- és virág árusítása esetén a havi helyhasználati díj alap négyzetméterenkénti díja 1400 Ft/hó, addig a nép-, képző és fotóművészeti árué 2000 Ft/hó, ipari cikk esetén pedig már 5000 Ft/hó. Hasonló arányú eltéréseket állapít meg a Vör2. melléklete a napi helyhasználati díjaknál (például kölcsönasztalon történő árusítás esetén: élelmiszer, virág: 80 Ft/m², nép-, képző- és fotóművészeti áru: 300 Ft/m², iparcikk 1500 Ft/m²).

A helyhasználati díj meghatározása nem áll összefüggésben az Alkotmánybíróság által kifejtett szempontokkal. A Vör2. melléklete szerinti magasabb mértékű helyhasználati díj ugyanis nem az igénybe vett hely jellegét, használatának módját (pl. keletkező hulladék mennyisége) juttatja kifejezésre, hanem ezekkel közvetlen összefüggésben nem álló szempontokat, mint az áru jellege, illetve az igénybe vett terület nagyobb mértéke. A helyhasználati díj mértékének meghatározásában e szabályozási mód alapján nem a nyújtott szolgáltatások bírnak döntő jelentőséggel, hanem az, hogy az áru eladásából milyen bevétele származhat az árusnak.

Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint önmagában az a körülmény, hogy a Vör2. melléklete nem egységesen határozta meg a helyhasználati díjat, hanem differenciált a helyhasználók között, önmagában nem vezet alkotmányellenességre. Azonban a differenciálás elsődleges szempontja, vagyis az, hogy az árus milyen típusú árucikket árusít (élelmiszert, virágot, ipari cikket, nép- vagy képzőművészeti alkotást stb.), valamint az, hogy a helyhasználati díj mértékének a helyhasználatot befolyásoló tényezőtől független – elsősorban az árus várható bevételeivel arányosan emelkedő, egyes árucikkekre tekintettel sokszoros mértékben történt – megállapítása nem felel meg az Alkotmánybíróság által fent kifejtett követelményeknek.

Utal végül az Alkotmánybíróság arra is, hogy az önkormányzat tulajdonában álló helyiség (jelen esetben: piaci árusító helyiség, pavilon) bérleti díját a lakások és helyiségek bérletére, valamint az elidegenítésükre vonatkozó egyes szabályokról szóló 1993. évi LXXVIII. törvény 36. § (2) bekezdése alapján nem szabályozhatja önkormányzati rendeletben. Emellett megjegyzi az Alkotmánybíróság azt is, hogy bár az RVkr. a fenntartót felhatalmazta arra, hogy a helypénz (és piaci árusító helyiség esetén bérleti díj) mértékét megállapítsa, az RVkr. rendelkezéseiből

sem következett, hogy a fenntartó önkormányzat önkormányzati rendeletben lett volna köteles ezek mértékéről rendelkezni.

Minderre tekintettel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Vör2. melléklete ellentétes az Alkotmány 70/A. § (1) bekezdésével, és megsemmisítette azt.

Tekintettel arra, hogy a Vör2. mellékletének azonnali hatályú megsemmisítése a díjtáblázat megszűnését eredményezné, az Alkotmánybíróság a Vör2. mellékletét 2009. szeptember 30. napjával semmisítette meg.

Megjegyzi az Alkotmánybíróság, hogy a hatályos magasabb szintű jogszabályokból sem következik, hogy a vásári, illetve piaci helypénz mértékét önkormányzati rendeletben (vagyis jogszabályban) kellene szabályozni.

A határozat Magyar Közlönyben történő közzététele az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 41. §-án alapul.

Dr. Lenkovics Barnabás s. k., Dr. Lévy Miklós s. k.,
alkotmánybíró előadó alkotmánybíró

Dr. Paczolay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 452/B/2005.

Az Alkotmánybíróság 78/2009. (VII. 10.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság jogszabály alkotmányellenességének utólagos vizsgálatára irányuló indítvány tárgyában meghozta a következő

határozatot:

1. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a Budapest Főváros IV. kerület Újpest Önkormányzat Képviselő-testülete által a plakátok elhelyezésének szabályairól alkotott 22/2004. (VII. 5.) számú rendelet 4. § (2) bekezdése alkotmányellenes, ezért azt a határozat közzétételének napjával megsemmisíti.

2. Az Alkotmánybíróság a Budapest Főváros IV. kerület Újpest Önkormányzat Képviselő-testülete által a plakátok elhelyezésének szabályairól alkotott 22/2004. (VII. 5.) számú rendelet 1. § b) és c) pontja, 2. § és 4. § egésze, valamint az 5. § a) pontjának „hirdetés, felirat, szórólap, vetített kép” szövegrésze alkotmányellenességének megállá-

pítására és megsemmisítésére irányuló indítványt elutasítja.

3. Az Alkotmánybíróság a Budapest Főváros IV. kerület Újpest Önkormányzat Képviselő-testülete által a plakátok elhelyezésének szabályairól alkotott 22/2004. (VII. 5.) számú rendelet 3. §-a és az 5. § c) pontjának „épületárkádok alatti járda, alul- és felüljárók stb.” szövegrésze alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt, továbbá az egyéb indítványi részeket visszautasítja.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

Az indítványozó a Budapest Főváros IV. kerület Újpest Önkormányzat Képviselő-testülete által a plakátok elhelyezésének szabályairól alkotott 22/2004. (VII. 5.) számú rendelete (a továbbiakban: Ör.) 1. § b) és c) pontja, 2–4. §-a, 5. § a) pontjának „hirdetés, felirat, szórólap, vetített kép” szövegrésze, valamint 5. § c) pontjának „épületárkádok alatti járda, alul- és felüljárók” szövegrésze alkotmányellenességének megállapítását, és kihirdetésének napjára visszamenő hatályú megsemmisítését kezdeményezte.

Az indítványozó egyrészt azt állította, hogy a kifogásolt szabályozás olyan engedélyezési rendszert tartalmaz, amely ellentétes a gazdasági reklámtevékenységről szóló 1997. évi LVIII. törvénnyel (a továbbiakban: Grtv.), valamint a jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény (a továbbiakban: Jat.) 12. § (3) bekezdésével. Ezért az indítványozó szerint az engedélyezési rendszer rendeleti szabályozása ellentétes az Alkotmány 44/A. § (2) bekezdésével.

Szintén a jogforrási hierarchiára hivatkozva támadta az indítványozó az Ör. 1. § c) pontját, a 4. § (2) bekezdését, valamint az 5. § a) pontjának „szórólap, vetített kép” szövegrészt. Álláspontja szerint ezek a rendelkezések ellentétesek a szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény 8. §-ával és az egyes szabálysértésekről szóló 218/1999. (XII. 28.) Korm. rendelettel. Az indítványozó az Ör.-nek a felbujtást szabálysértési szankcióval fenyegető 4. § (2) bekezdését az ártatlanság vélelmére utalva is kifogásolta.

Az indítványozó továbbá a tulajdonhoz való jogra hivatkozva kifogásolta, hogy az egyébként is önkényes engedélyezés a „közterülettel közvetlenül határos falfelületekre” is vonatkozik [Ör. 1. § c) pont].

Mindezek mellett az indítványozó – a konkrét alkotmányjogi összefüggés megindokolása nélkül – hivatkozott a vállalkozás és a gazdasági verseny szabadságára, valamint az „Alkotmány elveire és a belőlük fakadó jogalkotási követelményekre”.

II.

Az Alkotmány indítvánnyal összefüggő rendelkezései:
„2. § (1) A Magyar Köztársaság független, demokratikus jogállam.”

„13. § (1) A Magyar Köztársaság biztosítja a tulajdonhoz való jogot.

(2) Tulajdont kisajátítani csak kivételesen és közérdekből, törvényben szabályozott esetekben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet.”

„44/A. § (2) A helyi képviselőtestület a feladatkörében rendeletet alkothat, amely nem lehet ellentétes a magasabb szintű jogszabállyal.”

„57. § (2) A Magyar Köztársaságban senki sem tekinthető bűnösnek mindaddig, amíg büntetőjogi felelősségét a bíróság jogerős határozata nem állapította meg.”

Az Ör. indítvánnyal érintett rendelkezései:

„1. §

Az Önkormányzat illetékességi területén

a) közterületen,

b) közterületen álló építményen és egyéb műtárgyon,

c) közterülettel közvetlenül határos falfelületen és kerítésen

plakátot csak a közterület tulajdonosának és az érintett épület, építmény, kerítés vagy egyéb műtárgy (a továbbiakban együtt: építmény) tulajdonosának az előzetes hozzájárulásával lehet elhelyezni.

2. §

(1) Az Önkormányzat tulajdonában lévő közterületek tekintetében a tulajdonosi hozzájárulás megadására a polgármester jogosult.

(2) A plakát elhelyezésére irányuló kérelemben pontosan meg kell jelölni, hogy

a kérelmező

a) kinek az érdekében,

b) mikor,

c) hol és

d) milyen

plakátokat kíván elhelyezni.

(3) A polgármester az engedélyt csak azt követően adhatja meg, hogy a kérelmező hitelt érdemlően igazolta az építmény tulajdonosának a plakát elhelyezéséhez való hozzájárulását.

3. §

(1) Nem kell engedélyt kérni a plakátok elhelyezésére kijelölt helyen történő plakátelhelyezéshez.

(2) Nincs szükség engedélyre a nemzeti zászló és a hatóság hivatalos hirdetményeinek elhelyezéséhez.

(3) Az (1) bekezdés szerinti helyeket a polgármester jelöli ki.

(4) A választási plakátok elhelyezésére a jelen rendelet előírásai mellett a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény rendelkezéseit kell alkalmazni.

4. §

(1) Aki a plakátot az (1) bekezdésben meghatározott helyen a közterület tulajdonosának és/vagy az építmény tulajdonosának engedélye nélkül vagy az engedélytől eltérően helyezi el szabálysértés miatt harmincezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.

(2) Felbujtás miatt az (1) bekezdés szerint büntetendő az is akinek érdekében a plakátot elhelyezték kivéve, ha bizonyítja, hogy a plakát jogellenes elhelyezésére nem adott megbízást.

(3) Azt a dolgot, amelyre nézve a jelen §-ban meghatározott szabálysértést elkövették, el kell kobozni.

5. §

Jelen rendelet alkalmazásában

a) plakát: minden falragasz, hirdetés, felirat, szórólap, vetített kép, zászló és embléma a hordozóanyagtól függetlenül,

b) plakát elhelyezése: minden olyan tevékenység, amely a plakátot az 1. §-ban meghatározott helyeken mások számára megismerhetővé teszi,

c) közterület: közhasználatra szolgáló minden olyan földterület, amelyet a rendeltetésének megfelelően bárki használhat, és az ingatlan-nyilvántartás ekként tart nyilván, valamint az egyéb ingatlanoknak a közhasználat céljára átadott területrészei (épületárkádok alatti járda, alul- és felüljárók stb.).”

III.

Az indítvány részben megalapozott.

1. Az Alkotmánybíróság az indítvány alapján először azt vizsgálta meg, hogy a kerületi önkormányzat képviselő-testülete az adott tárgykörben jogosult-e önkormányzati rendeletet alkotni. Az Ör. preambuluma szerint a képviselő-testület a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény (a továbbiakban: Ötv.) 16. § (1) bekezdésében és szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény (a továbbiakban: Szbvtv.) 1. § (1) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján alkotta meg a plakátok elhelyezésének szabályairól szóló rendeletet.

Az Ötv. 16. § (1) bekezdése kimondja: „A képviselő-testület a törvény által nem szabályozott helyi társadalmi viszonyok rendezésére, továbbá törvény felhatalmazása alapján, annak végrehajtására önkormányzati rendeletet alkot.”

Az Szbvtv. 1. § (1) bekezdése kimondja: „Szabálysértés az a jogellenes, tevékenységben vagy mulasztásban megnyilvánuló cselekmény, melyet törvény, kormányrendelet vagy önkormányzati rendelet szabálysértésnek nyilvánít, s amelynek elkövetőit az e törvényben meghatározott joghátrány fenyeget.”

Az Alkotmánybíróság tekintetbe vette továbbá az Ötv. 63/A. § h) pontját, amely szerint a fővárosi önkormányzat feladat- és hatáskörébe tartozik – egyebek mellett – a fővá-

rosi „közterülethasználat és a közterület rendjének” rendeleti szabályozása. A 65/A. § (2) bekezdése szerint a fővárosi „közgyűlés feladatkörében alkotott rendelete végrehajtása érdekében felhatalmazást adhat kerületi képviselő-testületnek rendeletalkotásra.”

Az Ötv. rendelkezéseire hivatkozva alkotta meg a fővárosi közgyűlés a fővárosi közterületek használatáról és a közterületek rendjéről szóló 59/1995. (X. 20.) Főv. Kgy. rendeletet (a továbbiakban: Fkr.), amelynek hatálya a főváros területén található valamennyi közterületre kiterjed [1. § (1) bekezdés]. Az Fkr. 4. § (2) bekezdés b) pontja alapján közterület-használati hozzájárulást kell beszerezni „hirdetőberendezés és reklámhordozó elhelyezéséhez, fennmaradásához, ideértve a választási kampányt szolgáló önálló hirdető-berendezés közterületen történő elhelyezését, fennmaradását is, továbbá a közterületre jogszerűen – különösen hozzájárulás vagy jogszabály rendelkezése alapján – kihelyezett bármilyen építményre vagy tárgyra, különösen pavilonra, nyílt szerkezetű elárusítópultra vagy építési, illetve egyéb célt szolgáló állványzatra felszerelt reklám, illetve reklámhordozó berendezés elhelyezéséhez, fennmaradásához; továbbá bármilyen képek, vagy reklámok közterületre történő vetítéséhez, és az erre a célra szolgáló berendezések közterületre történő elhelyezéséhez, fennmaradásához”.

Az Fkr. felhatalmazza a kerületi önkormányzatokat további szabályozásra. A 2. § (1) kimondja: „Felhatalmazást kapnak Budapest főváros kerületi önkormányzatai, hogy e rendelet alapulvételével, annak végrehajtására és keretei között, az e rendeletben meghatározott kérdésekben (...) helyi sajátosságainak megfelelően önkormányzati rendeletben szabályozzák a saját tulajdonukban lévő közterületek használatát és rendjét.” Az Fkr. – 2004. november 11-től hatályban lévő – 4. § (3) bekezdése szerint: „A kerületi önkormányzat rendeletében a közterület-használati hozzájáruláshoz kötött közterület-használat további eseteit is megállapíthatja.”

Az Alkotmánybíróság korábbi döntéseiben – az akkor hatályban volt jogszabályok figyelembevételével – azt állapította meg, hogy „a közterületen való hirdetések szabályozására (...) az önkormányzatok jogosultak” (1017/B/1994. AB határozat, ABH 1997, 804, 807.), illetve a hirdetések elhelyezésének szabályozásával az önkormányzat „törvény által nem szabályozott helyi társadalmi viszonyt rendezett”. (638/H/1992. AB határozat, ABH 1994, 746, 748.)

Mindezek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a kerületi képviselő-testület jogszabályi felhatalmazás alapján, az Alkotmány, az Ötv., az Szbvtv., valamint az Fkr. hivatkozott rendelkezéseinek megfelelően fogadta el az Ör.-t. A plakátok elhelyezésével kapcsolatos szabályok megállapítása az Alkotmány 42. §-a szerinti „helyi közügynek” és az Ötv. 16. § (1) bekezdés szerinti „helyi társadalmi viszony” minősül. A szabálysértésre vonatkozó helyi önkormányzati rendelkezések megalkotását kifejezetten lehetővé teszi az Szbvtv. 1. § (1) bekezdése, a fővárosi szabályozási kompetenciák elosztásáról pedig az Fkr.

rendelkezik. A indítványban említett Jat. és a Grtv. helyébe lépő, a gazdasági reklámtevékenység alapvető feltételeiről és egyes korlátairól szóló 2008. évi XLVIII. törvény (a továbbiakban: Grtv2.) nem tartalmaz olyan rendelkezést, amely kizárja a fővárosi kerületi képviselő-testületi szabályozást ebben a tárgykörben.

Ezért az Alkotmánybíróság azt állapította meg, hogy a kerületi önkormányzat képviselő-testülete az adott tárgykörben jogosult önkormányzati rendeletet alkotni.

2. Az Alkotmánybíróság az indítvány alapján külön vizsgálta az Ör. 4. § (2) bekezdését, amellyel összefüggésben az indítványozó két kifogást fogalmazott meg. Egyrészt úgy vélte, hogy a szabály ellentétes a szabálysértésekre vonatkozó – hivatkozott – magasabb szintű jogszabályokkal, másrészt emellett érvelt, hogy sérti az ártatlanság vélelmét.

Az Ör. 4. § (1) bekezdése szerint a plakát engedély nélküli vagy engedélytől eltérő elhelyezése szabálysértésnek minősül. A (2) bekezdés alapján felbujtás miatt büntetendő az is „akinek érdekében a plakátot elhelyezték kivéve, ha bizonyítja, hogy a plakát jogellenes elhelyezésére nem adott megbízást”.

Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint nem alkotmányellenes önmagában a szabálysértési tényállás megállapítása önkormányzati rendeletben. Erre kifejezett felhatalmazást ad az Szbtv. 1. § (1) bekezdése. Ugyanakkor a szabálysértések önkormányzati rendeleti szabályozása nem kerülhet ellentétbe a magasabb szintű jogszabályokkal. (638/H/1992. AB határozat, ABH 1994, 746, 748–750.)

Az Szbtv. 5. §-a kimondja: „Szabálysértés miatt az vonható felelősségre, akinek a cselekménye szándékos vagy gondatlan, kivéve, ha a szabálysértést meghatározó jogszabály csak a szándékos elkövetést bünteti.” A 6. § így rendelkezik: „A szabálysértést elköveti az is, aki más a szabálysértés elkövetésére szándékosan rábír (felbujtás), és aki másnak a szabálysértés elkövetéséhez szándékosan segítséget nyújt (bűnségély).”

Az Alkotmánybíróság a 63/1997. (XII. 12.) AB határozatban a következőket állapította meg: „A szabálysértési eljárás rendje inkább közelít az államigazgatási eljárás általános szabályaihoz, de a büntetőeljárás egyes elemeiből is építkezik: így például a felelősségi szabályok terén. Szabálysértés elkövetője csak meghatározott életkort elért és megfelelő felismerési, akaratképző képességgel rendelkező természetes személy lehet, a büntetőjogi értelemben vett felróhatóság alapján. Szabálysértés miatt az elkövető akkor vonható felelősségre, ha cselekménye szándékos vagy gondatlan (...), a bizonyítási teher – a büntetőeljárás-hoz hasonlóan – a hatóságokat terheli. A szabálysértési felelősségre vonás pedig a jogsértés természete, az elbírálás rendje és a szankció jellege tekintetében a büntető-igazságszolgáltatáshoz áll közel, azzal rokon.

A szabálysértési felelősség – legyenek bár az elkövetett jogsértések igazgatásellenesek vagy kriminális jellegűek – alapvetően »bűnfelelősség«, azaz természetes személy

múltban elkövetett jogsértésére válaszol, s a felróhatóság alapján meghatározott – represszív jellegű – joghátrányt helyez kilátásba.” (ABH 1997, 365, 371.)

Jelen ügyben az Alkotmánybíróság nem a szabálysértési felelősségi rendszert átalakító szabályozást vizsgált, hanem egy önkormányzati rendeletet, amelynek összhangban kell lennie a magasabb szintű jogszabályokkal, ezért nem térhet el az Szbtv. fogalmi és felelősségi rendszerétől. Az Szbtv. 5. §-a alapján a szabálysértési felelősségre vonás alapja a felróhatóság, a 6. § szerint felbujtó az, aki más „szabálysértés elkövetésére szándékosan rábír”. Ezzel szemben az Ör. vizsgált rendelkezése alapján felbujtó az is, „akinek érdekében a plakátot elhelyezték”. Az Szbtv. fogalmi rendszere szerint viszont ezt a személyt csak akkor lehet felbujtónak tekinteni, ha ő bírta rá az elkövetőt a szabálysértés elkövetésére, vagyis – gyakorlatilag – ő adott megbízást a plakát elhelyezésére. A megbízó azonban nem mindig azonos azzal, akinek érdekében a plakátot elhelyezték. Továbbá az Ör. vizsgált rendelkezése alapján a „felbujtó” akkor nem vonható felelősségre, ha „bizonyítja, hogy a plakát jogellenes elhelyezésére nem adott megbízást”. Ilyen kimentési szabályt az Szbtv. nem tesz lehetővé.

Ezért az Alkotmánybíróság arra a megállapításra jutott, hogy az Ör. 4. § (2) bekezdése ellentétes az Szbtv. 6. §-ával, ezért sérti az Alkotmány 44/A. § (2) is, amely szerint a helyi képviselő-testület rendelete nem lehet ellentétes a magasabb szintű jogszabállyal.

Mivel az Alkotmánybíróság megállapította a támadott rendelkezés alkotmányellenességét az Alkotmány 44/A. § (2) bekezdése alapján, külön nem vizsgálta, hogy az ellentétes-e az ártatlanság vélelmének követelményével, amely az Alkotmány 57. § (2) bekezdéséből következik.

Az Alkotmánybíróság az Ör. 4. § (2) bekezdését a határozat kihirdetésének napjával semmisítette meg, mert az indítvány nem adott indokot az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 43. § (4) bekezdése szerinti visszamenőleges hatályú megsemmisítésre.

3. Az indítványozó kifogásolta, hogy az Ör. rendelkezései alapján a polgármester jogállamban elfogadhatatlan, önkényes döntéshozatalra jogosult.

Az Ör. 1. §-a alapján közterületen, közterületen álló építményen és egyéb műtárgyon, valamint közterülettel közvetlenül határos falfelületen és kerítésen csak a közterület tulajdonosának és az érintett építmény tulajdonosának az előzetes hozzájárulásával lehet elhelyezni plakátot. A 2. § (1) bekezdése szerint az önkormányzat tulajdonában lévő közterületek tekintetében a tulajdonosi hozzájárulás megadására a polgármester jogosult. A (3) bekezdés úgy rendelkezik, hogy nem önkormányzati tulajdon esetén a polgármester „az engedélyt csak azt követően adhatja meg, hogy a kérelmező hitelt érdemlően igazolta az építmény tulajdonosának a plakát elhelyezéséhez való hozzájárulását.” Ugyanakkor az Ör. 3. §-a alapján a plakátok el-

helyezésére kijelölt helyen történő plakátelhelyezéshez nem kell engedélyt kérni.

Az Ör. nem határozza meg a polgármester döntésének eljárási és tartalmi feltételeit. Ebből azonban nem következik, hogy a polgármester az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében elismert jogállamiságot sértő módon, önkényesen gyakorolhatná jogkörét. Az engedélyezési eljárásra – mint önkormányzati hatósági ügyre – irányadók a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) rendelkezései [12. § (3) bekezdés b) pont; 19. § (2) bekezdés], továbbá a polgármester határozatával szemben – a Ket. VII. fejezetében meghatározottak szerint – jogorvoslatok vehetők igénybe.

Az engedélyezésnél irányadó tartalmi szempontokat szintén más jogszabályok határozzák meg. Az Fkr. 7. § (1) bekezdése kimondja: „A közterület-használati hozzájárulási kérelem elbírálása során figyelembe kell venni a Fővárosi Szabályozási Keretterset [FSZKT, 46/1998. (X. 15.) Főv. Kgy. rendelet], a Budapesti Városrendezési és Építési Keretsabályzatot [BVKSZ 47/1998. (X. 15.) Főv. Kgy. rendelet], az adott területre vonatkozó Kerületi Szabályozási Tervet (KSZT), valamint a Kerületi Városrendezési és Építési Szabályzatot (KVSZ), a városképi, városrendezési, műemlékvédelmi, közlekedési, környezetvédelmi, közegészségügyi és köztisztasági előírásokat, kereskedelmi és turisztikai szempontokat, s érvényesíteni kell a jogszabályok előírásait is.” Továbbá az engedélyezési eljárásban a polgármester a plakátok tartalmával összefüggően csak olyan szempontokat érvényesíthet, amelyeket jogszabályok írnak elő (például a Grtv2.-beli reklámtiltalmak és -korlátozások, a Btk. által tiltott magatartások stb.), és nem terjeszkedhet túl azokon.

Következésképpen a polgármester nem dönthet szabad belátása szerint, ezért az Ör. támadott rendelkezései nem ellentétesek az Alkotmány 2. § (1) bekezdésével.

4. Az Alkotmánybíróság megvizsgálta az indítványozónak azt a kifogását, hogy a „közterülettel közvetlenül határos falfelületek” esetében az Ör. alkotmányellenesen korlátozza a tulajdonhoz való jogot [Ör. 1. § c) pont].

Az Ör. 1. § c) pontja azt írja elő, hogy a közterülettel közvetlenül határos, magántulajdonban lévő falfelületeken történő plakátelhelyezéshez az építmény tulajdonosának előzetes hozzájárulása szükséges. Ez a rendelkezés nem az Alkotmány 13. § (1) bekezdésében elismert tulajdonhoz való jog korlátozása, hanem a tulajdonjog garanciája, mivel a tulajdonos hozzájárulása hiányában nem teszi lehetővé a plakátok elhelyezését. Mindezt megerősíti az Ör. 2. § (3) bekezdése, amely kimondja: „A polgármester az engedélyt csak azt követően adhatja meg, hogy a kérelmező hitelt érdemlően igazolta az építmény tulajdonosának a plakát elhelyezéséhez való hozzájárulását.”

Az Ör. annyiban korlátozza a tulajdonhoz való jogot, hogy a tulajdonos hozzájárulása esetén is megköveteli a közterület tulajdonosának hozzájárulását [1. § c)], ami az önkormányzat esetében a polgármester engedélyét jelenti

[2. § (1)]. Tehát a „közterülettel közvetlenül határos falfelületek” esetében (a közterületek álló egyéb építményekhez hasonlóan) a magántulajdonos rendelkezése önmagában nem elegendő, a közterület tulajdonosának rendelkezése is szükséges a plakát kihelyezéséhez. Ezért az Ör. nem jelenti a tulajdon elvonását, nem lehetetleníti el a tulajdonhoz fűződő részjogosultságokat, hanem részlegesen korlátozza a tulajdon feletti szabad rendelkezést.

Az Alkotmánybíróság a tulajdonhoz való jogot alapvető jognak tekinti [7/1991. (II. 28.) AB határozat, ABH 1991, 22, 25.]. A későbbi gyakorlatot meghatározó 64/1993. (XII. 22.) AB határozat kimondta, hogy az Alkotmány a tulajdonjogot az egyéni cselekvési autonómia anyagi alapjaként részesíti védelemben. A tulajdonjog közérdekű korlátozásánál azt kell tisztázni, hogy indokolt-e a jogszabályban a közérdekre való hivatkozás, illetve, hogy nincs-e szó a tulajdonjog korlátozásán kívül más alapjog sérelméről is. (ABH 1993, 373, 380–382.) A 42/2006. (X. 5.) AB határozat megállapította: „A közérdek alapján történő tulajdonkorlátozásnál az Alkotmánybíróság nem tekinti elégséges alapnak, hogy a jogszabály általánosságban hivatkozik a korlátozást szükségessé tevő közérdekre, szabad hatósági mérlegelési jogkörben hagyva annak meghatározását, konkrétan milyen tulajdoni tárgyakra kell a korlátozást alkalmazni. A közérdeket jogszabályban úgy kell meghatározni, hogy konkrét ügyben a közérdekből történő korlátozás szükségességét bíróság ellenőrizhesse.” (ABH 2006, 520, 529.) Ez a határozat a tulajdonkorlátozás arányosságával kapcsolatban kimondta: „A vizsgálat másik szempontja itt is – az Alkotmány 8. §-ának (2) bekezdése alapján – az arányosság. Az arányosság tekintetében a tulajdonhoz való jog Alkotmányban meghatározott szabályából nem származik sajátos követelmény. Ezért az arányosság általános vizsgálati mércéje alkalmazandó: a korlátozással elérni kívánt cél fontosságának és az ennek érdekében okozott alapjog-sérelem súlyának összhangban kell állnia.” (ABH 2006, 529.)

Jelen ügyben a plakátok elhelyezésére vonatkozó korlátozás nem érinti az építmény, falfelület tulajdonjogának lényegét, mert nem vonja el a tulajdont, és nem zárja ki a használati jogok érvényesülését [7/1991. (II. 28.) AB határozat, ABH 1991, 22, 26; 42/2006. (X. 5.) AB határozat, ABH 2006, 528.]. A tulajdonkorlátozás szükségességét megalapozó közérdekű cél megállapítható az Ör. és a felhatalmazó rendelkezések alapján (városképi, építésügyi szempontok stb.). Mivel nem kizárólag a tulajdonos magánautonómiáját érintő kérdéssről van szó, hanem helyi közügyről, helyi társadalmi viszonyról, ezért a tulajdon feletti szabad rendelkezést korlátozó hozzájárulási (engedélyezési) eljárás intézményesítése szükséges közérdekű korlátozásnak tekinthető. [Az ingatlan-tulajdon önkormányzati rendeletben történő, közérdekű korlátozásának vizsgálatáról: 27/2000. (VII. 6.) AB határozat, ABH 2000, 444, 454.]

A korlátozás arányosságánál az Alkotmánybíróság azt vette tekintetbe, hogy az engedély csak jogi indokkal,

megfelelő jogszabályi hivatkozással tagadható meg [Fkr. 7. § (1), Grtv. 2. stb.]. Ezért a konkrét esetekben a jogorvoslati szervként eljáró bíróság ellenőrizni tudja a tulajdonkorlátozás szükségességét és arányosságát.

Ezért az Alkotmánybíróság a tulajdonhoz való joggal összefüggésben előterjesztett indítványt elutasította.

Mindezek alapján az Alkotmánybíróság az Ör. 1. § b) és c) pontja, 2. § és 4. § egésze, valamint az 5. § a) pontjának „hirdetés, felirat, szórólap, vetített kép” szövegrésze alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt elutasította.

5. Az indítványozó hivatkozott a vállalkozás és a gazdasági verseny szabadságára, valamint az „Alkotmány elveire és a belőlük fakadó jogalkotási követelményekre” is. Azonban indítványában nem jelölte meg, hogy az Ör. mely rendelkezéseit és milyen konkrét alkotmányjogi összefüggés alapján tartja alkotmányellenesnek. Továbbá az indítványból az sem állapítható meg, hogy az indítványozó az Ör. 3. §-át és az 5. § c) pontjának „épületárkádok alatti járda, alul- és felüljárók stb.” szövegrészét milyen okból tartja alkotmányellenesnek.

Az Abtv. 22. § (2) bekezdése kimondja: „Az indítványnak a kérelem alapjául szolgáló ok megjelölése mellett határozott kérelmet kell tartalmaznia.” Az Alkotmánybíróság ideiglenes ügyrendjéről és annak közzétételéről szóló, többször módosított és egységes szerkezetbe foglalt 2/2009. (I. 12.) Tü. határozat (ABK 2009. január, 3.) 21. § (2) bekezdése szerint „az indítvány tartalmazza: a vizsgálandó jogszabály megjelölése mellett az Alkotmánynak azokat a rendelkezéseit, amelyeket – az indítványozó állítása szerint – a hivatkozott jogszabályok megsértenek, valamint az Abtv.-nek és egyéb törvényeknek azokat a rendelkezéseit, amelyekből az indítványozó jogosultsága és az Alkotmánybíróság hatásköre megállapítható.” Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint nem elegendő az Alkotmány egyes rendelkezéseire hivatkozni: az indítványban meg kell indokolni, hogy az Alkotmány egyes felhívott rendelkezéseit a megsemmisíteni kért jogszabály miért és mennyiben sérti [654/H/1999. AB határozat, ABH 2001, 1645.; 472/B/2000. AB végzés, ABH 2001, 1655.; 494/B/2002. AB végzés, ABH 2002, 1783.]. Az indítványozó – a paragrafusok felsorolásán túl – nem jelölte meg, hogy az Alkotmány hivatkozott rendelkezései konkrétan mely támadott rendelkezésekkel ellentétesek, és milyen indokból tartja alkotmányellenesnek a szabályozást.

Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság – az Abtv. 22. § (2) bekezdése alapján – az Ör. 3. §-a és az 5. § c) pontjának „épületárkádok alatti járda, alul- és felüljárók stb.” szövegrésze alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt, továbbá az egyéb indítványi részeket visszautasította.

Végezetül az Alkotmánybíróság megjegyzi, hogy eljárása során észlelte: az Ör. 4. § (1) bekezdésének az „(1) bekezdésben meghatározott helyen” szövegrésze elírást tartalmaz. A hivatkozás értelemszerűen az Ör. 1. § (1) beke-

désére vonatkozik. Ennek a jogalkotói hibának azonban az alkotmánybírói eljárásban nem volt jelentősége.

A határozat Magyar Közlönyben történő közzététele az Abtv. 41. §-án alapul.

Dr. Holló András s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírói ügyszám: 866/B/2004.

Az Alkotmánybíróság 79/2009. (VII. 10.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság jogszabály alkotmányellenességének utólagos vizsgálatára irányuló indítvány tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy Sárospatak Város Képviselő-testületének a gyermekvédelmi támogatásokról szóló 4/2000. (II. 28.) rendelete 6/A. §-a alkotmányellenes, ezért azt megsemmisíti.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

Az Észak-magyarországi Regionális Közigazgatási Hivatal vezetője a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény 99. § (2) bekezdés a) pontja alapján kezdeményezte Sárospatak Város Képviselő-testületének a gyermekvédelmi támogatásokról szóló 4/2000. (II. 28.) rendeletének (a továbbiakban: Gyr.) – a 16/2008. (V. 30.) számú rendelettel kiegészített – 6/A. §-a alkotmányellenessége megállapítását és megsemmisítését, miután törvényességi észrevételét a képviselő-testület nem fogadta el. Az indítványozó álláspontja szerint Gyr. 6/A. §-a az Alkotmány 44/A. § (2) bekezdését sérti, mivel a képviselő-testület a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvényben (a továbbiakban:

Gyvt.) kapott felhatalmazáson túlterjeszkedve, illetőleg felhatalmazás nélkül állapította meg a gyermekvédelmi támogatás megvonásának eseteit. A képviselő-testület hatásköre a rendkívüli gyermekvédelmi támogatás megállapítására terjed ki, ezt az ellátást kiegészítheti, más pénzbeli támogatást állapíthat meg és a támogatást természetbeni ellátás formájában is nyújthatja. A törvényben meghatározott jogosultsági feltételek fennállása esetén a jegyző, illetőleg a képviselő-testület – az indítványozó szerint – köteles a gyermekvédelmi támogatásokat megállapítani és folyósítani további feltételek nélkül a rászoruló gyermek részére. A Gyr. kiegészítésével tehát a képviselő-testület túlterjeszkedett a Gyvt.-ben kapott felhatalmazáson, ami ekként törvénytörő és alkotmányellenes.

Az indítványozó megjegyezte, hogy a rendelkezésére álló iratok tanúsága szerint a képviselő-testület „már a Gyr. elfogadásakor is nyilvánvalóan tisztában volt azzal, hogy jogszabálysértő helyi rendeletet alkot”. Álláspontja szerint „semmilyen körülmények között nem fogadható el (...) azon helyi jogalkotási szemlélet, amely a Gyvt. rendelkezéseitől tudatosan eltérő, azoknak tudatosan ellenszegülő helyi szabályozás létjogosultságát azzal a célkitűzéssel kívánja alátámasztani, (...) hogy ily módon jelezzék, a jelenlegi törvényi szabályozás (...) megváltoztatásának szükségességét”. „Az önkormányzatnak (...) úgy kell szabályoznia, hogy azok a rászoruló gyermekek és családjuk, akik az adott élethelyzetben segítségre szorulnak, ellátatlanul ne maradjanak”. Mindez a sérelmezett szabályozás „csorbitja az Alkotmány 67. §-ában rögzített alapvető gyermek jogokat is”.

II.

1. Az Alkotmány indítvánnyal érintett rendelkezése:
„44/A. § (2) A helyi képviselőtestület a feladatkörében rendeletet alkothat, amely nem lehet ellentétes a magasabb szintű jogszabállyal.”

„67. § (1) A Magyar Köztársaságban minden gyermeknek joga van a családjá, az állam és a társadalom részéről arra a védelemre és gondoskodásra, amely a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges.

(2) A szülőket megilleti az a jog, hogy a gyermeküknek adandó nevelést megválasszák.

(3) A családok és az ifjúság helyzetével és védelmével kapcsolatos állami feladatokat külön rendelkezések tartalmazzák.”

2. A Gyr. érintett rendelkezései:

„6/A. §. Meg kell vonni a gyermekvédelmi támogatásokat azoktól a szülőktől, akik a gyermekeiket nem járatták iskolába, illetve az iskolai életmódra felkészítő kötelező

óvodai foglalkozásra, és ezzel a gyerek nevelését, értelmi, erkölcsi fejlődését veszélyeztetik.”

III.

Az indítvány megalapozott.

1. Az Alkotmány 44/A. § (2) bekezdése szerint a helyi önkormányzat feladatkörében rendeletet alkothat, amely nem lehet ellentétes a magasabb szintű jogszabállyal. A helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény 16. §-ának (1) bekezdése előírja, hogy a képviselő-testület a törvény által nem szabályozott helyi társadalmi viszonyok rendezésére, továbbá a törvény felhatalmazása alapján, annak végrehajtására önkormányzati rendeletet alkot.

A Gyvt. a gyermekvédelmi támogatások tekintetében kizárólag arra hatalmazta fel a települési önkormányzatok képviselő-testületeit, hogy rendeletben szabályozzák a rendkívüli gyermekvédelmi támogatás mértékét [21. § (1) bekezdés], a hatáskörükbe tartozó ellátást kiegészíthetik és más pénzbeli támogatásokat is megállapíthatnak [18. § (2) bekezdés], továbbá megállapítják a hatáskörükbe tartozó ellátásoknál az igazolás és a nyilatkozat tartalmát, a benyújtás részletes szabályait, az elbírálás részletes szempontjait, a jövedelemszámításnál irányadó időszakot [131. § (1) bekezdés]. A többi pénzbeli és természetbeni ellátás (így például a rendszeres gyermekvédelmi kedvezmény, a kiegészítő gyermekvédelmi támogatás és az óvodáztatási támogatás) vonatkozásában a Gyvt. nem tartalmaz felhatalmazást helyi jogalkotásra.

2. A Gyr. támadott rendelkezésében a képviselő-testület a gyermekvédelmi támogatások megvonásának eseteit állapította meg. Az Alkotmánybíróság megállapította: a Gyvt. nem adott felhatalmazást arra, hogy az önkormányzatok a gyermekvédelmi támogatás megvonását, annak feltételeit szabályozzák. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint az ilyen tartalmú önkormányzati rendeleti szabályozás ellentétes a Gyvt. előírásaival, így a Gyr. érintett 6/A. §-a az Alkotmány 44/A. § (2) bekezdését sérti. Az Alkotmánybíróság ezért az alkotmányellenesnek nyilvánított Gyr. rendelkezését megsemmisítette [lásd 7/1999. (IV. 28.) AB határozat, ABH 1999, 379.; 56/2002. (XI. 28.) AB határozat, ABH 2002, 648.].

Mivel az Alkotmánybíróság Gyr. 6/A. §-a alkotmányellenességét az Alkotmány 44/A. § (2) bekezdésének sérelme miatt megállapította, a további vizsgálatot az eddigi gyakorlatát követve [31/1991. (VI. 5.) AB határozat, ABH 1991, 133, 136.; 27/1993. (IV. 29.) AB határozat, ABH 1993, 444, 451.; 44/1995. (VI. 30.) AB határozat, ABH 1995, 203, 205.; 4/1996. (II. 23.) AB határozat, ABH 1996, 37, 44.; 61/1997. (XI. 19.) AB határozat, ABH 1997, 361, 364.; 29/2000. (X. 11.) AB határozat, ABH 2000,

193, 200.; 21/2001. (VI. 21.) AB határozat, ABH 2001, 231, 236.] mellőzte.

Az Alkotmánybíróság e határozatának közzététele az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 41. §-án alapul.

Dr. Holló András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
előadó alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 1173/H/2008.

Az Alkotmánybíróság 80/2009. (VII. 10.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság jogszabályok alkotmányellenességének utólagos vizsgálatára irányuló indítvány tárgyában meghozta a következő

határozatot:

1. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy Kerepes Nagyközség Képviselő-testületének a gyermekvédelem helyi rendszeréről szóló 16/2006. (IV. 28.) rendeletének 6. § (6) bekezdése alkotmányellenes, ezért azt megsemmisíti.

2. Az Alkotmánybíróság Kerepes Nagyközség Önkormányzata Képviselő-testületének a pénzbeli, természetbeni és személyes gondoskodást nyújtó szociális ellátások helyi szabályozásáról szóló 15/2006. (IV. 28.) rendelete 7. § (8)–(14) bekezdései alkotmányellenessége megállapítására és megsemmisítésére irányuló eljárását megszünteti.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

1. A Közép-magyarországi Regionális Közigazgatási Hivatal vezetője a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény 99. § (2) bekezdés *a*) pontja alapján – egy beadványban – kezdeményezte Kerepes Nagy-

község Önkormányzat Képviselő-testületének a gyermekvédelem helyi rendszeréről szóló 16/2006. (IV. 28.) rendeletét (a továbbiakban: Gyr.) módosító 14/2008. (VI. 10.) rendelet, valamint Kerepes Nagyközség Önkormányzata Képviselő-testületének a pénzbeli, természetbeni és személyes gondoskodást nyújtó szociális ellátások helyi szabályozásáról szóló 15/2006. (IV. 28.) rendeletét (a továbbiakban: Szr.) módosító 13/2008. (VI. 10.) rendelet 1. §-a alkotmányellenessége megállapítását és megsemmisítését, miután törvényességi észrevételét a képviselő-testület nem fogadta el. Az indítványozó kifejtette, hogy mindkét módosítás az Alkotmány 44/A. § (2) bekezdését sérti, mivel azokat törvényi felhatalmazás nélkül és a törvényi szabályozással ellentétes tartalommal alkották meg.

1.1. A Gyr. sérelmezett módosítása [Gyr. 6. § (6) bekezdése] a rendkívüli gyermekvédelmi támogatás megállapíthatósága tekintetében – a helyszíni szemle lefolytatásában való közreműködéssel, illetve a tankötelezettség teljesítésével kapcsolatos – kizáró feltételeket állapított meg. Az indítványozó szerint a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény (a továbbiakban: Gyvt.) értelmében a képviselő-testület hatásköre a rendkívüli gyermekvédelmi támogatás megállapítására terjed ki, ezt az ellátást kiegészítheti, más pénzbeli támogatást állapíthat meg és a támogatást természetbeni ellátás formájában is nyújthatja. A törvényben meghatározott jogosultsági feltételek fennállása esetén a képviselő-testület – az indítványozó szerint – köteles a támogatást megállapítani és folyósítani további feltételek nélkül a rászoruló gyermek részére. A Gyr. módosításával tehát a képviselő-testület túltejeszkedett a Gyvt.-ben kapott felhatalmazáson, ami ekként törvénytörő és alkotmányellenes.

1.2. Az Szr. módosítását [Szr. 7. § (8)–(14) bekezdései] hasonlóképpen alkotmányellenesnek ítélte az indítványozó, mivel abban a képviselő-testület a szociális segély feltételeként önkormányzati közérdekű munka végzését és az esetleges tankötelezettség teljesítését írta elő, valamint meghatározta az önkormányzati közérdekű munka végzésének feltételeit, továbbá az ennek ellenértékéért járó szociális segély mértékét. Álláspontja szerint ezekkel a rendelkezésekkel a képviselő-testület túltejeszkedett a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvényben kapott rendeletalkotási felhatalmazáson.

2. Az indítványozó mindkét esetben a módosító rendelkezéseket megállapító rendeletek alkotmányossága utólagos vizsgálatát kezdeményezte. Az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata, hogy nem a módosító rendelkezéseket hatályba léptető, hanem a módosított rendelkezéseket magába foglaló (inkorporáló) jogszabály rendelkezéseit vizsgálja [8/2003. (III. 14.) AB határozat, ABH 2003, 74, 81.], ezért az Alkotmánybíróság az indítványok alapján a vizsgálatot a Gyr. és az Szr. vonatkozó rendelkezései tekintetében végezte el.

II.

1. Az Alkotmány indítvánnyal érintett rendelkezése:
„44/A. § (2) A helyi képviselőtestület a feladatkörében rendeletet alkothat, amely nem lehet ellentétes a magasabb szintű jogszabállyal.”

2. A Gyr. érintett rendelkezései:

„6. § (6) Nem állapítható meg rendkívüli gyermekvédelmi támogatás, ha

a) a kérelmező a helyszíni szemle lefolytatását szándékosan gátolja,

b) a szülő a közoktatásról szóló 1993. évi LXXIX. tv.-ben meghatározott tankötelezettségét megszegi”.

III.

Az indítvány részben megalapozott.

1. Az Alkotmány 44/A. § (2) bekezdése szerint a helyi önkormányzat feladatkörében rendeletet alkothat, amely nem lehet ellentétes a magasabb szintű jogszabállyal. A helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény 16. §-ának (1) bekezdése előírja, hogy a képviselő-testület a törvény által nem szabályozott helyi társadalmi viszonyok rendezésére, továbbá a törvény felhatalmazása alapján, annak végrehajtására önkormányzati rendeletet alkot. A Gyvt. azon túl, hogy kötelezően ellátandó feladatként fogalmazza meg a rendkívüli gyermekvédelmi támogatás biztosítását [18. § (1) bekezdés b) pont, 94. § (2) bekezdés], több kérdésben rendelet alkotására is felhatalmazza az önkormányzatok képviselő-testületeit. Így a települési képviselő-testület rendeletben szabályozza a rendkívüli gyermekvédelmi támogatás mértékét [21. § (1) bekezdés], a hatáskörébe tartozó ellátást kiegészítheti és más pénzbeli támogatásokat is megállapíthat [18. § (2) bekezdés], továbbá megállapítja a hatáskörébe tartozó ellátásoknál az igazolás és a nyilatkozat tartalmát, benyújtásának részletes szabályait, az elbírálás részletes szempontjait, a jövedelemszámításnál irányadó időszakot [131. § (1) bekezdés].

2. A Gyr. sérelmezett rendelkezéseiben a képviselő-testület a rendkívüli gyermekvédelmi támogatásból kizáró két feltételt állapított meg. Az Alkotmánybíróság megállapította: a Gyvt. nem adott felhatalmazást arra, hogy az önkormányzatok a rendkívüli gyermekvédelmi támogatásra jogosultság feltételeit szabályozzák, különösen arra nem, hogy azt szűkítsék. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint az ilyen tartalmú önkormányzati rendeleti szabályozás ellentétes a Gyvt. előírásaival, így a Gyr. érintett 6. § (6) bekezdése az Alkotmány 44/A. § (2) bekezdését sérti. Az Alkotmánybíróság ezért az alkotmányellenesnek nyilvánított Gyr. rendelkezését megsemmisítette [lásd 7/1999. (IV. 28.) AB határozat, ABH 1999, 379.; 56/2002. (XI. 28.) AB határozat, ABH 2002, 648.].

3. Az Alkotmánybíróság az eljárása során megállapította, hogy Kerepes Nagyközség Önkormányzata a 9/2009. (V. 5.) rendeletével 2009. április 1-jei hatállyal módosította az Szr.-t. A hatályos szöveg az indítványozó által kifogásolt szabályozást nem tartalmazza. Az Alkotmánybíróság következetesen érvényesített gyakorlata, hogy a módosított vagy hatályon kívül helyezett jogszabály alkotmányellenességét az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 38. §-ában foglalt bírói kezdeményezés és a 48. §-a szerinti alkotmányjogi panasz esetében [10/1992. (II. 25.) AB határozat, ABH 1992, 72, 76.], valamint akkor vizsgálja, ha a hatályát veszítő jogszabály helyébe lépő jogszabály azonos rendelkezési környezetben ugyancsak tartalmazza a sérelmezett rendelkezést (137/B/1991. AB határozat, ABH 1992, 456, 457.). Az Alkotmánybíróság ezért az Szr. vonatkozásában tárgytalanná vált indítvány tekintetében az eljárását – az Alkotmánybíróság ideiglenes ügyrendjéről és annak közzétételéről szóló, többször módosított és egységes szerkezetbe foglalt 2/2009. (I. 12.) Tü. határozat (ABK 2009. január, 3.) 31. § a) pontjára is figyelemmel – megszüntette.

Az Alkotmánybíróság e határozatának közzététele az Abtv. 41. §-án alapul.

Dr. Holló András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
előadó alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 1360/H/2008.

Az Alkotmánybíróság 81/2009. (VII. 10.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság jogszabály alkotmányellenességének utólagos vizsgálatára irányuló indítvány tárgyában meghozta a következő

határozatot:

1. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy Abony Város Önkormányzata Képviselő-testületének a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 5/2000. (II. 29.) számú rendelete 10. § (1) bekezdésének „, és a családban élők nem rendelkeznek [az Sztv. 4. § (1) bekezdés b) pont szerinti] vagyonnal” szövegrésze alkotmányellenes, ezért

e rendelkezést a határozat közzétételének napjával megsemmisíti.

A megsemmisítés folytán a 10. § (1) bekezdése az alábbi szöveggel marad hatályban:

„10. § (1) Az átmeneti segély megállapítására az Sztv. 45. §-a szerinti szabályokat és az R 31. §-ában foglaltakat kell alkalmazni azzal, hogy a támogatásban az részesülhet, akinek családjában az egy főre számított havi családi jövedelem nem haladja meg az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegét, egyedül élő esetén annak 150%-t.”

2. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy Abony Város Önkormányzata Képviselő-testületének a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 5/2000. (II. 29.) számú rendelete 12. § (2) bekezdés *b)* pontjának „a havi rendszeres gyógyító ellátás költsége az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének 25%-át meghaladja és”, valamint „és a kérelmezőre tekintettel ápolási díjat állapított meg” szövegrészei alkotmányellenesek, ezért e rendelkezéseket a határozat közzétételének napjával megsemmisíti.

A megsemmisítés folytán a 12. § (2) bekezdése az alábbi szöveggel marad hatályban:

„12. § (2) Az Önkormányzat természetbeni ellátásként közgyógyellátást biztosít:

a) az Sztv. 50. § (1), (2) bekezdése alapján,

b) az Sztv. 50. § (3) bekezdése alapján a szociálisan rászorult személyek számára (méltányos közgyógyellátás) az alábbiak szerint:

Méltányos közgyógyellátásra az a szociálisan rászorult személy jogosult, akinek az egy főre jutó havi nettó családi jövedelme nem haladja meg az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének 150%-át, 75 év felett 160%-át, egyedül élő kérelmező esetén 200%-át, 75 év feletti egyedül élő kérelmező esetén 210%-át.”

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

A Közép-magyarországi Regionális Közigazgatási Hivatal vezetője (a továbbiakban: hivatalvezető) törvényességi ellenőrzési jogkörében eljárva megállapította, hogy Abony Város Önkormányzata Képviselő-testületének a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 5/2000. (II. 29.) számú rendelete (a továbbiakban: Ör.) egyes rendelkezései ellentétesek a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény (a továbbiakban: Sztv.) rendelkezéseivel, és ezért törvényességi észrevétellel élt Abony Város Önkormányzata Képviselő-testülete (a továbbiakban: Képviselő-testület) felé. A

Képviselő-testület a törvényességi észrevételben foglaltakat csak részben fogadta el, de az átmeneti segély és a méltányossági közgyógyellátás, mint szociális ellátási forma vonatkozásában az Ör.-t nem módosította. A hivatalvezető ezért a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény (a továbbiakban: Ötv.) 99. § (2) bekezdés *a)* pontja alapján az Alkotmánybíróságnál indítványozta az Ör. 10. § (1) bekezdés „és a háztartásban élők nem rendelkeznek [az Sztv. 4. § (1) bekezdés *b)* pont szerinti] vagyonnal” szövegrésze, valamint a 12. § (2) bekezdés *b)* pont „akinek a havi rendszeres gyógyító ellátás költsége az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének 25%-át meghaladja” és „és a kérelmezőre tekintettel ápolási díjat állapított meg” szövegrészei alkotmányellenesség miatti megsemmisítését, mert álláspontja szerint e rendelkezések az Sztv. 1. § (1) bekezdése, a 7. §-a, a 45. §-a és az 50. § (3) bekezdése rendelkezéseivel való ellentét miatt sértik a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény (a továbbiakban: Ötv.) 16. § (1) bekezdését és a jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény (a továbbiakban: Jat.) 10. §-át, ezáltal az Alkotmány 44/A. § (2) bekezdésében foglaltakat is.

Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a hivatalvezetői indítvány benyújtása óta a Képviselő-testület a 2009. évben két alkalommal is módosította az Ör.-t, s a 3/2009. (II. 27.) számú rendeletének (a továbbiakban: Örm.) 16. §-a az Ör. 10. § (1) bekezdésének támadott rendelkezését is módosította. Ezért az Alkotmánybíróság a vizsgálatát az indítvány erre vonatkozó részében az Ör. 10. § (1) bekezdése hatályos rendelkezésére folytatta le.

II.

Az Alkotmánybíróság a rendelkező részben foglalt döntését a következőkre alapozta:

1. Az Alkotmány indítvánnyal érintett rendelkezése:

„44/A. § (2) A helyi képviselőtestület a feladatkörében rendeletet alkothat, amely nem lehet ellentétes a magasabb szintű jogszabállyal.”

2. A Jat. indítvánnyal érintett rendelkezése:

„10. § A tanács rendeletet ad ki

a) törvény, törvényerejű rendelet felhatalmazása alapján a helyi, területi sajátosságoknak megfelelő részletes szabályok megállapítására;

b) a magasabb szintű jogszabályban nem rendezett társadalmi viszonyok rendezésére.”

3. Az Ötv. indítvánnyal érintett rendelkezése:

„16. § (1) A képviselő-testület a törvény által nem szabályozott helyi társadalmi viszonyok rendezésére, továbbá törvény felhatalmazása alapján, annak végrehajtására önkormányzati rendeletet alkot.”

4. Az Sztv. indítvánnyal érintett rendelkezései:

„1. § (1) E törvény célja, hogy a szociális biztonság megteremtése és megőrzése érdekében meghatározza az állam által biztosított egyes szociális ellátások formáit, szervezetét, a szociális ellátásokra való jogosultság feltételeit, valamint érvényesítésének garanciáit.”

„7. § (1) A települési önkormányzat, tekintet nélkül hatáskörére és illetékességére, köteles az arra rászorulóknak átmeneti segélyt, étkeztést, illetve szállást biztosítani, ha ennek hiánya a rászorulóknak az életét, testi épségét veszélyezteti.”

„32. (3) Ha e törvény másként nem rendelkezik, a települési önkormányzat képviselő-testülete rendeletben szabályozza a hatáskörébe tartozó pénzbeli ellátások megállapításának, kifizetésének, folyósításának, valamint ellenőrzésének szabályait.”

„45. § (1) A települési önkormányzat képviselő-testülete a létfenntartást veszélyeztető rendkívüli élethelyzetbe került, valamint időszakosan vagy tartósan létfenntartási gondokkal küzdő személyek részére a rendeletében meghatározott átmeneti segélyt nyújt. Átmeneti segély pénzintézeti tevékenységnek nem minősülő kamatmentes kölcsön formájában is nyújtható.

(2) Az átmeneti segély esetén az ellátás megállapításánál figyelembe vehető egy főre számított havi családi jövedelemhatárt az önkormányzat rendeletében úgy kell szabályozni, hogy az az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegénél, egyedül élő esetén annak 150%-ánál alacsonyabb nem lehet.

(3) Az átmeneti segély adható alkalmanként és havi rendszerességgel. Az alkalmankénti segély gyógyszer-támogatásként, illetve az egészségbiztosítás által nem vagy csak részben támogatott egészségügyi szolgáltatás díjaként is megítélhető. A havi rendszerességgel adott átmeneti segély jövedelemkiegészítő támogatásként, rendszeres nevelési támogatásként, továbbá az önkormányzat rendeletében meghatározott más ellátási formaként is nyújtható.

(4) Elsősorban azokat a személyeket indokolt átmeneti segélyben részesíteni, akik önmaguk, illetve családjuk létfenntartásáról más módon nem tudnak gondoskodni, vagy alkalmanként jelentkező többletkiadások, különösen betegség, elemi kár miatt anyagi segítségre szorulnak.

(5) A fővárosban – ha a fővárosi önkormányzat és a kerületi önkormányzat másként nem állapodik meg – a hajléktalanok átmeneti segélyezése a fővárosi önkormányzat feladata.”

„50. § (1) Közgyógyellátásra jogosult

a) az átmeneti gondozott, az átmeneti és tartós nevelésbe vett kiskorú;

b) a rendszeres szociális segélyben részesülő egészségkárosodott személy;

c) a pénzellátásban részesülő hadigondozott és a nemzeti gondozott;

d)

e) a központi szociális segélyben részesülő;

f) a rokkantsági járadékos;

g) az, aki I., II. csoportú rokkantsága alapján részesül nyugellátásban, baleseti nyugellátásban;

h) az, aki, vagy aki után szülője vagy eltartója magasabb összegű családi pótlékban részesül.

(2) Közgyógyellátásra jogosult az a személy is, akinek esetében a havi rendszeres gyógyító ellátásnak az egészségbiztosítási szerv által elismert térítési díja (a továbbiakban: rendszeres gyógyító ellátás költsége) az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének a 10%-át meghaladja, feltéve, hogy a családjában az egy főre jutó havi jövedelem nem éri el az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegét, egyedül élő esetén 150%-át. A rendszeres gyógyító ellátás költségének számításánál az Eb. 23. §-ának b), d) és e) pontja alapján fizetendő térítési díjat nem kell figyelembe venni.

(3) Az (1)–(2) bekezdésben foglaltakon kívül az a szociálisan rászorult személy is jogosult közgyógyellátásra, akinek esetében a települési önkormányzat rendeletében meghatározott feltételek fennállnak. Az önkormányzat rendeletében

a) az egy főre számított havi családi jövedelemhatárt úgy kell szabályozni, hogy az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének 150%-ánál, egyedül élő esetén annak 200%-ánál alacsonyabb jövedelmet, továbbá

b) a havi rendszeres gyógyító ellátás költségének mértékét az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének 25%-át meghaladó összeget jogosultsági feltételként nem lehet előírni; a szociális rászorultság további feltételeit az önkormányzat a helyi viszonyoknak megfelelően szabályozza.”

5. Az Ör. indítvánnyal támadott rendelkezései:

„10. § (1) Az átmeneti segély megállapítására az Sztv. 45. §-a szerinti szabályokat és az R 31. §-ában foglaltakat kell alkalmazni azzal, hogy a támogatásban az részesülhet, akinek háztartásában az egy főre számított havi családi jövedelem nem haladja meg az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegét, egyedül élő esetén annak 150%-t, és a háztartásban élők nem rendelkeznek [az Sztv. 4. § (1) bekezdés b) pont szerinti] vagyonnal.”

„12. § (2) Az Önkormányzat természetbeni ellátásként közgyógyellátást biztosít:

a) az Sztv. 50. § (1), (2) bekezdése alapján,

b) az Sztv. 50. § (3) bekezdése alapján a szociálisan rászorult személyek számára (méltányos közgyógyellátás) az alábbiak szerint:

Méltányos közgyógyellátásra az a szociálisan rászorult személy jogosult, akinek a havi rendszeres gyógyító ellátás költsége az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének 25%-át meghaladja és az egy főre jutó havi nettó családi jövedelme nem haladja meg az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének 150%-át, 75 év felett 160%-át, egyedül élő kérelmező esetén 200%-át, 75 év feletti egyedül élő kérelmező esetén 210%-át és a kérelmezőre tekintettel ápolási díjat állapított meg.”

6. Az Ör. hatályos és vizsgált rendelkezései:

„10. § (1) Az átmeneti segély megállapítására az Sztv. 45. §-a szerinti szabályokat és az R 31. §-ában foglaltakat kell alkalmazni azzal, hogy a támogatásban az részesülhet, akinek családjában az egy főre számított havi családi jövedelem nem haladja meg az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegét, egyedül élő esetén annak 150%-t, és a családban élők nem rendelkeznek [az Sztv. 4. § (1) bekezdés b) pont szerinti] vagyonnal.”

„12. § (2) Az Önkormányzat természetbeni ellátásként közgyógyellátást biztosít:

a) az Sztv. 50. § (1), (2) bekezdése alapján,

b) az Sztv. 50. § (3) bekezdése alapján a szociálisan rászorult személyek számára (méltányos közgyógyellátás) az alábbiak szerint:

Méltányos közgyógyellátásra az a szociálisan rászorult személy jogosult, akinek a havi rendszeres gyógyító ellátás költsége az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének 25%-át meghaladja és az egy főre jutó havi nettó családi jövedelme nem haladja meg az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének 150%-át, 75 év felett 160%-át, egyedül élő kérelmező esetén 200%-át, 75 év feletti egyedül élő kérelmező esetén 210%-át és a kérelmezőre tekintettel ápolási díjat állapított meg.”

III.

Az indítvány megalapozott.

1. A helyi önkormányzatok rendeletalkotásának általános kereteit az Alkotmány, a Jat. és az Ötv. rendelkezései határozzák meg. Az Alkotmány 44/A. § (2) bekezdése szerint a helyi képviselő-testület a feladatkörében rendeletet alkothat, amely nem lehet ellentétes a magasabb szintű jogszabállyal. A Jat 1. § (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az alacsonyabb szintű jogszabály nem lehet ellentétes a magasabb szintű jogszabállyal, illetve a Jat. 10. §-a alapján az önkormányzat rendeletet ad ki törvény, törvényerejű rendelet felhatalmazása alapján a helyi, területi sajátosságoknak megfelelő részletes szabályok megállapítására, valamint a magasabb szintű jogszabályban nem rendezett társadalmi viszonyok rendezésére. Az Ötv. 16. § (1) bekezdése szerint a képviselő-testület a törvény által nem szabályozott helyi társadalmi viszonyok rendezésére, továbbá törvény felhatalmazása alapján, annak végrehajtására önkormányzati rendeletet alkot.

A Képviselő-testület az Ör. 10. §-ában a pénzbeli szociális ellátások közül az átmeneti segély folyósítására vonatkozó helyi szabályokat állapította meg. A hivatalvezető szerint az Ör. 10. § (1) bekezdésének „és a háztartásban élők nem rendelkeznek [az Sztv. 4. § (1) bekezdés b) pont szerinti] vagyonnal” szövegrésze ellentétes az Sztv. 45. § (1) és (2) bekezdésével és ebből következően az Alkotmány 44/A. § (2) bekezdésében foglaltakkal. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a hivatalvezetői indít-

vány benyújtása óta a Képviselő-testület az Ör. 10. § (1) bekezdését az Örm. 16. §-a 2009. március 5. napjával úgy módosította, hogy a „háztartásban” szövegrészek helyébe a „családban” szövegrészek léptek.

Az Sztv. 32. § (3) bekezdése alapján, ha e törvény másként nem rendelkezik, a települési önkormányzat képviselő-testülete rendeletben szabályozza a hatáskörébe tartozó pénzbeli ellátások megállapításának, kifizetésének, folyósításának, valamint ellenőrzésének szabályait. Ezzel kapcsolatban az Alkotmánybíróság rámutatott: „Az Sztv. – preambuluma szerint – a szociális segítségre szoruló helyzetének javítására irányul, e törvény 32. § (3) bekezdése pedig kizárólag arra hatalmazza fel az önkormányzatokat, hogy az Sztv. eltérő rendelkezése hiányában csak az önkormányzati pénzbeli ellátások megállapításának, kifizetésének, folyósításának, valamint ellenőrzésének szabályait állapítsák meg. Nem ad azonban felhatalmazást az Sztv. arra, hogy az önkormányzat a szociális ellátások igénylésének törvényi feltételeit bővítse, s így ezek körében a szociális jogosultságot előidéző okokat értékelje (...)” [29/2002. (VII. 2.) AB határozat, ABH 2002, 543, 547–548.].

Az átmeneti segély megállapításakor figyelembe vehető törvényi feltételeket az Sztv. 45. §-a tartalmazza. E szakasz rendelkezései az önkormányzatok számára a törvényben meghatározottakon túli további feltételek megállapítására csak annyiban adnak felhatalmazást, hogy az átmeneti segély átmeneti pénzintézeti tevékenységnek nem minősülő kamatmentes kölcsön formájában is nyújtható, illetve az ellátás megállapításánál figyelembe vehető egy főre számított havi családi jövedelemhatár megállapításánál az önkormányzatnak rendeletében úgy kell szabályozni a jövedelemhatárt, hogy az az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegénél, egyedül élő esetén annak 150%-ánál alacsonyabb nem lehet. Az Sztv. 7. § (1) bekezdése pedig előírja, hogy a települési önkormányzat, tekintet nélkül hatáskörére és illetékességére, köteles az arra rászorulóknak átmeneti segélyt, étkeztést, illetve szállást biztosítani, ha ennek hiánya a rászorulóknak az életét, testi épségét veszélyezteti. Az átmeneti segély a krízishelyzet megoldásának eszköze, vagyoni helyzetétől függetlenül kell biztosítania az önkormányzatnak.

A Képviselő-testület azonban az Sztv. 45. §-a által adott felhatalmazáson túlterjeszkedve az átmeneti segély folyósíthatóságának további feltételeként előírta, hogy a családban élők nem rendelkezhetnek az Sztv. 4. § (1) bekezdés b) pontjában meghatározott vagyonnal.

Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Ör. 10. § (1) bekezdésének „, és a családban élők nem rendelkeznek [az Sztv. 4. § (1) bekezdés b) pont szerinti] vagyonnal” szövegrésze törvényellenes, ellentétes az Sztv. 45. §-ának rendelkezéseivel és így sérti a Jat. 10. §-ának és az Ötv. 16. § (1) bekezdésének rendelkezéseit is, ezáltal az Alkotmány 44/A. § (2) bekezdésében foglaltakat is. Ezért az Alkotmánybíróság alkotmányellenesség miatt az Ör. 10. § (1) bekezdésének „, és a családban élők nem rendelkeznek [az Sztv. 4. § (1) bekezdés b) pont szerinti] vagyonnal”

szövegrészét e határozat közzétételének napjával megsemmisítette.

2. Az Sztv. 49–53. §-ai a természetben nyújtott szociális ellátások közül a közgyógyellátás szabályait tartalmazzák. Az Ör. 12. § (2) bekezdés *a)* pontja a szociálisan rászorultaknak a törvény rendelkezése szerinti alanyi jogú, *a b)* pontja pedig a Képviselő-testület által megállapított további szabályok figyelembevételével méltányossági alapú közgyógyellátás szabályait tartalmazzák.

A hivatalvezető az Ör. 12. § (2) bekezdés *b)* pontjának „akinek a havi rendszeres gyógyító ellátás költsége az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének 25%-át meghaladja” és „és a kérelmezőre tekintettel ápolási díjat állapított meg” szövegrészei törvényellenességét és alkotmányellenességét is állította, mivel azok szerinte ellentétesek az Sztv. 1. § (1) bekezdésével és az 50. § (3) bekezdés *b)* pontjával, és így sértik az Alkotmány 44/A. § (2) bekezdését is.

Az Sztv. 50. § (3) bekezdése a méltányossági alapú közgyógyellátás feltételeinek önkormányzati rendeletben történő megállapítása korlátjaként úgy rendelkezik, hogy az önkormányzat rendeletében *a)* az egy főre számított havi családi jövedelemhatárt úgy kell szabályozni, hogy az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének 150%-ánál, egyedül élő esetén annak 200%-ánál alacsonyabb jövedelmet, továbbá *b)* a havi rendszeres gyógyító ellátás költségének mértékeként az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének 25%-át meghaladó összeget jogosultsági feltételként nem lehet előírni; a szociális rászorultság további feltételeit az önkormányzat a helyi viszonyoknak megfelelően szabályozza.

Az Ör. 12. § (2) bekezdés *b)* pontja a törvényi korlátot átlépve, a méltányossági alapú közgyógyellátásra jogosultság egyik feltételét az Szt. 50. § (3) bekezdés *b)* pontjában foglaltakkal ellentétben úgy állapította meg, hogy arra az a szociálisan rászorult személy jogosult, akinek a havi rendszeres gyógyító ellátás költsége az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének 25%-át meghaladja. Az Ör. 12. § (2) bekezdés *b)* pont „és a kérelmezőre tekintettel ápolási díjat állapított meg” szövegrésze pedig a méltányossági alapú közgyógyellátás megállapíthatóságának – az Sztv.-ben foglaltakon túli – további feltételét írta elő. Az Sztv. nem ad lehetőséget az önkormányzat számára ilyen jellegű további feltétel megállapítására, így a Képviselő-testület az Sztv. 50. § (3) bekezdésében kapott felhatalmazáson túlterjeszkedve szabályozott.

Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Ör. 12. § (2) bekezdés *b)* pontjának „a havi rendszeres gyógyító ellátás költsége az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének 25%-át meghaladja és”, valamint „és a kérelmezőre tekintettel ápolási díjat állapított meg” szövegrészei törvényellenesek, ellentétesek az Sztv. 50. § (3) bekezdésének rendelkezéseivel és így sértik a Jat. 10. §-ának és az Ötv. 16. § (1) bekezdésének rendelkezéseit is, ezáltal az Alkotmány 44/A. § (2) bekezdésében foglaltakat is. Ezért az Alkotmánybíróság alkotmányellenesség miatt az Ör. 12. § (2) bekezdés *b)* pontjának „a havi rendszeres gyógyító

gyógyító ellátás költsége az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének 25%-át meghaladja és”, valamint „és a kérelmezőre tekintettel ápolási díjat állapított meg” szövegrészeit e határozat közzétételének napjával megsemmisítette.

A határozat Magyar Közlönyben történő közzététele az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 41. §-án alapul.

Dr. Holló András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 1437/H/2008.

IX. Határozatok Tára

A Kormány határozatai

A Kormány

1108/2009. (VII. 10.) Korm. határozata

a 2009. évi központi költségvetés általános tartalmának előirányzatából történő felhasználásról

A Kormány

1. az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Áht.) 38. § (1) bekezdésében biztosított jogkörében 1675,3 millió forint *melléklet* szerinti átcsoportosítását rendeli el a 2009. évi központi költségvetés általános tartaléka terhére;

Felelős: pénzügyminiszter
érintett fejezetek irányítását ellátó szervek vezetői

Határidő: azonnal

2. az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 26. § (4) bekezdése szerinti elszámolási kötelezettséget állapít meg a „Víz és környezeti kárelhárítás” jogcím-csoportnak nyújtott támogatás tekintetében.

Felelős: környezetvédelmi és vízügyi miniszter
Határidő: 2009. szeptember 30.

3. Ez a határozat a közzétételét követő napon lép hatályba.

Bajnai Gordon s. k.,
miniszterelnök

[illegible]

Államháztartási egyedi azonosító	Fejezet-szám	Cím-szám	Al-cím-szám	Jog-cím-csoport-szám	Jog-cím-szám	Elő-ir.-csoport-szám	Kiemelt elő-ir.-szám	Fejezet-név	Cím-név	Al-cím-név	Jog-cím-csoport-név	Jog-cím-név	Elő-ir.-csoport-név	TÁMOGATÁSOK	A módosítás jogcíme	Módosítás (+/-)	A módosítás következő évre áthúzódó hatása	A módosítást elrendelő jogszabály/határozat száma
284089				10										Kiemelt előirányzat neve				
	XXXI.													A 13. havi nyugdíj kifizetésével összefüggő működési kiadások elszámolása			50,0	
		1												Központi Statisztikai Hivatal				
														Központi Statisztikai Hivatal			62,4	
Az előirányzat-módosítás érvényessége: a) a költségvetési évben egyszeri jellegű																		
														Foglalkoztatottak létszáma (fő) — időszakra				
														Foglalkoztatottak létszáma (fő) — időszakra				
Az előirányzat-módosítás érvényessége: a) a költségvetési évben egyszeri jellegű																		

Az adatlap 5 példányban töltendő ki	A támogatás folyósítása/zárolása (módosítás +/-)	Összesen	I. negyedév	II. negyedév	III. negyedév	IV. negyedév
Fejezet	1 példány					
Állami Számvevőszék	1 példány	időarányos				
Magyar Államkincstár	1 példány	teljesítményarányos				
Pénzügyminisztérium	2 példány	egyéb: azonnal	1675,3			

* Az összetartozó előirányzat-változásokat (+/-) egymást követően kell szerepeltetni.

A Kormány 1109/2009. (VII. 10.) Korm. határozata

a Magyarországi Cigányokért Közalapítvány alapító okiratának módosításáról

1. A Kormány a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 74/B. § (5) bekezdése alapján – figyelemmel az államháztartásról szóló 1992. évi XXVIII. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2006. évi LXV. törvény 1. § (2) bekezdésében foglaltakra –

a) módosítja a Magyarországi Cigányokért Közalapítvány (a továbbiakban: közalapítvány) alapító okiratát (a továbbiakban: alapító okirat),

b) felhatalmazza a szociális és munkaügyi minisztert, hogy az egységes szerkezetbe foglalt alapító okiratnak a Kormány nevében történő aláírása tárgyában, valamint az alapító okirat módosításának bírósági nyilvántartásba vétele iránti eljárásban az alapító Kormány nevében és képviselőjében eljárjon,

c) felhívja a szociális és munkaügyi minisztert, valamint a Miniszterelnöki Hivatal vezető minisztert, hogy a közalapítvány egységes szerkezetbe foglalt alapító okiratát – a bírósági nyilvántartásba vételről szóló határozat jogerőre emelkedését követően azonnal – tegyék közzé a Magyar Közlöny mellékleteként kiadott Hivatalos Értesítőben.

2. Ez a határozat a közzététele napján lép hatályba, egyidejűleg a Magyarországi Cigányokért Közalapítvány

Alapító Okiratának módosításáról szóló 1003/2006. (I. 13.) Korm. határozat a hatályát veszti.

Bajnai Gordon s. k.,
miniszterelnök

A Kormány tagjainak határozatai

A miniszterelnök 43/2009. (VII. 10.) ME határozata

a Magyar Köztársaság Kormánya és a Horvát Köztársaság Kormánya között a Magyar Köztársaság kisinyovi nagykövetségén a vízumkérelmek kezelésével kapcsolatos együtműködésről szóló megállapodás szövegének végleges megállapítására adott felhatalmazásról

A nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. évi L. törvény 5. § (2) bekezdése szerinti hatáskörömben eljárva, a külügyminiszter és az igazságügyi és rendészeti miniszter előterjesztése alapján

1. felhatalmazom a külügyminisztert vagy az általa kijelölt személyt a Magyar Köztársaság Kormánya és a Horvát Köztársaság Kormánya között a Magyar Köztársaság kisinyovi nagykövetségén a vízumkérelmek kezelésével kapcsolatos együtműködésről szóló megállapodás (a továbbiakban: Megállapodás) bemutatott szövegének

– a megerősítés fenntartásával történő – végleges megállapítására;

2. felhívom a külügyminisztert, hogy a Megállapodás végleges szövegének megállapításához szükséges meghatalmazási okiratot adja ki;

3. felhívom a külügyminisztert és az igazságügyi és rendészeti minisztert, hogy a Megállapodás kihirdetéséről szóló törvény tervezetét a Megállapodás végleges szövegének megállapítását követően haladéktalanul terjesszék a Kormány elé.

Bajnai Gordon s. k.,
miniszterelnök

**A miniszterelnök
44/2009. (VII. 10.) ME
határozata**

**a minisztériumok, a Miniszterelnöki Hivatal
és a Kormányhivatalok besorolásáról**

A költségvetési szervek jogállásáról és gazdálkodásáról szóló 2008. évi CV. törvény (a továbbiakban: Kt.) 44. § (4) bekezdése értelmében történt felülvizsgálat eredménye

alapján – figyelemmel a Kt. 2. § (2) és 3. § (4) bekezdésében foglaltakra – a Kt. 15–16. §-a szerinti besorolás tekintetében

- az Egészségügyi Minisztérium,
- a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium,
- a Honvédelmi Minisztérium,
- az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium,
- a Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium,
- a Közlekedési, Hírközlési és Energiaügyi Minisztérium,
- a Külügyminisztérium,
- a Nemzeti Fejlesztési és Gazdasági Minisztérium,
- az Oktatási és Kulturális Minisztérium,
- az Önkormányzati Minisztérium,
- a Pénzügyminisztérium,
- a Szociális és Munkaügyi Minisztérium,
- a Miniszterelnöki Hivatal,
- a Központi Statisztikai Hivatal,
- a Nemzeti Hírközlési Hatóság,
- a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete,
- a Magyar Energia Hivatal,
- az Országos Atomenergia Hivatal,
- a Magyar Szabadalmi Hivatal,
- az Egészségbiztosítási Felügyelet

tevékenységének jellege alapján közhatalmi költségvetési szerv.

Bajnai Gordon s. k.,
miniszterelnök

=====

A Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó
megjelentette
a
MAGYAR KORMÁNYPROGRAMOK
1867–2002

című kétkötetes kiadványt.

1867-től történelmi hagyomány és a parlamentarizmus lényeges eleme, hogy az országgyűlésnek felelős kormányzat legfontosabb céljait és feladatait cselekvési programba foglalja. E programok átfogó képet adnak egy-egy időszakban az ország helyzetéről, politikájának irányáról, célkitűzéseiről, ezért jelentős történelmi, politikai és jogi forrásanyagot képeznek. Keresésük eddig hosszú időt igényelt, ugyanis ezek az alapvető kordokumentumok összegyűjtve még nem jelentek meg.

A hiánypótló mű, amely a *Miniszterelnöki Hivatal* és az *Országgyűlési Könyvtár* munkatársainak közös gondozásában jelent meg, azért is úttörő vállalkozás, mert történelmünk utolsó másfél évszázadának kormányprogramjait – 2002-vel bezárólag – teljességre törekedve, szövegűen publikálja a széles körű nyilvánosság számára.

A parlamentben elhangzott és másutt fellelhető programszövegek, illetve adataik mellett számos egyéb tényanyag (a kormányfők korabeli fotói, születési–halálozási adatai, a kormányok működési ideje, tagjainak pontos névsora és a miniszteri változások időpontjai) is hozzáférhető a két vaskos kötetben. A mű használatát *Romsics Ignác* történésznek az összes eddigi magyar kormány működéséről áttekintést nyújtó, színvonalas bevezető tanulmánya, valamint a kormányprogramok mutatói segítik.

A könyv joggal számíthat a közélet szereplőinek, a politikai, jogi és történelmi kutatásnak, a felsőoktatás oktatói és hallgatói karának, továbbá a közművelődési intézmények és a nagyközönség érdeklődésére is.

Példányonként megvásárolható a Budapest VII., Rákóczi út 30. (bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán) szám alatti Közlöny Könyvesházban (tel.: 321-2136, fax: 321-5275), valamint a Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. szám alatti Közlönyboltban (tel.: 318-8411), illetve megrendelhető a kiadó ügyfélszolgálatán (fax: 318-6668, 338-4746, e-mail: megrendeles@mhk.hu).

MEGRENDELÉS

Megrendelem a

MAGYAR KORMÁNYPROGRAMOK
1867–2002

című kétkötetes, 1728 oldal terjedelmű kiadványt

(ára: **9975 Ft** áfával) példányban, és kérem, juttassák el alábbi címemre:

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül átutaljuk a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára vagy postai úton a fenti címre.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

A Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó gondozásában megjelenő

PÉNZÜGYI KÖZLÖNY

– a Pénzügyminisztérium hivatalos lapjaként – folyamatosan frissülő, összefoglaló képet ad az adózást, a pénzügyeket, a számvitelt érintő valamennyi kérdésről, információról, változásról, újdonságról. Az adózási és egyéb pénzügyi kérdésekben érintettek, illetve a téma iránt érdeklődők egy hivatalos lapban összefoglalva, a teljesség igényével tájékozódhatnak az őket érintő kérdésekről, az aktuális változásokról, pályázati és egyéb szakmai felhívásokról.

A Pénzügyi Közlöny folyamatosan, teljes terjedelmükben közzéteszi a pénzügyi területen alkotott új jogszabályok szövegét, az egyes jogszabályok módosításait, valamint a jogalkalmazást megkönnyítve megjelenteti az azokhoz fűzött indoklást is. A fentiekén túl a lap tartalmazza a pénzügyi területet érintően közzétett állami irányítás egyéb jogi eszközeit, közleményeket, pályázatokat, továbbképzéseket, álláshirdetéseket, az egyes pénzügyi szervezetek közleményeit, tájékoztatóit, az egyes cégeket érintő hirdetményeket.

2009. évi éves előfizetési díj: 45 108 Ft áfával, féléves előfizetés: 22 554 Ft áfával.

Példányonként megvásárolható a Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. szám alatti Közlönyboltban (tel.: 318-8411). Előfizetésben megrendelhető a kiadó ügyfélszolgálatán (fax: 318-6668, 338-4746, e-mail: kozlonybolt@mhk.hu) vagy a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen.

MEGRENDELŐLAP

Megrendeljük az **Pénzügyi Közlöny** című lapot példányban.

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Az ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

2009. évi előfizetési díj egy évre: 45 108 Ft áfával. ☐

fél évre: 22 554 Ft áfával. ☐

Kérjük, a négyzetbe történő X bejelöléssel jelezze az előfizetés időtartamát!

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutaljuk.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

A Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó
kiadásában megjelenik az

EU-JOGSZABÁLYTÁR (DVD)

Az EU-Jogszabálytár az Európai Unió magyarra lefordított elsődleges (alapszerződések, csatlakozási okmányok) és másodlagos (az Európai Unió szervei által alkotott jogi aktusok) joganyagát tartalmazza.

Az EU-Jogszabálytár DVD-n a dokumentumok többféle szempont (évszám, Celex-szám, kibocsátó stb.) szerint kereshetők. Az adatbázisból megismerhetők a joganyagok jellemzői (megjelenés adatai, kibocsátó, hatályosság, egyéb lényeges megjegyzések stb.), valamint közvetlenül elérhetők azok kapcsolatai más EU-s, illetve magyar jogszabályokkal.

Az Európai Unió jogában kevésbé jártas felhasználók számára lényeges információkkal szolgálnak az EU Asszisztens menüpontban található ismertető.

Az EU Extra menüpont tartalmazza a magyar csatlakozási okmányt, valamint egyéb kiemelkedően fontos európai vonatkozású dokumentumokat.

Az EU-Jogszabálytár felhasználóbarát kialakítása és könnyen kezelhető funkciói hasznos és gyors segítséget nyújtanak mind az EU-jogban már jártas, mind az azzal most ismerkedő felhasználók számára.

Az EU-Jogszabálytár és a HIVATALOS JOGSZABÁLYTÁR között is működik az átjárhatóság, vagyis ha az EU-Jogszabálytárban magyar jogszabályra van hivatkozás, akkor azt az EU-Jogszabálytárból azonnal meg lehet nyitni.

Az EU-Jogszabálytár előfizetési díjából a Hivatalos Jogszabálytár előfizetői 50% kedvezményt kapnak.

Éves előfizetési díjak

Önálló változat	86 400 Ft	☐
5 munkahelyes hálózati változat	156 000 Ft	☐
10 munkahelyes hálózati változat	192 000 Ft	☐
25 munkahelyes hálózati változat	312 000 Ft	☐
50 munkahelyes hálózati változat	408 000 Ft	☐
100 munkahelyes hálózati változat	708 000 Ft	☐

Megrendeléssel kapcsolatban érdeklődni lehet a 06-80-200-723-as zöldszámunkon és a 266-5095-ös telefonszámon.

A megrendeléseket a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó címére (1085 Budapest, Somogyi B. u. 6., faxszámon a 266-8906, illetve e-mail-en az ugyfel@mhk.hu-ra) kérjük eljuttatni.

MEGRENDELŐLAP

Megrendeljük az **EU-JOGSZABÁLYTÁR** DVD változatát példányban, 2009. hónaptól.

A megrendelő neve:

A megrendelő címe:

Ügyintéző neve:

Telefonszáma:

Küldési név, cím:

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

A Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó
kiadásában megjelenik a

MAGYAR HIVATALOS JOGSZABÁLYTÁR (DVD)

Tartalom

Online adatbázis és napi adatfrissítési szolgáltatás

A MAGYAR HIVATALOS JOGSZABÁLYTÁR DVD havi frissítésű lemeze közel 150 000 jogszabályszoveget tartalmaz. Az alapszövegek mellett egységes szerkezetben közli azok mindenkor hatályos változatát, korábbi szövegváltozatait, illetve a már hatályon kívül helyezett jogszabályokat is, továbbá az Országgyűlés, a köztársasági elnök, a Kormány, a miniszterelnök, a miniszterek, az Alkotmánybíróság, a Legfelsőbb Bíróság, az Országos Választási Bizottság stb. határozatait, állásfoglalásait, a különböző irányelveket és iránymutatásokat, neves szerzők által készített kommentárokat, nemzetközi szerződéseket, tájékoztatókat, hirdetményeket, pályázati felhívásokat, törvényjavaslatokat és törvényindokolásokat. A szövegek és adatbázisok közvetlen forrásai a hivatalos lapok, így a Magyar Közlöny, az ágazati közlönyök, az Alkotmánybíróság Határozatai, továbbá a Bírósági Határozatok, a Versenyfelügyeleti Értesítő, az Adó és Ellenőrzési Értesítő és a Versenybírósági Határozatok.

A HIVATALOS JOGSZABÁLYTÁR előfizetői számára a jogszabályok naponta aktualizált online adatbázisa ingyenesen érhető el, továbbá lehetőség van a havonta megküldött DVD-adatbázis napi rendszerességgel aktualizálására, internetről letöltött adatcsomag segítségével. E két szolgáltatás segítségével a jogszabály-változások folyamatosan nyomon követhetők.

Sokoldalúság

A HIVATALOS JOGSZABÁLYTÁR jogszabály-szolgáltatását többféle keresési lehetőség teszi teljessé. A kényelmes eligazodást támogatja a szövegbe épített hivatkozások rendszere (tartalmilag kapcsolódó más jogszabályok, jogegységi határozatok, bírósági és versenytanácsai határozatok, APEH-iránymutatások) és a joganyagok belső felépítésének és külső kapcsolatainak interaktív ábrázolása is.

A HIVATALOS JOGSZABÁLYTÁR és az EU-Jogszabálytár között az átjárhatóság biztosított, vagyis ha a magyar jogszabályban hivatkozás található uniós jogszabályra, akkor azt közvetlenül meg lehet nyitni a HIVATALOS JOGSZABÁLYTÁRBÓL.

Az alapprogramot kiegészítő DVD-JOGSZABÁLYTÁR Asszisztens a különböző adatállományok (Szolgáltatások Jegyzéke, magyar és angol nyelvű TEÁOR, Kereskedelmi Vámtarifa Jegyzék stb.) adatbázisszerű kezelésének segítője, újdonság- és változásfigyelő szolgáltatása pedig lehetővé teszi a jogszabályváltozások hatékony követését. Iratmintatárunkat folyamatosan frissítjük és bővítjük.

(A Jogszabálytár bármely szövegrészlete kinyomtatható vagy szövegszerkesztőbe átemelhető.)

Éves előfizetési díjak

Önálló változat	97 200 Ft	☐
5 munkahelyes hálózati változat	171 600 Ft	☐
10 munkahelyes hálózati változat	216 000 Ft	☐
25 munkahelyes hálózati változat	351 000 Ft	☐
50 munkahelyes hálózati változat	459 000 Ft	☐
100 munkahelyes hálózati változat	780 000 Ft	☐

Megrendeléssel kapcsolatban érdeklődni lehet a 06-80-200-723-as zöldszámunkon és a 266-5095-ös telefonszámon.

A megrendeléseket a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó címére (1085 Budapest, Somogyi B. u. 6., faxszámon a 266-8906, illetve e-mail-en az ugyfel@mhk.hu-ra) kérjük eljuttatni.

MEGRENDELŐLAP

Megrendeljük a **MAGYAR HIVATALOS JOGSZABÁLYTÁR DVD** változatát példányban, 2009. hónaptól.

A megrendelő neve:

A megrendelő címe:

Ügyintéző neve:

Telefonszáma:

Küldési név, cím:

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

A Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó megjelentette a**Módszertani útmutató a helyi önkormányzati rendeletek szerkesztéséhez**

című kiadványt

Az útmutató célja, hogy a helyi önkormányzati rendeletek alkotása során történő helyes alkalmazásához gyakorlati segítséget nyújtson. Az útmutató sorra veszi a jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény és a kapcsolódó végrehajtási rendeletek azon rendelkezéseit, amelyeket a helyi önkormányzati jogalkotásnál alkalmazni kell. Ezen rendelkezésekhez fűz gyakorlati útmutatást, kifejezetten önkormányzati rendeletekből merített helyes és helytelen példákat.

Jelenleg igen nagy az eltérés az egyes megyékben, illetve a megyéken belül az egyes településeken használt önkormányzati rendeletek alkotása során alkalmazott módszerekben, szokásokban. Erre tekintettel néhány közigazgatási hivatal mintarendelletekkel segíti az adott megyében működő települések jegyzőinek munkáját. Egységes, a helyi önkormányzatok részére készülő jogszabály-szerkesztési segédanyagot azonban még sem az Önkormányzati Minisztérium, sem az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium nem adott ki. Ezt a hiányt próbálja részben pótolni ez a kiadvány. Egyre nagyobb ugyanis az igény arra, hogy a helyi önkormányzati rendeleteket is egységes szerkesztési módszerrel, egységes szerkezetben, elektronizálva minden állampolgár elérhesse, megismerhesse és következetesen alkalmazhassa.

A fentiekre tekintettel ajánljuk a kiadványt az ország valamennyi jegyzőjének, körjegyzőjének, főjegyzőjének, a polgármestereknek, megyei közgyűlési elnököknek, a képviselő-testületek tagjainak, valamint a helyi jogalkotás előkészítésében részt vevő hivatali munkatársaknak.

A 104 oldalas kiadvány ára: **1155 Ft** áfával.

Példányonként megvásárolható a Budapest VII., Rákóczi út 30. (bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán) szám alatti Közlöny Könyvesházban (tel.: 321-2136, fax: 321-5275), valamint a Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. szám alatti Közlönyboltban (tel.: 318-8411), illetve megrendelhető a kiadó ügyfélszolgálatán (fax: 318-6668, 338-4746, e-mail: megrendeles@mhk.hu).

MEGRENDELŐLAP

Megrendeljük a **Módszertani útmutató a helyi önkormányzati rendeletek szerkesztéséhez** című kiadványt

(ára: **1155 Ft** + postaköltség), példányban, és kérem juttassák el az alábbi címre:

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutalom.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

A Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó
gondozásában megjelenő

SZOCIÁLIS ÉS MUNKAÜGYI KÖZLÖNY

– mint a Szociális és Munkaügyi Minisztérium hivatalos lapja – két nagy hagyománnyal rendelkező tárcalap, a Szociális Közlöny és a Munkaügyi Közlöny utódjaként jelenik meg. Az új hivatalos lap – jogelődeihez hasonlóan – a jövőben is naprakész, hiteles jogi tájékoztatást kíván nyújtani a szakmai felhasználóknak és minden további érintettnek. A lap elsődleges célja, hogy a szélesebb tartalmi kínálat mellett az előfizetők és az olvasók teljes terjedelemben hozzájussanak az őket érintő minden joganyaghoz és hivatalos információhoz.

Az új közlöny, a minisztérium feladatkörét követve, két nagy témakörbe szerkesztve tartalmaz információkat.

A szociális tárgykörbe tartozóan közli a gyermek- és ifjúságvédelemmel, a családtámogatással, a társadalombiztosítási nyugellátással, az esélyegyenlőséggel, a fogyatékosügygel, a romaintegrációval, a fogyasztóvédelemmel, a kormányzati civil területtel, a kábítószerügyi koordinációval kapcsolatos jogszabályokat, országgyűlési és kormányhatározatokat, valamint miniszteri utasításokat.

A munkaügyi tárgykörbe tartozóan a lap tartalmazza a munkajogi, közalkalmazotti témakörrel, a munkaügyi ellenőrzéssel, a munkavédelemmel, a foglalkoztatással és az ahhoz kapcsolódó támogatásokkal, a szakképzéssel, a felnőttképzéssel, a szociális párbeszéddel és érdekegyeztetéssel, illetve a munkaügyi kapcsolatokkal összefüggő jogszabályokat, országgyűlési és kormányhatározatokat, miniszteri utasításokat.

A Szociális és Munkaügyi Közlönyben a jogszabályi tartalom mellett természetesen továbbra is helyet kapnak az érintett területekkel kapcsolatos pályázati felhívások, közlemények, hirdetmények.

2009. évi éves előfizetési díj: 39 564 Ft áfával, féléves előfizetés: 19 782 Ft áfával.

Példányonként megvásárolható a Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. szám alatti Közlönyboltban (tel.: 318-8411). Előfizetésben megrendelhető a kiadó ügyfélszolgálatán (fax: 318-6668, 338-4746, e-mail: kozlonybolt@mhk.hu) vagy a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen.

MEGRENDELŐLAP

Megrendeljük a **Szociális és Munkaügyi Közlöny** című lapot példányban.

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Az ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

2009. évi előfizetési díj egy évre: 39 564 Ft áfával. ☐

fél évre: 19 782 Ft áfával. ☐

Kérjük, a négyzetbe történő X bejelöléssel jelezze az előfizetés időtartamát!

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutaljuk.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

A Magyar Közlönyt szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal, a Szerkesztőbizottság közreműködésével. A Szerkesztőbizottság elnöke: dr. Petrétai József. A szerkesztésért felelős: dr. Tordai Csaba. Budapest V., Kossuth tér 1–3.
Kiadja a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó. Felelős kiadó: dr. Kodala László elnök-vezérigazgató.
Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., www.mhk.hu. Telefon: 266-9290.

A papír alapon terjesztett Magyar Közlöny a kormányzati portálon közzétett hiteles elektronikus dokumentum CD-vel ellátott oldalhű másolata.

A Határozatok Tára hivatalos lap tartalma a Magyar Közlöny IX. részében jelenik meg.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadónál

Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62. Pf. 357, vagy faxon 318-6668.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó a Magyar Posta Zrt. közreműködésével.

Telefon: 235-4554, 266-9290/240, 241 mellék. Terjesztés: tel.: 317-9999, 266-9290/245 mellék.

Példányonként megvásárolható a Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. szám alatti Közlönyboltban (tel.: 318-8411), illetve megrendelhető a kiadó ügyfélszolgálatán (fax: 318-6668, 338-4746, e-mail: kozlonybolt@mhk.hu) vagy a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen.

2009. évi éves előfizetési díj: 151 452 Ft. Egy példány ára: 315 Ft 16 oldal terjedelemig, utána +8 oldalanként +270 Ft.

HU ISSN 0076—2407

09.1780 – Nyomja a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó Lajosmizsei Nyomdája. Felelős vezető: Burján Norbert igazgató.

Előfizetési bankszámlaszám: MKB Bank 10300002–20377199–70213285